

வெய்யம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரவசவசாகிய பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

மொழிபெயர்த்தருளிய

ருவினாயாடற்புராணம்

இஃதுடன்

வினாயாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா, திருவாலவாய்த் தேவாரப்
திகங்கள், மதுரைப்பதிற்ப்பத்தத்தாதி, திருவாலவாய்த்
திருப்புகழ் முதலியனவுஞ் சேர்க்கப்பட்டதை,

ஸ்ரீ ஸ்ரீ

றுமுகநா வலரவர்கள்

மாணக்கரின் மாணக்கருமாகிய,

யாழ்ப்பாணம்,

திரைவேற்பிள்ளை யவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

வீ. இராஜமுதலியாரவர்களால்

இதன் விலை

ரூபா-௨

சென்னை:

வித்தியாரத்நாகர அச்சியத்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1907.

இது கருப்புவின் 1907 ஆம் ஆண்டு பதிப்பு.

புதுமண்டலம் மதுரை

தூதாசிரியராகிய

பரஞ்சோதிமாமுனிவர் வசலாறு.

திருமறைக்காடு என்னுஞ் சைவசேஷத்திரத்திலேறக்குறைய
 வருஷங்களுக்கு முன்னர் சைவவேளாளர் மரபிலவதரித்தரு
 பரஞ்சோதிமாமுனிவர் என்பவ ரொருவரிருந்தனர் இவ ரிளம்ப
 தத்திலேயே சிவசேசம் வளர்ப்பெற்றுக் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்
 கற்றிற்று விளவருவாராயினர். இவருக்கு உலக விரிப்பதி ல்சைவ
 பாழித்து துறவறத்தில் வீருப்பமுண்டாயினமையால் சைவப்
 பரியோர்களை யடைந்து, அவர்களுக்குச் சுகருவைச்செய்து ஞான
 ில்களை மோதிவந்தனர். இவரது தவமுயற்சிக்கு சேஷத்திர யாத
 ரைமுகியமாகவிருந்தது. பல தவகாலையுந் தரிசித்துக்கொண்டு
 க்காங்குப் பெரியோர்களது அதுக்கிரகத்தைப்பெற்றுவருகையில்
 ல்லாக் கலைகளையும் யதாவத்தாக வுணர்ந்து ஞானதேசிகராயத் திரு
 ரலவாயின்கண் வீற்றிருந்தருளினர். அப்போது ஸ்ரீமீனாட்சியம்
 மயார் ஒருநாள் அவரது கணவின்கட்டோன்றி, ஒருமுதாய் “எம்
 காடு கூடிய அழகரது திருவிளையாடலைப் பாடு” என்று திருவாய்
 லந்தருளினர். உடனே விழித்து அத்திருவருளைச் சிந்தித்துத்
 மக்குத் தரிசனந்தந்தருளிய சிவசத்தியையே “சத்தியாய்” என்று
 தல்தொடங்கிக் காப்புச்செய்யுள் கூறி, முறையே மற்றை விஷ
 க்களைத் தொடங்கி, (உமையோடுகூடிய அழகன் என்னும் பொ
 ளைத்தரும்) சோமசுந்தரக்கடவுளது திருவிளையாடல்களைப் பருள
 கப்பாடி முடித்துத் “திருவிளையாடற்புராணம்” என்று பேரிட்டு
 வரும் வியக்கும்படி ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரோசவார்களது திவ்யாதச
 த்தால் சுவாயிச்சந்தானத்தில் அரங்கேற்றி வெளிப்படுத்தியரு
 னார்; அன்றியும், இச்சைவப்பெரியோர் “திருவிளையாடற்போற்

படல வகராதி

பககம்.

படலம்

பாடப
முறை

கக0	திருமணப்படலம்.
ந எக	திருமுக்கொடுத்தபடலம்
ச0அ	திருவாலவாயானபடலம்.
சஅ	தீர்த்தவிசேடம்.
சஅஉ	நரிபரியாக்கியபடலம்.
உஅஉ	நாகமெய்தப்படலம்.
உ0உ	நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம்
உஅ0	நான்மாடக்கூடலானபடலம்.
சுத	பதிகம்.
இ0உ	பரிநரியாக்கியபடலம்.
நௌசு	பலகையிட்டபடலம்.
உௌஉ	பழியஞ்சினபடலம்.
நௌ	பன்றிகுட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம்.
நஅௌ	பன்றிகுட்டிகளுமுலைகொடுத்தபடலம்.
இஉக	பாண்டியன்சூர்தீர்த்தபடலம்.
க	பாயிரம்.
நஅ	புராணவரலாறு.
இதஉ	மண்சுமந்தபடலம்
கசுரு	மலயத்துவசனையழைத்தபடலம்.
உஉ0	மாணிக்கம்விற்பபடலம்
உஅ0	மாபாதகந்தீர்த்தபடலம்.
நசஉ	மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம்
உௌஇ	மாயப்பசுவவதைத்தபடலம்.
இச	மூர்த்திவிசேடம்.
ந0க	மெய்க்காட்டிட்டபடலம்
உ0சு	மேருவைவசெண்டாலடித்தபடலம்
உருச	யானையெய்தபடலம்.
நசஅ	வாகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம்.
உௌ	வருணன்விட்டகடலைவந்தரசசெய்தபடலம்
சருஅ	வலைவீசினபடலம்.
உக0	வளையல்விற்பபடலம்.
ருருக	வன்னியவகிணறுமிலிநாமமுழைத்தபடலம்.
சசௌ	வாதவூரடிகளுக்குப்பதேசித்தபடலம்.
நஉ0	விடையிலசசினையிட்டபடலம்.
உசுக	விருத்தகுமாரலானபடலம்
நச0	விறகுவிற்பபடலம்.
கசசு	வெள்ளியம்பலத்திருக்கத்தாடியபடலம்.
அ0	வெள்ளையானைசாபதீர்த்தபடலம்.
உௌ	வேதத்துக்குப்பொருளருளிசெய்தபடலம்.

கக
ந0
உஅ
நச
கஉௌ
உௌ
உரு
உசு
கரு
சசு
கஉ
சச
கஅ
சுௌ
சுஅ
ந0
உரு
ககௌ
நச
சுௌ
சச
நௌ
நஅ
கௌ
சக
சச
சஉ
சுஅ
கசு
சுச
நசு
ருரு
அசு
ந0
நௌ
ௌ0
உஅ
நச
சஉ

படல வகராதி முற்றிற்று

தூதாசிரியராகிய

பரஞ்சோதிமாமுனிவர் வரலாறு.

திருமறைக்காடு என்னுஞ் சைவசேஷத்திரத்திலேறக்குறைய
 ௧௦ வருஷங்களுக்கு முன்னர் சைவவேளாளர் மாபிலவதரித்தரு
 ௧௧ பரஞ்சோதிமாமுனிவர் என்பவ ரொருவரிருந்தனர் இவ ரினம்ப
 ௧௨ த்திலேயே சிவநேசம் வளரப்பெற்றுக் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்
 ௧௩ கெடுத்து விளகருவாராயினர். இவருக்கு உலக விர்ப்பத்தி ல்சைவ
 ௧௪ பாழிடுது துறவறத்தில் வீருப்பமுண்டாயினமையால் சைவப்
 ௧௫ பரியோர்களை யடைந்து, அவர்களுக்குச் சுசுருஷைசெய்து ஞான
 ௧௬ ல்களை மோதிவந்தனர். இவரது தவமுயற்சிக்கு சேஷத்திர யாத
 ௧௭ ணாமுகியமாகவிருந்தது. பல தவகையாக தரிசித்துக்கொண்டு
 ௧௮ க்காங்குப் பெரியோர்களது அறுக்கரசத்தைப்பெற்றுவருகையில்
 ௧௯ ல்லாக் கலைகளையும் யதாவத்தாக வுணர்ந்து ஞானதேசிகராயத் திரு
 ௨௦ லவாயின்னன் வீற்றிருந்தருளினர். அப்போது ஸ்ரீமீனாட்சியம்
 ௨௧ மபார் ஒருநாள் அவரது சுனவின்கட்டோன்றி, ஒருமுதாய் “எம்
 ௨௨ மாகு கூடிய அழகரது திருவிளையாடலைப் பாடி” என்று திருவாய்
 ௨௩ ல்ந்தருளினர். உடனே விழித்து அத்திருவருளைச் சித்தித்துத்
 ௨௪ மக்குத் தரிசனந்தந்தருளிய சிவசத்தியையே “சத்தியாய்” என்று
 ௨௫ தல்தொடங்கிக் காப்புசெய்யுள் கூறி, முறையே மற்றை விஷ
 ௨௬ க்களைத் தொடங்கி, (உமையோடுகூடிய அழகன் என்னும் பொ
 ௨௭ ணத்தரும்) சோமசுந்தரக்கடவுளது திருவிளையாடல்களைப் பகுள
 ௨௮ கப்பாடி முடித்துத் “திருவிளையாடற்புராணம்” என்று பேரிட்டு
 ௨௯ வரும் வியக்கும்படி ஸ்ரீமீனாட்சிகுந்தரோகவார்களது திவ்யாதக
 ௩௦ த்தால் சுவாயிச்சிதானத்தில் அரங்கேற்றி வெளிப்படுத்தியரு
 ௩௧ னர்; அன்றியும், இச்சைவப்பெரியோர் “திருவிளையாடற்போற்

பொற்றிக் கலிவெண்பா

பின்ருள் கடலாட வேண்ட வெழுநடலுஞ்
சான்ற வாநிறுத்துத் தான்போற்றி—வான்றாழ

வாழமுலை யத்துவச மன்னனைக்கூடய்த் தேவிபொடு
மாழி படிவித்த வருள்போற்றி—வேள்விவரு

வில்வனைக்கை நங்கை வீரலுக் கிரகுமாச்
செல்வனைப் பெற்ற திறம்போற்றி—செல்வனுக்கு

மன்றன் முடித்து வளைசெண்டு வேல்கொடுத்து
வென்றிழுடி சூட்டும் விறல்போற்றி—உன்றிறல்வேல்

வேலை சுவற விடுத்த கிரகுமான்
ஞாலம் புரந்த நலம்போற்றி—வேல்வலக்கைச

சேயனைய வுக்ரன் நிகிரியெறிந் திந்திரன்போர்
சாயமுடி சிந்து சயம்போற்றி—யாயவரி

வண்டலம்பு தார்க்குமான் மேரு மணிமுடிமேற்
செண்டெறிந்து வைப்பெடுத்தச் சீர்போற்றி—பண்டொருநா

ளாற்றிய வந்தணருக் காதி மறைப்பொருளைத்
தேற விரித்த திறம்போற்றி—யீறடைந்த

தென்னன் குமான் நிருமுடிக்கு வாணிபாயம்
நன்மணிகள் விற்ற நலம்போற்றி—நன்னகர்மேல்

வென்றி வருணன் விடுத்த கடல்பருகத்
தூன்றுமுகி னான்மேவுஞ் சூள்போற்றி—கன்றியவன்

வான்மாரி யேழும் விடுப்பமழை நான்கும்போய்
நான்மாட மான நலம்போற்றி—தேனிதழி

வைத்த முடிமறைத்து மாடநக ரெங்கெங்குஞ்
சித்தரா யாடியருள் சீர்போற்றி—சித்தராய்

மன்னவன் கைக்கரும்பை வாங்கிக்கல் யானைக்குத்
தின்ன வளித்த திறம்போற்றி—தென்னவன்மேல்

வெங்க ணமணர் விடுத்த களிற்றைநா
சிங்கசேரந் தொட்டெய்த சீர்போற்றி—தொந் குதிரை

மூப்பினைய காளை ருலையுண் குழவியெனக்
கோப்பருவங் கொண்ட குணம்போற்றி—மாப்பெரியோர்

தேறுநடந் தன்னையொரு தென்னன் தனக்காங்கி
மாறிநடஞ் செய்த மலர்போற்றி—யாறடைந்தோர்

வஞ்சி யுயிரிழப்ப நாடு மறப்பழியை
யஞ்சி வெளிசெய்த வறம்போற்றி—வஞ்சமனத்

தாயைப் புணர்ந்தமகன் றத்தை தனைவதைத்த
தீயபழி தீர்த்தவருட் சீர்போற்றி—தாயனைய

வாசான் மனைவீதன்மே லாசைவைத்த மாணவனைக்
கூசாமற் கொன்ற கொலைபோற்றி—மாசமணர்

பொற்றிக் கலிவெண்பா

வலவிததை செப்துவிடு வன்னஞ்ச வானாவைக்
 கொல்வித்த நல்ல குணம்போற்றி—வல்லமணர்
 கூரிமகோட் டாவை வரவிடுப்பக் கொல்லேற்றால்
 வீரிவஞ் சாயத்த விறல்போற்றி—தாரணியில்
 வெந்திறல்வேன் மீனவன்முன் மெய்க்காட்டிட் டன்புடைய
 மந்திரியைக் காத்த வளம்போற்றி—நெந்திரந்த
 கொற்கையர்கோ வேந்தன் குறைபிரப்பச சித்தராயப்
 பொற்குவை தந்த புருஷ்போற்றி—நற்குவளை
 மையேற்ற வாட்கண் உணிகமட வார்க்குவளை
 கையேற்றி மாலைற்றுங் கைபோற்றி—மைதீரப்
 பட்டமங்கைப் பாதையுறு நீத்தாறு பைந்தொடியாக்
 கட்டசித்தி யீந்த வருள்போற்றி—கட்டவீழார்த்
 தாராரக் கரையிரவிற் றுத்திறந்து காப்படைத்துச்
 சோர் விடைபொறித்த சீர்போற்றி—பாராணை
 மூண்டுபொருந் தென்னன் முனைப்போர்க்குக் தண்ணீர்த்
 தாண்ட கருணை யாட்போற்றி—யீண்டயன்மால்
 வன்மனத்துக் கெட்டான் வடிவெடுத்துப் பொன்னையா
 ணன்மனையிற் சென்ற நடைபோற்றி—சென்னனெதி
 ராயிர் வாம்பரிக்கோ மாடவளை யோடையினில்
 வீய வலந்திரித்த வேல்போற்றி—தூயவள
 மொக்கு மடியார்க் குலவாத் தனிக்கோட்டை
 நஞ்ருங் கருணை நலம்போற்றி—நல்வணிகன்
 மாமனென வந்து வழக்குரைத்து ஞானியர்பாற்
 செமரிதி வாங்கியருள் சீர்போற்றி—கோமகளை
 மாட்டிய வன்பழிதீர்த் தாண்டச் சிவலோகந்
 காட்டி யருள்கருணைக் கண்போற்றி—பாட்டிசைக்குப்
 பாண னடிமையெனப் பாடி விறகெடுத்த
 காண மிலாத நடைபோற்றி—பாணனுக்குச்
 செந்தமிழாற் றீட்டுந் திருமுத்தைச் சேரணிகைத்
 தந்தருளிச் செய்த தனம்போற்றி—வந்திறைஞ்சி
 யற்பொழியு மாரிவெள்ளத் தாழ்ந்திசைக்கும் பாணனுக்குப்
 பொற்பலகை யிட்ட புருஷ்போற்றி—கற்றதனான்
 மாட்சிபெறு பாடினியை வாதுக்குத் தோற்றாடன்
 றோட்சுமையாத் தாங்குவித்த ருள்போற்றி—காட்சிபெற
 மாயாமல் வெஞ்சுரத்து வல்லேணக் குட்டிகட்குத்
 தாயாய் முலைகொடுத்த தாய்போற்றி—வீயாத
 வேணமிரண் டாறனையு மீரறு மந்திரியா
 மீனவனுக் கீந்த விறல்போற்றி—மானவலி
 யெய்த்தெளிய னான விரும்புட் குபதேசம்
 வைத்துவலி தந்த வரம்போற்றி—சித்தகெழுத்

பொற்றிக் கலிவெண்பா

ின்னுள் கடலாட வேண்ட வெழுதடலுஞ்
 சான்ற வாரிறுத்துக் தான்போற்றி—வான்றமு
 வாழமுலை யத்துவச மன்னனைக்கூடயத் தேவிடொடு
 மாழி படிவித்த வருள்போற்றி—வேள்விவரு
 வில்வளைக்கை நவகை விரலுக் கிரகமாச்
 செல்வனைப் பெற்ற திறம்போற்றி—செல்வனுக்கு
 மன்றன் முடித்து வளைசெண்டு வேல்கொடுத்து
 வென்றிமுடி சூட்டும் விறல்போற்றி—உன்றிறல்வேல்
 வேலை சுவற விரித்துக் கிரகமான்
 ஞாலம புர்த்த நலம்போற்றி—வேல்வலக்கைச
 சேயனைய வுக்ரன் நிகிரியெறிந் திந்திரன்போர்
 சாயமுடி சிந்து சயம்போற்றி—யாயவரி
 வண்டலம்பு தார்க்குமான் மேரு மணிமுடிமேற்
 செண்டெறிந்து வைப்பெடுத்தச் சீர்போற்றி—பண்டொருநா
 ளாற்றிய வந்தணருக் காதி மறைப்பொருளைத்
 தேற விரித்த திறம்போற்றி—யீறடைந்த
 தென்னன் குமான் நிருமுடிக்கு வாணிபராய்
 நன்மணிகள் விற்ற நலம்போற்றி—நன்னகர்மேல்
 வென்றி வருணன் விடுத்த கடல்பருகத்
 துன்றுமுகி னுன்மேவுஞ் சூள்போற்றி—கன்றியவன
 வான்மாரி யேழும் விடுப்பமழை நான்கும்போய்
 நான்மாட மாள நலம்போற்றி—தேளிதழி
 வைத்த முடிமறைத்து மாடநக ரெங்கெங்குஞ்
 சித்தரா யாடியருள் சீர்போற்றி—சித்தராய்
 மன்னவன் கைக்கரும்பை வாங்கிக்கல் யானைக்குத்
 தின்ன வளித்த திறம்போற்றி—தென்னவன்மேல்
 வெங்க ணமணர் விடுத்த களிற்றைநா
 சிங்கசரத் தொட்டெய்த சீர்போற்றி—தொங்குதிரை
 மூப்பினைய காளை மூலையுண் குழவியெனைக்
 கோப்பருவங் கொண்ட குணம்போற்றி—மாப்பெரியோர்
 தேறுதடந் தன்னையொரு தென்னன் நனக்கொங்கி
 மாறிடெஞ் செங்க மலர்போற்றி—யாறடைத்தோர்
 வஞ்சி யுயிரிழப்ப நாடு மறப்பழியை
 யஞ்சி வெளிசெய்த வறம்போற்றி—வஞ்சமனத்
 தாயைப் புணர்ந்தமகன் றந்தை தனைவதைத்த
 தீயபழி தீர்த்தவருட் சீர்போற்றி—தாயனைய
 வாசான் மனைவீதன்மே லாசைவைத்த மாணவனைக்
 கூசாமற் கொன்ற கொலைபோற்றி—மாசமணர்

பொற்றிக் கல்வெண்பா

வல்லித்தை செய்துவீடு வன்னஞ்சு வானரவைக்
 கொல்வித்த நல்ல குணம்போற்றி—வல்லமணர்
 கூரியகோட்டாவை வரவிடுப்பக் கொல்லேற்றால்
 விரிவஞ் சாயத்த விறல்போற்றி—தாரணியில்
 வெந்திலவேன் மீனவன்முன் மெய்க்காட்டிட் டன்புடைய
 மந்திரியைக் காத்த வளம்போற்றி—கொந்திரந்த
 கொற்கையர்கோ வேந்தன் குறையர்ப்பசு சித்தராயப்
 பொற்குவை தந்த புத்தம்போற்றி—நற்குவளை
 மையேற்ற வாட்கண் வணிகமட வார்க்குவளை
 கையேற்றி மாலைற்றுங் கைபோற்றி—மைசூர்ப்
 பட்டமங்கைப் பாரையுறு நீத்தாறு பைந்தொடியாக்
 கட்டசித்தி யீந்த வுள்ள்போற்றி—கட்டவீழார்த்
 தாரார்த் கரையிரலிற் றுத்திறந்து காப்படைத்துச்
 சோர் விடைபொறித்த சீர்போற்றி—பாராளை
 மூண்டுபொருந் தென்னன் முனைப்போர்க்குத் தண்ணீர்த்
 தாண்ட கருணை யாம்போற்றி—யீண்டயன்மால்
 வன்மனத்துக் செட்டான் வடிவெடுத்துப் பொன்னையா
 ணன்மனையிற் சென்ற நடைபோற்றி—சென்னனெதி
 ராயிர வாய்பரிக்கோ ராடவளை யோடையினில்
 வீய வலந்திரித்த வேல்போற்றி—தூயவள
 மொக்கு மடியார்க் குலவாத் தனிக்கோட்டை
 நக்குங் கருணை நலம்போற்றி—நல்வணிகன்
 மாமனென வந்து வழக்குரைத்து ஞானியர்பாற்
 சேமசிதி வாங்கியருள் சீர்போற்றி—கோமகனை
 பாட்டிய வன்பழிதீர்த் தாண்டச் சிவலோகங்
 சாட்டி யருள்கருணைக் கண்போற்றி—பாட்டிசைக்குப்
 பாண னடிமையெனப் பாடி விறகுடுத்த
 நாண மிவாத நடைபோற்றி—பாணனுக்குச்
 செந்தமிழாற் றீட்டுந் திருமுகத்தைச் சோனியைத்
 தந்தருளிச் செய்த தனம்போற்றி—வந்திறைஞ்சி
 யற்பொழியு மாரிவெள்ளத் தாழ்த்திசைக்கும் பாணனுக்குப்
 பொற்பலகை யிட்ட புத்தம்போற்றி—சுற்றதனான்
 மாட்சிபெறு பாடினியை வாதுக்குத் தோற்றாடன்
 ரோட்சுமையாத் தாங்குவித்த ருள்போற்றி—காட்சிபெறு
 மாயாமல் வெஞ்சுரத்து வல்லேனக் குட்டிகட்குத்
 தாயாய் முலைகொடுத்த தாய்போற்றி—வீயாத
 வேனமிரண் டாறனையு மீராறு மந்திரியா
 மீனவனுக் கீந்த விறல்போற்றி—மானவலி
 பெய்த்தெளிய னுன விரும்புட் குபதேசம்
 வைத்துவலி தந்த வரம்போற்றி—சித்தகெஞ்சு

பொற்றிக் கலிவெண்பா

பத்தியினுற் சூழ்ந்துவழி பாடுசெய்யு நாரைக்கு
 முத்தி கொடுத்த முறைபோற்றி—சித்தாரணி
 கோளாவு நான்மாடக் கூடலை யாலவாய்
 வானகிரி போல்வளைந்த மாண்போற்றி—கோளமரிற்
 சுந்தரப்பேரம்பெய்து சோழன் கடற்சேனைக்
 கந்தரநா டந்த வருள்போற்றி—செந்தமிழ்தூ
 லாய்தவநர் கல்வி யளந்தறியும் பொற்பலகை
 யீந்த சுருணை யிசைபோற்றி—வேந்தனிடைய
 சொற்குவையாற் பாட ரொடுத்துத் தருமிக்குப்
 பொற்கிழி தந்த புகழ்போற்றி—சக்கிரன்
 மெய்வெந் தழற்கண்ணால் வெந்தோடை வீழ்த்தோனைக்
 கைதத்தேறிட்ட கரைபோற்றி—மைதவிர்
 வேதமுறுங் கீரற் கியற்றறிழைத் தென்மலைய
 மாதவனாற் நேற்றுவித்த மாண்போற்றி—போதணிந்த
 மங்கல மண்டபத்து வந்தூமன் சங்கத்தார்
 சங்கையறத் தேற்றுந் தமிழ்போற்றி—சங்கையாய்ப்
 போனவிடைக் காடன்பின் போய்ப்பாடல் கேட்டரசன்
 மானநிதி ல்குவிக்கு மாண்போற்றி—மீன்மகளுய்ச்
 செங்கையொரு நான்குடைய திண்மீன் பிடித்துவலை
 மங்கையை வேட்ட மணம்போற்றி—துங்கமறை
 யான்றதிரு வாதலு ரந்தணருக் கைந்தெழுத்தின்
 மூன்றுபொரு டேற்று முறைபோற்றி—தேன்றதும்பும்
 வேம்புநடந் தாரான்முன் வெவ்வாய் நரித்திரளை
 வாய்பரியாத் தந்த வரம்போற்றி—வாய்பரிக
 ணின்ற பரிக ணிணம்பிடுங்கி யூளையிட்டுத்
 தின்று நரியாகுஞ் செயல்போற்றி—யன்றொருத்திக்
 காளாய் முதுகி லடிபட்டு மண்சுமந்து
 தாளாண்மை செய்த சயம்போற்றி—கோளமணர்
 ஹீறுகெடக் கூனி மிர்த்து வெப்பொழித்துப் பாண்டியனை
 நீறுபுனை வித்த நிலைபோற்றி—சீறமண
 ரங்கனலும் வேகவதி யாறுந் தமிழறிய
 வெங்கமுடி லேற்றும் விறல்போற்றி—யங்கொருத்தி
 மன்றற்குச் சான்றாக வன்னி கிணறிலிங்க
 மன்றதைத்துக் காட்டு மருள்போற்றி—யன்றிறைவ
 னாற்றிய வாட லறுபத்து நான்கினையுஞ்
 சாற்றிய தென்முனிவன் ருள்போற்றி—சாற்றிய
 வண்ணங்கேட் டர்ச்சித்த மாமுனிவர் தாள்போற்றி
 தண்ணங் கயற்கண்ணி தாள்போற்றி—யண்ணலருள்
 போற்றி மதுரைநகர் விண்ணிழிந்த பொற்கோயில்
 போற்றி கருணைமுகப் போது.

திருவிளையாடற் போற்றிக் கலிவெண்பா முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

நீருச்சிந்திரம்பலம்.

திருவாலவாய் என்கிற மதுரையில்

எழுந்தருளியிருக்கும்

கடவுளது

திருவிளையாடற்புராணம்.

காப்பு.

சத்தியாய்ச் சிவமாகத் தனிப்பர
முத்தியான முதலைத் துதிசெயச்
சத்தியாகிய சொற்பொரு ணல்குவ
சித்தியானைதன் செய்யபொற் பாதமே

(இ-ன்.) சத்தியாய்-சத்தியாகியும், சிவமாகி-சிவமாகியும், தனி
ப்பரமுத்தியான - ஒப்பற்ற பரமுத்திசொருபமாகியும் விளங்கும், மு
தலை-முதற்பொருளை, துதிசெய - துதிசெய்வதற்கு, சித்தியானை
தன் யானைமுகங் கொண்டிருக்குஞ் சித்திவிநாயகருடைய, செய்ய
பொற்பாதம் - செவ்வியபொன்போன்ற திருவடிகன், சத்தியாகிய-
பரிசுத்தமாகிய, சொற்பொருள் - சொல்லையும் பொருளையும், கட்டு
உ-பிரஸாதிப்பன். (எ-று.)

(விநாயகர்துதிக்குக்காரண முணர்த்துவது.)

நாலாசிரியர் தாம்தொடங்கிய வீற்றுல் முட்டின் றி யினிது மு
டியுப்பொருட்டு, மேற்செய்யுளைக் கூறினானென. விநாயகக்கடலை
பொருகாரியத்தொடங்குவோர், முதற்கண் வழிபடவேண்டியதென
வும் அங்ஙனம்வழிபடாதபோது அவர்தொடுக்குக்காரியம் தடைப
டத்தக்கதெனவும், அவ்விநாயகக்கடவுளுக்கு, ஸ்ரீசிவபெருமான் பூர்வ
ம் வரமழ்விச்செய்தனானென. அவ்வரம் தம்மையீறாகவுந் தொடரு

மாற்றலுடையவாய்மைப்பாடுடையதென்பதைத்தாமியற்றியதிரிபுர
சங்கராகாலத்திலுவெளியாக் கிணர்ப்பெரியபெருமானென்றநிக திரி
புரசங்கராகாரியம் தாமதொடங்குவதன்முன்னர், விராயகக்கடவுளைச்
சிவபிரான்வழிபடாமையால், அதுவிராயசூர்த்தியால்விகினஞ்செ
யம்பட்டதென்க. இதனை “முப்புரமெரிசெய்தவசசிவனுறைநாத மச
சதுபொடிசெய்தவதிடீரன்” என்னுதுமுதவணாவெளிப்படுத்தியவா
றறிக தம்மைநிலையாதவர்களுக்குவிகினங்கலையுண்டுபண் னுகின்ற
வர் என்பதுவினங்கவேவிகினேசுவரர்என்றாதிவ்யநாமதாரகின
ர்மூத்தபிள்ளையாரென்க. தம்மைநிலைத்தவர்களுக்குவிகினங்கலாப்
பேர்க்குபவரென்பதும்அதற்குப்பொருளாம். எங்கனமெனின், மாதா
வினதுகர்ப்பவாள்செய்து பிறத்தலாகிய தர்வாசரின்றி அருகைய
யென்றநாயினதுபுட்பாஞ்சலியினின்றஞ்சுவாகக்கீழேகுதிதது
விளையாடிய(சிவஞ்ஞதுஅமிசாவதாரசூர்த்தியாகிய)முனிவரைத் தர்
வாசர்என்று உண்மைதான்கன் கூறுமுறைமைகண்டறிக. தர்வாசஞ்
செய்யாதவரைத் துவாசரென்றதுபோல, விகினங்களைத் தடுப்பவ
ரைவிக்கினேசுவரரென்றிகதலமைந்தவாறறிக. சிவஞர்பிராவும், வி
ராயகர் புத்திராமாயிடுதல் னால்வழக்காகவும், பிராவுக்கிடர்விளைத்
தல் பிள்ளைக்கியையுமாறெங்கனமெனின், நன்றகடாயினும். பிரா
பிள்ளையென்றது அருணாடகமென்றறிக. விராயகர் என்ற திவ்ய
நாமத்தானே தனக்கொரு நாயகரில்லாதவரென்று பெறப்பட்டும் தர்
த்தவைபவ முணர்ந்தோசஞ்ச சிவனுக்குப் பிள்ளையுண்டென்பதும்,
விராயகருக்குப் பிராவுண்டென்பதுமாகிய இரகசியம் வெளிப்படு
மென்க “மைந்தர்மலை வியில்லா மெனவனவன் சஞ்சலரிலாண்முத்
திதரும் பசிவெனைதத்தகுமே என்ற மேலோர் திருவாக்கிளை
யீண்டுய்த்தணர்க. ௫௫௫ - பூவின்துறேமும், பூவின் துமணமும்
போலச சிவமுடி, சிவபத்தினியும், சிவஞதுவு மெண்ணப்படுதல்
சைவதூர்வணர்வாகையால், ஆனாமாட்டுயர்வு தாழ்புகள் கற்பித்தல்
கூடாதென்க. பூ - பூவின்வணைம், பூவின்மணம் என்பவற்றின்
சம்பந்தமுணர்ந்தோர்க்குப் பிரா - மாதா - புத்திரன் என்றுசிவசக்தி
கணயதிகளைக்கூறுமுறைமை யொருவிரோதததையுப்பயவாதென்க.
ஒருபொருளே ஆன்றோப் புவனதாபிக்கப்படுத லுயிர்கண்மாட்டுண்
டாகத்தக்கபயனை யுத்தேசித்தேவாகையால், அதுபாப்பிரயோசனை
குறித்ததென்றயிற்று. தனபொருட்டொன்றுப பிரஸ்தாபிக்கப்படு
மேதுவில்லாதது அப்பாம்பொருளென்னுத் துணியிலையதென் று
ணர்வார்க்குப் பிராவுக்குப்பிள்ளையிடர்விளைத்தல்டாகனமென்றெ
ழுமாசகணக்கெளிதினிறையுண்டாகி கலந்தருமென்க. “இமைப்

பொழுது முபகாரமல்லா லொன்றை யியக்கா கிரக்குணக்கடலை" என்
 ரது மீண்டுப் பரமாணமாய்க்கென இத்தனும், பிதாவாயிருத்ததும்
 பன்னையாயிருத்ததும் இரண்டுதனித்த பொருள்களில்லவென்று துணி
 வது மரபாயினவாற்றிக. உலகில் யாதா, பிதா, பன்னையென்று விவ
 தாரமுண்டாயிருத்தல் மூன்றுசீரவகளிலுங்கண்மததுகடோகமூன்
 றாய்களுலாவு ம்ருபபுரோககியாம். சிவசுத்திகணபதிகள் தனித்த
 னிமூன்றுயுகளல்ல. கின்மல சேதனமாயவொன்றுதானே மூன்
 றாயிருத்தலை மேலே பூ-அதன்வண்ணம் - அதன்மணமென்பவற்
 று வினககியதேபோதும். சசுத்திராகந்தமென்பதும் இதுவேயாம். பி
 தாவாயிருந்ததுக்கிரகித்ததும், பன்னையாயிருந்திடாவினாத்ததும்,
 உயர்களு டு பிரயோகணகருதி யென்று வெளிப்பட்டமையால்,
 பதாவாகிய சிவன பன்னையாகிய கணபதிக்கு அருளியதும், பின்னா
 யாகியகணபதி பிதாவாகிய சிவனுக்கிடாவினாத்ததும் நாடகமென்
 பதே சித்தம் கணபதியைவழிபட்டோர்க்கு இன்பமும், வழிபடா
 நோக்குத துன்பமும் பிரபதமாயிடுதலைத் தெரிவித்தலேயிதன்
 று டுவாயிடுவாற்றிக.

எனனை? கணபதியைவேமுதலில் வழிபடவேண்டியதற் காவ
 னுபகமெனின? கூறுதும். வேதம் பிரமாணம். அதிற் போதபிரமே
 உம சிவம். இச்சிவத்தை முதலிடடைகடைகளி லவ்வேதம் பிரகாசப்
 பத்ததுகின்றது. உபகிராமத்தில் ஓம் என்று தொடங்கியது. ஓம்
 எனபது பிரணவம் என்று பெயா பெறும். இதன் சொருபமே விரா
 மக்கடையுனென்பதாம். வேதத்தின் முதலெழுத்து விராயகாறு
 சொருபமாகலை அவாறு திருமுகமண்டலத்தானே யுணர்த்தும். அத
 னேயே யானைமுகமென்று கூறுவர் பெரியோரென்க பிரணவத்
 தின் விரிவடிவை முதற்கண்ணிறித்திடல் மரபாதலால், வாசகமா
 கிய வதன்வாசியப்பொருள் கஜாநாமாததி யென்பது சித்தித்தது
 இதுபற்றியே கணபதியை முதலில் வணங்கவேண்டியது என்னும்
 ம்பையுலகக் கைக்கொண் டதாட்டித்தவருகின்றது. இதனேயே
 கணபதிபாகிய வவருகருச சிவயிரான அருளிஞரென்று உண்மை
 யுலகக் கூறியபடியாம். சிவ குதுவாகிய விவா பிரணவமுதல்வா
 யினொனின, அப்பிரணவம் சிவனை யுணர்த்துமா நின்றோவெனின்,
 கஜமுகக் கடையுனைத் தம்மில் வேருக வுடையராகாத சிவபாஞ்சுடர்
 உப்பிரணவத்துக்கு வேறு பெருளாயிடுதல் சாலாதென்க இச்சிவ
 ிருசுடனையே ஒங்காப்பொருளென்று வேதக் கூறியதென்க
 அலது ஸதாசிவ்யாம்' என்றதே அதுவாம் இச்சிவத்தோடபே
 காயச சத்தியென்று வினக்கும் (வராயகாறு) தாயைஉம என்று

வேதங்கூறி “உமாஸஹாயம்” என்று சிவத்தைத் துதிக்கும். அ-உ-ம் என்னும்பிரணவம் உம என்றபோது உ-ம்-அ என்றுதிரிந்து விளங்கும். இதனால் விநாயகரும், சிவமும், சத்தியும் பிரணவமாகிய பிரம சொரூபிகளாயிடுதலமையும். அப்பிரமம், இம்மூவரோடு மபேதமாய் விளங்குஞ் சுப்பிரமணியம் என்னுந் தெய்வநாமந்தாங்கி “ஸுப்ரஹ்மண்யோம்” என்று மூன்றுதரம் வேதங்கூற விளங்காநிற்கும். பிரமம் என்று வேதங்கள் கூறும் பொருள்குப்பிரமணியக் கடவுளென்றே துணியப்பட்டமையால், தந்தைவாகவும், தாயாகவும், மக்களிருவராகவுஞ் சிவபாஞ்சுடரொன்றே நாடகமியற்றி யுயிர்களைக் காத்தருளு மியல்பினதாயிற்றென்க. இதனால், விநாயகரை வழிபடுதல் சிவபாஞ்சுடர் முதலிய யாவரையும் வழிபடுதலாகவுங் கொள்ளப்படுமென்க. இவ் வுண்மை வெளிப்படவே “சித்தியானை” என்று விநாயகக் கடவுளை வழிபட்டா நிரதூலாசிரியரென்க. யானை யென்ற மையால், பிரணவ சொரூபி பென்பதுசித்தித்தது. சித்திவிநாயக என்பதுதலவிநாயகரது திருநாமமாகியவாற்றிக, எடுத்தகாரியம் இனது சித்திக்கச்செய்யும் விநாயகரெனலு மொன்று.—விரிக்கிற டெருகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

ம து ர க் க ர ண் ட ம்.

பாயிரம்

வாழ்த்து.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மல்குகவேதவேன்வி வழங்குகசுரதுவானம்
பல்குவளங்கனெங்கும் பரவுகவறங்களின்ப
நல்குகவுயிர்கட்கெல்லா நான்மறைசசைவமோங்கிப்
பல்குகவுலகமெல்லாம் புரவலன்செங்கோல்வாழ்க (க)

நூற்பயர்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திங்களணிதிருவால் வாயெம்மண்ண
திருவிளையாட்டிவையன்ப செயதுகெட்போ
சங்ககிதிபதும் திச செல்வமோங்கித்
தகைமைதருமகப்பெறுவர் பகைடைவெல்வா
உங்கலநன்மணம்பெறுவா பிணிவந்தெய்தார
வாழ்நாநநிபெறுவா வாளுடையாழிப்
பங்கவராயநுள்ள போகமுத்திப்
பண்ணியராயசிவனடிகட்கு நண்ணிவாழ்வார்.

கடவுள் வணக்கம்.

சிவபெருமார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வென்றுளேபுலன்கோநடார் மெய்யுணருள்ளதோறுநு
சென்றுளேயமுதமுற்றந் திருவருள்போற்றியேற்றுக

(க) நான்மறைசசைவம் என்றது, உவதம-உடலம், ஆயுப
உயிருமாதவின். இதனை “வேதாந்தத்தெளிவாழ்சைவசித்தாந்த”
மென்னுஞ் சிவப்பிரகாசச செய்யுளா லுணர்க.

(உ) திருவிளையாட்டு-இப்பெயர் தன்னை யுணர்த்துதற்குத் தா
ளமாகிய நூல்மேனிற்றலால். தாளியாடுபெயர். சங்ககிதி - சங்க
கிதிவாகவும், பதும்பிதி - தாமரைவழவாகவு முள்ளுத்திதான். இவை
மூலக்க எடுக்கக் குறைபடாததன்மையன. வற்று - செய் வெட்டு
நகத்திரிபு.

ருன்றுளையிருநதுகாட்சி கொடுத்தருள்கோலம்பேற்றி
மன்றுளேமாறியாடு மறைச்சிலம்படிசுள்போற்றி.

சீவசுந்தி.

மேற்படி - வேறு.

சுரும்புமூல்கடிமலர்ப்பூங் குழல்போற்றியுத்தரியத் தொட்ட
தோள்போற்றி, கரும்புருவசசிலைபோற்றி கவுணியர்க்குப்பாச்சுராத
சம்போற்றி, யிரும்புமனங்குழைத்தென்னை யெடுத்தாண்டவந
யற்க னெம்பிராட்டி, பரும்புமீள்கைபோற்றி யாரணநூபுரா
சிலம்புமடிகள் போற்றி. (சு)

பரசிவம்.

கவிநிலைத் துறை

பூவண்ணம்பூவின்மணம்போலமெயப்போதவின்பு
மாவண்ணமெடகொண்டவன் நன்வலியாணை தாங்கி
பூவண்ணநன்சந்நிதிமுத்தொழில்செயயவாளா
மேவண்ணலன்னாண்வினோயாட்டின்விளையவெல்லாம். (சு)

சீவசுந்தி.

உண்டங்குளெல்லாமனுவாகவணுக்களெல்லா
மண்டங்களாகப்பெரிதா சிநிதாயினாறு
மண்டங்களுள்ளும்புரம்புகரிடாபிணை
மண்டங்களுள்ளுடுணையென்பரநிசசுல்லோர்.

(௩) மன்று - வெள்ளியமபலம்.

(௮) மெய்-போதம்-இன்பம்-உண்கை, அறிவு, ஆனந்தம். என
பாசசிதாததம் என்பது பொருள். வலியாணை - சத்திவல்லமை
பூவண்ணல்-மூன்று அண்ணல், பிரமன்-லிட்டுணை-ருத்திரன் ச
தி - சத்திசுவகற்பரம்பம். முத்தொழில்-சிறுபிடி, திதி, சுவகா
வாளாமேவண்ணல் - தத்துவவாகையும்தத்துவவகர்த்தாக்களையு
பட்டவற்றை பரசிவம். வாளா-புடைச்செசால். இது, சும்மாவென
புறம் பொருள்மேல் கின்றது வெல்லாம் - உளப்பாட்டுத்தன்மைய
னமைவினாமுற்று. எனினோ படிப்போரையுங் கேட்போரையு
புறனொடுபடுத்திக்கூறலின்.

(சு) பெரிது, சிறிது-என்பவற்றிற்கு அளவையை, தோன்
புறமுதலாகக்கொள்க. உள், புறம்பு-இவை உயிர்களின்மேல்
புறால், இடவாகுபெயர்கள். துணை - பண்பாகுபெயராய்ப் ப
ளமேல் கின்றது.

கோககல்ங்சமுத்தீ.

கலவீருததம்.

பூவிஞாயகன் பூமகஞாயகன்
சாவிஞாயக ஞாநிககடவுளர்க்
காவிஞாயக னங்கயற்கண்ணிமா
தேவிஞாயகன் சேவடியேததுவாம்.

(1)

அங்கய ரீகண்ணிமை.

அறுசுரடி சூசிரியவிருத்தம்.

பங்கயற்கணரியபரம் பாறுருவேதனசுருரிய படிவமாகி, பங்க
யற்கணநனுலக மெண்ணிறதசராசாங்க ளின்னுத்தாழாக, கொங்க
யற்கண்மலர்க்கூத்தற் குமரிபாண்டியன்மகன்போற் கோலங்கொ
ண்ட, வங்கயற்கண்மையிரு பாதப்போதெப்போது மகத்துளவை
ப்பாம்.

(2)

சபாநாதர்.

உண்மையறிவானந்த வருவாகியெவ்வுயிர்க்கு முய்யாய்நீர்ள்,
றண்மையனல் வெம்மையெனத் தனையகலாதிருந்துசரா சாங்கல்
ன்ற, பெண்மையுருவாகியதன் ஞானத்தக்கொழிமகிழ்ச்சி பெருகயா
ர்க்கு, மண்மையதாயம்பலத்து ளாடியருள்பேரொளியை யகத்துள்
வைப்பாம்.

(3)

(எ) ஆவிஞாயகன் என்றது - பிரமன்முதலிய தேவர்கட்கெல்
லாஞ் சுதந்தரமின்மையும், தனது சுதந்தரசத்தியால் குண்டல்சுத
தியின் வழியாயப் பிராணஞம் நின்று, அக்காங்களைக்கொண்டு பூர
த்திகளைச் செலுத்துத் தன்மையுந் தோன்றற்கு. ஆவிஞாயகன், தே
விஞாயகன் என்பவை. ஒருபொருண்மேல்வந்த பலபெயர்கள். தேவி-
வினையாட்டிடைவன்.

(அ) பங்கயன் - என்பதனிறுதியில் தொக்குநின்றவும்மைநிரு
மால்மேனிற்றலால், இறந்ததுதழீயிய எச்சம். கொங்கை என்பது -
கொங்கய் எனப்போலியாயிற்று. அகம்-உள்ளிடம். இது மனத்தின்
மேனிற்றலால் இடவாகுபெயர்.

(ஈ) ஆதி, அய், என வேறு பலவருக்கிய வினையெச்சங்கள், பெ
ருகவென்னும் வினையெச்சத்தின் முடிபாகிய, ஆடிபென்னும் உச்ச
த்தின் முதனிலையைத் தனித்தனி கொண்டன. தன்னுனதக
கொடி-சிவகாமவல்லி. தான்-சிவம். புனதம்-காமம். கொடி-வல்லி
யார்க்கும் என்றது-விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் என்றும்
வகையனுக்கட்கும் என்றபடி.

சோமசுந்தரகீதவுள்.

சடைமறைத்துக்கதிர்மருடந் தரிததுநுங்கொன்றையந்தாரா
தணந்துவேப்பர, தொடைமுடித்துவிடநாகக கலனசுற்றிமாணிக
கச சுடாப்புணைந்தி, விடைபுறுத்திசுயலெடுத்தி வழுதிமருமசு
ஞாதி மீனரோக்கின், மடவரலேமணநதுலக முழுதாண்ட சுந்தரனை
வணக்கஞ்செய்வாம். (க0)

தடாநுதைப்பிரட்டியார்.

செழியர்பிரான்றிருமகளாயக் கலைபயின்றுமுடிபுனைந்து செங்
கோலோசசி, முழு துலகுஞ்சுயங்கொண்டு திறைகொண்டிருந்தினை
முனைப்போர்சாயததுத், தொழுகணவற்கணிமணமா லிசைகுட்டிசு
தன்மருடஞ் சூட்டிசுசெல்வந், தழைவுறுதன்னரசளித்த பெண்ணை
ரசியடிக்கமலந் தலைமேலவைப்பாம். (க1)

வேளாளியம்பலவாணர்.

பொருமாறிற்றினர்தடந்தோளொருமாறன்மணங்கிடந்தபுழுக்கமாற
வருமாறிற்றகண்ணருவிமாறு துகளிப்படையமண்ணும்விண்ணு
முருமாறிப்பவக்கடல்வீழ்நதாசலெனத்தமொறியுழலுமாக்கள்
கருமாறிக்கதியடையக்கான்மாறிநடித்தவரைக்கருத்துள்வைப்பாம்

தகடினுழிந்தி.

கல்லாலின்புடையமர்த்து நான்மறையாரங்கமுதற் சுற்றசேன
வி, வல்லார்களுல்வருக்கும் வாக்கிரந்தபூரணமாய் மறைக்கப்பாலா
யெல்லாமாயல்லதுமா யிருந்ததனையிருந்தபடி யிருந்துகாட்டிசு
சொல்லாமற்சொன்னவரை நினையாமனினைநதுபவத் தொடக்கை
வெல்வாம். (க2)

சித்திவிநாயகக்கடவுள்.

உள்ளமெழங்குடத்தி லாககமெனுநதறிநிறுவி யுறுதியாகத்
தள்ளரிவன்பென்னுந் தொடர்பூட்டியிடைபடுத்தித் தறுகட்பாசக

(க3) மீனரோசனின்மடவரல் - மீளுட்சி. மீனம் - மீன். ரோ
ககு - கண்.

(க4) புழுக்கமாற என்றது-பரதநூற்றுறையிற்சென்ற பான்
டியான, அதனாற் றன்கால்கள வருந்தியபோலசு, சிவபெருமான் திரு
வடியும் வேசற்று வருநதுமேயென்று மனம் புழுங்கினமையை.

(க5) நான்மறை-இருக்கு, எசர், சாமம், அதர்வணம். ஆறந்
சம-நாதசு. சுற்பம், வியாகரணம், சிகைந், சோதிஷம், நிருத்தியம்.
நால்வராவார்-சனகர், சனந்தரர், சனாதரர், சனற்குமாரர்.

(க6) ஊக்கம் - மனவெழுச்சி. அன்பென்றது - சிவபுண்ணிய
மேலிட்டால் நாளுக்குநாள் முறுகிவளரும் போனபை.

களன்னினைப்பசுபோதக் கவனமிடக்களித்துண்டு கருணையென்னும் வெள்ளமதம்பொழிசித்தி வேழத்தைநினைநதுவரு வினைகஉர்ப்பாய்.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

கறங்குதிரைக்கருங்கடலுங் காரவுணப்பெருங்கடலுங் கலங்க க்கார்வங், துறங்குசிகைப்பொருப்புஞ்சு ரூப்பொருப்பும்பிளப்பம றை யுணர்ந்தோராற்று, மறங்குலவுமகத்தழலு மவுணமடவார்வயிற் றினழலுமூள, மறங்குலவுவேலெடுத்த குமாவேள்சேவடிகள் வணக் கஞ்செய்வாம். (கரு)

சுரஸ்வதியம்மை.

பழுதகன்றநால்வகைசசொன் மலரெடுத்துப்பத்திபடப் பரப் பித்திக்கு, முழுதகன்றுமணந்துசுவை யொழுகியணிபெறமுக்கண் டூர்த்திதாளிற், ரொழுதகன்றவன்பெனுநார் தொடுத்தலங்கல்கூட் டவரிச சுரும்புந்தேனுங், கொழுதகன்றவெண்டோட்டு முண்டகத் தாளடிமுடிமேற் கொண்டுவாழ்வாம். (கசு)

திருநந்திதேவர்.

வேறு.

வந்திறையடியிற்றாமும் வானவர்மகுடகோடி பந்தியின்மணிகள்கீந்த வேத்திரப்படையாற்றாக்கி யந்தியும்பகலுந்தொண்ட ரலகிடுங்குப்பையாக்கு நந்தியெம்பெருமான்பாத நகைமலர்முடிமேல்வைப்பாம். (கஎ)

திருநானகம்பந்தமுர்த்தீநாயனார்.

கடியவிழ்கடுக்கைவேணித் தாதைபோற்கனற்கண்மீனக் கொடியனைவேவநோக்கிக் குறையிரந்தனையான்கற்பிற் பிடியனடையாளவேண்டப் பின்னுயிரளித்தாக்காத் த முடியணிமாடக்காழி முனிவனைவணக்கஞ்செய்வாம். (கசு)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

அறப்பெருஞ்செல்விபாகத் தண்ணிலந்தெழுத்தாலஞ்சா மறப்பெருஞ்செய்கைமாறு வஞ்சகரிட்டநீல

(கசு) நால்வகைசசொல்-பெயர், வீணை, இடை, உரி. நால்வ கைமலர்-கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ. மலர் - என்பதி னிறுதி முற்றும்மையும், முழுது என்பதினிறுதி முற்றும்மையும், தொக்கன. சுவை எட்டு-வீரம், அசசம், இழிப்பு, வியப்பு, காமம், அவ லம், உருத்திரம், நகை. தொடுத்த-இதில் அகரவீறு தொக்குதல்.

(கசு) முனிவன்-மௌனநிலையுடையவன் என்னும் வடசொற் பிரிப்பு.

(கசு) அறப்பெருஞ்செல்வி என்றது-சிவபிரானருளிய இருநா லிரெற்கொண்டு முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்தமையின்.

நிற்ப்பெருங்கடலுமயார்க்கு நீத்துதற்கரியவேழு
பிறப்பெனுங்கடலுநீத்த பிராணடிவணக்கஞ்செய்வாம். (௧௬)

சுந்தராமரீதிநாயனார்.

அவநல்லுலார்பா லாசைநீத்தவர்க்கேவீடு
தருவீமன்றளவில்வேதஞ் சாற்றியதலைவன்றன்னைப்
பாலைதன்புலவிதீர்ப்பான கழுதுகண்டபுகுமபாண
நிரவினிறுதுகொண்டோ னிணையடிமுடிமேல்வைப்பாம். (௨௦)

திருவாதவூரடிகள்.

எழுசுருமறைகடேறு விறைவனையெல்லிற்க்குந்
பொழுதுகாலத்தென்றும் பூசனைவிடாதுசெய்து
தொழுதகைதலைமேலேறத் துளும்புகண்ணீருண்முழி
பழுதடியடைந்தவன்ப னடியவர்க்கடிமைசெய்வாம். (௨௧)

தண்டியடிகள் - மழிறைநாயன்மார்.

வேறு.

தச்சைதாளொடும்பிறவித் தாளொறிந்துரிருத்தாரிரு தாளேசசே
ராத, மைந்தர்தாள்வேதெறி சைவநெறிபத்திரெறி வழாதுவாய
மெய. சிந்தைதானானமக்கே செலுத்தினாய்ச்சிவானுபவச செல்
வராக, பந்தமாந்தொடக்கறுத்த திருத்தொண்டர்தாளபரவிப் ப
ணிதல்செய்வாம். (௨௨)

முதலால்வழி.

வேறு.

அண்ணல்பாற்றெளிந்தந்நி யடிகள்பாற்சனற்குமார
ஒண்ணிறையன்பினுய்ய வியாதனுக்குணர்த்தவந்தப்
புண் றியமுனிவன்குதற் சோதியபுராணமுவா
நெண்ணியவிவற்றுட்கார்த்த தீசசங்கிதையின்மாதோ (௨௩)

நூல்செய்திருக்காரணம்.

அறைத்திடப்பட்டதாகு மாலவாய்ப்புகழ்மையந்தச்
சிறநிடும்வடநூற்றனைத் தென்சொலாற்செய்தியென்றிங்

(௨௦) வீடு - இசையை விடுதல். ஈங்கு மோட்சசத்தை யுணர்ந்
திரான்றது. வேதம் - தானியாகுபெயர். கழுதும் - என்பதிலுள்ள
வயாவுப்பொரு ளும்மைதொகுததல்.

(௨௧) அறுகாலங்களாவன - விடியல், உச்சி, ஏற்பாடு, மாலை,
யாமம், வைகறை.

(௨௨) தாள் - வேர். ஈண்டு பிறவிக்வேதுவான வினையின்மே
னின்றது. சிவானுபவசசெல்வம் என்றது - சோகம் பாவனையை
பந்தமாந்தொடக்கு - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

(௨௩) புகழ்மை - புகழ்ச்சி. இஃது, குணியைக்குணமாகக் கூறு
வதோர் மரபுவழுவமைதி.

குறைந்திடும்பெரியோர்கூறக் கடைப்பிடித்துறுதியிந்தப்
பிறகுதிடும்பிறப்பிலெய்தப் பெறுதுமென்றுள்ளந்தேறு. (௨௪)

மொழிபெயர்த்துவிதம்.

திருநகர்தீர்த்தமூர்த்திச சிறப்புமூன்றந்தமூர்த்தி
யருள்விலையாடலெட்டெட்டருசசனைவினையொன்றாக
வரன்முறையறுபத்தெட்டா மற்றவைபடலமாக
விரிமுறைவிருத்தசெய்யுள் வகைமையால்விளம்பலுற்றேன். (௨௫)

அவையடங்கும்.

நாயகன்கவிகுறுகுற்ற நாட்டியகழகமாந்தா
மேயவத்தலத்திறுஞர்க்கென வெள்ளறிவுரையிற்குற்ற
மாயுமாறரிதன்றேனு நீர்பிரித்தன்னமுண்ணுந்
நாயகிமபால்போற்கொள்க சுந்தரன்சரிதந்தன்னை. (௨௬)

கலிங்கலைத்துறை.

கவைக்கொழுந்தழ னுசசுவைகண்டஞ் சினிமையோர்
சுவைக்கவினன்னமு தாயின னுளங்கமில் சான்றோ
நவைக்களம்புகுந் தினியவாயாலவா யுடையா
செவிக்களம்புகுந் தேறுவசிறியனென் பனுவல். (௨௭)

பாயவாரியுண் டுவர்கெடுத்தலகெலாம் பருகத்
தூயவாககிய காரொனசசொற்பொரு டெளிந்தோ
ராயகேள்வியர் துகளறுததாலவா யுடைய
நாயனார்க்கினி தாககுபநலமிலேன் புன்சொல். (௨௮)

அல்லையீதல்லையீதெனமறைகளு மன்மைச
சொல்லினாற்றுதித் திளைக்குமிசசுந்தா னுடற்
கெல்லையாகுமோ வென்னுரையெனசெயகோ விதனைச்
சொல்லுவேனெனு மாயையென்சொல்வழி கேளா. (௨௯)

(௨௪) உறுதி - ஆன்மலாபம்.

(௨௫) விரிமுறை - இது தூய்மைப்பொன்று, என்னை. வு
தூலிற் றொடுத்ததை வகுத்துக்கூறலின்.

(௨௭) அவைக்களம் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. செ
விக்களம் - இதில் களம் ஏழனுருபு. பனுவல் - இது செய்யுண்மேல்
ஐதலாகுபெயராய் நின்றவின், இனியவாய், ஏறு, எனப் பன்மைமுடி
புகுந்தார்.

திருவிளையாடற்புராணம்.

அரங்கேற்றிடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அறுகாற்பீடத்துயர்மாலாழிகடைந் தமுதையரங்கேற்று மாபோ
லறுகாற்பேடிசைபாடுங்கூடன் மான்மியத்தையருந்தமிழாற்பாடி
யறுகாற்பீடியர்முடியார்சொக்கேசர் சந்நிதியிலமர்சூழ
மறுகாற்பீடத்திருத்துபாஞ்சோதி முனிவனரங்கேற்றினானே. (௩௦)
பாயீரம் முற்றுப்பெற்றது.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

கலிநிலைத் துறை.

கறைநிறுத்திய கத்தாச்சுத்தாக் கடவு
ளுறைநிறுத்திய வாளினாற்பகையிரு ளொதுக்கி
மறைநிறுத்திய வழியினால்வழுதியாய்ச செங்கோன்
முறைநிறுத்திய பாண்டிநாட்டணியது மொழிவாம் (௧)

தெய்வநாயக னீறணிமேனிபோற் சென்று
பெளவமேய்த்துமை மேனிபோற்பசந்துபல் லுயிர்க்கு
மெவ்வமாற்றுவான் சுரந்திடுமின்னரு ளென்னக்
கௌவைநீர்சுரத் தெழுத்தனகனை குரன் மேகம். (௨)

இடித்துவாய்திறந் தொல்லெனவெல்லொளி டமுங்கத்
தடித்துவாள்புடை விதிர்ந்துநின்றித்திர சாபம்
பிடித்துநீளம்பு கோடைமேறபெய்துவெம் பெரும்போர்
முடித்துநாமென வருதல்போன்மொய்த்தன கொண்மூ. (௩)

(௩௦) அறுகால் என்பது - அற்ற கால்களை யுடையதெனவினை
த்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்ப் பாடி
பின்மேனின்று, பீடம் என்னுமிடத்தா லாதிசேடன் மேற்றதாயி
து; பாம்பினங்கள், பாத்தமின்றிச சரிக்குத் தன்மையனவென்பதை,
அவற்றிற்குரிய பன்னகமென்னும் பரியாயப்பெயரானுணர்க.

(௨) நீறணித்தது-சர்வசங்காரகாலத்துத் திருமால் முதலியோ
ரை துதல்விழியாற்பொடித்துநீராக்கி, அந்நீற்றைத் தனதுதிருமேனி
யிலணிந்து, தானே வசைய கடவுளர்க்கெல்லாம் நாதனைனக் காட்ட
வும், யாவரும் தன்னையே சரணடைந்துய்யவும், குறித்த குறிபாடு.

(௩) வான் - வாளாயுதம், ஒளி. இந்நிரசாபம் - இந்நிரதனுசு,
பச்சைவில் - அம்பு - நீர், பாணம். இவ்விருபதங்களுக்கு செம்மொ
ழிச்சிலேடைகள்.

முனிதனீர்வரை யுச்சிமேன்முழங்குவா னிவந்து
சுனிதநீர்மழை பொழிவன தடஞ்சிலை யிராமன்
கனிதநீர்மையா லாஸவாய் கணையுதன் முடிமேற்
புனிதநீர்த்திரு மஞ்சனமாட்டுவான் போலும். (ச)

சுந்தரன்நிரு முடிமிசைத் தாயநீ ராட்டு
புந்திரன்றனை யொத்தகாரொழிவென் மலைமேல்
வந்துபெய்வவத் தனிமுதன்மொல மேல் வலாரி
சிந்துகின்றகைப் போதெனப்பன்மணி தெறிப்ப. (ரு)

உடுத்தெண்கடன் மேகலையுடையபார் மகட
னிடத்துதித்தபல் லயிர்சுக்கொமிரங்கித்தன் கொங்கைத்
தடத்துரின்றிழி பாலெனத்தடவரை முகடு
தொடுத்துவீழ்வன விழுமெனத் தூங்குவெள் ளாருவி. (சு)

அறுசீரடியாசிரியலிருத்தம்.

தருகிறமேகமென்னுங் கசசணிசிகரக்கொங்கை
மருவியாத்தீம்பாஸ்சோர வகன்சுனையென்னுங்கொப்பூழ்ப்
பொருவில்லேயென்னுமென்றோட் பொதியமாஞ்சைலப்பாவை
பெருகுதன்பொருளையென்னும் பெண்மகப்பெற்றாளன்றே. (எ)

கல்லெனக்கரைந்துவீழுங் கடம்புனற்குழலிகானத்
தொல்லெனத்தவழ்ந்துதீம்பா லுண்டொரீஇத்திண்டோண்மள்ளா
செல்லெனத்தெழிக்கும்பம்பைத் தீங்குரல்செவிவாய்த்தேக்கி
மெல்லெனக்காலிற்போக்ப் பணைதொறும்வீளையாட்டெய்தி. (அ)

அரம்பைமென்குறங்காபாவி னவிர்தளிர்நிறமாத்தெங்கின்
குரும்பைவெம்முலையாவஞ்சிக் கொடியிறுதுசுப்பாக்கூந்தல்

(ச) முனி-அகத்தியர். சுனிதம் - மேகசர்ச்சை. இதுதன்னை த
திருத்தருக் கருவியாகிய மேகசுடன்றேனிறநலால், காரியவாகுபெ
யர். கனிதல் - அகங்குழைதல். வான் - தொழிற் பெயர் விருதி.

(ரு) இத்திரன்றனையொத்தகார் என்றது - இத்திரனுங் கரியர்
நிழலையவளுதலின்.

(சு) மேகலை - சேலை, மாதரணி எனப் பலபொருளொருசொ
ல். ஈண்டு உடுத்தவென்னும் வினையால். சேலைமேல் சின்றது.

(எ) பொருளை-தாம்பிரபர்ணி.

(அ) செவிவாய்த்தேக்கி என்பதை - அழகுவாய்த்தலைப் பொ
ருத்தி என்றும், பணை என்பதை மகளிர் விளையாட்டு என்றுஞ் சிலே
கடப்பொருள் கொள்ளுகால், செவ்வி, பண்ணை என இடையே
யாற்று மிகுத்துக்கொள்க. கால் - கால், கால்வாய்.

சுருப்பவிழ்குமுலாக்கஞ்சஞ் சுடர்மதிமுகமாக்கொண்டு
 ரிரம்பிநீர்வகைதவேவி நெய்தஞ்சுழ்காவில்வகி. (

பன்மலர்மாலேவேய்ந்து பாணுரைப்போர்வைபோர்த்துத்
 தென்மலைத்தேய்தசாந்த மான்மதச்சேறுபுசிப்
 பொன்மணியாரந்தாங்கிப் பொருளையாங்கன்னிழுநீர்த்
 தன்மகிழ்கிழவஞ்சுந் தழீஇக்கொடுக்கலாததன்றே. (௪1)

வல்லேதாயிருபாஸ்வைஞ்சு சிவாலயமருந்ருயிண்டி
 முல்லையாணைந்துநதேறுந் திரைக்கையானமுந் துவீசி
 நல்லமான்மதஞ்சாந்தப்பி நறுவிரைமலர்சூய்நீத்தஞ்
 செல்லலாற்பூசைததொண்டின் செடல்வினைமாக்கன்போலும். (௪2)

அரும்பவிழ்நகவாளி யலைதரவாகம்பொன்போர்த்
 திரங்கிவாலன்னமேந்தி யிருகையுஞ்சங்கஞ்சிந்தி
 மருங்குஞ்சுஞ்சிதன்னி வரம்பிறவொழுஞ்சுவாரி
 பரம்பரற்கையம்பெய்யும் பார்ப்பனமகளிர்போலும். (௪3)

வரைபடுமணியும்பொன்னும் வைரமுங்குழையுப்பூட்டி
 யரைபடுமகிலுஞ்சாந்து மப்பியின்னமுதழுட்டிக்
 கரைபடுமருதமென்னுங் கன்னியைப்பருவநோக்கித்
 திரைபடுபொருளைநீத்தஞ் செவிலிபோல்வளர்க்குமாதோ. (௪௪)

மறைமுதற்கலைகளெல்லா மணிமிடற்றவனெயெங்கு
 நிறைபரமென்றுப்பூதி சாதனநெறிவீடென்று
 மறைகுவிதநிந்துத்தேறு ரறிவெனக்கலங்கியந்த
 முறையின்வீடுணர்ந்தோர்போலத் தெளிந்ததுமூரிவெள்ளம். (௪5)

மறைவழிகிளைத்தவெண்ணெண் கலைகள்போல்வருநீர்வெள்ளத
 துறைவழியொழுஞ்சுப்பல்கால் சோலைதண்பழனஞ்செய்தே

(௪0) கன்னி - இது பொருளாலுயர்நிலையேனுஞ் சொல்லா
 அந்நிலையாதலால் கலந்தசென அந்நிலை முடிபுதர்தார்.

(௪௧) அனைந்து - பஞ்சகவ்வியம். பால், சுயிர, நெய், கோமயம்
 கோசலம். செயலென்னுந் தொழிற்பெயர், பெயரெச்சத்தின்பே
 னறது.

(௪௨) காஞ்சி - ஒர்லிருட்சம். எழுகோவைமணி. பார்ப்பனா
 ரர் - தாருகாவனத்து ரிஷிபத்தினிகள்.

(௪௩) அமுதம் - நீர், பால்.

(௪௪) பூதிசாதனம் - உம்மைத்தொலகரிலைக் கனத்துப்பிற
 அன்மொழித்தொகை. சாதனம் - பஞ்சாட்சரத்தியானம்.

ஹைவழியோடையெங்கு மோடிமன்றுடையார்க்கன்பர்
ஹைவழியாதபுள்ளத் தன்புபோனிரம்பிற்றன்றே.

(கடு)

கலிநிலைத்துறை.

இழிந்தமாதர்கைப் பொருள்களுநிசபாத் தாசை
புழிந்தயோகியர் கைப்படிற்றாயவாயக் களங்க
புமாழிந்தவாறுபோ லுவரியுண்டுவர்கெடுத் தெழிவி
பொழிந்தநீரமு தாயினபுவி ிரும்வா னவர்க்கும்.

(கசு)

புறிலாதவ ளொருத்தியேயைத்தொழி லியற்ற
வேறுவேறுபேர் பெற்றெனவேலை ரொன்றே
பாறுகால்குளங் கூவல்குண்டகழ்கிடங் கெண்ப்பேர்
நாறியீ நில்வான் பயிரெலாம்வளர்ப்பது மாதோ.

(கௌ)

அறுசீரடியாசிரியலிருத்தம்.

ஐளம்கள்பொன்னேர்பூட்டித் தாயர்வாய்கனிந்தபாடற்
ஐளம்கிழ்சிறுநினேறு மொருத்தலுமுவகைதூங்க
ஐளமலிமருதம்பாடி மனவலிகடந்தோர்வென்ற
ஐளமருபொறிபோலேவ லாற்றவாள்வினையின்மூண்டார்.

(கௌ)

ஐலநிறமணிகோத்தென்னப் பன்னிறவேறுபூட்டி
ஐலமுகவிரும்புதேய வாள்வினைக்கருங்காண்மள்ளர்
ஐலமகளுடலங்கண்ட சால்வழிநி ரீர்ந்தசோரிசு
ஐலமெனவந்தசெங்கேழ்த் தழன்மணியிமைக்குமன்னோ.

(கசு)

ஐறுசெய்படைவாயதேய வுமுருநீர்கால்யாத்துச
ஐறுசெய்குருந்தெய்வத் தொழுதுநீஞ்செருகெல்லீசி
ஐறுசெய்குரும்பேர்த்து நடவுசெய்குருந்தெவ்வின்
ஐறுசெய்களைகட்டோமபி வளம்படுக்குருமானார்.

(கௌ)

ஐழிபடுநவந்தன்னைக் கடைசியர்பருகிசெவ்வாய
ஐமாழிதமொறவேர்வை முகத்தெழுமுறுவறேன்ற

(கசு) உவரி - உவர்ப்பினையுடையது, கடல். எழிநீ-மேலெழு
நையுடையது, மேகம்.

(கௌ) ஐந்தொழில்-சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அ
ஐக்கிரகம். வேறுவேறுபேர்-பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இசசாசத்தி, ஐ
ஐசத்தி, கிரியாசத்தி.

(கௌ) பொன்னேர்-தலைவர். அளமரு-அலமரு-லளவொற்றுமை.

(கசு) கோத்தது - என்பதில் தகரம் தொகுத்தல். கருங்கால்
ஐறுது - சேற்றால் நிறத்திரிந்து நிறுவின்.

விழ்சிவங் துழல்கூட்தன் மென்றுகிள்சோரவள்ளக்
கழிபெருங்கனிப்புடல்கிக் கலத்தவரொத்தாரன்றே. (௨௧)

பப்பகையாகுத்தீஞ்சொற் கடைசியர்பவளசசெவ்வாய்க்
குட்பகையாமபலென்று மொண்ணறுங்குவளோநீலங்
கட்பகையாகுமென்றுங் கமலநன்முதத்துககென்றுந்
திட்பகையாகுமென்றுஞ் செறுதல்போற்களைதல்செய்வார். (௨௨)

கடைசியர்முதமுங்காலுங் கைகளுங்கமலமென்றார்
படைவிழிகுவளையென்றார் பவளவாய்குமுதமென்றார்
ரடையவுங்களைந்தார்மள்ளர் பகைஞராயுத்தவெல்லே
யுடையவனானையாற்றா லொறுப்பவர்க்குறவுண்டாமோ. (௨௩)

புரையறவுணர்ந்தோர்நூலின் பொருளினுள்ளடங்கியநூல்
வரையறைகருத்துமான வளர்கருப்புறம்புதோன்றிக்
கரையமைகல்விசாலாக் கவிஞர்போலியுமார்த்தந்
துரையெனவிரிந்துகற்பின் மகளிர்போலொசித்ததன்றே. (௨௪)

அன்புறுபத்திவித்தி யார்வநீர்பாய்சசுந்தொண்டர்க்
கின்புருவானவீச னின்னருள்யிளாயுமாபோல்
வன்புறுகருங்கான்மள்ளர் வைகலுஞ்செவ்விரோக்கி
ன்புலமுயன்றுகாக்க விளைந்தனநுத்தனச்சாலி. (௨௫)

அகனிலவேறுபாட்டி னியல்செவ்வியநிற் றுமள்ளர்
தகவினையுற்சிசெய்யக் காமநாட்சாற்றுகான்றா
வகைகலார்பண்புசெவ்வி யறிந்துசேர்மைநெருக்கின்ப
மிகவிளைபோகம்போன்று விளைந்தனபைங்குழல்வாம். (௨௬)

கொடும்பிறைவடுவிற்செய்த கூனிரும்பங்கைவாங்கி
முடங்குகால்வரிவண்டார்ப்ப முள்ளகாக்கமலநீல
மடங்குவெண்சாலிசெந்நெல் வேறுவேறுநித்தடாக்கி
நெடுங்களத்தம்பொருஞ்ன்ற ரையெனப்பெரும்போர்செய்தார்.

கற்றைவைகளைந்துதூற்றிக் கூப்பிழர்ச்சாணித்தெய்வ
மற்றவர்க்குற்றவாரீச தளவைகண்டா ரிலொன்று
கொற்றவாசுடையகொள்ளப் பண்டியிற்கொடுபோய்த்தென்றோ
டுற்றவர்க்குற்றத்தெய்வம் விருநுதினாககூட்டியுண்பார்.

(௨௭) உரை-பொருளின்மேனிற்றலால் சொல்லாருபெயர்.

(௨௮) பத்திவேறு புர்வம்வேறு என்பதை - “அன்பினுமார்
முடைமை” என்றுத் திருக்குறளானுணர்க.

(௨௯) காண்குவகைகலார்-பத்மினி, சித்தினி, சங்கினி, ச
கினி.

(௩௦) சுற்றம்-இதுகுழந்தோர்மேனிற்றலின், வினைமுதறபெ
ருட்டொழிப்பெயர்.

ஹுகட்டியெள்ளுச் சாமைகொள்ளிறங்குதோரை
ஹிடுமதமால்யானைப் பழுக்குலையவரையேனல்
ஹபல்பயறோடினன புன்னிலவிலேவுமற்று
ஹொடுபண்டியேற்றி யிருநிலங்கிழியவுய்ப்பார். (௨௯)

ஹவினீசனேசத் தொண்டினர்பசிக்குநல்லாண்
ஹவினைப்பிணிக்குத்தீர்க்கு மருந்துடற்பனிப்புக்காடை
ஹறவிடம்பிறிதுநல்கி யவரவொழுக்கிசெய்யு
வினையிடுக்கணீக்கி யருங்கதியுய்க்கவல்லார். (௩௦)

ஹசனீசனன்பர் நெறிப்படிற்சிறார்மேல்வைத்த
ஹாச்சமிலன்புமன்னர் புதல்வரைக்கண்டாலன்ன
ஹசமுங்கொண்டுகூசி யடிபணித்தினியகூறி
ஹசையாறொழுக்கியுள்ளக் குறிப்பறிந்தேவல்செய்வார். (௩௧)

ஹபடுகனிதேன்பெய்த பாலொடுநறுமெய்வெள்ள
ஹபடுசெம்பொன்வண்ணப் புழுக்கலானிமிர்த்தசோறு
ஹறவறவுண்டுவேண்டும் பொருள்களுங்கொண்மினென்ன
ஹறமுதலடியார்தம்மை வழிமறித்தருத்துவார்கள். (௩௨)

ஹனெவனுரைப்பதந்தப் பெருந்தமிழ்நாடாங்கன்னி
ஹனிடை யூர்களுன்னு மவயவந்தாங்கசெய்த

(௨௯) சாறடுகட்டி - வெல்லம். இறங்கு - சோளம். எனல் - ன். யானைப்பழுக்குலை - யானை விலாப்புடைபோற் பருத்த னைக்குலை.

(௩௦) பணிப்பு-நடுக்கம். உறைவிடம்-உறையுள். இது, உறை-
விடம்-இ ஈ ஐ வழியென்னுஞ் சூத்திரப்படி யகரவுடம்படுமெய் பெ
று எதுகைநோக்கி, வகரவுடம்படுமெய் பெற்று நின்றது.

(௩௧) நிசசல்-நித்தல் என்பதன்மருஉ. பொசசம்-பொய். இது
நிசசச்சொல்.

(௩௨) செம்பொன்வண்ணப் புழுக்கலானிமிர்த்தசோறு என்றது-
ஹிப்புச்சோற்றை. செம்பொன்வண்ணம் - இது செவ்வத பொன்
யினாலுஞ் செந்நிறத்தையுடையது, என உவமைத்தொகையிலைக்கள
ப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்ப் பருப்பின்மேலும்; புழுக்
தொழிலாகுபெயராய் அரிசியின்மேலும் நின்றது. இதை சிந்தா
குணமாலையாரிலம்பகம், தீம்பாலடிசில் என்னுஞ் செடியட்கு
ஹர்க்கினியரெழுதிய உரையானுமுணர்க.

பொன்னியற்கலனேகோயின் மடமறப்புறநீர்ச்சாலை
யின்னமுதருத்துசாலை யெனவுருத்திரித்ததம்மா.

(௩௩)

* திணைமயக்கம் - கலிலைத்துறை.

இன்றடம்புனல் வேலிகுழிநில வரைப்பிற்
குன்றமுல்லைதண் பணைநெய்தல்குலத்திணை நான்கு
மன்றவுள்ளமற் றவைநிற்கமயங்கிய மரபி
னென்றொடொன்றுபோய் மயங்கியதிணைவகை யுரைப்பாம். (௩௪)

கொல்லையானிரை மேய்ப்பவர்கோழிணர்க் குருத்தி
னெல்லையையதிற் படர்கறிக்கருத்துண ருகுப்ப
முல்லைசோறெனத் தேன்விராய்முத்திழை சிற்றி
லெல்லையையமோ டாடுபவெயின்சிறு மகளிர். (௩௫)

கன்றொடுங்களி வண்டுவாய்க்கவீர்ங் கரும்பு
மென்றுபொன்சொறி வேங்கைவாயுறங்குவ மேதி
குன்றிளத்திணை மேய்த்துபூங்கொழுநிழன் மருதஞ்
சென்றுறங்குவ சேவகமெனமுறச செவிமா. (௩௬)

எற்றுதெண்டிரை யெறிவளையெயிற்றிய ரிழைத்த
சிற்றில்வாய்துழைந் தழிப்பவசசிறுமியர் வெகுண்டு
பற்றிலாரெனச சிதறியமனவணி பரதர்
முற்றிலாமுலைச சிறுமியர்முத்தொடுங் கோப்ப. (௩௭)

(௩௩) கலன் ஆபரணம், இது சாதியொருமை.

(௩௪) குலத்திணை என்றது-குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்த
லெனத் தேற்றமாயுள்ள நாற்றிணைகளை. பாலையோவெனின், “முல்
லையுங்குறிஞ்சியு முறைமையிற்றிரிந்து, நல்லியல்பழிந்து நடுங்குத-
ருதுத்துப், பாலையென்பதோர் படிவங்கொள்ளும்” என்னும் அசு-
பர் வசனப்படி இயற்கைத்திணையல்லவாதலின், அது அந்நான்சு
ளடங்கும். மயங்கியமரபின் என்றதற்கு - அனுவலோமன் பிரதிலே
மன் முதலிய மரபறியக்கூடாதார்போலெனப் பொருள்கொள்க

(௩௫) தாய்-தாவி என்பது தாய் எனத் திரிந்துநின்றது.

(௩௬) ஈர்ங்-இது ஈறுதொகுத்தல். பொன் - உவமையாகு
பர் திணை - முதலாகுபெயர்.

(௩௭) மனவு - அக்குமணி. கோப்ப - இதி பலர்பாற்படா
கை வினைமுற்று.

* திணைமயக்கமாவது - ஒருநிலக் கருப்பொருளோடு மற்ற
ஒருநிலக்கருப்பொருள்வந்து கூடல்.

முல்லைவண்டுபோய் முல்லையாழ்முளரிவாய் மருதம்
வல்லவண்டினைப் பயிற்றிப்பின்பயில்வன மருதங்
கொல்லையாண்மடி யெறிந்திளங்குழவியென் றிரங்கி
யொல்லையூற்றுபால் வெள்ளத் துளுகள்வன வாளை. (௩௮)

சரும்பொற்கோட்டினம் புன்னைவாய்க்கள்ளுண்டு காளைச
சரும்புசெவ்வழிப் பாண்டெயக்கொன்றைபொன் சொரிவ
வருந்தடங்கடல் வளைபெடுத்தாழியான் கையி
லிருந்தசங்கென விறைகொளப்பூவைமே லெறிவ. (௩௯)

கழிந்ததெங்கினெண் பழம்பரீ இழுட்பலாக் கனிகீண்
டழிந்ததேனுவர்க் கேணிபாய்தகற்று வுவுரை
வழிந்ததேன்மடற் கேதகைமலர்நிழல் குருகென்
றொழிந்ததாமரைப் போதுபுக்கொளிப்பன கெண்டை. (௪௦)

ஆறுகுழ்கழிப் புலால்பொறுதசைந்துகூன் கைதை
சோறுகால்வன வரம்பல்வாய்திறப்பன துணிந்து
கூறுவாரெனக் குவளைகண்காட்டிடக் கூடித்
தூறுவாரெனச் சிரித்தலர்தூற்று வ முல்லை. (௪௧)

தூள்ளுசெல்லிழி துளைச்சியர்சுறவொடு மருந்தக்
நள்ளுமாறவுங் கூனலங்காய்த்தினை யவரைக்
கொள்ளுமாறவுங் கிழங்குதேன்கொழுஞ்சுவைக் கன்ன
வெள்ளுமாறவு மளப்பனவிடைக்கிடை முத்தம். (௪௨)

அவரிடும்புலப் பகைகடந்துயிர்க்கெலா மன்பா
வீவரிடும்புலப் பகைகடந்துயிர்க்கெலா மன்பா

(௩௮) யாழ் - பண்மேனிற்றலாற் கருவியாகுபெயர்.

(௩௮) குழவி-கன்று. கன்றைக்குழவியென்றது, தொல்காப்பி
யம் மரபியலுள் - “குஞ்சரம்பெறுமே குழவிப்பெயர்க்கொடை”
என்ற குத்திரத்தின்பாற்படுத்தி “ஆவுமெருமையும்துசொலப்படு
கீம்” எனக்கூறுதலால்.

(௪௦) பரீஇ-பரிவியென்னும் வினையெச்சஞ் சொல்லிசைசிறை
நக வளபெடுத்து நின்றது. பரிவி - விழுந்து.

(௪௧) சோறு - சாதம், மகார்தம். அலர் - புட்பம், பழி.

(௪௨) கூனலங்காய் - புளியங்காய்.

(௪௩) அவரிடும்புலப்பகைகடந்தென்றது-தவமேற்கொண்டோ
உண்டிசுருக்கன் முதலிய செயல்களான், மனம் புலன்வழிச செ
லாது நிறுத்தவேண்டுதலை. புலம்-சுவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்
ம். பாஞ்ஞானம் - அமங்கலமுடையோரைப் பொருளெண்க்காட்டும்
பாதம்போலாது, மங்கலசொருபமாம் பாசுவத்தை மேற்பொதுதித்
ட்டுத் திருவடிஞானத்தை. பாம்-மேன்மை தண்டமிழ்ப்பொதிய
மன்றது-தமிழாசிரியரான அகத்தியர்க்குரிய தானமாதவின்.

சிவமிகும்பா ஞானமெய்த்திருவொடும் பொலிந்து
தவமிருந்தாசுள்வதுதண்டமிழ்ப் பொதியம்.

வானயாறுதோய்ந் துயரியமலயமே முக்கண்
ஞானநாயக னம்மலைபோர்த்தகார் நால்வா
யானையீருரி யம்மழையசும்பதன் புண்ணீர்
கூனல்வான்சிலை குருதிதோய்கோடுபோன் றன்றே.

சுனையகன்கரைச சூழல்வாய்ச்சுரும்புசூழ் கிடப்ப
நனையவீழ்ந்தசெங் காந்தண்மேனாகிள வேங்கை
சினையவீழ்ந்தவீ கிடப்பபொன்றோய்கலத் தெண்ணீ
ரனையபொன்சுடு நெருப்பொடுகரியிருந் தனைய.

குண்டூர்ப்படு குவிலாவாய்க்கொழுஞ்சினே மாவம்
வண்டுகூப்பிடச செம்மனாய்ப்புதுமது வார்ப்ப
வண்டர்வாய்ப்பட மறைவழிபொரிசொரிந் தானைய
மொண்டுவாக்கிமுத் தீவினைமுடிப்பவ ரனைய.

அகிலுமாரமுந் தழன்மடுத்தகழ்ந்தெறிந் தழல்கா
றுகிருமாரமுந் தொட்டெறிந்தைவனந் தூவிப்
புகரின்மால்கரி மருப்பினுல்வேல்கள் போக்கி
யிகலில்வான்பயி ரோம்புவவெயினர்தஞ் சீனார்.

அண்டவாணருக் கின்னமுதருத்துவோர் வேள்வித்
குண்டவாரமுந் கொழும்புகைகோலுமக் குன்றிற்
புண்டவாதவே லிறவுளர்புனத்தெரி மடுப்ப
வுண்டகாரகிற் றாமமுமொக்கவே மயங்கும்.

கருவிவான்சொரி மணிகளுங்கழைசொரி மணியு
மருவிகான்றபன் மணிகளுமகன்றலை நாகத்

(௧௪) அசும்பு-துளி. கூனல்வான்சிலை-இத்திரதனுசு.

(௧௫) சூழல்வாய், நாகின, இவை இன்றோசை பயந்து ஏற்
ஒருபொருட் பன்மொழிகளாதலின் வழாநிலைகள்.

(௧௬) செம்மல்-பழயமலர், முத்தீயாவன - ஆகவனியம், உ
ணாக்கினி, காருகபத்தியம். அவை சதாரமும், முக்கோணமும்,
வடிவமுமாயுள்ளன.

(௧௭) அகில்-களள்ளிருட்சத்திலுண்டாவது. “களள்ளிவப்
லகில்பிறக்கும்” என்பதனாலுணர்க. ஐவனம்-மலைநெல். சீனா-
ஞ்சிநிலத்தார். எயினர் - வேடர் ஒம்புவ என்றது - “விட்டில்கி
வாழ்வேற்றாசுதன்னரசு, நடட்டம்பெரும்பெயல்காலெட்டு.” எ.
மிவற்றால் பயிர்களுக்குக் கேடுண்டாவகைக்காத் தலை.

(௧௮) இறவுளர்-குறவர்.

திரவிகான்றசெம் மணிகளும்புனங்கவ ரினமான்
ருருவீழ்த்திடக் கொடிசசியர்கோத்தெறி கவண்கல். (௭௯)

மாயவன்வடி வாயதுவைவமர லுந்திச
சேயபங்கய மாயதுதென்னா டலர்மேற்
போயமென்பொருட் டாயதுபொதியமப் பொருட்டின
மேயநான்முக னகத்தியன்முத்தமிழ் வேதம். (௮௦)

ஏகமாகிய மேருவும்பொதியமே யிரும்பொ
ருகுமேருவைச சூழ்த்தசாம்பூரத யாறு
நாகராதிண் பொருளையேநாவலா றுடுத்த
போகபூமியும் பொருளைசூழ்பூமியே போலும். (௮௧)

சிறத்தண்டமி மூலவாய்சிவனுல காணற்
புறந்தயங்கிய நகரெலாம்புரந்தரன் பிரமன்
ஹந்தயங்கிய நேமியோனாதிய வானே
ஶந்தயங்கிய வுலகுருவானதே யாகும். (௮௨)

வினோததுண்ணிடை மடந்தையர்வனமுலை மெழுதிக்
வினோதகுங்குமக் கலவையுங்காசறைச சாந்து
வினோந்தெண்டிரைப் பொருளையோவந்தி ஞாவகா
வினோந்தசெநெலுவ கன்னலும்விசுமவ் வாசம். (௮௩)

பொதியிலேவினோ கின்றனசந்தனம் பொதியி
ன்தியிலேவினோ கின்றனமுத்தமந் நதிசூழ்
புதியிலேவினோ கின்றனதருமமப் பதியோர்
புதியிலேவினோ கின்றனமறைமுதற் பத்தி. (௮௪)

(௮௦) அகத்தியன் - அகமாகிய விந்தமலையை யடக்கினவன். மு
த்தமிழ் - இயலிசைநாடகம். முத்தமிழ்வேதம் என்றது - வேதத்தரும்
புருடார்த்தங்களை, நிகமாகமசாரங்களாகிய திருமுறைகளை யுள்ளட
க்கின்ற தமிழுத்தருதலின்.

(௮௧) சாம்பூரதம் - வெண்ணாவல்.

(௮௨) சிவனுலகென்றது - திருவாலவா ப்க்குச சிவலோக மெ
ன்பது ஓர் பரியாயநாமமாதலின்.

(௮௩) காசறை - கஸ்தூரி.

(௮௪) பொதியின்தியிலே வினோகின்றனமுத்தம் என்றதை,
ரன்னுடுமுத்துடைத்” தென்னும் ஓளவை திருவாக்கானு மூண
மறைமுதல்-இது சிவபெருமானுக்குப் பரியாயப்பெயராதலால்,
மொழி வல்வெழுத்தின்முன் ஈறுதிரியாது நின்றது.

கடுக்கவிற்பெறு கண்டனுந்தென்றிசை நோக்கி
யடுக்கவநதுவந் தாடுவாளுடவி னிளைப்பு
விடுக்கவாரமென் காறிருமுகத்திடை வீசி
மடுக்கவுந்தமிழ் திருசசெவிமார்தவு மன்றோ.

(௫)

விடையுடைத்தவன் பாணினிக்கிலக்கண மேனாள்
வடமொழிக்குரைத் தாங்கியன்மலயமா முனிக்குத்
திடமுறுத்தியம் மொழிக்கெதிராக்கிய தென்சொன்
மடமகட்காங் கென்பதுவழுதிநா டன்றோ.

(௬)

கண்ணுதற்பெருங் கடவுளுங்கழகமோ டமர்ந்து
பண்ணுறத்தெரிந் தாய்ந்தவிப்பசுந்தமி மேனே
மண்ணிடைசசில விலக்கணவரம்பிலா மொழிபோ
லெண்ணிடைப்படக் கிடந்ததாவெண்ணவும் படுமோ.

(௭)

தொண்டர்நாதனைத் தூதிடைவிடுத்தது முதலை
யுண்டபாலனை யழைத்ததுமெலும்புபெண் ணுருவாக்
கண்டதும்மறைக் கதவினைத்திறந்ததுங் கன்னித்
தண்டமிழ்ச்சொலோ மறுபுலசொற்களோ சாற்றீர்.

(௮)

வெம்மையால்விளீர் வஃகினும்வேந்தர்கோல் கோடிச
செம்மைமாறினும் வறுமைநோய்சிதைப்பினுஞ் சிவன்பாற்
பொய்ம்மைமாறிய பத்தியும்பொலிவுதன் றுவாத்
தம்மைமாறியும் புரிவதுதருமமந் நாடு.

(௯)

(௧௦) தமிழ் - இனிமை. இப்பண்பு. தென்மொழிமேனி
லால், பண்பாகுபெயர்.

(௧௧) அரங்கு - நாடகசாலை.

(௧௨) கழகமோடமர்ந்தென்றது-முதலாழி யிறுதிக்கண்
ந்த, தலைச்சங்கமுதல் மூன்று சங்கத்தினுந் தலைமைப்புலவரா ட
தமையை. பசுந்தமிழ் - சிறந்ததமிழ், பசுமையென்னும் பண்பு,
மைமேனின்றது.

(௧௩) இலக்கணவரம்பிலாமொழி என்றது-தமிழொழிந்த,
றைப் பதினேழுசிலங்களில், இலக்கண வரம்பில்லாத சிலநில
மொழிகளை.

(௧௪) பொலிவு - சைவவிளக்கம். அதாவது - விபூதி, உரு
ராட்சம், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமுதலியன.

உலகம்யாவையு மீன்றவனும்பரு ஞாயந்த
கிலநாயகி பாஞ்சுடர்சேயென மூன்று
சூலவரான்முறை செய்தநாடித்தன்றிச சலதி
சுலவுபாரினுண் டாகுமோதுறக்கத்து மஃதே.

(சு0)

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨-க்கு திருவிருத்தம்-௯0.

மதுரைத்திருநகரப்படலம்.

மங்கலம்புனை பாண்டிநாடாகிய மகட்குச
சங்கலம்புகை தோளிணைதடமுலையாதி
பங்கமாம்புறந் தழுவியநகரெலா மனைய
சங்கைமாழுக மாகியநகர்வளம் பகர்வாம்.

(க)

கொங்கையேபாங் குன்றமுங்கொடுங்குன்றுங் கொப்பு
ங்கமேதிருச சுழியலவ்வயிறுந் றுலஞ்
செங்கையேடக மேனியேபூவணந் திரடோள்
கபாங்கர்வேய்வனந் திருமுகமதுரையாம் புரமே.

(௨)

கடுவின்மாரில மடந்தைமார்பிடைக்கிடந் திமைக்கப்
கடுவிலாரமே பாண்டிநாடாரமேற் பக்கத்
கடுவின்மாமணி யதன்புறநகரெலா லிவற்று
கடுவின்னாயக மாமணிமதுரைமா நகரம்.

(௩)

(சு0) திலகநாயகி என்றது - முகத்திறகுப் பொலிவுசெய்யுந்தி
குகம்போல், வாணிமுதலிய சத்திமார்களைத் தத்தமக்குரிய தொழில்
களால் விளக்கம்பெறச செய்பவளாதலின். இஃதன்றிசசலதி சுலவு
பாரினுண்டாகுமோவென்றது - ஏனைச சோசோமுளுகுகளில், சிவ
புருமான் அரசுபுரியினும், பிராட்டியாரும் அவரது திருமகனும் அ
ரசுபுரியாமையின். இதனைத் “தென்னவன்சோலன்சோழன் சீர்ப்பு
ங்கன்கன்வரக்கடவாய்” என்னும் திருவாசகப்பாசுரத்தானுமுணர்க.

(க) மங்கலம்புனைபாண்டிநாடென்றது - “மிக்கபெயரொடுபெ
யலின்மையெலவிட்டில்கிளி, யக்கண்ணாசண்மையோடாறு” என்
புறையாடுகண்கி, “பிணியின்மைசெல்வம்வினைவீன்பமேமம், அ
னியென்பநாட்டிற்கிவ்வைந்து” என்னு மங்கலங்கணிலவி நிறநல.

(௨) ஏடகம் - இதழைத் தனதிடத்துடைய தாமமைமலர், தி
நவேடகமென்னுந் தலம்.

திருமகட்கொரு தாமரைக்கூடமே திருமான்
மருமகட்குவெண் டாமரைமாடமே ஞானந்
தருமகட்கியோ கத்தனிப்பட்டமே தரையாம்
பெருமகட்கணி திலகமேயானதிப் பேரூர்.

திக்கும்வானமும் புதையிருடின்றுவெண் சோதி
கக்குமாளிகை நிவப்புறுகாட்சியந் நகருண்
மிக்கவாலிதழ்த் தாமரைவெண்மக ளிருக்கை
யொக்குமல்லது புகழ்மகளிருக்கையு மொக்கும்.

நெற்கரும்பெனக் கரும்பெலாநெடுங்கழு கென்ன
வர்க்கவான்கழு கொலிகலிதெங்கென வளர்த்த
பொற்கவின்ருலைத் தெங்குகார்ப்பந்தரைப் பொறுத்து
நிற்கநாட்டிய காலெனநிவந்ததண் பணையே.

சிவந்தவாய்க்கருங் கயற்களுள்வலாரியைச் சீறித்
கவர்த்தவான்றருக் குலங்களேகடிமணம் வீசி
யுவந்தவேறுபல் பலங்களும்வேண்டினர்க் குதவி
நிவந்தகாட்சியே போன்றதுரிழன்மலர்ச சோலை.

ஒல்லொலிக்கதிர்ச சாலிகள்புறத்தழீஇ யோங்க
மெல்லிலைப்பசங் கொடியினூல்வீக்குறு பூக
மல்லெனுங்களத் தண்ணறனணிவிழாத் தருப்பைப்
புல்லொடும்பிணிப் புண்டபொற்கொடிமரம் போலும்.

சீதவேரியுண் டளிமுரல்கமலமேற் செருந்தி
போதவேரியு மலர்களுஞ்சொரிவன புத்தேள்
வேதவேதியர் செங்கரம்விரித்துவாய் மனுக்க
ளோதவேமமு முதகமுமுதவுவா ரணைய.

(ரு) வெண்சோதி என்றது - முத்தாலுஞ் சுண்ணத்தாலு
கிய ஒளியை. புகழ்மகளிருக்கை என்றது - புகழ் வெண்மைநி
தலின்.

(சு) வர்க்கம் - வரிசை.

(எ) வலாரி - வலாசுரனைக்கொன்றவனாகிய. இந்திரன். த
குலங்களென்றது - சந்தானம், அரிச்சந்தனம், மந்தாரம், பாரி
ம், கற்பகம், முதலிய பஞ்சதருக்களை.

(அ) தழுவீ - இது தழீஇ என மருவியது.

விரைசெய்பங்கயச சேக்கைமேற்பெடையோடு மேவி
பாசவன்னன் மணஞ்செய்வம்புயப் பொய்கை
திரைவளைக்கையா னுண்டுளிசெறிந்தபா சடையா
மரகதக்கலத் தாளநீராஞ்சனம் வளைப்ப. (௧௦)

இரும்பினன்னதோள் வினைஞரார்த்தெறிந்துவாய் மடுக்குங்
கரும்புதின்றிடி யேற்றெலிகாட்டியின் சாறு
சுரும்புகுழ்கிடந் சாற்றிடசொரிந்துவெஞ் சினத்தீ
புரும்புகட்களி ரெடுத்தனவாலையெந் திரங்கன். (௧௧)

பள்ளநீர்குடைந் தஞ்சிறைப்பாசிபோர்த் தெழுந்த
வெள்ளையன்னத்தைக் காரணமெனப்பெடை வீழ்த
வள்ளமீட்டல மரச்சிறகுதறியுள் ளன்பு
கொள்ளவாசையிற் றழிஇக்கொடுகுடம்பைசென் றணையும். (௧௨)

ஹூவியாழியொன் றுடையதேரீர்த்தெழு ிமையாப்
புரவிவாரிமீர்த் தயில்வனபொங்கர்வாய்த தளர்கள்
கரவிலாமகத் தெழுபுகைகற்பக நாட்டிற்
பாவிவாட்டுவ பனியெனப்பங்கயப் பொய்கை. (௧௩)

பிறங்குமாலவா யகத்துளெம்பிராணரு ளால்வந்
தறங்கொடர்த்தமா யெழுகடலமர்த்தவா ளோக்கிங்
தறங்குதெண்டிரைப் பெரும்புறக்கடலும்வந் திவ்வூர்ப்
பறங்கிடந்ததே போன்றதுபுரிசைகுழ்கிடங்கு. (௧௪)

ஹரியும்வாளையு மடிக்கடிபெழுந்துடல் பரப்பிப்
பறியுமாமையும் வானொடுகேடகம் பற்றிச
செறியுநாண்மல ரகழியுஞ்சேண்டொடு புரிசைப்
பொறியுமேயொன்றி யுடன் றுபோர்புரிவன போலும். (௧௫)

(௧௦) சேக்கை - படுக்கை. இது செயப்படு பொருளில்வந்த
இதாழிற்பெயர். சே - படுத்தல். முதனிலை. பாசடை - பசிடவிலை.
மரள நீராஞ்சனம் - முத்தாலாத்தி.

(௧௧) இரும்பினன்னதோள்வினைஞர் - யானைப்பாகா, எவல்
செய்வோர். வாய் - ஆனையின்வாய், ஆனையின்வாய். தின்னல்-தின்
னுதல், நெரித்தல். சொரிதல் - கடைவாயின் வழியொழுகல், புறத்
தில் வெளிப்படுத்தல்.

(௧௪) எழுகடல்-உப்பு, பால், தயிர், நெய், கருப்பஞ்சாறு, கள,
த்தசலம். இவற்றிற்கப்புறஞ் சக்ரவானகிரியைச சூழ்ந்துநிற்பதுபெ
ரும்புறக்கடல்.

கண்ணிலாதவெங் கூற்றெனக்காக்கிடந் தலைப்ப
மண்ணினுரெவ ரேனுமீம்மடுவிடை வீழ்தோ
தெண்ணிலாமதி மிலைந்தவர்க்கொப்பெனச சிலவா
யெண்ணினுரிரு ணாகநீத்தேறினு மேறார்.

(௧௬)

குமிழலந்தசெந் தாமரைக்கொடிமுகிழ் கோங்கி
னுமிழ்தரும்பர ஞானமுண்டுமிழ்தவாய் வேதத்
தமிழறிததுவை திகமுடன்சைவமு நிறுதது
மமிழ்தவெண்டிரை வையையுமொருபுறத தகழாம்.

(௧௭)

பிள்ளையுமபெடை யன்னமுஞ்சேவனும் பிரியாக
கள்ளமுண்டகச செவ்வியாற்கண்டவர் கண்ணு
முள்ளமுந்திரும் பாவகைசகிறைபடுத தோங்கும
புள்ளமெபுதண் கிடங்கிதுபுரிசையைப் புகல்வாம

(௧௮)

மாகமுந்திய கடிமதின்மதுரைநா யகர்கை
நாகமெனபதே தேற்றமநகர்மதில் விழுங்கி
மேகநின்றசை கின்றதவ்வெஞ்சினப் பணித
ஞைமொன்றுதே லுரிபடநெளிவதே யாகும்.

(௧௯)

புரங்கடந்தபொற் குன்றுகோபுரமெனச சுருதிச
சிரங்கடந்தவர் தென்னராயிருந்தனர் திருந்தா
ருரங்கடந்திட வேண்டினுமுதலிசெய் தவரால்
வரங்கடந்திடப் பெறவெதிர்ந்பது மாணும்.

(௨௦)

சண்டபானுவந் திங்களுந்தடைபடத் திசையு
மண்டகோளமும் பரதுநீண்டகன்றகோ புரங்கள்
விண்டவாயிலால் வழங்குவவிடவரா வங்காந்
துண்டபோல்பவு முழிவனபோல்பவு முழலா

(௨௧)

மகாவேலையென் றியாண்போன்மழையருந் தகழி
சிகரமாலேகு மும்மதிற்றிரைக்காந் துழாவி
யசுழுவோங்குநீர் வையையாலல்லது வேற்றுப்
பகைவர்சேனையாற் பொரப்படும்பாலதோ வன்றே.

(௨௨)

(௧௬) கண் - தாக்கணியம். கராக்கிடந்தென்பதும் பாடம்.

(௧௭) குமிழ், கோங்கு முதலியவைகள், நாசி, திருமுகம், திரு
மேனி, திருத்தனம் இவற்றைகருறிக்க நின்றது. பாஞ்ஞானமுண்டு
ன்றது-அததிருத்தனஞ்சொறிந்த திருவமுதம், பாஞ்ஞானமாதலின

(௧௮) கள்ள - உடைமைப்பொருளில்லந்த பொருளடியாகப் ப்
றந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம். தண்கிடங்கு - நீராண். புரிசை-
மதிலாண்.

கல்லேதேர்வழித் தடைசெயுமிம்மதிற் புறஞ்சூழ்
 தூல்லைமேவலர் வளைநதுழியுடனறுபோ ராற்றி
 இவல்லமள்ள ரும் வேண்டுமோபொறிகளே வெல்ல
 இல்லதம்மதிற் பொறிசெயுமறஞ்சிறி துரைப்பாம். (௨௩)
 எழுசீடியாசிரியவிருத்தம்.

நழுக்கள்வீசுவன நஞ்சுபூசுமுனை வாள்கள்வீசுவன முத்தலைக்
 கழுக்கள்வீசுவன குந்தநேயியொரி காலவீசுவன காலனே
 நொழுக்கள்வீசுவன கப்பணங்கள்விட மென்னவீசுவன வன்னெடுங்
 கொழுக்கள்வீசுவன கற்கவண்கயிறு கோத்துவீசுவன வார்த்தரோ.

நஞ்சுபில்குதுளை வாளெயிற்றரவு நானிமிர்த்தெரியு மலையரா, வெ
 ளுசினங்கொண்முழை வாய்திறந்துபொரு வாரைவிக்கிடவி முகரு
 னாற். குஞ்சாங்கொடிய முசலம்வீசியெதிர் குறுகுவார்தலைகள் சித
 னுமா, லஞ்சுவெம்பொறி விசைப்பினுங்கடுகி யடுபுலிப்பொறிய முக்
 ளுமால். (௨௪)

எள்ளியேறுநரை யிவுளிமார்பிற வெறிநதுகுண்டகழி யிடைவீழத்
 தள்ளியீளுமுருள் கல்லிருப்புமுனை கருதுவீசியுடல் சிநதுமாற்
 இகாள்ளிவாயலகை வாய்திராநதுகனல் கொப்புளிப்பவுடல் குப்புறத்
 துள்ளியாடுவன கைகளகொட்டுவன தோள்புடைப்பசிவ கூளியே.()

துவக்குசங்கிலி யெறிந்திழுக்குமரி தொடர்பிடித்தகை யறுக்கவி
 டுவகருமொன்னலர்க டலைகளைத்திருகி யுடனெருக்கு மா நிலைக
 னாற், கவைக்கொழுந்தழல்கொ ளுநதுவீசுமெதிர் கல்லுருட்டியடு
 இமாலலெனக், குவைக்கடுங்கனமழை பெய்யுமட்டமணல் கொட்டு
 இமவலர்கள் கிட்டவே. (௨௫)

உருக்கியீயமழை பெய்யுமாலய வருக்குவட்டுருகு செம்பினீர், பெ
 ருக்கவீசும்விடு படைமெலாமெதிர் பிடித்தவிட்டவர்தமைத்தெற
 ளு. செருக்கவீசுநடை கற்றமாடமொடு சென்றுசென்றுதுடி முரசொ
 ளும், பெருக்கியீளுநடை வையமேனடவி யெய்யும்வாளிமழை பெய
 ளுமால். (௨௬)

(௨௭) முத்தலைக்கழு - குலம். எழு - வளைதடி. கப்பணம் - செ
 ளுஞ்சிலென்னு மோராயுதம்.

(௨௮) தநது - அரிகயிறு. இதை சீவகசிந்தாமணி நாமகளிலம்
 கம், நகர்வளம் ௨௭-வது செய்யுளில், “கூர்ந்தறிவதுண்ணூல்” எ
 ற்பதற்கு, அரிகயிறு என நசுசினுர்க்கினியிர் கூறிய வுரையானு மு
 னர்க. கூளி - பேய்.

(௨௯) அரிதொடர் - இது துவக்கு சங்கிலிகளுள் ஒருவகை.

வெறிகொளும்பொறியை வெல்லினும்பொருது வெல்லுதற்கரிய
காலனை, முறியவெல்லினும் வெலற்கருங்கொடிய முரணவாயமர ரா
ணைலா, மறிவினாநிறுவு கம்மியன்செயவு மரியவாயவனர் புரியு
ப், பொறிகள்செய்யும்வினையின்னபொன்னணி புரத்துவீதிக ளுரை
ததுமால். (உச)

கவிநிலைத்துறை.

கழையுந்தாமமுஞ் சுண்ணமுமணிநிழற் கலனுங்
குழையுந்தாபமுந் தீபமுங்கும்பமுந் தாங்கித்
தழையுங்காதலர் வரவுபார்த்தன்பகந் ததும்பி
விழையுங்கற்பினு ரொத்தனவிழாவரு வீதி. (உ௦)

ஆலந்நறமா மணிமிடற்றண்ணலா னந்தக்
கோலரின்றசே வடிநிழல்குறுகினார் குணம்போல்
வேலைநின்றெழு மதியெதிர்வெண்ணிலாத் தெண்ணீர்
காலரின்றன சந்திரகார்தமா ளிகையே. (உ௧)

குன்றநேர்பளிக் குபரிக்கநிரைகொறுங் குழுமி
நன்றபல்சரா சாமுமநீழல்வாய் வெள்ளி
மன்றகம்பொலிந் தாடியமலாடி நிழல்புந்
கொன்றியொன்றறக கலந்தபல்லுயிர்நிலையனைய. (உ௨)

சுறித்தருந்நபுற் குவைகழீஇக்காற்றொடர் பரியத்
தெரித்தகன்றயன் மரசதசித்திரத் தெற்றி
யெறித்தபைங்கதிர்க் கொழுந்தையுமெட்டிநா வளைத்துப்
பறித்துமென்றுவா யனைப்பனபசலையான் கன்று. (உ௩)

சிறுகுண்ணவாய்க் காற்றெறிசெவியவாய்ப் பாச
நிறுகுகாலவாய்க் கோட்டுமானினம்வழங் காறுங்
குறுகுறுண்மருங் கிறுத்தெழுமோட்டுமா னினம்போ
மறுகும்வண்டுசூழ்ந் திறைகொளமான்மத நானும். (உ௪)

மாடமாலையு மேடையுமானிகை நிரையு
மாடரங்கமு மன்றிவேளன்னவர் முடியு
மேடவிழ்ந்ததா ரகலமுமிணைத்தடர்தோளுஞ்
சுடுமாதாரர் சீறடிப்பஞ்சுதோய சுவடு. (௨௫)

(உ௬) கம்மியன் - தேவதச்சன். யவனர் - சிற்பர்.

(உ௦) குழை - மாந்தளிர்.

(உ௧) கோட்டுமானினம் - கொம்புகளையுடைய யானைக்கூட்டம், மலைசிகரம்போன்ற ஸ்தனங்களும், மான்போன்ற பார்வைகளையுமுடைய பெண்கூட்டம். மான்மதம் - பெரியமதம், கஸ்தூரி.

(உ௨) சீறடி - சிற்றடி.

மருமச்செம்புன லாறிட மாறடுகோட்டுப்
பருமச்செங்கண்மால் யானையின பனைக்கையுமறைநூ
லருமைச்செம்பொரு ளாயநதவர்க் கரும்பொருளீவோர்
தருமச்செங்கையு மொழுகுவ தானரீராறு. (௩௬)

பரியமாமணி பத்தியிற் பதித்திருட்படலம்
பொரியவில்லிடக் குயிற்றிய பொன்னாமியமூக்
தெரியமாமுர சொலிகெழு செம்பொனாடாங்கு
மரியமின்பயோ தாஞ்சுமநதாடுவ கொடிகள். (௩௭)

வலம்படும்புயத் தாடவர் மார்பமேற்புலவிக்
கலம்படாநதபூண் முலையினர் காலெடுத்தோச்சச
சிலம்பலம்பிசை மழுங்கமுன நெழுமவந்தேந்தார்ப்
புலம்புலண்டு நொந்தாற்றிய பொங்குபேரொலியே (௩௮)

தையலார்மதி முகங்களுந் தடங்களுங்குழைய
மையளாவிய விழிகளு மாடமுங்கொடிய
கையுரண்மலர்ப் பொதும்பருங் கறங்கிசைவண்ட
நெய்யவோதியும் வீதியு நீளறனெறிய. (௩௯)

மலருந் திங்கடோய மாடமுளு செயவனமணங்க
னலருநதண்டிறை யுகுடைந் தாடுவனமபி
சுவருஞ்சோலையு மாதருந் தூற்றுவவலர்கன
சூலவுமபொயகையு மனேகளுங் குறைபடாவன்னம் (௪௦)

ஊடினாரெறி கலன்களு மமமனையுடன்ப
தாடினா பரியாரமு மடியினுற்சிறநில்
சாடினாரெடு வெகுண்டுகண் டதும்புமுத்திறைப
வாடினாபரி நித்தில மாலையுங்குப்பை. (௪௧)

ஐயவென்னுரை வாட்பின தாருமோவடிய
ஐய்யமாமணி வரிவளை விறகுவிற்றழன்றோன்

(௩௬) பரும - கவசம். செம்பொருள் - உணவைப்பொருள்.
தானரீ - மதரீ - தத்தஞ்செய்யுரீர்.

(௩௭) பரியமின்பயோதாம-மேகததைக்குறிகுருங்கால்-அரிய.
புசுமை, மன - மின்னல், பயோதாம் - மேகம். எனவும் பெண்க
ளக்குறிகுருங்கால் - அரிய - இல்லாத, மின் - இடை, பயோதாம-
காங்கை. எனவும், பொருள்கொள்க. முரசு - ரண்டு மத்தனம்.
கொடிகள் - சூவசங்கள் - கொடிபோன்றபெண்கள்.

(௪ -) ஐய - வியப்பிடைச்சொல்.

பொயயில்வேதமுஞ் சுமந்திடப் பொருதகன்றாற் றஞ்
செய்யதாண்மலர் சுமந்திடத் தவஞ்செய்ததெருக்கள் (௬)

அறுசீடியாசிரியவிருத்தம்.

தோணாரிரை மென்காஞ்சி குழங்கெடுதேரக்குற்
பூண்கும்பக கொங்கைப் பொருவின்மங்கலமாமங்கை
தாரணிக தாரந்தாக்கிச சந்தகிறிமிர்நுபாவிச
சாணிமுளை வெண்மூலச் செய்துவீற்றிருக்குமன்றே. (௭)

திங்களைச சுண்ணஞ்செய்து சேறுசெய்தாட்டியன்ன
பொங்குவெண் மாடப்பநது புண்ணியம்பூசுநதொண்டர்
தங்கண்மெய வேடநதன்னைத தரிசுதனசாலக்கண்கொண்
டங்கணன் விழுகாண்பா னடைந்தெனமிடைநதவன்றே. (௮)

தேரொலி கலினப்பாய்மான் சிரிப்பொலிபுரவிபூண்ட
தாரொலி கருவியைநூந் தழங்கொலிநூழங்குமைம்மான்
பேரொலி யெல்லாமொன்றிப் பெருகொலியன்றியென்றுங்
காரொலி செவிமடாது கடிமணிமாடக்கூடல். (௯)

பாடுதையீ வீதி.

இழிபவருயர்க்கோர்மூத்தோ றினையவர்கழியானோயார்
கழிபவர்யாவோறுப கண்வலைபட்டுநெஞ்சு [
மழிபவர்பொருள்கொண்டென்றகெண்ணெய்போலளநதுகாட்டி
பழிபடுபோகம்விற்பா மாவணப்பண்புசொல்வாம்.

மெய்படு மன்பினுர்போல் விருமபினுர்க்குநுதலுநதங்கு
பொப்படுமின்பம்யார்க்கும் புலப்படதேதெறுவார்போன்
மைபடுகண்ணுர்காமன் மறைப்பொருள்விளங்கத்தட்டிந
கைபடச்சுவராய்த்தோன்றச சித்திரங்காணசசெய்வார.

திருவிற்கான்மணிப்பூனகம் பலகையாத்தென்முத்தார
வருவிக்கால்வரைமென்கொங்கைசு டுதொட்டியாடிவென்று
மருவிக்காமுகரைத்தங்கு வடிக்கண்வேன்மாபநதைப்பக்
கருவிசகுதாடிவென்றுங் கைப்பொருள்கவர்தட்டுய்வார்.

(௯) புண்ணியம்-விபூதி. (௧௦) கருவியைந்தாவன-தோறகூ
வி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி.

(௧௧) பழிபடுபோகம்-என்றதை, பொதுநலத்தார் புன்னல
தோயார் மதிநலத்தின், மாண்டவறிவினவர். என்னுஞ்செய்யுள்
ஊணர்க.

(௧௨) வடிக்கண் - மாவடுவின் பிளவையொத்தகண். திருக்கோ
வையார்-“வடிக்கணிகைவஞ்சி, யஞ்சு மிடையிது” என்னும் பாசு

தண்பனிரீர்த் தோய்த்த மல்லிகைத் தாமநாற்றி
விண்படுமதியந் தீண்டும் வெண்ணிலா முறறத்திட்ட
தண்படையணைமேற்கொண்டு காமனுங்காமுறறையதப்
பண்பலபாடிமைந்த ராவியைப்பரிசில்கொள்வார். (௬௬)

குரும்பைவெம்முலையிற்சிந்து சாந்தமுங்குழலிற்சீந்து
மரும்பவிழ்மாலைத்தாது மலிந்த காந்தேசசிலாகிப்
பொரும்பரிக்காலிற்றாளாயப் போயாமாதர்மெய்யு
மிருங்குழற்காடுஞ்சூழ்போ யியன்மணம்விழுங்குமன்றே. (௬௭)

ஆலவாயுடையானென்று மங்கயற்கண்ணியென்றுஞ்
சோலைவாழ்குயிலினல்லார் சொல்லியாவகொருங்குசொல்லும்
பாலவாங்குகளிகளபூவை பன்முறைகுரவனேது
நூலவாய்ச்சந்தைகூட்டி நுவன்மறைசசிஞரையொத்த. (௬௮)

ஒளவியமதர்வேற்கண்ணு ரத்தளிர்விரனடத்தூர்
திவ்வியநரம்புஞ்செவ்வாயத் தித்திக்குமெழாலுத்தம்மிற்
கௌவியநீரவாகிக் கரையார்செவிக்காலோடி
வெவ்வியகாமப்பைங்கூழ் விளைதரவளர்க்குமன்றே. (௬௯)

கட்புலனாதியைந்து மூவப்புறக்கனிந்தகாமம்
கிட்புலத்தவரேயன்றி வீடுபெற்றவரும்வீழ்ந்து

ரத்தில், வடி-என்பது வடுவின் வகிருக்கோர்பெயரென, நசகினாக
கினியரெழுதிய வுரையானுமுணர்க.

(௬௦) இயன்மணம் - என்றது, தெய்வப்பெண்கள் சரீரங்களுந்
ம், கூந்தல்களும், இயல்பாகவே மணமுடைமையின். அதுபோல
வே இந்நிலமாதர், சரீரமுங்கூடதலும், இயல்பாகவே மணமுடைய
னவென்றதை “கொங்குதேர்வாழ்க்கை” யென்னுந் திருமுகப் பா
சுரத்தானுமுணர்க.

(௬௧) நூல்அவாய் - வேதத்தைவிரும்பி. சந்தைகூட்டல்-ஆசு
ரியர் கூறிய வேதவாக்கியங்களை ஒருசேரசொல்லுதல்.

(௬௨) திவ்ய - திவ் - சொர்க்கத்தில், ய - பிறப்பது. எனவே,
தெய்வத்தன்மையுடைய தென்பதுபொருள். நரம்பென்றது, இணை.
இளை, பகை, நட்பு என்னும், யாழிற்குரியநால்வகை நரம்பினை, ரு
ந், துத்தம் முதலிய ஏழிசையினையும், வீணைகளி னரம்புகளென்ப
து மொன்று. எழால் - கண்டத்தொனி.

பெட்பமுற்றமுதுங்கைப்பப் பெருங்குலக்கற்பினர்போ
னட்பிடைப்படுத்திவிற்கு நல்லவரிருக்கையீதால்.

(௫௩)

வேளாளர்வீதி.

வழுக்கறுவாய்மைமாண்புங் கங்கைதன்மரபின்வந்த
விழுக்குடிப்பிறப்புமுவ ரேவியவினேகேட்டாற்ற
மொழுக்கமுமமைசாய்வேந்தர்க் குறுதிசூழ்வீனையுங்குன்ற
விழுக்கறுமேழிச்செல்வர் வளமறுகியம்பலுற்றும்.

(௫௪)

வருவிருந்தெதிர்கொண்டேற்று நயனுரைவழங்குமோசை
யருகிருந்தடிசிலாட்டி முகமனன்கறையுமோசை
யுரைபெறுதமிழ்பாராட்டு மோசைகேட்டுவகைதுள்ள
விருத்தியளிக் குமோசை யெழுகடலடைக்குமோசை.

(௫௫)

அருந்தினரருந்திச்செல்ல வருந்துகின்றருமாங்கே
யிருந்தினிதருந்தாரிந்க வின்னமுதட்டுப்பின்னும்
விருந்தினர்வாவுநோக்கி வித்தெலாம்வயலில்வீசி
வருந்திவிண்ணோக்குமோரே ருழவர்போல்வாடிந்பார்.

(௫௬)

வானமுத்திசையும்பொங்கும் புகழ்மையும்வானம்பேணு
ஞானமும்பொறையுங்குன்ற நன்றியும்க்கப்பாடு
தானமுங்கொடையுமன்பும் வரிசையுந்தகைசானண்பு
மானமுந்தவஞ்செய்தீன்ற மகவுபோல்வளர்க்கவல்லார்.

(௫௭)

வணிகர்வீதி.

புல்லியோர்பண்டங்கொள்வார் வினவினப்பொருடம்பக்க
மில்லெனினினமாயுள்ள பொருளுரைத்தெதிர்மறுத்து
மல்லதப்பொருளுண்டென்னின் விசைட்டியறுத்துநேர்த்துந்
சொல்லிலுமிலாபங்கொள்வார் தொன்மரபிருக்கைசொல்வாம்.

(

கலிநிலைத்துறை.

நீலவேதிமேற்பளிங்கினு னிழந்தவர்கீந் இமின்
காலவாலியவைவரவாட் காளிறைத்தும்பர்க்

(௫௮) அமுது - தேவருணவு - மோட்சம். ஆதலால் விண்
லகத்தவர் அமுதுகைப்பளனவும், வீடுபெற்றவர் மோட்சங்கைப்
ளனவும், பொருள்கொள்க. நால்லவர் - கணிகையர்.

(௫௯) மூவர் - அந்தணர், அரசர், வைசியர். சேர சோழ பான்
டியபென்றுங் கூறுவர்.

(௬௦) வரிசை - தத்தமக்குற்றநிலையிற்றவரமை.

(௬௧) உம்பர் - மேலிடம். இயற்றின, படுவிகுதி தொக்குரி
ற செய்ப்பாட்டு வினமுற்று.

கோலவாணிலாசசொரிமணி சூயற்றிவெண்மாட
மாலைபோல்வருத்தியற்றின பீடிகைமறுகு

(௫௭)

(௧) திரையளிப்பவுந்திரைபடு தீமபுனல்வேலிக

(௨) கரையளிப்பவுங்கரையிலா னிரைபடுகானத்

(௩) தரையளிப்பவுந்தரைகிழித் தூன்றிவிண்டாவதும்

(௪) வரையளிப்பவுமவாகிவாய மடுப்பனமாடம்

(௬௦)

கரியகம்பலக்கிடுகின்மேற் கதிர்விடுபவளத்

தெரியல்பொன்னரிமாலிகை தெண்ணிலாசசொரியும்

பரியரித்திலமணிவட மரகதப்பசுந்தார்

விரியவிட்டனவித்திர வின்னிரையினைய.

(௬௧)

நார்களுங்குளிர் திங்களு ஞாயிறுமேனைக

கோள்களுங்குளிர்விசும்பொரீஇக குடிபுகுந்தாவது

வாங்கிடந்திராப்பகலொளி மழுககலால்வணிக

நார்கலம்பகர்பீடிகை துறக்கநாடனைய.

(௬௨)

பன்னிறத்தபல்பெருவிலைப் பட்டெலாமவண

வன்னபட்டின்மேம்படுவிலைப் பருத்தியுமவண

வெநிலத்தரும்பொருள் பதினெழுபுவணிகர்

மன்னிருக்கையுமருமபெறல் வளனெலாமவண.

(௬௩)

மரகதத்தினுலம்மிகள் வைரவாளுலக்கை

யரல்கள்வேள்ளியா லடுப்பகில்விநகுலைபனிர்

சாரிசுழுத்தழல்செம்மணி யடுகலன்பிறவு

இமரிபொனுவழைத் தாடுபவிவார்சிறுமகளிர்.

(௬௪)

இசையிரிந்தீர்ந்தசெம் பொன்னினாற்றிண்ணிலைக்கதவம்

வயிரத்தாழுடைத் தவர்கடைவாயிலுமென்றா

(௬௦) க. உப்பு, முத்து. பவளம், சங்கு, ஓக்கோலை-ஆக-௫.

௨. செந்நெல், சிறுபயறு, கரும்பு, வாயை, செவ்விளநீர்-ஆக-௫.

௩. தேனடை, தேன், யிற்பீலி, அரக்கு, நாவீ-ஆக-௫.

௪. மிளகு-கோட்டம், அகில், தக்கோலம், இலவங்கம்-ஆக-௫

(௬௧) கரியகம்பலம் - கறுப்புக்கம்பலம். இடுகு-சட்டம்.

(௬௨) பீடிகை - கடைவீதி. (௬௩) பட்டு, பருத்தி, இவை ஆ

டையாகிய காரியத்தின்மேல் நின்றலால் காரியவாகுபெயர்கள்.

(௬௪) செயிரிந்தீர்ந்த செம்பொன் என்றது - ஆடகம், இனிப்

பிறை, சாதாரணம், சாம்புதம் என்னு நால்வகைப் பொன்னுஞ் சாத

ரம்புதத்தை. அயிர்-குற்றம். இசைப்பதை-இதில்-ஐ-சாரியை.

வயிரிற்றீர்த்தபேரறிஞரு மணையர்தஞ்செல்வத்
தியலிற்றாமெனவரையுத் திசைப்பதையெவனோ. (சுரு)

எரிக்குறும்பொறியணையசெம் மணிசுடரெறிபொன்
வரிசசுரும்புநேர்மாகத முத்துவாள்வரைந்
தெரிப்பருத்துகிர்சிநினை செல்லுராளொன்றுக்
கரிப்பர்கையகப்படுவன வாயிரத்திரட்டி. (சுசு)

பாயதொன்மாப்பறவைபோற் பயன்கொள்வான்பதினெண்
டேயமாந்தருங்கிளவத சொற்றிரட்சிதான்றுய
மாயைகாரியவொலியன்றி வான்முதற்கருவி
ஞாயகாரியவோசையே யாய்க்கிடந்தன்றே. (சுஎ)

ஒழிவில்வேறுபல்பொருளுமே முலோகமும்பிறவும்
ஊழுவில்வேறுபல்கலைகளு மரபுளியகுத்துத
தழுவிவேண்டினர் தாங்கொளத்தக்கவாபகரா
வழிவிலாமறை போன்றனவாவணவீதி. (சுஅ)

திக்கெலாம்புகழ் மதுரையைச்சிவபுரமாகி
முக்கணையகனரச்செய முறையினுக்கேற்பத
தக்கதோழனோ டளகைமாங்கருறைதயக்க
மொக்குமநகர் வாணிகருறையுள்சூழ்நியமம். (சுஅ)

(சுசு) குறுமை - சிறுமை. சிந்தினை, அகப்படுவன, விளையாட
லையும் பெயர்கள், எரிசகுறும்பொறி, சிறியதீப்பொறி. அரிப்பா-
அரித்துப்பொருள் தேடுவோர்.

(சுஎ) தூயமாயை - சுத்தமாயை. தூயமாயைகாரியவொலி-அக்
கரங்களின்வடிவாய்ப் பொருள்பயப்பது. இதை, “மொழிக்காரண
மாந்தகாரியவொலி, எழுத்து” என்பதனாலு முணர்க. வான்முதற்
கருவிஞாயகாரியவோசை, பொருள்பயக்கும் அக்கரவடிவைப்பொரு
து, பஞ்ச பூதங்களின் காரியப்பாட்டா லெழும், அதுகாணவோ
சை. தொன்மாம் - ஆலமாம்.

(சுஅ) பல்பொருள் - பலபண்டங்கள் - அறமுதலிய வறுதிப்
பொருள்கள். எழுலோகம் - பொன், வெள்ளிமுதலியன - பூலோக
ம், புவலோகமுதலிய எழுலகம். பல்கலைகள் - பலவிதங்கள் - அஃ
பத்துகாரணகலைகள். பகர்தல் - விற்றல் - அறிவித்தல்.

(சுசு) தயக்கம் - தோற்றம். நியமம் - கடைவீதி.

மன்னவர்வீதி.

ஹறையாழியானுலகிரு ளொதுக்குமாபோலச
ஹசுந்நேமியாற் கலியிருடின்றுகோலோசசி
ஹுறடம்புய வலியினுன்மாறடுசீற்றக்
கோற்றமன்னவர் விழுக்குடிக்கோமறுகுரைப்பாம். (௭௦)

ஹரவகவேலேகடம்மையே தாளுறப்பிணித்துத்
ஹங்கமாவெனத்தொகுத்த மந்திரம்பலவருவி
ஹரவகுமோரறிவுயிர்வரை யாவையும்பெயர்த்து
ஹரவகொல்யானேபோற் பிணித்தகூடம்பலமன்னே. (௭௧)

ஹுழக்கள்வசசிரங்கார்முதம் வாரிமுக்குடுநிக்
ஹுழக்கள்சக்கரமுடம்பிடி கப்பணநாஞ்சி
ஹுழக்கனாத்தகம்பலகைதண் டிவைமுதற்படையின்
ஹுழக்களோடிகல்விதைவாழ் கூடமும்பலவால். ()

ஹோயகல்லேமாலெனக்கொண்டு சுழற்றியுஞ்செர் ஸ
ஹோயும்யானேபோற்பாய்ந்தாமல் ஸாற்றியுமாற்றல்
ஹோயவாளொடுகேடகம் வீசியும்வென்றி
ஹோயராடமர்பயில்வன வெண்ணிலாககூடம். (௭௩)

அறுசீரடியாசிரியலிருத்தம்.

தசவிரீலமாடஞ் செம்மணிசசென்னிமாடவ
ராசறுகனகமாடஞ் சந்திரகாந்தமாட
ராசறவிளவகுநின்ன மாடநீண்மாலகூடற்
ராசிழைமுடந்தைபூண்ட பன்மணிக்கோவையன்ன. (௭௪)

ரையகல்லக்துப்பினல்லார் வீங்கினங்கொங்கைபோழ்த்த
ரையகன்மார்பமன்றி வடுப்படார்தமக்கன்பில்லா
ருரையகன்மாணவாற்று லொழுதுவார்பலகையொள்வாட்
ரையகல்விஞ்சைவீரர் கணம்பயில்காட்சித்தெங்கும். (௭௫)

றின்னைவாளென்னவீசி வீவகுகார்தம்மிற்போர்முண்
டுன்னவாண்மருப்புநீட்டி யெதிரெதிர்புறையக்குத்தி
யன்னவானென்னவாய்விட் டதுவெனசசெந்நீர்சோரப்
பொன்னவாமகன்றமார்பர் பொருகளிறுட்டுவார்கள். (௭௬)

(௭௦) கோல் - நீதிமேனிற்றலா லுவமையாகுபெயர்.

(௭௧) மந்துரை - குதிரைஸாயம். கூடம்-யானைக்கட்டுமிடம்.

(௭௨) விதைவாழிடம் - தூர்க்காதேவிவாழுநிடம், அநாவது-
ண்டு, ஆயுதசாலை.

தூண்டுவாருள்முத்தங்கள் பின்னிடத்துவக்குண்டித்தத்
தாண்டொருற்றையாழித் தேரினுந்தள்ளித்துள்ளப்
பாண்டிலவாய்ப்பசும்பொன்றேயப் பார்மகண்முதுகுக்கிண்டு
சேண்டிசைபோய்மடங்கச செல்வத்தேர்டடத்துவார்கள். (௭)

மைந்தர்தந்நெருக்கிற்சிந்து கலவையுமகளிர்கொங்கைச
சந்தமுங்கூந்தல்சோர்த தாமமுஞ்சிவிறிவீசு
சிந்துரப்பொடியுநாதத் தேனெடுமெழுதுசெந்தூ
ளந்தாவயிறுதூர்ப்ப வடுபரிநடத்துவார்கள். (௭)

தம்முயிர்க்கிரங்காராகித் தருக்கொடுமானயீர்ப்பத்
தெம்முனையெதிர்ந்தாராற்றுஞ் செருவெனக்குருதிசெந்கேழ்க்
கொய்ம்மலர்க்குடுமிசசேவல் கோழிளந்தகர்போரூட்டி
வெம்முனையோக்கிநிப்பார் வேறவற்றுறுநோக்கார். (௭)

பெண்முத்தமனையபேதைச சிறுமியர்பெருநீர்வையை
வெண்முத்தமிழைத்தசிற்றில் சிதைபடவெகுண்டுநோக்கிக்
கண்முத்தஞ்சிதறசசிந்துவ கதிர்முத்தமாலேசட்பத்
தெண்முத்தினகைத்துசசெல்வச சிறுர்கடேருருட்டுவார்கள். (௮)

கொடிமுகிஅழாவுமிஞ்சிக் கோனகர்வடக்கீழ்நூங்கர்
முடிமிசைவேம்புநாற முருகவிழாரும்போந்து
மடிமிசைநாறத்தென்னர் வழிவழியரசசெய்யு
மிடிமுரசுறங்காவாயி லெழுநிலமாடக்கோயில. (௮)

மறையவர்வீதி.

ஆத்திருண்டென்றோது மறமுதற்பொருள்கண்கு
நாத்திகம்பேசும்வஞ்சர் நாவரிகருவியாக
வாத்தனாலுரைத்தவேத வளவுகண்டுள்ளத்தேறித்
தீர்த்தராய்முத்தவேட்குஞ் செல்வர்தம்மிருக்கைசொல்வாம். (௯)

முஞ்சிநாண்மருங்கினினைப் பொன்செய்தமுளரிவேய்த
குஞ்சிநாண்மசையத்தானைச செருக்குமுன்கொய்துதூங்கப்

(௭௯) தருககு - வீரசசெருககு. முனை - யுத்தம்.

(௮௬) முடிமிசைவேம்புநாற, என்றது, பாண்டியர்க்கு வேப்-
மலர்மலை உரியதாதலின். ஆர்-ஆக்திமலை, போந்து - பனைமலை.

(௮௭) ஆத்திகர் - கடவுளுண்டென்பவர். நாத்திகர் - அறமு-
லிய வறுதிப்பொருள்க ளில்லையென்றும், மகளிரின்பமே முத்தி-
ன்றுமகடலும் உலோகாய தன்முதலியோர். அளவு - அனுமானத்தி-
பிரமாணங்கள். தீர்த்தர் - பரிசுத்தமுடையவர்.

ஞ்சிராண்கலைத்தோன்மார்பும் பலாசக்கோல்கையுந்தாங்கி
யஞ்சிரான்மறைநூல்கற்போர் இடைகளேயில்லமெல்லாம். (அங்)

வினையந்தணைர் சிறுர்பயிறெய்வவேத
வுருவேற்றக்கேட்டுக் கிளிகளோநவி லும்வேற்றுப்
வையும்பயின்றுபுத்தே ஞ்ஞைபுதுமந்தாரக்
ரவுறைகிளிகட்டுகெல்லாங் கசடறப்பயிற்றுமன்றோ. (அ௮)

வதமுமங்கமாறு மிருதியும்புராணநாவின்
பதமுந்தெரிதோராலும் பிறந்தநகலோயவல்ல
பாதமுமதமேற்கொண்டு மறுத்தலுநிறுத்தவல்ல
பாதமுமுடையோராலும் பொலிந்தனகழகமெல்லாம். (அ௯)

றிபொதிகரக்கைய ரொளிவிடுசெங்கற்றோய்த்த
யுவையருயிர்க்குறஞ்சுநடையினரவிசசைமாள
வறிகடர்மழவாளென்னக் கோவணமார்த்தகோலர்
றைமுடிவன்றித்தேரு மாதவர்மடங்களெங்கும். (அ௧௦)

அட்டில்வாய்ப்புகையுமாடத் தகில்படுபுகையுமேவள்வி
லிட்டெழுபுகையுமொன்றி விரிசுடர்விழுங்கக்கங்குல்
பட்டதுபலருந்தத்தம் பயில்வினையிழக்கங்கை
பட்டவிழ்க்குக்கையான்கண் புதைத்தநாண்மானுமன்றோ. (அ௧௧)

சைவர்வீதி—சுலநிலைத்துறை.

வையவீறுமைந்தெழுத்துமே சிதைக்கலனாக
வையவமாசுருவினையுடம் பெடுத்துழைப்பிறவிப்

(அங்) பஞ்சிராண - உபவீதம். கலைத்தோல் - கிருஷ்ணசினம்.
கிருஷ்ணம் - மான், அசினம் - தோல். எனவே கிருஷ்ணசாரமென்
து மொருவிதமானின்தோல், என்பதுபொருள். பலாசம் - முண்
முருக்கு. கிடைகள் - வேதாத்தியயன பாடசாலைகள்.

(அ௯) அங்கம் ஆறாவன - மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சூ
க்தாபிசுதம், நிருத்தம், சோதிடம். மதமேற்கொண்டு மறுத்தலாவ
து - அவ்வவர் மதத்திற்குறும் பந்தமுத்தியிலக்கணங்களை மேற்
கொண்டு, பிரமாணம், பிரமேயம், பிரமாதா, பிரமதி என்னும் நால்
வகை இலக்கணங்களுள் ஒன்றோடொன்று வழப்படக்கூறும் விசற்
பங்களை யெடுத்துக்காட்டி விலகருதல். நிறுத்தவல்லபோதமாவது -
பிறந்தம்மதமேற்கொண்டு களைந்து சித்தாந்தத்தை நிறுத்தல்.

(அ௧௦) அறுவை - வஸ்திரம். அவிசசை - மாயை.

(அ௧௧) சிதை-பாய்மரம். சிதைக்கலன்-சிதை-பாய்-கலன், மாக்க
லம். பிறவிப்பெளவ மேழென்றது-தேவர், மானிடர், விலங்குகள், ப
றவையுள். நீர்வாழ்வன, ஊர்வன, தாபங்கண்முதலியனமுபிறப்பின.

பெளவமேழையுங்கடந்தரணபசமலாகக்கைசோ
சைவமாதவருறைமடத்தளிமறுகுரைப்பாம.

(௮௨)

எவகுமீசனைப்புகைசெய்திகபாமடைவா
ரெவகுமனபரைப்புகைசெய்தெழுபிரப்பறப்பா
ரெவகுமாகடஞ்செவீயடுகதெதிராவீன்தடுப்பா
ரெவகுநாயகனவடிபுணராதிருண்மலங்களைவா

(௮௩)

அழிவிடாணுரையாகமரீடாகமாயந்தவறவா
விழுநிதாகியவ்தியிழையிலக்கலுமடியைத
தழுவதொண்டாகணைமந்தாசளசாசகாபாசங்
கழுவீட்டருளபோதக்ககாட்சியாபுராவு

(௮௪)

மறைகளாகமமபொதுசசிநபபெண்சிவன்வருத்து
முறையிதேதிமல்திலிலக்குரைகளுமுடிவி
லறையுமவீடுமொனநிரண்டெனுமபிணக்கறவமைந்த
குறைவிலாசசிவடோகியாகுழாங்களுமபலவால்.

(௮௫)

குழவந்தும்புருநாரதாபாடலுங்குனித்தசு
சுழலுங்கொம்பனாராடலுமவாவாயததுதியும்
விழவின்செலவமுஞ்சுருதியுநதிசையொலாமவிழுங்கு
முழவுங்கணடியிலாததுமுன்னவன்கோயில்

(௮௬)

மடங்கலின்நிலின்பிளந்தமேல்வளர்ந்துவெள்ளேற்று
விடங்காவெள்ளிமனநிமைத்தெழுவெண்கடாரீட்ட
முடங்கலவெண்பிறைக்கண்ணியானகயிலேமூவுலகு
மொடுங்குகின்றநாளோங்கியவோக்கமேமொகுகும

(௮௭)

சுரந்துகேனறுநித்தலர்களுஞ்சொரிந்தவண்டாரந்
நிமந்தசுந்தரற்கொருசிறைநின்றலாகடமப
பரந்துகட்புனலுக்கப்பலமலாகடுயப்பழிசசி
யிரந்துகின்றருச்சனைசெயுமிநதிநனிசுரும.

(௮௮)

உழல்செய்தீவினையுருப்பறவுயிர்க்கெலாமடியி
னிழல்செய்வார்க்குநீணிழல்செயாநின்றபூங்கடம்பின்

(௮௯) அடிபைத்தழுப்தொண்டா - சரிவைவழித்தடோட, னை
ந்தா - கிரியைவழித்தடோட சாதகா - யோகவழித்தடோட பாச
ஆணவாதிஐந்த மலங்கள் பச - பந்தித்தல-அ கருவிப்பொருள்
குதி.

(௯௦) கைமூவுலகு மொடுங்குகின்றநாளோங்கியவோக்க
என்றது, ணழிதோடெருங்கு மலவோங்கல் என்றபடி எல்லாவுலக
களும் நிலைக்கட்டழியும் பேருழிக்காலத்தது திருக்கலைமலை
து வளர்தலை.

புன்செய்வண்டு சுற் பகமதுக்கொணர்ந்துவந்தாட்டித்
புன்செய்காமமென் பேடையினூடே னுயதணிக்கும். (௯௫)

ருநீர்க்கடலன் றதுவெனரிதையசுழ்சா
ருமாழியன் றதுவெனவோங்கெயிலெட்டாய்ச்
ருநேமியன் றதுவெனச சமைந்தகோபுரம்பொன்
யருவன் றதுவெனசசுடர் விசும்பிழிவிமானம். (௯௬)

வதவந்தமுந்துளக்கற மெய்ப்பொருள் விளங்கு
தவந்தமுங்கடந்ததோர் நடுநிலப்பொருளின்
தவந்தனைப்பத்தியின் பாலாய்ப்பயில்வோர்
தவந்தருபயனைத் தழைத்தபல்வளனும். (௯௭)

பாறிகளைந் தினுங்கூட்டுபல் போகமுமிதப்பச
சறிகொணீரவா லுவப்பவத் திருநகர்மாக்க
ணறிகொள்செஞ்சடைப்பிறைமுடி ரிருமலக்கொழுந்தின்
வறிகொணண்மலாடிதழீஇ வீடுபெற்றார்போல். (௯௮)

ன்னவன்னாசிருக்கையா லநகர்முளரிப்
பான்னையின் றதாலதுபல பொருணிதையெல்வந்
ன்னையின் றதாலதுபல தருமமென்றுரைக்கு
ன்னையின் றதல்தின் றதால் விழுத்தகுபுகழே. (௯௯)

முக்கடந்ததோருருத்திர வுலகமென்றியாரும்
முத்தரின்றவிநகர்வயி னும்பரின்மாண்ட
முத்தரும்பலசெல்வமும் வியந்துபார்த்துள்ளத்
முக்கருமையாலின்னமு மமரர்கண் னுறங்கார். (௧௦௦)

நரையவிழ்ததார்மீனவர் வாகைவேல்விடுத்துத்
நரையவென்றதுமுடிதகர்த் திந்திரன்செருக்குக
ரையவென்றதுங்கார்தளை யிட்டதுங்கனக
நரையவென்றதுமிந்நகர் வலியினுள்ளே. (௧௦௧)

ங்குநாவுமாயெங்கனும் கண்ணுமாயெங்குந்
ங்குபேரொளியல்லதித் தனிநகர்செல்வஞ்

(௯௬) காருருமாழியென்றது - மேகங்கள் தவழுஞ் சக்ரவாளங்
கையே. ஆழி - சக்கரம். எட்டாய்ச்சாருநேமி - அஷ்டகுலபர்வதங்க
ரிலொன்றாயுள்ள ஒருபர்வதமெனப்பொருள் தந்து நிற்பதால், பன்
மையினொருமைவந்த பால்வழு வமைதியன்று.

(௯௭) வேதஅந்தம் - உபரிடதங்கள் - நாத அந்தம் - நாதத்த
வத்தின் முடிவு.

செங்கனாயிரநாவினான் செப்பவுமெதிர்கண்
டங்கனாயிரமுடையவ னளக்கவுப்படுமோ.

(௧0)

புண்ணியம்புரி பூமிபாரதில்வருபோக
நண்ணியின்புறு பூமிவாளுடென்பநாளும்
புண்ணியம்புரி பூமியுமதில்வருபோக
நண்ணியின்புறு பூமியுமதுரைமாநகரம்.

(௧0௩)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

பண்கனிந்தனையசொல்லார் நாப்பிசைப்பாணிதேவ
ருண்கனியமுதுங்கைப்பச் செவிதுளைத்தூட்டவுண்டும்
பெண்களினமுதமன்றார் பெருமிதநடனமுண்ணக்
கண்களை விடுத்துங்காலங் கழிப்பவரளவிலாதார்.

(௧0௪)

கலவிலித்தாகவூழக் கட்புனல்குளிக் குல்லார்
பலவிதீர்செவ்விரோக்கிப் புணர்முலைப்போகந்துய்த்து
நிலைநிலையாமைநோக்கி நெறிபடுதருமதானங்
கலைஞர்கைப்பெய்துங்காலங் கழிப்பவரெண்ணிலாதார்.

(௧05)

சந்தித்துமீனநோக்கி தலைவனைமூன்றுபோதும்
வந்தித்துமீசன்பூசை மாபுளிமுடித்துமவேத
மந்தித்துமறியான்செப்த திருவிளையாடல்கேட்டுஞ்
சந்தித்துமன்ப்பூசை செய நுநாங்கழிப்பார்பல்லோர்.

(௧0௬)

நற்பவைகற்றுங்கேட்டுங் கேட்டவைகருத்துளுநச
சொற்பொருணினைந்துங் கேட்போர்க்குணர்ததியுட்டுனக்கத்தீர்த்து
மெற்பகலிரவுநீங்கு மிடத்துமெய்யறிவானந்த
வற்புதவெள்ளத்தாழா தாழ்ந்துநான் கழிப்பார்சில்லோர்.

(௧0௭)

தன்னிகருயர்ச்சியில்லான் காப்பியத்தலைவனாக
முன்னவர்மொழிந்ததேனோர் தமக்கெலாமுகமனன்றோ

(௧0௮) ஆயிரம்நாவினான் - ஆதிசேடன். கண்ணாயிரமுடைய
ன் - இந்திரன்.

(௧0௯) போகம் என்றது-பெண்-ஆடை, அணிகலம், போசன
ம், தாம்பூலம், பரிமளம், பாட்டு, பூவமளிஎன்னும், அஷ்ட போக
களை.

(௧10) புலவி - ஊடல். நிலை நிலையாமை என்றது - தோற்
க்கேடுகளை.

(௧11) மூன்றுபோது - காலை, மாலை, உச்சி. அந்தித்தல் - சய
ித்தல்.

(௧12) பகலிரவு என்றது - சகலகேவலங்களை.

(௧13) காப்பியம் - கவியாற்புணையப்படுவது - கவி, தன்னாற்
புணையப்படுங் காப்பியத்தின் மேனிற்றலிற் கருவியாகுபெயர்.

பன்ன துதனதேயாகு மண்ணலேபாண்டிவேந்தா
பிநகர்க்காசனுவா னிக்கலிக்கிறைவனுவான்.

(௧௦௮)

என்னெனவுரைப்பேனிர்த விறைமகன்பண்பையேனை
மன்னவர்வானோர்போல மதித்துரைவிரிக்கற்பாற்றோ
பன்னவனையாற்றா நடப்பதிவ்வகிலமென்றான்
மூன்னவன்செய்தவாடல் வரவினைமுறையிற்சொல்வேன்

(௧௦௯)

மதுரைத்திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௯௯.

திருக்கைலாசப்புகழ்ச்சி.

கலிநிலைத்துறை.

பாங்கடந்தருளெனமுதுவானவர்முனிலோர்
பாங்கடந்தலைமுகிழ்த்திடக்கருணைசெய்தவிச்சை
பாங்கடந்துரையுணர்வெலாங்கடந்தருமறையின்
பாங்கடந்தவனிருப்பதுதிருக்கயிலாயம்.

(௧)

பாந்தராதிவானவர்பதம்போதுறைபுத்தேள்
பாந்தவான்பதஞ்சக்காரப்படையுடைப்பகவன்
பாந்தவாதுவாழ்பதமெலாநிலைகெடவருநா
பாந்தவாதுநின்னாழிதோறோங்குமவ்வோங்கல்.

(௨)

பரம்பைமாதாராடலினாவமும்பாட
பரம்பினோசையுமுழவதிர்சும்மையுநால்வாய்
பரம்பிலோதையுமருவிலீழொலியுமாறுது
பரம்பிவானமுந்திசைகளுநிமிர்வனமாதோ.

(௩)

(௧௦௯) வாவு-என்னுந் தொழிற்பெயர், பன்மைப்பொருண்மே
என்றது.

(௧) அவிச்சை - பாசம்.

(௨) ஊழிஎன்பதன்முதலில் அகாச்சுட்டுதொகுத்தல்.

(௩) நால்வாய்-யானை. இது தொங்கியசையும் வாயையுடைய
தனப், பொருண்மே னின்றலால், வினைத்தொகை நிலைக்களத்துட
றந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர். நரம்பு-வீணைமேள்
தலால் தானியாகுபெயர்.

வெந்தநீற்றொளியெண்மையும்வீமலனையகங்கொண்
டபுதமின்றியேயசைவறவிருக்கையுமருவி
புத்தகண்களுங்கொண்டவணிநுக்குமாதவர்க்குத்
சுத்ததாலான்கைலையுந்தனதுசாரூபம். (1)

அங்குவெண்டுதில்விரித்தெனக்கல்லெனவார்த்து
வங்குகாலருவித்திரள்வெள்ளமேயன்றி
பொங்குநான்மறைக்குடமியினுள்ளொளிரோக்கித்
தாங்குமாதவர்கண்களுஞ்சொரிவனவெள்ளம். (2)

கோட்டுமாமலர்நிலமலர்குண்டிரோடுத்துக்
காட்டுமாமலர்கொடிமலர்கொண்டுமுட்கரைந்த
பாட்டுமாமலர்கொண்டும்பாஞ்சடாடியிற்
குட்டுமாதவர்தொகுதியுஞ்சூழ்வனவொருபால். (3)

கையநாகமுங்காய்சினவுழுவையுங்கடுவாய்ப்
பையநாகமுந்தங்குளைபரவியமுக்க
ணையனாகமெய்யருந்தவர்தமையடைந்தன்பு
செய்யநாகமும்வையமும்புகழ்வதச்சிலம்பு. (4)

திருக்கைலாசப்புக்கழ்ச்சி முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ச - க்கு - திருவிருத்தம் - 20 ஈ.

புராணவரலாறு.

கவிவிருத்தம்.

அளந்திடற்கரிதாயவக்குன்றின்மேற்
கனங்கறுத்துவிண்காத்தவன்கோயின்முன்
விளம்பருஞ்சிவதீர்த்தத்தின்மிக்கதாய
வளம்பெறுஞ்சிவதீர்த்தத்தின்மாடது. (5)

(ச) அந்தம்-முடிவு. அகம் - மனம் - இடம். கண் - கண்கள்
இடம். அவண்-அவ்விடம். சாரூபம்-சமானமானரூபம்.

(ரு) தூங்கல் - நேயத்தழுத்தல். சொரிவன, என்னும் வினைப்
பற்று, பெயரெச்சமாய் நின்றது. வெள்ளம் - நீர்ப்பெருக்கு - ஆநீர்
பாஷ்பம்.

(சு) கரைந்த, முதனிலை திரியாதவந்த பிறவினைப் பெயரெச்
சம்-இதுகரைக்குமென எதிர்காலப்பொருண் மேனின்றது.

(க) சிவதீர்த்தத்தின்மிக்கது-சிவனுடைய தீர்த்தங்களிலே யு
ந்தது. மாடு-பக்கம்.

புராணவரலாறு.

தண்டருங்கதிர்ச்சந்திரகாந்தத்திற்
பண்டயங்கநவமணிபத்திசெய
தண்டர்தச்சனனேகதவஞ்செய்து
கண்டதாயிரக்கான்மண்டபமரோ.

(1)

ஆனபான்மையினாலநதமண்டப
ஞானநாயகஞன்மலர்த்தாடொழ
வானமீனெடுவநதுபதங்குறித்
தூனமின்மதிவைகுவதொத்ததே.

(2)

அன்னமண்டபந்தன்னுளருந்தவ
மென்னவேங்கையதண்மேலிருந்தனா
பன்னுகேள்விப்பதினென்புராணமுரு
சொன்னமாதவசுருதமுனிவனே.

(3)

அந்தவேலையிலசசிவதீர்த்தத்தில்
வந்துமூழ்கியம்மண்டபத்தேறியே
சந்தியாதிதவமுடித்தீறிலா
விந்துசேகரன்னுணினந்தேத்தியே.

(4)

சம்புத்தன்சதானந்தனுத்தம
னம்புயத்தனையமகோதர
னும்பாஞ்சியவுக்கிரவீரிய
னம்புகேள்விப்பிரசண்டநற்றவன்

(5)

ஆதிமாதவர்யாவருமன்புமை
பாதிபாயமுற்றுமாகும்பாரபரச
சோதிபால்வைத்தருதனைத்தோத்திர
மோதியஞ்சலிதொன்றுவினாவினா

(6)

(2) பதங்குறித்து-காலம் பார்த்து. மதி-மதுவையுடையது.

(3) வேங்கையதன்-புலித்தோலாசனம்.

(4) சந்தியாதித்தவம் என்றது, சந்தியாகாலத்திற் செய்யும் பி
ராணபாமம், மார்க்கனமுதலிய நிததியகருமங்களை. சந்தி - பகலிரா
ளின் கூட்டக்காலம், இதுவாசசியார்த்தம். அகாலத்தில் உபாஸி
கும் தேவதைபைக் குறிப்பது இலக்கியார்த்தம்.

(6) ஆதிமாதவர்—யாவரும் உமைபாதிபாய முற்றுமாகும்பார
ரசசோதிபால் அன்புவைத்தருதனைத் தோத்திர மோதியெனக்
ட்டிப் பொருள் கொள்க.

கலிநிலைத்துறை.

வேதவாகமபுராணமேமிருதியேழுதலா
வோது தூல்களின் றுணிபொருளுலகெலாம்பயந்த
பேதைபாகனேபாமெனத்தேர்ந்துணர்பெரிய
போதமாதவவுனக்கியாம்புகல்வதொன்றுளதால். (அ)

மேருமந்தரங்கலைபர்ப்பதமுதல்விடைமே
ஆருமந்தரநாடவனுறைபதியனந்த
மாருமந்தமில்போகம்வீடடைவதென்றவற்றின்
காரணங்களோடுரைத்தனைகருத்தினுக்கிசைய. (ஆ)

ஐயமாதிமுகுற்றமுமகலீயருளிச்
செய்யவுந்தெளிந்திலேங்கன்யாஞ்சிற்றறிவுடையே
மையனெஞ்சினேமாகையான்மயக்கறவின
முய்யுமாறருள்செய்தியென்றுரைத்தனர்மன்றோ. (க0)

தலங்கடம்மின்மிக்குள்ளதாய்த்தகுதிசாநீர்த்தக்
குலங்கடம்மின்மிக்குடையதாய்க்குறையிர்த்தோர்க்கு
நலங்கடந்தருண்மூர்த்தியாய்நாதவேதாந்தப்
புலங்கடந்தபேரொளியுறைதலனொன்றுபுகலாய். (க1)

என்றபோதெதிர்முகமலர்ந்திருண்மலவலியை
வென்றகுதனுத்தலங்களின்விசேடமாய்ந்தம்பொற்
குன்றவார்சிலையானிடங்கொண்டுறைபதியு
ளொன்றுகேட்கவீடளிப்பதாயுளதுமற்றதுதான். (க2)

(அ) தேர்தல் - ஐயத்திரிபறத்தெளிதல். போதம்-ஞானம், உய்
க்கு, உயர்வுபற்றி ஒருமையிற் பன்மைவந்த வழுவமைதி.

(ஆ) பருப்பதம்-ஸ்ரீபர்வதம். அந்தரநாடு-சிவலோகம்.

(ச0) ஐயமாதிமுகுற்றம்-ஐயம், திரிபு, அறியாமை. இவற்றி
ள் ஐயமாவது, ஒன்றில் துணிவுபெறுது நின்றல். திரிபாவது - ஒன்
றை, மற்றொன்றாகத்துணிதல். அறியாமையாவது - குற்றியை ம
னே எனவும், இப்பியை, வெள்ளியே எனவுத்துணிதல். தெளிந
லேங்கள்-இதில் கள்விருதி, விருதிமேல் விருதியாகவந்த இடவழ
வமைதி.

(க1) நாதவேதாந்தப் புலங்கடந்த பேரொளி என்றது, கல
ஞானங்களை விளக்குமறிவையும், வைகரியாதி வாக்குகள் நான்கின்
மேற்றதாம் தற்போதத்தையும், கடந்து நின்றலை.

(க2) இருண்மலம்-ஆணவமலம்.

முற்றவோதியபுராணமூவாறினுட்காந்தம்
பெற்றதாறுசங்கிதையவையாறுந்தம்பெயராற்
சொற்றபேர்சனற்குமாமாமுனிவர்குதன்
கற்றவார்சடைச்சங்கரன்மாலயன்கதிரோன். (௩௩)

இன்னவாறனுட்சங்காசங்கிதையென்று
சொன்னநூலினைபுணர்த்தினுன்சங்கரனுணைவித்
கன்னபோதவண்மடியினிலிருந்துகேட்டதனை
மின்னுவேல்பணிகொண்டவேள்வெளிப்படவுணர்த்தான். (௩௪)

குன்றறிந்தவேள்வழிபடுகுறுமுனிக்குரைத்தா
னன்றுதொட்டஃதகத்தியசங்கிதையாகி
நின்றதன்னதுகேட்பவர்க்கானடிநீழ
லொன்றுமின்பவீடளிப்பதாவொருதலனுரைக்கும். (௩௫)

அதிசுவப்பதியாதெனினுலவாய்கேட்கத்
கதியளிப்பதென்றோதியகுதனைக்கதியின்
மதியைவைத்தவரன்னதைப்பகரெனவந்த
வியியினிற்புகல்கின்றனன்வியாதன்மாணுக்கன். (௩௬)

புதியதாமரைமேவியபழமறைப்புத்தேள்
வியியினாற்கடுகடைப்பரிமகஞ்செய்வான்வேண்டிக்
கதியைமாய்த்தவர்க்குதவுதண்டுறைகெழுகாசிப்
புதியின்மைந்தரோடெய்தினுன்பண்டொருவைகல். (௩௭)

எழுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

புகத்தியன்வியாதனாரசனகளுதிநான்முனிவர்கோதமனூற்
சினைத்தெளிவுணர்ந்தபராசான்வாமதேவன்வான்மீகியேவசிட்டன்
சுகத்தியல்கடந்தசுகன்முதன்முனிவர்தம்மொடும்பத்துவெம்பரிமா
மகத்தொழின்முடித்துமற்றவர்க்குள்ளமகிழ்வறவழங்குவழங்கா. ()

(௩௮) பேர் - பன்மைப்பொருளில்வந்த வோரிடைச்சொல்.

(௩௯) குன்று - கிரவுஞ்சமலை.

(௪௦) கதி - மோட்சம்.

(௪௧) பழமறை - படைப்புக்காலத் தொட்டுள்ள வேதங்கள்.
ரிமகம் - பரி - அஸ்வம் - மகம் - யாகம். அஸ்வமேதயாகம்.

(௪௨) சனகளுதிநால்முனிவர்—சனகர், சனாதனர், சனந்தனர்,
னற்குமாரர். சகம்-தோன்றியழிவது-உலகம்.

சத்தியவுலகிற்சரோருகக்கிழவன்சார்த்தபின்புலப்பகைசாய்த்த
வத்திருமுனிவரனைவருங்காசியடிகளையடைந்தனர்பணிந்து [யிற
முத்திமண்டபத்தி னறமுதனன்குமொழிந்தருண் மூர்த்திசன்னிதி
பத்தியாயிருந்துநாரதமுனியைப்பார்த்தொருவினாவுரைபகர்வார். (

தலமுதன்மூன்றுஞ் சிறந்ததோர்சைவத் தலமுரையென்னந்
ரதன்றான், கலைமுழுதுணர்ந்த சனற்குமாரன்பாற் கற்றவன்வியாத
னாவன்பா, னலமுதற்கேண்மினென வவன்கதிர்வேனம்பிபான்
மறைமுதலனைத்து, மலமறவணர்ந்தோன் குறுமுனியாகு மவன்
டைக்கேண்மெனவிடுத்தான். (உ௦)

மலயமாதவனை யடைந்துகைசொழுது வாழ்த்திவாதாவிலி
வலனைக், கொலைபுரிதருமமூர்த்தியேவிரதக் குன்றடக்கியதவக்குண
மே, யலைகடல்குடித்த வருட்பெருங்கடலை யருந்தமிழ்க்கொண்ட
லெதென்பா, னலைபெறற்றுத்தகையேனென்று சுருதியாயிரமெ
னத்துதித்தார். (உ௧)

மூவகைசகிறப்புள்ளதோர்தான பொழிகெனமுகமலர்த்தரு
ள்கூர்ந், தியாவையுமுணர்ந்தோன் முத்திமண்டபத்தி லீரிரு
தொகையின்வந்திறக்குஞ், சேவல்கடமையுமைங்கரன்றனையுஞ் சே
வலவகொடியுடைவடிவேற், காவலன்றனையும்வடரிழலமர்த்த கண்
னுதற்பரனையும்பணியா. (உ௨)

அங்கயற்கண்ணிதன்னையுமெத்தை யாலவாயானையுமிதய,பங்க
யத்திருத்திச்சமாதியிலிருந்து பரவசமடைந்துபார்ப்பதிக்குச், சங்க
ரணருளிசசெய்தசங்கிதையைத் தாருகனுடலிரண்டாகச், செங்கை
வேல்லிடுத்த சேவகனெனக்குத்தெருட்டினு னனையசங்கிதையிள்.

(௧௧) அறமுதல் நான்காவன - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு.
அலம்-சுழற்சி.

(௨௧) துலை-துலாக்கோல், கிறுத்த-கிறுத்திய. களைகண் - பற்
றுக்கோடு. ஆயிரம்-அனந்தம்.

(௨௨) சேவல்களென்றது - மாகனத்தென்னு மறையவனுள்,
அவன்மனைவியும், மக்களிருவரும், மூன்றும் யுகத்திற் பாவத்தாற்
கோழிகளாய்ப்பிறந்து முத்திமண்டபத்தில்வந்து முத்தியடைவெ
ன்று காசிகாண்டத்திற் சொல்லப்பட்ட அக்கோழிகளாம்.

(௨௩) சமாதி-சுகத்துக்கு முதன்மையாயுள்ளது - அசைவத்
விருத்தல். பரவசமடைதல்-நேயத்தழுத்தல்.

பெற்றசுருந்தவஞ்செய்தகந்தெளிந்தரிதிற் பெறுங்க திகேட்பல
ர்க்கெளிதா, யுறப்படுந்தலநீர்வினாயமுச்சிறப்பு முள்ளதெத்தலத்தி
னுங் சுழிந்த, சிறப்பினுங்கெண்ணெண்டிருவினையாடல் செய்தருள்
வடிவெடுத்தென்று, மறைப்பொருள்விளங்குமாலவாயதனை மண்ணி
ன்மேற்சிவனுலகென்னும். (உச.)

அத்தலத்தனையமுவகைச்சிறப்பு மளவிலாவுயிர்க்கெலாங்கருளை
வைத்தவன்செய்ததிருவினையாட்டும் வரையுங்குழியவேலெடுத்த
வித்தகெனனக்குவிளம்பியவாரே விளம்புவனுமக்கெனவந்த [ன்
புத்தமமுனிவர்யாவருங்கேட்க வுணர்த்துவான்கடலெலா முண்டா

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௫ - ச்ரு - திருவிருத்தம் - ௨௩ சு.

த ல வி சே ட ம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நாட்டமொருமூன்றுடைய நாயகனுக்கன்புடையீர் நயந்நீர்வி
ரா, கேட்டதலமிண்டுரைத்த திருவாலவாயதனுட்கிளைத்துப்பொன்
னந், தோட்டலர்தாமரைமுளைத்த தொருதடமுஞ் சுந்தரசசெஞ்
சோதிஞான, வீட்டமெனமுளைத்தசிவ லிங்கமுமொன்றுள தின்னு
ம்சைப்பக்கேண்மின். (௧)

திருவாலவாய்க்கிணையாமொருதலமுந்தெய்வமணஞ்செய்யப்பூத்த
பருவார்பொற்சுமலநிசர் தீர்த்தமுமத்தீர்த்தத்தின்மருங்கின் ஞான
புருவாகியுறைசோ மசுந்தரன்போலிகபாந்தந்துலவாயீடு
தருவானுமப்புவனத்திலுமில்லையுண்மையிதுசாற்றின்மன்னே. (1)

அவ்வகையமூன்றின்முதற் றலப்பெருமைதனைச்சுருக்கியறையக்கே
னெவ்வகையவுலகத்துந்தருமதலமதிகமவற்றீறிலாத [ண்டி
சைவதலமதிகமவற்றறுபத்தெட்டநிகமவைதமிழீரெட்டுத்
தெய்வதலமதிகமவற்றதிகதலநான்கவற்றைச்செப்பக்கேண்மின். (1)

(உச) சுழிந்த - மேன்மைப்பட்ட.

(உ௫) முவகைச்சிறப்பு - மூர்ச்சத்சிறப்பு, தலச்சிறப்பு, தீர்த்த
தச்சிறப்பு.

(க) தோடு - இதழ்.

(உ) மூப்புவனம் - சுவர்க்கம், மத்தியம், பாதலம்.

(௩) தருமதலம் - புண்ணியகேஷத்திரம். சைவதலம் - சிவஸ்
தலம்.

அன்னமலிவயற்புலியூர்கா சிநகர்சாளத்திபாலவாயா
மின்னவளம்பதிநீன்கிற்றிருவாலவாயதிகமெவ்வாறென்னின்
மின்னவிரம்பலங்காணக்காசிநகர்வதித்திறக்கவியன்காளத்திப்
பொன்னகாம்பத்தியினுல்வழிபாடுசெயவளிக்கும்போகமவீடு. (ச)

அறத்தழையுத்திருவால வாய்கேட்டவுடன் போசமளிக்குமீண்
டு, பிறத்திறவாப்பேரின்பக் கதியளிக்குமிதுவன்றிப்பிறழாதெங்கு,
நிறைந்தபரனெத்தலமும் படைப்பானித்தலத்தைமுதனிருமித்தவ
க, ணுறைத்தருளிணுனன்றி யின்னமுளததன்பெருமையுரைப்பக்
கேண்மின். (ரு)

திருவாலவாயென்றுகேட்டவரேயறம்பெறுவர்செல்வமோங்குக்
திருவாலவாயென்றுநினைத்தவரேபொருளடைவர்தேவதேவைத்
திருவாலவாயிடத்துக்கண்டவரேயின்பலஞ்சேர்வரென்றுத்
திருவாலவாயிடத்துவதித்தவரேவீட்டுநெறிசேர்வாரன்றே. (ஈ)

சுரத்திருநகாசிமுதற்பதிமறுமைக்கதியளிக்குத்தூநீர்வையை
வரத்திருநகாலவாய்சேவன்முத்திதரும்வதிவோர்க்கீது
திரானதிகம்பாகதியும்பின்கொடுக்குமாதலினிச்சேவன்முத்தி
புரானதிகமென்பதெவனதற்கதுவையொப்பாமெப்புலனத்துள்ளார்.

ஆதலினிப்பதிவீட்டுப்பிறபதியிற்போய்நோற்போரங்கைகொண்ட
சீதளவானமுதேய்ப்பத்தித்திக்கத்தேம்பெய்துசெய்ததீம்பா
லோதனத்தைக்கைவீட்டுப்புறங்கையைநக்குவாரொப்பாரந்த
மாதலத்தின்பெருமைதனையாவரேயளவீட்டுவமுத்தற்பாலார். (அ)

மேற்படி - வேறு.

மற்றையதலங்கடம்மிற்பரிமகம்வாசபேய
மற்றயில்சோடசாகமக்கினிட்டோமம்யார்க்கு
முற்றருமிராசகூயமுதன்மகமுடித்தபேறுஞ்
செற்றயிறெரிசபூர்ணமுதலிட்டிசெய்தபேறும். (க)

(ச) வீடு - விடுதல் - எனவே எல்லாப்பற்றையு மற்றவரடையு
மிடம் என்பதுபொருள்.

(எ) சுரத்தி - தேவநதியாகிய கங்கை.

(ஈ) வாசபேயமாவது - அந்தணர்கள், பன்னிரண்டுதினத்தில்,
இருபத்துமூன்று மேடங்களால் சிவபெருமானுக்குப் பிரீதியுண்டா
கச்செய்யும்யாகம். சோடசாகமாவது, ஐந்துதினத்தில், இரண்டு மே
டங்களால்செய்யும்யாகம். அக்கினிட்டோமம் என்பதும் அதுவே.
இராஜகூயமாவது-எல்லா அரசர்களையும் வென்று ஐந்து தினத்தில்
அல்லது எ-க-கஉ-தினங்களில் ச-மேடங்களால் சுடித்திரியர்களால்
செய்யப்படும்யாகம். தரிசபூரணமாவது-அமாவாசை, பெளரணை
களில் சிவபெருமானுக்குப் பிரீதியுண்டுபண்ணச்செய்யும் ஸ்தாலிபா
க்திரியை, இஷ்டி - யாகமுதலியதிரியை

6. ஸ்ரீமூதன்னங்கன்னியிவுளிடேரியானையில்லம்
வெள்ளியான்பொன்பூணுடைவினவொடுபழனமுன்றாச்
சள்ளருமடிமையாதிதானங்கள்செய்தபேறும்
வள்ளறன்காசியாதிபதிகளில்வதித்தபேறும். (க0)

சங்கைகாளித்திவாணிக்காலிகண்ணவேணி
சங்கபத்திரிதீம்பாலிதூயதன்பொருளைமுன்றாச்
சங்கையினதிகண்முற்றுமாடியதவத்தின்பேறு
பங்கலமதுரைதன்னில்வைகலும்வதித்தோர்க்கெய்தும். (கக)

அன்னியதலங்கடம்மிராற்றியபிரமகத்தி
பொன்னினைக்களவுசெய்தல்கள்ருண்டல்புனிதவாசான்
பன்னியைப்புணர்சலின்னபாதகமனைத்துமென்றுந்
தன்னிகராலவாயில்வதிபவர்தமைவிட்டேகும். (கஉ)

மற்றையதலத்திற்சாந்திராயணமதியந்தோறு
முற்றபேறிற்குசங்குலுண்டியாலடைபேறாகு
மற்றையதலத்தின்மாதப்பட்டினிப்பலத்தின்பேறிந்
குற்றொருவைகலுண்டியொழிந்தவர்பெறும்பேறாகும். (கங)

அயனகரடைந்துகாந்துதிங்கேணுன்பாற்றும்பேறிவ்
யனகரடைந்துநோற்குமட்டயிவிரதந்கு
யனகரெய்தியாறுதிங்கேணுன்பாற்றும்பேறிவ்
யனகர்ச்சோமவரவிரதமேயளிக்குமன்றே. (கச)

வனையதலத்திலோராண்டுணவொழிந்தியற்றுநோன்பா
லானபேறிற்குநோற்குஞ்சிவனிராவளிக்குமிங்கே
யுணவைமபொறியும்வென்றோன்முப்பொழுதுண்டவைகித்
கானமர்ந்தாலுங்காலுண்டியற்றுமாதவத்தோனாகும். (கரு)

(க0) என்னுமுது - எண்ணெய்.

(கக) காளித்தி - கரியரித்தை யுடையதோர்ஈதி. கண்ணவே
ணி - சையகிரியிலுற்பத்தியாகி இத்தரீலபர்வதத்தி னருகிலோடும்
ஈதி. ஆடியதவம் - தீர்த்தயாத்திரைப்பலன்.

(கஉ) சாந்திராயணம் - சந்திரசம்பந்தமுள்ள தோர்விரதம். எ
ரானை - சந்திரன்கலையுயரும் பூர்வபட்சப் பிரதமைமுதல், பெளர்ண
வசையில் நாளுக்குநாள் ஒவ்வொருகவளம் உயர்த்தியும், ஐசு கலை
ருறையப்பெறும் கிருஷ்ணபட்சப் பிரதமைமுதல் அமாவாசை வ
யிலொவ்வொரு கவளமாகக்குறைத்தும் புசித்துசெய்யும் விர
தம்.

(கரு) காலுண்டென்றது - வாயுபட்சணஞ் செய்தலை. கால்
ற்று.

இத்தநான்மாடமோங்குமாலவாயிடத்தியாரேனு
மந்தணர்தமக்கோர்முட்டியருந்தவர்தமக்கோர்பிசசை
தந்தவர்புறம்புசெய்தசோடசதானததம்மால்
வந்தபேறடைவர்பல்வேறுரைப்பதென்மதியான்மிகர். (௪௬)

பல்வகைத்தலங்களெல்லாம்வைகியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தீர்த்தமெல்லாமாடியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானமெல்லாந் கியபயனுரென்றும்
பல்வகைத்தானபூசபண்ணியதவத்துன்பேறும். (௪௭)

பல்வகைத்தவங்கெல்லாமுற்றியபயனுந்நாய
பல்வகைமந்திரத்திலெய்தியபயனுநூலின்
பல்வகைக்கேள்வியெல்லாமாய்துணர்பயனும்யோகம்
பல்வகைஞானமெல்லாம்பயின்முணர்ந்தடங்கும்பேறும் (௪௮)

அனையதொல்பதியிலென்றும்வைருவேரடைவரென்றா
ல்னையதொல்பதிக்குநேர்வேறில்லையிப்பதியின்மேன்மை
தனையறிபவராரீசனென்றறியாதலாலே
வினையைவெல்பவனங்கெய்திவதிவதேவேண்டுமாதோ. (௪௯)

மேற்படி - வேறு.

சைத்தலநான்கிரண்டுடைய மலர்க்கடவுண்மேலொருநாட்சய
லையாதி, மேத்தலமுமொருதுலையிட்டித்தலமுமொருதுலையிட்டி
டுதூக்கி, வுத்தமமாந்திருவாலவாய்மிசவுங்கனத்ததுகண்டுவின்தே
லா, வைத்ததலமிது வென்றா விதன்பெருமையாவரே வருத்தற்பா
லார். (௨௦)

(௪௬) சோடசதானமாவன - அன்னதானம், வஸ்திரதானம்,
பூதானம், கன்னிகாதானம், இரணியதானம், கோதானம், உபயமு
கி கோதானம், மகிஷதானம், வருடைதானம், ஆஸ்வதானம், ௪
வேதாஸ்வதானம், கஜதானம், காளாமுகிதானம், மகாமேருதான
ம், கற்பகவிருட்சதானம், வித்யாதானம், என்பன. முட்டி - ஓர்வை
ப்பிடி. இதுமுஷ்டி என்பதன் திரிபு.

(௪௭) அறியின் என்னு முன்னிகைப்பன்மைவல்லினைமுற்பு
ஈறுதொக்கு அறியெனநின்றது. தனையறிபவராரீசன்றானன்றி, எ
னவும் பாடம்.

(௨௦) துலை - துலாக்கோல், இது சினையாகுபெயராய்த் துல
த்தட்டை யுணர்த்திவின்றது.

தெய்வவித்தீர்த்தத்தன்னைநினைவின் நித்திண்டினு
மவ்வியவினையினீத் தியரும்பெறல்வீடுசேர்வ
ரிவ்வுரைமெய்யேயாகுமென்னெனின்மனத்தாற்றி
வெவ்வழிண்டினுஞ்சுடுமன்றிவிடுமோவம்மா. (௧௬)

ஆரும்நீரிலென்றுமாடினாச்சேவன்முத்தி
சேருவாநீராடுஞ்சிறப்புறுபயனுக்கொவ்வா
வாருணவாக்கினேயமந்திரமிவைமுன்னுன
பேருணர்வளிருகானஞ்செய்தவர்பெறும்பேறெல்லாம். (௨௦)

ஒன்னநீர்தனையுமாடியாலவாயுடையநாதன்
றன்னையும்பணிவோன்மேலைப்பாகத்தினைச்சார
மென்னநன்னுலிற்சொன்னபவித்திரமெவைக்குமேலாய்ப்
பன்னரும்புனிதமானபவித்திரமாகிற்கும். (௨௧)

ஆதரவிலையுநீராடினாச்சுவர்க்கஞ்சேரு
மாதரவுளனுய்மூழ்கிவானவராதியானோர்க்
காதரவரிசியெள்ளுத்தருப்பணமமையச்செய்தோ
னாதரவேன்விழுந்துமாற்றியபயனைச்சேரும். (௨௨)

எனைமாதலங்கடம்மிலிருந்துசெய்விரதம்பூசை
தானமாதருமமோமந்தவஞ்செப்தியானந்தம்மா
லானமாயனிற்கோடியதிகமாமடைந்துமூழ்கி
ஞானமாதீர்த்தஞாங்கரிருத்தவைநவந்துசெய்யின். (௨௩)

பிரத்தாளநீர்மூழ்கின்மேலைவெம்பிறவிப்பெளவ
மறிந்திடுமநீசுள்கும்பமதிகளின்மூழ்கித்தென்பா
லுறைந்தவர்பொருட்டுப்பிண்டமுதலிலைவார்தாமாழ்த்து
நுறைந்தபிறவிப்பெளவரின்றுமேலெழுவான்றே. (௨௪)

(௧௬) ஓனவியவினை - பொருமைமுதலிய தீக்குணங்கள்.

(௨௦) வாருணமாக்கினேயமந்திரம், என்றது - வருணமந்திரஸ்
நானம், ஆக்னேயமந்திரஸ் நானங்களை.

(௨௧) என்ன - எப்படிப்பட்ட. பவித்திரம் - பாவத்தை நீக்கி
மோட்சத்தைத்தருவது.

(௨௨) ஆதரம் - விருப்பம்.

(௨௩) ஞாங்கர் - கரை.

(௨௪) மறி - சித்திரைமாதம், தேன் - கார்த்திகைமாதம்-குப்ப
ம் - பங்குனிமாதம், தென்பாலுறைந்தவர் - பிதிரர்.

அத்தடமருங்கின்யாவர்தென்புலமடைந்தோர் தங்கள்
சித்தமாசகற்றவேண்டிச் செய்கடன்முடிக்கினன்னே
ரெத்தனையெண்ணேந்தாலுமென்றாக்காயிரமாண்டாக
வத்தனையாண்டுமட்டுமவரைவிண்ணாளைவைப்பார். (26)

மூவகையுலகிலுள்ளதீர்த்தமூமுறையாலென்றுஞ்
சேவகஞ்செய்யுமிந்ததீர்த்தமெந்நாளுமூழ்கி
யேவரநீராலென்றுமீசனைப்பூசைசெய்வோ
ராவரிப்பிறவிதன்னிலவர்கதிக்கரையைச்சார்வார். (27)

விடுத்திடலரியந்தவேள்விமாவிரதம்வேதந்
தடுத்திடலரியதானந்தவமிவைதரும்பேறெல்லா
மடுத்ததன்கரையில்வையீசனையருச்சிப்போர்க்குக்
கொடுத்திடுபண்ணியத்திற்கோடியிலொன்றுக்கொவ்வா. (28)

உம்மையிற்றிவிதோறுரியமல்லொழுக்கம்பூண்டு
பொய்ம்மையில்லிரதந்தானந்தவஞ்செய்துபுனிதராகிச்
செம்மைநன்னெறியினின்றித்தருக்கலதித்தீர்த்த
மிம்மையிலடைந்துரித்தமாடுதற்கெய்தாதன்றே. (29)

மேற்படி - வேறு.

க. மதிகதிரோர்னிடத்தொடுங்குதினம் (உ) திங்கட்பிறப் (ங) பரவ
ம்வாயங்காந்து, கதிர்கடமைவிழுங்குதினம் (ச) விதிபாதமிந்நாளி
ற்கருதிமூழ்கித், துதிக்கடருப்பணந்தானம் புரிதன்மனுவோதுதலத்
தொகையொன்றற்கொன், நதிகபலனம்முறைநூருயிரநூருயிரமோ
ரனந்தமாகும். (20)

பொருவரியதகர்த்திங்கடலாத்திங்களிவையுதிக்கும்போதுமூழ்கி
நெருபதினாயிரமடங்காஞ்சுறவுகவைத்தாளவலனுதிப்பின்மூழ்கி
னிருபதினாயிரமடங்காமிந்திரவியிடத்தொடுங்குமிந்துவாரம்
வருவதறிந்தாடிமனுவோதன்முதற்செயினனந்தமடங்குண்டாகும்.

(25) சேவகம் - ஏவற்பணிவிடை.

(26) உம்மை - முற்சனனம்.

(27) க. அமாவாஸ்யை, உ. மாசப்ரவேசம், ங. கிரகணபுண்ய
காலம், ச. மாதங்கடோறும் வரப்பட்ட இருபத்தேழு யோகங்களி
ல் ஒன்றாய்ப், பிதிர்கர்ம விசேடங்களுக்குரிய சிரார்த்தவகை தொ
ண்ணூற்றாறிலொன்றாய் வருவது.

(28) தகர் - மேஷம் - சித்திரை. துலாத்திங்கள்-ஐப்பசிமாத
ம் சுறவு-மகரம்-தைமாதம். அலவன் - கடகம் - ஆடிமாதம். இத்திர
வியிடத்தொடுங்கு மிந்துவாரமென்றது. சோமவார அமாவாசை
யை. மது - ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம், சடாசுடாமுதலிய மகாமந்திரங்கள்,

பிரயாகைதனின்மகர மதிநாண்மூப்பதுங்குடைந்துபெறும்பே
றிந்தத், திரையார்பைந்தடத் தொருநாண்மூழ்குவோன்பெறும்வி
தசீலம்பூண்டு, வரையாமலொருவருடம் படிந்துமையையமார்சிகாம
ணியாம்வேத, வுரையானைவழிபடுமேன் மலடிக்குநன்மகப்பேறுண்
டாமன்றே. (௩௧)

எண்டிசையநிவாவிவடிவானமாதீர்த்தமெல்லாமிப்பொற், பு
ண்டரிகதடத்திலொருகோடியிலோர்கூறுநிகர்போதாவீது, கண்ட
தனலறநீண்டப்பெற்றதனாற்பொருளங்கையாலள்ளிக், கொண்
டதனாலின்பலவங்குடைந்ததனாற்பேரின்பங்கொடுக்குமன்றே. (௩௨)

மேற்படி - வேறு.

முன்னவனருளிச்செய்தகாரணமுறையாலன்றி
யின்னமிப்புனிதவாவிக்கேதுவாலெய்துநாம
யின்னவீர்சடையான்சென்னிமேலியகங்கைநீரிற்
யின்னதுகலந்தநீராற்பெறுஞ்சிவகங்கையென்றும். (௩௩)

அலகிலாதீர்த்தந்தம்முளதிகவுத்தமமாய்த்தோன்றி
யிலகலாலிதனைத்தீர்த்தவுத்தமமென்பாராய்த்தோர்
பலவிதழ்விரித்துசெம்பொற்பங்கயமலர்த்தநீரா
லுலகவர்யாரும்பொற்றாமரையெனவுரைப்பரன்றே. (௩௪)

தருமமுன்னாருநான்குந்தருதலாற்றருமதீர்த்த
மருமைசாலருத்ததீர்த்தமரும்பெற்றற்காமதீர்த்த
நிருமைசேர்முத்தீர்த்தமென்பதாமினையதீர்த்தம்
வெருவருபாவமென்னும்விதகினுக்கெரியாமன்றே. (௩௫)

இவ்வருந்தலத்தினுன்றபெருமையுமெரிகால்செம்பொற்
றெய்வதபதுமதீர்த்தப்பெருமையுஞ்செப்பக்கேட்டோ
ரெவ்வமில்போகம்வீடுபெறுவரென்றிசைத்தான்முந்நீர்ப்
பெளவமுண்டமார்வேந்தன்பரிபவவிழுமந்தீர்த்ததோன். (௩௬)

தீர்த்தவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் எ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௬௦.

மூர்த்திவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்.

ஆலவாயமர்த்தசெம்பொனம்புயப்பெருந்தீர்த்தத்தின்
மேலவாம்பெருமைதன்னைவிளம்புவாரெவரேயங்க
ணீலமாமிடற்றுமூக்கணிராமயன்றிவானந்த
மூலமாவிலிங்கமேன்மைமுறையினுலையலுற்றம். (க)

பொன்னெடுமேருவெள்ளிப்பொருப்புமந்தரங்கேதார
வன்னெடும்புரிசைசூழ்ந்தவாரணவாசியாதிப்
பன்னருத்தலங்கடம்பிற்பாரபரவிலிங்கந்தோன்று
மூன்னரிக்கடம்பின்மாதேமுனைத்ததிச்சைவலிங்கம். (ங)

அப்பதியிலிங்கமெல்லாமருட்குறியிதனிற் பின்பு
கப்புவிட்டெழுத்தவிர்த்தக்காரணமிரண்டினாலு
மொப்பரிதானஞானவொளிதிரண்டானவிர்த்தத்
திப்பியவிலிங்கமூலவிலிங்கமாய்ச்சிறக்குமன்றே. (ச)

இந்தமாவிலிங்கத்தெண்ணுண்கிலக்கணவிச்சைமேனி
யத்தமிழ்கன்பாகத்துமையொடுமழகுசெய்து
சுத்ததம்விளக்கஞ்செய்யுத்தகமையைநோக்கிச்சோம
சுந்தானென்றுநாமஞ்சாத்தினுற்றுறக்கவாணர். (ச)

திறப்படுமூலகமெங்கும்வியாபியாய்ச்சிறத்துநிற்கு
மறப்பெருங்கடவுள்சோமசுந்தானதனாலன்றே
கறைக்கதிர்வடிவேற்றென்னன்கையிற்பொற்பிரம்புபட்ட
புறத்தடித்தழும்புமூன்றுபுவனமும்பட்டதன்றே. (ரு)

சொற்றவிச்சமட்டியானசோமசுந்தானைக்காணப்
பெற்றவர்வியட்டியானபிறபதியிலிங்கங்காண
லுற்றவராவரென்னென்றுரைக்கின்வேரூட்டுநீர்போய்
மற்றையசினைகளெல்லாந்தழைவிக்குமரத்தின்மாதோ. (சு)

(க) நிராமயன் - நோயில்லாதவன். நீலம், மா, என்பன, ஒரு
பொருட் கிளவிகள்.

(ங) வாரணவாசி - கோழிவசிப்பது, வாரணம் - கோழி. இத்
காரணம்பற்றியே, காசிக்குக் குக்குடநகரம்என்னும்பெயரும்வந்தது.

(ச) சோமசுந்தான் - சஹ - உமா - சுந்தான் - எனவே, உமை
யோடுசூடியவழகன். என்பதுபொருள்.

(ரு) வியாபி - வியாபகத்தையுடையவன்.

எத்தலத்தியாவனெண்ணெண்டிருவிளையாடல்செய்தா
னத்தலத்தவனுக்கொப்புமதிகமாஞ்சிறப்புப்பெற்ற
புத்தமெனென்றுமெந்தவுலகிலுமில்லையந்த
வித்தகனதிகத்தன்மையெனத்தெனின் விளம்பக்கேண்மின். (௭)

பொருப்பினுட்டலைமையெய்தும்பொன்னெடுங்குடுமிமேரு
தருக்களிற்றலைமைசாருத்தண்ணறுத்தெய்வதாரு
விருப்புறுவேள்விதம்முண்மேம்படும்புரவிமேத
மருட்படுதானத்தம்முள்விழுமிதாமன்னதானம். (௮)

பனிதரிலுயர்த்தோராதிமறையவர் தேவர்தம்மிற்
பனிதருதிங்கள்வேணிப்பகவனையுயர்த்தோன்வேட்டோர்க்
கினிதருள்விரதந்தம்முளதிகமாமிந்துவாரம்
புனிதமந்திரங்கடம்முட்போதவைத்தெழுத்துமேலாம். (௯)

மின்மைசான்மணியிற்சிந்தாமணிவரம்விழுப்பல்சூர்
தன்மைசாலறங்கடம்மின்மிகுஞ்சிவதருமமென்ப
வின்மைசானெறிநின்றோருக்கேற்குந்கலங்கடம்மி
னன்மைசான்றவரோழுக்கனதனுக்கன்புழண்டோர். (௧௦)

தீயவாஞ்சுவைப்பாலாவிற்தேவராவதிகம்பல்வே
ருயமாதீர்த்தத்தம்முளதிகமாஞ்சுவணகஞ்ச
மாயமாசறுக்கவெல்லாதத்தலத்திலும்வதிந் துமன்னு
தூயவானவரிற்சோமசுந்தரன்சிறத்தோனாகும். (௧௧)

அந்தமுமுதலுமில்லாவகண்டபூரணமாயார்க்கும்
பந்தமும்வீடுந்கும்பராபரச்சோதிதானே
வந்தனைபுரிவோர்க்கிம்மைமறுமைவீடளிப்பானந்தச்
சுந்தரவிலிங்கத்தென்றும்விளங்குவான்சுருதியேத்த. (௧௨)

இத்தருசயம்புதன்னையேனையசயம்புவெல்லா
ரித்தமுந்தெரிசித்தேருநிருமலவொளியாமிந்த
புத்தமவிலிங்கங்கண்டோருரையுணர்வொடுங்கவுள்ளே
சித்தமாசொழியத்தோன்றுஞ்சிவபாஞ்சுடரைக்கண்டோர். (௧௩)

(௭) வித்தகன் - ஞானசொருபன். வித்தகம் - ஞானம்.

(௧௦) மின்மை-மின்-ஒளி-மை பகுதிப் பொருள் விசுதி. கலம்-
தானபாத்திரம்.

(௧௧) தீயவாஞ்சுவைப்பால் - இனிமை விரும்புஞ் சுவையையு
டையபால். தீ - இனிமை. அவா - விருப்பம்.

(௧௩) சயம்பு-ஸ்வயம்பு என்பதன்நிரிபு. தானே யுண்டானது
என்பது பொருள். ஸ்வயம்-தானே, பு - உண்டானது.

இத்தனிச்சுடரைநேர்கண்டிதைஞ்சினோர்பாவமெல்லாங்
கொத்தழற்பொறிவாய்ப்பட்டபஞ்சபோற்கோபமுள
மெய்த்தவஞ்சிதையுமாபோன்மருந்தினுல்வீயுநாய்போ
லுத்தமகுணங்களைல்லாமுலோபத்தாலழியுமாபோல். (௧௩)

கலிகடவிரவிதோன்றக்கருகிருளுடையுமாபோ
லொலிகெழுபெருங்காறள்ளவுடைபடுமேகம்போல
வலிகெழுமடங்கல்சீறமாயுமாய்நைபோலக்
குவிசவல்லேறுதாக்கப்பொடிபடுங்குன்றம்போல. (௧௪)

மருட்சிசெய்காமநோயான்மதிகெடுமாறுபோல
வருட்சிவஞானநோக்கால்வலிகெடுமவிசசைபோலத்
தருக்குறுமுவணஞ்சீறத்தழலராவிளியுமாபோற்
செருக்குறவழியுங்கற்றகல்விபோற்சிதையுமன்றே. (௧௫)

புலரியிற்சீவன்முத்திபுரோசனைக்காணப்பெற்ற
லலைகடனென்ருபட்டவவனிமாதானஞ்செய்த
பலனுறுங்கதிர்காலுசசிவைவலிற்பணியப்பெற்றார்
கலைஞர்பாஹாற்றுப்பத்துக்கபிலைமாதானப்பேறும். (௧௬)

விண்ணிடைப்பரிதிப்புத்தேண்மேலேநீர்குளக்குமெல்லை
யண்ணலைவணங்கிற்கோடியானினத்தானப்பேறும்
பண்ணவர்பரவும்பாதியிருள்வயிற்பணியப்பெற்றால்
வண்ணவெம்புரவிமேதமகம்புரிபெரும்பேறெய்தும். (௧௭)

இன்னனவதிகமாய்பேறறிந்துபோயெத்தேவர்க்கு
முன்னவன்சமட்டிவிச்சாபுரமுறைமுதல்வன்றன்னைச
சொன்னவிக்காலந்தோறுநிறைஞ்சியுந்தொழுதுஞ்சூழ்த்தம்
பொன்னடிக்கன்பராகிவழிபடும்புனிதசீலர். (௧௮)

(௧௩) மடங்கல்-சிங்கம். குவிசம் - வசசிராயுதம், ஏறு - இடி.
தோன்ற, தள்ள, சீற, தாக்க, என்பன காரணப்பொருளில்வந்த வி
னையெச்சங்கள்.

(௧௪) செருக்கு - அகங்காரம்.

(௧௬) புலரி - விடியற்காலம், கடல் நான்கென்றது, நாற்றிசை
க்கடல்களை. உச்சிவைவல் - உச்சிக்காலம்.

(௧௭) புரவிமேதமகம்- அஸ்வமேதயாகம்.

உம்மையில்வினைகளென்னும்பிணியவிழ்ந்தொருவித்தாய
செம்மையாகியானுத்திருவொடுசெல்வமோங்க
செவ்மையில்போகமுழுகிமலிருள்வீக்கநீந்தி
மைம்மலிகண்டத்தெங்கோன்மலாடிநீழல்வாழ்வார்.

(௨௦)

மேற்படி-வேறு.

அறவுருவனாவாயா னுமஞ்செவிமடுத்தாலடைத்தபத்துப், பிற
விவினை யறுரினைத்தானாறுபெரும் பவப்பாவப்பிணிபோங்குட, வி
றைவனையின் றிறைஞ்சுதுமென் ரெழுத்துனைப் புறம்போந்தாலீ
ரைஞ்ஞாறு, மறமுறுவெப்பவத்திழைத்த பாதகவல்வினையனைத்து
மாயுமன்னே.

(௨௧)

புழைக்கைவரை தொலைத்தானைத் தெரிசித்தோராயிரவாம் புர
விவேள்வி, தழைத்தபெரும்பயன்பெறுவ ருருத்திரசூக்கம்மதனற்ற
வவானோர்க, டொழற்கரியான் றனைத்துதித்தோர் கணத்துக்காயிர
ராசசூயநாக, மிழைத்தபெரும் பயன்பெறுவார்சமட்டிவடி வாகியவல்
விவிங்கத்தனை.

(௨௨)

அங்கையளவாகிடநன்னீராட்டிப் பூசித்தோரளவிலேனைத், து
யகதலத்துறையிலிங்கமூர்த்திகளைச் சிவாகமதூல்சொன்னவாற்றா
ன், மங்கலமாகியமுகமனீரெட்டும் வழுவாதுவாசத்தோய்ந்த, செங்
கனகமணிக்கலசப்புனலாட்டி மாபூசைசெய்தோராவார்.

(௨௩)

(௨௦) செம்மை-நடுநிலைமை. ஆளுத்திரு-நீங்காதசெல்வம்.

(௨௧) மறம்-தீமை.

(௨௨) சூக்கம்-சூத்தமென்னும் வடமொழித்திரிபு.

(௨௨) புழைக்கை-துவாரத்தையுடைய கையையுடையது, என
உருபும் பயனுந் தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைக்க
ளத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய், யானைக்குக் காரணப்
பெயராய்வந்தது. வாய்புரவி-தாவுங்குதிரை.

(௨௩) முகமன்-உபசாரம். இது சோடசோபசாரம், தசோபசா
ரம், பஞ்சோபசாரம், என மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள்சோடசோ
பசாரமாவன—ஆவாகனம், ஸ்தாபனம், சந்திதானம், சந்திரோதனம்,
அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அர்க்கி
யம், புட்பதானம், தூபம், தீபம், வைவேத்தியம், பானீயம், ஆராத்
திரிகை, ஜபசமர்ப்பணை என்பன. தசோபசாரமாவன—மேற்காட்
பய சோடசோபசாரத்துள், ஆவாகனமுதல் புட்பதானம் வரையி
லுள்ளபத்தும். பஞ்சோபசாரங்களாவன—பிரிதீவுசம்பந்தமான, கந்
தமூலபலாதிகள், சந்தசுகமாதிகள், அன்னாதிசளம்; அப்புசம்பந்த
மான, வாரி, பால், தயிர், வஸ்திரமுதலியவைகளும்; தேயுசம்பந்த
மான உலோகாதியாபரணங்களும், தீபங்களும்; வாயுசம்பந்தமான
தூபம், சாமரம், மயில்விசிறியாதிகளும்; ஆகாயசம்பந்தமான, மணி
யோசை, தோத்திரத்தொனி முதலியவைகளும்.

அவ்வண்ணஞ்சுந்தரணையைத் தழுத மானுதவுமைத் துதித்தேன்,
செவ்வண்ணக்கனிசாந்தச்சேறுமுதன் மட்டித்துத்தேவர்தேறா, மெ
ய்வண்ணங்குளிரவிரைப்புனலாட்டி மாபூசைவிதியாற்செய்தோர்,
மைவ்வண்ணவினைநீந்தியறமுதனாற் பொருளடைந்துமன்னிவாழ்
வார். (உச)

நல்லவகைமுகமனீரெட்டுள்ளவடித்தவினைநனீராட்ட
வல்லவர் தூறியிரமாமேதமகப்பயன்பெறுவர் வாசநான
மெல்லவிற்குங்குமஞ்சாந்தம் வைபவவுமட்டித்தோமெழிலாற்செய்வ
மூல்லைகையாரோடுவிரைக்கலவைகுளித்தின்பமூழ்கிவாழ்வார். ()

நன்மலரொன் றுலவாயான் முடிமேற்சாற்றி னுனயந்துதூறு,
பொன்மலர்கொண் டயற்பதியிற் பூசித்தபயனெய்தும் புனிதபோ
கத், தன்மைதருசுந்தரற்குத் தூபமொருகாற்கொடுப்போர் தமக்குத்
தாங்கள், சொனமனமெய் யுறச்செய்த குற்றமாயிரம் பொறுப்பன்
சுருதிநாதன். (உச)

திருவமுது நிலேதிப்போ ரவிழொன்றற் குசுமொன்றச் சிவ
லோகத்தின், மருவிநிறை போகமுடன் வைகுவர்தாம் பூலமுகவாச
மீந்தோர், பொருவரிய கடவுளரான் டொருதூறு கோடிசிவ புரத்
துவாழ்வா, ரொருபளித விளக்கிடுவோர் வெண்ணிறமங் கண்ணு
தலுமுடையராவார். (உ௭)

(உச) ஐந்தமுதம், எனறது-பஞ்சாமர்தம். அவை-பால், நெய்,
தேன், சர்க்கரை, பழம். இவற்றுள், பால்நீக்கித் தேவகாய்த்திருக்ல்
கூட்டி ஐந்துவகையாசுகொள்ளுதலும்; தேங்காய்த் திருக்ல்நீக்கி,
நீர்கூட்டி யைந்தென்றுகொள்ளுதலும்; பழவர்க்கங்கனெல்லாம் ஒ
ன்றாகவும்; நெய், தயிர், பால், இம்மூன்றையும் இனம்பற்றியொன்
றாகவுங்கொண்டு, இவ்விரண்டோடு தேன், சர்க்கரை, நீர்இவற்றை
க்கூட்டி ஐந்தென்றுகொள்ளுதலும் உண்டு. ஆனுதவு மைந்தென்ற
து-பஞ்சகௌவியம்-அவை-பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம்
இவற்றோடு கோரோசனமுகூட்டி கவ்வியம் ஆறு எனவுங் கூறு
தலுமுண்டு, கவ்வியம்-கோசம்பந்தமாயுள்ளன. கோ - பசு. மட்டித்
தல்-பூசுதல். விரைபுனல் - வாசனையூட்டிய திருமஞ்சனம். விரை
வாசனை. மஞ்சனம்-நீர்.

(உசு) சுருதி, காதாற்கேட்கப்படுவது-வேதம்.

(உ௭) முகவாசம்-தக்கோலம் ஏலம் தகைசா லிலவங்கம், கர்
பூரம் சாதியோடைந்து, என்னுமில்வைந்தும். பளிதம் - கர்ப்பூர
பளிதவிளக்கு-கர்ப்பூரிராஞ்சனம்.

நறுத்திருமஞ்சனமெடுக்கக் குடமார்ட்டமணிக்கலச நல்லவாசம், பெறுந்தகையதூபக்கா நீபக்கான்மணியின்ன பிறவுங்கங்குற், நெறுங்கதிர்கான்மணிமாட மதுரைநாயர்க்கீந்தோர் செய்தபாவம், வெறுந்துகள்செய்தைம்பொறிக்கும் விருந்துட்டும்பெருங்காம வெள்ளத்தாழ்வார். (௨௮)

கயலிசையுங்கண்ணுமைகோன் நிருமுன்னர்ப்பல்லியமுங் கல்லென்றார்ப்ப, வியலிசையபாடவினோ டாடலிவைசெய்வீப்போ நிறுமாப்பெய்திப், புயலிசையவியங்கலிப்ப மூவுலகுந்தொழுவாசாய்ப் பொலங்கொம்பாடுஞ், செயலிசையவணங்களை யாராடாங்குகண்டின்பச் செல்வத்தாழ்வார். (௨௯)

ஒருகாலட்டாங்கமுடன் பஞ்சாங்கமுடனாத லொன்செங்கால் வெண், குருகாலுமலர்த்தடஞ்சூழ் கூடனாயகர்ப்பணிவோர் கோலொன்றோசசிப், பொருகாலின்வருபரித்தேர்மன்னவராயாவருந்தம் புடைவந்தெய்தி, யிருகாலுநதலைவருட வெக்காலுந்தமைவணங்க விருப்பரன்றே. (௩௦)

இத்தகையதிருவாலவாயுடையான் நிருமுன்னரியற்றுமோம மெய்த்தவமந்திரந்தானமின்னவனுவளவெனினுமேருவாகு முத்தமமாமில்லிலிங்கப்பெருமையெலாம்யாவானந்துரைப்பர்வேத வித்தகரேசிரிதநிந்தவாருரைத்தேமினிப்பலகால்விளம்புமாறென்.

இத்தலத்துக்கொப்பாக வொருதலமும்பொற்கமல மென்னுமிநத, வுத்தமமாதீர்த்தத்துக் கொப்பதொரு தீர்த்தமுமெய் யுணர்வானநத, வித்தனையவிலிங்கரிதற் கொப்பாவோரிலிங்கமும்பார் விண்மேலென்னு, முத்தலத்துமிலையந்த மூர்த்திதிருநாமங்கண் மொழிபுகேணின். (௩௧)

(௨௯) இசைய என்பவற்றுள், இயலிசைய பாடலென்றவிடத்து இசையையுடையவெனப் பெயரசெசத்தின்மேலும், ஏனைய உவம உருபிடைச சொல்லடியாய்ப்பிறந்த வினையெச்சங்களின் மேலும் சின்றன. இயம்-வாத்தியம். அணங்கு-தெய்வப்பெண்.

(௩௦) குருகுதுலும்-அன்னங்கள் ஒலிக்கும். அட்டாங்கம்-தலை, இரண்டுகை, இரண்டுசெவி, மோவாய், இரண்டுதோள் என்னு மில்லெவட்டுறுப்பும் நிலத்திற் பொருந்தவணங்குதல். அஷ்டம்-எட்டி-அஷ்டம்-உறுப்பு. பஞ்சாங்கம்-தலை, இரண்டுகை, இரண்டுமுழந்தாள் என்னு மில்லவைத்துறுப்புக்களும் நிலத்திற்பொருந்த வணங்குதல். பஞ்சம்-ஐந்து.

கருப்பூசுந்தரன்பூங்கடம்பவனசுந்தரனுட்கரவாத்தொண்டர்
விருப்பூருங்கலியாணசுந்தரனல்லறவடிவாய்விளங்குமேற்றுப்
பொருப்பூருமபிராமசுந்தரன்றேன்புடைகவிழப்பொன்னிற் பூத்த
மருப்பூசுசண்பகசுந்தரன்மகுடசுந்தரன்றான்வாழிமன்னே. (௩௩)

மான்மதசுந்தரன்கொடியபழியஞ்சுசுந்தரனோர்மருங்கின் ஞானத்
தேன்மருவியுறைசோமசுந்தரன்றேன்செவ்வழியாழ்செய்யப்பூத்த
கான்மருவுதடம்பொழில்சூழலவாய்ச்சுந்தரன்மீன்கணங்க்குழப்
பான்மதிசூழநான்மாடக்கூடனாயகன்மதுரபதிக்குவேந்தன். (௩௪)

சிராநாலோன்பாவரியசமட்டிவிச்சாபுரநாதன்சீவன்முத்தி
புரநாதன்பூவுலகசிவலோகாதிபன்கன்னிபுரேசன்யார்க்கும்
வாநாளுந்தருமூலவிவிங்கமெனவிவைமுதலாமாடக்கூட
லாளுமயின்னமனப்பிலவாகுமுலகுய்யவவ்விவிங்கம். (௩௫)

பாதாளமேழுருவமுளைத்தெழுந்ததவ்விவிங்கப்படிவந்தன்னு
ளாதாரமாகவமர்ந்தறுபத்துநாலுவிளையாடல்செய்த [ரூன்
போதானத்தன்பெருமைக் குரவன்மொழிப்படியே புகன்றோமென்
வேதாதிசிலதெரிந்தமலயமுனிகேட்டறவோர்விஞாத்தல்செய்தார்.

அருட்கடலேயிறைவிளையாட்டறுபத்துநான்கென்றாயவையா
னத்தப், பொருட்கடவுளைக்காலத் தியாவர்பொருட்டாடினனெம்
போதத்தேறித், தெருட்டடரவான்முறையாற் செப்புகெனக்காங்கு
வித்தார்தென்பால்வெற்பி, விருப்பவனும்வினாயபடிக் கிறைநிரம்ப
ததொகுத்துவிரித் தியம்புகின்றான். (௩௬)

மூர்த்திவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௮ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௨௭.

(௩௩) அறவடிவாய்விளங்குமேற்றுப்பொருப்பு என்றது, தரும
விடையை.

(௩௪) ஓர் மருங்கின் ஞானத்தேன் என்றது, உவம ஆகுபொ
ராய் உமாதேவியை யுணர்த்துகின்றது.

(௩௫) பாதாளமேழ் என்றது, பாதாளத்தை யீறாகவுடையகீ;
ஏழுலோகத்தினை, அவை. அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம்
ரசாதலம், மகாதலம், பாதாளம், என்பன. கேட்ட, என்பதில், அ
ரவீறு, தொகுத்தல். இறை-உத்தரம்.

சிவமயம்.

திருவிளையாடற்சொகையாகிய * பதிகம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானவர்கோன்பழிதொலைத்தவிளையாட்டுங்கரிசாபமாய்த்தவாறு
மீனவர்கோன்காடெறிந்துபுரங்கண்டபெருஞ்சிறப்புமீனோக்கி
யானதடாதகையழல்வாயவதரித்துப்பாராண்டவருளமீசண்
ருனவளைமணஞ்செய்துமுடிதரித்துமண்காத்ததகைமைப்பாடும். (1)

புலிமுனியும்பணிமுனியுந் தொழுவெள்ளிமன்றுண்டம் புரிந்த
வாறும், வலிசெழுதோட் குண்டகட்டுக் குறட்கன்னக் குன்றளித்த
வகையும்பின்னு, நலிபசிளோய் கெடவன்னக் குழியழைத்துக்கொடு
த்துநீர் நகைக்குவகை, யலைபுனல்கூ யருத்தியதும் பொன்மாலைக்
கெழுநீல மழைத்தவாறும். (2)

அந்தார்கோனாதனத்தி லுறைமலயத்துவசனைமீண் டழைத்த
வாறஞ், சுந்தரவுக்கிராகுமா னவதரித்தவாறும்வளை சுடர்வேல்செண்
டு, தந்தையிடத்தவன்பெற்ற வாறுமவனவ்வடிவேல் சலதிவீறு, சிந்
தவிடுத்ததுமகவான் முடியைவளையெறிந்திறைவன் சிதைத்தவீறு.

பொன்னசலந்தனைச்செண்டாற் புடைத்துநிதியெடுத்ததுவும்
பனிதர்க்கீசன், பன்னரியமறைப்பொருளைப் பகர்ந்ததுவுமாணிக்கம்
பகர்ந்தவாறும், தொன்னகர்மேனீர்க்கிழவன் வரவிடுத்தகடல்சுவற
த்தொலைத்தவாறு, மன்னதனித்தொன்மதுரை நான்மாடக்கூடன
க் கானவாறும். (3)

*— “பதிகக்கிளவி பல்வகைப்பொருளைத், தொகுதியாகத்
தொகுத்துரைப்பதுவே” என்னுஞ் சூத்திரப்படி, இங்குப்பலவகை
க திருவிளையாடல்களையுந் தொகுத்துக் கூறியதனால், பதிகம் என
பெயர் வந்தது.

(1) மீனவர்கோன், என்றது மச்சக்கொடியையுடைய பாண்டி
யர்களுட்சிறந்த குலசேகரபாண்டியனை.

(2) குண்டு - ஆழம். அகடு - வயிறு. குறள் - குண்டோதான்.
கூவி - இது கூய் எனத் திரிந்துகின்றது.

உ) வளை-சக்கரம். வீறு-செருக்கு.

ச) நீர்க்கிழவன்-வருணன்.

வட்டங்கொள்சடையுடைய சித்தர்விளையாடியதோர் வனப்பு
ங்கையிற், கட்டங்கத்தரித்தபிரான் கல்லானைக்கரும்பருந்தக் காட்டு
மாறு, முட்டங்குவஞ்சனையா லமணர்விடுவாரணத்தை யொழித்த
வாறு, மிட்டங்கொள்கௌரிமுனம் விருத்தனிலையோன் குழவி
டானவாறும். (ரு)

செய்யதாண்மாறிநட மாடியதும்பழியஞ்சு திறனுந்தாயை, மை
யலாற்புணர்ந்தமகன் பாதகத்தைமாற்றியது மதியாதாசான், றைய
லாடனிலேவிரும்புமாணவனை வானமரிற்றடிந்தவாறும், பையராவெய்
ததுவும் படிற்றமணர்விடுத்தபசுப் படுத்தவாறும். (சு)

அறவேற்றுப்பரியுகைத்து மெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவிளை யாட்
டுங்காட்டுசு, சுறவேற்றுக்கொடியரசன் நனக்குலவாக்கிழிகொடுத்த
தொடர்புநாய்கர், நறவேற்றமலர்க்குழலார் மனங்கவர்ந்துவளைபகர்
நத நலனுமாறு, மறவேற்கண்மாதாராக் கட்டமாசித்தியுற மதித்த
வாறும். (ஏ)

சென்னிபொருட்டெயில்வாயி றிறத்தடைத்துவிடைபொறித்
தசெயலுஞ்சென்னி, மன்னிகவிட்டமர்விளைப்ப மீனவற்குநீர்ப்பங்
தாவைத்தவாறும், பொன்னையாள் பொருட்டிராத வாதவினைமுடி
த்ததுவும் புகார்க்குவேந்தன், நன்னையகன் குழிவீட்டித் தென்னவ
றகு மறவாகைத்தவாறும். (அ)

மனக்கவிலெகெடவுலவாக் கோட்டையடியார்க்களித்த வகையு
யாம, நெனக்கருணைவடிவாகி வழக்குரைத்துப் பொருள்வணிகற்
கீத்தவாறுஞ், சினக்கதிர்வேல் வரகுணற்குச சிவலோகங்காட்டிய
துந் திவவுக்கோலான், நனக்கடிமையெனவிறகு திருமுடிமேற்சும
ந்துபகை தணித்தவாறும். (ஈ)

அப்பாணற்கிருந்தியஞ் சோனிடைத்திருமுகமீந் தளித்தவா
று, மப்பாணன்பாடமழை யரையிரிற்பொற்பலகை யளித்தவாறு
மப்பாணன்மனைவியிசைப் பகைவெல்லவண்ணலவை யடைந்தவ
று, மப்பாணனானென்றோன்முலையருத்திப்பன் நியுயிரளித்தவாறுப

(ரு) கட்டங்கம்-மழு. இது கடங்கமென்பதன்றிரிபு. இதனை
திருக்கோவையாரில் - “சுத்தியபொக்கணத் தன்பணி கட்டங்க
சூழ்சடையோன்” எனவருஞ் செய்யுளுரையாற் காண்க.

(சு) மாணவன்-மாணக்கன். படிறு-வஞ்சகம்.

(ஏ) சுறவேற்றுக்கொடி-மீனக்கொடி. ஏறு-ஆண்.

(அ) புகார்-காவிரிப்பூம் பட்டினம். இது-சோழன்ராஜதானி

(ஈ) திவவுக்கோலான், என்றது-நாம்பின் கட்டமைந்த வீ
யையுடைய பாணபத்திரனை. திவவு-வீணைவலிக்கட்டு.

வயவேனக்குருளைகளை மந்திரிகளாக்கியதும் வலியுண்டாகக், கயவாயககுக்குருமொழிவைத் தருளியதுநாரைககுக்கருணைநாட்டி, தயவால்வைத்தருண்முத்தி வல்கியதுங்கூடனகர் தன்னைசசிததா, புராகமபோய்வீனந்து திருவாலவாயாகிப் போத்தவாறும். (௧௧)

சுநதானென்றெழுதியகூரம்பெய்துசெம்பியன்போர் தொலை ததவாறுந், செநதமிழோர்க்கியற்பலகை யருளியதுந்தருமிக்குசெ மபொனபாடித், தந்ததுவுமாறுபடுகோற்குககரையேற்றந் தந்தவாறு ம, வந்தமடக்கியமுனியாற் கோனியறறமிழ்தெளிய விடுத்தவாறும்

ஊமனாற்புலவரிக லகற்றியதுமிடைக்காட னுடன்போய்ககொ ன்றைத், தாமனூர்வடவால் வாயமர்ந்தபரிசும்வலை சலதிவீசிப், பூம னாயகுழுவியைவேட்டருளியதும்வாதவூர்ப் புனிதர்க்கேறத், தேம னுணமலாடிகண் முடிசூட்டியுபதேசஞ் செயதவாறும். (௧௨)

நரிகன்பரியாக்கியதும் பரிகணரியாக்கியது நாகம்பூண்டோ, ன ரியதிருமேனியின்மே லடிசுமந்துமண்சுமந்த வருளுந்தென்ன, னெ ரியடுவெஞ்சுரந்தணித்த வாறுமமணரைகசமுவி விட்டவாறுங், கரி யதென வன்னிகுணறிலிங்கங்கூய வணிகமகட்காத்தவாறும். (௧௩)

எனத்தொகையா லறுபத்து நான்கிவற்றை நிறுத்தமுறையீறி லாத, வினைத்தொகையா நகன்றிரொக்காலமெவர் பொருட்டென னீ வினையவாற்றான், மனத்தளவிலன்புமடை யுடைந்தொழுகத் தி ருவால் வாயான்றானே, நினைத்தளவிலானந்தம் பெருகவிரித்துரைப் பலென நெறியாற்கூறும். (௧௪)

திருவிளையாடற்றொசையாகியபதிகம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௪௨.

(௧௧) வயம் - வெற்றி. எனக்குருளை - பன்றிகுட்டி. கயவாய-சருக்குருவி.

(௧௨) செம்பியன்-விக்கிரமச்சோழன். கோன்-நற்கோன். கோற்கு-என்றதில், கு-உருபுமயக்கம்.

(௧௩) ஊமனென்றது - உருத்திரசன்மரை. புலவரென்றது-க டைசசங்கப்புலவர்களாகிய நாற்பத்தெண்மரை. வடவாலவாய் என் றது-மதுரைக்குவடக்கிலும், வையைநதிக்குத் தெற்கிலுமுள்ள வட மதுரையை. தேம் மன் நாண் மலர் தேன்பொருதிய, அன்றலர்ந்த மமராமலர்.

(௧௪) தென்னன்-கூண்பாண்டியன், கரி-சாட்சி.

இந்திரன்புரிதீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பயில்சுவிசப்புத்தேன்விருத்திராகரணைககொன்ற
வன்பழிவிடாதுபற்றக்கடம்பமாவனத்திலெய்தி
யென்பாவாரம்பூண்டவிறைவனையருசுகித்தேத்திப்
பின்பதுகழிந்துபெற்றபேற்றினையெடுத்துச்சொல்வாம். (க)

முன்னதாமுகத்தில்வண்டுமூசுமந்தாரநீழற் [ண்
பொன்னவிர் சுணங்குண்கொங்கைப் புலோமிசைமணுளன் பொருபு
மின்னவிர் திமைப்பசிகங்கஞ்சுமந்தமெல்லனைமேன்மேவி
யன்னமென்னடையாராடுமாடன்மேலார்வம்வைத்தான். (உ)

மூவகைமலரும்பூத்துவண்டுளேமுழங்கத்தெய்வப்
பூவலர்கொடிபேர்த்தன்ன பொன்னரூர்கூத்துமன்றார்
காவலரமுதமன்னபாடலுநாகநாட்டுக்
காவலன்கண்டுக்கேட்டுக்களிமதுக்கடலுளாழ்த்தான். (உ)

ஐயராவணித்தவேணிப்பகவனையனையதங்க
னையனும்வியாழப்புத்தேளாயிடையடைந்தாளுகச
செய்யதாள்வழிபாடின்றித்தேவர்கோனிருந்தான்தோ
ஐதயலார்மயவிற்பட்டோர் தமக்கொருமதியுண்டாமோ. (ச)

ஒல்லெனக்குரவனைகவும்பர்கோன்றிருவினாக்கம்
புல்லெனசசிறிதுகுன்றப்புரந்தானறிந்திக்கேடு
கல்லதொல்குரவற்பேணுவையினால்விளைந்ததென்னு
வல்லஹற்றறிவன்றனைத்தேடுவாறையினானே. (ரு)

(க) குவிசப்புத்தேன் - வச்சிராயுதத்தையுடைய இந்திரன். கு
லீசம் - வச்சிரம். புத்தேன் - தெய்வம்.

(உ) முன்னதாம் உசம் - கிரேதாயுகம். மந்தாரம் - பஞ்சதருக்
களிலொன்று. தெய்வலோகத்தருக்களில் வண்டுமொய்க்கும் சம்பர்
தாயமில்லாவிடினும், மரப்பொதுவகையில், வண்டு மூசு மந்தாரம்
என்றார். மூசுதல் - மெடியத்தல்.

(உ) மூவகைமலர் - கோட்டுப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ.

(ச) பகவன், என்றது ஐஸ்வரியம், வீரியம், புசுழ், திரு, ஞான
ம், வைராக்கியம், என்னும். இவ்வாறு குணங்களைமுடையவனே.

(ரு) அறிவன்-பிரகஸ்பதி.

அங்கவனிருக்கைபுக்கான்கண்டிலனவித்தபாசப்
புங்கவருலகமேனோர்பதவியும்புவனமூன்றி
லெங்கணுந் துருவிக்காணென்குற்றுந்ருவனென்னுந்
சுவகைகொண்மனத்தனுகிசசதுமுகனிருக்கைசார்ந்தான். (௬)

துருவினனவகுங்காணன்றிசைமுகற்றொழுதுதாழ்த்து
பாவிமூன்பட்டவெல்லாம்பகார்தனன்பகரக்கேட்டுக்
ருவனையிழந்தபாவங்கொழுந்துபட்டருந்துஞ்செவ்வி
வருவதுநோக்கிசுழந்து மலர்மகனிதனைசொன்னான். (௭)

அனையதொல்ருவற்காணுமளவுந் துவட்டாவீன்ற
தனையன்முசசென்னியுள்ளான்றானவர்குலத்திலவந்தும்
வினையினுலறிவான்மேலான் விசுவவருவனென்னு
மினையனைக்குருவாககோடியென்னலுமதற்குநேர்ந்தான். (௮)

அழலவிர்த்தனையசெங்கேழுக்கிதழ்முளரிவாழ்க்கைத்
தொழுதகுசெம்மறன்னைத்தொழுதுமீண்டகன் றுநீங்கா
லிழைதகுநாதல்கூர்விசுவவருவன்நன்னை
வழிபடுகுருவாக்கொண்டான்மலர்மகன்சூழ்ச்சிதேறான். (௯)

கைதவக்குரவன்மாயங்கருதிலன்வேள்வியொன்று
செய்திடலடிகளென்னத்தேவர்கட்காக்கங்கூறி
வெய்தழல்வளர்ப்பானுன்னம்பேறுபட்டவுணர்க்கெல்லா
முய்திறினைந்துவேட்டான்மனக்குமேலுறுவதோரான். (௧௦)

லாக்கினுண்மனத்தால்வேறாய்மகஞ்செய்வான்செயலையாக்கை
நோக்கினுனெதிதன்னுனோக்கினுன்குவிசவேலாற்
றுக்கினுன்றலைகண்மூன்றுந்தனித்தனிப்பறவையாகப்
போக்கினுனலகைவாயிற்புகட்டினுன்புலவுசசோரி. (௧௧)

(௭) செவ்வி-காலம்.

(௯) சூழ்ச்சி-ஆலோசனை.

(௧௦) கைதவம்-வஞ்சனை. செய்திடல் - என்பதில் அல்விசுதி
வியங்கோட் பொருளது - “மக்கட்பதடி எனல்” என்பதுபோல.

(௧௧) யாக்கைநோக்கினுன். இந்திரன். ஒதி - ஞானப்பார்வை.
தனித்தனிப்பறவையாக என்றது, விசுவவருவன் மூன்று சிவசு
களில், சோமபானஞ் செய்கின்றமுகம், காதையாகவும், சுராபானஞ்
செய்கின்றமுகம், ஊர்க்குருவியாகவும், அன்னபானம் செய்கின்ற
முகம் சிச்சிலிக்குருவியாகவும், பறந்தனவென்பதை. இதன் விரிவு
பூராஸ்யமகத்துவத்திற் காண்க.

தெற்றெனப்பிரமபாவஞ்சிறிவந்தமார்வேந்தைப்
பற்றலுமதனைத்தீர்ப்பான்பண்ணவர்மாமேன்மண்மேற்
டொற்றொடியார்மேனீர்மேல்வேண்டினர்புகுத்தலோடு
மறவரிஃதியாத்தீர்க்கும்வண்ணம்யாதென்னவிண்ணோர். (௧௨)

அப்பிடைதுரையாய்மண்ணிலருவருப்புவராயம்பொற்
செப்பிளங்கொங்கையார்பாற்றீண்டுதற்கரியபூப்பாய்க்
சுப்பிணர்மாத்திற்காலும் பயினதாய்க்கழிகவென்றா
ரிப்பழிசுமந்தவெங்கட்கென்னலமென்றார்பின்னும். (௧௩)

மேற்படி - வேறு.

கருவின்மாதர்கருவுயிர்க்குமளவுமுறையாற்கணவர்தோண்
மருவிவாழ்கமண்ணகழ்தகுழியுமதனால்வடுவொழிக
பொருவினீருயிறைதோறுமுறிப்பொலிகமாங்குறைபட்
டொருவினாலுந்தழைகவெனவொழியாநலனுமுதவினார். (௧௪)

மாசிற்கழிந்தமணியேபோல்வந்தபழிதீர்த்தித்திரனூர்
தேசிற்றிகழத்துவட்டாதன்செல்வன்றன்னைத்தேவர் பிரான்
வீசக்குவிசத்துயிருண்டவிழுமங்கேட்டுவெருண்டயிர்த்துக்
கூசிப்பழிகோள்கருதியொருகொடியவேன்விகடிதமைத்தான்.

அந்தக்குண்டத்தெரிசிகைபோலுலுங்குஞ்சியண்டமுக
டுதக்கொடியதூமம்போலுயிர்த்துசசெங்கண்சினசசெந்தீச
சுத்தப்பிறைவாளையிறதுக்கித்திசைவான்செவிடுபடநகைத்து
வந்தக்கொடியவிட்டம்போலவெழுந்தானொருவாண்மறவீரன். (௧௫)

கலிவிருத்தம்.

ஈங்குவன்விருத்திரனென்பவாழற்
றாங்குவன்கணைவிடுதூரநீண்டுநீண்
டோங்குவனொங்குதற்கொப்பவைகளும்
வீங்குவன்றனிலறாவினையினென்பவே. (௧௬)

வீங்குடல்விருத்திரன்றன்னைவிண்ணவ
ரோங்குறவருதுவட்டாவெனும்பெயர்த்
திங்குறுமனத்திடுனென்றேவர்கோனுயிர்
வாங்குதிபொருதெனவாவிட்டானரோ. (௧௭)

(௧௩) பயின் - பிசினி.

(௧௪) விழுமம் - துன்பம்.

(௧௫) உவன். என்பதிலுள்ள உகாசசுட்டு, இகாசசுட்டின் மே
லதாய் இவனென்னும் பொருள்தந்து நின்றது. வீங்குவன்றனிலறா
வினையினென்பவே, என்பதும் பாடம்.

மதித்துணியெயிற்றிறேனவடவைபோற்சினே இக்
கொதித்தெதிர்குறுகினன்கொண்டலூர்தியு
மெதிர்ந்தனன்களிற்பின்மேலீமயத்துசசிமே
லுதித்ததோர்கருங்கதிரொக்குமென்னவே. (௬௬)

அறத்தொடுபாவநீர்த்தென்னவார்த்திரு
திறத்தருமுண்டமர்செய்யக்கற்சிறை
ருறைத்தவன்றருவன்மேற்குவிசவேலெடுத்
துறைத்திடவீசிளுனுடன்றுகள்வனும். (௭௦)

இடித்தனன்சையிலோரிருப்புலக்கையைப்
பிடித்தனன்வரையெனப்பெயர்ந்துதியென
னடித்தனன்சசிமுலேசசுவடுதோய்புயத்
தடித்தனனிந்திரனவசமாயினான். (௭௪)

ஆண்டரோற்றையவனவசமாறிப்பின்
கண்டகன்கைதவரினைத்திக்கன்வனைர்
மண்டமராற்றுவான் வலியிலோமெனப்
புண்டரீகத்தவனுலகிற்போயினான். (௭௭)

தாழ்த்துதான்படுதுயர்விளம்பத்தாமரை
வாழ்ந்தவன்வலாரிடோடணைத்துமாமகள்
வீழ்த்தமார்பினனடிவீழ்த்துசெப்பமால்
சூழ்த்தவாளுடணைநோக்கிசொல்லுவான். (௭௩)

ஆற்றவும்பழையதுன்னங்கைவச்சிர
மாற்றவருயிருணவலியின்றதலால்
வேற்றொருபுதியதுவேண்டுமாலினிச
சாற்றுதுமதுபெறுந்தகைமைகேட்டியால். (௭௯)

(௬௬) வடவை என்றது - வடவாமுகாக்கினியை. வடவாமுகம் - பெண்குதிரை முகம்போலிருக்கும் ஊழித்தீ. அதுவடவைஎன, பின்மொழிகெட்ட முன்மொழியீற்றில் பொருள் சிறத்துகின்றது. வீமசேனன், என்னும்பெயர் வீமனென வருதற்போல. இத்திரகோபம் என்பது, கோபம்என முன்மொழிகெட்ட பின்மொழியீற்றில் பொருள் சிறத்துகிற்கும். இதனை வடதூலார், நாமமகதேச நாமக்கிரகணமென்பர். வடவைபெண்குதிரை. சினேஇ - சொல்லிசையன் பெடை. சினையின்பதுபொருள்.

தொடையகன் மார்பநாந்துயபாற்கடல்
கடையுநாளசுரஞ்சுரங் கையில்வெம்
படையொடுமடையன்மின்பழுதென் தப்படை
யடையவுத்தீசிபாலடைவித்தாமரோ. (௨௫)

சேட்படுநாணனிசெல்லத்தேவரா
வாட்படையவுணராவந்துகேட்டிலர்
ஞாட்படைபடையெலாஞானநோக்கினால்
வேட்படைவென்றவன்விழுங்கினாரோ. (௨௬)

வீழுங்கியபடையெலாம்வேறறத்திரண்
டொழுங்கியதான்முதுகந்தண்டொன்றியே
யெழுங்கதூர்க்குலிசமாமிதனையெய்துமுன்
வழங்குவன்கருணையோர்வடிவமாயினான். (௨௭)

மேற்படி - வேறு.

என்றுமாதவனியம்பவும்பர்கோ
னென்றும்வானவர்தம்மொடொல்லெனச்
சென்றுமாயையின்செயலேநோன்பினால்
வென்றமாதவனிநுக்கைமேவினான். (௨௮)

மேற்படி - வேறு.

அகமலர்த்தருத்தவனமர்க்கன்புகூர்
முகமலர்த்தின்னுரைமுகமன்கூற்றிரீர்
மிகமெலிந்தெய்தினீர்வினோந்ததியாதது
தகமொழிந்திடலெனவலாரிசாற்றுவான். (௨௯)

அடிகணீர்மறாததொன்றதனைவேண்டியும்
முடிகொள்வானவரொடுமுத்தினேனது
செடிகொள்காரிருளுடலவுணர்த்தேய்த்தெமர்
குடியெலாம்புரப்பதோர்கொள்கைத்தாயது. (௩௦)

(௨௫) அசுரர் - அமுதபானஞ்செய்யாதவர். சுரர் - அமுதபான
ஞ்செய்தவர்.

(௨௬) தேவரா, அவணரா, என்பவற்றிற்குள்ளுள்ள, விகற்பப்
பொருளில்வரும் ஆவது என்னு மிடைச்சொற்களீறு தொக்கு நின்
றன். ஞாட்பு - சண்டை.

(௨௮) மாதவன் - என்னு மிரண்டனுள், முன்னதை, மா, தவ
ன் எனச்சொல்வகைசெய்து இலக்குமிநாயகன் எனவும், பின்ன
தை, பெரியதவத்தினை யுடையவ னெனவுங் கொள்க.

(௩௦) செடி - முடைநூற்றம்.

யாதெனினினையதுன் யாக்கையுள்ளதென்
 ரோதலும்யாவையுமுணர்ந்தமாதவ
 றாதவற்கண்டதாமரையினுனனப்
 போதலர்ந்தின்னனபுகல்வதாயினுன். (௩௧)

நாய்நமதெனநரிநமதெனப்பிதா
 தாய்நமதெனநமன்றனதெனப்பிணி
 பேய்நமதெனமனமதிக்கும்பெற்றிபோ
 லாய்நமதெனப்படுமயாக்கையாராதே. (௩௨)

விடம்பயிலெயிற்றரவுரியு மவீதுழை
 குடம்பையுந்தானெனுங்கொள்கைத்தேகொலா
 நடம்பயில்குத்தரினடிக்குமைவர்வா
 முடம்பையும்யானெனவுரைக்கற்பாலதோ. (௩௩)

நடுத்தயாவிலார் தமைநலியத்துன்பரோ
 யடுத்தயாவருந்திருவடையயாக்கையைக்
 கொடுத்தயாவறம்புகழ்கொள்வனையெனி
 னெடுத்தயாக்கையின்பயனிதனின்யாவதே. (௩௪)

அறுசீரடியாசிரியவிறுத்தம்.

என்றனன்காணமொன்றியெழுநூத்தநிவையீர்ப்ப
 நின்றனன் பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலங்கீண்டு
 சென்றனன் விமானமேறிசசேர்த்தனனுலகநோன்பால்
 வென்றனன் றுறக்கம்புக்குவீற்றினிதிருந்தானம்மா. (௩௫)

(௩௬) ஐவர்என்னுந்தொகைக்குறிப்புச்சொல், உடம்பென்னுங்
 குறிப்பால் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்னும் பஞ்சேந்திரி
 யங்களின்மேல் நின்றது.

(௩௭) கொடுத்தயா என்பதை, கொடுத்து, ஐயாளனப் பிரிக்க
 யாவது என்பதில், வகாமெய் தோன்றல் விகாரம்.

(௩௮) காணமொன்றி என்றது - தேகேந்திரியப் பிராணத்தக்
 காணங்கொருபட்ட அவதரத்து. பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலங்
 கீண்டு என்றது - கலாபேதரூபங்களிற்பயின்று, ஆதாரயோகத்தை
 க்கடந்தும், நிராதாரயோகத்தைக்கூடிக்கழன்றும், மீதானத் தெய்
 துதலை. பிரமநாடி - பிரமரந்திரத்தின் சம்பந்தமாயுள்ள சுழிமுனை
 நாடி.

அம்முனிவள்ளலீந்தவடுபடைமுதுகத்தண்டைத்
தெம்முனையடுபோர்சாய்க்குந்திறல்கெழுருவிசஞ்செய்து
கம்மியப்புலவனாக்கங்கரைந்துகைசொடுப்பவாங்கி
மைம்முகிலூர்தியேந்திமின்விடுமழைபோனின்றான். (௩௬)

மறுத்தவாவஞ்சப்போரால்வஞ்சித்துவென்றுபோன
கறுத்தவாளவுணற்கொல்வான்கடும்பரிடுநீழல்.
வெறுத்தமால்யானைமன்னர்வேலைபுக்கெழுந்தருன்ற
மறுத்தவானவர்கோனத்தவவுணர்கோமகனைச்சூழ்ந்தான். (௩௭)

வானவர்சேனைமூண்டுவளைத்தலும்வடவைச்செந்தீ
யானதுவரையிளோங்கியழன்றுருத்தெழுந்தாலென்னத்
தானவர்கோனுமானத்தலைக்கொனவெழுத்துபொங்கிச
சேனையுந்தானுமூண்டுசீறிகின்றடுபோர்செய்வான். (௩௮)

அடுத்தனரிடியேறென்னவார்த்தனராக்கங்கூறி
யெடுத்தனர்கையிற்சாபமெறித்தனர்சிறுநானோசை
தொடுத்தனர்மீளீவாளிதூர்த்தனர்ருந்தகேமி
விடுத்தனர்வானோர்சேனைவீரர்மேலவுணவீரர். (௩௯)

கிட்டினர்கடகக்கையாற்கிளர்வரையனையதிண்டோள்
கொட்டினர்சாரிமாறிக்குதித்தனர்பலகைநீட்டி
முட்டினரண்டம்விள்ளமுழங்கினர்வடிவாளோசசி
வெட்டினரவுண்ச்சேனைவீரரைவானவீரர். (௪0)

வீழ்த்தனர்தோளுந்தாளும்கிண்டனர்சோரிவெள்ளத்
தாழ்த்தனர்போருந்தாருமகன்றனாகன்றமார்பம்
போழ்த்தனர்சிரங்கனெங்கும்புரண்டனர்கூற்றூர்புக்கு
வாழ்த்தனர்டுபோராற்றிவஞ்சகன்சேனைமள்ளர். (௪௧)

(௩௬), ஆக்கங்கரைத்தென்றது. வெற்றிதாக்கடவதென்று ஆசீ
ர்வதித்தலை.

(௩௭) மறு - குற்றம்.

(௩௮) தானும்சேனையும் என்றது - திணை விசுவச்சிறப்பினால்
செய்வான்என உயர்திணை யொருமை முடிபேற்றுநின்றலால், திணை
வழுவமைதி. அடுபோர் - கொலைத்தொழிற் குரியபோர்.

(௩௯) மீளீ - வன்மை.

(௪0) சாரிமாறல் - வல்சாரி இடசாரியாகச் சுற்றாதல்.

தாளொடுகழலுமற்றார் தலையொடுமுடியுமற்றார்
தோளொடுவீரமற்றார் தும்பையோடமருமற்றார்
வாளொடுகரமுமற்றார் மார்பொடுகவசமற்றார்
கோளொடுமாண்மையற்றார் குறைபடக்குறையாமெய்யர். (சஉ)

சொக்கன கழுகுசேனஞ்சொரிசுடர்பிடுங்கியிர்ப்ப
புக்கன குருதிமாந்தியொட்டல்வாய்கெட்டைப்பேய்க
ணக்கன பாடல்செய்யுளுட்பினுட்கவந்தமாடப்
புக்கன பிணத்தின்குன்றம்புதைத்தபார்சிறைத்ததண்டம். (சங)

இவ்வகையங்கிப்போர்செய்திற்தவரொழியப்பின்னுங்
கைவ்வகையடுபோராற்றிக்கரையிறந்தார்கண்மாண்டா
ரவ்வகையறிந்துவானத்தரசனுமவுணர்வேந்துந்
தெய்வதப்படைகள்வீசிச்சீறின்நடுபோர்செய்வார். (சச)

அனற்படை விடுத்தான்விண்ணோராண்டகையதனைக்கள்வன்
புனற்படைவிடுத்துச்சிந்தத்துணித்தனன்புனிதன்காற்றின்
முனைப்படைவிடுத்தான்வெய்யோன் முழங்குகால்விழுங்குகாகச்
சினப்படைதொடுத்துவீசிவிலக்கினுன்றேவாஞ்சு. (சடு)

நாகமாப்படைவிட்டார்த்தாளுகர்கோணுவணச்செல்வன்
வேகமாப்படையைவீசிவிலக்கினுன்றருவர்வேந்தன்
மோகமாப்படையைத்தொட்டுமுடுக்கினுன்முனைவனன்ன
தேகமாப்படிநன்னான்ப்படைவிடுத்திருள்போனின்றான். (சசு)

மட்டிடுதாரான்விட்டவானவப்படைக்குமாறு
விட்டுடன்விலக்கவேறும்விடுத்திடக்கனன்றுவஞ்சன்
முட்டிடமானவெங்கான்முட்டிடக்கோபசசெந்தீச்
சுட்டிடப்பொறுதுபொங்கிசகராதிபனிதனைசெய்தான். (சசு)

வீங்கிருளொதுங்கமேகமின்விதிர்த்தென்னக்கையி
லோங்கிருங்குலிசவேலையொல்லெனவிதிர்த்தலோடுந்
திங்குளம்போன்றிருண்டதினியுடற்கள்வனஞ்சி
வாங்கிருங்கடலில்வீழ்ந்தான்மறைந்தமைநாகமொத்தான். (சசு)

(சஉ) குறையாமெய்யர் - இறத்தலில்லாதவர். இதை, அமரர்
என்னும் காரணப்பெயராலு மறிக்க.

(சங) கவந்தம் - தலையிழந்தவுடல். சேனம் - பருந்து. ஞாட்பு-
போர்க்களம். சிறைத்தது - வலித்தல் விகாரம்.

(சடு) கால்விழுங்குகாகம்-காற்றையுணவாகக்கொள்ளும்நாகம்.

(சசு) உவணச்செல்வன் - கருடன். முனைவன் என்றது - இங்
கிரினை.

திருவிளையாடற்புராணம்.

ஒக்கவிந்திரனும்வீழ்ந்தா னுடல்சினவுருமேறன்னான்
புக்கிடத்தேடிக்காணுந் புண்ணியமுளரியண்ணல்
பக்கம்வந்தனையசெய்திபகர்த்தனன்பதகன்மா ளத்
தக்கதோர்குழ்ச்சிமுன்னிசசராசமீன்றதா னை. (௯௧)

வீந்தவெற்படக்கினூர்க்கீ துரையெனவிடுப்பமீன் டு
சந்தவெற்படைந்தான்வா னோர்தலைவனை முகமன் கூறிப்
பந்தவெற்பறுத்தான்வந்ததெவனெனப்பறைகளைல்லா ன்
சிந்தவெற்பறுத்தான்வந்தசெயலெலா முறையாற்செப்ப. (௯௨)

யாவையுமுணர்த்தவெந்தைக்கியானெடுத்தணுநர்த்துகின்ற
தாவதென்னமருக்காற்றாதுழிபுக்கொளித்தா னாவி
வீவதுமவனல்வந்தவிழுமனோயெல்லாமின் று
போவதுங்கருதிதும்பாற்புகுத்தனமடிகளென்றான். (௯௩)

என்றவனிடுக்கண்டிப்பானிகல்புரிபுலன்களைந் தும்
வென்றவனெடியோன்றன்னே விடையவன்வடிவமாக்கி
நின்றவனறிவானந்தமெய்மையாய்நிறைந்தவெள்ளி
மன்றவனாழிசசெத்தீவடிவினைமனத்தாடவகாண்டான். (௯௪)

கைதவன்காந்துவைகுங்கடலைவெற்படககுங்கையிற்
பெய்துமுத்தெல்லைத்தாக்கிப்பருகினுன்பிறைசேர்சென்னி
யையனதருளைப்பெற்றார்க்கதிசயமிதென்கொண் டுமூன்று
வையமுத்தொழிலுஞ்செய்யவல்லவரவரோயன்றோ. (௯௫)

ஆறத்துறத்தீட்டுவாநமரும்பெற்றந்தெல்லம்போல
வறந்தனபடுநீர்ப்பெளவம்வடவைகட்புலப்பட்டாங்கு
நிறைந்தசெம்மணியுமத்தீநீண்டெரிசிகைபோனீண்டு
சிறந்தெழுபவளக்காடுத்திணியிருள்வியுங்கிறற்றம்மா. (௯௬)

பணிகளின்மகுடகோடிப்பரப்பெனவினங்குப்பல்கா
சணிகலப்பேழைபேழ்வாய்திறத்தனைத்தாகியொன்பான்
மணிகிடத்திமைக்குநீரான்மகபதிலேன்விக்காவாய்த்
திணியுடலவுணன்பட்டசெங்களமனையதன்றே. (௯௭)

(௯௦) பந்தவெற்பு-பாசபந்தமாகியமலை. பறைகள்-சிறகுகள்.

(௯௧) விழுமம் - துன்பம். வீவது - சாவது.

(௯௨) நெடியோன்றன்னே விடையவன் வடிவமாக்கி நின்றவ
னென்றது. திருக்குற்றால நகரில் கோயில்கொண்டிருந்த திருமா
லைச் சிவலிங்கமாகசெய்த அகத்தியரை.

வறந்தநீர்தன்னின்மின்னுவாள்விதிர்த்தென்னப்பன்மீ
னெறிந்தனநெளிந்தநாகமிமைத்தனவளையுமுத்துஞ்
செறிந்தனகார்தயாமைசேர்ந்தபல்பண்டஞ்சித்தி
முறிந்தனவங்கங்கங்கமுக்கினசிறுமீனெல்லாம்.

செருவினிலுடைந்துபோனசெங்கண்வாள்வுண்ணங்கோ
ரருவரைமுதுகிற்கார்போலடைந்துவாளுடர்செய்த
புருசெழுபாவத்தானேருருவெடுத்திருத்துநோற்கும்
பரிசெனநோற்றானின்னம்பரிபவவிளைவுபாரான். (௫௭)

கைதவநோன்புநோற்குங்கள்வனைக்கண்டுவானோர்
செய்தவமனையான்யாணர்வசசிரஞ்சிரிப்பான்போற்
பொய்தவன்றலையைக்கொய்தான்புணரிவாய்நிறையச்சோரி
பெய்ததுவலாரிதன்னைப்பிடித்ததுபிரமசாயை. (௫௮)

உம்மெனுமார்பைத்தட்டுமுருத்தெழுமதிர்க்கும்போர்க்கு
வம்மெனும்வாய்மடிக்கும்வானெயிறுக்கும்வீழுங்
கொம்மெனவோடும்ருங்கொதித்தழுஞ்சிரிக்குஞ்சீறு
மிம்மெனுமளவுநீங்காதென்செய்வானஞ்சினுனே. (௫௯)

விரைந்தரன்றிசையோர்வாவிலீழ்த்தொருகமலதூலுட்
கரத்தன்னமகவானிப்பாற்கற்பகநாடுபுல்லென்
றிருத்ததாலிருக்குமெல்லையிம்பரினகுடனென்போ
னரும்பரிமேதவேள்வியாற்றினுற்றமெல்லே. (௬௦)

அரசிலாவறுமைநோக்கியவனைவாளுடர்யாரும்
விரைசெய்தார்மகுடஞ்சூட்டிவேந்தனக்கொண்டார்வேந்தாய்
வருபவன்சசியையீண்டுத்தருகெனமருங்குளார்போய்த்
திரைசெய்நீரமுதனாட்குசெப்பவக்கற்பின்மிக்கான். (௬௧)

(௫௭) பரிபவம் - துன்பம். வரைமுதுகு - மலையினடுப்பாகம்.

(௫௮) சீறிப்பான்போல்-பரீட்சிப்பவனைப்போல. பிரமசாயை-
பிரமகத்தி.

(௫௯) வம்மின் என்னும் முன்னிலைப்பன்மை எவல்வினைமுற்
று, ஈறுதொக்கு வம்மென நின்றது.

(௬௦) அரன் திசை - ஈசான்யதிசை.

(௬௧) அரசு, வேந்து, இவை, இறைவன் மேனிந்தலால் பண்
பாகுபெயர்கள்.

பொன்னுயிர்த்தனையகாட்சிப்புண்ணியக்குரவன்முன்போய்
மின்னுயிர்த்தனையாணின் றுவின்மபுவாளிதென்கொல்கெட்டே
னென்னுயிர்த்துணைவனாகேயிருக்கமற்றொருவனென்னைத்
தன்னுயிர்த்துணையாக்கொன்கைதருமமோவடிகளென்றான். (சு௨)

மாதவரொழுவர்தாங்கமாமணிச்சிவிகைமீது
போதரினவனேவாறோர்புந்தரனவனையுன்றன்
காதலனாகுமென்றான்கைதொழுததற்குநேர்ந்தம்
மேதகுசிறப்பாலிங்குவருகெனவிடுத்தாடுது. (சு௩)

மனிதரின்மகவாணகிவருபவன்சிவிகைதாங்கும்
புனிதமாதவரையெண்ணுன்புன்களேனய்வினாவும்பாரான்
கனிதருகாமந்துய்க்குங்காதலால்விரையச்செல்வா
னிநிதியிராணிபாற்கொண்டேருமின்சர்ப்பவென்றான். (சு௪)

சர்ப்பமாகெனமுற்கொம்புதாங்கிமுன்னடக்குந்தென்றல்
வெற்பனாமுனிவன்சாபம்வினைத்தனன்வினைத்தலோடும்
பொற்பாசுணமேயாகிப்போயினுனறிவிராத
வற்பானவர்க்குச்செல்வமல்லதுபகைவேறுண்டோ. (சு௫)

பின்னர்தங்குரவனாபிராநடிபணிந்துவாறோர்
பொன்னகர்வேந்தனின்றிப்புலம்படைகின்றதைய
வென்னலுங்குரவன்போயவ்விலஞ்சியுனொளித்தாற்கூவித்
தன்னுரையறிந்துபோந்தசதமகற்கொண்டுமீண்டான். (சு௬)

கொடும்பழிகோட்பட்டான்நற்குரவனைவணங்கியென்னைசு
கடும்பழிகழிவதெங்ஙன்சொல்லெனத்தொலைவதோர்த்தா
னடும்பழிமண்மேலன்றியறாநூவேட்டைக்கென்னப்
படும்பழியிதனைத்தீர்ப்பான்பார்மிசைவருதியென்றான். (சு௭)

(சு௨) கெட்டேன் - வியப்பிடைச்சொல்.

(சு௩) மாதவர் எழுவர் என்றது-அகத்தியன், ஆங்கிரசன், கோ
தமன், காசிபன், புலத்தியன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன் முதலிய
சப்தரிஷிகள்.

(சு௪) சர்ப்ப என்பதற்கு-விரைந்துநடக்க என்பதுபொருள்.

(சு௫) மாசுணம் - பெரும்பாம்பு.

(சு௬) சதமகன்-நூறுபரிமேதயாகஞ் செய்தவன்-இந்தான்.

ஈசனுக்கிழைத்தருற்றந்தேசிகனெண்ணித்தீர்க்குஞ்
தேசிகந்கிழைத்தருற்றங்கூவனேதீர்ப்பதன்றிப்
பேசுவதெவனேதன்பாற்பிழைத்தகாரணத்தால்வந்த
வாசவன்புரியைத்தீர்ப்பான்சூவனேவழியுட்குற. (சுஅ)

வாம்பரியுரைத்துத்தன்னால்வழிபடுசூவன்வானே
தாம்பரிவோடுஞ்சூழத்தாராகலத்தமிழிந்துசெம்பொற்
காம்பரிதோளிபங்கன்யிலைமால்வரையைத்தாழ்ந்து
சேம்பரியலங்கன்மார்பன்றென்றிசைநோக்கிசெல்வான். (சுஆ)

மேற்படி - வேறு.

சங்கைமுதலளவிறந்ததீர்த்தமெல்லாம் போய்ப்படிந்து காசி
காஞ்சி, யங்கனககேதார முதற்பதிகன்பலபணிந்து மவுண்டுகொண்
ற, பொங்குபழிவிடாதமுங்கு யராவுண்ணமாசுண்டு பொலிவுமாழ்
குஞ், திங்களையான்கடம்ப வனத்தெல்லையணித்தாகச செல்லு
மேல்வை. (௭௦)

தொடுத்தபழிவேறாகி விடுத்தகன்றதிந்திரன்றான் சமந்தபா
ம், விடுத்தவனொத்தளவிறந்த மகிழ்வெய்துத்தேசிகன்பால் விளம்ப
ப்பாசங், செடுத்தவன்மா தலம்புனிததீர்த்தமுள திவணமக்குக் கி
டைத்தல்வேண்டு, மடுத்தறிகவெனசசிலரை விடுத்தல்வேறாநிலை
ன்றப்பாற்செல்வான். (௭௧)

அருவிபடிந்தருவியெறி மணியெடுத்துப்பாறையிலிட் டருவி
நீர்தாய்க், கருவிரல்கொய்தலர்குட்டிக் கனியூட்டிவழிபடுவ கல்லா
மந்தி, பொருதுறையிலயாளிகரி புழைக்கைமுகத்தொன்றற்கொண்
மாட்டியூட்டிப், பருகுவனபுல்முலைப்பால் புல்வாய்க்கன்றருத்தியி
டும் பசிகோய்தீர. (௭௨)

நெளியராக்குருளைவெயில் வெள்ளிடையிற்கிடருதுயங்கு நெளி
யப்பள்ளோ, நெளியறாசசிறைவிரித்து நிழல்பாப்பப்பறவைநோயுற்
றதேதொ, லளியவாவசசோவென் றோதியயன்மடமந்தி யருவியுற்
றுங், துளியநீர்வளைத்தசும்பின் முகந்தெடுத்துக்கருங்கையினற்சொ
ரிவமாதோ. (௭௩)

(சுஅ) வழி - உபாயம்.

(சுஆ) காம்பரி-காம்பு, அரி-ஒருபொருட்பல்பெயர் - மூங்கில்.

(௭௧) வேறாநிலை - பழிவேறுபட்ட இடம். தொடுத்தபழி - வி
டாதுபற்றிய பிரமகத்தி.

(௭௨) அருவி-மலைபாறு. புழைக்கை-துவாரம் பொருத்தியகை.
விரல்கொய்து-மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். புல்
வாய் - மான்.

(௭௩) குருளை-குட்டி. புள்வறு-சுருடன். வளை-சங்கு. தசும்பு-குடம்.

படவாவமணியீன்று றொச்சிப்பாசிலையன்ன பைந்தான்மஞ்
றொ, பெடைதழுவிமணஞ்செய்ய மணவறையில்விளக்கிடுவ பெருந்
தண்கானத், தடர்சிறைமென்ருயிலோமென் றூர்ப்பமடக்கிள்ளை
யெழுத் தைத்துமோசைத், தொடர்புபெறவுசசரிப்பக் குருமொழி
கேட்டாங்குவப்ப தொடிக்கட்பூவை. (௪௪)

இன்னவிலங்கொடுபுள்ளின் செயற்கரியசெயறோக்கி யிறம்பூ
தெய்திப், பொன்னகரான்புளகமுடல் புதைப்பநிறைமகிச்சசியுளம
புதைப்பப்போவா, னன்னபொழுதொற்றுவர்மீண் டடிவணவகியி
ன்சுவைப்பா லருந்துவான்முன், பின்னரியதேன்சொரிந்தாவ குவ
கைமேற்பேருவகை பெருகசசொல்வார். (௪௫)

எப்புவனத்திலுமென்றுங் கண்டறியாவதிசயமு மெண்ணுந்
கெய்தாத், திப்பியமு ிக்கடம்ப வனத்தின்றுகண்டுவகை தினோததே
மங்கண், வைப்பனையவொருபுனித வாலிமருங்கொருகடம்ப வனத்
தினீழ, லொப்பிலொளியாய்முளைத்த சிவலிங்கமொன்றுளதென்
றுரைப்பக்கேட்டான். (௪௬)

செவித்தொளையிலமுதொழுக்குமுழையொடும்வழிக்கொண்டு
சென்னிமேற்கை, குவித்துளமெய்மொழிகரணங் குணமூன்றுமொ
ன்றித்தன்கொடியபாச, மலித்துளயர்வொழிக்கமுளைத் தருள்குறி
மேலன்பீர்ப்ப வடைவான்காணங், கலித்துளபூந்தடம்படித்து கடம்
பவனத்துழைதுழைந்தான் கவலைதீர்வான். (௪௭)

அருவாகியருவாகி யருவுருவங்கடத்துண்மை யறிவானந்த, வரு
வாகியளவிறந்த வுயிராகியவ்வுயிர்க்கோ ருணர்வாய்ப்பூவின், மருவா

(௪௪) மணியீன்று - மாணிக்கங்களை வெளிப்படுத்தி. தொடிக்
கண் வளையல்போலும் வட்டமாகியகண்.

(௪௫) இறும்பூது-அதிசயம். வைப்பு-ரிட்சேபம். உழையர்-ஒற்றர்.

(௪௬) குணம் மூன்றாவன, சாத்துவிதம், இராசதம், தாமதம்.
கரணம்-மனம், வாசுரு, காயம் என்னுந் திரிகரணங்களும், மனம், பு
த்தி, அகங்காரம், சித்தம்முதலிய அந்தக்கரணங்களும்.

(௪௭) அருவம் என்றது—சிவம், சத்தி, நாதம், வீர்து என அ
ருவாகிநின்றலை. உருவம்என்றது-மகேசுரன், உருத்திரன், திருமால்,
பிரமன், என உருவாகிநின்றலை. அருவுருவம் என்றது-ரூபாரூபமா
யள்ளசதாசிவமாகிநின்றலை. உண்மையறிவானந்தவுருவாகி என்றது.
அகோசாமாயிற்ற சிவம், கோசரிக்கு விடத்துச, சத்து, சித்து, ஆ
னந்தவசுளை முறைபே, தூல, சூக்கும, காரணரூபமாகக்கொண்டு வி
ளவிகிநின்றலை.

சிச்சராசாங்கனகிலமுந்தன் னிடையுதித்துமடங்கநின்ற, சுருவாகி முளைத்தசிவக்கொழுந்தையா யிரங்கண்ணுங்களிப்பக்கண்டான். (1)

கண்டவிழுந்தெழுந்துவிழி துளிப்பவெழுகளிப்பென்னுங் கட லிலாழ்ந்து, விண்டுமொழிதழுதழுப்ப வுடல்பணிப்பவன்புருவாய் வி ண்ணோர்வேந்த, னண்டர்பிரானருச்சனைக்கு வேண்டுமூபகாணமெ லா மகல்வானெய்திக், கொண்டுவரச்சிலரைவிடுத்தவரேகப்பின் னு மொரு குறைவுதீர்ப்பான். (௪௬)

தங்குடிமைத்தச்சனையோர் விமானமமைத்திடவிடுத்தத் தட த்தின்பாற்போ, யங்கணனைக்கடிதருசசித் திடநறியமலர்கிடையாத யர்வானந்தச், சங்கெறிதண்டிரைத்தடத்தி லானருளாற்பல்பரிதி சலதியொன்றிற், பொங்குகதிர்பரப்பிமுளைத் தாலென்னப்பொற்க மலம்பூப்பக்கண்டான். (௮0)

அன்புதலைசிறப்பமகிழ்ந் தாடினாண்காரணத்தா லதற்குநாம, மென்பதுபொற்றமரையென் றேழுலகும்பொலிகவென விசைத்து ப்பின்னு, மீன்பதும்த்தடங்குடைந்து பொற்கமலங் கொய்தெடுத்த மீண்டுநீங்காத், தன்பிணிநோய்தணியமுளைத் தெழுந்தமுழுமு தன்மருத்தின் நன்பால்வந்து. (௮௧)

மொய்த்தபுனக்காடெறிந்து நிலத்திருத்திவருமளவின் முளைத் தஞான, வித்தனையசிவக்கொழுந்தின் நிருமுடிமேற்பரிதிகா மெல் லத்தீண்டச், சித்தநெகிழ்த்திர்திரன்றன் வெண்கலிகைத்திங்கணிழ ல்செய்வானுள்ளம், வைத்தனனப்போதிராவி மண்டலம்போலிழிந்த தொருமணிவிமானம். (௮௨)

கிரியெட்டுமெனமழையைக் கிழித்தெட்டும்புழைக்கைமதிக் கீ ற்றுக்கோட்டுக், கிரியெட்டுஞ்சினமடங்க னாலெட்டுமெட்டெட்டுக் கணமுந்தாங்க, விரியெட்டுத்திசைபரப்ப மயனிருமித்துதலியவங் விமானஞ்சாத்தி, யிரியெட்டுத்திருவுருவப் பாஞ்சுடரையருசசிப்பா னயினானே. (௮௩)

(௪௬) உபகாணம் - உரிமைப்பொருள்.

(௮0) அங்கணன் - அருள்ளோக்குடையவன்.

(௮௩) கிரியெட்டென்றது-அஷ்டகெசங்களை. மடங்கல் - சிங் கம். எட்டெட்டுக் கணங்கள்-அறுபத்துநான்கு சிவகணங்கள். அரி- இத்திரன். எட்டுத்திருவுருவம் என்றது, பஞ்ச பூதம், சந்திர சூரியர் ஁ன்மா என்னுமட்ட மூர்த்திகளை.

முந்தவமருளுடைந்துபூசனைக்கு வேண்டுவனமுழுதுத்தேர்வார், வந்துதருவைந்தீன்றபொன்னுடைமின்னுமிழுமணிப்பூண்வாசச, சந்தனமந்தாகினிமஞ்சனத்தூபம் திருப்பள்ளித்தாமரத்தீப, மந்தமிலாணந்துவறுங்கனித்தீர்தேன் நிருவமுதமனைத்துந்தந்தார். (௮௪)

தெய்வத்தாமரைமூளைத்த தடம்படித்துபவன்சொலைக்குத் திருநீராடிச, சைவத்தாழ்வடந்தாங்கி யன்புருவாயருளுவந தானுய்த்தோன்றும், பைவைத்தாடரவார்த்த பசுபதியையவனுரைத்த பணுவலாற்றின், மெய்வைத்தாதரம்பெருக வருசசனைசெய்தானந்த வெள்ளத்தாழ்த்தான். (௮௫)

பாராவட்டாவக பஞ்சாங்க விதிமுறையாற் பணிந்துள் வாய்மெய், நேராகச சூழ்துடலவகம்பித்துக குமபிட்டு கிருத்தஞ்செய்து, தாராருந் தொடைமிதப்ப வானீந்தக்கண்ணருவி ததும்பரின்றன், பாராமை மீக்கொள்ள வஞ்சலித்துத் துதிக்கின்ற னமரர்கோமான். (௮௬)

மேற்படி - வேறு.

அங்கண்போற்றிவாய்மையாரண்போற்றிநாக கங்கண்போற்றிமூலகாரண்போற்றிநெற்றிச செங்கண்போற்றியாதிசிவபாஞ்சுடரேபோற்றி யெங்கணயகனேபோற்றியீரிலாமுதலேபோற்றி. (௮௭)

யாவையும்படைப்பாய்போற்றியாவையுதுடைப்பாய்போற்றி யாவையுமானுய்போற்றியாவையுமல்லாய்போற்றி யாவையுமறிந்தாய்போற்றியாவையுமறந்தாய்போற்றி யாவையுமபுணர்தாய்போற்றியாவையுமபிரிந்தாய்போற்றி. (௮௮)

இடருறப்பிணித்தவிந்தப்பழியினின்றென்னையீர்த்துன் னடியிணைக்கன்பனாக்குமருட்கடல்போற்றிசேற்கண் மடவான்மண்போற்றிகடம்பமாவனத்தாய்போற்றி சுடர்விடுவிமானமேயசுந்தரவிடங்குபோற்றி. (௮௯)

(௮௪) ஈன்ற - கொடுத்த. மந்தாகினி - கங்கை. திருப்பள்ளித்தாமம் - பத்திரபுஷ்பங்கள்.

(௮௫) பவந்தொலைக்கும் - பிறவிநோயைத் தவிர்க்கும். பவம். பிறப்பு. சைவத்தாழ்வடம்-சிவவேடத்துக்குரிய வருத்திராக்கமாலை. பணுவல், ஈண்டுச சிவாகமங்களை யுணர்த்திநின்றது. பசுபதி - பிரமனாதிப்பசுக்களுக்கிறைவன்.

(௮௬) கம்பித்தல்-நடுங்கல். அஞ்சலி-நமஸ்காரம்.

(௮௭) அங்கண்-திருபாநேத்திரம் செங்கண்-அக்கினிக்கண்.

(௮௯) ஈர்த்து-விடுவித்து. விடங்கன் - உள் நீக்க முள்ளவன். டங்கம்-உளி.

பூசையும்பூசைக்கேற்றபொருள்களும்பூசைசெய்யு
நேசனும்பூசைகொண்டுரியதியிற்பேறுதலுந்
மீசனுமாகிப்பூசையான்செய்தேனெனுமென்போத
வாசனையதுவுமானமறைமுதலடிகள்போற்றி. (௧௦)

என்னநின்றேதீதினோயின்னகைசிறிதுதோன்ற
முன்னவனடியாரொண்ணமுடிப்பவனருட்கனோக்கா
லுன்னதுவேட்கையாதிருகரையெனவிரையத்தாழ்த்து
சென்னிமேற்செங்கைகூப்பித்தேவர்கோனிதனைவேண்டும். (௧௧)

ஐயநின்னிருக்கையெல்லைக்கணியறமளவீள்கா
வெய்யவென்பழியினைஐமேலைநாளடியென்செய்த
மையல்லலினையுமாய்துன்மலரடிவழுத்திப்பூசை
செய்யவுமுரியனானேன்சிறத்தேற்றிதன்மேல்யாதோ. (௧௨)

இன்னநின்பாதப்போதேயில்வாறேயென்றம்பூசித்
துன்னடியாருள்யானுமோரடித்தொண்டனவே
ன்னதேயடியென்வேண்டத்தக்கதென்றடியில்லிழ்த
மன்னவன்றனக்குமுக்கண்வரதனுங்கருணைபூத்து. (௧௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இருதுவீற்சிறந்தவேனிலுமதியா நிரண்டினிற்சிறந்தவான்றக
ரும், பொருவிருரகையிற்சிறந்தசித்திரையுந்திதியினிற்சிறந்தபூரணை
யு, மருவுசித்திரையிற்சித்திரைதோலும்வந்துவந்தருசசியோர்வருட
ர், தெரியுநாண்முநூற்றம்பதுமைந்துஞ்செய்தவர்சசனைப்பயனெ
யதும். (௧௪)

துறக்கநாடணைந்துசுத்தபல்போகந் துய்த்துமேன்மலபரிபாக
ம், பிறக்கநான்முகன்மான்முதற்பெருந்தேவர் பெரும்பதத்தாசை
யும்பிறவு, மறக்கநாம்வீடுவழங்குதுமென்ன வாய்மலர்ந்தருளிவான்
கருணை, சிறக்கநால்வேதசசிகையெழுமனாதி சிவபாஞ்சுடர்விடை
கொடுத்தான். (௧௫)

(௧௧) வேட்கை - விருப்பம்.

(௧௨) அணியன் - சமீபித்தவன்.

(௧௩) அடித்தொண்டன் - தாழ்த்ததொண்டன். அடி - தாழ்
மை, இவ்வாறுவருதலை, திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதியில், “அரு
ட்பெருந்தீயிலடியோமடிக்குடில்.” என்னுஞ்செய்யுளானுமுணர்க.

(௧௪) வான்கருணை - பெருங்கருணை.

மூடினான்புளசுப்போர்வையால்யாக்கை மூடிமிசையஞ்சலிச்சம
லஞ், சூடினான்பீழ்த்தானெழுதுகண்ணருவி துளம்பினான்பன்மு
றைதுதிசெய், தாடினாநையனடிபிரிவாற்றா சஞ்சினவனருளாணை
நாடினான்பிரியாவிடைகொடுதுறக்கண்ணினான்பின்னவநாதன்
எண்ணீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தராமங்கையர்கவரிமருங்குவீச மந்தாரசுநப்பகப்பூமாரிதூற்ற,
வந்தரநாட்டவர்மூடிகளடிகள் சூட வயிராணிமூலத்தடந்தோயந்தக
லந்திண்டோள், விந்தமெனசசெம்மாந்துவிம்முகாம வெள்ளத்து
ருடலமுந்தவுள்ளஞ்சென்று, சுந்தரநாயகன்கருணைவெள்ளததாழ்ந
துதொன்முறையின்முறைசெய்தான் றுககநாடன். (கௌ)

இந்திரன்பழித்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௧0 - க்ரு - திருவிருத்தம் - ௪௩௬

இரண்டாவது,

வெள்ளையானைச்சாபந்தீர்த்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மட்டவிழுங்கொன்றைச்சடையான்மகவானைத்
தொட்டபழியின்றொடக்கறுத்தவாரேறுதிப்
பட்டமதவேழம்பரனைப்பராய்முனிவ
னிட்டகொடுஞ்சாபநீத்தேகியவாரேறுதுவாம். (௧)

கருவாசனைகழிக்குங்காசிககர்தன்னிற்
றுருவாசவேதமுனிதொல்லாகமத்தின்
பெருவாய்மையாற்றன்பெயர்விளங்கவீச
னெருவாவிலங்கவொளியுருவங்கண்டான். (௨)

(௧௬) புளகம் - மயிர்ச்சிலிர்ப்பு. துறக்கம் - சுவர்க்கம்.

(௨) கருவாசனை - கர்ப்பவாசனை, அதாவது-இருவினை. துரு
வாசமெனப் புஷ்பாஞ்சலியில் வந்தகாரணம்பற்றித் துருவாசரென
ப்பெயர்வந்தது. பெருவாய்மை என்றது - பதிவாக்கியமாயுள்ள சை
வாகமங்களை.

இன்புற்றருச்சனை செய்தேத் துவானவ்வேலை
யன்புக்கெளியனருளாற்றிருமுடிமேன்
மின்பொற்கடிக்கமலப்போதொன்றுவீழ்த்திடலுந்
தன்பொற்காகமலப்போதலர்த்தித்தாங்கினான். (ந.)

தாங்கிக்கண்சென்னிடமார்பனைத்துடலம்
வீங்கித்தலைசிறந்தமெய்யுவகைமேற்கொள்ள
நீங்கிக்கழிந்தகருணைநிதியனையான்
பூங்கற்பகநாட்டிற்போகின்றானவ்வேலை. (ச.)

சங்கலறச்செங்குளத்துத்தானவரைத்தேய்த்துவிற்ற
கொங்கலர்தார்வேயந்தமார்கோமானற்கோங்கறிந்
செங்கணமார்பெருஞ்சேனைக்கடல்கலிப்ப
மங்கலப்பல்லாண்டிமறைமுழங்கவந்தனைவான். (ரு.)

எத்திக்குங்கல்லென்றியங்கலிப்பவேத்திழையார்
தித்தித்தமுதொழுகுங்கீதஞ்செவிமடுப்பப்
பத்திக்கவிரிரைதானைப்படுகடலிற்
றத்திப்புராளுந்திரைபோற்றலைபணிப்ப. (சு.)

அங்கட்கடலினெடுங்கடம்பகநிமிர்ந்த
வங்கத்தலையுய்க்குமீகான்றனைமானத்
திங்கட்குடைரிழற்றத்தீந்தேமதங்கவிழ்க்கும்
வெங்கட்களிற்றின்மிசைப்பவணிபோந்தனைத்தான். (எ.)

அத்தலைவிண்ணாடாருகனைத்துவெவ்வேறு
தத்தமனக்கிசைந்தகையுறைகடாங்கொடுத்துக்
கைத்தலங்கள் கூப்பினார்கண்டார்கடவுளரி
லுத்தமனையர்ச்சித்துப்போந்தமுனியுத்தமனு. (அ.)

(ரு) சங்கு - வெற்றிச்சங்கு. விற்றதார் - வெற்றிமலை.

(சு) நிரை - வரிசை. தித்தித்த, என்றதில் அகரவீறு தொகுத்தல்.

(எ) கூம்பு - பாய்மரம். தீந்தேமதம் என்றதில், தீம், தேம், ஒரு பொருட் பன்மொழி. வெங்கண் - என்றதில் கிளையடையாகியவெம்மை தாட்சணியம் இன்மையை விளக்கி நின்றலின் அஞ்சாமை என்னும் பொருளது.

(அ) அத்தலை - அவ்விடம்.

நீங்கரியவாசிமொழிசெப்பித்தன்செங்கரத்தி
 னீங்கரியதாமரையைநீட்டினான்மற்றதனைத்
 தாங்கரியசெல்வத்தருக்காலோர்கையோசசி
 வாங்கிமதயானையின்மேல்வைத்தான்மதியிலான். (௮)

கீறிக்கிடந்தமதியனையகிம்புரிக்கோட்
 றேகிகடங்கவிழ்க்ருமால்யானையுச்சியின்மே
 னூறிக்கிடந்தநறுமலரைவீழ்த்தியுரற்
 சீறிக்கிடந்தெடுதாளாற்சிதைத்ததன்றே. (௯)

கண்டான்முனிகாமற்காய்ந்தாணுதற்கண்போல்
 விண்டாழல்சிதறநோகுகினுவெங்கோபவ
 கொண்டானமரொதுங்குகொதித்தால
 முண்டானெனநின்னுருத்தானுரைககின். (௧௦)

புள்ளியதோலாடைபுனைந்தாவப்பூண்ணித்
 வெள்ளியசெங்கண்விடையானடிக்கமல
 முள்ளியமெய்யன்புடையாரருவருத்துத்
 தள்ளியசெல்வத்தருக்கினுயென்செய்தாய். (௧௧)

கதித்தார்முடியமார்கையுறையேன்கு
 மதித்தாயெம்மீசன்மதிமுடிமேற்சாத்தும்
 பொதித்தாதவிழ்மலரைப்போற்றுதுவாங்கி
 மிதித்தானேசிந்தவதன்மேல்வைத்தாய்பேதாய். (௧௨)

வண்டுளருத்தண்டுழாய்மாயோனிஹமாப்பு
 புண்டரிகப்போதுறையும்புத்தேளிஹமாப்பு
 மண்டர்தொழுவாமுன்னிஹமாப்புமாலால
 முண்டவனைப்பூசித்தபேறென்றுணர்ந்திலையால். (௧௩)

(௮) ிசசி - நீட்டி.

(௯) ஊறி - ஊற்றெடுத்து. உரல்சீறிக்கிடந்த என்றதற்கு, உரலோடு மாறுபட்டிருந்த என்பதுபொருள்.

(௧௦) மெய்யன்பாருவருத்துத்தள்ளியசெல்வம் என்றது - அழிவில்லாத சிவயோகம் துகரும் மெய்யன்பர்க்கு, அழிதன் மாலையவாகிய இத்திரபோகம் பொய்ப்போகமாக முடியுமென்பதை விளக்கற்கென்க.

(௧௧) கையுறை - கையில் வரப்படுவதென்னும் பொருண்மே னிறநலால் செயப்படு பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்.

(௧௨) இஹமாப்பு - மிகுமகிழ்ச்சி.

சேட்டாணைவானவின்சென்னிசெழியரிளோர்
வாட்டாணைவீரன்வளையாற்சிதறுகநின்
கோட்டானநாற்கோட்டுவெண்ணிறத்தகுஞ்சரமுங்
காட்டாணையாகவெனவிட்டான்குஞ்சரபம். (கடு)

சவித்தமுனிபாதத்தலைகொண்டுசெங்கை
குவித்தமார்தங்கோன்றையிரப்பாரைய
வவித்தபொறியாயெம்மரசங்காறள்ளுஞ்
செவித்தறுகண்வேழமுநீங்குடையான்றோ. (கசு)

அத்தகையநீராற்சபித்தீரடிகேண்மற்
றித்தகையசாபமினிவிடுமினென்றிரந்து
கைத்தலங்கள்சுப்பிக்கரைந்தார்க்கிரங்கியருள்
வைத்தமுனிபிறிதுசாபம்வகுக்கின்றான். (கௌ)

அதுதீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சிந்தனைவாக்கிற்கெட்டாச்சிவனருளளித்தசேட
ந்தனைபரிகாரத்தானீங்காதுதலைமட்டாக
வந்ததுமுடிமட்டாகமத்தமாவனமாவாகி
னையந்திருபஃதாண்டெல்லையகன்றபின்பண்டைத்தாக (கௌ)

என்றனன்பிறிதுசாபமிந்திரன்மகுடபங்க
மொன்றியசெய்கைபின்னருரைத்துமற்றற்சுநிற்க
நின்றவெள்ளாணைவானந்தறிவிழந்தூரிலக்
குன்றெனவனத்துவேழக்குழாத்தொடுகுழீஇயுதன்றே. (கக)

மாவொடுமயங்கிசெங்கண்மறம்பயில்காடுமுல்லைப்
புவொடுவழங்குநீத்தப்புறவமுங்குறவர்தங்க

(கடு) கோட்ட, நிறத்த, என்பனகுறிப்பு வினைப்பெயரெச்சங்
கள். சேட்டாணை - பெரியயாணை. சேடு - பெருமை.

(கசு) பொறி - பஞ்சேந்திரியம்.

(கௌ) நீரால் - என்றது, குற்றமும் பண்புளடங்குமாதலின், கு
ற்றத்தை விளக்கின்றது.

(கௌ) சிந்தனை-மனம். சிந்தனை - அவமதிப்பு. மத்தமா - மத்த
ம், மத்தையுடைய, மா - வெள்ளையாணை. வனமா - காட்டாணை.
வனம் - காடு.

(கக) மறம் - கொலை, அது அத்தொழிலையுடையவன்வகுப்பின
ரைக்குறித்து நின்றலால் பண்பாகுபெயர்.

(உ0) குறவர்தங்கள் தேவொடும் பயிலுங்கல் என்றது, இளை
யபிள்ளையார் வசிக்கு மலைச்சார்பினதாகிய குறிஞ்சியை.

டேவொடுபயிலுங்கல்லுந்திரிந்து தூறுண்டுஞ்செல்லக்
காவொடுபயிலுந்தெய்வக்கடம்பமாவனம்புக்கன்றே. (௨௦)

புக்குரல்வட்டத்திண்காற்பொருவிநேவியலிற்றீர்ந்த
மைக்கருவகளிறுமுக்கண்மாதவனருள்வந்தெய்தத்
தக்கதோரமையஞ்சாரமரகத்தழைத்துமின்னு
நக்கபொன்முளரிபூத்தநளிர்கயந்தலைக்கண்டன்றே. (௨௧)

கண்டபோதறிவுதோன்றக்கயந்தலைகுடைந்தபோது
பண்டையவழிவந்தோன்றப்பாஞ்சுடாருட்கண்டோன்றக்
கொண்டதோர்பரமானந்தக்குறியெதிர்தோன்றக்கும்பிட்
டண்டர்நாயகனைப்பூசைசெய்வதற்கன்புதோன்ற. (௨௨)

தூம்புடைக்கையான்மொண்டுமஞ்சனத்தூநீராட்டித்
தேம்புடையொழுகப்பள்ளித்தாமமுந்தெரிந்துசாத்திப்
பாம்புடைத்தாயவேணிப்பரணையர்ச்சிக்கவுள்ளத்
தாம்புடையறிந்தவெந்தையானையேநோக்கிக்குறும். (௨௩)

வந்ததையெவனீவேண்டும்வரமெவனுரைத்தியென்னச்
சிந்தையிலன்புகுந்ததெய்வதவேழந்தாழ்ந்து
முந்தையில்வினையும்வந்தமுறைமையுமுறையாற்கூறி
யெந்தையையடைப்பெற்றேற்கினியொருகுறையுண்டாமோ. ()

என்பதாமாரம்பூண்டவெந்தையிக்கரிகளெட்டோ
டொன்பதாயடியனேனுமுன்னடிபிரியாதுன்றன்
முன்பதாயிவ்விமானமுதுகுறசசுமப்பலென்றோ
ரன்பதாயொன்றென்னுள்ளத்தடுத்தலால்தேவேண்டும். (௨௪)

இடையறாவன்பின்வேழமிங்ஙனங்கூறவிண்ணு
டுடையவனம்பான்மெய்யன்புடையவனவனைத்தாங்கி
யடைவதேதமக்குவேண்டுமகமகிழ்வென்னாப்பின்னும்
விடையவன்வாங்கணல்கிவிடைகொடுத்தருளினானே. (௨௫)

(௨௬) மாதவன் - உமாதேவியையிடதுபாகத்தி னுடையவன்.
நளிர் - குளிர்ச்சி. கயம் - தடாகம். கயந்தலை - குளமாகிய இடம்.
இது ஆயன்சாத்த நென்றிற்போல நின்ற இருபெய ரொட்டுப்பண்
புத்தொகை. கயந்தலைகண்டது, இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகை
யாதவி னியல்பாயிற்று.

(௨௭) புடை - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

(௨௮) அரா - அரவு.

(௨௯) விண்ணுடையவன் - இந்திரன்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வ் டைகொடுவணங்கியேகும்வெள்ளாணைமேற்றிசையடைந்து
தன்பெயராற், நடமுமற்றதன்பாலாணையுங்கணைசன்றன்னையுங்க
ண்டருசசனைசெய், திடையறுவன்புந்தானுமங்கிருக்கு மெல்லையிச்
செய்திகேட்டருள்கூர், கடவுளாற்பெருமானுழையரைவிளித்தெங்க
ளிற்றினைகொணர்கெனவிடுத்தான். (௨௭)

வல்லேவந்தழைத்தார் தம்மைமுன்போக்கிவருவலென்றெழுந்து
கீழ்த்திசையோ, ரெல்லேவந்தோளூர்தனதுபோற்கண்டிந்திரேசகா
மெனவிழைவன், ரெல்லேவன்பெயராலொன்றுகண்டாரனைத்தூய
பூசனைசெய்தங்கிருப்பக், கல்லேவன்சிறகுதடிந்தவனின்னுங்கன்று
வந்தில்தெனப்பின்னும். (௨௮)

மனத்தினுங்கடியுதாதரைவிடுப்பவானடைத்திறைவனைவணங்கிப்
புனத்தினுங்கடியகல்லினும்பன்ருட்புன்கணையுறவுருசாபங்
கனத்தினுங்கரியகண்டனைக்கண்டுகளைந்ததுங்கிளந்துதிக்கயத்தி
னினைத்தினுங்கழிந்ததெய்வதவேழமினிதுவீற்றிருந்ததுமாதோ. (௨௯)

குடவயினைராவதப்பெருந்தீர்த்தங் குடைந்தயிராவதகணைசக்,
கடவளைத்தொழுதாராவதேசகரத்துக்கடவுளைப்பணிந்தவர்சாபத்,
தொடர்பினும்பாவத் தொடர்பினுங்கழிவர் சுராதிபன்களிறுசென்
னெறிபோ, யிடர்கெடவவையபடிந்துதென்ககரையிலிந்திரேசகரன
டிபணிவோர். (௩௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இம்மையிலறமுன்மூன்றலையதியபயனையெய்தி
யம்மையின்மகவானீரேழரும்பதமளவுமவானில்
வெம்மையில்போகமுத்திவெறுப்புலந்தடையவுள்ளச
செம்மையில்விளைபேரின்பசசிவகதிசசெல்வராவார். (௩௧)

வெள்ளையாணைச்சாபந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௧௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௪௭௦.

(௨௭) கண்டு - பிரதிட்டைசெய்து.

(௨௮) கல்லேவன் சிறகுதடிந்தவன் என்பதில், கடவுளையடிதொ
ழுதுஎன்றற்போலஉருபுபோக்கிபசொல் இரண்டுவந்தன. கல்-மலை.

(௨௯) புனம் - காடு, கடயகல் - மலை. புன்கண் - துன்பம். கன
ம் - மேகம். திக்கயத்தி னினத்தினுங்கழிந்த தெய்வதவேழமென்ற
து-அதுவும் திக்கசங்களிலொன்றாயினுஞ் சிவபெருமான் திருவரு
ளால் மேம்பட்டமையை விளக்க.

(௩௧) அறமுன் மூன்றாவது—அறம், பொருள், இன்பம். மக
வானீரேழரும்பதம் என்றது-பதினான்கு இத்திராபட்டங்களை.

திருநகரங்கண்டபடலம்.

கல்நிலைத்துறை.

தானவாறிழிபுகர்முகத்தடுகரிசாபம்
டோனவாறுரைசெய்துமேற்புதுமதிமுடிமேல்
வானவாறினன்கடம்பமாவனமுதுநகர
மானவாறுதுணைசசிறிதறித்தவாறிசைப்பாம். (௧)

இன்னரம்புளரேழிசையெழான்மிடற்றளிகள்
கின்னரம்பயில்கடம்பமாவனத்தினின்கீழ்சார்த
கென்னர்சேகரனெனுங்குலசேகரனுலக
கென்னர்சேகரனரசுசெய்திருப்பதுமணவூர். (௨)

குலவுமப்பெரும்பதியிளங்கோக்களிலொருவ
னிலவுமாரிகிபோலருசசனைமுதனியதி
பலவுமாஞ்சுவதருமமுந்தேடுவான்பரன்பாற்
றலைமைசான்றமெய்யன்பினுன்றனஞ்சயனென்பான் (௩)

செல்வமாங்கரிருந்துமேற்றிசைப்புலஞ்சென்று
மல்லல்வாணிகஞ்செய்துதன்வளமபதியின்வான
றெல்லையேழ்பவக்கடற்கரைதோன்றுவித்தடியா
மல்லநீர்ப்பவன்கடம்பமாவனம்புகுமளவில். (௪)

இரவிகண்மறைந்தேழ்பரியிரதமுந்தானு
முரவுநீர்க்கருங்கடலில்வீழ்ந்தொளித்தனறக
வ்ரவுநீன்மயங்கிருள்வயிற்றரியனாயமெலியு
மரவுநீர்ச்சடையண்ணலுக்கன்பினுனங்கண். (௫)

(௧) தானம் - மதம். புகர்முகம் - புள்ளிதங்கியமுகம்.

(௨) கின்னரம் - வீணை. இது இசைமேனிற்றலால் கருவியாகு
பெயர். இருப்பது-தொழிற்பெயர், இது இடத்தினமேனின்றது.

(௩) இளங்கோக்கள்-வைசியர். கரை - இது ஈண்டு மோட்சத்
தை யுணர்த்துகின்றது.

வாங்குநான் மருப்பேந்தியமதமலையெருத்தங்
தாங்கியாயிரங்கரங்களாற்றடவியெண்டிசையுந்
தூங்குகாரிருநூத்துசெஞ்சுடரெனச்சூழ்போய்
வீங்குகாரிருளொதுக்கியவிமானநேர்கண்டான். (௬)

அடுத்தணைந்தனனவிர்சுடர்விமானமீதமர்ந்த
கடுத்ததும்பிபகண்டனைக்கண்டுதாழ்ந்துவகை
மடுத்தெஞ்சினுனங்நுனம்வைகிருள்கழிப்டா
னெடுத்தசிந்தையினிருந்தனனிருக்குமவ்விருள்வாய். (௭)

சோமவாரமன்றாதுலாற்சுரர்களங்கெய்தி
வாமமேகலேமலேமகடலேமகன்மலர்ந்த
காமர்சேவடிபணிந்தவன்கங்குல்பேரற்கருதி
யாமநான்கிலுமருச்சனையின்புறப்புவிரிவார். (௮)

அண்டர்வந்ததுமருச்சனைபுரிவதுமனைத்துந்
தொண்டான்பினுக்கெளியவன்சுர்தொழக்கறுத்த
கண்டனின்னருட்கண்ணினற்கண்டனனுதலிற்
புண்டரம்பயிலன்புடைப்புண்ணியவணிகன். (௯)

நானமென்பனிநலுப்புனனாயகன்பூசைக்
கானல்வினாவருக்கமுமமர்கைக்கொடுத்து
ஞானவெண்மதிச்சடையவன்கோயிலின்ஞாங்கர்த்
துனமர்த்தருச்சனைசெய்வான்நங்கனாயகனை. (௧௦)

வள்ளறன்னைமெய்யன்பினுலருச்சிசெய்வானே
ருள்ளவல்வினையீட்டமுங்கங்குலுமொதுங்கக்
கள்ளமில்லவன்யாரையுங்கண்டிலன்கண்டான்
நள்ளருஞ்சுடர்விமானமேற்றனித்துறைதனியை. (௧௧)

ஆழ்ந்தசிந்தையனதிசயமடைந்துசேவடிக்கீழ்
தாழ்ந்தெழுந்திருகைகளுந்தலைமிசைக்கூப்பிச்
சூழ்ந்துதன்பதிக் கேசுவாறொருதலைதுணிந்து
வாழ்ந்தவன்பினுன்விடைகொடுவழிக்கொடுவந்தான். (௧௨)

(௬) எருத்தம் - பிடரி.

(௮) அவன்கருகுல் என்றது, அவனுக்குரிய கங்குலென நின்ற
நால், சிவராத் திரியை என்க. (௯) புண்டரம் - திரிபுண்டரம்.

(௧௦) நானம்-கஸ்தூரி. விரை-வாசனை.

(௧௧) அருச்சி-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அருச்சித்தலென்
பதுபொருள். (௧௨) ஒருதலை-ஒருபட்சம்.

முக்கடம்படுகளிற்றினுன் முகிறவழ்கோயில்
புக்கடங்கலர்சிங்கமன்னானெ திர்புகல்வான்
றிக்கடங்கலுங்கடத்தவெந்திகிரியாய்நெருந்
லக்கடம்பமாவணத்திலோரதிசயங்கண்டேன். (௧௩)

வல்லேவாணிகஞ்செய்துநான் வருவழிமேலைக்
கல்லடைந்ததுவெங்கதிர்கங்குலும்பிறப்பு
மெல்லேகாணியகண்டனனிர்விமண்டலம்போ
லல்லடுஞ்சுடர்விமானமுமதிற்சிவக்குறியும். (௧௪)

மாவலம்புதார்மணிமுடிக்கடவுளர்வந்தத்
தேவதேவனையிரவெலாமருசசனை செய்து
போவதாயினாயானுமப்பொன்னெடுங்கோயின்
மேவுமீசனைவிடைகொடுமிண்டனனென்றான். (௧௫)

மூருமன்பினுன்மொழிந்திட முக்கணெம்பெருமான்
ருருமஞ்சலிகரங்களுத்தலையில்வைத்துள்ள
கீருமன்புமற்புதமுமேரிரம்பநீர்ஞால
மாருமன்னவனிருந்தனன்போயினுருக்கன். (௧௬)

ஈட்டுவார்வினையொத்தபோதிருண்மலங்கருக
வாட்டுவாரவார்சென்னிமேன்மலரடிக்கமலஞ்
சூட்டுவார்மறைகடந்ததந்தொல்லுருவிளங்கக்
காட்டுவாரொருசித்தராய்த்தோன்றினார்கனவில். (௧௭)

(௧௩) முக்கடம்ப-மூன்றுமதம், கைமதம்-ஒன்று. கபோலமதம், இரண்டு. அடங்கலர்-பகைவர்.

(௧௪) மேலைக்கல்-அஸ்தமனநீரி.

(௧௫) மா - இதுபலபொரு ளொருசொல். ஈண்டுச்சார்பால் வ ண்டின்மேனின்றது.

(௧௬) அன்பும் ஆற்புதமேரிரம்ப என்றதனால், தன் அரசியற் செயலொழிந்து, அவன்கூறிய சொல்வசத்தொய்நின்ற நென்பது தோன்றுதலின், குறிப்பெச்சம். அஞ்சலி கரம் - வினைத்தொகை.

(௧௭) தொல்லுரு என்றது, அனாதியாயுள்ள உண்மைத்திருவு ருவத்தை. வினையொத்தவென்றது-ஆன்மாக்கள்தேடும் இருவினைப் போகங்களை நுகர்த்து கண்டதோன்றும், இளைப்பின்மிகுதியை. இருண் மலங் கருகவாட்டுவார் என்றது, வினையொப்புவாய்த்தகாலத்துஆசிரியத் திருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளி, அவ்விருபாசங்கட்கிடை யெழுந்தப் போதசெயலில், அவற்றின்செயலின்மை. காட்டுதலை மலரடிக் கமலஞ்சூட்டுவார் என்றது-சத்திபுதுவித்தலை.

வடிகொள்வேலினுய்சடம்பமாவனத்தினைத்திருந்தக்
கடிகொள்காடகழ்தணிநீர்காண்கெனவுணர்த்தி
யடிகளேகிறுந்வுரியராண்டகைகங்குல்
விடியும்வேலைகண்விழித்தனன்பரிதியும்விழித்தான் (௧௮)

கனவிற்தீர்தவனியதியின்கடன்முடித்தமைசசர்
சினவிற்தீர்தமாதவர்களுதன்களுத்திராஞ்செப்பி
நனவிற்கேட்டதுங்கனவினிற்கண்டதுநயப்ப
வினவிததேர்ததுகொண்டெழுத்தனன்மேற்றிசைசசெல்வான். (1)

அமைசசரோடுமநீபமாவனம்புகுத்தம்பொன்
சமைத்தவிழ்தபொற்றாமரைத்தடம்படிநெதரெலிவிட்
டிமைத்தலர்தபொன்விமானமீதினிதுவீற்றிருந்தோர்
தமைசசாண்பணிநதஞ்சலிதலையின்மேன்முகிழ்த்தான். (௨0)

அன்புபின்றள்ளமுன்புவந்தருட்கணீர்தேங்க
வென்புநெக்கிடவேகிவீழ்ததினையடிக்கமலம்
பொன்புனைந்ததார்மௌலியிற்புனைந்தெழுந்திறைவன்
முன்புநன்றுசொற்பதங்களுந்ரேத்திரமொழிவான். (௨௧)

சரணமங்கையோர்பங்குறைசங்கரசரணஞ்
சரணமங்கலமாகியதனிமுதல்சரணஞ்
சரணமந்திரவடிவமாஞ்சதாசிவசரணஞ்
சரணமும்பர்கனையகபசுபதிசரணம். (௨௨)

ஆழிஞாலமேலாசையுமமார்வான்பதமேல்
வீழுமாசையும்வெறுத்தவர்க்கன்றிமண்ணுண்டு
பைழமுங்கிவானாகொடுபிணிபடசசுழலு
மேழையேங்களுந்தாவதோவெந்தைநின்கருணை (௨௩)

(௧௮) அடிகள்-சோமசுந்தரக்கடவுள். காண்க எனபதில் அகர
வீறு தொகுத்தல்.

(௧௯) சினவு-தொழிற்பெயர். (௨0) நீபம்-கடம்ப

(௨௧) சொல்பதம் - ஒருபொருட் பன்மொழி. பொன்புனைந்த
தார்-பொன்னரிமலை.

(௨௨) மந்திரவடிவமாஞ்சதாசிவ என்றது, மந்திரங்கட்கெல்
லாமுற்படத்தோன்றிய பஞ்சப்பிரமமந்திரங்களுளையே முற்பட்டவடி
வமாகக் கொண்டிருத்தலை. பசுபதி என்றது-விஞ்ஞானகலர், பிராண
யாகலர், சகலர் என்னு மூவகைப் பசுக்களுக்குந் தலைவனாகின்றவி
ன். மங்கலமாகிய என்றது, சிவம் என்னும் பதத்திற்கு மங்கலமென்
பது பொருளாதலின்.

(௨௩) பீழை-துன்பம்.

சூரதாமரைச்சென்னியுத்தொடத்தொடநீண்ட
நீளனியுணக்கன்பிலமாயினுநீயே

முளவன்புதட்டு வகுடிமுழுவதும்பணிகொண்
டாளவேகொலிக்கான - த்தமர்த்தனையென்றா,

(2 ச)

சூரத்தவன்பிருகண்வழிச்சொரிவபோற்சொரிந்து

பந்தவாறொடுசிவானந்தப்பரவையுட்படித்து

வந்தவாதமெய்யன்பினால்வலங்கொடுபுறம்போர்

தரணைத்தீர்த்தவனொருசிறையமைச்சரோடிருந்தான்

(3)

ஆயவேலையின் மன்னவனையாலமைச்சர்

மேயவேவலர் துறைதுறைமேவினர்விடுப்ப

பாயவேலையினர்த்தனர்வழிக்கொடுபடர்ந்தார்

செயகாடெறிந்தணிகள்செய்தொழின்மாக்கள.

(4)

வட்டவாய்மதிப்பிளவின்வெள்வாய்க்குயலிய

மிட்டதோளினர்யாப்புடைக்கச்சினாரிரும்பின்

லிட்டகாரோளிமெய்யினர்விசிகொள்வார்வன்றோற்

றொட்டகாலினர்வனமெறிதொழிலினராரார்.

(5)

மறியுமோதைவண்டாற்றிடமார்த்தலைபனிப்ப

வெறியுமோதையுமெறிபவரோதையுமிரங்கி

முறியுமோதையுமுறித்துவீழோதையுமுகில்வாய்ச்

செறியுமோதையுமகீழ்ப்படமேற்படச்செறியும்.

(6)

ஒளிதுதாடுபோதுசெந்தேனுகவொலித்து

வெளிறில்வன்மாஞ்சினையிறவீழ்வசெங்குளத்துப்

பிளிறுவாயவாய்நிணத்தொடுகுருதிநீர்பெருக்க

களிறுகோடிறமாய்த்துவீழ்காட்சியவனைய.

(7)

பூவடைந்தவண்டினமடப்புறவொடும்பழனக்

காவடைந்தனபறவைவான்சற்பகமடைந்த

கோவடைந்திடவொதுங்குதங்குறம்புபோற்செறிந்து

மாவடைந்தனமாடுவரைகளுங்காடும்.

(8)

(2.ச) சூள் - பிரதிக்கினை.

(2.ஓ) அரந்தை - மனக்கவலை.

(2.எ) குயம்-கொடுவாள். நலியும்-கோடரி.

(2.க) வன்மரம்-ஒர்வகைச் சாதிமரம். தாது - மகரந்தம். போது-மலர். சினை - கிளை.

இருணிரம்பியவனமெலாமெறிந்துமெய்யுணர்ந்தோர்
தெருணிதைந்தசிக்தையின் வெளிசெய்துபல்லுயிர்க்கு
மருணிதைந்துபற்றறுத்தரனடிநிழலடைந்த
சுருணையன்பர்தம்பிறப்பெனவேரொடுங்களைந்தார் (௩௧)

களைந்துநீணிலந்திருத்திசெச்சென்றெறிபடக்கண்டு
வளைந்துநன்னகரெடுப்பதெவ்வாறெனத்தேறல்
விளைந்துதாதுகுதார்முடிவேந்தன்மந்திரரோ
டளைந்தளாவியசிக்தையோடிருந்தனனங்கண். (௩௨)

மெய்யரன்புதோடிசேவடிவீடனிலநீண்டப்
பொய்யகன்றவெண்ணீறணிமேனியர்பூதிப்
பையர்நள்ளிருட்கனவில்வந்தருளியபடியே
பையர்வல்லேவந்தருளினாரகூளங்களிப்ப. (௩௩)

சனவிலும்பெருங்கடவுளர்காண்பதற்கரியார்
சனவிலும்வெளிவந்தவந்தமையெதிர்நண்ணி
யனைவினின்றதாளிதைஞ்சினேர்நீண்டுநடவரவ
வினவியாதனங்கொடுத்தனன்மெய்யுணர்வேந்தன். (௩௪)

தென்னரன்பினிலகப்படுசித்தர்தாமுன்னர்ச
சொன்னவாதிநூல்வழிவருசார்புதாற்றொடர்பா
னன்னராலயமண்டபங்கோபுரநகர
யின்னவாறுசெய்யெனவருத்திம்மெனமறைந்தார். (௩௫)

மறைந்தெவற்றிலுநிறைந்தவர்மலாடிக்கன்பு
நிறைந்தெருஞ்சுடைப்பஞ்சுவனிலத்துமேம்பட்டுச
கிறந்தசிற்பதூற்புலவராற்சிவபாஞ்சுடர்வந்
தறைநதுவைத்தவாறாலயமணிகர்காண்பான். (௩௬)

(௩௭) மெய்யுணர்தல் - தத்துவஞானமுணர்தல், அதாவது, பிறப்புவிடுகலையும், அவற்றின் காரணங்களையும், விபரீதமின்றி உண்மையாலறிதல்.

(௩௮) நீறு - பாசத்தைநீற்றுவது.

(௩௯) பெருங்கடவுளர் என்றது - பிரமலிஷ்ணுக்களோ.

(௪௦) முதனூல் - ஆகமம். வழிநூல் - சிற்பநூல். சார்புநூல் - இவ்விரண்டையு மொருபுடை தழுவிக்கூறும் ஏனையநூல்கள்,

(௪௧) பஞ்சவன் (குலசேகர) பாண்டியன். மறைந்தெவற்றிலுநிறைந்தென்றதை, “விநுகிநீயினிற்பாலிப்படுநெய்போன், மறையநின்றானன் மாமணிசசோதியான்” எனவருந் தேவாரத்தாலுணர்க.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மறைபயில்பதுமமண்டபமருத்த மண்டபமழைதுழைவளைவாய்
ப், பிறைபயில்சிகைமாமண்டபமறுகாற் பீடிகைதிசையெலாம்பிளக்
கும், பறைபயினிருத்தமண்டபம்விழாக்கொள் பன்மணிமண்டபம்
வேள்வீத், துறைபயில்சாலேதிருமடைப்பள்ளி சூழுறைதேவர்தங்
கோயில். (௩௭)

வலவயினிமயவல்லிபொற்கோயின் மாளிகையடுக்கியமதில்வா,
னிலவியகொடியநெடியசூளிகைவானிலாவிரிதவளமாளிகையின், கு
லவியகுடுமிக்குன் றிவர்செட்பொற் கோபுரங்கொண்டல்கண்படுக்கு
ஞ், சுலவெயிலசழிக்கிடங்குடும்பியநூற்றொல்வாம்பெல்லைகண்டமை
த்தான். (௩௮)

சித்திரநிரைத்தட்டிகைமறுகுதெற்றிகள்வாணிலாத்தெளிக்கு
ரித்திலநிரைத்தவழிவருவீ திரிழன்மணிச்சாளவொழுக்கப்
பித்திகைமாடப்பெருத்தெருக்கவலைபீடுசால்சதுக்கநற்பொதியில்
பத்தியிற்குயின்மன்றுசெய்குன்றுபருடணிமேடையாடாவது. ()

அருந்தவரிருக்கையத்தணருறையுளரசராவணங்குலவணிகப்
பெருத்தெருநல்லேனாளர்போறஞ்சால்பெருங்குடியேனையகரிதேர்
திருந்தியபரிமாசிலைக்களங்கழகந்தீஞ்சுவையாறுநான் குண்டி
யிரந்தவர்க்கருத்தநல்லறசசாலையினையனடிறவுநன்கமைத்தான். ()

துணிகயங்கீழ்நீர்க்கூவல்பூவோடைதொடுகுளம்பொய்கைந்தவனந்
திணிகமலர்ச்சோலைதுடவையுய்யானந்திருநகர்க்கணிபெறச்செய்து
மணிமலர்த்தாரோன்மாளிகைதனக்கம்மாநகர்வடகுணபாற்கண்
டணிநகர்சாந்திசெய்வதுகுறித்தானண்ணலாரறித்திதுசெய்வார் ()

(௩௮) சூளிகை - இறப்பு. குடுமி - சிகரம். கம்மியநூல் - சிற்ப
நூல். வரம்பு, எல்லை, ஒருபொருட் பன்மொழி.

(௩௯) தெற்றிகள் - சித்திரகூடங்கள். பித்திகை - சுவர்த்தல
ம். கவலை - மூன்றுதெருக்கள் கூடுமிடம். சதுக்கம் - நான்குதெருக்
ள்கூடுமிடம். பொதியில் - அம்பலங்கள். மன்று - சபை. அரங்கு-
நாடகசாலை.

(௪0) உறையுள் - வீடு. ஆவணம் - வீதி. சழகம் - கல்விச்சா
லை. அறுசுவை - கைப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, இ
னிப்பு. நான்குண்டியாவன - உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல்.
இவற்றுள், உண்ணல் - சோறுமுதலியன. தின்னல் - கறிமுதலிய
ன, நக்கல் - தேன்முதலியன. பருகல் - நீர்முதலியன.

(௪௧) கயம் - குளம். கூவல்-கிணறு. உய்யானம்-பூத்தோட்டம்.

பொன்மயமானசடைமதிக்கலையின்புத்தமுதுகுத்தனாதுபோய்ச
சின்மயமானதம்மடியடைந்தார்ச்சிவமயமாக்கியசெயல்போற்
றன்மயமாக்கியநகர்முழுதுஞ்சாந்திசெய்ததுவதுமது
நன்மயமானதன்மையான்மதுராங்கரெனவுரைத்தனர்நாமம். (சஉ)

கீட்டிசைக்கரியசாத்தணுந்தென்சார் கீற்றுவெண்பிறைதுதற்க
ளிற்றுக், கோட்டிளங்களபக்கொங்கையன்னையருக்குடவயின்மதும
டையுடைக்குந், தோட்டிளந்தண்ணந்துழாயணிமௌலித்தோன்ற
லும்வடவயிற்றோடு, நீட்டிரும்போதினிமீர்குழலெண்டோணீலியு
ங்காவலாறுவி. (சங)

கைவரையெருத்திற்கனவரைகிடத்த காட்சியிற்பொலிந்தொளி
ர்கோயின், மைவரைமிடற்றுமதுரைநாயகரை மாபுளியருச்சினைபுரி
வான், பொய்வரைமறையாகமெறியொழுகும் புண்ணியமுனிவரை
யாதி, சைவரைக்காசிப்பதியினிற்கொணர்ந்து தலத்தினிற்றுபனஞ்
செய்தான். (சச)

உத்தமகுலத்து நாற்பெருங்குடியு முயர்ந்தவுமிழிந்தவுமயங்க,
வைத்தவுமானபுறக்குடிமூன்றாமறைவழுக்காமதுவகுத்த, தத்தமநெ
றிநின்றொழுக்கவைதிகழுஞ்சைவமுந்தருமமுந்தழைப்பப், பைத்தெ
ழுதினாரீர்ஞாலமேற்றிலகம்பதித்தெனநகர்வளம்படுத்தான். (சரு)

(சஉ) சின்மயம் - ஞானமயம். சிவமயம் - சிவஸ்வரூபம்.

(சங) சாத்தன் - ஐயனார். களபம் - கலவைசசாந்து. அன்னை
யர்என்றது, சத்தமாதர்களை. போந்து-பனை. நீலி-நீலநிறத்தையுடை
யவள்-காளி. தண்ணத்துழாய் என்றதில், அம்விரித்தல் விகாரம்.

(சச) கைவரை - யானை. எருத்தம் - பிடரி. கனவரை - பொ
ன்மலை. கனகம் - பொன் - வரை - மலை. கனகம் - என்பது, இடை
க்குறையாய் கனமெனநின்றது. கனம் - பெருமைதங்கிய - வரை -
மலை. எனினும்பொருந்தும். மை - கருமை. மாபுளி - இதில் உளிமூ
ன்றனுருபு. தாபனம் - இருக்கச்செய்தல்.

(சரு) நாற்பெருங்குடி - அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாள
ர். உயர்ந்தவுமிழிந்தவு மயங்கவைத்தவு மானபுறக் குடிமூன்றும்,
என்றது, உயர்வு, இழிவு, விரவு என்னு மூவகைக்குடிகளையும். இவ
ற்றுள், உயர்வு - அதுலோமர், பிரதிலோமர். இழிவு - அந்தாளர்,
விராத்தியர். விரவு - அவ்விருவகைக்குடிகளின் கலப்பா லுற்பவித்
தவர்கள். வைதிகம் - வேதசம்பந்தம். சைவம் - சிவசம்பந்தம். அல்
லது ஆகமசம்பந்தம்.

அன்றுதொட்டரசனங்கொய்தியணிசெழுமங்கலமியம்ப, வெ
ன்றுதொட்டிமைக்குமனையின்மங்கலநா ளெய்தினுனிநுந்துழப்புர
முங், குன்றுதொட்டெய்தான்கோயின்மூன்றுமுப்புங்குறைவில்பூச
னைவழாதோங்கக், சுன்றுதொட்டெறித்துகனியுகுத்தான்போற்கல்
தூர்தாசுசெய்நாளில். (௪௬)

பவநெறிகடக்கும்பார்த்திவன்கிரணம் பரப்பிளப்பரிதிபோன்ம
லயத், துவசனைப்பயந்துமைத்தன்மேன்ஞாலஞ்சுமத்திராள்பலசுழித்
தொருநா, ணவவடிவிறந்தோனாலயத்தெய்திராதனைப்பணித்துமூவ
லஞ்செய், துவமையிலின்பவருணிழலெய்தி யொன்றியொன்றாகிலே
நின்றான். (௪௭)

திருநகரங்கண்டபடலம் முற்றிற்று

ஆ படலம் ௧௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௫௧௭.

நான்காவது,

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம்.

கவிவிருத்தம்.

சன்னியொருபங்கினைர்கடம்பவனமெல்லா
நன்னகரமானதுவின்முலகின்ற
வன்னைமகளாகிமலயத்துவசனாகுந்
தென்னனிடைவந்துமுறைசெய்ததுரைசெய்வாம். (௪)

(௪௬) என்று - சூரியன். மூன்றுறுப்பாவன - நித்தியம், நைமி
த்திகம், பிராயசசித்தம். சலி-துன்பம்.

(௪௭) நவவடிவமாவன - பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், மகே
சுான், சதாசிவன், விந்து, நாதம், சத்தி, சிவம் என்பன; இவற்றுள்
முன்னையநான்கும் உருவம், பின்னையநான்கும் அருவம், இடையது
அருவுருவம். நவவடிவிறந்தோனென்றது, மேற்கண்டபேதங்களைக்
கடந்துகின்ற பராபரவடிவனை. அருணிழல் என்றது, நித்தியானந்த
த்தைத்தரும், பரமுத்தியாகிய திருவடிப்பேற்றை. ஒன்றியொன்றா
நிலை - கலந்துக் கலவாதநிலை. அதாவது - அனன்னியமாய். இருந்
தபடிஇருத்தல்.

(௪) முறை - அரசாசுதி.

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம். கூடு

மனுவறமுவந்துதன்வழிச்செலநடத்தும்
புனிதன்மலயத்துவசன்வென்றிபுனைபூணன்
கனியமுதமன்னகருணைக்குறையுள்காட்சிக்
கினியன்வடசொற்கடறமிழ்க்கடலிகத்தேதான். (உ)

வேனில்விறல்வேள்வடிவன்வேட்சைவிளைபூமி
யானமடவார்கன்பதினாயிரவருள்ளான்
வானொழுபானுஷிவந்தொழுக்குர
சேனன்மகள்காஞ்சனையைமன்றல்வினைசெய்தான். (ங)

கண்ணுதலைமூப்பொழுதும்வந்துபணிகற்றோ
னெண்ணில்பலநாண்மகவிலாவறுமையெய்திப்
பண்ணரியதானதருமம்பலவுமாற்றிப்
புண்ணியநிரம்புபரிவேள்வியிருத்தான். (ஈ)

ஈறின்மறைகூறுமுறையெண்ணியொருதொண்ணூற்
குறினொழுமுன்றுமகமாற்றவமேச
னாறுமகமும்புரியினென்பதொடிப்பின்
மாறுமெனமற்றதனைமாற்றியிதுசாற்றும். (ஊ)

நன்பொருள்விரும்பினையதற்கிசையஞால
மின்புறுமகப்பெறுமகத்தினையிற்றி
னன்புறுமகப்பெறுதியென்றமார்தான்
நன்புலமடைத்திடலுரிம்பருதாரான். (ஊ)

மிக்கமகவேள்விசெய்விருப்புடையனாகி
யக்கணமதற்குரியயாவையுமமைத்துத்
தக்கநியமத்துரியதேவியொடுசாலை
புக்கனனிருந்துமகவேள்விபுரிகிற்பான். (எ)

(உ) உறையுள் - இருப்பிடம்.

(ஈ) பணி - முதனிலத்தொழிற்பெயர்.

(ஊ) நன்பொருள் என்றது, புத்திரப்பேற்றை, புத்திரனைப்
பொருளென்றது, அவர்செய்தபொருள் தம்மைநோக்கிசெய்யும்வி
தாயால் வந்தடைதலில் காரணப்பெயர். “தம்பொருளென்பதம் ம
களவர்பொரு, டந்தம்வினையான்வரும்” என்னுத்திருக்குறளா னு
ணர்ந். பொருள் - புதல்வன்.

(எ) மகவேள்வி - புத்திரகாமேஷ்டியாகம்.

ஆசறமறைப்புலவராசிரியர்காட்டு
மாசறுசடங்கின்வழிமந்திரமுதாத்த
மோசையதுதாத்தசொரிதந்தமுலவோதி
வாசவனிருக்கையிலுந்தெரிவளர்ப்பான். (அ)

விசுப்புநிலனுந்திசையும்வேள்வியடுசாலேப்
பசும்புகைபடர்த்தொருபடாமெனமறைப்பத்
தசும்புபடுநெய்பொரிசமித்திடுநெடுவானேருர்க்
கசும்புபடுமின்னமுதினாருதிமடுத்தான். (க)

ஐம்முகனநாதிபரமாத்தனாரையாற்றா
நீனயம்முகநிறைத்தழனிமிர்த்துவருமெல்லை
பைம்முகவராவணிபாஞ்சுடர்தனிப்ப
மைம்முகநெடுங்கணிமவான்மனைவிநாண். (க0)

வள்ளன்மலயத்துவசமீனவன்வலத்தோ
நீள்ளமனைகாஞ்சனைசுருங்கியமருங்கு
றள்ளவெழுகொங்கைகடதும்பரிமிர்தீம்பால்
வெள்ளமொழுகக்கரியவேற்கணிடைடை. (கக)

இவ்வுலகமன்றியுலகேழுமகிழ்வெய்தச
சைவமுதலாயினதவத்துறைநிலப்ப
வெளவியமறங்கெடவறங்குதுகலிப்பத்
தெய்வமறைதுத்துபிதிசைப்புலனிசைப்ப. (கஉ)

(அ) சடங்கு - கிரியை. “உதாத்த, வேசையனுதாத்தசொரி தத்தமுலவோதி,” என்றது - வேதாங்கங்களி லொன்றாகிய சிட் சைக்கியைந்த, உதாத்தம், அனுதாத்தம், ஸ்வரிதம், பிரசயமென்னு ஞ் சதூர்விதஸ்வர காரணங்களை. அவற்றுள், உதாத்தம் - எடுத்தல். அனுதாத்தம் - படுத்தல். ஸ்வரிதம் - நலிதல். ப்ரசயம் - விலங்கல். இவற்றைமுறையே, தலையிசை, மிடற்றிசை, நெஞ்சிசை, மூக்கிசை எனவுங்கூறுவர்.

(க) படாம் - போர்வை. தசம்பு - குடம். அசம்பு - ஊற்று. ஓடு - எண்ணிடைச்சொல்.

(க0) ஐம்முகம்-ஈசானம், தற்புருடம். அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம், என்னும் ஐந்துதிருமுகங்கள். உரை-வேதம். ஆறு-வழி. பைம்முகமென்றது-சர்ப்பங்களுக்கு முகமேபடமாதலின். நிறைத்து-செய்வெனெச்சத்திரிபு.

(கஉ) சைவமுதலாயின தவத்துறை என்றது - சைவம், பாசபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வைரவம், லாமம் என்னுங் தவநெறிக்குரிய உட்சமயங்களாறியையும் உலகேழாவன-பூலோகம். புலலோகம், சுவலோகம், தவலோகம், மகாலோகம், சனலோகம், சத்தியலோகங்களை.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவ்வதாரப்படலம். ௯௪

மைம்மலர்நெடுங்கணரங்கையர்நடிப்ப
மெய்ம்மனமொழிசெயலின்வேறுபடலின்றி
யம்மதுரைமாநகருளாரகமகிழ்ச்சி
தம்மையுரியாதனதலைத்தலைசிறப்ப. (௧௩)

மாநதர்பயின்மூவறுசொன்மாரிலவரைப்பிற்
நீந்தமிழ்வமங்குதிருநாடதுசிறப்ப
வாயநததமிழ்நாடாசனித்துமுறைசெய்யும்
வேந்தர்சரினமீனவர்விழுத்தகைமையெய்த. (௧௪)

கொய்தழலெரிக்கடவுளோற்றபயனெய்தத்
கொய்தளிமாறத்தழல்கொழுந்துபடுகுண்டத்
சைசவிழிசுந்கமலமப்பொழுதலர்ந்தோர்
மொய்தளிர்வினாககொடிமுளத்தெழுவதென்ன. (௧௫)

விட்டிடுகுழியில்முறுகுசிறுகொண்டை
வட்டமழிவாயசுருதுமுயற்கறையமானக்
கட்டியாதிசூர்நியாதூர்த்தாளமாலை
சுட்டியதுவில்லெடொழுநுருதுகிரணமொப்ப. (௧௬)

சீவருசூயின்முதமார்பின்வழிசிறுதி
யாங்குள்ளிலாவொழுநுமாவடரின்ன
வீட்டுடலிளம்பரிளவெஞ்சுடர்விழுந்து
லாங்குசுடல்வித்குருமபாலையொளிகால். (௧௭)

சிறற்றிடலோநசிறுமென்னுகில்புறஞ்சூழ்
பொற்றிருமண்சிறியமேகலைபுலம்ப
விறற்றிருமணிகுழைவிழுங்கியகுதம்பை
சுற்றிருள்கடித்துசிறுசோள்வருடியாட. (௧௮)

(௧௮) மூவறுசொன்மாநிலவரைப்பு, என்றது—பதினெண்பா
வடலங்கோ, அவை-சிவகளம், சோனகம், சாவகம், சீனம், மழு
வா, குடகம், கொங்கணம், கன்னடம், கொல்லம், தெலுங்கம், கலி
ங்கம், வங்கம், சங்கம், மகதம், கடாரம், கவுடம், குசலம், திரவிடம்
என்பன. வேந்தர்கள் - சோசோழபாண்டியர்.

(௧௯) ஐது - அழகிது. அலர்த்த என்னும் பெயரெச்சம் நூ
பாங்கு நின்றது.

(௨௦) குழியம் - ௨ சசிகொண்டையிலணியுமாபரணம். குழி-
கொண்டையணி, அம்-பகுதிப்பொருள்விகுதி. முயற்கறை-
பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. முயலாகிய களவகம் என்பது
பொருள்.

(௨௧) குதலை-௨ ருத்தெரியாசொல், வித்துருமம்-பவளம்.

(௨௨) மேகலை - எண்கோவையணி.

தெள்ளமுதமென்மழலைசிந்தவிளமுான்
முள்ளெயிறும்பமுலைமூன்றுடையதோர்பெண்
பிள்ளையெனமூவொருபிராயமொடுநின்ற
எள்ளரியபல்லுயிருமெவ்வுலகமீன்றான். (கக)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குறுந்தளிர்மெல்லிகிடந்த சிறுமணிதூபுரஞ்சதங்கை குழறி
யேங்க, நறுந்தளிர்போலசந்துதனர் நடையொதுங்கிமழலையிள
ங்கையுத்தோன்றப், பிறந்தபெரும்பயன்பெறுபொன் மாலைமடியிருந்
தொருபெண் பிள்ளையாறு, னறத்தழுவுநெறிநின்றோர்க் கிகம்போ
கம்வீடளிக்கு மம்மையம்மா. (உ௦)

செய்யவாய்வெளிநுது துணைமுலைக்கண்கருகாது சேல்போ
னீண்ட, மையவாய்மதார்த்தகருங் கண்பசவாதையிரண்டு மதியந்தா
ங்கா, தையவாலிலைவருந்தப் பெறுதுபெறுமகவையெடுத் துணைத்
தாண்மோந்தா, டுய்வாய்முத்தங்கொண் டின்புற்றாண்முன்பெற்ற
தோகையன்னாள். (உக)

பரையாதிவிருப்பறிவு தொழிலாகியுலகமெலாம் படைத்துக்
காத்து, வரையாதுதுடைத்துமறைத் தருளியவைகின்றத்தன் வடி
வுவேறு, யுரையாதிமறைகடந்த வொருமுதல்வீதிருமகளா யுதித்த
ந்கிந்தத், தரையாருமன்னவன்செய் தவமிதுவோவதற்குரிய தவந்
தான்மன்னோ. (உஉ)

(உ௦) குழறி - ஒன்றோடொன்றுவிரலி. இகம் - இவ்வுலகவின்
பம் - போகம் - சுவர்க்காதிபோகங்கள். வீடு - மோட்சம்.

(உக) பசுத்தல்-நிறம்பேறுபடுதல். முன்பெற்றதோகை, என்ற
து-பர்வதராஜபத்னியாகிய மேனையை, மேனையுங் கருப்பக்குறி பெ
றுது உமையை மகவாகப்பெற்று மகிழ்த்தவளாதலால், முன்பெற்ற
தோகையன்னாள் என்றார். அன்னாள் - ஒத்தவள்.

(உஉ) பரை-பராசத்தி. ஆதி-ஆதிசத்தி. விருப்பு-இச்சாசத்தி.
அறிவு-ஞானசத்தி. தொழில்-கிரியாசத்தி. முறையே, இப்பஞ்சசத்
திகளின்தொழில்-சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அணுக்கிர
கம். வரையாது-நீக்காது. அவைகின்றத் தன்வடிவுவேறாய் என்றது-
உருவும், அருவருவங்கடந்து, பாவீந்துவையதட்டித்து நின்ற அரு
வத்திருவருவின் மேலாகிய, பாரோகமுங்கடந்து, பேரொளியாய்
கிற்றலின். மறைகடந்த வொருமுதல்வீ என்றது-பரை, பைசத்தி,
மத்திமை, வைகரி என்னும் நால்வகை வாக்கின் காரியவொலிபற்
றியெழும், வீந்து நாதகாரண விகற்பங்களை, வரைசெய்து அவை
முற்றும் வியாபகமாய் நிற்குங் குடிலாந்த சத்தியாய் நின்றலை.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். ௯௯

கள்ளமாநெறியொழுகும் பொறிகடந்துகாணமெலாங் கடந்தா
னந்த, வெள்ளமாய்பாளுந வடிவுடையாடன்னன்பின் வெளிவந்
தின்றோர், பிள்ளையாயவதரித்த கருணையுந்தன்மனாட்டிதவப் பே
றுந்தேறான், பள்ளமாகடற்றூனைப் பஞ்சவர்கோனெஞ்சத்துப் பர்
!கூர்ந்தான். (௨௩)

மகவின்றிப்பலகல்யான் வருந்தியருந்தவம்புரிந்தேன் மைந்த
ற்பேறு, தகவிந்தமஞ்செய்தே னதுவுமொருபெண்மகவைத் தந்த
தந்தோ, முகவித்துநிலவொழுக வருபெண்ணுமுலைமூன்றாய் முகிழ்
த்துமாற்றார், நகவந்ததென்னேயோ வென்றுவகையிலனாக நலியு
மெல்லே. (௨௪)

மன்னவநின்றிருமகட்டு மைந்தர்போற்சடங்களைத்தும் வழர
துவேதஞ், சொன்னமுறைசெய்துபெயர் தடாதகையென்றிட்டுமு
டி சூட்டுவாயிப், பொன்னையாடனக்கிறைவன் வரும்பொழுதோ
ர்முலைமறையும் புந்திமாழ்சே, லென்னவானருளாலோர் திருவாக்
குவிசும்பிடைநின் நெழுந்ததன்றே. (௨௫)

அவ்வாக்குச்செவிரம்ப வன்புவகையகிரம்பவகிலமெல்லா
மெய்வாக்குமனமொன்றவழிவாக்கும்புனனிர்ம்பலிமலற்போற்றி
மெய்வாக்குமகிரப்பியெழுத்துமனையொடுஞ்சாலீநீத்திரண்டு
கைவாக்குரியகலிப்பக்கடிமாடமனை புருந்தான்கழற்கால்வேந்தன்.

(௨௬) பொறி - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. காணம்-மன
ம். புத்தி, அகங்காரம், சித்தம். “பொறிகடந்து காணமெலாங்கட
ந்து” என்றது, அவற்றைத் தெய்வமெனக்கூறும். உலகாய தன்மு
தலிய மதங்களை மறுத்தற்கென்க. பஞ்சவர் - பாண்டியர் மனாட்டி,
இது மணவாட்டி என்பதன் மரூஉ - மாகடல் என்பது, உரிச
சொற் றொடாதலின், வருமொழி வல்லெழுத்து மிகாதியல்பாய்
நின்றது.

(௨௭) இந்து - சந்திரன். முகிழ்த்து - செயவெனெச்சத்திரிபு.
அந்தோ - ஓ - இரக்கக் குறிப்பிடைச்சொற்கள், ஓ - ஐயப்பொரு
ளது.

(௨௮) வாக்கு என்றது, அசரீரியை. வாக்கல்-சொரிதல். விழி
வாக்கும் புனல் - ஆனந்தபாஷ்பம்.

முரசுதிர்ப்பமங்கலங்கொண் டெதிர்வருவார்முசுத் துவகை மு லவல்பூப்ப, வரசிருக்குமண்டபம்புக் கினிதமர்ந்துகனகமழை யா னறகேள்வி, விரசிருக்குமறையவர்கைப் பெய்தெவர்க்குமும்முறையால் வெறுப்பநல்கிப், பரசிருக்குங்கரதலத்தெம் பான்கோயினனிசுர்ப்பு ப்பல்கநல்கா. (௨௭)

சிறைவிடுமின்சிறைக்களமுஞ் சேத்திடுமினேழாண்டு தேயதந் ட்டு, மிறைவிடுமினயல்வேந்தர் திறைவிடுமின்றைநிதிய மீட்டுமா யத், துறைவிடுமினலயமு மறப்பறமும்பெருக்குமெனத் தொழாரை க்காய்ந்த, கறைவிடுமின்னயில்வேலான் வர்ருவனாக்காய்முரசங் க நங்கசசாற்றி. (௨௮)

கல்யாணமணிமௌலி வேந்தரையுங்கால்யாப்புக் கழலநீத்துச், கொல்யானைபரிநெடுந்தே ரரசுரிமைதொன்முறையாற் கொடுத்தப் போக்கிப், பல்லாருங்கொள்கவெனப் பண்டாரத்தனைத்திர்த்து பசு ம்போன்னாடை, வில்லாருமணிகொடும்பூண் வெறுக்கைமுதலெ னைப்பலவும் வெறுப்பவீசி. (௨௯)

தாமரபின்வருபெருமங் கலகவிகட்கிருநீதியற் துகில்பூண்பாய் மா, காமர்கிரிபரித்தடந்தேர் முதலாயபலபொருளுங் களிப்பநல்கிக், கோமறுகுகளிதூங்கச சுண்ணமொடுமெண்ணெய்வீழாக் குளிப்ப நல்கி, மாமதூராகரன்றி மற்றுமுளநகரெங்கு மகிழ்ச்சிது வ்க. (௩0)

இவ்வண்ணநகர்களிப்ப விறைமசுனுங்களிப்பெய்தி யிறைவர் சொன்ன, வவ்வண்ணஞ்சாதமுதல் வினைநிப்பித்தடாதகையெ ன றழைத்துத்தேலி, மெய்வ்வண்ணமறையுணரா விறைவிதனைமேலே போன் மேளுனோற்ற, கைவ்வண்ணததளிர்ஜீண்டி வளர்ப்பவியலா ன்போலக் களிகுநாளில். (௩௧)

(௨௭) டங்கலம், என்றதுசாமரம், ரிறைகுடம், கண்ணடி,தோ ட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல். இவற்றுள், தோட்டி, முரசு, கொடி, இணைக்கயல்விலக்கி, இடபம், சீவற்சம, சங்கு, சுவத திகம், என்பவற்றைக்கூட்டி எட்டெனக்கொள்ளுதலுமொன்று. (௨) வற்றுள், சீவற்சம-சூழந்தையை இடையில் வைத்திருக்கும் ஓர் பெ ண வடிவம். சுவத்திகம்-மண்டப வடிவம்.

(௨௯) பண்டாரம் - பொக்கிஷம். கொடும் பூண் - வீணைத்தவடி வாகச்செய்தசத்திராமமுதலிய ஆபரணங்கள். வெறுக்கை-பொருள்.

(௩0) சுண்ணம் - வரசனைப்பொடி. மறுகு - வீதி.

(௩௧) சாதமுதல்வீதி - சாதகர்மமுதலிய சடங்குகள். சாதம், சுண்ணம்.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். ௧௦௪

திருந்தாதவிளங்குதலை யாயமொடுபுறம்போந்து சிறுர்க்குச்சி
ற்றில், விருந்தாகமணற்சிறுசோ றட்டும்வரையுங்கிழித்த வேளும்
வாய்வைத், தருந்தாதவிளமுலைவாய் வைத்தருந்தப்பாவைதனக் க
ளித்தும்போதில், வருந்தாதையண்டமெலாஞ் சிற்றிலிழைப்பாளர்
ய்கு மகிழ்ச்சி செய்தான். (௩௨)

தீட்டுவாரெண்டனைய கண்களிப்பத்தோழியர்க்குத் தெரியவா
மச், காட்டுவானென்கழங்கு பத்துபயின்றம்மனையுங் கற்றுப்பாசம்,
வீட்டுவான்மெலொடுநீழ் தள்ளவெமைவினைக்கயிறு வீக்கியூச, லா
ட்டுவாள்காட்டுதல்போ லாடிநாணித்திலத்தாம் பசைத்தவூசல். ()

இம்முறையாற்றாயர்க்குத் தோழியர்க்குமகத்துவகையீந்தாளா
கி, யம்முறையாற்றாதகரு மகத்துவகையீவாளா யாத்தவாய்மைச,
செம்மறையாறா முதனா லீரெட்டுக்கலைமுழுதந் தெளிந்தாளந்த,
மெய்மறையார்கலையனெத்து மேகலையாமருங்கசைத்த விமலையம்
மா. (௩௪)

சொல்வாய்வைக்கலைத்தெளிவா முழுமதியைப் பிளந்திருபாற்
சொருகியன்ன, பல்வாய்வைக்கடகரிதேர் பரியுகைக்குத்திறனுமழற
பகழி தார்க்கும், லில்வாள்வசகிரமுதற்பல் படைத்தொழிலுங் கண்
டளமை விழுநருளுப்பிற், செல்வாய்வைத்திறலாசன் திருமகட்டு
முடிசுட்டுஞ் செய்கைபூண்டான். (௩௬)

முடிகவிக்குமங்கலாள் வரையறுத்துததிரைசதோறு முடங்கல்
போக்கிக், சுடிகெழுதார்மணிமௌலிம் காவலரைவருவித்துக் காவ
ல்குழந்த, கொடியணிமாநகரெங்கும் விடாவெடுப்பவழகமைத்துக்
குன்றமன்ன, தொடிகெழுதோட் சுமநிதிருமணத்தினுக்கு வேண்
டுவனகுழ்த்துசெய்தான். (௩௭)

(௩௨) ஆயம்-கூட்டம், வரை - கிரவுஞ்சமலை. வேள் - குமாரக்
கடவுள். பாவை - பதுமை. மலரில்வருந்தாதை - தாமரைமலரில்
வசிக்கும் பிரமன். ஆய் - அன்னை.

(௩௩) வினை என்றது-நல்வினை தீவினைகளை. தாம்பு-வடம்.

(௩௪) ஆரணம் - வேதத்தின் பாகுபாடு. ஆத்தம் - உண்மை
கலை - சாஸ்திரம்.

(௩௫) தொடி-வாகுவலயம். திருமணம் என்றது - மகுடாபி
ஷேக மகோற்சவத்தை. காவல்குழந்த கொடியணிமாநகர் என்றது-
மலை, காடு, மதில், கடல், என்னும் எல்லவகையரண்களை.

மங்கலதூரியமுழங்க மால்யானையுச்சிமிசை வந்தபூத, கங்கை முதலொன்பதுதீர்த் தருமிரப்பிக்கதிர்விடுபொற் கடம்பூசித்துப், புங்கவரைமந்திரத்தீ வளர்த்தமுதமருத்தியெரி பொன்னாற்செய்த, சிங்கமணியாதனத்தை நேசித்துப்பூசித்துத் தெய்வமேத்தி. (௩௭)

திருமுடியையமதயானே மிசைவைத்துநகராவலஞ்செய்துபூசித், சுருமணியாற்சுடிகையிழைத் தாடகத்தாற்குயிற்றியதோ ரைவாய்நாகம், பெருமணிகீள்படம்பரப்பி மிசைகலிப்பவச்சிங்க பீடத்தேற்றிக், குருமணிவாணகையிலைக் கும்பத்துப்புண்ணியகீர் குளிரவாட்டி. (௩௮)

புங்கவர்மந்தாரமழை பொழியவருந்தவராக்கம் புகலத்தெய்வப், பங்கயமென்சொம்பனையா ராடமுனிபன்னியர்பல்லாண்டுபாட, மங்கலதூரியமுழங்க மறைதழங்கமாணிக்க மகுடஞ்சூட்டி, யெங்கருணைப்பெருமாட்டிக் கரசமைசசர்பணியுந்தன் னிறைமைநல்கா. ()

பாலனையமதிக்கலிகை மிசைசிழற்றமதிசிரணம் பரப்பியன்ன, கோலமணிக்கவரிபுடை யிரட்டமலர்மழைதேவர் குழாங்கடீற்றக், காலையிளங்கதிர்கயிலை யுதித்தெனவெண்கடாயானைக் கழுத்திலவேப்ப, மாலைமுடிப்பெண்ணரசை மங்கலதூரியமுழங்க வலஞ்செய்வித்தான். (௪0)

விண்ணாடுமொழிகேட்ட மகிழ்ச்சியினுந்திருமகடன் விளக்கநோக்கி, யுண்ணாடுபெருங்களிப்புத் தலைசிறப்பசசிலபகல்சென் றொழியமேறாட், புண்ணாடுவேன்மங்கை குதுகலித்துநடிப்பத்தன் புயமேல்வைத்த, மண்ணாடுமகட்களித்து வாணாடுபெற்றானம் மகவுபெறான். (௪௧)

விரதநெறியடைந்தீற்றுக் கடன்பிறவுந்தாதைக்கு விதியாலாற்றி, யாதனமெல்லாணமேற்கொண் டலகமெலாமொருகுடைக்கீழாள்வானானான், சரதமறையாய்மறையின் பொருளாயப்பொருண் முடிவு தானாய்த்தேனி, னிரதமெனப்பூவின்மண மெனப்பரமனிடம் பிரியா வெம்பிராட்டி. (௪௨)

(௩௭) பூதகங்கை-பரிசுத்தமாகிய கங்கை. ஒன்பது தீர்த்தமாவன—கங்கை, யமுனை, சாஸ்வதி, நருமதை. காவேரி, குமரி, கோதாவரி, துங்கபத்திரி, தாமிரபர்ணி.

(௩௮) ஆடகம்-நால்வகைப் பொன்னிலொன்று. ஐவாய்நாகம்-ஐந்துதலைநாகம். மயில்-உவமவாகுபெயர்.

(௩௯) ஆக்கம் - ஆசீர்வசனம். தூரியம் - வாத்தியம்.

(௪௦) விண்ணாடுமொழி-என்றது, அசரீரிவாக்கை. வேல்மங்கை என்றது - வீரலட்சுமியை. வாணாடு - சுவர்க்கலோகம்.

(௪௨) சரதம் - உண்மை. ஈற்றுக்கடன் - அந்தியேஷ்டி முதலிய கிரியை.

மேற்படி-வேறு.

மண்ணரசிறஞ்சஞாலமனுவுழிபுரத்துமாறன்
விண்ணரசிருக்கையெய்தப்பெற்றபின்விடையோனுள்ளத்
தெண்ணரசன்னமென்னத்தென்னவனீன்றகன்னிப்
பெண்ணரசிருத்துநேமியுருட்டியபெருமைசொல்வாம். (௪௩)

இன்னியமியம்புமாக்களெழுப்பலானிரவிதோன்றக்
சன்னலைத்தென்னப்பள்ளித்துயிலெழீஇக்கடிநீராடித்
தன்னிறைமரபுகேற்றரியதிமாதானமன்பு
துன்னியகடவுட்பூசைத்தொழின்முதலனைத்துமுற்று. (௪௪)

திடம்படுமறிஞர்குழச்சிவபரன்கோயின்முன்னிக்
கடம்படிமுளைத்தமுக்கட்கரும்பினைமறைவண்டார்க்கும்
விடப்பொதிகண்டத்தேனைவிதிமுறைவணங்குமீண்டு
குடம்பயில்குடமிசசெம்பொற்குருமணிக்கோயினண்ணி. (௪௫)

அரசிறகொள்ளுஞ்செம்பொனத்தாணியிருக்கையெய்தி
நிரைசெறிமடங்கலாறுமுடங்கினநிமிர்ந்துதாங்க
லிரைசெறிமலர்மீப்பெய்தவியன்மணித்தவ்சின்மேவித்
நிரைசெறியமுதிற்செய்தபாவைபோற்சிற்றதுமாதோ. (௪௬)

அனர்த்திசையமுதின்சாயற்கமலினியணங்குகாதற்
கனித்தபார்மகளிராய்வந்தடைப்பைப்பொற்களாஞ்சியேந்த
வினத்திரிபதுமக்கோயிலிருவருமனையாடுபு
புணந்தவெண்கவரிக்கற்றையிருபுடைபுரட்டிவீச. (௪௭)

செடியுடலெயினச்செல்வன்சென்னிமேற்சுமர்ந்துசாத்துங்
கடியவழிமலரிற்பொன்னிக்காவலன் குடக்கோனேனை
முடிகெழுவேந்தருள்ளார்முடிவிசைமலைந்தாட
மடிமிசைசசாத்நிநங்கையாணையாறேவல்செயவார். (௪௮)

(௪௩) நேம் - ஆக்கிஞ்சக்கரம். மாறன் - மலயத்துவச பாண்டியன்.

(௪௪) கன்னல் - நாழிகை. துன்னிய, காரணப்பொருளில்வத்
தவினையெச்சம்.

(௪௬) அத்தாணி - கொலுமண்டபம், நிரை - கடலின்மேனி
ற்றலால் தானியாகுபெயர்.

(௪௭) இனத்திரிபதுமம்என்றது, செத்தாமரை, வெண்டாமரை
களே. அனர்த்திசை, சுமலினி, இவ்விருவரும் திருக்கையில் உமா
தேவியாருக்கு அகம்படித்தொண்டுபுரிபவர். காளாஞ்சி - களாஞ்சி
எனநின்றது, குறுக்கல்காளாஞ்சி - தம்பலப்படிசை.

(௪௮) எயினச்செல்வன் என்றது, சுண்ணப்பநாயனாரை. எயி
னர் - வேடர். பொன்னிக்காவலன் - காவிரிநாட்டுக் காசனாகியசோ
ழன். குடக்கோன் - மேற்றிசைக் காசனாகிய சோன்.

வையுடைவாளராகிமாற்புறப்பின்னியார்த்த
கையினராகியன்னையென்றுதன்கருணைநோக்கஞ்
செய்யுமென்றிமையார்தோக்கிநோகருமேற்செவகைகூடப்
யுகருமெனவாயபொத்தியுழையாதமபணிகேட்டுய்வார். (௪௪)

ஆங்கவன்மராடர்வேந்தனவன்கருநாடர்வேந்த
னீங்குவன்விராடர்வேந்தனவன்கருநாடர்வேந்த
னூங்குவன்சேரன்சென்னியுவனெனக்கோலாறகடடிப
பாங்கிருமருங்குவகாட்டக்கஞ்சுசுப்படிவமாக்கள (௪௫)

செந்தமிழ்வடநாடுவெல்லெதிரிந்தவன்மறைநாடாதி
பந்தமிழெண்ணெண்ணேன்வியளந்தலாசமயமாறும
வந்தவாதுநகோர்சைவமாதவாபோதமாண்ட
செந்தையுணர்வான்மாயைவலிகெடச்செற்றலீரார். (௪௬)

முன்னிருநின்றுதேற்றமுத்தவண்ணையெண்ணிப
பன்னுமைநூறுபபிற்காலமளந்தநிபநுவனமாநகா
பின்னுமுன்னோசுஞ்சுஞ்சுசிப்பெருந்தகைசசுமதியோடு
மின்னமுதையெகெவ்விமந்திராயாநஞ்சுந்வார். (௪௭)

சுற்றறியந்தணுளாவிருத்திகள்கடவுட்டானச
தற்றமில்புகைசசெல்வமற்புறாடசகையேனைச
செற்றமில்புகைமற்றுமமைசசார்த்நெரிநகுவெல்லவே
நெற்றுவிட்டுணர்நதுவ்வேறுகுறையுண்டேவொறுததுக்தீர்தது.

(௪௯) உழையர் - வல்லசெயலோர் யாத் - சுட்டிய
நடு - உவன் - நடுவிலிருப்பவன்.

(௫௧) எண்ணெண்ணேள்வி என்றது-அறுபத்துநான்கு கலைஞா
னங்களே. சமயமாறும என்றது, சைவம், பாசுபதம், காளாமுகம்,
சௌமாரம், வாமம், கணபத்தியம் என்னும் உட்சமயங்களாறினே.

(௫௨) தேமநல் - தெளிவித்தல். ஐந்துறுப்பாவன் - திதி, வா
ரம், கரணம் - யோகம். பின்னுமுன்னோசுஞ் சூட்சிப்பெருந்தகை
சசுமதி என்றது, மேல்வருங் காரியங்களையும், முன்னிகழ்த காரிய
ங்களையும் ஆராய்த்துணரும்சூட்சியில் வல்லமுதன்மந்திரியை. சும
தி - நல்லறிவுடையவன்.

(௫௩) விருத்தி-தொழில். ஒற்று - ஓரது, ஒறுத்து-தண்டித்து.

தடர்தகைப்பிராட்டியார் திருவதாரப்படலம். ௧௦௫

ஆதியுத்தேசத்தாணுமிலக்கணவமைதியாணுஞ்
சோதனைவகையையாணுஞ்சொன்ன நூலணுவாதித்து
நீதியினவற்றார்கண்டித்தவழிநிறுத்தித்தம்மில்
வாதிகள்வாதஞ்செய்யுகோட்டிமேன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தும். (௫௪)

பையுளபருவாய்நாகப்பள்ளியோளுதிவாரீனார்
கையுளவலியாலட்டகடலமுதனைத்தும்வாரிப்
பொய்யுளமகலக்கறற்புனிதநூற்புலவாநாவிற
செய்யுளின்வினேவித்தாட்டத்திருசசெவ்தெவிட்டவுண்டும். (௫௫)

தொல்லேநான்மறையோர்சைவாநூறந்தவாய்க்குமின்பம்
புல்லவானமுநுநகைப்பப்பாகநூற்புலவாட்ட
முல்லேவான்முநகையினன்னவறுசுவைமுரியாமூர
னல்லவூணருத்தியன்னார்நாவிருந்தமுதுசெய்தும். (௫௬)

எல்லவனுசசிரீந்துமெல்லையின்குடாறும்
வல்லவர்குதனோதிவருத்தமுவாறுகேள்வி
சொல்லவுண்மலர்ந்துமேனையமுதற்றுறமாள்கேள்வி
நல்லனநயந்துகேட்டுநண்பசற்போதுநீத்தும். (௫௭)

(௫௪) உத்தேசமாவது - தான்விவகாரிக்கும் பொருளைப் பெயர்
பாத்திரங்குறல், அதாவது, இலக்கியம். இலக்கணமாவது - அவ்வி
யாப்து, அதிவியாப்து, அசம்பவம் என்னு மூன்றுகுற்றங்களுமில்
லாததருமம். சோதனையாவது - தான்விவகாரிக்கும் அப்பொருளில்
ஒவ்விலக்கணமுளதோவிலதோவெனப்பார்த்தல். அதுவாதமாவ
து, முன்னப்பெறப்பட்ட தொன்றையேவென்று விதித்ததொபொ
ருட்டுப்பின்னருமெடுத்தோதுதல். கண்டித்தலாவது - இலக்கியவி
லக்கண உபந்யாசவிசேஷணங்காற்பரிகரித்தல். அவ்வழிநிறுத்த
லாவது - உத்தேசமாகிய மூரபததுன்னின்று, விபகஷாதிக்கைசகார்த்
து, பகஷிப்போலிகளுக்கு இடஞ்செய்யாது, லட்சணநிறவாம் ஏது
ப்பொருள் ஒருமருங்குஞ் சாயதவினறித தம்மதயநிறுத்தல். வாதிக
ள்-பிறந்தமறுத்துத் தயமதநிறுத்துவோர். கோட்டி - வாக்கியமு
டிவு.

(௫௫) பருவாய் - பிளவுபட்டவாய். அறுசுவை என்றது - ஈண்
டு கறிமேனிற்றலால் அடையடுத்த பண்பாகுபெயர்.

(௫௬) நான்கென்றது-சதுர்வேதங்களை. ஆறென்றது-வேதாள்
சங்களை. மூவாறு என்றது - பதினெண்புராணங்களை. கேள்வி-இது
கேட்டற்குக் காரணமாகிய நான்மேனிற்றலால் காரியவாரு பெயர்.

கலைக்குரைவிரிப்பாரென்னவறுமையிற்கல்விபோலப்
புலப்படாமருங்குனல்லாரெந்திரப்புலவன்பூட்டி
யலைத்திடுபாவைபோனின்றூடல்செய்யாடற்கண்ணு
நலததகுபாடற்கண்ணுநல்லருணுட்டஞ்செய்தும். (௫௮)

இன்னிலையொழுக்குந்தொல்லோரியற்றியதருமம்வேறு
மன்னிலைநிறுத்தும்வேள்வியறம்பலவர்க்கஞ்செய்ய
நன்னிசூயளித்தும்வேள்விநடத்தியுஞ்செல்வங்கல்வி
தன்னிருகண்களாகத்தழைத்திடவளர்க்குநாளும். (௫௯)

ஒப்புருமுதலீறில்லாவொருத்திதன்சத்திபெற்ற
முப்பெருந்தேவராலேமுததொழினடத்துமென்று
செப்பலும்புகழன்றென்னின்றென்னவன்கன்னியாகி
யிப்புவிமதுவிற்காக்குமென்பதென்பேதைமைத்தே. (௬௦)

கலிலிலைத்துறை.

வரைசெய்பூண்முலைத்தடாதகைமடவாற்பிராட்டி
விரைசெய்தார்முடிவேய்த்துதண்குடைமதுவேந்தன்
கரைசெய்தூல்வழிகோல்செலக்கன்னியாம்பருவத்
தாசுசெய்தலாற்கன்னிநாடாயதந்நாடு. (௬௧)

இன்னவாறுமையவதரித்திருந்தன்னென்னுள்
பொன்னவாலினர்பெறவெறிபொருளெகால்பொருப்பன்
சொன்னவாய்மைகேட்டகங்குளினாங்கினர்தொழுது
மின்னுவார்சடைமுனிவரோர்வினாவுரைசெய்வார். (௬௨)

(௫௮) கலை - பாததூல். எந்திரப்புலவன் - சூத்திரப்பதுமையா
ட்டித் தொழிலில் வல்லவன்.

(௫௯) இன்னிலை - இல் - நிலை - திருத்தாச்சிரமநிலை. வேறு
என்றது - ஒழிந்த பிரமசரியம், வானப்பிரத்தம், சந்திராசம் என்னு
மூன்றாச்சிரமங்களுமும். அந்நிலை நிறுத்தும் வேள்வி என்றது - அவ்
வவ் வாச்சிரமங்களுக்கூரிய யாகாதிகர்மங்களை. ஆக்கம்-விருத்தி. வே
ள்வி என்றது, அக்கினிஷ்டோமாதி யாகங்களை.

(௬௦) ஒப்புரு முதலீறில்லாவொருத்தி என்றது - நவாதீதநிலை
யினின்ற ஒளியுருவாகிய அருட்சத்தியை. தன்சத்தியென்றது - அவ்
வருட்சத்தியினின்றும் தோன்றிய டகேசசமுதலியோரை.

(௬௧) மடவரால் - சுற்பின் வரலாற்றினையுடையவள் என்னை, சு
ற்பின்பகுதிகளாகிய, நாணம், மடம், அச்சம், யிர்ப்பு, என்னும் நா
ன்கு குணங்களுள், மடமென்பது ஓர்குணம். அக்குணத்தின்வருகை
யை யுடையவள் என்பது பொருள்.

(௬௨) பொருளை. தாமிரபர்ணிநதி. தாங்கினர், விசைமுற்று
எச்சமாய் நின்றது.

திருந்துநான்மறைச்சென்னியுந்தீண்டுதற்கரிதா
யிருந்தநாயகியாவையுமீன்றவெம்பிராட்டி
விரிந்தவன்புகூர்த்தக்கனும்வெற்பனுப்பன்னாள்
வருந்திரோற்றலாலவர்க்கொருமதலையாய்வந்தான். (௬௩)

மனித்தனாகியபூழியன்மகளெனவீங்குத்
தனித்தகாரணம்யாதெனத்தமனியப்பொதுவிற்
ருனித்தசேவடிக்கன்புடைக்குடமுனியருன்கூர்
தினித்ததோர்கதைகேண்மினென்றெடுத்துரைசெய்வான். (௬௪)

விசசுவாவசுவெனுமொருவிச்சையன்பயந்த
நசசுவாள்விழிமடநதைவிசசாவதிநாம
மசசுவாகதமொழியினுளம்பிகைக்கன்பு
வைசசுவாழ்வுறுமனத்திரோடாதையவணங்கா. (௬௫)

ஐயவம்பிகைதன்னையானன்பினுல்வழிபட்
டிய்யவேண்டுமென்றளவனுலகெலாம்பயந்த
தையன்மந்திரந்தனைமகடனக்குபதேசஞ்
செய்யவந்தெறியொழுருவாள்செப்புவாளபின்னும். (௬௬)

இறைவிதன்னையாதரிப்பதற்கும்பரிற்சிறந்த
குறைவிநன்னகர்யாதெனக்கூறுவான்கேள்வித்
துறைவிளங்கினோர்பயில்வதுதுவாதசமுடிவென்
றறைவளம்பதியவனிமேற்சிவபுராமாமால். (௬௭)

சேடொங்குமூவுலகினுட்சிறந்தனசத்தி
ட்டமூவிருபத்துநான்கவற்றின்முற்பீட
ராடமோங்கியமதுரையாமற்றதுபோகம்
வீடும்வேண்டியசித்தியும்விளைப்பதென்றெண்ணு. (௬௮)

(௬௪) மனித்தன் - விரித்தல் விகாரம்.

(௬௫) விச்சையன் - இசைநூலில் வல்லவன். நஞ்சு - நசசு என வலித்தற்பெற்றது. வைசசு-வைத்து என்பதன் மருஉ. சுவாகதம் - கிளி.

(௬௭) வளம்பதி-இது உரிசெொற்றொடராதவினியல்பாயிற்று.

(௬௮) சேடு - பெருமை. பீடமூவிருபத்து நான்கென்றது, அறுபத்து நான்கு சத்திபீடங்களை. இதன்விரிவைதேவிபாகவதமுதலிய நூல்களிற்காண்க.

அல்லுமெல்லும்வானகாககவடைப்பின் நிசகவாககச
செலவாங்கடைநதுமையருளசிததியாவினையை
வெல்லுவாரதானநெதைதேவாடைவாகளவேணடி
நல்வரமபலவடைநதனாநமாகளந்ககரி

(௬௧)

எமமையாரையுமயாவைவுமீனறவங்கயமக
ணமமையாவரேயாயினுமனபிணைநிபபோ
ரிமமையாகியபோகமவீடெண்ணியாங்கெயதச
செமமையாகியவினனருளசெயதுவீற்றிருக்கும்

(௭௦)

என்றதாதையையினருளினுளனுணைகொண்டமுந்தாண்
மனறனமாமலாவலிபோல்வழிகொடுகானவ
குன்றமாறுபினகிடப்பமுனரும்குள்ளனபி
னினறவாதிதியமபரையருண்றைநதவந்ககரி

(௭௧)

அடைந்திளம்பிடியாடல்போலாடகமலங்
குடைந்தானமறைக்கொழுந்திடங்கொண்டுநாகுரிப்பாற
படாந்தபொனமலைவிலிவைப்பனிக்ஞெருநகலுரோன
ஞெடாந்தவானசுருமதியமேயாதயாதொடங்கா

(௭௨)

எழுநீரடியாசிரியவிருந்த

பெருமகனவொண்ணவசுநாணுதவபெராபுண்ணியுதாபல
வா, ணருமபொடியொண்ணவசுநாணுதவபெராபுண்ணியுதாபல
ருபபையிருமபுதருணிர்தகரவைவநகர்தகரிமநதபடமர்யு
றும, வரம்புரவிராறுசிறங்கருநெரவாடிமேலவருநசுமதியில்

சன்னிதிபடைபதாபுநகரனரிளமாநெருடிகராயுநசுமி
டகத, மின்னிகாமருங்குருநடியுடைநதைமாலைசமல
நகரநதட, பொன்னிமைவிலாககாமகககருநசு, மருநக
லமுதததி, னின்னசையளசுழிருடகுதற்ககரையுநதவினையம்
முறைநையா.

(௭௩) இம்முறைசிறியா என்றது, பாசாபுநெருமலரையம்
னததில்நியானிதது என்பதைவிளக்கின்றது காஞ்சி-இருகோ
வைமணி (௬௬) உவகாரபஞ்சகாரா, வரபூணா, சொசசவிகதியா,
யசுநாவிததிடாதார

(௭௪) அனுணை - "த", மா - என்னும்பலபொருளொரு
சொல், சார்புபற்றிவண்டினமேல்கின்றது

(௭௫) சுருமதி மகரமதியாகியதைமாதம்

(௭௬) வரம்புரவிராறுசிறங்கருநெரவாடி என்கிறதற்குதையாசிரி
மாரகழியிருநபன்னிரண்டுமாதங்களிலும், பெருமகனவொண்ண
பட்டினியுற்றுமெனறநீராடியபன்னிரண்டு வகைப்பட்டவுண்பந்
கூரமுறையேயுண்டு தவருசெய்து என்பதுபொருள்

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். ௧௦௯

கோலயாழ்த்தெய்வம்பராய்க்காங்குவித்துக் கொழுஞ்சுடர்ப்ப
சுங்சுதிர்விளக்கம், போல்தூற்பொல்லம் பொத்துபொன்னிறத்த
போர்வைநீத்தவிழ்கடிமுல்லை, மாலைமேல்விக்கிப்பத்தர்பின்கிடப்ப
மலர்க்குழரேய் சுவற்கிடத்திசு, சேலைநேர்வழியாண் மாடகந்திரித்
துத்தெறித்தனள்பண் ணறித்திசைப்பாள். (௭௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒளியா லுலகின் றுயிரனைத்துமீன்போற்செவ்வியுறநோக்கி
யளியால்வளர்க்குமங்கயற்கணன்னேகண்ணியன்னமே
யளியாலிமவான் றிருமகளாயாவியன்னமயின்பூவை
தெளியாமழலைக்கிளிவளர்த்துவிளையாட்டயருஞ்செயலென்னே. ()

அண்டக்குவைவெண்மணற்சிறுசோறுக்கித்தனியேவிளையாடுங்
கொண்டற்கோதாய்படியெழுதலாகாவருவக்கோகிலமே
கொண்டற்குடுமியியவவரையருவிகொழிக்குங்குளிர்முத்தால்
வண்டற்குதலைமகளிரொடும்விளையாட்டயரும்வனப்பென்னே. ()

வேதமுடிமேலானந்தவுருவாய்நிறைத்துவிளையாடு
மாதரசேமுத்தநகைமானேயிமயமடையிலே
மாதரிமவான்றேவிமணிவடந்தோய்மாப்புத்தடந்தோளும்
பாதமலர்சேப்புறமிதித்துவிளையாட்டயரும்பரிசென்னே. (௭௮)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

யாழியன்மொழியாலிவழிபாடி யேத்தினுளாகமெய்யுள்ளத்,
தாழியவன்பின்வலைப்படு கருணையங்கயற்கண்மடமாறோர், சூழிய
துழைமெல்லிளவருழற்குதலைத் தொண்டைவாயகவைமூன்றெய்தி,
வாழினங்குழவியாகியா லயத்துவந்துநின்றாள் வரங்கொடுப்பாள். ()

(௭௫) கோலம் - அழகு - சித்திரம். பொல்லம் - னைவல். பொ
த்து-தைத்து. போர்வை - உறை. சுவல் - பிடரி. மாடகம் - முறுக்
காணி.

(௭௭) அண்டக்குவை - அண்டகோடிகளின் கூட்டம். கொண்
டல்-மேகம். படி-ஒப்பு-உலகம். வண்டல் - மகளிர்விளையாட்டு. இம்
வாந்தேவி-பர்வதராஜபத்னியானமேனை. சேப்பு - செவப்பு.

(௭௯) யாழியல் - வீணையினிசை. சூழியம்-உச்சிக்கொண்டை.
தொண்டை - கொவ்வைக்கனி. அகவை - வயது.

இறைஞ்சியஞ்சலித்தாடன்னையம்மன்னையாதுவேண்டினை
பெனவென்று, நிறைந்தபேரன்புநின்னடிப் போதினீங்கலாநிலைமை
தந்தருளென், றறைந்தனளின்னும் வேண்டுவதேதென் றருளவிம்
மகவுருவாகிச், சிறந்துவந்தென்பா லருள்கூர்திருக்கத் திருவுளஞ்
செய்யெண்ப்பணிந்தாள்.

சிவபரம்பரையு மதற்குரேந்தருள்வா டென்னவர்மன்னனாய்
கலயத், துவசனென்றொருவன் வருமவன்கற்பின் றுணைவியாய்வரு
தியப்போதுன், தவமகவாக வருவவென்றன்பு தந்தனன்வந்தவா றி
துவென், றுவமையில்பொதியத் தமிழ்முனிமுனிவர்க் கோதினானு
ள்ளவாறுணர்ந்தார். (அக)

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் கக - க்கு - திருவிருத்தம் - ௫௬௮.

ஐந்தாவது,

திருமணப்படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தரைபுகழ்தென்னன்செல்வத்தடாதகைப்பிராட்டிதானே
திரைசெய்நீர்ஞாலங்காத்தசெயல்சிறிதுரைத்தேன்றெய்வ
வினாசெய்ப்பூங்கோதைமாதைவிடையவன்மணந்துபாராண்
ட' - செய்திருந்ததோற்றமறிந்தவாறியம்பலுற்றேன். (க)

காயிரும்பரிதிப்புத்தேள்கலியிருடுமிப்பச்சோதி
பாயிருங்குடைவெண்டிங்கட்படரொளிரீழல்செய்ய
மாயிரும்புவனமெல்லாமதுமுறையுலகமீன்ற
சுய்ளங்குமரியாகித்தனியாசிருக்குறாளில். (உ)

மருங்குதேய்ந்தொளிப்பச்செம்பொன்வனமுலையிறுமாப்பெய்தக்
கருங்குழற்கற்றைபாளுட்கங்குலைவெளிறுசெய்ய
விரங்குல்லாழ்மென்றீஞ்சொலின்னகையெம்பிராட்டிக்
கருங்கடிகுமன்றல்செய்யுஞ்செவ்விலந்தடுத்தாக. (ஃ)

(அக) சிவபரம்பரை - சிவசத்தியாகிய மீனாட்சியம்மை.

(உ) பாளுட்கங்குல் - நொடுத்திரி. செவ்வி - பருவம். கடிகுமன்
தல் - விவாகமுகூர்த்தம்.

பனிதரும்துக்கொம்பன்னபாவையைப்பயந்தானோக்கித்
குனிதாரிறையப்பூத்தகொம்பனய்க்கின்னங்கன்னி
கனிதருசெவ்வீத்தாயுங்கடிமணப்பேறின்றென்றாத்
துனிதருநீளாகிசொல்லினுள்சொல்லக்கேட்டான். (ச)

அன்னைநீயினைந்தவெண்ணமம்பொழுதாழும்வேறு
பின்னைநீயிரங்கல்யான்போய்த்திசைகளும்பெருநீர்வைப்பு
மென்னதுகொற்றநாட்டிமீள்வலிவகிருத்தியென்றாய் [ள்.
பொன்னவீர்மலர்க்கொம்பன்னுள்பொருக்கென வெழுந்துபோதா

தேம்பரிகோதைமாதின்நிருவுளசெய்தினோக்கி
யாம்பரிசுணர்ந்தவேந்தாமைசசரும்பிறரும்போந்தார்
லாம்பரிகடாவித்திண்டேர்வலவனுங்கொணர்ந்தான்வையத்
தாம்பரிவகலவந்தாளேறினாள்சங்கமார்ப்ப. (சு)

யார்த்தனதடாரிபேரியார்த்தனமுருகுமொந்தை
யார்த்தனவுடுக்கைதக்கையார்த்தனபடகம்பம்பை
யார்த்தனமுழுவந்தட்டையார்த்தனசின்னந்தாரை
யார்த்தனகாளந்தாளமார்த்தனதிசைகளெங்கும். (எ)

வீங்கியகொங்கையார்த்தகசசினர்வழிபோற்றைப்ப
வாவகியசிலையேறிட்டகணையினாவட்டத்தோல்வா
டாங்கியகையாவவேற்றளிர்க்கையாபிணத்தெய்வம்போ
டிலாங்கியவா? தடாருமேறினாருடனத்திண்டேர். (அ)

கிடைப்பன... ராணைககிண்டுபாதலத்தினெல்லை
படைப்பனபாததட்டாலடையவான்றிசைகளெட்டு
மூடைப்பனவண்டமுட்டியொற்றிவான்கங்கைநீரைத்
துடைப்பனகொடியாற்சாரிசுற்றுவபொற்றிண்டேர்கள். (ஆ)

(ச) துனி-துன்பம். நீர்மை-குணம். அது-ஈறுகெட்டு நீரென
நின்றது. செவ்வீத்து என்பதில், து-பகுதிப்பொருள்விருதி.

(ரு) இரங்கல்-எதிர்மறைப்பொருளில்வந்த வியங்கோள் வினை
முற்று. கொற்றம்-வெற்றி.

(சு) கடாவி - செலுத்தி. பரிவு - துன்பம்.

(எ) மொந்தை, படகம், ஒருகட்பறைகள். தட்டை - கற்கடிப்
பறை.

(அ) பிண - பெண். வட்டத்தோல் - கேடகம். ஆயம் - மகளிர்
கூட்டம்.

(ஆ) சுற்றுவு, கிடைப்பன, இவ்விரண்டும் வினைமுற்றெச்சங்கள்.

செருவின்மாதண்டந்தாங்கிச்செல்லும்வெங்கூற்றமென்ன
வருவிமாமதநீர்காலவரத்தவெங்குருதிக்கோட்டார்
கருவிவான்வயிறுகிண்டுகவிமுநீர்வாயங்காந்து
பருகிமால்வரைபோற்செல்லபருடப்பெருத்தடக்கையானே. (க0)

ஒலியவார் திரையினன்னவொழுங்கினயோகமாக்கள்
வலியகாலடக்கிச்செல்லுமனமெனக்கதியிற்செல்வ
கலியநீர் ஞாலங்காப்பான் கடையு கமுடிவிற்தேற்றம்
பொலியும்வாம்புரவியொன்றேபோல்வனபுரவிவெள்ளம். (க1)

காலினுங்கடிதுசெல்லுஞ்செலவினர்கடுங்கட்கூற்ற
மேலினுமிகையுண்டாயின்பெருண்டுவெண்கண்டியீராம்
பாலினர்பருவாய்நாகப்பல்லினும்பில்குமால
வேலினர்வீயாவென்றிவீக்கியகழற்கால்வீரர். (க2)

எண்புதைத்தெழுந்தவீரரிவுளிதேர்யானேவெள்ள
மண்புதைத்தனபதாசைகடாலவெண்கவிகைபீலி
விண்புதைத்தனநுண்ணுளிரெயில்விடுபரிதிப்புத்தேள்
கண்புதைத்தனபேரோதைகடலொலிபுதைத்ததன்றே. (க3)

தேரொலிகலினப்பாய்மான்செல்லொலிகொலைவெண்கோட்டுக்
காரொலிவீரரீர்க்குங்கனையொலிபுனைதார்க்குஞ்சி
வாரொலிக்ழற்காற்செங்கண்மள்ளர்வன்றிண்டோள்கொட்டும்
பேரொலியண்டமெல்லாமபிளந்திடப்பெருத்ததன்றே. (க4)

பரந்தெழுபூழிபோர்ப்பப்பகலவன்மறைந்துமுநீர்
கரந்தவன்போன்றாளுகக்கங்குல்வந்திறுத்ததேய்ப்பச
கரந்திருணிறையமுத்தின்சோதிவெண்குடையுடேரதர்
கிரந்தபூண்வயிரவாளுநிறைநிலாவெறிக்குமன்றே. (க5)

(க6) கால் - காற்று. கலி - ஓசை. கலியு கமுடிவிற்தேற்றம்
பொலியும்வாம்புரவி என்றது - கற்கி அவதாரத்தை.

(க2) வெங்-புறமுதுகு. பில்கும்-சிந்தும். வீக்கல்-சுட்டல்.

(க3) இவ்வுளி-குதிசை. பீலி-மயிற்குஞ்சம். பதாசை - கொடி.
புத்தேள் - தேவன்.

(க4) கலினம்-கடிவாளம். மள்ளர்-வீரர். முந்நீர்-படைத்தலும்.
கர்த்தலும், அழித்தலுமாகிய, மூன்று தன்மையையுடையது எனப்
பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலை
யாய்க், கடலுக்குக் காரணக்குறியாய்வந்த பரியாயப்பெயர். ஆற்ற
நீர், ஊற்றுநீர், வேற்றுநீர் என மூன்றுநிரையுடையது எனவும் பொ
ருள்படும்.

தேர்நிறைகலனாய்ச்செல்லப்பரிநிரை திரையாய்த் துள்ள
வார்முரசொலியாய்க்கல்லவாட்கலன் மீளுய்க்கொட்பத்
தார்நிரைகவரிக்காடுநுரைகளாய்த்ததும்பவேழங்
கார்நிரையாகத்தானைக்கடல்வழிக்கொண்டதன்றே. (௧௬)

கள்ளவிற்கோதைமாதரெடுத்தெறிகவரிக்காடு
துள்ளீவந்தணர்வாயாசியொருபுறந்துவன்றியார்ப்பத்
தெள்ளீவரியமுதகீதமொருபுறந்திரண்டுவிம்ம
வள்ளைவார்சுழையெம்மன்னைமணித்திண்டேர்நடந்ததன்றே. (௧௭)

மீனவன்கொடியுங்கானவெம்புலிக்கொடியஞ்செம்பொன்
மானவிற்கொடியும்வண்ணமயிற்றழைக்காடுந்தோட்டுப்
பானலங்கருங்கட்செவ்வாய்வெண்ணைகப்பசுந்தோணிப்பத்
தேனலம்பலங்கல்வேயந்தசெல்விதேர்மருங்கிற்செல்லல். (௧௮)

மறைபலமுகங்கொண்டேத்திலாய்தடுமாறியெய்ப்ப
நிரைபரம்பரைநீயெங்கணிநுபர்கோன்மகளாய்வைய
முறைசெய்துமாசுதீர்ப்பாயடியனைன்முகத்துமாசுங்
குறையெனநிழற்றுந்திவகட்கொள்கைபோற்கவிகைகாப்ப. (௧௯)

அங்கயனோக்கிமானரேர்க்கணித்தொருதடந்தேருந்து
வெங்கதிரீவியாழச்சூழ்ச்சிமேம்படுசுமதியென்போ,
னங்கைதன்குறிப்புநோக்கிநாற்பெரும்படையுஞ்செல்லச
செங்கையிற்பிரம்புநீட்டிச்சேவகஞ்செலுத்திச்செல்லான். (௨௦)

அலகினாற்கருவிச்சேனையாழ்கடலனைத்துந்தன்போன்
மலர்தலையுலகமன்றிமகபதியுலகமாதி
யுலகமும்பிறவுஞ்செல்லவுலப்பிலாவலியதார்க்கித்
திலகவாணுதலாண்மன்னர்திருவெலாங்கவரசெல்லான். (௨௧)

கயபதியாதியாயவடபுலக்காவல்வேந்தர்
புயவலியடங்கவென்றுபுழைக்கைமான்புரவிமானரேர்
பயன்மதிதுதல்வேலுண்கட்பாவையராயமோடு
நயமலிதிறையுங்கொண்டுதிசையின்மேனாட்டம்வைத்தாள். (௨௨)

(௧௬) கலன் - மாக்கலம். வேழம் - யானை.

(௧௭) கவரி-சாமரை. புலிக்கொடி, சோழனுடையது-விற்கொ
டி-சோழனுடையது. புலிக்கொடி-புலி எழுதியகொடி. வனையகொடி
கருக்கு மிவ்வாதேகொள்க.

(௨௧) மகபதி-இந்திரன். உலப்பிலா-கெடுத்தியில்லாத.

(௨௨) கயம்-யானை, இது கஜம் என்பதன்திரிபு. பயல்-பாதி.

வார் கழல்வலவன்றேரைவலியகாலுதைப்பமுநீர்
 ரூர்கலெனாப்பத்தூண்டலும்பர்கோனணிகத்தெய்திப்,
 போர்விளையாடுமுன்னர்ப்புரந்தரன்மிலைந்ததும்பைத்,
 தார்விழ்வாற்றல்சித்தத்தருக்கழிந்தகன்றுபோனான். (உ௩)

இதழியிடைதுழையாவண்ணமிடையிறவீங்குகொங்கைக்
 குழையிடைநடந்துமீளுங்கொலைக்கணார்குழுவந்தான
 மழைகவிழ்கடாத்துவெள்ளைவாரணமாவுங்கோவுந்
 தழைகதிர்மணியுந்தெய்வதருக்களுங்கவர்ந்துமிண்டாள். (உ௪)

கல்சிலைத்துறை.

இவ்வாறுமற்றைத்திசைகாவலர்யாரையும்போய்த்
 தெவ்வாண்மைசித்தச்செருச்செய்துத்திறையுங்கைக்கொண்
 டவ்வாறுவெல்வாளென்மூன்றாண்டட்டமேருக்
 கைவார்சிலையான்கயிலைக்கிரிநோக்கிசெசல்வாள். (உ௫)

சலிக்கும்புரவித்தடந்தேருடைத்தம்பிராட்டி
 கலிக்கும்பலதூரியங்கைவரைதெய்வத்திண்டேர்
 வலிக்கும்பரிமள்ளர்வழங்கொலிவாங்கினேரே
 யொலிக்கும்படிபுதிடினனாழிதோறோங்குமோங்கல். (உ௬)

வானார்கயிலைமலையான்மகடன்னைநீத்துப்
 போனாள்வந்தாளென்றருவிக்கட்புனலுக்கநீர்
 ானாவொலியால்ணைவாவென்றழைஇத்தன்றேசு
 ானாகையாற்றழிஇயெதுமேற்பசசென்றாள். (உ௭)

புட்டிப்பொருப்பைக்கிரியோடுகிரிகடாக்கி
 புட்டிப்பொருதாலெனவேழமுழங்கிப்பாயப்
 புட்டிப்புறத்தார்மறத்தார்கணைபூட்டுவில்லார்
 வட்டித்துருமேறெனவார்த்துவளைந்துகொண்டார். (உ௮)

(உ௩) கழல்-வீரகண்டை. கால்-காற்று. அனிகம்-சேனை. தும்
 பை, போர்செய்தற் கணிந்துவருமலை. முன்னர் - அர், பகுதிப்
 பொருள்விசுதி.

(உ௫) தெவ் ஆண்மை-பகையின்வலிமை. செரு-சண்டை. தி
 றை-கப்பம். மூன்றாண்-மூன்றுமதில், எனவே திரிபுரம் என்பது
 பொருள்.

(உ௮) புட்டில்-அம்பறத்தூணி. புறம்-முதுகு. மறம் - வீரம்.
 வட்டித்தல் - சபதங்குறல் - உறுமு - இடி.

ஒடித்திருமாமலைகாவலும்பார்க்கு
நாடிப்பணிதற்கரிதாகியநந்திபாதங்
கூடிப்பணித்தித்திங்கூறலுங்கொற்றவேனல்
தேடிக்கிடையானுளந்தேர்ந்தனனந்தியெந்தை. (௨௬)

வென்றிக்கணத்தைவிடுத்தான்கனமீதுபெய்த
குன்றிக்கணம்போற்சுழல்கண்ணழல்கொப்புளிப்பச
சென்றிக்கனையமொழியாள்பெருஞ்சேனையோடு
கொன்றிக்கடலுங்கடலும்பொருதொத்ததன்றே. (௩௦)

குலங்கண்மழுப்படைதோமரநேமிபிண்டி
பாலங்கங்கழுக்கடைவாட்படைத்தண்டநாஞ்சி
லாலங்கவிழ்க்கின்றவயிற்படைவீசியுழிக்
காலங்கலிக்குகடல்போன்றகளமார்ப்பு. (௩௧)

எறிகின்றனவோசகவவெய்வனவாதிபாகச்
செறிகின்றனபல்படைசென்றிறப்புண்ணீர்முழ்கிப்
பறிகின்றனவுப்பிழைக்கின்றவுட்பட்டத்தாககி
முறிகின்றனவுமுயன்றார்வினைப்போகமொத்த. (௩௨)

தெரிசிக்கவந்தசிலதேவர்சிறைப்புளூர்தி
வெருவிப்பறந், வெறுழிந்தோர்விலங்கூர்திமானங்
கருவிப்படையாற்சிறைபட்டன்காலனூர்தி
குருதிப்புனலுக்கதுகொற்றவையுண்டதென்ன. (௩௩)

பொருகின்றதுகண்டவிசசாதார்போகம்வீடு
தருகின்றவனைத்தொழுவானெறிசார்ந்தேரே

(௨௬) உமபாரர் - மேலிடத்திலுள்ளவர். ஏனென்றது, வசா
கவடிவங்கொண்ட திருமலை. (௩௦) கனம் - மேகம். இக்கு-கரும்பு.
பொருத்து-இடைவிலைபெற்றுவந்த தொழிற்பெயர்.

(௩௧) பிண்டிபாலம் - எறியாயுதம். கழுக்கடை - சிறிய சுட்டி.
நாஞ்சில்-கலப்பை, களமர்-வீரர்.

(௩௨) முயன்றார் வினைப்போகம்என்றது-முற்பிறப்பிற்செய்த
நல்வினைக்கீடாகப் போகம் சிலநாள்நின்றலும், தீவினைக்கீடாகவரும்
நன்மையுடனேகழிதலும் நெறியாதலின்.

(௩௩) விலங்கூர்தி-ஐராவதயானைமுதலிய மிருகவாகனங்கள்.
ஊர்தி, நடத்தப்படும் பொருள் மேனிற்றலால், செயப்படுபொருளி
ல்வந்த தொழிற்பெயர்.

வருகின்றவர்வேறுவழிக்கொடுபோவரன்புக்
குருகின்றளிர்மெல்லடியாரொடுமூற்றமஞ்சார். (௩௪)

திங்கட்படைசெங்கதிரோன்படைசேற்றமேற்ற
வங்கிப்படைதீம்புனலான்படைநாரசிங்க
துங்கப்படைசிம்புணெடும்படைசூறைச்செல்வன்
வெங்கட்படைபன்னகவெம்படைமாவிலிட்டார். (௩௫)

கொட்புற்றமராடுமிக்கொள்கையர்தம்மினந்தி
நட்புற்றவர்கைப்படைதூட்டிஞானமூர்த்தி
பெட்புற்றருளவருமெங்குள்பிராட்டிலெய்ய
கட்புற்றாவிற்றகணைமாரிகழேற்றினின்றான். (௩௬)

கையிற்படையற்றனர்கற்படைதொட்டுவீரர்
மெய்யிற்படுகென்றுவிடுக்குமுன்வீரக்கன்னி
பொய்யிற்படுகெஞ்சுடையார்தவம்போலமாய்
நெய்யிற்படுவச்சிரவேலைநிமிர்த்துவீசி. (௩௭)

துண்டம்படவேதுணித்தக்கணவீரர்தம்மைத்
தண்டங்கொடுதாக்கினன்சாயந்தவர்சாம்பிப்போளு
ரண்டங்கள்சாராசாமயாவையுந்தானையாக்கிக்
கொண்டெட்குருகின்றான்வலிகூறவாம்பிற்றாமோ. (௩௮)

படையற்றுவிமானமும்பற்றறவற்றுச்சுற்றுந்
தொடையற்றிகண்மூண்டெழுதோள்வலியற்றுச்செற்ற
மிடையற்றுவிநகையற்றடலேறுபோலு
நடையற்றடைவார்திலைகண்டனனந்தியண்ணல். (௩௯)

உடையானடிதாழ்த்திவையோதலுமோதகீத்சச்
சடையானிளவாணகைசெய்துதருமசெசுவகண்
விடையான்சிலையானிகல்வென்றிவிளைக்குந்தெய்வப்
படையானெழுந்தானமராடியபாரிற்சென்றான். (௪௦)

(௩௪) ஊற்றம் - இடையூறு. போகமவீடு தருகின்றவனென்ற
து-இருவிளை யொப்புவந்துகூட, போகத்தையும், மலபரிபாகத்தில்
மோட்சத்தையும் தருவோளுதலின்.

(௩௫) சிம்புன்-சரபம். சூறை-வாயு. பன்னகம்-பாம்பு.

(௩௬) கொட்புற்று-சுழன்று-இது, கொடுமை என்னும் பண்பு
றும், ஈற்றயலுக்காமுங்கெட்டுப் பெயர்விருதியேற்றுக் கொட்பு என
கின்றது. பெட்பு என்பதற்குப்பகுதி-பேண என்பதன் விகாரமென
க்கொள்க.

(௩௮) சாய்தல்-புறங்கொடுத்தல். சாம்பி-சோர்த்து.

(௩௯) இல்-போர். தொடை-தும்பைமாலை. செற்றம்-கோபம்.

(௪௦) தெய்வப்படை என்றது-பாசுபதாஸ்திரத்தை.

அழகியாசிரியவிரகுததம்.

மேலியாகவப்பாரிடைப்பாரிடவீரையம ராடி
யோவிலாவலிகவர்ந்த துமனறினியுருததெவசெதிர்தாலுந
நாவிலாவலிகவர்வுமடங்கலினறணிப்பிணுவெனநிற்குந
உதவியாநிருவுருவமுஞ்சேவகசசெய்கையுமெதிர்கண்டான். (சக)

ஒற்றைவார்கழற்சரணமும்பாம்பசைத்துடுததெவம்புலித்தோலுந
கொற்றவாணமுருகரமுமவெண்ணீறணிகோலமுநூனமாற்புந
நாறவேணயுநதனனையேநோககியகருணைசெய்திருநோகமு
பற்றதன்வலப்பாநியைததடாதகைடபிராட்டியுமெதிர்கண்டான்

கண்டவெல்லையி லொருமுலைமறைந்தது கருத்தினன்மடனச
சங், கொண்டமைந்திடக் குனிதரமலர்ந்தபூங் கொம்பாபோலொசி
நதொல்கிப், பண்டையன்புந திறைகொளக்கருங்குழற் பாரமும்
பிடர்தாழ்க, கெண்டையுண்கணும் புறவடிநோக்கமண் கிளைத்துமி
னெனெனின்ருள். (சக)

நன்றமென்கொடிக்ககல்விசும்பிடையானிகழ்த்தியதிருமாற்ற
மன்றநிந்ததழநிவனஞ்சுமதிசெறிபுணிகதன்னாயித்
கொன்றையஞ்சடைசுழுநகனேரின்மண்குழகனென்றலுமன்பு
துன்றநின்றவட்பாநதருட்சிவபரஞ்சோதிமற்றிதுகூறும் (சக)

என்றுதொட்டுநீதிசையின்மேற்சயங்குறித்தெழுதுபோந்தனைநா
முமன்றுதொட்டுமமதுரைவிட்டுநீவிடாததிடுததுவநதனமுனீரை
ந், தொன்றுதொட்டநான்மறையுரைவழிவருசோமவாரத்தோரை
ன்றுதொட்டநான்மணஞ்செயவருதுநின்னகாகருநீயேகென்றான்

என்றநாதன்மேலன்பையுமுயிரையுமிருத்தியாய்ஞ்சுழக்
குன்றமன்னதோமேற்கொடுதூரியங்குரைகடவெனவாப்ப
நின்றதெய்வமாலவரைகருமபுண்ணியநீத்தமுநீத்தேகி
மன்றனமாமதுராபுரியடைந்தனணமதிகுலவிளக்ககன்னுள். (சக)

(சக) ஆகவட்பா - யுத்தபூரி. பாரிடம் - ஸுதகணம். உருதது-
கோபித்தது. பிணுமடங்கல்-பெண்கிவகம்.

(சக) ஒல்கி - துவண்டு.

(சக) மாற்றம்-உரை. குழகன்-பேரழகுடையவன்.

(சக) ஓரை நன்றுதொட்டநான்-எல்லமுசுடர்த்தவகூடிய கால
ததில். உனைவிடா தடுத்தவநதன மென்றது-சத்தனுள்ள தனக்
குத்தாதான்மிய சத்தியாயநின்றலை.

(சக) புண்ணியநீத்தம்-புண்ணியநதி.

மங்கைநாயகிமங்கலமெதிர்கொளவந்துவானிழிசெல்வம்
பொங்குமாளிகைபுகுந்தனளாகமேற்புதுமணத்திறத்தீட்டி
யெங்குமோலையுய்த்தமைசசர்மங்கலவினைக்கியைவனவமைக்கின்ற
ரங்கண்மாநகரெங்கணுங்கடிமுரசானைமேலறைவித்தார். (௪௭)

மேற்படி - வேறு.

கன்னிதன்மணமுரசறைதலுங்கடிநகருறைபவர்கரைகெடத்
துன்னியவுவகையுட்கடவுளைத்தொழுக்கையருடலுமுகிழ்ப்பெழப்
பன்னியதுதியினரியலெழின்மகளிரையழகுசெய்பரிசென [வார்.
வின்னியலெழில்வளநகரொலாஞ்செயல்வினையணிபெறவெழில்செய்

கோதையொடும்பரிசுத்தனக்குப்பைகளைந்தனர்வீசுவார்
சீதளமென்பனிரீர்கயேச்சித்தினபூழியடக்குவார்
மாதருமைத்தருமிறைமகண்மன்றன்மகிழ்ச்சிமயக்கினுற் [ர்.
காதணிகுழைதொடிகண்டிகைகழல்வன தெரிநிலர்தொழில்செய்வார்
மங்கலமென்றெனவினவுவார்வருமதிநாளெனவுரைசெய்வார் [வார்
தங்கையொல்லை தழீஇக்கொள்வார், தாங்கருமோகை தலைக்கொள்
திங்களினெல்லையுமாறுநாளாறுகமென்றுசெலுத்துவார்
நங்கையருங்கடிகாணலோதுடித்தனதோள்கண்மக்கென்பார். (௫௦)

பித்திகைவெள்ளைபுதுக்குவார்பெட்புறுவார்களும்பெட்புறச்
சித்திராபந்திரிந்துத்துவார்தெற்றிசன்குங்குமரீவுவார்,
வித்தியபால்கைமென்றழைவிரிதலைநீர்நிறைபொற்றுடம்
பத்தியின்வேதிநிரப்புவார்தோரணம்வாயில்பாம்புவார். (௫௧)

நீளிடையணிமறுகெங்ஊடுநெடுநடைக்காவணநாட்டுவார்
பாளையொள்கமுருசுவைக்கழைபழுக்குலையாழையொழுக்குவார்
கோளிறைகொண்டெனவாடிகள் கோத்தணிவார்மிசைகொழிநீரை
வாளரியெழுபரியடிபடமத்திகைநீரையெனைவப்பாள். (௫௨)

(௪௮) கடி - காவல். முகிழ்ப்பு - புளகம்.

(௪௯) கோதை - பூமலை. பூழி - புழுதி.

(௫௧) பித்திகை - சுவர்த்தலம். பெட்புறுவாரென்றது, ஈண்டு,
யாவராலும் விரும்பப்பட்ட சிற்பநூல் வல்லோரை. பெட்பு-ஆசை.
தெற்றி - திண்ணை. வேதி - மேடை.

(௫௨) மறுகு - வீதி. காவணம் - நடைப்பந்தல். கோள் - நவக்
கிரகம். அரி - சூரியன்.

பூவொடுதண்பனிசிந்துவார்பொரியொடுபொற்சுணம்வீசுவார்
பாவைவிளக்குநிறுத்துவார்பைந்தொடைபந்தரினாற்றுவா
ராவணமென்னவயிர்ப்புறவணிமறுகெங்கணுமாதனக்
கோவையுமரகதமாலையுங்கோப்பமையாரமுதாக்குவார். (௫௩)

அடுகரிசிந் தூமப்புவாரழன்மணியோடைமிலைச்சுவார்
கடுடையிவுளிகழுத்தணிநீலணிகலனை திருத்துவார்
சுடர்விடுதேர்பரிபூட்டுவார்தொடையொடுகவரிடேய்க்குவார்
வடிவறுபொற்கலநவமணிமங்கலதீபமியற்றுவார். (௫௪)

பழையனகலனைவெறுப்பாற்புதியனபணிகன்பரிப்பாற்
குழைபனிநீரளாகுங்குமங்குவிழுழைபுதைபடமெழுஞுவார்
மெழுகியவீரம்புலர்த்துவார்விரைபடுகலவைகனப்புவா
ரழங்கியண்ணடிநோக்குவார்மைந்தரையாகுலமாக்குவார். (௫௫)

அஞ்சனம்வேல்விழிதீட்டுவாராடவர்மார்பிடைநாட்டுவார்
பஞ்சுகன்பாதமிருத்துவார்பரிபுரமீதுதிருத்துவார்
வஞ்சியர்தேறலருத்துவார்மருங்குறளாடவருத்துவார்
கொஞ்சியகனிமொழிகழறுவார்குழுவொடுகுவைகள்குழறுவார். (௫)

கின்னரமிதுனமெனச்செல்வார்கிளைசெழுபாணொடுவிறலியர்
கன்னியரசைவணங்குவார்கடிமணமெய்துகளிப்பினா
லின்னிசையாமொடுபாடுவாரீந்தனதுகில்லிரிதேசத்துவார்
சென்னியின்மீதுகொண்டாடுவார்தேறலையுண்டுசெருக்குவார். (௫௭)

மன்னவர்களிரும்மறையவர்களிரும்வந்துபொன்மாலையைத்
துன்னினர்சோபனம்வினவுவார்தோகைதன்மணவணிநோக்குவார்
கன்னிதனேவலர்வீசிய்காசறைகர்ப்புரவாசமென் [ராசு.
பொன்னறுங்கலவையின்மெய்யெலாம்புதைபடவளனொடும்போல

(௫௩) சுண்ணம்-சுணமென இடைகுறைந்துநின்றது. பாவை
விளக்கு-பிரதமைகளேந்தும் விளக்கு. கோப்பு-கோர்வை.

(௫௪) ஓடை-பட்டம். கலன்-சேணம்.

(௫௫) ஆகுலம்-வருத்தம். அப்புவார், வினைமுற்று எச்சமாய் நி
ன்றது.

(௫௬) பரிபுரம்-சிலம்பு. தேறல்-மது. குவைபாடலாவது-“குர
வைவென்பதெழுவர்மங்கையர், செந்நிலமண்டலக்கடக்கைகோத்
தத், தந்நிலகொட்பின்றாடலாகும்” எனவருஞ்சுத்திரத்தாலுண
க.

(௫௭) விறலியர்-பாடற்பெண்கள். கின்னரமிதுனம்-கின்னரம்,
மிதுனம், ஏன்னும் பட்சிகள். கிளை-வீணியினரம்பு-சுற்றம்.

(௫௮) காசறை-மயிர்ச்சாந்து.

அங்கனைக்ஞ்செய்தசும்பினவாடைபொதிந்தனதோடவிழ்
தொங்கல்வளைந்தனமங்கையர் துள்ளியகவரியினுள்ளன
கங்கையும்வாணியும்யமுனையுங்காவிரியும்பலதுறைதொறு
மங்கலதூரியமார்ப்பணமதமலைமேலனவருவன. (கூக)

அங்கவர்மனைதொறுமணவினையணுகியதுழனியரோனமறைப்
புங்கவரினிதுணவறுசுவைப்போனகமடுவினைபுரிசுவா
ரிங்கடுவனபலியடிகளுக்கெனயதிகளையெதிர்பணிசுவார்
சங்கரனடியரையெதிர்கொள்வார்சபரியைவிதிமுறைபுரிசுவார். (க)

இன்னணநகர்செயலணிசெய்வினையிலிமணமகன்மணவினைக்
கன்னியுமனையவளென்னினிச்சுநகர்செயுமெழில்வளையா
மென்னவரியநகர்செயலெழிலினைபெனவுரைசெய்வதெவனிதன்
மூன்னிறைமகடமர்மணவணிமண்டபவினைசெயுமுறைசொல்வாம்.

மேற்படி - வேறு.

கருவிவான்முகிலூர்தியைப்பொருதநாட்கலைதிருமாட்டி
செருவில்வாங்கியவிமானமாலேக்ளெனத்தெய்வதவரையெல்லா
மருவியந்கர்வைகியதம்மிறைமடமகடனைக்காண்பான்
றுருவிநின்றெனநட்டனொட்டிவான்ருடுநிலநெடுந்தேர்கள். (க)

பளிக்கினெழுயர்களிறுசெய்தமைத்தபொற்படியதுபசுஞ்சோதி
தெளிக்குநிலத்தினுளிகணிரைமணித்தெற்றியதுற்றோர்சாய்
வெளிக்குளாடியவோவியப்பாவைபோன்மீளிப்பளிககாற்சோதி
தளிர்க்கும்பித்தியதிடையிடையிடமரகதசசாளரத்ததுமாதோ. (கூஉ)

பல்லுருச்செய்தபவளக்காலாயிரம்படைத்ததிந்திரநிலக்
கல்லுருத்தலைப்போதியதாடகக்கவின்கொளுத்தாமேல
தல்லுருக்கியசெம்மணித்துலாத்த, குதுடற்பசுந்திங்கள்
வில்லுருக்குகன்மாடமதாகியவேன்விமண்டபஞ்செய்தார். (கூச)

(கூக) தசம்பு-குடம். மதமலை-மதத்தையுடையயானை.

(கூ0) துழனி-ஒசை. பவி-பினைசு, சபரியை-பூசை.

(கூஉ) முகிலூர்தி - இத்திரன். நெடுந்தேரென்றது - நிலத்
தேரை.

(கூஉ) எழுயர்களிறு என்றது - எழுமுழுமுயர்ந்த அரசயானையை.

(கூச) போதியது-போதிகைகளை யுடையது. போதிகை - கு
றுத்தறி. வில்-கிரணம். துலாம்-சிறுகுமிழ். உருக்கு-காலங்காந்தபெ
யரசசமாதலால், கல்மாடம் என்னும் எல்லைப்பொருள் கொண்ட
து. கல்மாடம் - சந்திரகாந்தக் கல்லால்செய்த மேனிலை.

முத்திற்பாளைசெய்தவர் மாகதத்தினுன்மொய்த்த பாசிலைது
ப்பின், கொத்திற்திற்பழம் வெண்பொணற்கோழரை குயின்றபூச
முத்துப்பின், ரொத்திற்துங்குபூச செம்பொணற்பழுக்குலை தூக்கிப்
பொன்றெற்றண்டு, வைத்துப்பாசொளி மாகதநெட்டிலைவாழையு நி
ரைவித்தார். (௬௫)

பித்திமாதவிசண்பகம் பாதிரிபிறவுமண்டபஞ்சுழிப், பத்தியா
வளர்த்தீளிகளவாய் திறந்துபண்பாடவின்மதுக்காலத், தத்தியாய்ம
ணங்கவர்ந்து. சாளரந்தொறுந்தவழித் தொழுகினந்தென்ற, நித்தி
யாசிற்சுமதுத்துளி தெளித்திடச செய்தனருய்யானம். (௬௬)

வேள்விசசாலையும் வேதியுங்குண்டமு. மேகலையொடுதொன்
னுந், கேள்விசசார்பிறந் கண்டுகண்ணடிவிடை கிளர்சுடர்சீவற்ச,
நீள்விற்சாமரம் வலம்புரிசுவத்திக நிறைகுடமெனவெட்டு, வாள்வி
ட்டோங்கு மங்கலத்தொழில்செய் பொறிவகையினு னிருமித்தார்.

மணங்கொள்சார்தொடு குங்குமப்போதளாய் மான்மதம்பனி
நீர்தோய்த், திணங்குசெறுசெய் திருநிலந்தடவிவா னிரவிமண்டல
நாணப், பணங்கொணுகமா மணிவிளங்கிருகையும் பாவைகளெடுத்
தேத்தக்; கணங்கொடாரகை யெனநவமணிகுயில் சும்பலம்விதானி
த்தார். (௬௭)

செம்பொற்கோயின்முன்சேண்டொடுகாவணத் திசையெலாம்
விழுங்கசசெய், தம்பொற்பாலிகைப்பாண்டில்லாய்முளைதெளித்தம்
பயத்தவனாதி, யும்பர்க்கேற்றபொற்கம்பலமேல்விரித் துள்ளுநத்தவி
சிட்டுத் தும்பைத்தாழ்சடையான் நமார்க்காதனஞ்சுழி வீட்டதனப்
பண். (௬௮)

சுற்பகத்தாவயிரவாளரிப்பிடர்கதுவப்பொற்குறடேற்றி
யெற்படுத்துகிராட்டஞ்சு தாமாலியற்றியவெருத்தத்தூண்
விற்படும்பளிக்குத்திரந்துப்பினுலவிடங்கமேனிலமூன்றப்
பொற்புநால்வழிவிமானம்பன்மணிகளாற்பொலியச்செய்துள்ளாக.

(௬௫) துப்பு - பவளம். கோழ் - வழவழப்பு. தொத்து - கொத்
து. தூக்கி, வைத்து, எனவேறு பலவடுக்கியவினையெச்சங்கள், இ
சையெச்சமாய்நின்ற அமைத்தஎன்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனி
லையைத் தனித்தனிகொண்டன.

(௬௬) பித்தி - சிறுசண்பகம் - மாதவி - குருக்கத்தி. தத்தல்-
செல்லல். உய்யானம் - பூத்தோட்டம். உத்தியானமென்பது உய்யா
னமென நின்றது, இடைக்குறை. பித்தி - கடைக்குறை-பித்திகை.

(௬௭) மேகலை - ஓமகுண்டத்தின் வரம்புகள்.

(௬௮) தாரகை - நட்சத்திரம்.

(௬௯) பாண்டில் - வட்டவடிவு. நாப்பண் - நடு.

(௭௦) அரி - சிங்கம். விடங்கம் - கொடுங்கை. தூல்-சிற்பதூல்.

அங்கமாறுமேகாட்சளாய்முதலெழுத்தம்பொற் றீடிகையாகித்
தங்கநான்மறைதூல்களே சித்திலந்தொடுத்தசைதாம்பாகி
யெங்கனாபகனெம்பெருமா ட்டியோடிநுப்பதற்குருக்கொண்டு
தங்கினாலெனநவமண்குயின் ற்பொற்றவிசதுசமைத்திட்டார். (எக)

புரந்தரன்றருசற்பகம்பொலநதுகிள்பூண்முதலியநல்கச
சுந்தரும்பெறலமுதமைவகையறுசுவையுணமுதலாகப்
புரந்ததெய்வவான்பயப்ப்ச்சிந்தாமணிபற்பலவஞ்சித்தித்
திரந்துவேண்டுவந்தரத்தரவீட்டினூரிந்திரநகர்நாண. (எஉ)

தென்னர்சேகரன்றிருமக்டிருமணத்திருமுகம்வரவேற்று. [நி
மன்னர்வந்தெதிர்ந்தொழுதுகைக்கொண்டு தம்மணிமுடிமிசையேற்
யன்னவாசகங்கேட்டனர்,கொணர்ந்தவர்க்கருங்கலநதுகினல்கி
முன்னரீர்த்தெழுகளிப்புறமணத்தினுமூத்தினர்வழிக்கொள்வார். (]

கொங்கர்சிங்களர்பல்லவர்வில்லவர்கோசலர்பாஞ்சாலர்
வங்கர்சோனகர்சீனர்கள்சாளுவர்மாளவர்காம்போச
ரங்கர்மாகதராரியர்நேரியாவநதியர்வைதர்ப்பர்
கங்கர்கொங்கணர்விராடர்கண்மராடர்க்கருநாடர்குருநாடர். (எச)

கலிங்கர்சாவகர்கூவீளரொட்டியர்கடாரர்கள்காந்தாரர், குலிங்
கர்கேகயர்விதேகர்கள்பெளவர்கொல்லர்கள்கல்யாணர், தெலுங்கர்
குர்சசரர் மசசர்கண்மிலேசசர்கள் செஞ்சையர்முதலேனைப், புலங்
கொண்மன்னருநுறைதொறுமிடைந்துபார்புதைபடவருகின்றார்.

இத்தகைப்பலதேயமன்னவர்களுமெண்ணிடம்பெருநீண்டிப்
பைத்தவாழிபோன்றிலமகண்முதுகிறப்பரந்ததானையாகித்
தத்தராட்டுளபலவகைவளனெடுநதழீஇப்பலநெறிதோறு.
மொய்த்துவந்தனர்செழியர்கொன்றிருமகண்முரசுதிர்மணமுதார். (]

வந்தகாவலருழையர்சென்றுணர்த்தினர்வருகெனவருகும்ப்பச
சந்தவாளரிபிடானைமீதந்தழைத்தருள்பழுத்தோங்குங்
கந்தராண்மலர்க்கொம்பினைக்கண்டுகண்களிப்புறமுடித்தாமஞ் [ர்.
சந்தவீழ்தருள்கூந்திடத்தொழுதுபோய்த் திருநுதுதம்மிடம்புக்கா

(எக) அங்கம் - வேதாங்கங்கள். முதலெழுத்து - பிரணவம்.
தவிசது - அது பகுதிப்பொருள் விசுதி.

(எஉ) ஐவகையுணவாவன - உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பரு
கல், உரிஞ்சல். தெய்வ ஆன் - காமதேனு.

(எடு) துறை - வழி. (எசு) நெறி - மார்க்கம்.

ஈராவளங்களுட்புறவீனில்வளங்களுமருத்தண்பணைவேவிட
 ஈராவளங்களுஞ்சலதிவாய்நடைக்கலந்தருவளங்களுமீண்டி
 ஈராவரம்பறமங்கலம்பொலந்ததிவ்வூரினிராவ்வேதக்
 ஈரகடந்தவன்றிருமணஞ்செயவருகாட்சியைப்பசர்கின்றே. (௪)

கநாயகமீண்டபின்னாட்பிகத்திர்சிதகிரியெய்தி.
 நாகநாயகமணியணிசுந்தாநாயகனுயிர்க்கெல்லாம்
 பொகநாயகனுசிப்போகம்புரிபுணர்ப்பறிந்தருணந்தி
 மாகநாயகன்மாலையனுருத்திரர்வரவின்மேன்மனம்வைத்தான். (௫)

சங்குசன்னையாதிசுணாதிபர்தமைவிடுத்தனன்னார்
 செங்கணைற்றவர்மாலையன்முதற்பெருந்தேவர்வான்பதமெய்தி.
 மெங்கணையகன்றிருமணச்சோபனமியம்பினாதுகேட்டுப்
 பொங்குகின்றபோரன்புபின்றள்ளுறப்பொள்ளெனவருகின்றார். (௬)

அஞ்சுகோடியோசனைபுகைத்திருமடங்கழன்றவர்தமைப்போலீ
 ஈஞ்சதியுருத்திரர்புடையுடுத்தவாழற்கணற்பூதங்க
 ஈஞ்சநாமுருத்திரரண்டத்துசசியாரியன்முதற்றேவ
 ஈஞ்சமாணையுமாற்றலும்படைத்தவரெகுறட்படைவீரர். (௭)

(௫) புறவு - முல்லை. சலதி - சமுத்திரம்.

(௬) ஏகம் - ஒப்பின்மை. நாகநாயகன் - ஆதிசேடன். ஞாட்
 பு-யுத்தகனம். இரகிதம்-வெள்ளி. மாகநாயகன் - இந்திரன். மாகம்-
 வானுலகம்.

(௭) இருமடங்கழன்றவரென்றது-கீழண்டகடாகத்தில், கோ
 டியோசனையுள்ள கனகமயமான ஆலயத்தில், ஆயிரம்யோசனையுயா
 மும், இரண்டாயிரம்யோசனை அகலமுமுள்ள சிவகாதனத்தில், தம
 துதிருமேனியில் அக்கினிசசுவாலை பத்துக்கோடியோசனையும், அச
 சுவாலையின்புகை ஐந்துகோடி யோசனையுமுடையவராய் வீற்றிருக்
 குர், காலாக்கினி உருத்திரநாயனாரை. தமைப்போலீஈரஞ்சதீ யுரு
 ததிரரென்றது - அவரைசூழ்ந்து அவர்போன்றிருக்கும், தசவுருத்
 திரர்களை. புடையுடுத்தவரென்றது - அப்பத்துருத்திரர்களுள் ஒவ்
 வொருவரையும் பரிவாரமாகச்சூழ்ந்து சேவித்துநிற்கும், ஒவ்வொரு
 கோடியுருத்திரர்களை. நாற்புகங்களுஞ் சூறுருத்திரரண்டத்துசசி
 யர் என்றது - நால்வகைப்பூதங்களும் அண்டமுகட்டில் வசிப்பவர்
 களுமாகிய யாவரும்ஞ்சத்தக்க சூறு உருத்திரர்களை. இவர்கள், அ
 ண்டகடாகப்புறம்பிலுள்ள இந்திரதிக்குமுதலிய அஷ்டதிக்குகளி
 லும் ஒவ்வொருதிக்குக்குப் பதின்மராகவும், அண்டகடாக லோட்டு
 கருக்கீழுள்ள விஷ்ணுதிக்கிற் பதின்மரும், அண்டகடாகத்தின்மே
 லுள்ள பிரமதிக்கில் பதின்மருமாக வசிப்பார்கள். ஆணை - ஆக்கினை,
 பூற்றல் - வல்லமை - குறட்படை - பூதப்படை.

புத்தியட்டகர்நாலிருகோடிமேற்புகப்பெய்தராகங்கள்
பத்திரட்டியுங்காப்பவர்ப் பாரிடப்படையுடைக்கூர்மாண்டர்.
சத்தியச்சிவபாஞ்சுடருதவியசதவுருத்திரான்னு
ருய்த்தளித்தவீரைம்பதுகோடியருருத்திரகணநாதர். (௮௨)

பட்டகாரிவாய்வண்பவர்ப்சுபதியுருத்திராதி
யட்டமூர்த்திகண்மேருவினவீர்சுடர்டகர்தோடேந்து
மட்டருமலர்மகன்செருக்கடங்கிடமயங்கியவிதிசேற்ற
ரிட்டையாலவனென்றியிறீறோன்றியநீலலோகிதநாதர். (௮௩)

(௮௨) புத்தியட்டகர் - பைசாசம், ராட்சசம், யாகுடம், காத்தர்
லம், மாகேத்திரம், செனமியம், பிராசேஸ்வரம், பிராமம், என்னுமெ
ண்வகைப்பட்ட சூக்குமபுவனங்களி னதிபதிகளாகிய, அனந்தர்,
சூக்டிமர், சிவோத்தமர், கைகேத்திரர், கைருத்திரர், திரிமூர்த்தி,
பூரீகண்டர், சிகண்டி என்னும் அஷ்டவித்யேஸ்வரர்கள். நாலிரு
கோடிமேற்புகப்பெய்த ராகங்கள் பத்திரட்டி என்பது—அதிபாதக
முதலிய பாவங்களைச் செய்தோர்வசித்தற்கு, இருபத்தெட்டுத்தள
ங்களாகக் கட்டின நிலைமாடங்கள்போல ஒன்றின்மே லொன்றாய்,
உருத்திரதேவநாயனார் புவனத்திற்குமேலுள்ள இருபத்தெட்டுகோ
டிநாகங்களை. கூஷ்மாண்டர் என்பது—கூர்மாண்டர் என்றாயிற்று.
காப்பவரென்றது, பிரளயகாலாச்சினியையும், பிரளயகாலத்துச சூ
ரியனும்போன்ற திருவுருவமும், சுறுத்தமுகமும் மழுவேந்திய கா
முமுடைய கூர்மாண்டதேவ நாயனரைப் புடைசூழ்த்து அவரைப்
போலுருவாய்த், அகே உருத்திரர்களை. கூர்மாண்டராவார்-அந்ந
ரகங்களின் மேற்பாகமாகிய கருபூமிமில் அந்நரகங்களுக்கும் அவற்
றைக்காப்போருக்கும் அதிபராயுள்ளவர். சத உருத்திராவார்-மந்தி
ரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலைஆகிய ஆறத்துவாக்க
ளிலு முறையாயமந்துள்ள ஐந்து ருத்திரர்கள். ஈரைம்பதுகோடி
யுருத்திரர்களுன்றது—பிரமாண்டதா உருத்திரர்களுக்கு உள்ளி
ட்ட நூறுகோடி யுருத்திரர்களை.

(௮௩) காரி-விஷம். அட்டமூர்த்திகளாவார் - பவன், சருவன்,
ஈசானன், பசு, பதி, வீமன், மாதேவன். உருத்திரன். ஆடகர்-ஆட
க்கள்வார். இவர் பாதாளத்துக்கு மேலுள்ள ஆடகேஸ்வரபுவனத்
தில் ஆயிரமயோசனை உயரமுள்ள பொன்மயமான திருக்கோயிலினு
ள்ள அசுரரும், நாகரும், அரக்கரும், சேவிக்கவீற்றிருப்பவர். விதி-சு
ருட்டித்தொழில்.

பாலமேற்றசெந்தழல்விழியுருத்திராபதினொருபெயர்வாகைச
சூலமேற்றகங்காளகபாலியர்தூரகதடுங்காரி.
நீலமேற்றபைங்கஞ்சகப்போர்வையினெடியவரிருவாணக்
கோலமேற்றவரெண்மர்ஞாளிப்புறங்கொண்டகேத்திரபாலர் (அ) (அ)

செய்யதாமரைக்கண்ணுடைக்கரியவன்செம்மலர்மணிபட்டத்
தையன்வாசவனாதி யெண்டிசைப்புலத்தமரெண்வசுதேவர்
மையில்லேள்விசாலேழெழுமருத்துகண்மருத்துவரிருவோர்வான்
வெய்யவான்வழங்கா விரண்டருக்கோர்வெண்சுடர்மதிசெசல்வன்.

கையுங்கால்களுங்கண்பெற்றுக்கதிபெற்றகடும்புலிமுனிசசெல்வன்,
பையராழுடிப்பதஞ்சலிபாற்கடல்பருகிமாதவன்சென்னி
செய்யதான்வைத்தசிற்றுமுனிசூறுமுனிசிவமுணர்சனகாதி
மெய்யுணர்ச்சியோர்வாமதேவன்சுகன்வியாதாரதன்மன்னே. (அ)

எழுவான்னையர்சித்தர்விச்சாதாழியக்கர்கின்னார்வேத
முழுவர்புணர்முனிவர்யோகியர்மணிமுடித்தலைப்பலகார்,
வழுவல்வான்வவலயுகடருதர்வான்வலியுடையசுரேசர்,
குழுவொடும்பயில்பூதவேதாளர்வெங்குளிகளாமாதர். (அ)

(அ) உருத்திராபதினொருவர் என்றது—மாதேவன், ஆரன்,
உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசையன், வீம
தேவன், பவோற்பவன், கபாலி, செளமியன் என்னு மேகாதசவரு
த்திரர்களை. இவர்கள் பிரமனுக்குமயங்கிய சிருட்டியைத் தேற்று
வித்தற்பொருட்டு ஒவ்வொரு கற்பத்திலும் அவன்நெற்றியிலிருந்து
ஒவ்வொருவராகத் தோன்றினவர்கள். கங்காளர் - எலும்பைத்தரித்
தவர். கபாலியர்-கபாலத்தையேந்தியவர். காரி-சாத்தன். நிருவாண
க்கோலமேற்றவர் எண்மரென்றது—அசிதாதகர், குரு, சண்டர்,
சுரோதனர், உன்மத்தர், கபாலி, பீஷணர், சங்கரரென்னும் கேஷத்
திரபாலரை.

(அ) வாசவனாதி யெண்டிசைப் புலத்தமரென்றது—இந்திர
ன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானிய
ன் என்னு மஷ்டதிக்குப்பாலகரை. எண்வசுதேவர் என்றது - துரு
வன், தமன், சோமன், ஆபன், அனிலன், அனலன், பிரத்தியூடன்,
பிரபாசன், என்னும் வசுகணத்தவரை. மருத்துவர்-அஸ்வனிதேவர்
கள். ஆநிரண்டருக்கொன்றது-இந்திரன், தாதா, பகன், பூஷன்,
மித்திரன், வருணன், அரியமான், அருசசி, விவசுவன், துவட்டா,
சுவீதா, விஷ்ணு என்னுமிவர்களை.

(அ) சிறுமுரி - உபமந்திரர், குறுமுனி - அகத்தியர்.

ஆண்டினோட்யனம்பருவத்திங்களாநிறண்டிருபக்க
ழிண்டுமைம்பொழுதியோகங்கள் கரணங்களிராப்பகலிவற்றோடும்
பூண்டாழிகைகண்டுமுதற்காலங்கள் பொருகடனதிதிக்கு
நீண்டமால்வரை திகழயேகமின்னிமிர்ந்தவைம்பெரும்பூதம். (அஅ)

மத்திரம்புவனங்கடத்துவங்கலைவருணங்கற்பதம்பேதம்.
தத்திரம்பலசமயநூல்புறத்தழிஇச்சார்த்தநூற்றுமாத்ரி,
முத்திரங்கியசதுவிதஞ்சரியையேமுதலியசதுட்பாத
மத்திரங்குநீர்முடியவரடிபடபயாபுடையசத்தி. (அக)

ஆயிரங்கடலையவாழ்ப்பார்த்தெழுமாயிரமணிகத்து
ளாயிரங்கடலையையாயுருத்திரார்த்தத்தவரண்ட
மாயிரத்தார்பட்டெனத்தூதுபியாயிரங்கலந்தார்ப்ப,
வாயிரஞ்சதகேரீடியோசனையுழியரைக்கணத்திடைச்செல்வார். (அ)

சித்தத்தேர்முனிவேக்கருத்தேவருஞ்சிவனுருத்தரித்தோருத்.
தத்தத்தேர்முதலார்தியர்வார்திகழ்சுத்தனயணிக்கொங்குகக்
கொத்தத்தேமலர்க்குமுன்மனையாரொடுவருளிரிவிசும்பாருச்சென்
நுத்தத்தேரிடையாள்பங்கனணவரைக்கணியராய்வருகின்றார். (கக)
இழித்தவூர்தியர்பணித்தெழுமயாக்கையரிறைபுகழ்திருநாம,மொழிந்
தநாலினர்பொடிப்பெழுமெய்யினர்முகித்தகைமுடியேறக், கழித்த
வன்பினர்கண்முதற்புலங்கட்குங்கருணைவான்சுவையூறப், பொழிந்
தவானத்தத்தேனுறைதிருமலைப்புறத்துவண்டெனமொய்த்தார். (அ)

(அஅ) ஆண்டு-பிரபவாதி யறுபதுவருடங்கள். அயனம்-உத்த
ராயனம், தசுஷ்ணாயனம், பருவம், கார்முதலியஆறுபருவங்கள். இரு
பட்சம், சுக்கிலபட்சம், கிருஷ்ணபட்சம். ஐம்பொழுது-வைசுவாயா
தியைப்பொழுதுகள். ஐம்பெரும்பூதம் - பிரிதிவுருதலியபஞ்சபூதங்
கள்.

(அக) மத்திரம் - சத்தகோடிமகாமத்திரங்கள். கலை - நிவர்த்தி
யாதி பஞ்சகலைகள். வருணங்கள்-ஐம்பத்தோரகுகங்கள். பதம்-எண்
பத்தொருபதங்கள். தத்திரம்-இருபத்தெட்டாகமங்கள். புறத்தழிஇ
ச்சார்த்தநூல்-புறச்சமயம் புறப்புறச்சமயநூல்கள். சதுட்பாதம், சரி
யையாதிநான்கு ரூபபாதங்கள். எண்சித்தி-அஷ்டமாசித்தி.

(கஅ) ஆயிரம் - அநேகம். அனிகம் - சேனை. கதிர் - சூரியன்.
அத்தாரத்தவர் - தேவர்கள்.

(கக) சிவனுருத்தரித்தோர் - உருத்திரர். ஆறு - வழி. அத்தத்
தேரிடையாள் - அ-தத்து, ஏர் - இடையாள், என்பது சொல்வகை.
அந்த நூல்போன்ற அழகிய இடையையுடையவன் என்பது பொரு
ள் தத்து - நூல்.

விரவுவானவர்களுக்கறவொதுக்குவான்வேத்திரப்படையோச்சி
யரவுவார்சடைநந்தியெம்பிரானவாணிமணிமுடிதாக்கப்
பரவுதாளியிற்புதைபடுகயிலையம்பருப்பதம்பகல்காலு
மிரவிமண்டலத்தொடுங்குராளொடுங்கியவிந்துமண்டலமானும். ()

வந்தவானவர்முறநிற்பநந்தியெம்வள்ளல்குள்ளெய்தி
யெந்தைதாள்பணிந்தையவிண்ணவரொலாமீண்டுனரெனவீண்டுத்
தந்திடென்னவந்தழைத்துவேத்திரத்தினுற்றாராதர்த்தொரிந்துய்ப்ப
முந்திமுந்திவந்திதைஞ்சினாச்சேவடிமுண்டகமுடிசூடி. (௧௬)

தீர்த்தன்முன்பணிந்தேத்துகின்றார்களிற்சிலர்க்குத்தன்றிருவா
யின், வார்த்தைதல்கியுஞ்சிலர்க்கருண்முகிழ்கைவழங்கியுஞ்சிலர்க்
குக்கண், பார்த்துநீண்முடிதுளங்கியுஞ்சிலர்க்கருட்பரிசிற்செழுந்
தண்டங், காத்தகண்டனோர்மண்டபத்திடைபுக்குக்கடிமணக்கவின்
கொள்வான். (௧௭)

ஆண்டநாயகன்றிருவுளக்குறிப்புணர்ந்தளகையகனுள்ளம்
பூண்டகாதன்மேற் கொண்டெழுமன்புத்தன் புனிதமெய்த்தவப்பே
றுமீண்டவாங்கணைத்தெண்ணிலாமறைகருமிருவருமுனிவோருந்
தீண்டருந்திருமேனியைத்தன்கையாற்றீண்டிமங்கலஞ்செய்வான்.

பூந்துகிற்படாங்கொய்சகத்தானையின்போக்குகோவணஞ்சாத்தி,
யேத்திரட்டைஞாண், பட்டிகையிறுச்சிவண் டிரைக்குரான்மலர்க்கு
வேய்த்துகற்பகப்புதுமலர்ச்சிகழிசைகமிலைத்துநீறணிமெய்யிற். [ஞ்சி
சார்தமான்மதந்தண்பணிநீளாய்த்தடக்கையான்மட்டித்தான். ()

இரண்டுசெஞ்சுடர்துழைத்திருந்தாலென, விணைமணிக்குழைக்காதிற
சுருண்டதோடுபொற்குண்டலத்தினியிருமூர்துதோட்டிற்த்துள்ள
மருண்டதேவரைப்பரமெனமதிப்பவர்மையல்லல்லிருண்மான[த்தி.
விருண்டகண்டமேன், முழுமதிக்கோத்தென, விணைத்தகண்டிசைசா

(௧௮) முண்டகம்-தாமரை. சூடி-செயவெனெச்சத்திரிபு.

(௧௯) துளங்கியும்-அசைத்தும். அண்டங்காத்த கண்டன் என்
றது-பல்லாயிரகோடி யண்டங்களையும் விஷத்தாற் பொன்றாது கா
த்தருளிய சிவபெருமானை.

(௨௦) இருவர் - பிரமவிஷ்ணுக்கள்.

(௨௧) பட்டிகை - அரைஞாண். குஞ்சி - ஆண்மயிர். சிகழிசை -
தொடுத்தமலை. மிலைத்து - சூடி. மட்டித்து - பூசி.

(௨௨) மருண்டதேவரென்றது - மலமயக்கத்தாற் றும்பரமே
ன்றமயங்கிய, பிரமவிஷ்ணுக்களோ.

வலங்கிடந்தமூத் தூல்வரையருவியின்வயங்குமார்பிடைச்சென்னித்
தலங்கிடந்தவெண்டிங்களுற்றமுதெனத்தாளமாலிகைசாத்தி
யிலங்கிடந்தமாலிகைப்பரப்பிடையியைத்திருண்முகம்பிளந்தாரங்
கலங்கிடந்தபாற்கடன்முளைத்தெழுமிளங்கிறொனக்கவின்செய்து.

திசைகடந்தநாற்புயங்களிற்பட்டிகைசேர்த்துவாளெறிக்குத்தோ
ணைசைகடந்தநல்லார்மனங்கவர்த் துயிர்த்தகவங்கதஞ்சாத்தி
யசைகடங்கலுழ்வாரணவுரிவைநீத்தணிசொருத்தரீயம்பெய்
திசைகடந்தமந்திரபவித்திரமெடுத்தெழில்விரனுழவித்து. (க00)

உடுத்தகோவணமிசைப்பொலந்துகிலைசத்தூரகமைத்தலைநால [தித்
விடுத்தபொல்வெயின்மணித்தலைக்கொடுக்குமின் விடலிருபுறந்தாக்
தொடுத்ததார்புயந்தாக்கிதூபுரங்கழல்சொற்பதங்கடந்தன்பர்க
கடுத்ததாளிலிட்டிருந்திக்கோமகனருத்தவப்பயன்பெற்றான். (க0க)

செங்கண்மாலயனிர்திரன் முதற்பெருத்தேவர்க்கும்யாவர்க்கு,
மங்கலந்தரு கடைக்கனாயகொருமங்கலம்புனைந்தான்போற், சங்
கைகொண்டுகும்போதான்முதுகின்மேற் சரணம்வைத்தெதிர்போந்
த, துங்கமால்விடைமேற்கொடுதந்தனன்சார்க்கள்பூமழைதூர்த்தார்.

அந்தரத்தவரந்தரதுத்துயியைத்துமார்த்தனர்சூழ
வந்தரக்கருமியக்கரும்பூதருமங்கலவியங்கல்லக்
கொந்தலர்க்கருங்குழலரமட்தையர்கொளவல்லிஞ்சையர்தாளந்
தந்தசைத்திடமலர்தபூங்கொம்பர்போற்சாய்தசைத்தனரட. ()

துங்கமாயிரங்கருவியாயிரமலைத்துங்கிருண்முழைத்தோறுஞ்
சிங்கமாயிரம்வாய்திறந்தார்த்தெனச்சொங்களாயிரத்திண்டோ
ளங்கமாயிரமாயிரமுடையவனாயிரமுகத்தோறுஞ்
சங்கமாயிரமாயிரமாயிரத்தடக்கையும்பிடித்தாத. (க0௪)

(க0௧) அங்கதம் - வாசுவலையம்.

(க0௧) பொலம் - பொன். இருநிதிக்கோமன்-சங்கரிதி, பதும
நிதிசுருக்குத் தலைவனாகியகுபேரன். கொடுத்த-ஒர் ஆபரணம். பதர்-
அளவு. இதனைச், "சொற்பதங்கடந்ததொல்லோன்சாண்க" என்னுந்
திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதித். திருவகவலாலுணர்க.

(க0௨) கும்போதான் - கும்பம் - உதான். கும்பம்-குடம் - உத
ரன் - வயிற்றை யுடையவன்.

(க0௩) கொளை - இசைப்பாட்டு. சொம்பர்-இறுதிரிலைப்போலி.

(க0௪) சிங்களாயிரம் திண்டோளங்க மாயிர மாயிரமுடைய
வனென்றது-ஆயிரஞ்சிரமும், இரண்டாயிரம் காமுமுடைய பானு
கம்பனை.

போக்குமாயவன்புணர்ப்பையுறிருண்மலப் புணர்ப்பையுங்கடந்தெம்
காக்குநாயகனருச்சனைவிடாதருட்கதியடைந்துனவாணன். [மைக்
றுக்குநேர்படவாயிரங்கரங்கனாற்றொம்மெனமுகந்தோறுத்
தாக்கவேறுவேறெழுகுடமுழாவொலிதடங்கடலொலிசாயப்ப. (]

முனிவரஞ்சலிமுகிழ்த்தசெங்கையினர்மொழியுமாசியருள்ளங்
கனிவரும்பியவன்பினர்பாவவுட்கருத்தொடுவழிக்கொண்டோர்
துனிவருங்கணநாதர்கொட்டிதிற்காததுணையினர்மழைபோலப்
பனிவருங்கணராமியதாளினர்பாடுவாவினரேத்த. (௧௦௬)

இந்திரன்மணிக்களாஞ்சிகொண்டொருமருங்கெய்தமெல்லிலே
வாசத், தந்திலங்குபொன்னடைப்பைகொண்டிசுனோர்சார்வமருத்
துக்கோ, வந்திரங்கொலியாலவட்டம்பணிமாறவாழற்றுபத், த்து
நேரநீர்க்கடவுள்பொற்கோடிகந்தாமரைக்கரந்தூக்க. (௧௦௭)

நிருதியாடிகொண்டெதிர்வடிவடிக்கழிநிமுகத்தளகைக்கோன்
சருதியாயிரஞ்சிதறிடத்தண்டிநன்காஞ்சுகர்வினைசெய்யப்.
பருதியாயிரப்பாடலியுசருப்பன்மணிவிளக்கேத்தத்.
சருதிராயகன்றிருவடிமுடியின்மேற்சுமந்துபின்புறஞ்செல்ல. (௧௦௮)

கங்கைகாவிரியா தியநவநதிக்கன்னியர்குளிர் தூங்கப் [ற்றுத்
பொங்குவார் திரைக்கொழுந்தெனக்கவரிசன் புரட்டவெண்பிறைக்கீ
துங்கவாளெயிற்றிருளுடற்குழிவிழிச்சுடரழந்தெம்பங்கிச
சங்கவார்குழைக்குரியகுண்டோதான் நண்டதிக்குடைதாங்க. (]

(௧௦௫) முகத்தொறும் என்றது, ஆயிரங்கரங்கனையுடைய வா
ணுகான்முழக்குங்குடமுழாவும், ஆயிரமுகமுடையதாதலன். மாய
மவன் புணர்ப்பு எனச சொல்வகைசெய்து, மாயையின் வலியதொ
டக்கெனப் பொருள்கொள்க.

(௧௦௬) பனிவருங்கணர் - ஆனந்தபாஷ்பஞ் சொரியுங்கண்களை
யுடையவர். கணர் - இடைக்குறை.

(௧௦௭) ஈசன் - அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களி லொருவனாகிய வீசா
னமூர்த்தி. மருத்துக்கோ - வாயுதேவன். அழல் - அக்கினிதேவன்.
நீர்க்கடவுள் - வருணதேவன்.

(௧௦௮) தண்டி - தண்டாயுதத்தையுடையமன். காஞ்சுகர் - சுஞ்
சுகம் பூண்டவர். கஞ்சுகம் - மெய்ச்சட்டை. சருதிராயகன் - வேத
புருஷன்.

(௧௦௯) செம்பங்கி - செவந்தயிர். பிறைக்கீறு - இருபெயரொ
ட்டுப் பண்புத்தொகை.

இடிக்கும்வாணுரு மேறுயர்நெடுங்கொடி யெகின்வெண்கொடி
ஞால, முடிக்குமுழிநா ஞ்ளர்கடுங்காலென, மூச்செறிவிடநாகந், து
டிக்கவாய்விடு, முவணவண்கொடிமுதற். சூழ்ந்துசேவகஞ்செய்யுங்,
கொடிக்குழாத்தினுட் கொடியாசாய்விடைக் கொடிபுடைபெயர்ந்
தாட. (௧௧௦)

கண்ணுதற்பிரான் மருங்கிருகடவுளர் கப்புவிட்டெனத்தோ
ன்றும்; வண்ணமுத்தலைப்படை யெடுத்தொருகுடவயி றுடைப்பெ
ரும்பூதம், பண்ணவப்பதினெண் படைக்கலமுத்தன் பக்கமாசசேவி
ப்ப; வண்ணன்முச்சுடர் முளைத்தொருவரை நடந்தனையதோர்மரு
ங்கெய்த. (௧௧௧)

பந்தநான்மறைப்பொருட்டிடாட்டெனவடபாடல்செய்தெதிர்ப்புப்
பந்தனேத்தவாணுயிருணவுருத்தெழுசமுல்விடத்தெதிர்தோக்கு,
மந்தமாதியிலானிழல்வடிவமாயாடியினிழல்போல.
வந்தசுந்தமன்சாத்துநீரெடுதிருமாலையுமெடுத்தேந்த. (௧௧௨)

அன்னத்தேரினனயன்வலப்பாங்கருமராவலிகவர்சேன, வன்
னத்தேரினன்மாலிடப்பாங்கருமலர்க்கரங்குவித்தேத்தப், பொன்ன
த்தேமலர்க் கொன்றையான், வெள்ளியம் பொருப்பொடு மெழீஇப்
போந்தா, வென்னத்தேரணி மதுரைமாநகர்ப்புறத் தெய்துவானவ்
வேலை. (௧௧௩)

மேற்படி - வேறு.

தேவர்கடேவன்வந்தான்செங்கண்மால்விடையான்வந்தான்
மூவர்கண்முதல்வன்வந்தான்முக்கனெம்பெருமான்வந்தான்
பூவரையன்மால்காணுப்பூணபூரணன்வந்தான்
யாவையும்படைப்பான்வந்தானென்றுபொற்சின்னமார்ப்ப. (௧௧௪)

(௧௧௧) கண்ணுதற்பிரான் மருங்கிருகடவுளர் கப்புவிட்டென
என்றது—சிவபிரானது வலப்பாலிலும், இடப்பாலிலும், பிரமவிஷ்
ணுக்கள் தோன்றினமையை. இதனைக் கூர்மபுராணம், அட்டமூர்த்
தியியல்புரைத்த வத்தியாயத்தில் “மைத்தநின்னை வன்வலப்புறத்
தீன்றனனறிய. பைத்தழாய் முடிவண்ணனை யெனதிடப்பாலிற்,
றத்தளித்தனனீவீர்வெங்கரிமுகன் நடிவ்வேற், சந்தனேரெனக் கரு
ணையினுசசிமோந்துரைப்பான்.” என்னுஞ் செய்யுளானுணர்க.

(௧௧௨) பந்தம்-வேதவுறுப்புக்களினென்று. வான்-தேவர்களை
யுணர்த்தலி னிடவாகுபெயர்.

(௧௧௩) சேனம்-கருடன். வன்னம் - இது வரன்னமென்பதன்
றிரிபு. பொன்னத்தேமலர்-சிறந்தபொன்னிறம்வாய்ந்த தேன் பொ
தித்தகொன்றைமலர். தேரணிமதுரை-அழகியநிலத்தேரின்வரிசை
டையுடைய மதுரை.

(௧௧௪) பூரணம் - நிறைவு. புராணன் - அனாதிமுத்தச் சித்து
ருவினன்.

பெண்ணினுக்கரசிவாயிற்பெருந்தகையமைச்சரேனை
மண்ணினுக்கரசர்சேனை மன்னவர் பிறருமீண்டிக்
கண்ணினுக்கினிபான் றன்னைக்கண்டெ திர்கொண்டுதாழ
விண்ணினுக்கரசனாரின் வியத்தருகாரிற் புக்கான். (௧௧௮)

முகிறவழ்புரிசைமூதூர் முகப்பெருவாயினீந்தி
யகிறவழ்மாடவீ திவலம்படவணைவாளுக
நகிறழைபொலங்கொம்பன்னன்னகர்மகளிரம்பொற்
முகிறழைமருங்குலாயத்தொகைபுறத்தழுவச்சூழ்த்தார். (௧௧௯)

தமிழ்முதற்பதினெண்டேத்துமகளிருந்தாருநாட்டி
னமிழ்தமன்னவருமுல்லையம்புயங்குமுதநீலங்
குமிழ்நறுங்கோங்குராதன்கோழிணரசோகம்வாச
முமிழ்தாமலார்த்தந்தவனமெனவொருங்குமொய்த்தார். (௧௨௦)

சம்மைநீர்விடுதிரேயோவென்பபோற்கலையுஞ்சங்கும்
விடும்நாண்மடனுமுங்கணெஞ்சடைவெளியாறாக.
பும்மைநீத்தோடுமந்தோவுரைத்தனமுரைத்தோமென்று
தம்மைநூபுரங்கால்பற்றித்தடுப்போலார்ப்பச்சென்றார். (௧௨௧)

உடியவழிகமலக்காடுபூத்ததோர்கருணைவாரி
யமமுதன்முடியீருகவலர்விழிக்குவளைசாத்திக்.
கொடியசெம்புமப்போதுகுழன்மிசைச்சூடுவார்போற்
றொடியணிசாங்குங்கூப்பித்துதியெனவினையசொல்வார். (௧௨௨)

உங்கையென்றோற்றாள் கொல்லோநம்பியைத்திளைத்தற்கென்பார்
மங்கையையணப்பானென்றோவள்ளலுநோற்றானென்பார்
உங்கடிமதுரையென்றோவாற்றியதவந்தானென்பார்
உங்குவர்வதுவைகாண்பானென்னநானோற்றோமென்பார். (௧௨௩)

(௧௧௯) நகில்தழை பொலங்கொம்பன்ன மகளிர் என்றது, பே
யையொழிந்த ஏனையறுவகைப் பருவப்பெண்களை. நகில் - முலை-
டுறுகடைக்குறை.

(௧௧௭) தேயத்து என்பது—தேத்து என இடைகுறைந்துநின்
து.

(௧௧௮) மேகலை என்பது—கலையென நின்றது முதற்குறை.
உம்மல் - ஒலித்தல்.

(௧௧௯) கருணைவாரி என்றது, சிவபெருமானை. தாமரைக்காடு
ன்றது, அவரது திருமுகமுதலிய அவயவங்களை.

தென்னவன்வருத்திமேனாட்செய்தவப்பேரூப்பெற்ற
தன்மகள்வதுவைகாணத்தவஞ்செய்தானிலனையென்பார்
கன்னிதனமுருக்கேற்றவழகனிக்காளையென்பார்.
மன்னவனிலையன்றிலேறிவேறுவேறுரைக்கென்பார். (கஉக)

நங்கைதன்னலனுக்கேற்படம்பியைத்தத்திந்தத்
துங்கமாமதிநூல்வல்லசுமதிதன்ருத்தசியென்பா
ரங்கவடவப்பேறென்பாரன்னைதன்கன்னிக்கன்றி
யிங்கிவன்மருகனுவெத்தவமுடையாளென்பார். (கஉஉ)

பூத்துகினகிழ்ப்பார்சூழ்வர்புணர்முலையலைப்பர்பூசு
சார்த்தினையுருப்பர்நாணத்தலைக்கொண்டார்போலசசாய்வர்
கூத்தலையவிழ்ப்பர்வாரிக்கூட்டுவார்முடிப்பர்மேனி
மாத்தளிரெங்குமாரன்வாளிகளபுதையச்சோர்வார். (கஉங)

தண்ணளியொழுக்கஞ்சார்த்தகுணத்தினைச்சார்த்துமித்த
வண்ணமென்மலர்களென்னேவாளியாய்த்தைத்தவென்பார்
கண்ணறுங்கூத்தல்வேய்த்தகடியவீழ்நீலத்தாரும்.
வெண்ணகையரும்புமுல்லைத்தாமமும்வெறுத்துவீழ்ப்பார். (கஉச)

விம்மிச்செம்மாத்தகொங்கைநின்னறாட்சிலர்விந்நாமன்
கைம்மிக்ககணையேறுண்டுசுலங்கிமமயக்காற்றங்கண்
மைம்மிக்ககெடுங்கண்மூரல்வதனமுமவனம்பென்றே
தம்மிற்றம்முகத்தைநோக்கார்த்தலையிறக்கிட்டுச்செல்வார். (கஉரு)

பற்றியவைப்பொன்மேனிப்பசப்பதுதேறாரண்ண
லொற்றமால்விடையின்மேற்கொண்டிருந்துமமுளத்துமேவப்
பெற்றனழிதென்கொன்மாயம்பேதைமீர்பெருமானீண்
சற்றைவார்சடைப்பூங்கொன்றையிதுவன்றோகாண்மினென்பார். (கஉரு)

திங்களென்றெழுத்துநம்மைச்சுடுவதென்செந்தீயென்பார்.
புங்கவன்சென்னிமீதுங்கிடப்பதேபோலுமென்பா
ரங்கவற்குந்தவெப்பமில்லெனவென்றயிர்ப்பாராரற்றக்
கங்கைநீர்சுமத்தானென்பார்தினையுங்காண்மினென்பார். (கஉஎ)

(கஉச) நீலத்தாரும், முல்லைத்தாமமும் வெறுத்து வீழ்ப்பாரொ
ன்றது—நீலமும்முல்லையும் மன்மத பாணங்களுட் கொடியன வாத
வின்.

(கஉசு) இது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர், மேனிப்பசப்பைச சுட்
டி சின்றது.

(கஉஎ) புங்கவன்-சிவபெருமான், அயிர்த்தல்-சந்தேகித்தல்.

கலையொடுநாணம்போக்கிச்சுருத்தொடுவண்ணம்பேறு
புலையொடுமெழுதிட்டென்னுநருகண்ணையாகிக்
கொலையொடுபயில்வேற்கண்ணூர்சூரிசிதன்பவனினோக்கி.
யலையொடுமதியஞ்சுருமையன்மெய்யன்பொத்தார். (௧௨௮)

நட்டவர்க்கிடுக்கணையதன்கொன்றவர்போற்கையில்
வட்டவாய்த்தொடியஞ்சங்குமுருங்குஞ்சுழியுநீங்க-
விட்டபொற்சிலம்பிட்டாங்கேநன்றியினிகவார்போற்கா
லொட்டியேகிடப்பின்ருருகுத்தபூவகொம்பரன்றார். (௧௨௯)

மின்னகுவேற்கணுளார்விளங்கிழைவிடைமேலையன்-
புன்னகைப்போதுநோக்கப்போதுமுப்புமுட்டவேலின்
மன்னவன்புரமுஞ்சுட்டதல்லவோசெட்டேன்வாளா
வின்னவைசுடாதுபோமோவேழையேன்புரமுமென்றார். (௧௩௦)

உழைவியியொருத்திதன்கண்ணுருவெளியாகித்தோன்றுங்-
குழகனையிரண்டுசெம்பொற்கொங்கையுமொன்றாய்விங்கத்
தழுவுவான்றற்றங்காணுடமுலையிண்டேயாகி
யிழையிடைகிடக்கீங்கியிருக்கைகண்டிடைபோடுய்த்தான். (1)

வாரிருங்கொங்கையாளோர்மாதாள்வாளுருய்யம்,
காரிருள்விடமுண்டன்றுகறுத்ததேயன்முகொன்றைத்
தாரிருஞ்சடையார், ண்டந்தையன்மீர்தமதுவஞ்சகம்.
காரிரும்பென்றேகாட்டக்குறியிட்டகடப்பெயென்றார். (௧௩௨)

பொன்னவிர்சடையான்முன்னேபோனதென்னெஞ்சுநாதா
யுன்னதுதாழ்த்ததென்னென்றமுருவாளொருத்திகெட்டே
னென்னதுநெஞ்சம்போனதென்றனெவொருத்திகெட்ட
மின்னனாள்வேற்கண்ணேந்தான்வினாத்தனவொருப்பூசல். (௧௩௩)

(௧௨௯) நட்டவர்-சினேகர். இடுக்கண்-வறுமை. நன்றி-உதவி
தொடி-வட்டமாகிய வாயையுடையதோர் கையணி.

(௧௩௦) நகைப்போது (பற்சளாகிய) முல்லைமலர். நோக்கப்
போது-கண்களாகியமலர். வேனின்மன்னவன்புரம்-வேனிற்பருவத்
தலைவனாகிய மன்மதனது தேகம்-புரம்-தேகம்.

(௧௩௧) உழை - மான். குழகன் - அழகன். ஊற்றம் - பரிசம்.
இழை - நூலிழை.

(௧௩௩) தாழ்த்தது-தாமதித்தது. சேத்தல்-செவத்தல்.

செப்பிளங்கொங்கையாளோர்தெரிவையீர் திருநோக்கெம்பால்
வைப்பதென்மதன்போலெம்மைச்சுடுவதேதமதனுக்காவீ
யப்பொழுதளித்தாற்போலெம்மாவியுமளித்தாவின்று
மெய்ப்புகழுமக்குண்டன்றெற்பெண்பழிவினையுமென்றான். (௧௩௪)

சுவனமால்விடையான் தன்னைக்கடைக்கணித்திலனென்றங்கோர்
சுவணவான்கொடியோரோவத்தொழில்வல்லான் குறுகநோக்கி.
பிவனைநீயெழுதித்தந்தால்வேண்டுவவீவனென்ற
ளவனையாரெழுதவல்லாரென்றனனாவிசோர்த்தான். (௧௩௫)

வலத்தயன்வரவுகாணண்மாலிடங்காணன் விண்ணோர்
குலத்தையுங்காணண்மண்ணோர் குழாத்தையுங்காணண் ஞானப்
புலத்தவர்போலக்கண்டபொருளெலாமழுமான் செங்கைத்
தலத்தவன்வடிவாக்கண்டாளொருதனித்தையன்மாது. (௧௩௬)

முன்பெற்றங்காலிற்செல்லவண்ணலைமுன்போய்க்காண்பான்
பின்பற்றியாசைப்பாசம்பிணித்தெழுவோடுவாளோர்
பொன்பெற்றமுலையார்கொம்பருகுமலர்போலத்தாளின்
பின்பெற்றகாஞ்சிதட்புவிவல்கொடுநடப்பாளொத்தான். (௧௩௭)

புதுக்கலைநிலைத்துசெங்கண்விடையின்மேல்வருமானத்த
மதுக்கடற்றைக்கண்வாயான் முகந்துண்டுமகளிரெல்லாம்
புதுக்கலைசரிவதோரார்புரிவனாகழல்வதோரார்
முதுக்குடறயகல்வதோரார்முழுகினார்காமவெள்ளம். (௧௩௮)

பைத்தழகெறிக்குமாட்ப்பந்திமேனின் றுகாண்பார்,
கைத்தலங்கூப்பியாங்கேகண்களுநோக்கியாங்கே.
சித்தமுங்குடிபோய்ச்செல்லுஞ்செயலுமாண்டங்கண்மாண
வைத்தமண்பாவையோடுவடிவுவேற்றற்றுநின்றான். (௧௩௯)

(௧௩௫) கவனம் - வேகம். கடைக்கணித்தல் - சிறக்கணித்தல்.
ஒவத்தொழில் - சித்திரத்தொழில்.

(௧௩௬) ஞானப்புலத்தவர்-மெய்யுணர்ச்சி யுடையவர். தையல்
மாது-அழகித்திறந்தபெண். தையல்-அழகு.

(௧௩௭) பெற்றம்-இடபம். கால்-வாயு. பாசம் - கயிறு. காஞ்சி-
இருகோவைமணி.

(௧௩௮) விதுக்கலை-சந்திரகலை. விது-சந்திரன். புரி-விரும்பம்.

(௧௩௯) பைத்தல் - பரத்தல். மண் பாவையென்றது - சுதையாற்செய்த பாவையை. இதனை “மண்மாண்புனைபாவையற்று” என்னுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர்செய்த வுரையானுமுணர்க.

அன்பட்டபுரமுங்காமனாகமுஞ்சுட்டஜீயிம்
மின்பட்டசடிலத்தண்ணன்மெய்யென்பதறியார்நோக்கிப்
போன்பட்டகலனுமெய்யும்பொரிகின்ருரவனைப்புல்லி
னென்பட்டுவிடுமோவையவேழையராவியம்மா. (கச௦)

கொடிகள்பூத்துதிரிந்தபோதிற்கொம்பனார்கலையுஞ்சங்குத்
தொடிகளுஞ்சுண்ணத்தாளுஞ்சார்பொழிமலருந்தி
யடிகள்கைப்பிரம்புதாக்கச்சித்தியுவண்டவாணர்
முடிகளின்மணியுந்தாருங்குப்பையாய்மொய்த்தவீதி. (கச௧)

துன்னியதருப்பைகூட்வரசிலதுழாவித்தோய்த்துப்.
பொன்னியல்கலசநன்னீர்பூசுரவீசவன்னார்.
பன்னிபர்வட்டமாகவானவிற்பதித்தாலென்ன
மின்னியமணிசெய்நீராசனக்கலம்வீதியாற்சுற்ற. (கச௨)

கொடிமுரசாடிசெம்பொருட்கடமணிகெய்யிற்பூத்த
கடிமலரையதீபடிங்குசங்கவாய்யென்னும்.
படிவமங்கலங்கனெட்டுழ்பரித்துநேர்மதுமக்கொம்பர்
வடிவினாவந்துகாட்டமாளிகைமருங்கிற்செல்வான். (கச௩)

செப்புரங்கவர்த்தகொங்கையரம்பையர்தீபங்காட்டுந்.
துப்புரவன்பினார்க்குத்தாயமெய்ஞ்ஞானைக்கு.
முப்புரங்கடந்தான்றன்னேமும்முறையியங்களேங்கக்.
கப்புரவிளக்கத்தாங்கிவலஞ்செயக்கருணைபூத்தான். (கச௪)

கோயின்முன்குறுகலோடுஹம்புலக்குறும்புதேய்த்த.
தூயநால்வேதச்செல்வர்குவத்திகளோதந்தி.
சேயிருந்தடக்கைபற்றிச்செங்கணைநிழித்துளேந்து.
மாயனுமயனுநீட்டுமலர்க்காமிருபாற்பற்றி. (கச௫)

(கச௦) அன்பு அட்டபுரம்-சிவனேசமொழிந்த திரிபுரம். ஐய-
இடைசொல்லு. இங்கு இரக்கக் குறிப்பின்மேனின்றது.

(கச௧) போதில், என்பதில் இல்லறபு ஐந்தாம் வேற்றுமை
யொப்புப்பொருளது. தொடி-வளையலுள் ஒருவகைக்கையணி. தொடி-
வளைவு-இதுபண்பாகு பெயராய் அணியின்மேல் நின்றது.

(கச௩) பதுமம்-தாமரை.

(கச௪) துப்புரவு-உருதி. கப்புரவிளக்கம்-கர்ப்பூரூபம் - இது
இடைக்குறை.

(கச௫) சுவஸ்தி என்னும் வடமொழி சுவத்தி எனத்தற்பவமா
யிற்று. சுவஸ்தியாவது - இருவர். ஒருவர்பின்னொருவராய் வேதத்
தை மங்களார்த்தமாக மாறியோதுதல்.

எதிர்த்தருமறைகள்காணாதினோத்சமசுமந்துகாணு
முதிர்ந்தவன்புருவமானபாதுகைமுடிமேற்சாத்தி.
பதிந்தவர் தலைமேற்கொண்டுபாசவல்வினைதீர்த்துள்ளம்
பொதிந்துபேரின்பந்ருபொன்னடிப்போதுசாத்தி. (௧௧௬)

பையாபியின்னடைபடப்பாப்பிப்பெய்த.
கொய்யாழிப்போதுநீத்தஞ்சைசுடவடிநனைப்பத்.
செய்வமத்தாடாரிதிருமுடிநனைப்பதென்ன
ருய்யவந்தருளுமையுணுள்ளொழுந்தருளுமெல்லே. (௧௧௭)

பங்குமகரிமோடுஞ்சாஞ்சனமாலேவந்து
கங்கையின்முசந்தசெய்பொந்தகநீரையார்வாக்கத்
திங்கடிமண்ணிலெய்த்சிவபருஞ்சோதிபாத.
பங்கயம்பின்னங்கியநீர்தலைபெய்துபருகின்னாள். (௧௧௮)

பாதநாண்மலர்மேலீரம்புலாவெண்பட்டாளிவிச,
சீதமென்பனிநீராட்டிமான்மதச்சேறுபூசித்
தாதவிழ்புதுமந்தாரப்பொன்மலர்சாத்திசசென்னி
மீதிருகரங்கள் கூப்பிலேறுநின்றிதனைசசொன்னாள். (௧௧௯)

அருமையாடடியென்பெற்றவணங்கினைவதுவைசெய்தித்.
திருநகர்த்திருவுங்கன்னித்தேயமுங்கைக்கொண்டான்கென்
றுரைசெய்தாள்தற்குநேர்வாருண்ணகையுடையாங்கு
மருகனரியங்கனார்ப்புவதுவைமண்டபத்தைதச்சேர்ந்தார். (௧௨௦)

அருத்தநான்மறைகளார்ப்பவரிமணித்தவிசிலேறி
திருத்தனாங்கிருந்துகுழின்றமாலையையேனை
யுருத்திராதிசைரப்பின்னுமொழிந்தவானவரைத்தத்தந்
திருத்தருதகிசின்மேவத்திருக்கடைநாட்டம்வைத்தான். (௧௨௧)

(௧௧௭) நடைப்படாம் - நடைப்பாவாடை. நின்னாள் - முற்றெ
சசம்.

(௧௨௦) வதுவை-திருக்கலிபாணம். திரு - செல்வம். கன்னித்
தேயம் - பாண்டிநாடு. மருகனார் என்றது - மருகன் என்னு மொரு
டைப்பெயரோடு, ஆர் என்னு மிடைச சொல்வந்து, ஒருமைசெடா
து பட்டால் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தகையின் பால்வழு
வடைதி. இதனை “யுத்தபெயர் முன்னாரைக்கிளவி, பவர்க்குரி
யொழுத்தின் வினையொடுமுடிமே” எனவருங் தொல்காப்பியசூத்
திரத்தானுணர்க.

விண்டலவாளுரேரேரேர்மிடைதலாண்ஞாலசசெல்வி
பண்டையளன்றியின்றபரித்தனள்பௌவமேழு
முண்டவன்றன்னைததானின்றத்தாத்திருத்திளுனே.
வண்டர்நாயகன்றனாவலியினேவறியேமம்மா.

(௧௩௨)

மாமணித்தவிலைவகுமணவினைக்கடுத்தவோரை
தாம்வருமளவுமவானத்தமனியமலர்க்கொம்பன்னொர்
காமருடனநோக்கிக்கருணைசெய்திருந்தானிப்பாற்
கோமகள்வதுவைக்கோலம்புனைநிறங்குறலுறேன்.

(௧௩௩)

மாசனத்தெமையானதவாரிரீராட்டிப்பண்ணைத்
தேசருவிளக்கவல்லசிவபாம்பரையசசெம்பொ
ஞசனத்திருத்திரானமணித்துருவருமசசேறப்பட்
வாசநீராட்டிநொர்கண்மதிமுகக்கொம்பன்னொர்.

(௧௩௪)

முரசொடுசங்கமேங்கழுழ்கிழைநஞ்சாத்தி
யரசியலறத்திற்கேற்பவந்தணர்க்குரியதானம்
விரைசெறிதரிர்க்கையாரவேண்டுவவெறுப்பத்தனா
திரைசெயநீரமுதமன்னாடிருமணக்கோலங்கொள்வாள்.

(௧௩௫)

செம்மலர்த்திருவும்வெள்ளைசெழுமலர்த்திருவுத்தங்கள்
கைம்மலர்த்தவப்பேறின்னுகாட்டுவார்போலங்கை
யம்மலரனிசசமஞ்சுமடியிற்செம்பஞ்சுதீட்டி
மைம்மலர்க்குமுன்மேல்வாசக்காசறைவழியப்பெய்து.

(௧௩௬)

(௧௩௭) ஞாலசசெல்வி பண்டையளன்றியின்றபரித்தனள்
என்றது, பர்வதராஜபுத்திரியார் திருமணத்து வடபாடியுர்த்து தெ
ன்பால்தாழ்த்தமைபோல, நண்டுத தாழாது சமமாயப்பரித்து சிற்
றலை. பௌவமேழு முண்டவன்-அகத்தியன்-பௌவம்-கடல். உத்
தாம் - உட்கிசை.

(௧௩௮) மாச-ஆணவாதி குற்றங்கள். ஆனந்தவாரிரீராட்டி எ
ன்றது—வாதனைபற்றியெழும் மலபோதநீசகத்தில் அறிவானந்தத்
துழங்கசெய்தலை. பண்டைத்தேசருவிளக்கவல்ல என்றது—சிவ
த்தோடுதாதானியப்படுத்தி யசசிவமேயாய் சிந்தகசெய்தலை.

(௧௩௯) அரசியலறம் - எழுத்திரியதருமம்.

(௧௪௦) செம்மலர்த்திரு-நிலக்குமி, வெள்ளை செழுமலர்த்திரு-
சாஸ்வதி. திரு-கண்டோரால் விரும்பப்படுத்தன்மை. காசறை-
மயிர்ச்சாந்து.

கொங்கையின் முகட்டிற்சாந்தங்குளிர்பணிநீர்தோய்த்தட்டிப்
பங்கயமலர்மேலன்னம்பவளச்செவ்வாய்விட்டார்ப்பத்
தங்கியவென்னவாநூபுரத்தும்பச்செங்கே
முங்கதிர்ப்பாதசாலங்கிண்கிணியலம்பப்பெய்து. (௧௫௭)

எண்ணிரண்டிரட்டிகோத்தவிரிசிகையிருபத்தொன்றிற்
பண்ணியகலாபமீரோழ்பருமநாலிரண்டிற்செய்த
வண்ணமேகலையிரண்டிற்காஞ்சியிவ்வகையோரைத்தும்
புண்ணியக்கொடிவண்டார்ப்பப்பூத்தபோற்புலம்பப்பூட்டி. (௧௫௮)

பொன்மணிவண்டுவிழ்த்தகாந்தளம்போதுபோல,
பின்மணியாழிகோத்துமெல்லிற்செங்கைக்கேற்ப.
வன்மணியைவாய்ப்புக்கடகமுத்தொடியும்வானத்
தென்மணிக்கரங்கள்கூப்புவிருதடந்தோளிலேற்றி. (௧௫௯)

மரகதமாலைம்பொன்மாலைவித்துருமமலை
ந்ரைபடவானவில்லிநிழல்படவாரத்தாமம்
வீரைபடுகளபச்சேஷுமெழுகியபுளக்கொங்கை.
வரைபடுமருவியன்றிவனப்புநீர்துரையுமான. (௧௬௦)

உருவமுத்துடுவாயம்முத்துடுத்தபல்காசுகோளாய்
மருவவக்காசுமூத்தமாமணிகதிராழ்க்கங்குல்
வெருவவிட்டிமைக்குமாரமேருவின்முறஞ்சூழ்த்தாடுந்
துருவசக்கரம்போற்கொங்கைதுயல்வரவிளங்கச்சூட்டி. (௧௬௧)

(௧௫௭) முகடு-உச்சி. அட்டி - திடிர்த்து. பாதசாலம்-பரியகம்.
இதனை, “பொன்னிதழ்பொதிந்த பன்னிறமணிவடம், பின்னிய
சொடரிற் பெருவிரன்மோதிரம், தன்னொடுதொடங்கித் தமனியச
சிலம்பின், புறவாய்ச்சூழ்த்து புணரவைப்பதுவே” என்னுஞ் சூத்திர
ரத்தானுணர்க.

(௧௫௮) ஆர்த்தல், புலம்பல், இவ்விரண்டும் ஒலித்தலென்னும்
பொருளது.

(௧௫௯) யாப்பு - தலைப்பூட்டு. எல் - சூரியன்.

(௧௬௦) வித்துருமம் - பவளம். ஆரத்தாமம் - முத்துமலை.

(௧௬௧) உடு - நகந்திரம். காசு - இரத்தினம். கதிர் - சூரியன்.
ந்ரைபட, மான, துயல்வர, என்னும் வேறுபல வடுக்கிய விளையெச்
சங்கள், சூட்டி என்னும் வினை எச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்
தனிகொண்டன.

கொடிக்கயலினமாய்நின்றகோட்சுரவேறும்வீறுந்.
தொடிக்கலைமதியுந்தங்கோன்றொல்குலவிளக்காய்த்தோன்றும்.
பிடிக்கிருகாதினாடுமந்தணம்பேசுமாபோல்.
வடிக்குழைமகாத்தோடுபரிதிவாண்மழுங்கச்சேர்த்து. (௧௬௨)

மழைக்குமாமதிக்குநாப்பண்வானவிற்கிடந்தாலொப்ப-
விழைக்குமாமணிசூழப்பட்டழிலம்பகமிலங்கப்பெய்து.
தழைக்குமாமுகிலைமைந்தன்றளையிடல்காட்டுமாபோற்.
குழைக்குநீர்த்தகராளுழற்கோதைமேற்கோதையாத்து. (௧௬௩)
கற்பகங்கொடுத்தவித்தக்காமருகலன்களெல்லாம்,
பொற்பமெய்ப்படுத்தாமுக்கட்டினிதனுக்கீறிலாத்.
வற்புதமகிழ்ச்சிதோன்றவழகுசெய்தமையந்தோன்றச்.
சொற்கலையாளும்பூவின்கிழந்தியுந்தொழுதுநோக்கி. (௧௬௪)

சுந்தாவல்லிதன்னைச்சோபனமென்றுவாழ்த்தி.
வந்திருகையுந்தங்கண்மார்தளிர்த்தகைகணிட்டக்.
கொந்தவிழ்கோதைமாதாமெலாங்குடிகொண்டேறு
மந்தளிர்த்தகைபற்றுவெழுந்தனன்மறைகளார்ப்ப. (௧௬௫)

கலிவிருத்தம்.

அறைந்தன தூரியமார்த்தனசங்க.
நிறைந்தனவானவர்கீண்மலர்மாரி.
யெறிந்தனசாமரையேந்திழையார்வாய்ச்
சிறந்தனமங்கலவாழ்த்தெழுசெல்வம். (௧௬௬)

அடுத்தனள் சுந்தரியம்பொனடைப்பை-
யெடுத்தனளாடிதிலோத்தமையேந்திப்
பிடித்தனள் விதைபிடித்தனள்பொற்கோ
லுடுத்தநெருக்கையொதுக்கிடந்தாள். (௧௬௭)

(௧௬௨) கோள் - வலிமை. சுராவறு - ஆண்மகரம், தொடிமதி-
வட்டமாகிய சந்திரன் - தொடி - வட்டம். மந்தணம். இரகசியம்.
மகாக்குழை - மகரகுண்டலம்.

(௧௬௩) இலம்பகம் - துதலணிமாலே. மைந்தன் என்றது - ஈ-
ண்டு உக்கிராகுமார பாண்டியனை. தலை - விலங்கு. ஞாழல் - மயிர்ச்
சாந்து. கோதை - கூந்தல், மாலே.

(௧௬௫) இருகை - இருபக்கம் - கை - பக்கம்.

(௧௬௬) தூரியம் - மணப்பறை.

(௧௬௭) சுந்தரி - இந்திராணி, விதை - வீரலட்சுமி, பொன்
கோல் - பொற்கட்டமைந்தபிரம்பு.

சுட்டவிழ்கோதையரம்பைகளாஞ்சி
தொட்டனனூர்ப்பசிதூமணியால
வட்டமசைத்தனஞ் வன்னமணிக்கா
சிட்டிழைகோடிகமேனகைகொண்டாள். (௧௬௮)

கொடிகளெனக்குளிர்போதொடுசித்தும்
வடிபனிரீநீர்வீசுபொன்வண்ணப்
பொடியினரேந்தியபூம்பகைதீபத்
தொடியணிகையினர் தோகையர் குழந்தார். (௧௬௯)

தோடலிழோதியர்சோபனகீதம்
பாடலிரைப்பனிரீரோடுசாந்த
மேடலிழ்மென்மலரிட்டபடத்திற்
பாடகமெல்லிழையப்பையவையா. (௧௭௦)

செம்மலராளோடுநாமகடேவி
கைம்மலர்பற்றினகல்லியொடாக்க
மீம்மையிலேபெறுவார்க்கிதுபோதென்
றம்மணிதூபுரமார்ப்பாடந்தாள். (௧௭௧)

ஒல்கினண்மெல்லவொதுங்கின ளன்பு
பில்கியிருந்தபிரானருசெய்தி
மெல்கியெருத்தமிழைத்தலைநூக்கிப்
புல்கியகாஞ்சிபுலம்பலிருந்தாள். (௧௭௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அற்பகவிமைக்குஞ்செம்பொனரதனபிடத்தும்பர்ப்
பொற்பகலாதசாட்சிப்புனிதனோருந்தநங்கை
மெற்பகல்லலங்கொண்டேருமெரிந்திரவரையினுசகிக்
கற்பகமருங்கிற்புத்தகாமருவல்லியொத்தாள். (௧௭௩)

(௧௬௮) காளாஞ்சி என்றது-காளாஞ்சிஎன குறுக்கல்பெற்றது.
காளாஞ்சி-தம்பலப்படிசும். கோடிகர்-பூத்தட்டு. ஊர்ப்பசி-ஊர்வசி
என்னும்வடசொற்றிரிபு; ஊர்வசி(பிரமன்)தொடையிற்பிறந்தவன்.

(௧௭௦) தோடலிழ் ஒதியர் என்றது, இதழலிழ்த்தமலர்களை ய
ணிந்த கூந்தலையுடைய பாடன்மகளிரை. எடலிழ் மென்மலரிட்ட
படம்என்றது - இதழலிழ்த்த மெல்லிய மலர்பரப்பிய நடைப்பாவா
டையை, பைய - மெல்லி.

(௧௭௧) தேவி-தடாதகைப்பிராட்டியார். ஆக்கம் - செல்வம்.

(௧௭௨) மெல்கி - மென்மைக்குணநிரம்பி. எருத்தம்-பிடரி.

(௧௭௩) அல் - இருள். வரை - மகமேரு.

பண்ணியின்னிசையுநீருந்தண்மையும்பாலும்பாலி
 னண் ஓயமின் சுவையுழ்வுநாற்றமுமணியுமங்கேழ்
 லுண்ணமும்வேறுவேறுவடிவுகொண்டிருந்தாலொத்த
 தண்ண லுமுலகமீன் றவம்மையுமிருந்ததம்பா. (கஎச)

விண்ணுளார் திசையிணுள்ளார்வேறுளார்பிலத்திணுள்ளார்
 மண்ணுளார்பிறநும்வேள்விமண்டபத்தடங்கியென்றும்
 பண்ணுளாரோசைபோலப்பரந்தெங்குநிறைந்தழமுன்று
 கண்ணுளாரடியினிழல்கலந்துளார் தம்மையொத்தார். (கஎடு)

ஆயபோதாழியங்கையண்ணல்பொற்காகநீராத்
 சேயவாந்சோதியாடற்சேவடிவிளக்கிச்சாந்தத்
 தூயபோதவிழ்ச்சாத் தித்தூபமுஞ்சுடருங்கோட்டி -
 தேயமோடருச்சித்தையனிநையருள்பெற்றுநின்றான். (கஎசு)

விண்டலத்தவருளாத்வேதியன்பாததீர்த்த
 முண்டகத்தவனுமாலுமுனிவருப்புர்த்தாதி
 யண்டருந் திதேயுமடுகணத்தவருமேனைத்
 தொண்டரும்புறம்புமுள்ளுநனைத்தனர்சுத்திசெய்தார். (கஎஎ)

அத்தலைநின்றமாயோனாதிசெங்காத்துங்கை
 கைத்தலங்கமலப்போதுபூத்ததோர்காந்தனொப்ப
 வைத்தருமனுவாயோதக்ககீர்மாரிபெய்தான்
 ரெத்தலர்கண்ணிவிண்ணோர்தொழுதுபூமாரிபெய்தார். (கஎஅ)

அடிநூரம்பைமாதர்விஞ்சையாமுதகீதம்
 பாடிநூரவென்றார்த்துப்பரவினார்முனிவர்வானோர்
 முடிநூர்புனகப்போர்வைகணத்தலர்முடிமேற்செங்கை
 சூடிநூர்பலருமன்றற்றொடுகடலின்பத்தாழ்த்தார். (கஎக)

(கஎடு) அடியிலீழல் கலந்துளார் தம்மையொத்தார் என்றது,
 தேவர்முதல் நிவ்வுலகிலுள்ளோர்களும் பேதமின்றி ஒருசேவிறுத்
 தலை.

(கஎசு) ஆழி அங்கை அண்ணல் - திருமால் - ஆடல்சேவடி -
 டனம்புரியுஞ் செவந்ததிருவடி, கோட்டி - சுற்றி.

(கஎஎ) ஆதிவேதியன் - சிவபெருமான்.

(கஎஅ) ஆதி - சிவபெருமான், காகநீர் மாரிபெய்தான் - என்ப
 சுற்று, காகத்திலுள்ள நீரைவார்த்தா னென்பதுபொருள்.

(கஎக) தொடுகடல் (சகரர்) தோண்டிய கடல்.

புத்தனொறிந்தகல்லுழிப்போதெனமிலைத்தவேத
வித்தனாடிக்கீழ்வீழவிண்ணவர்முனிவரோனோர்
சுத்தநாவாசுகூடற்குங்குமத்தோயந்தோயந்த
முத்தவாலரிசிவீசிமூழ்கினாற்போகவெள்ளம். (க௮௦)

அம்மையோடப்பனென்னவலர்மணம்போலநீங்கார்
தம்மருள்விளையாட்டாலேயாற்றநாட்டமியர்போல
நம்மனோர்காணத்தோன்றிநன்மணம்புணரஞால
மும்மையுமாய்தவென்னுத்தத்தமின்மொழியுலுற்றார். (க௮௧)

காமருசாபித்தீம்பாங்கற்பகக்கனிவெய்கன்ன
னாமருசுவையவின்னகறுமதுபருக்கஞ்செம்பொ
னாழனிவட்டத்தின்காற்பாசனத்தமையப்பெய்து
தேமருகொன்றையானைத்திருக்கைதொட்டருள்கவென்றார். ()

அங்கைவைத்தமுதுசெய்தாங்ககமகிழ்த்தட்டமூர்த்தி.
கொங்கவிய்குமுதச்செவ்வாய்கோட்டிவாண்முழுவல்பூத்தான்.
புங்கவர்முனிவர்கற்பின்மகளிருட்போதின்மேய
மங்கையரிருவரோடுமங்கலம்பாடலுற்றார். (க௮௩)

மாக்கடிமுளரிவாணன்மைத்தரோடொருங்குவைகி.
நாக்களினடுநாவாரத்துடுவையானறுவெயார்த்தி.
வாக்கிடவாரமாந்திவலஞ்சுழித்தகடுவீங்கித்
தேக்கிடுமொலியினுர்த்துநிரிந்ததுதெய்வசெசுந்தி. (௪௮௪)

(க௮௦) புத்தனார் - சாக்கி:நாயனார். குங்குமத்தோயந்தோயந்த
முத்தவாலரிசி என்றது - மந்திராட்சதையை.

(க௮௨) கற்பகக்கனி - கற்பகவிருட்சந்தத்த வாழைக்கனி. கன்
னல்-சருக்கரை. பாசனம்-கலம். காமரு, தேமரு என்பவற்றினின்றுதி
யுகாந் தொகுத்தல். திருக்கைதொட்டருள்க என்றது, சைவபரிபா
ரை.

(க௮௩) அட்டமூர்த்தி என்றது, நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று,
ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன் என்னு மிவ்வெட்டுருவாய் நிற்குஞ் சக்
ளவடிவினை. புங்கவர் - தவசிரோஷ்டர். மகளிர்-சத்தமாதர்கள்-போ
தின்மேய மங்கையரிருவர்என்றது - பூமகள், நாமகளை.

(க௮௪) முளரிவாணன் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன்.
மைத்தரென்றது, சனகனாதிரால்வரை. நாக்களி னடுநாவார என்ற
து - காளி, காளி, மனோஜவை, சுலோகிதை, சுதாம்பாவருணை,
ஸ்புலிங்கினி, விசுவரூபி என்னும், அக்கினிதேவனுண்டய ஏழுநாக்
களில் நடுநாவாகிய சுலோகிதை என்னும் நாவினை. இதன்விரிவை
முண்டகோபநிஷத்திற்காண்க. துடவை - சிருக்குசுவம், ஆர்த்தி-
நிரப்பி. அகடு - வயிறு.

சுற்றுநான் மறைசனார்ப்பத் தூரியஞ்சங்கமேங்கக்
கற்றான் முகத்தோன் வேள்விச்சடங்குநூல்கரைத் தவாற்றான்
முற்றமங்கலநாண் சாத்திமுழுதுலீன்றான் செங்கை
பற்றினன்பற்றிலார்க்கேவீட்டுள் பரமயோகி. (க௮௫)

இணரொரித்தேவுந்தானே யெரிவளர்ப்பவனுந்தானே
யுணவுகொள்பவனுந்தானே யாகியவொருவன் வையம்
புணர்வுறுபோகமுழ்கப்பருடனும்பெண்ணுமாகி
மணவினை முடித்தானன் னுண்புணர்ப்பையார் மதிக்கவல்லார். (க௮௬)

பின்புதன்பன்னியோடு பிறைமுடிப்பெருமான் கையி
னன்பொரிவாங்கிச்செந்தீராமடுத்தேனைத் துமான.
தன்படிவுணர்ந்தவேதமுனிவர்க்குத்தக்கதான
மின்பகந்த் தும்புநல்கியெரிவலமுறையால்வந்து. (க௮௭)

மங்கலம்புனைந்தசெம்பொனம் மிமேன்மனாட்டிபாத
பங்கயமலரைக்கையாற்பரிபுராஞ்சிலம்பப்பற்றிப்
புங்கவன்மனுவாலேற்றிப்புண்ணியவசிட்டன்றேவி
யெங்கெனச்செங்கைகூட்டியெதிர்வரவருட்கண்சாத்தி. (க௮௮)

விதிவழிவழா துவேள்விவினையெலாநிரம்பவிங்ங
னதிர்கடலுலகந்தேறவாற்றிநான்மறைசனார்ப்பக்
கதிர்மணிகையார்வாழ்த்தக்காமனைக்காய்த்தநம்பி
மதிதுதன்மங்கையோடுமணவறைதன்னிற்புக்கான். (க௮௯)

மனிதருமிமையாதையன் மங்கலவனப்புநோக்கிப்
புனிதவானவரையொத்தாரவர்க்கதுபுகழோவெந்தை
கனிதருகருணைநாட்டம்பெற்றவர்கடவுளாராற்
பனிதருமலரிட்டேத்திவழிபடற்பாலரன்றோ. (க௯௦)

பானிடரிமையோரெண்ணும்வரம்பிலராகிவேள்வி
நானிடரகலநோக்கித்தலைத்தலையங்கிரின்றார்.
கானிடநடனஞ்செய்யுங்கண்ணுதலுருட்கணைக்கா
வானிடரகலநாளிலுயர்ந்தவரிழிந்தோருண்டோ. (க௯௧)

(க௮௭) படிவம் - ஈறுதொக்கு நின்றது.

(க௮௮) வசிட்டன்தேவி - அருந்ததி.

(க௮௯) வேள்விவினை - திருக்கலியாணச்சடங்கு. இங்ஙனம்
என்பது, ஈறுதொக்கு, இங்ஙன் எனநின்றது.

(க௯௦) இடர் - பிறவித்துன்பம். தலைத்தலை - இடங்கடோறு
ம் - மயங்கி. கலந்து. ஊனிடரகலநாள் - பிறப்பொழியும்நாள், கா
னிடம் - மயானம்.

மணவறைத்தவிசினீங்குமன்றன்மண்டபத்திற்போந்து,
கணமணிசேசக்கைமேலிக்கருநெடுங்கண்ணன்வாணி
துணைவனேமுதல்வானோர்க்குஞ்சூழ்கணத்தொகைக்குமென்றுத்
தணவறுசெல்வந்தத்தோன்சாறுசால்சிறப்புநல்கி. (ககஉ)

எட்டுவாய்முளரியான்மாலேனைவானவருத்தத்த
நாட்டுவாழ்பதியிற்செல்லல்லிடைகொடுத்துவேந்தர்க்
காட்டுவானாடிக்காட்டுத்தன்மைபோலாசுசெய்து
காட்டுவானாகியையன்றிருவுளக்கருணைபூத்தான். (ககங)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அதிர்விடைக்கொடியங்கயற்கொடியாகவராக்கலன்பொற்கலனாகப்
பொதியவிழ்க்கைவேம்பலராகப்புவியதன்பொலந்துகிலாக
மதிமுடிவைவரணிமுடியாகமறைகிடந்தலம்புமாமதுரைப்
பதியுறைசோமசுந்தரக்கடவுள்பாண்டியனாகிவீற்றிருந்தான். (ககச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விண்டவழ்மதியஞ்சூழ்கருநெடுங்கடங்கப்புத்தேள்
கொண்டதோர்வடிவுக்கேற்பக்குருதிகொப்புளிக்குஞ்சூலத்
திண்டிறற்சங்குகன்னன்முதற்கணத்தேவந்தாமும்
பண்டையவடிவுமாறிப்பார்த்திபன்பணியினின்றார். (ககரு)

தென்னவன்வடிவங்கொண்டசிவபரனுலகங்காக்கு
மன்னவர்சிவனைப்பூசைசெய்வதுமறையாறென்று
சொன்னதுமன்னரெல்லாந்துணிவதுதொருட்டுத்தானு
மங்கர்நெய்நீரென்றோராணிநகர்சிறப்பங்கண்டான். (ககசு)

(ககஉ) தணவு - நீக்கம். தவிச - ஆசனம். சேக்கை - சிவகாத
னம். சாறு - (விவாக) உகோற்சவம்.

(ககங) ஆட்டுவானாடிக்காட்டுத்தன்மைபோலென்றது, வேத
முதலிய நூல்களைத்தாம் வகுத்திருப்பினும், அவற்றின்வழி ஆன
மாக்கள் நடக்க வியலாததலால் தாமேவந்தருளி அரசியல் செலுத்
திக் காட்டினாரென்பதை.

(ககச) பொதி - அரும்பு.

(ககரு) விடங்கம் - அழகு.

(ககசு) மறை ஆறு - வேதநெறி

மெய்மைநூல்வழியேகோயில்விதித்தருட்குறிநீஇப்பே
சிம்மையேநன்மைநல்குமினாயெனநிறுவிப்பூசை
செம்மையாற்செய்துநீபவனத்துறைசிவனைக்கால
மும்மையுந்தொழுதுவைவமுழுவதுங்கோனடத்தும். (கசடு)

பூவருமயன்மாலாதிப்புனிதருமுனிவரோனோர்
யாவருந்தனையேபூசித்திகபரமடையநின்ற
மூவருண்மேலாமுக்கண்மூர்த்தியேபூசைசெய்த
தாவரவிலங்கமேன்மைத்தகுதியானக்கவல்லார். (கசடு)

மேற்படி - வேறு.

மனித்தருக்காசாகித்தெவ்வேந்தர்க்குமடங்கலாய்மடநல்லார்க்,
கினித்தவைவங்கனைக் காளையாய்நிலமசுட் கிணர்த்துழாயணிமாலா,
யனித்தரித்த மோர்த்திகபரத்தாசை நீத்தகந்தெளிந்தவர்க்கொன்று
ய்த், தனித்தமெய்யறிவானந்தமாம்பாதத்துவமாய்நின்றான். (கசடு)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் கச - க்கு - திருவிருத்தம் - எகஎ.

(கசடு) நூல் - சிற்பசாஸ்திரம். நன்மை நல்குமிறை என்பது -
சௌந்தரபாண்டியனார் புதுக்கிய நடுவூர்சிவதளியிலமைத்த சிவலிங்
சத்தின் திருநாமம். இதற்கு வடமொழி மகாபீஷ்டப்பிரதேஸ்வரர்.
இதனுண்மை, “முலைமூன்றனைந்த சிலைநுதத்தறிருவினை, அருமறை
விதிக்கத்திருமணம் புணர்த்து, மதிக்குலம்வாய்த்த மன்னவனாகி,
மேதினிபுரக்கும் விதியுடைநன்றான், நடுவூர்நகர்செய்த தடுபவந்து
டைக்கும், அருட்குறிநிறுவியருச்சினைசெய்த, தேவர்நாயகன்” என
க்கல்லாடத்தில் வருதல் காண்க. செம்மை - தானியாகுபெயர்
முறைமைஎன்பது பொருள். மும்மை - மூன்று.

(கசடு) இகம் - இவ்வுலகம். பரம் - முத்தியுலகம்.

(கசடு) இங்கனைக்காளிஎன்றது - தாமரை, மா, அசோகு,
முல்லை, நீலம்என்னுமைந்துபுஷ்பங்களையே பாணமாகவுடைய மன்
மதனை. இணர்-பூங்கொத்து. அரித்தம் - நிலையாமை. நித்தம் - நிலை
யுடைமை. ஒன்றாய் - அபேதமாய்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகியனிற்றுத்துவான்வந்தொருபாஞ்சுடர்வான்றிங்கட்
ருமணிவிளக்கைவேட்டுக்கோமுடிகவித்துப்பாராண்
டிலகுறுதோற்றமீதான்முனிவாரிருவர்தேற
வலகிலானத்தக்கூத்துச்செய்தவாறறையலுற்றும். (க)

புண்ணியமலர்மென்கொம்பைவேட்டபின்புவனத்தாங்குங்
கண்ணுதன்மூர்த்தியாயகவுரியன்மணத்தில்வந்த
மண்ணியல்வேந்தர்வானோர்மாதவர்பிறருமுண்ண
நண்ணுதிரென்னலோடுநண்ணுவார்விரைவினெய்த. (உ)

பொன்னவீர்கமலம்பூத்தபுனிதநீராடித்தத்த
நன்னெறியமமுற்றநண்ணினோர்புலிக்காலோனும்
பன்னகமுனியுத்தாழ்ந்துபரவியம்பலத்துளாடு
நின்னருண்டங்கண்டுண்பதடியேங்கணியமமென்றார். (ஃ)

என்னலுமத்தக்கூத்தையிங்குநாஞ்செய்துத்தில்லைப்
பொன்னகருலகமெல்லா முருவமாம்புருடற்குள்ள
மின்னதாந்துவாதசாந்தமென்றிறையருளிச்செய்ய
மன்னவவேனையங்கம்யாவெனமன்னன்சொல்வான். (ஈ)

(க) உலகியல்என்றது-உயர்ந்தோர்வழக்காய்வகுத்த, அறநிலையறம், மறநிலையறம், ஆறநிலைப்பொருள், மறநிலைப்பொருள், அறநிலையின்பம், மறநிலையின்பம் என்னுமறுவகைப்பொருள்களோ, பார்பரத்தலென்னுந் தொழிலடியாகப் பிறத்தபெயர், பூமி. முனிவாரிருவரென்றது - பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதரை.

(உ) நியமம் - நித்தியகடன்.

(ஃ) உலகமெல்லாம் உருவமாம்புருடன் என்றது, விராட்புருடனே. துவாதசாந்தம் என்றதை, தலவிசேடம் உக-வது பாடரகுறிப்பிற்காண்க.

அரைக்குமேலுலகெழென்றுமரைக்குக்கீழுலகெழென்று
முரைக்கலாலுலகெமல்லாமுருவமாப்புருடற்கித்தத்
தரைக்குமேலனதந்தெய்வத்தானமுண்டனைத்துக்கூறின்
வரைக்குருசில்தானங்கள்வருத்துரைசெய்யககேண்மின். (௫)

திருவளராரார்முலர் திருவானைக்காவேநாபி
யருவளாபொழில்சூழண்ஹமலேணிபூரீவி
ரிருவருங்கண்டமன்றபிதயமா : யருக்கானத்தி
பொருவருங்கண்டமாகுப்புருவமத்தியமாங்காசி. (௬)

பிறைதவழ்சயிலைசுன்றம்பிரமாதிராமாட்டிலேத
மறைதருதுவாதசாதததுரையீததிகெடுத்த
முறையினுலென்னின்புன்னர்த்தோன்றியமுறையாலென்றக்
கறையறுதவத்தோடுகவுரியன்தோயில்புக்கான். (௭)

தன்னருளகணனித்ததன்னையேதடிப்போந்த
மின்னவீர்சயில்தானுவிடையுருமாறிமன்றாய்
மன்னியதேயோதிங்கண்மண்டலமேயோவென்னப்
பொன்னவீர்விமானக்கீழ்பால்வெள்ளியம்பொதுவுண்டாக. (௮)

பின்பயில்பரிதிப்புத்தேன்பாற்கடல்விளங்கியாங்குப்
பின்பதன்மிசைமாணிக்கப்பீடிகைதோன்றிற்றன்ன
தன்பாத்தழைமேபாகுமல்லதுவேதச்சென்னி
யென்பதாமீதேயன்றியாதெனவிசைக்கற்பாற்றே. (௯)

அன்னதோர்தவிசினும்பராயிரங்கரத்தாலள்ளித்
துன்னிருள்விழுங்குங்கோடிகுரியரொருகாலத்து
மன்னினருதித்தாலொப்புமனமொழிபக்கங்கீழ்மேற்
பின்முதல்கடந்தனானப்பேரொளிவடிவாய்த்தோன்றி. (௧௦)

(௫) வரை - அளவு.

(௬) முலம் - மூலாதாரம். நாபி - சுவாதிட்டானம். இதயம் -
அரத்தம். கண்டம் - விசுத்திஸ்தானம் - புருவமத்யம் - ஆக்கினே
ஸ்தானம்.

(௭) கறை - குற்றம். கவுரியன் - சவுத்தரபாண்டியன்.

(௮) மன்று - வெள்ளியம்பலம்.

(௯) பீடிகை - பீடம்.

(௧௦) மனமொழிபக்கம் கீழ்மேல் பின்முதல்கடந்த என்றது,
சித்தத்திற்கும், வாகுகிற்கும், வரையறைப்படாமல் ஆணவத்திற்
பட்டுண்டோர்க்குப் புலப்படாதிருத்தவிற சமீபமின்றித் தனக்
கோர் நிகர்பொருள் எவ்விடத்தும் ஏக்காலத்தும் இன்மையை.

மும் தறுகணங்கண்மொர்தைதண்ணுமைமுழக்கஞ்செய்ய

நந்திமாமுழவந்தாக்கநாரணனிடக்கையார்ப்ப.

வந்துகந்திருவதூலின்மரபுளியிருவர்பாட.

வைத்துதுத்துபிங்கல்லென்றார்கலிமுழக்கங்காட்ட. (கக)

மதுமுகத்தலர்த்தவெண்டாமரைமகள்சுருதிசூட்டச.

சதுமுகத்தொருவன்சாமகீதயாழ்தடவிப்பாட.

விதுமுகத்தருகுமொய்க்குமீனெனஞானவெள்ளிப்

பொதுமுகத்தமார்தூற்றும்பூனையெங்கும்போர்ப்ப. (கஉ)

பொருங்கடனிறத்தசெந்தீப்பொங்குளக்குறளன்மீது.

பெருங்கடல்வடவைசுசெங்கண்பிதுங்கமேற்றிரிந்துபோக்கி.

முருங்கடலெரியிற்சீறமுதுகிறவலத்தாருன்றிக்.

சுருங்கடன்முளைத்தவெய்யோன்காட்சியின்பொலிந்துகின்று. (கங)

கொய்யுஞ்செங்கமலப்போகாவித்தெனவெடுத்துக்கூத்துச

செய்யும்புண்டரிசுத்தாளுந்நிசைகடந்துளவீரைந்து

கையுந்திண்படையுந்தெய்வமகளிர்மங்கலநாண்காத்த

மையுண்டமிடறுஞ்சங்கவார்குழைதுழைந்தகாதும். (கச)

செக்காஞ்சடையுந்தேசார்வெண்டிருநீறுந்தெய்வ

முக்கணுமூரகக்கச்சமுன்னெயிறிமைக்குமார்பு.

மைக்கருங்கயற்கணங்கைவல்லியினெதுங்கிற்கும்

பக்கமுமவண்மேல்வைத்தபார்வையுக்கையுந்தோன்ற. (கரு)

கங்கையாறலம்புமோசைகடுக்கைவண்டிர்குமோசை

மங்கலமுடிவினோசைமந்திரவேதவோசை

செங்கையாடெரியினோசைதிருவடிசசிலம்பினோசை

யெங்கணுநிரம்பியன்பரிருசெவிக்கமுதமுற்ற. (கசு)

(கக) தண்ணுமை-இருதலையுஞ் சுருங்கிய, கெடியவுடலையு முடையது. முழவமாவது, பெரியவுடலின்மேல் தலை பெற்றுள்ள ஐந்துமுகமுடையது, பஞ்சதுத்துபிகளாவன - தோற்கருவி, துளை க்கருவி, சுஞ்சக்கருவி, நரம்புக்கருவி, மிடற்றுக்கருவிகளாம். கந்தி ருவதூலிஇசைநூல். [து-சபை.

(கஉ) விதுமுகம்-சந்திரமண்டலம், மின்-நட்சத்திரங்கள். பொ

(கங) திரிந்து - சுழன்று. உளை - புறமயிர். குறளன் - குறுகிய வடிவினையுடைய முயல்கள் முருங்கு, மெலித்தல்விசாரம்.

(கச) செக்கர்-செம்மைநிறம். உரகம்-பாம்பு. வயிறு-ஆதிவராக தந்தம்

(கரு) குவித்தென என்றது, குவித்தெனவென்றும்பாடம்.

(கசு) அலம்பும் - ஒலிக்கும். கடுக்கை-கொன்றைமலர். எரி-மழு.

ஆடினா மலமூர்த்தியஞ்சலி முகிழ்த்துச் சென்னி
சூடினாடியில் வீழ்தார்சுருதியாயிரநாவாரப்
பாடினா பரமானந்தப்பரவையிற்படிந்தார்பு
நீடினாநிருத்தானந்தங்காண்பதுரியமம்பூண்டார். (௧௭)

முனிவர்க் திருவர்வானோர்தானவர்மோனயோகர்,
புனிதகிம்புருடராதிப்புலவருநின்றுச் சியன்பின்
கனிதருமின்பத்தாழ்தார் துருமணங்காணவந்த
மனிதருங்காணப்பெற்றார்மாதவர்பொருட்டான்மன்னோ. (௧௮)

அனந்தனாமுனிவர்வேத்தனளவிலானந்தமூறி,
மனந்தனிநிரப்பி மேலும்வழிவதுபோலமார்பம்,
புனைந்தபுண்ணியவெண்ணீறுகரைந்திடப்பொழிகண்ணீரு
ண்ணைத்திருகாமுகூப்பிநாதனைப்பாடுகின்றான். (௧௯)

பராபரமுதலேபோற்றிபத்தியில்வீணாவாய்போற்றி,
சராசரமாகிவேறாய்ந்ததற்பானேபோற்றி
சராசலவுரிமாய்போற்றிகனகவம்பலத்துனாடு
சராமயபரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (௨௦)

ஒன்றாகியைந்தாயையைந்துருவாகிவருவாய்போற்றி,
யின்றாகிச்சென்றானாயெதிர்நானாயெழுவாய்போற்றி,
நன்றாகித்தீயதாகிடுவாகிமுடிவாய்மன்று
ணின்றாகும்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (௨௧)

அடியரேம்பொருட்டுவெள்ளியம்பலத்தாடல்போற்றி
பொடியணித்தடந்தோள்போற்றிபுரிசடைமருடம்போற்றி,
கடியலிழ்மலர்மென்கூந்தற்சயல்விழிபாகம்போற்றி,
கெடியநற்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (௨௨)

(௧௭) அமலன் - மலரகிதன். ஆயிரம்-அனந்தம். பரமானந்தம்-
பேரின்பம். (௧௮) மோனம் - மௌனநிலை.

(௧௯) அனந்தனாமுனிவர் வேத்தன் என்றது - ஆதிசேடாவதா
ரமாகிய பதஞ்சலி முனிவரை.

(௨௦) பராபரம்-முன்பின்னில்லாதது எனவே அனாதியாயுள்
ளது என்பதுபொருள். சராசலம்-சரமஅசலம்-கையையுடையமலை,
சனவேயானை என்பதுபொருள். நிராமயம் நிர் ஆமயம் - நோயில்லா
தவன். ஆமயம் - நோய்.

(௨௧) ஒன்றாய் என்றது - நிஷ்களம், சகளம், சகளநிஷ்களமுங்
கூடத்தினின்ற சுத்தசிவத்தை. ஐத்துரு என்றது, பாசிவன், அனாக
தசிவன், சதாசிவன், மகேசன், உருத்திரனென்னு மிவர்களை.
ஐயைந்தாய் என்றது, சந்திரசேகரர்முதலிய இருபத்தைத்து சிவ
புர்த்தங்களை.

என்றுகின்றேத்தினுன்பின்னிருவரைநோக்கிவெள்ளி
மன்றுணின்ருடாநின்றமறைமுதல்கருணைகூர்ந்து.
நன்றுநீர்வேட்டடுத்தென்னென்றருள்செயநாதன்பாதந்
துன்றுமெய்யன்பின்றழிந்துதொழுதுநின்றிதனைச்சொல்வார். (உ௩)

என்சையித்திருக்கத்தென்றுமிநிலைநின்றியார்க்கும்
பந்தவெம்பாசநீங்குப்பரித்தருள்செய்தியென்னத்.
செந்தமிழ்க்கன்னிராடுசெய்தமாதவப்பேறெய்தத்.
தத்தனமென்றுன்வேதத்தலைதடுமாறநின்றான். (உ௪)

அராமுனியீதுவேண்டுகுதிபெயம்பெருமலிந்த
நிராமயபரமானந்தநிருத்தசேரர்கண்டோரொல்லாந்.
தராதலமிசைவங்கெய்தாதத்தனிக்கநிபெறுதல்வேண்டும்.
பராபரவென்றுதாழ்த்தான்பகவனுமதற்குநேர்த்தான். (உ௫)

ஆர்த்தனர்கணத்தோர்கைசோத்தாடினரலர்ப்புமாரி
தூர்த்தனர்விண்ணோர்கண்ணீர்துளுப்பினர்முனியவராகம்
போர்த்தனர்புளகமன்பிற்புதைத்தனர்விழுங்குவார்போம்
பார்த்தனர்புல்லிக்கொண்டார்பரவியவ்விருவர்தம்மை. (உ௬)

மேற்படி - வேறு.

அனித்தமாகியபூதமைய்பொறிபுலனாகியாறாறாகி.
யினித்தமாயையோடிருவினைத்தொடக்கினுநிளும்வேறுகித்
தனித்தயோகிகளாகிறைந்தாடியுதனிப்பெருந்திருக்கூத்தைத்
குனித்தவண்ணமாக்கண்டவர்க்கிகபாவகொடுத்தவனுறைகின்றான்

(உ௪) இந்நிலை என்றது - வெள்ளியம்பலத்தை. தலைதடுமாறல்,
தட்டழிந்து மயங்கல். கன்னிராடு - பாண்டிராடு.

(உ௫) அலர்ப்பு - மலர்த்தபூ.

(உ௬) பூதமைய்பொறி புலனாகியாறாறாகி என்றது-பிரிதிவழு
தலியபஞ்சபூதங்களும், மெய்முதலியஞானேந்திரியங்களைத்தும், சத்
தமுதலிய வைம்புலன்களும், மனமாதியத்தக்காணங்களுண்கும்,
கூடிய ஆன்மதத்துவமிருபத்துநான்கும், காலம், நியதி, கலை, வித்
தை, இராகம், புருடன், மாயை என்னும் வித்தியாதத்துவமேழும்,
சுத்தவித்தை, ஈசரம், சதாக்ரியம், சத்தி, சிவம் என்னும் சிவதத்து
வமைத்தும் ஆகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களை. இனித்தமாயை
என்றது, பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக்கருதி இன்புறச்செ
ய்யு மாயாமலத்தை. இருவினைத் தொடக்கென்றது, நல்வினை, தீவி
னைகட்கேதுவாகிய கன்மமலத்தை. இருளென்றது - சகசமலமா
கிய ஆணவமலத்தை. குனித்தவண்ணம் - ஆடியிருக்கோலம்.

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம். கடுக

குனிவிலா திரைத் தினந்தொடுத்தெதிர்வரு கொடுவிலா திரை
யெல்லை, புனிதவாடகமுளரிதோயத் தத்தனிப்பொதுநடந்தெரிசி
த்தங், கினிதமர்நதுதூற்றெண் மடங்கைந்தெழுத்தெண்ணி யிந்
லைநிற்குங், கனியுமன்பினுரெண்ணியாங் கெய்துவர்கருதியவாமெல்
லாம். (உஅ)

யொள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடியபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் கடு - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௨௫.

ஏழாவது,

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

கலிநிலைத் துறை.

பன்னகேசனுமடுபுலிப்பாதனாம்பணம்.

மின்னுவார்சடைமன்னவனமயமலமனருடல்

சொன்னவாறிதூபசித்தழல்கூடவொருபூத

மன்னமாமலேதொலைத்தவாடுடுத்தினிடறவாம். (க)

கன்னியர்க்காசாயினுள்கடிமனைபுகுந்த

மின்னியர்சடைமாதவர்க்வேதியரேனா

ரெங்கலத்துளமன்னவரயாவர்க்குமுறையே

பொன்னியற்கலத்ததுசுவைப்போனகமருத்தா. (உ)

பூசுகின்றவுழுப்பவம்பூண்பவும்பழுக்காய்

வாசமெல்லிலையெனவுழும்முறைவழங்காத்

தேசமன்னவரேனையோர்செல்லுநர்செலுத்தி

யீசனன்புறுகற்பினுளிருக்குமவ்வேலை. (ங)

(உஅ) வில் ஆதிரை, தனுமாசத்திருவாதிரை நட்சத்திரம். ஐந்
தெழுத்து - ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம்.

(க) பன்னகேசன்-பதஞ்சலிமுனிவர், புலிப்பாதன்-வியாக்கிர
பாதன்.

(உ) இயல், முதனிலைத் தொழிற் பெயராதலின் வருமொழி
ரோக்கித் திரிந்தது.

(ங) பழுக்காய்-பாக்கு. மெல்லிலை-வெற்றிலை. வாசம்-வாசனை
த்திரவியம். அவை-தக்கோலந் தீம்பூதகை சாலிலவங்கங், கற்பூஞ்
சாதினோடைந்து. எனவும் என்றது - மலர்முதலியவற்றை.

மடைவளத்தொழிற் புலவர்வந்தடியினை வணங்கி,
யடியரேமட்டபோனகழாயிரத்தொன்றி
னிடையதாயினுந்தொலைந்திலுதியாங்கண்மேற்செய்யக்
கடவதேதெனப்பிராட்டிதன்கணவர்முன்குறுகா. (சு)

பணித்தொதுங்கிரின் றடிசண்முப்பத்துமக்கோடி
கணங்கடம்மொடுமிங்கெழுந்தருள்வதுகருதி
யிணங்குரின்சுவைப்போனகமெல்லையின்ருக்கி
யுணங்குகின்றதுண்டெஞ்சியதெனைத்தெனவுரைக்கின். (ரு)

இமையக்குன்றமுமடைகலாயிதன்புறங்கிடந்த
சிமையக்குன்றுகளீட்டமுஞ்சேர்த்தெனநிரிசா
சமையக்கொட்டியவாலரிப்புழுக்கலுஞ்சாதக்
தமையக்கொட்டியகறிகளின்வருக்கமுமனைத்தே. (சு)

என்றபோதினையெம்பிரான்றேவியாரிடத்தி
லொன்றுமன் பினுலொருவிளையாடலைனைத்தோ
தன்றனக்குடைப்பாரிடத்தலைவனதூற்ற
லன்றியாவருமறிந்திடக்காட்டவேவறியேம். (எ)

சிறிதுவாணகைசெய்துமூவேந்தரிற்சிறந்த
மருவின்மீனவனரும்பெறன்மகளுனக்கரிதிற்
பெறுவதேதுவான்றருவுரின்பணிசெயப்பெற்றிங்
குடைபுடையபுறமுருவெலா முன்னதேயன்றே. (அ)

அளவிலாதின்செல்வத்தின்பெருக்கைநாமறிய
விளைவுசெய்தனைபோலுந்நவிருந்துணப்பசியாற்.

(ரு) போனகம்-அமுது. உணங்கல்-வாடல். எஞ்சியது-சேஷ
மாயுள்ளது. எத்தனைத்து என்பது எனைத்தெனநின்றது தொகுத்
தல்விகாரம்.

(சு) நிரிந்தல்-உயர்தல். சமைய-பொருத்த. வால்அரிப்புழுக்கல்-
வெள்ளிய அரிசியாலமைந்த அன்னம். சாதத்துக்கு என்பது சாத
க்கு எனநின்றதுதொகுத்தல்.

(எ) பாரிடம் - பூதம்.

(அ) அரும்பெறல்மகள்-பெருது பெற்றமகள். மகள்-அண்மை
வீளி.

(சு) பசியாற்சுளையடைந்தவராக நங்கணத்தினுட் கானேனம்
என்றது, சிவகணங்கட்குப் பசிப்பிணியின்மையைக் குறித்துநின்ற
து-தளவமூரல், முல்லையரும்பனையபற்கள். தளவம்-முல்லை.

குண்டோதரனுக்கு அன்னப்பட்டபடலம். ௧௫௩

ஈளையடைந்தவாங்குநங்கணத்தினுட்காணேந்.

தளவழரலாயாஞ்செயத்தகநதேதென்றான். (௧)

உடுக்கின்றகுண்டோதரனகட்டிடைவடவை
மடுக்கவுன்னிஒனதுவநதுவயிற்றெரிசியாய்த்
தொடுக்கவாடமுண்டாந்ருடல்சோர்ந்துவந்தாவி
யொடுக்கமுற்றையசியினுலுமங்கினைன்னென்றான். (௧0)

குடையெடுக்குழிக்குறியதாட்குறட்டுவூருபிடிசோ
றிடுமின்ப்புறஞ்சோறுமாடுநைத்தொழுதெல்லா
முடையநாயகிபோயினுஞ் குறியனுமுடனே
நடைதளர்ந்துகண்புனைநதுவாய்புலர்நதிடநடந்தான். (௧௧)

படைக்கணைவலரிதமசுள்பணியினுற்புகிரோய்
தொடுத்தவன்றனைககொண்டுபோயசெனன்றிமுன்விடுத்தா
ர்டுத்திருந்ததேகண்டனன்னமாமலையே
யெடுத்தயினறதுமடிசிலங்கிறந்ததுங்காணர். (௧௨)

சிலம்புநுபுரச்சிறடிசேசடியர்சில்லோ
ரலம்புவால்வளைக்கைகெரித்ததுசுடமடைந்தார்.
புலம்புமேகலையார்சிலர்பொருசெனவெருண்டார்.
கலம்பெய்ப்புண்முலையாரூசிலர்கண்புதைத்திரிந்தார். (௧௩)

முரவைபோகியமுரிவில்வான்முரவுபால்வறையல்,
கருணைநீம்புநடுதுவைபலவகைககறிகள்.
விரவுதேம்படுபாறயிரிழுதுதேன்வெள்ளம்.
வரைவிலாதனமிடாவொடுவாரிவாய்மடுததான். (௧௪)

(௧0) அகடு-வயிறு. ஒடுக்கம்-மெலிவு. உடங்கல்-வாடல்.

(௧௧) குறியதாள்குறள்-குறுகிய காலையுடைய பூதம். சோறும்-
சொல்லுவோம், இது எதிர்காலத்தன்மை வினைமுற்றுதலால் முத
னிலை திரிந்து நின்றது.

(௧௨) படைக்கணைவலர்-படைத்தற்றொழிலினின்ற வலலாட்
சுள்-அவ்வுது வாள்போன்ற கண்கலையுடைய பணிப்பெண்சுள்.

(௧௩) சிலம்பும், அலம்பும், புலம்பும், என்பவை, ஒலிக்குமென்
னும் பொருளான, சீற்றடி-சிறற்றடி. இரிதல்-போதல்.

(௧௪) முரவை-தவிடு. முரல்-சோறு. பால்வறையல், பால்சேர்
ந்துச சமைத்த துவட்டற்கறி. கருணை-பொரிக்கறி. துவை - புளிங்
கறி. இழுது - வெண்ணெய்.

பல்பழக்குணவிலேற்றருப்பண்ணியங்கன்னன்
மெல்சுவைத்தண்டு கெடிகுவையன்றியுடலேவா
வல்சிகாய்களின் வருக்கமுதுகார்ந்துமாறாம
லெல்லேதீர்வவபண்டமுமெடுத்துவாய்படுத்தான். (49)

பாரித்துள்ளவீப்பண்டமுழ்பருஉக்குறங்கையால்
வாரித்தன்பெருவயிற்றிடைவைப்பவந்துவைவ
பூரித்தாருதிபண்ணியுசுடையபொங்கிக்
கோரித்தொன்பதுவாயிலுப்பசித்தழல்கொளுத்த. (50)

அலங்கலோதிகண்டிதிசயமடைந்துதன்னன்பி
ளலங்கொணையகன்முன்புபோழ்நாணமுட்கிடப்ப
விலங்குபூங்குழல்சுவன்றிசையிறக்கியிட்டொல்கி
நிலங்கினைத்துநின்றாணிலகண்டனனிருபன். (51)

குஞ்சிலோதியுவினவுவாணுகலான்போலக்
குஞ்சியாமழலன்னவக்குடவயிற்றவண்ண
டெஞ்சியுள்ளவேற்பூசங்களின்னமுமவிடுத்துன்
னெஞ்சுவப்பவேயருத்துதுமென்னலாநிமலை. (52)

ஐயலின்னுழிக்குறட்பசியடங்கிடாவேறு
வெய்யபாரிடவீரரைவிடுத்தியேவெடுத்து
வையம்யாவையுட்வயிற்றிடைவைப்பேயதனற்
செய்யகாலுருத்திரப்பெயர்சேற்றமாமுனக்கே. (53)

சங்கவார்குழைக்குறண்மகன்றன்செயுறனை
யிங்குவந்துரைசெய்திடவநிதியென்றிறைமுன்
மங்கைநாடிகுமுதவாய்மடர்பொழுதேசயிற்றுத்
திங்கள்வாழமுழையான்பசித்தீசசுடவந்தான். (54)

(49) பண்ணியம் - பலகாரம். சன்னல் - சருக்கரை. மெல்சுவைத்தண்டு - மெல்லுதற் றெழுநிலைமந்த கருப்பு. வல்சி - சோறு. நவபண்டம் - நவதாளியம்.

(50) பாரித்தல் - நிறைதல். தழல் - யாகாக்கி. கோரித்து - ஆதிகரித்து. ஒன்பதுவாயில் - நவசதுவாரங்கன். கோரித்தென்றது, கோரமென்னும் பெயரடியாகப் பிறந்தவினையெச்சம்.

(51) சுவல் - பிடரி. ஒல்கி - துவண்டு.

(52) சில் - வட்டத்தகட்டணி. குஞ்சி - மயிர். குடவயிற்றவன் கும்போதான்.

(20) முழை - மலைக்குகை.

அன்னக்குழியும்வையையுமழைத்தபடலம். கருநா

நட்டமாடியசுந்தரங்கைபொய்நிராட்டி,
யட்டபோனகம்பள வளையவாய்க்கிடந்த,
தொட்டுவாய்மடுத்திடவுமென்சுடுபசிதணியா
திட்டுணைசவர்வயிறுபோற்காநதுவதென்றான். (உக)

கையர்முப்புரத்திட்டதீக்கடும்பசியருவாய்ப்,
பொய்யனென்வயிற்றிடைக்குடிபுகுந்தகோவென்னுங்,
கையெறிந்திடுமுண்டங்கள்வெடிபடக்கதறு
மையகோவெனுமுயிர்த்திடுமாவீசோர்ந்தயரும். (உஉ)

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௧௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௮௪௭.

எட்டாவது,

அன்னக்குழியும்வையையுமழைத்தபடலம்.

கலிலைத்துறை.

வேதநாயகன்பாரிடவேதனுக்கமையா
வோதனாதிசுளருத்தியதன்மையீறுவையு
போதராமையால்மையுறப்போனகசுருதித
தோதமாநதியருத்தியசெய்தியுமுரைப்பாம். (௧)

கவனமாள்வீடையாளிபின்கடிகமத்தென்றற்
பவனமாமலையாட்டியைப்பார்த்துநேகைத்துத்
தவனமாபசியுடையவன்றன்பொருட்டன்ன
புவனமாதினைநினைத்தனனினைக்குமுனபோதாள. (உ)

(உக) காந்தல் - எரிதல்.

(உஉ) கையர் - வஞ்சகர். முப்புரம் - திரிபுரம்.

(௧) அமையா-வயிறுநிரம்பாத உவை-என்றது, அறினை டல
வீன்பாற் சுட்டுப்பெயர்-இவ்வுகாச்சுட்டு செயமை அண்மை சட்டுப்
பொதுவாதலின் செய்மைப்பொருளில்வந்தது.

(உ) பவனம்-காற்று-தவனம்-தாகம்-புவனமாத-பூமிதேவி-அ
ன்னபுவனமாதென்றது, ஆன்மகோடிகளுக்குப் பலவுணவுகளையும்
கொடுப்பவளாதலின்.

நாற்றடத்திசைத்தயிர்க்கடனனந்தலைநிலங்கீண்
 றேற்றெழுதூநாற்கிடங்கராயுதித்தெழுந்தாங்கு,
 மாற்றருஞ்சவைத்தீர்தயிர்வாலரிப்பதத்தோ
 டேற்றெழுத்தூநாற்குழியிடத்திலும்பொங்கி. (௩)

குருமதிக்குலமன்னவன்மருகனக்குண்டப்
 பெருவயிற்றிருபிறையெயிற்றெரிசிகைப்பேழ்வா
 யொருகுறக்குடைவீரனையுன்பசிதணிப்ப
 பருகெனப்பணித்தருளலும்பாரிடத்தலைவன். (௪)

அத்தயிர்ப்பதங்கிடங்கரில்லைகடல்கலக்கு
 மத்தெனக்கரம்புதைத்தெடுத்தெடுத்துவாய்மடுத்துத்
 துய்த்திடப்பசிவிடுத்ததுசுருதியாகன்றாட்
 பத்திவைத்துவிடுணர்த்தவர்பழவினைத்தொடர்போல். (௫)

வாங்கிவாங்கிவாய்மடுத்தலுமுடம்பெலாம்வயிராய்
 வீங்கினுன்றரைகிழிபடப்பொருப்பெனவீழ்தா
 னீங்குநீளுயிர்ப்பிலனுடல்புரண்டனனீர்வேட்
 டாங்குநீர்நிலேதேடுவானுயினுனெழுந்தான். (௬)

ஆவியன்னவர்ப்பிரித்துறையணங்கனார்போலக்
 காவிரான்மலர்தாமரைக்கடிமலர்வாட
 வாவியோடையுங்குளங்களுமவறப்பவாய்வைத்துக்
 கூவநீணிலைநீர்களுமபசையறக்குடித்தான். (௭)

அனையனாகியுநீர்சையாற்றலன்வருந்தும்
 வினையனாகிவானதிசசடைவேதியன்பாதத்
 தினையநாதனுத்தன்றிருமுடியின்மீதுருக்கு
 நனையநாண்மலரோதிடையப்பார்த்தொன்றுநவில்வான். (௮)

(௩) நனந்தலை - நடு. கிடங்கர் - குழி. வாலரிப்பதம் - வெள்
 ளிய அரிசியாலமைந்த அன்னம். பதம் - அன்னம்.

(௪) குரு - நிறம். பேழ்வாய், பிளந்தவாய்.

(௬) நீளுயிர்ப்பு - நெட்டியிர்ப்பு, வேட்டு - வீரும்பி, நீர்நிலை,
 தடாகமுதலியன. நிலைநீர் - இலக்கணப்போலி.

(௭) வாவி - நடக்குங்கிணறு, இது நடைவாவி என்று வழங்கு
 கின்றது. காவி - நீலோற்பலம். கூவம் - கிணறு.

(௮) நசை - விருப்பம். இனைய - இரங்க. நனைய - பொருளடி
 யாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம். இது-மலரென்னும் பொ
 ருள்கொண்டது. நனை - தேன்.

அன்னக்குழியும்வையுமழைத்தபடலம். கஞ்ச

தேங்குநீர்த்திரைமாலிகைச்செல்விநீயித்
வாங்குநீர்த்தடம்புரிசைசூழ்மதுரையின்மாதோ
ரோங்குநீர்த்தமாயொல்லெனவருதியென்றுரைத்தா
னீங்குநீர்த்திருபாதவனெருமொழிகழ்த்தும். (க)

அன்றுமெம்பிராணையாற்பகீரதன்பொருட்டுச்
சென்றுநீயொருநீர்த்தமாய்த்திளைப்பவர்களங்க
மொன்றுதீவினைத்தொடக்கறுத்தொழுக்கெனப்பணித்தா
யின்றுமோர்நதியாகெனப்பணித்தியேலென்னை. (க0)

தெரிசித்தோர்படிந்தாடினோர்செங்கையாலேனும்
பரிசித்தோர்பவத்தொடர்ச்சியின்பற்றுவிட்டுள்ளத்
துருசித்தோர்வுறுபத்தியும்விச்சையுமுணர்வாய்
விரிசித்தோர்வுறுமெய்யுணர்வால்வரும்வீடும். (கக)

தத்திடப்பணித்தருளொத்தடம்புனற்செல்வி
சந்தரப்பெருங்கடவுளைவாங்கொண்டுதொழுது
வந்தளப்பிலாவேகமோடெழுந்துமாநதியா
யந்தரத்துநின்றிழிபவளாமெனவருமால். (கஉ)

கலிவிருத்தம்.

திரைவளையணிகரமுடையவன்செழுமணிநகையுடையா
ணுரைவளைதுகிலுடையவன்கொடிநணுகிடையவளநனீள்
விரைவளைகுழலுடையவள்கயல்விழியுடையவன்வருவாள்
வரைவளைசிலையவன்முடிமடவானதிவடிவினுமே. (கக)

(க) திரைமாலிகைச்செல்வி - அலைகளையே மாலையாகவுடைய
கங்கை. மாடு-பக்கம். நீத்தம்-வெள்ளம்.

(க0) திளைப்பவர்-மூழ்குவோர். நதி-மேற்றிசையிற் றோன்றிக்
கீழ்த்திசையைநோக்கிச் செல்லும் ஆறு.

(கக) உருசித்தல்-இனிப்புறல். விச்சை-சிவஞானம். உணர்வா
ய் விரிசித்தென்றது “அகரவுயிர்போலறிவாகி யெங்கு நிகரிலிறை
நிற்கு நிறைத்து” எனவருத்திருவருட்பயனா லுணர்க.

(கஉ) அறல்-கருமணல். விரை-வாசனை. மடவால்-மடப்பத்தி
னது வாலாற்றையுடையவள். மடம்-அறிந்துமறியாமை.

விரைபடுமகிலரைபொரிதிரில்வெயில்விருமணிவரையோ
டரைபடமுதுசினையலறிடவடியொடுகடிதகழாக்
குரைபடுகழலிறவுளர்சிறுகுடியடியொடுபறியாக்
கரைபடவெறிவதுவருவதுகடுவிசைவளியெனவே. (கச)

பிணையொடுகலைபிடியொடுகரிபிரிவிலவொடுபழுவப்
பணையொடுகருமுசுவயிறணைபறழொடுதழுவியதன்
றுணையொடுகவிப்பின்மாரிகைதொகையொடுமிறவுளர்வெங்
கணையொடுசிலையிதனெடுமெறிகவனெடுகொடுவருமால். (கரு)

அடியிறடுவவையுதைவனவகழ்வனவகழ்மடுவைத்
திடரிடுவனமழைசெருகியசினைமாரிகைதலைக்
படவிகரைதொறுடுவனபடுகடலுடைமுதுபார்
நெடுமுதுகிருபிளவுறவருநெடுகதியினவலையே. (கசு)

பிளிறொலியினமுதுமாமகழ்பெருவலியினவசையா
வெளிநடிவனவெறிமணியினவிரைசெல்லினமதமோ
டொளிநளியினதுரைமுகபடமுடையனவெனவரலாற்
களிறையதுமதுவிதழிசுக்கவிச்சடையணிசுடினா. (கசு)

(கச) அரைபொருதிரில் என்றது—பொருக்குப் பொருத்திய
தூரினையுடைய வேங்கைவிருட்சத்தை. முதுசினை—பெரியகிளைகள்.
கடிது—விரைவாக. குரை—ஒலி. கழல்—வீரகண்டை. இறவுளர்—வேடர்.
குடில் என்பது, குடி எனக்கடைகுறைத்து நின்றது; சிற்றில்.

(கரு) பிணை—பெண்மான். கலை—ஆண்மான். பிடி—பெண்யானை.
கரி—ஆண்யானை. பழுவம்—காடு. பணை—மாக்கிளை. முசு—ஆண் குரங்கு.
மறழ்—குட்டி. கவி—ஆண் குரங்கு. இது கபியென்பதன்றிரிபு. இதண்-
பரண். இதுகடைக்குறை.

(கசு) திடர் - மேடு. அகழ்த்தல் - தோண்டுதல்.

(கசு) இச்செய்யுள் செம்மொழிச்சிலேடையாதலின்; நதியைக்
குறிக்குங்கால்:—பிளிறல்—ஒலித்தல். முதுமாம்—ஆலமாம். வெளில்-
விளாமாம். வெள்ளில் என்பது, வெளிலென தொகுத்தற்பெற்றது.
மணி—முத்து. விரைசெலவு—விரைத்து செல்லுங்கதி. மதம்—வலிமை.
அளி—குளிர்ச்சி. முகபடம்—போர்வை. யானையைக் குறிக்குங்கால்-
பிளிறல்—கர்ச்சித்தல். முதுமாம்—பெரியமாம். வெளில் - கட்டுத்தறி.
மணி—தந்தங்களிலுண்டாகு முத்துக்கள். விரைசெலவு - விரைந்து
செல்லும்கடை. மதம்—முத்தநீர். அளி—அம்மதநீரையுண்ணும் வண்-
டுகள். துரைமுகபடாம்—துரைபோல்வெளுத்தநெற்றிப்பட்டம், என
ப்பொருள்கொள்க. குடினா (கங்கா) நதி. இதுபி—கொன்றை.

அன்னக்குழியும்வையுமழைத்தபடலம். கடுக

நீடியபிலமுறுநிலையினருமலன்மதிமுடிமீ
தாடியசெயலினவெயிலுநிழருமணிதலையினரீள்
சோடியகதியினரினாரினாகுறுகியபலகாலி
னோடியவலியினவளையுடலுரகமுமெனவருமால். (கஅ)

மண்ணகழ்தலின்வளையானிகருமாவனையதுமிசைபோய்
லிண்ணளவலினவுணர்சுளிறைவிடுபுனலொடுநெடுகு
மண்ணலையனையதுசுளையிழுதலையளவுறுசெயலாற்
கண்ணனையனையதுநெடுகியசுகுகியகதிநகதியே. (கக)

திகழ்தருகரிபரிகவரிசுள்செழுமணியொடுவருமா
றிகழ்தருகுடபுலவரசர்கணெறிசெய்துகவர்திருவோ
டகழ்தருபதிபுகுமதிசுலாவாசனையுதையலதேற்
புகழ்தருதினையிடவருகுடபுலவரசனுரிசரும். (உ௦)

ஆரொடுமடலவிழ்பனையொடுமாரிகரிலேரிம்பத்
தாரொடுபுலியொடுசிலையொடுதருகயலொடுதழுவாப்
பாரொடுதிசைபரவியதமிழ்பயிலரசர்களுமுரிச
சீரொடுபலதிருவொடுவருசெயலனையதநகதியே. (உக)

(கஅ) இதுவுமச் சிலேடையாதலின், நதியைக்குறிக்குங்கால்:—
பிலம்-பாதலம். ஆடிய-தங்கிய. தலை-இடம். சோடியகதி - வளைந்து
செல்லும்வேகம். குறிகியபலகால்-நெருங்கிய பலகால்வாய்கள். சர்ப்
பத்தைக் குறிக்குங்கால்:—பிலம்-பிலத்துவாரம். தலையின - சுழிகை
யிலுடையன. கோடியகதி - வளைந்தடை. பலகால் - பலகால்கள்,
எனப்பொருள்கொள்க. உரகம்-சர்ப்பம்.

(கக) லோயானிகருமா-சங்கையணிந்த (திருமாலாகிய) வராக
மூர்த்தி. அவுணர்சுளிறை விடுபுனலொடு நெடுகுமண்ணல் என்றது,
அசுரர்களுக்குத்தலைவனாகிய மாலவி தாராவார்த்தநீரோடு திரிவிக
கிரமவடிவங்கொண்ட வாமனமூர்த்தியை. அலை-தயிர்.

(உ௦) குடபுலம்-மேற்றிசை. நெறி-ஆணை. அகழ்தருபதி-அகழ்
குழந்தமதுரை. அரசு - பண்பாகுபெயராய் பண்பின்மேனின்றது.
அரசு-அரசத்தன்மை. இது உகாவீற்றுப்பாவதத்திதன்.

(உக) அரம்-ஓர்கருவி. ஆர்-ஆத்திமாலை. சழுவா என்றது-ஆரும்
பனையும், வேம்பும் சேரசோழபாண்டியர்களுக்கு உரிய மாலையாத
லாலும், புலியும், சிலையும், கயலும் அவர்களுக்குரியகொடிகளாதலா
லும் அவற்றைத் தழுவிவந்தமையை. தமிழ்பயிலரசர் என்றது - சே
ரன், சோழன், பாண்டியன் என்னும் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரை.

கலிலைத்துறை.

கல்லார்கவிபோற்கலங்கிக்கலைமாண்டசேள்வி
வல்லார்கவிபோற்பலவான்றுறைதோன்றவாய்த்துச்
செல்லாறுதோறும்பொருளாழ்ந்துதெளிந்துதேயத்
தெல்லாரும்வீழ்த்துபயன்கொள்ளவிறுத்ததன்றே. (உஉ)

வண்டோதைமாறாமலர்வேணியின்வந்தநீத்தங்
கண்டோதநஞ்சுண்டருள்கண்ணுதன்மூர்த்திபேழ்வாய்
விண்டோதனியாதென்விடாயெனவெம்பவீழ்த்த
குண்டோதானைவிடுத்தானக்குடிஞாங்கர். (உ௩)

அடுத்தானதியின்னிடையுக்கிருந்தாற்றலோடு
மெடுத்தான்குறுங்கையிண்டுங்கரையேறநீட்டித்
தடுத்தான்மலைபோனியிர்தண்புனல்வாய்க்காந்து
மடுத்தான்விடாயுக்கடலுண்ணுமழையுநாண. (உ௪)

தீர்த்தன்சடைநின்றிழிதீர்த்தமருந்திவாக்குக்
கூர்த்தின்புகொண்டுகுழகன்றிருமுன்னெய்திப்.
பார்த்தன்பணிந்தபதமுன்பணிந்தாடிப்பாடி
யார்த்தன்புருவாய்த்துதித்தானளவாததீதம். (உ௫)

(உஉ) கலியைக்குறிககுங்கால்:—கலங்கி என்றது-தெற்றென
ப்பொருள்கொள்ளக் கிடக்காது மயங்குகின்றலை. பலவான்றுறை-அ
கப்பொருட்டுறைகளும், புறப்பொருட்டுறைகளுமாகிய பலதுறை
களை. செல்லாறுதோறும் பொருளாழ்ந்துஎன்றது-சென்றுதேய்ந்தி
றுதலென்றுக்குற்றத்தவகாது முடிவுகாறுமொருதன்மைத்தாய், சிந்
திக்குந்தோறும் துண்ணியபொருள் தோன்ற நின்றலை. தெளிய-ஐய
மாதிரி முக்குற்றங்களுகல நின்றல். பயன் - அறமுதலிய நால்வகைப்
பயன்கள். நதியைக்குறிக்குங்கால்:—பலவான்றுறை - பெரியநீர்த்து
றை. செல்லாறுதோறும் பொருளாழ்ந்துதெளிந்து - செல்லுமிடத்
தோறும்மணி பொன்முதலிய பலபொருள்களையும் ஆழத்தையு மு
டையதாய் கலங்குதல்நிகழி. பயன் - பிரயோசனம் இறுத்தல் நிலை
பெறுதல்.

(உ௩) விண்டு - திறந்து. குடிஞா - நதி.

(உ௪) ஆற்றல் - வன்மை. அங்காந்து - வாயைத்திறந்து.

(உ௫) கூர்த்து என்பது - கூர்த்தென வலித்தற்பெற்றது. பார்
தன், பிரவதயின்புத்திரன், அருச்சுனன். இது தத்திதாந்தபதம்.
அளவாத - அளவில்லாத.

பாட்டின்பொருளானவன்பாரிடவீரன்பாடல்
கேட்டின்பமெய்திக்கணங்கட்குக்கிழமைநல்கி
மோட்டின்புனன்மண்முறைசெய்திருந்தானனகக்
காட்டின்புறம்போய்மடங்குங்கயற்கண்ணியோடும். (௨௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தீர்த்தனிதழிசசடைநின் றுமிழித்துவரலாற்சிவகங்கை
தீர்த்தணுருவந்தெளிவோர்க்குஞானந்தரலாற்சிவஞான
தீர்த்தங்காலிற்கடுகுவருசெய்தியாலேவேகவதி
தீர்த்தங்கிருதமாலையெனவையநாமஞ்செப்புவரால். (௨௭)

அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௧௮ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௮௭௪.

ஒன்பதாவது,

எழுகடலழைத்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

முடங்கன்மதிமுடிமறைத்தமுடித்தென்னன்குறட்கன்னக்
கிடங்கொடுநதியழைத்தகிளர்கருணைத்திறனிதுமேன்
மடங்கல்வலிகவர்ந்தான்பொன்மாலையடிந்தாடவெழு
தடங்கடலுமொருங்கழைத்ததன்மைதனைச்சாற்றுவாம். (௧)

ஓதவரும்பொருள்வழியிருவாகியுலகமெலாஞ்
சேதனவெண்குடைநிழற்றியறசெங்கோல்செலுத்துநான்
போதவரும்பொருளுணர்ந்தவிருடிகளும்புனிதமுனி
மாதவரும்வான்முறையாற்சந்தித்துவருகின்றார். (௨)

(௨௬) கிழமை - உரிமை. மண்முறை-உலக அரகாஷி. மோடு-
உயர்ச்சி.

(௧) முடங்கல் - வளைவு. பொன்மலை - காஞ்சனமலை. மடங்
கல் - நரசிம்மம். யமன் என்பதுமொன்று. கிடங்கு - கிடங்கர். இது
இறுதிநிலைப்போலி.

(௨) அறம்-தருமநூல். போதம்-ஞானசாஸ்திரம். அறம், போதம்
என்பன நூன்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர்கள். இருடிகள்-சுப்த
ரிஷிகள். முனிவர் என்பது-முனிஎன ஈடுதொக்கது.

வேதமுனிகோதமனுந்தலைப்பட்டும்பிள்வானோர்
போதளவில்லகற்புடையபொன்மாலையினைபுருத்தான்
மாதவனும்வாவேற்றுமுகமனுரைவழங்கிப்பொன்
ருதனமிட்டஞ்சலிசெய்தரியதவத்திறங்கேட்பாள். (௩)

கள்ளவினைப்பொறிகடந்துகரைகடந்தமறைச்சென்னி
யுள்ளபொருள்பாசிவமென்றுணர்ந்தபெருந்தகையடிகே
டள்ளரியபவமகற்றுந்தவமருள்செய்கெனக்கருணை
வெள்ளமெனமுகமலர்ந்துமுனியேவந்தன்விளம்புமால். (௪)

தவவலியாலுலகின்றதடாதகைக்குத்தாயானாய்
சிவபெருமான்மருகனெனுஞ்சீர்பெற்றாய்திறன்மலயத்
துவசனருங்கற்புடையாய்நீயறியாத்தொல்விரத
மவனியிடத்தெவாறிவாரானலுமியம்பக்கேள். (௫)

மானதமேவாசிகமேகாயிகமேயெனவகுத்த
வினமில்சீர்த்தவமுன்றாமியவற்றின்மானத்தரும
தானமிசைமதிவைத்தறயவுபொறைமெய்சிவனை
மோனமுறத்தியானித்தலைத்தடக்கன்முதலனந்தம். (௬)

வாசிகமைந்தெழுத்தோதன்மனுப்பஞ்சசாந்திமறை
பேசுசதவுருத்திரந்தோத்திரமுரைத்தல்பெருந்தருமங்

(௩) வேதமுனி - வேதங்களையுணர்ந்தமுனி. தலைப்பட்டி-சே
தித்து. முகமன் - உபசாரவார்த்தை, திறம் - பாகுபாடு.

(௪) பவம் - சனனத்தொடர்ச்சி மறைச்சென்னி-உபரிடதம்.

(௬) மானதம்-மனத்தாற்செய்யப்படுவது. வாசிகம் - வாக்காற்
செய்யப்படுவது. காயிகம் - காயத்தாற் செய்யப்படுவது, இம்மூன்று
ந்தத்திதாந்தபதம். தருமம் - முப்பத்திரண்டறங்கள். தானம் - சற்
பாத்திரங்கள். ஐந்து - பஞ்சேந்திரியம்.

(௭) ஐந்தெழுத்தோதலாவது - திருவருண் முன்னிலையில் ஸ்ரீ
பஞ்சாட்சரத்தை விதிப்படிமாறிசுருக்குமமாயோதல். மதுஎன்றது-
பஞ்சப்பிரமமகாமந்திரங்களை, பஞ்சசாந்தியாவது - சிவபெருமானே
பொருளுணைக்கூறும் உபரிடதபாகங்களை, ஐந்துகாண்டமாகமுறை
ப்படுத்தியோதுதல். மறைபேசுசத வருத்திரமுரைத்தலாவது-வே
தங்கள்பிரமன்முதல் சதாசிவமீறாகமுறையே யேற்றங்கூறுவதால்,
அவற்றுள் ஈடுக்கண்டமானசதவுருத்திரமனுக்களை யோகநாமத்தால்
உருத்திர கணங்களைச் சங்காரக்கிரமத்தினைவைத்து அதீதசிவபரி
யந்தம் வரைப்படுத்திக் கூறுதல்.

காசகலவெடுத்தோதன்முதலநாதங்காயிகங்க
எீசனருசசனேகோயிலவலஞ்செய்கையெதிர்வணங்கல். (எ)

நிருத்தனுறைபதிபலபோயப்பணிதல்பணிகிறவேற்ற
நிருத்தனமுடிந்தியாதிரீததயாததிரைபோயமெய்
வருத்தமுறவாடலிவைமுதற்பலவவகைமூன்றிற
பொருத்தமுறுகாயிகங்குகிறநதனவிப்புண்ணியத்துள். (அ)

நிருத்தயாசதிரையதிகமவற்றதிகஞ்சிவனுருவார
நிருத்தமாவகவகைமுகற்றிருநதிகடனித்தனிரேபோயத்
நிருத்தமாடுவதரித்தநிருநதிகளவைவந்து
நருத்தமாயநிறைதலினுலவற்றதிகநதிரைமுநீர். (க)

என்றுமுனிவிளமபககேட்டிருநதகாஞ்சனமாலே
ஹுறுதிரைககடலாடததுணிவுடையவிருப்பினளாய்த்
தனநிரமாமகட்குரைததாளசிறிதுள்ளநளாவெய்திச
சென்றிறைவறகுரைப்பலெனசெழியாதவக்கொழுந்தனையாள். (இ)

தன்றனையுடையபெருந்தகைவேந்தர்பெருமான்முன
சென்றனமெனநின்றுசெப்புவாளகுறளவீரந்
கன்றனனகருழியினொடுமாறழைத்தவருட்கடலே
யின்றனனகடலாடவேண்டினுள்ளநிறந்தாள். (கக)

தேவிநிருமொழிகேட்டுத்தென்னவராயசிலம்புரக்குங்
காவிதிகழமணிகண்டர்கடலொன்றேவெழுகடலுங்
கூடவரவழைத்துமெனவுண்ணினாகுணபாலோர்
வாவியிடையெழுவேறுவண்ணமொடுமவருவனவால் (கஉ)

(அ) பணி-நிருபபணிகள் நிருத்தன் - தோத்தனென்பதன்றி
ரிபு

(க) நிருத்தம் - தீர்த்தம். பரிசுத்தமுள்ளது. நிருத்தமாய-
முட்டினறி, சிவனுருவாவகை என்றது - காசிப்பதியிற்கவகை
வடிவமாகநின்று மரிக்குமுயிரகளுக்கு முததியருளுதலை

(க0) முனி - கவுதமமுனிவர். கேட்டிருநத என்பது - கேட்
ட என்னும பொருளமேனிறறலால், இருநது - அசைநிலையிடைச
சொல்.

(கஉ) காலி - நீலமலர். குணபாலோர்வாவி என்றது - கீழ்த்தி
சையிலுள்ள பொற்றாமரைத்தடாகத்தை வண்ணம் - நிறம்.

துண்டமதித்திரானையசுரிவளைவாய்விடவுதைத்து
வெண்டவளநுரைததும்பசசுராவேறுமிசைக்கொட்கத்
தண்டாளமணித்தொகுதியெடுத்தெறியுந்தரங்கரினா
யண்டநெடுமுகடுரிஞ்சுவார்த்தெழுந்தகடலேழும். (௧௬)

காணுமாதகர்பனிப்பக்கலிமுடிவின்யன்படைப்புக்
கோணுமாறெழுந்ததெனக்கொதித்தெழுந்தகடலாவம்
பூணுராயகனகிலபுவனமெலாங்கடந்ததிரு
வாணையாலவனடிசென்றடைந்தார்போலடங்கியதால். (௧௭)

தன்வண்ணமெழுகடலின்றனிவண்ணமொடுகலத்து
பொன்வண்ணநறும்பொகுட்டுப்பூம்பொய்கைபொலிவெய்தி
மின்வண்ணசசடைதாழ்வெள்ளிமணிமன்றாடு
மன்வண்ணமெனவெட்டுவண்ணமொழிவயங்கியதால். (௧௮)

எழுகடலழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

படலம் ௧௮ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௮௮௬.

(௧௬) சுரிவளை - சுரிந்தமுகத்தையுடைய சங்குகள். சுராவேறு
ஆண்மகரம். தரங்கம்ரினா - அலைகளின்வரிசை. ஆண்ட நெடுமுகடு
என்றது - நெடியவின்ணுலகின் முகட்டை. வெண்தவளம் - ஒரு
பொருட்பன்மொழி. மணித்தொகுதி - இருபெயரொட்டுப் பண்
புத்தொகை. கொட்ப-இதுகொடுமை என்னும் பண்படியாகப்பிற
ந்த விளையெச்சம். சுழலவென்பதுபொருள்.

(௧௭) பனிப்ப - வருந்த. அரவம் - ஒலி. ஆணை-ஆக்கினை.

(௧௮) தன்வண்ணமாவது - பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தினியற்
கை நிறமாகிய, வெண்மைநிறம். மன்றாடுமன் வண்ணமென்றது-சி
வபெருமான் அட்டமூர்த்தியாய் நிற்குங்கால், பிரிதிவிற்குரிய பொ
ன்னிறமும், அப்புலிற்குரிய வெண்ணிறமும், தேயுவிற்றுகுரிய செந்
நிறமும், வாயுவிற்றுகுரிய கருமைநிறமும், ஆகாயத்திற்குரிய புடைநிற
மும், சந்திரனுக்குரிய சுக்கிலநிறமும், சூரியனுக்குரியயரத்தநிறமும்,
ஆத்மாவிற்குரியபுடிகநிறமும் ஆகியவ்வெண்வகைப்பட்ட நிறங்க
ளோடுங்கலந்துநின்றன.

உ

சிவமயம்.

பத் தாவது,

மலையத்துவசனையழைத்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

எழுகடலழைத்தவாறியம்பினுரினிச
செழுமதிமாபிடுறென்சேணிழிந்துதன்
பழுதில்கற்பில்லொடும்பாவைதோய்த்தா
னழகியதிருவுருவடைந்ததோதுவாம். (க)

புரவலன்றடாதகைப்பூவையோடும்வத்
துரவுநீர்க்கடன்மருங்குடுத்தசந்தன
மாவமந்தாரமாவகுளம்பாடலம்
வீரவுந்தனத்தரியணையின்மேவினான். (உ)

தாதவிழ்மல்லிகைமூல்லைசண்பகப்
போதுகொய்தினையருஞ்சேடிப்பொற்றொடி
மாதருங்கொடுத்திடவாங்குமோந்துயிர்
தாதாமிரண்டறவமருமெல்லையில். (ஃ)

தன்னமர்காதலிதன்னைநோக்கியே
மன்னவனுன்பொருட்டேமூவாரியு
மிங்ககரழைத்தனமீண்டுப்போதுகி
னன்னையையாடுவானழைத்தியாலென. (ஈ)

(க) சேண் - விண்ணுலகம். செழுமை - சிறைவு. பாவை-கடல். ஆரன் - தன்னையடைந்தோர் மலத்தொடக்கை வேரோடொழிப்பவன்.

(உ) புரவலன் - சவுந்தரபாண்டியன். பூவை - நாகணவாயப்பறவையைப்போன்ற இன்சொல்லையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியா
7. உரவு - வலிமை, மாவம் - குங்குமமாம். வகுளம் - மகிழ். பாடலம் - பாதிரி. அரியனை - சிங்காதனம். நந்தவனம் என்பது - நந்தன
8 எனபின்றது. சந்தோஷத்தைத் தரும்வனம் என்பதுபொருள்.

(ஃ) சேடி - எவல்மகளிர். பொற்றொடி. என்றது-பொன்னாலாகிய வளையலணிந்த தோழிப்பெண்களை. ஆதாமிரண்டற என்றது - இருதலைப்புள்ளிற் கோருயிர்போல, வோருயிர்வாய்த்து, ஆவிற்கிருகோடு தோன்றினாற்போல ஒத்த அன்பினை உடையராயிருத்தலை. ஆதாம் - அன்பு.

மடந்தையுமன்னையைக்கொணர்ந்துவாவிமா
டடைந்தனளாகமற்றவள்புராணநூற்
படர்ந்தகேள்வியர் தமைநோக்கிப்பெளவநீர்
குடைந்திடும்வீதியெவன்கூறுமென்னவே. (ரு)

கோதறுகற்பினய்கொழுநன்கைத்தலங்
காதலன்கைத்தலமன்றிக்கன்றின்வா
லாதலிம்முன்றிலொன்றங்கைபற்றியே
யோதநீராடுதன்மாபென்றோதினார். (சு)

மறையவர்வாய்மைபொன்மாலேகேட்டுமேற்
குறைவறத்தவஞ்செயாக்கொடியபாலியேற்
கிறைவனுஞ்சிறுவனுமில்லையேயினிப்
பேறுவதுகன்றலாற்பிறிதுண்டாகுமோ. (எ)

ஆதலாற்கன்றின்வால்பற்றியாடுகோ
மாதராயென்றுதன்மகட்குக்கூறலும்
வேதன்மால்பதவியும்வேண்டினார்க்கரு
ணாதனையிர் த்துணையாயநாயகி. (அ)

தன்னுயிர்க்கிழவனையடைந்துதாழ்த்துதன்
னன்னைதன்குறையரையாடவாண்டகை
மன்னவன்வலாரிடோடொருங்குவைகிய
தென்னவன்மேன்மனஞ்செலுத்தினுனரோ. (க)

மேற்படி-வேறு.

சிலையத்திரிடார் திருவுள்ளமுணர்
தலையத்திரியட்டவனாதனநீத்

(ரு) கொணர்ந்து - அழைத்துவந்து. கொண என்னும் பகுதி
ஈறுகுறுகி ரகாமெய்விரிந்துகொணர் என்கின்றது.

(சு) ஆதல் - இடைச்சொல். ஈண்டுவிசற்பப்பொருளில்வந்தது.
காதலன் - புத்திரன்.

(க) வலாரி - வலனென்னு மசுரனைக்கொன்றவன்-இத்திரன்.
வைகிய - வீற்றிருந்த.

(ச0) சிலை - வில். அத்திரி - மகமேருமலை. அலை - வீளைத்தொ
கை. பறந்துதிரியும் என்பதுபொருள். அட்டவன் - சிறகுடையறு
த்தவிர்திரன். உலை - கொல்லனுலைக்களம். அத்திரி துருத்தி. உலை
யத்திரியொத்த விமானமென்றது - துருத்தி, பருத்தலுஞ் சுருங்க
லுமுடைமைபோல், விமானம் செல்லுதலும் இறங்குதலுமுடை
மைபற்றி.

துலையத்திரியொத்தவிமானமொடு
மலையத்துவசச்செழியன்வருமால். (க0)

மண்பேறடைவான்வருமேழ்கடல்வா
யெண்பேறடையாவருளின்னமுதைப்
பெண்பேறதனற்பெறுபேறிதெனக்
கண்பேறடைவானெதிர்கண்டனே. (க1)

வந்தான்மருகன்சரணம்பணிவான்
முந்தாமுனமாமனெனும்முறையா
ல்தாமரையங்கையமைத்துமகட்
டந்தானையெதிர்த்துதழீஇயினனாள். (க2)

ஆத்தன்நிருவுள்ளமகிழ்ந்தருளாற்
பார்த்தன்புரிமப்பியபன்னியொடுந்
தீர்த்தம்புகுந்தாடியசெல்கவெனைப்
பூத்தன்பொருளைப்புனனாடவனும். (க3)

முன்னைத்தவமெய்திமுயன்றுபெறு
மன்னப்பெடையன்னவன்வந்தெதிரே
தன்னைத்தமுவத்தமுவிக்கிரிவேந்
தென்னக்குறையாமகிழ்வெய்தினனே. (க4)

தண்டேமொழிவேள்விதவக்குறையாற்
கண்டேனிலனென்றுகருத்தவல
முண்டேயஃதிவ்வுவகைக்களிதேன்
வண்டேயெனவுண்டிமறத்தனனாள். (க5)

(க6) பேறு-பயன். ஏழ்கடல்வாய் என்பேறு அடையா அருள்
இன் அமுதை என்றதற்கு - எழுகடலின் அருகில் எழுந்தருளியிருந்த
அளவிடுதற்கரிய இனிய அமுதம்போன்றதன்மருகனை என்பதுபொ
ருள்.

(க7) பொருளை - தாமிரவர்ணி. புனனாடவன் - நீர்வளமிக்க
பாண்டிநாட்டையுடைய மலையத்துவசன். ஆடியசெல்க என்றது-செ
யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாதலின் வருமொழி வல்
வெழுத்து இயல்பாய் நின்றது.

(க8) கிரிவேந்து - மலையாசன்.

(க9) தேமொழி - அண்மைவீளி. வேள்வி - திருமணம். அஃல
ம - கவலை. இவ்வுவகை என்றது - (திருமணத்தில் உடனிருந்ததி
ருக்கோலம்போல, இங்குப்பெருமானும் பிராட்டியும் உடனிருந்த
திருக்கோலங்கண்ட) பெருமகிழ்ச்சியை.

சேணுற்றவனைச்சிலநாள் கழியக்
காணுற்றவள்போனிறைகற்புடையாள்
பூணுற்றுமலர்ந்ததொர்பொற்கொடிபோ
னாணுற்றெதிர்நண்ணியிறைஞ்சினளால். (௧௬)

மஞ்சோதியகாஞ்சனமாலையையிற்
பைஞ்சோதிவிளங்குபவித்திரையாய்ச்
செஞ்சோதிமுடிச்சிவநாமவெழுத்
தஞ்சோதிடுங்கடலாடுமரோ. (௧௭)

துங்கக்கலவேதியர்தொன்மறைநூற்
சங்கற்பவிதிப்படிதன்னுணைக
யங்கைத்தளிர்ப்பறியகத்துவகை
பொங்கப்புணரிப்புனலாடினளே. (௧௮)

குடைந்தார்கரையேறினர்கொன்றைமுடி
மிடைந்தார்கருணைக்கண்விழிக்கமல
முடைந்தாரனைமாருதாங்குறுகா
தடைந்தாருமைபாகாருட்படிவம். (௧௯)

ஒண்கொண்டன்மிடற்றொளியும்மொருநா
லெண்கொண்டபுயத்தெழிலும்மழல்சேர்
கண்கொண்டதுதற்கவினும்பொலியா
மண்கண்டுவியப்பவயங்கினனாள். (௨௦)

விண்ணின்றுவழுக்கிவிழுங்குதிர்போற்
கண்ணின்றதுதற்கருணாகான்வா
மெண்ணின்றபுரத்தினிழிந்திமையா
மண்ணின்றதொர்தெய்வவிமானமரோ. (௨௧)

(௧௬) சேண் - தூரதேசம் - நாண் உற்று என்றது - சிவபெரு
மான் நிருவருளால்வந்த தமது கணவனைக் கைப்பற்றுதற்கு மங்கல
நாண் பூண்டமையை. இவ்வண்ணை, ஆலாஸ்யமகத்துவத்திலும் வரு
தல்காண்க.

(௧௭) மஞ்ச - மேகம். ஒதி கூட்தல். பைஞ்சோதி - பசியகிர
ணம். பவித்திரை-பவித்திராமுடையவன். பவித்திரம்-பாபத்தைநீக்கி
முத்தியையளிப்பது. பைஞ்சோதி பவித்திரம் என்றது - தருப்பை
ப்பவித்திரமாதலின்.

(௧௯) மிடைந்தார் - தரித்தவர். அடைந்தாருமைபாகாருட்படி
வம் என்றது - சிவசாரூப்பியப்பேற்றை.

(௨௧) கதிர் - சூரியன். கருணாகான்-அருளே திருமேனியாகவு
டைய சிவபெருமான். எண்ணின்றபுரம்என்றது-திருமால்முதலியோ
ர்எண்ணத்தில் நிலபெற்று நின்றசிவபுரத்தை. மண்-நிலவுலகம்.

அத்தெய்வவிமானமடுத்திடலு
முத்தெய்வதருக்கணவன்பணியா
னத்தெய்வதருக்கணங்கையொடு
மெத்தெய்வதருத்தொழுவேறினனல். (உஉ)

தேமாரியெனும்படிசிந்தறும்
பூமாரிபொழிந்ததுபொன்னுலகந்
நாமாமறையந்தரதுத்துபிகா
ராமாமெனவெங்குமதிந்தனவால். (உங்)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எழுத்ததுவிமானம்வானமெழுந்ததுதுபியுராணி
விழுந்ததுபோலுமென்னவாவெலியெங்கும்விம்மத்
தொழுந்தகைமுனிவரேத்தச்சுராதிகன்பாவத்திங்கட்
கொழுந்தணிவேணிக்கூத்தர்கோனகர்குறித்துச்செல்வார். (உச)

முன்புதன்னுருவாய்வையமுறைபுரிகோல்கைக்கொண்டு
பின்புதன்னுருவத்தந்தமருகனும்பெருகுநெண்மை
யன்புதந்தருகுநின்றதடாதகையணங்குமீண்டு
பொன்புனைகுடமிக்கோயில்புகுந்துநன்கிருப்பக்கண்டார். (உரு)

முன்னைவல்லிணையால்யாக்கைமுறைதடுமாறித்தோற்ற
மன்னியமனிதர்போலப்பண்டையவடிவமாறி

(உஉ) முத்தெய்வதம் - சோமசூர்யாக்கனியென்னு மூன்றுதெ
ய்வங்கள். * நத்தெய்வதருக்கான் என்புழி, நகரம் சிறப்புப்பொருட்
கண்வந்தது; நக்கிரனார் நப்பாலத்தனார் என்பனவற்றின் நகரம்
போல், நங்கை - காஞ்சனமலை.

(உங்) தேம் மாரி - இனியமழை. (உச) அரஹி - அரகா
வென்னுமழக்கம். கோநகர் என்றது - அயன்பதமுதலிய எல்லாப்
பதங்களுக்கும் தலைமைபெற்றுள்ள சிவபுரத்தை.

(உரு) முன்பு தன்னுருவாய் என்றது - பாண்டியர்திருவுருவங்
கொண்டமையை. பின்புதன்னுருவம்என்றது - சிவபெருமான்நிரு
வுருவமாகிய சாரூப்பியத்தை; எனவே சிவபெருமான்பாண்டியன
து திராவுருவைத் தான்பெற்றுத் தனது திருவுருவத்தைப் பாண்
டியனுக்களித்தாரென்பது கருத்து. குடமி - சிவரம்.

(உச) முன்னைவல்லிணை - அனுகியேயுள்ள பாசவிணை. யாக்
கைமுறைதடுமாறி என்றது - எழுவகைத் தோற்றங்களிலும் மாறி
மாறிப் பிறத்தலொழிந்தமையை. தோற்றமன்னிய மனிதர் என்
றது - அத்தோற்றங்களுள் தேவர்முதலிய வுயிர்களின் சரீரங்களை
ப்பெறுதற்கு தனிதயாகையே காரணமாகிற்றலை. பண்டையவடி
வம் - சத்தியும், சிவமும்.

யன்னையேமகனாயின் றவப்பனேமருகனாக
வென்னயாரோற்றேமியார்க்குமியற்றறந்தவந்தானென்னா. (௨௬)

கன்றகலான்போலையன்சனைகழல்விடாதுபற்றி
யொன்றியவன்புபின்னின்றீர்த்தெழவுள்ளத்தோடுஞ்
சென்றிருகண்ணுமுட்டியடிக்கடி திரும்பினோககக்
குன்றறழ்விமானந்தன்னையஞ்சலிகூப்பிசெசல்வார். (௨௭)

மேற்படி - வேறு.

புவலோகங்கடந்துபோய்ப் புண்ணியருக்கெண்ணிறத்த போக
முட்டுஞ், சுவலோகங்கடந்துபோய் மகாலோகஞ்சனலோகந் துற
துமேலேத், தவலோகங்கடந்துபோய்ச சத்தியலோகங்கடந்து த
ணைஞாடோ, நவலோகங்கடந்துலகநாயகமாஞ் சுவலோககண்ணி
றோ. (௨௮)

அறக்கொடியின் னிறைமகனையடிபணித்துதனையின் றார்க்காதி
வேத, மறைப்பொருடன்வடிவளித்தவருளின்மனாற்றைமகிழ்ச்சிவா
யகொள்ளாமற், புறப்படுவதெனல்ரண்டுதிருசெசலிகுஞ் செருரு
முதம்பொதிந்ததீந்தே, னிறைப்பதெனப்பனமுறையாற் றுதிசெய
யொதொழுதொன் றுகிழ்த்தாறின் றுள். (௨௯)

(௨௮) புவலோகம் - சந்திரகுரியர்முதலியோர் வசிக்கும்பதம்.
சுவலோகம் - இந்திரனிருக்கும்பதம். மகலோகம் - மரீசி, மார்க
கண்டர், சித்தர்முதலியோர் வசிக்஑ும்பதம். சனலோகம் - கவ்விய
வாகனர், அனலர், சோமர், யமர். ஁ரியமணர், அககினிவாக்஑ர், பொ
கிஷ்ட், ஆசியபர், சோமயா என் றுசொல்லப்பட்ட பிதிர்த்தேவர்க
ளும், சங்கரிஷணர், வாசுதேவர், பிரத்துய்மினர், நிருத்தர்என்னும்பா
லவரும், அத்தசீயசாரமும் மதனமுதலாயினோரு மிருக்கும்பதம்
தவலோகம்-சனகர், சனத்தனர், சனாதார், சனற்குமாரர், சங்கு, திரி
சங்கு, ரிபு என்னும் எழுமுரிவர்களும் தவஞ்செய்திருக்குமிடம். சத்
தியலோகம்-கிழக்கே இந்நிரநீலநிறம்வாய்ந்த இருக்குவேதமும், வட
க்கேபடிக்கநிறம்வாய்ந்த யசர்வேதமும், மேற்கே ப஑ுமராக நிறம்வாய்
ந்த சாமவேதமும், தெற்கே கருமைநிறம்வாய்ந்த அதர்வணவேதமு
மிருக்க, மத்தியில் பிரமனிருக்கும்பதம். நவலோகம் - ஆன்மகோடி
களைப் பாதுகாக்குந்திருமால் வசிக்கும்பதம். சுவலோகம் - பிரமலி
ங்குணுக்கள் சேவிக்கஉருத்திரமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும்பதம்.

(௨௯) செவிக்கும் - உருபுமயக்கம்.

உக்கிரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம். ௧௭௧

எண்ணிறத்தேவர்க்கும்யாவர்க்கும் பயன்சூக்குமிமையோர்நா
ட்புப், புண்ணியவான் றன்புனிற்றுக்கன்றுக்குக்குறவேதென்போ
ருட்டென்னீன்று எண்ணியதுகடலொன்றே யெழுகடலுமீண்
டழைத்தாயின்றாளாட, விண்ணிருத்தகணவனையும் விளித்துன
ருள் வடிவளித்துன்மேனாடந்தாய். (௩௦)

தென்னர்மா பிறத்தெனப் படுபழியிலாழவருஞ் செவ்வீரோ
ச்சிப், பொன்னவீர்தார்முடிபுனைநது கோலோசசிவருகின்றும் போ
லுமேலு, மிகநிலைமைக்கிடையுறு மினியின்றேயெனத்தலைவியியம்
பலோடு தன்னிறைவியுட்கோளே யகவகொண்டு மகிழ்த்திருந்தா
ன றர்மூர்கோமான். (௩௧)

மலயத்துவசனை யழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௧௯ - க்ரு - திருவிருத்தம் - ௯௨௦.

பதினோராவது,

உக்கிரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம்.

சுவிநிலைத்துறை.

மன்னவன்குலசேகரன்றிருமகன்மனைவி
தன்னொடுங்கடலாடியதஞ்சியீதந்தத்
தென்னவன்றனித திருமகடிருவுளங்களிப்ப
வுன்னுந் திறலுக்கொனுதிதவாறுரைப்பாம். (௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தண்ணிலாமௌலிவேய்த்தசுந்தரசாமிநூல்த்
தெண்ணிலாவைநன்னதினையடிமிழல்போல்யார்க்குஞ்

(௩௦) புண்ணிய ஆன் என்றது - புண்ணிய வடிவாகிய காய
தேனுவை. புனிறு-இளமை. அருள்வடிவு - சாரூப்பியம்.

(௩௧) செவ்வி - காலம். இடையூறு-இடையுறுதல். உட்கோள
உட்கிடை : அதாவது - மனக்கொள்கை.

(௨) சுந்தரசாமி-சுவுந்தரபாண்டியர். எண்ணிலாவைசுல் என்
து - அறுபத்தாறாயிரம்வருடம் அரசுபுரித்தமையை. உண்ணிலா
யிர்-எல்லாவுடம்பினுள்ளும் விளங்கும் உயிர்த்தொகைகள்.

தெண்ணிலாக்கவினைகீழ்செய்தருட்செங்கோலோசசி
யுண்ணிலாவுயிர் தானாகிமுறைபுரிந்தொழுகுநாளில். (௨)

1 கரியவன்கமலசெம்மன்மறைமுதற்கலைஞ்சாண்டற்
கரியவனன்பர்க்கென்றுமெளியவனாகுமேன்மை
தெரியவன்பகன்றிசிறைத்தென்னவன்றனசுகுநகற்பிற்
குரியவடனக்குங்காதன்மகனெனவுமையைத்தத்தான். (௩)

மற்றதற்கிசையத்தானுமருமகனாகிவைய
முற்றும்வெண்குடைககீழ்வைகமுறைசெய்தானாகமூன்று
கொற்றவர்தம்மிற்றிங்கட்கோக்குழிமுப்பமெய்தப்
பெற்றதுபோலுமின்னம்பெறுவதோர்குறைவுதீர்ப்பான். (௪)

ஒன்றினைசெய்கைசெய்யாதொழிகைவேறென்றுசெய்கை
யென்றிவையுடையோனாகியீறிலாப்பரமயோகி
நன்றுதீதிகழ்ச்சிவேட்கைநட்பிகல்வினைக்குமாயை
வென்றவன்செய்யுமாயைவிருத்தியாரளக்கவல்லார். (௫)

(௩) தென்னவன் - மலயத்துவசபாண்டியன். கற்பிற்குரியவன்
என்றது - கற்பின்கிழத்தியாராகிய காஞ்சனமாலையை.

(௪) மூன்றுகொற்றவர் - சேரசோழபாண்டியர், திங்கன்கோக
டிடி-சந்திரன்வழிவந்த பாண்டியர்மரபு, விழுப்பம்-மேன்மை. இன்
னும் பெறுவதோர்குறைவு என்றது-தமக்குப்பின் அரசின்மையை.

(௫) ஒன்றினைசெய்கை-ஈஸ்வரன் பிரபுத்வசாயர்த்தியகுணங்
களமூன்றனுள்ளொன்றாகிய (கர்த்தத்தவம், செய்யாதொழிகைஅவர்
த்தத்தவம், வேறென்றுசெய்கை - ஆன்னிய தாகர்த்தத்தவம்
ஆதியீறிலாப் பரமயோகி என்றது - மேற்கூறிய முக்குணங்களும்,
ஆன்மாக்களின் பொருட்டேயன்றித், தனக்கோர்முதலும் இறுதி
யில்லாதவ நென்பதைசுகுறித்து நின்றது. இகழ்ச்சி - வெறுப்பு.
வேட்கை-விருப்பம். அவன்செய்யுமாயை விருத்தியாரளக்க வல்லா
ரென்றது - ஆன்மாக்கள் பந்தத்தின்கண் அதுஅதாவாயும், முத்தி
யின்கண், மாயாகருவிகண் முற்றும்நீங்கி முதல்வனோடொன்றாயும்
நிற்குந் தன்மையனவாய், இடையாயுள்ள சுத்தத்தில் அரிதிற்பெ
ரிய மரபாயிருத்தலாலும், அவன்செய்யவையறிவது அரியதில்லிய தெ
ன்பதை விளக்கின்றது.

இத்திரசாலவிச்சைகாட்டுவானென்னத்தன்பாற்
செத்தமுனாட்டமீன்றசெல்வனைக்கருப்பமெய்தா
தந்தமிலுயிருளு லமனைத்தையுமீன்றதாயாஞ்
சுந்தரவல்லிதன்பாற்றோன் றுமாறுள்ளஞ்செய்தான் (சு)

அங்கவன்வரவுக்கேற்பவாயமும்பிறருந்தாழ்த்து
மங்கைநின்வடிவுக்கேற்பக்கருவுருவனப்புஞ்சீருந்
நிங்கடோறாற்றும் றற்செவ்வியுங்காணவாசை
பொங்கியதெங்கட்கென்றாற்புனிதையப்படிபோலானான். (எ)

கருமணிசிகாச்செம்பொற்கன்வரையனையகாட்சித்
திருமுலையமுதம்பெய்தசெப்பிரண்டனையவாக
வருமுலைசுமந்துமாயந்தமருங்குலும்வந்துதோன்ற
வருள்களிந்தனையானாவித்கின்சுவையார்வம்பொங்க. (அ)

என்னவுமெளியவேனுமரியனவென்னவேட்டா
என்னவும்போகபூரியரும்பெறலுணவுநல்கிப்
பன்னகாமுதுந்திங்கட்படுசுவையமுதுந்தெய்வப்
பொன்னகாமுதுமாசைபுதைபடக்கணங்கணல்க. (ஈ)

புண்ணியமுனிவர்வேதபண்டிதர்போந்துவேந்தர்க்
கண்ணியசடங்குமுதுநாருங்கடிவெள்ளத்தாழ

(சு) இத்திரசாலவிச்சை காட்டுவானென்றது - கருப்பத்திற்
தோன்றுவதுபோலப் பிறர்கண்களுக்குக் காணப்பட்டும், அவ்வாறு
தோன்றாமையை. செத்தமுல் நாட்டமீன்ற செல்வன் என்றது-செ
வந்ததுதற்கண் தந்தருளிய இளையபிள்ளையாரை.

(எ) ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். மன்றல்செவ்வி - திருவிழாப்
பொலிவு.

(அ) கருமணி - நீலரத்தினம். கனகம். களிந்தால், என்பவற்
நீறுதொக்குக், கனம், களிந்து எனின்றன.

(ஈ) போகபூமி என்றதை - ஆதியரிவஞ்சம் நல்லரிவஞ்சம்,
மெதவஞ்சம் மெவஞ்சம், தேவருருவஞ்சம் உத்தரருருவஞ்சம், என
ப்போகபூமியறுவகைப்படுமே. என்பதனுலுணர்க. பன்னகாமுதமெ
ன்றது - பலநகரங்களிலுள்ள அமிர்தமொத்தவுணவுகளை, திங்கட்
படுசுவையமுதமென்றது - சந்திரமண்டலத்துள்ள சுவைமிகுந்த
அமுதத்தை. பொன்னகாமுதம் - தேவருலகிலுள்ளவமுதம்.

வெண்ணியதிங்கடோறுரியற்றவிக்கண்ணித்தெய்வம்
பண்ணியதருமச்சார்பாற்படுபயன்றலைப்பாடெய்த.

(௧௦)

மாசறத்துறந்தோருள்ளமானவான்களங்கீங்க
வீசர்தங்கிழமையென்னுமிஃதுவா திரைநாள்செய்த
பூசையின்பயின்றனெய்தவெரிபசும்பொற்கோள்வந்து
தெசொடுகேத்திரத்திற்சிந்தகல்லோரைவாய்ப்ப.

(௧௧)

முந்தைநான்மறைகடாமேவமுங்கமந்தாரமாரி
சிந்தநாண்மலர்பூத்தாடுமின்னெனத்திசைகடோறு
மந்தரமகளிராடத்துஃதுபியைந்துமார்ப்ப
விந்தையுத்திருவும்வெள்ளைசகிழத்தியும்வீறுவாய்ப்ப.

(௧௨)

(௧௦) வேந்தர்க்கண்ணிய சடங்குசென்றது - அரசர்க்குவிதித்த
சுருப்பாதானம், புஞ்சவநம், சீமந்தம். விண்டுபலிஎன்னும் நால்வகை
க்கருமங்களை. இவற்றுள், கர்ப்பாதானமாவது-சுருப்பந்தரிக்கும்படி
செய்யுங்கிரியை. புஞ்சவநமாவது-வாமதேவமந்திரத்தால், ஆயிரம்,
அல்லது நூற்றெட்டுதாம் ஒழுஞ்செய்து, அந்தமந்திரத்தினாலேயே
ஆண்மகவுபிறக்கும்படி, ஆலந்தளிர், பால், உளுந்து இவைகளைக்
கொண்டு சுருப்பவதியின் நாசியிற்பிழியுங்கிரியை. சீமந்தமாவது
வியாகிரிதி மந்திரத்தாலும், அகோரமந்திரத்தாலும், நூற்றெட்டுத
ரம்ஒழுஞ்செய்து, தருப்பை, அத்தி, அரக்கொம்பு, மூன்றிடத்து வி
ளர்ப்புள்ளபன்றிமுள இவைகளைக்கூட்டி, வித்தியாங்க மந்திரத்தி
னால் தலைமயிரை வகிரும்படி நெற்றிமுதன்மே விழுத்துசெய்யுங்
கிரியை. விண்டுபலியாவது - சீமந்தசடங்கி னுறுப்புக்களிலொன்
றும், இருமுகேசன்முதலிய திருநாமங்களால் திருமாலேக்காலையி
லும், மாலையிலும் ஆவாகனஞ் செய்தருசுகித்து, அகோரமந்திரத்தி
னாலும், வியாகிரிதியினாலும், நூற்றெட்டு ஒமங்களையும், விண்டுமூ
வால் ஆறுஒமங்களையும், நெய்யினால் ஆறு ஒமங்களையுஞ்செய்து, ரு
டிவில் எட்டுப்பிரமசரியருக் கன்னமூட்டிச், சுருப்பவதியின் வயிற்
ரிவுள்ளசிசுவுக்கு வலிமையுண்டாகசு செய்யுங்கிரியை. திங்கடோ
றுமென்றது - புஞ்சவநம், இரண்டாவது அல்லது நான்காவதுமாத
ங்களிலும் ; சீமந்தம்-நான்கு, எட்டுமுதலிய விரட்டித்த மாதங்களி
லும் ; செய்வதாதலின்.

(௧௧) பொற்கோள் - பிரகஸ்பதி.

(௧௨) அந்தரமகளிர் - அரம்பையர்கள். வீந்தை - வீரலட்சுமி
திரு - இலக்குமி. வெள்ளைக்கிழத்தி-நாமகள். வீறு - இறுமாப்பு.

உக்கிரபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம். கஎதி

அந்தணர்மகிழ்ச்சிதூங்கவடுத்தவர்வளர்க்குமுன்னர்
மந்திரவேள்விச்செந்தீவலஞ்சுழித்தெழுந்தார்த்தாடச்
சித்தூறுதன்மாவெட்டுஞ்சேடனும்பொறையெய்ப்பாற
வித்திரன்மேருப்புத்தேள்புனலிறைக்கிடத்தோளாட. (கஉ)

ஆலத்தையமுதமாக்குமண்ணலுமணங்குங்கொண்ட
கோலத்துக்கேற்பக்காலக்குழந்தைவெங்கதிர்போலன்றைத்
சாலத்திலுதித்தசேய்போற்கண்மழைபிலிற்றுநிம்ப
மாலத்தோட்செழியன்செல்வமகள்வயற்றோன்றினானே. (கச)

எடுத்தனன்மோர்துபுல்லியேத்தினன்கார்த்தன்கையிற்
கொடுத்தனள்வாங்கிலீங்குகொங்கைநின்றிழிபால்வெள்ளம்
விடுத்தனள்குமுதப்போதில்வெண்ணிலாவெள்ளம்போல்வாய்
மடுத்தனளருத்தினாடன்மைந்தனையெம்பிராட்டி. (கரு)

சலத்தலைகிடக்கைப்புத்தேடருநிலைவாழ்க்கைப்புத்தே
ளலர்த்தலையிருக்கைப்புத்தேளாதிப்புத்தேளிர்வேதப்
புலத்தலைக்கேள்விசான்றபுண்ணியமுனிவரேனோர்
குலத்தலைமகளிரோடுங்கோமகன்கோயில்புக்கார். (கசு)

குடபுலத்தரசும்பொன்னிக்ருநிர்புனற்கோழிவேந்தும்
வடபுலத்தரசர்யாருங்குறுநிலவாழ்க்கைச்செல்வத்
தடல்கெழுதொண்டைத்தண்டாராசொடுமனிகஞ்சூழக்
கடல்கணுற்றிசையும்பொங்குவருவபோற்கலிப்பவந்தார். (கஎ)

(கஉ) மாவெட்டும் என்றது - ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமாதம், அஞ்சனம், புட்பதத்தம், சாருவபூமம், சுப்பிரதீபம்என்றும் அஷ்டாகசங்களை. பொறை - பொறுத்தல். எய்ப்பு - இளைப்பு. மேருப்புத்தேள் - மேருத்தெய்வம். புனலிறை - வருணன்.

(கச) சேய் - குமாரக்கடவுள். (கரு) புல்லி - தழுவி. கார்த்தன் - கணவன். குமுதப்போது - அல்லிமலர். எடுத்தனள், ஏந்தினள், கொடுத்தனள், விடுத்தனள், மடுத்தனள் என்பனமுற்றெச்சங்கள்.

(கசு) சலத்தலைக் கிடக்கைப்புத்தேள் - திருமால். தருநிலைவாழ்க்கைப்புத்தேள் - இத்திரன். அலர்த்தலையிருக்கைப்புத்தேள் - பிரமன். புத்தேளிர் - தேவர். கோமகன் - சவுத்தரபாண்டியன்.

(கஎ) குடபுலத்தரசு - சேரன். பொன்னி - காவிரி. கோழி - உறையூர். கோழிவேந்தன் - சோழன். வடபுலத்தரசுமென்றது - வடதேயத்திலுள்ள கஜபதிமுதலிய அரசர்களை. தொண்டைத்தண்டாரரசு என்றது - தொண்டைமண்டலத்தரசனை.

மன்னனைத்தேவிதன்னைமுறையினால்வழுத்திவாழ்த்தி
நன்னர்கோளாகியோகைவின்னுலெண்மழுமனீத்த
தென்னவர்பெருமானேறவிதிருமுகச்சுருணைபெற்றுப்
பொன்னடிபணிந்துதம்மூர்போருவாரிணையசொல்வார்.

(௧௮)

வழுதியர்பெருமான்நன்பாற்கந்தனைவந்தானென்பார்
பழுதுகற்பினுடன்பாக்கியமிதுவேயென்பார்
மழகினன்மதனும்பெண்மையவாவுறுமிவன்கோலாணை
யெழுசுடலுலகோவையமேழையுங்காக்குமென்பார்.

(௧௯)

மனிதர்வான்றவமோதென்பார்வைகுலோர்தவமோவானப்
புனிதர்வான்றவமோவேன்விப்புகூர்தவமோசேள்வி
முனிவர்வான்றவமோவீறுமுதலிலாமுதல்வனுள்ளக்
கனிசுருசுருணைபோலிக்காதலன்றோற்றமென்பார்.

(௨௦)

தருமமாதவத்தின்பேரேவருத்தமாதவத்தின்பேரே
பெருமைசாஸ்காமநோற்றபெருந்தவப்பேரேவெய்தற்
சுருமைபாம்பீடுநோற்றவருத்தவப்பேரேவிக்கத்
திருமகனென்றுதம்மில்லினும்மகிழ்சிறப்பச்சென்றார்.

(௨௧)

அவ்வவர்மனைகடோறுமங்கலவணிகளாகக்
கெளவைமங்கலங்குளார்ப்பக்கமுக்கருவரும்பொங்க
கெய்வியூவெடுப்பக்கேள்விராப்பியமறையோர்க்கீந்த
தெய்வமாதானரீத்தந்திரைக்கடண்டடுத்ததம்மா.

(௨௨)

சுண்ணமும்பொரியுத்தாவெள்ளரிசியுத்தார்வைக்காடு
தண்ணறுஞ்சிவிறிவீசுதண்பனிநீருஞ்சார்து
மெண்ணெயுநானசேசேறும்பசையறவெடுத்துவாரிக்
கண்ணகனகரமெந்ருவசமுவினதானவெள்ளம்.

(௨௩)

செம்பொன்செய்துருத்திதாம்புசெய்குழல்வட்டமாக
வம்பொன்செய்சிவிறிவெண்பொண்ணடைகொண்டார்த்தாங்கும்

(௧௮) கோள் - ஏற்றுக்கொள்ளுதல். ஓகை - மகிழ்ச்சி.

(௨௦) தென்பார்-பாண்டிநாடு. பூசார்-அந்தணர். (௨௧) அருத்த
ம்-பொருள். (௨௨) கெளவை-முழக்கம். கெய்வியூ-எண்ணெய்வியூ.

(௨௩) தார்வைக்காடு-அறுகிங்குப்பை. தானவெள்ளம் - தான
நீர்ப்பெருக்கு - அல்லது, மதநீர்ப்பெருக்கு.

(௨௪) துருத்தி, குழல், சிவிறி, அண்டை, இந்நான்கும் ஒவ்
வோர்வகையானரீரிறைக்குங் சுருவிகள். தாம்பு-தொலை. மாறிஆட
லாவது-துருத்தியுஞ் சிவிறியுமேந்தியபெண்கள்; குழலும், அண்
டையும் ஏந்திரீர்தாவலும்; குழலும்அண்டையுமேந்தியபுருஷர்கள்;
துருத்தியுச்சிவிறியுந் ஏந்திரீர் தாவலுமாம். அனங்கன் (தேகமில்
லாதவன்) மன்மதன்.

உக்கிரபாண்டியனது திருவதாரப்படலம். ௧௪௪

வமபஞ்சமுலையினருமைந்தருமாரியாட

வமபஞ்சமாறியாறியனங்கனுமாடலசெய்தான். (௨௪)

இன்னணங்களிப்பமுதாரிந்துவாநினான்னளிற்
பொன்னவன்கேந்திரித்தபுனிதலக்கினத்திற்போந்த
தென்னவாபெருமானசேயகஞ்சாதகசெய்தியாதி
மன்னவாக்கியனறவேதமரபினால்வயங்கவாற்றி.

(௨௫)

கரியவெண்டிரைநீர்செல்வன்கல்லிறகரிந்தலென்றித
தெரியலன்னுலகநதாக்குதெய்வதவகைகோளுதித
தரியலாவீரஞ்சிந்ததருக்கழித்தசசைதோற்றற
குரியகாரணத்தாறாமுக்கிரவருமனென்றான்.

(௨௬)

நாலாகுமதியிற்சந்திமிதிப்பதுநடத்தியாரும்
பாலாகுமதியிலன்னமங்கலமயிற்றியாண்டின்
மேலாகுமதியிற்சேவலினைமுடித்ததைந்தாமாண்டி,
ஹாலாறுதெரிந்துபூணூறகடிமுடித்துப்பினன்.

(௨௭)

(௨௫) மூதூர் - தொன்று தொட்டுள்ள மதுரைநகர பொன்ன
வன்-குரு. கேந்திரித்த-கேந்திரஸ்தானமடைந்த. சாதகனமாவது-
புத்திரோற்பத்தியாயகாலத்தில், அஸ்திரமந் திரத்தால் நூறு ஒழுங்கு
செய்து, வாமமந்திரத்தால் புத்திரனமுகத்தை யெதிராநோக்கிப்,
பஞ்சபிரம மந்திரங்களை யுச்சரித்து, உச்சியைமோந்து, தற்புருட
மந்திரத்தை வலக்காலில் செலுத்தல். ஆத்யென்றது - உத்தரபனக
கிரியையை அதாவது, அசுத்தமாகிய அரைவீட்டினின்றும் சுத்த
மாகியவுயர்த விடத்தில் குழந்தையைச் சோப்பிக்குங்கிரியை.

(௨௬) கரிய - பெரிய நீர்செல்வன் - வரணன். கல்லிறகு
அறிந்தவென்றித தெரியலன் - இந்நிறன். தெரியல் - மால். வரை
ககோன் - மகமமேரு அரசன் தரியலா - பகைவா தருக்கு - செரு
க்கு உக்கிரவருமன் - உக்கிரமே கவசமாகவுடையவன். இதுநாமகர
ணசடவங்கக்குறித்தது. நாமகரணமாவது - பெயரிடுதலிற்செய
யுங்கிரியை.

(௨௭) சந்திமிதிப்பது என்றது - பிரவாசக்கிரிபையே அதா
வது - நான்காமாதத்தில் குழந்தையையெடுத்துக்கொண்டு ஆவயத்
, ௭ ௫௪ செல்லுங்கிரிபை, அல்லது-நாற்சந்தி கூடுமிடத்திற செல்
வதல். அன்னமங்கலம்-அன்னப்பிராசநக்கிரியை. அதாவது, ஆறு
வதுமாதத்தில் சோறுட்டுதலிற் செய்யுங்கிரியை. கேசவினை-சௌ
ளக்கிரியை. அதாவது - பதினமூன்றாவதுமாதத்தில், யயாவினைக்
குசசெய்யுங்கிரியை. பூணூற்கடி - உபநயங்கிரியை. அதாவது-ஐந்
தாவதுவருடத்தில் பரமசிவத்தைத் தரிசிப்பதற்குச்செய்யுங்கிரியை.

பதநிரைபாழிச்சாகையாரணம்பணைத்தவேத
முதனிரைக்கலையும்வென்றிழைவிற்கலையும்வாளு
மதநிரையொழுமுதையன்மாரிரைவையம்பாய்மா
விதநிரையேற்றமற்றுமுணர்த்தினுன்வியாழப்புத்தேள். (௨௮)

குருமுகத்தறியவேண்டுமென்பதோர்கொள்கையாலே
யொருமுறைகேட்டாங்கெண்ணெண்கலைகளுமொருங்குதேறி
யானலதொருவராலுத்தேற்றுவதருமையாலப்
பரனிடைத்தெளிந்தான்பாசுபதாத்திரப்படையுமன்றோ. (௨௯)

எல்லையில்கலைகளல்லாமகவைநாலிரண்டின்முற்றத்
தொல்லறிவுடையானாகிக்குாவரைத்தொழுதுபோற்ற
வல்லவனாகியன்னார்மகிழ்ச்சிகொள்கலனாய்வென்றிச
செல்வவேற்றிறையோரோடுத்திருவிளையாடல்செய்வான். (௩௦)

புகர்மதவேழமுட்டிப்போர்விளையாடிவென்றுங்
தசுரோடுதசுரைத்தாக்கித்தருக்கமராடிவென்றுங்

(௨௮) பதநிரைபாழி சாகையாரணம் பணைத்தவேதமுதனிரை
கலை என்றது-சாண்டோபக்கிர மணக்கிரியையை. அதாவது வேத
பாகங்களை அத்தியயனஞ்செய்ய ஆரம்பிக்குங்கிரியை, பதம் - வாச
கம். நிரை - பூரவபூர்வபதத்தை அனுசரித்தது, உத்தரோத்தரபதத்
தை யுசசரிக்குங்கிரமம். பாழி - இரண்டுபதத்தை யெடுத்ததுக்கொ
ண்டு பூர்வபதத்தையொரு முறையுசசரித்து, உத்தரபதத்தை இர
ண்டுமுறையுசசரித்து, மீட்டுமபூர்வபதத்தை இரண்டுமுறையுசசரி
த்து, உத்தரபதத்தை ஒருமுறையுசசரிக்குஞ்சுடை. சாணை - சத்த
காண்டத்தின்வேறாயுள்ளது. ஆரணம் - அச்சாகையில் பத்துப்பா
சசினங்களுக்கடியது. பணைத்த என்றதற்கு - இவ்வுறுப்புக்களால் நிர
ம்பிய வென்பதுபொருள். வேதமுதல் நரைகலை என்றது-மந்திரம்,
வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிதம், நிருத்தம், சோதிடம் என்
னும் ஆறு அங்கங்களை. விற்கலை - சனுர்வேதம். வாள் - வாட்பயிர்ச
சிகரூபியதால். மாறெற்றம் - யானையேற்றம். வையம் - தேர். பாய்மா-
குதிரை.

(௨௯) கொள்கை-கோட்பாடு எண்ணெண்கலை - அறுபத்துநா
ன்குலைகள். (௩௦) நாலிரண்டகவை-எட்டுவயது தொல்லறிவு என்
றது-நூதற்கண்ணிற்றேனன்றிய இளையபிள்ளையாராதலின், பண்டுள்
ள முற்றறிவை. மகிழ்ச்சிகொள்கலன் - மகிழ்ச்சிக்கோர்பாத்திரம்.

(௩௧) புகர்-புள்ளி. வேழம் - யானை. தசர்—ஆட்டுக்கடா. வகிர்-
பிளவு. வாரணம் என்னும் பலபொருளொருசொல், “வகிர்ஈடு குரு
திசுக்கு” என்னுங் குறிப்பால் சேவலை யுணர்த்திற்று. நான்குறுப்பு
ஆடி-என்றதற்கு இரதசஜதூரகபதாதி என்னுநான்குறுப்புகளையெங்
தசதூரங்கத்தைத்தொட்டு விளையாடி என்பதுபொருள்.

வகிர்படுகுருதிசுருட்டுவாரணமாடிவென்று
நகைமணிப்பலகைசெம்பொனஞ் சூறுப்பாடிவென்றும். (௩௧)

சாற்றினுங்கடியமாவிற் காவதம்பலபோய்மீண்டுங்
கூற்றினுங்கொடியசீற்றக்குஞ்சரமுனைத்தும்வையை
யாற்றினுய்யானத்தாவியகத்தினுளின்பந்துய்த்தும்
வேற்றிறன்மைத்தேரோடுமல்லமர்விளைத்துவென்றும். (௩௨)

சந்தவெற்படைத்துவேட்டஞ்செய்துமசசைலவாழ்க்கை
யந்தணராசிகூறவவர்தொழில்வினாமன்றார்
கந்தமென்கனிவிருத்தூண்கைதழீஇக்களித்தும்மீண்டு
மீந்தவாறைமீழ்வாண்டு கழியமேலெய்துமாண்டில். (௩௩)

சூர்முததமிழ்த்தங்கடோன்றலேயிவனென்றெண்ணிக்
கார்முகமயிலுய்வேலுங்கைவிடாக்காக்குமாபோல்
வார்முகமுலையினாருமவடிக்கணுமருங்குமொயப்பக்
கூர்முகவேலானின்ன கொள்கையனாகத்தாதை. (௩௪)

பங்கயசெவ்வீத்தாகிக்கண்மனம்பருகுகாத்தி
பங்கழற்காறுஞ்சொன்னவடைவினிற்றிரண்டுநீண்ட
வகையும்வட்டந்தோன்றசசேழுமுழந்தாளுநால்வாயத்
துவகவீரங்கயுண்மால்யானைத்துதுக்கைபோற்றிறனகவானும். (௩௫)

மெறியவயிறுததாழ்தநாபியுஞ்செவ்வீநோக்கு
உறுவில்கண்ணடியின்னசடியசுல்வரைகொண்மார்பு
மெறியிசைவீணைத்தண்டிசீணைத்துநீண்டழிந்தகையும்
வெறியதார்கிடந்தமேருவெறய்மண்டலையதோளும். (௩௬)

(௩௭) மா-குதிரை. காவதம்-காதம். ஆவி-தடாகம். லுன்பமெ
ன்றது - நீர்விலையாட்டயர்தலாலும், மலர்சனைசுருடுவதாலும், எக
டியமனக்கிளர்ச்சியை.

(௩௮) சந்தவெற்பு - சந்தனவிருட்சங்களடங்கு பொதியமலை.
சைலம் - மலை. கந்தம் - கிழங்கு

(௩௯) சூர்முதலென்றது - சூரபன்மருகிய மாமரத்தின்வெரை
தான்றல் என்றது - சிவசுப்பிரமண்யக்கடவுளை. மருங்கு-பக்கம்.

(௪௦) சழல் - வீரகண்டை. சொன்ன அடைவ என்றது-சாமு
க்திரிக நூலிற்சொன்ன முறைமை. சங்கை - கணைக்கால். வட்டம் -
எலும்பின் வட்டவடிவம். நால்வாய - தொங்கியசையுமவாய. நரங்க
யின் தண்மைவாய்ந்தகபோலம். கவான் - தொடை.

(௪௧) கடி-சருசசறை. அதாவதுமுருட்டுத்தன்மை, மறு-குற்றம்.

வலம்புரிபென்னவாய்ந்தகண்டமுமலராண்மன்னும்
பொலம்புரிமலமன்னவதனமும்பொதுவானோக்கி
நிலம்புரிதவப்பேறன்னுவடிவெலாரின்னுரின்று
நலம்புரிநூலானோக்கிசேசோதிப்பானடிக்கவல்லான். (௩௭)

உன்னதமாறுநீண்டவுறுப்பைந்துருக்கந்தானு
மன்னதுருதுக்கநான்காமகலுறுப்பிரண்டேழாசு
சொன்னதுசிவப்புமூன்றுகம்பீர்த்தொகுத்தவாதே
யின்னவைவிரிக்கினெண்ணுன்கிலக்கணவுறுப்பாமென்ப. (௩௮)

வயிறுதோனெற்றிகாசிமார்புகையடியில்வாறு
முயரில்வான்செல்வனாகுமொளிகவர்கண்கபோலம்
புயல்புரைவள்ளற்செங்கைபுதுமணங்கவருந்துண்டம்
வியன்முலைநடுமார்பைத்துநீண்டவேல்விளைக்குநன்மை. (௩௯)

நறியபூங்குஞ்சிதொக்குவிரற்கணுகம்பல்லீந் துஞ்
சிறியவேலாயுள்கோசஞ்சங்கைநாமுதுகிந்நான்குங்
குறியவேற்பாக்கியப்பேறஞ்சிரங்குளமென்றாய்த்தோ
ரறியுமில்வறுப்பிரண்டுகன்றவேலிதுவுன்றும். (௪௦)

அகவடியங்கைநாட்டக்கடையிதழண்ணநாக்கு
நகமிவையேழுஞ்சேந்தநன்மையாற்பெருமாவின்ப
மிகல்லவியோசைநாபியென்றிவைமூன்றுமாழ்த்த
தகைமையாலெவர்க்குமேலாகன்மைசாறக்கோனென்றோ. (௪௧)

எல்லையின்மூர்த்திமைத்தனிலக்கணநிறைவினோடு
நல்லவாங்குண்ணுநோக்கிப்பொதுவறஞாலங்காக்க
வல்லவனாசிவாழ்நாணனிபெறவல்லனென்றோ
வல்லணிமிடற்றான்பின்னுமனத்தினுலளத்துருமும். (௪௨)

(௩௭) நடிக்கவல்லான் - இந்நிரஜாலவித்தை செய்யவல்லசவுத்
தரபாண்டியன். நலம்புரிநூல் - சாமுத்திரிகைநூல்.

(௩௯) புயல்-மேகம். துண்டம் - நாசி.

(௪௦) குஞ்சி - சிகை. தொக்கு - சிறுத்து. கோசம்-ஆண்குறி.
குளம் - நெற்றி.

(௪௧) அகவடி - அடியினுள்ளிடம். அங்கை-உள்ளங்கை. நாட்
டக்கடை - கட்டகடை. இதழ் - உதடு. அண்ணம் - மேல்வாய். இக்
வலி - ஒருபொருட்பன்மொழி.

(௪௨) வாழ்நான் - ஆயுள். குழல் - ஆலோசித்தல். அல்-இருள்.

வேல்வளைசெண்டுக்கொடுத்தபடலம்.

கஅக

இத்தகுபண்புசான் றநீர்மையாலிசைமைநீதி
வித்தகநல்லவுள்ள முடைமைமெய்வீறுதெய்வ
பத்திமையுலகுக்கெல்லா மகிழ்ச்சிசெய்ப்பண்புசாந்த
சித்தமெவ்வுயிர்க்குமன்புசெய்கைநல்லீகைகல்வி.

(சக)

வெல்லுதற்கரியார் தம்மைவெல்லுதறேவா லுஞ்
செல்லுதற்கரியதே த்துஞ்சென் றிடுதிறையுங்கோடல்
புல்லுதற்கரியாலுமாலேபோற்புயத்திலேந்திச
சொல்லுதற்கரியகீர்த்தியுலகெலாஞ்சுமப்பவைத்தல்.

(சச)

என்றிவையா தியாயவியற்குணமுடையனாகி
நன்றிசெய்துலகுக்கெல்லாநாயகனொருவனாகி
ரின்றிடுமிவற்குப்பின்னர்நீண்முடிகவித்துமுன்னர்
மன்றல்செய்கென்றுசூழ்துமதிஞரோடுசாவினானே.

(சடு)

உக்கிரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

படலம் ௨0 - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௬௫.

பன்னிரண்டாவது,

உக்கிரகுமாரனுக்கு

வேல்வளைசெண்டுக்கொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

௨-ருக்குத் திறலுக்கிரகுமாணதயமி துவான்மதியுநதிப் . [ச
பெருக்குங்கராதசடைகநற்றைப்பெருநதேர்ச செழியர்பிரானவற்கு
செருககுஞ்செவ்வமணமுடித்துச செவ்வேல்வளைசெண்டளித்துள்
தரிக்குமுடிசுநதரசுரிமைதநதசெயலுஞ்சாற்றுவாம். [எ

(சக) இசைமை-புகழ். வித்தகம்-சதுரப்பாடு. வீறு நிகரின்மை.

(சச) தேத்தும்-இடத்தும். தேம்-இடப்பெயர்ச்சொல் - அது
பெருபெற்குமிடத்து ஈறும், அத்துசாரியையின் அகாமுங்கெட்டுத்
தேத்துஎனின்றது. (சடு)இயல்-இயற்கை. மதிஞர் (சுமதிமுதலிய)
அமைச்சர். உசாவல் - ஆலோசித்தல். கவித்தும்-சூட்டுவோம். இது
எதிர்காலத்தன்மைப் பன்மை வினாமுற்று. தும் - மேற்படி வினை
முற்றுவிருதி.

கச

வையைக்கிழவன் நன்னருமைக்குமான் நனக்குமணம்புணர்ச்சி
செய்யக்கருதுநிறைக்கியறிஞரோடு திரண்டமைச்சர்
மையற்றழியாநிலத்திருவுமாபுங்குடியும்புகழ்மையுடும்
மையற்கிசையத்தக்ககுலத்தாசர்யாரென்றளக்கின்றார். (௨)

தீதண்புனல்குழுவடபுலத்துமணவூரென்னுந்திருநகர்க்கு
வேதன்பரிதிதிருமாபின்விளங்குஞ்சோமசேகரனென்
றூந்தகேள்வியவனிடத்துத்திருமாதென்னவவதரித்த
காந்திமதியைமணம்பேசவிருந்தாரற்றைக்கனையிருள்வாய். (௩)

வெள்ளைக்களிற்றின்பிடர்சுமந்தகுடமிக்கோயின்மேயவிளம்
பிள்ளைக்கதிர்வெண்மதிமௌலிப்பெருமானிரவிமருமானும்
வள்ளற்காதத்தான்கனவிலெழுந்தருளிவாரோர்நனவிற்குங்
கள்ளத்துருவாநதிருமேனிகாட்டியிதினைவிளம்புவார். (௪)

அன்னமிறைகொள்வயன்மதுரைச்சிவன்யாமாசநீயின்ற
பொன்னையனையாடனைமதுராபுரியிற்கொடுபோய்மறுபுலத்து
மன்னர்மகுடமணியிடறமழுகுங்கழற்காற்சுந்தரனாந்
தென்னர்பெருமான் குமாறுக்குகுகொடுத்தியென் அசெப்புதலும். (௫)

உள்ளக்கமலமுககமலமுடனேமலரவிருதடங்க
ணள்ளற்கமலமலர்நதுதனதங்கைக்கமலமுகிழ்த்தெழுந்து
வள்ளற்பாமன்கருணையெளிவந்தசெயலெயினைநதன்பின்
வெள்ளத்தழூத்தியெழுந்திரவிலேமூளேகரும்வேலையினில். (௬)

ரித்தநியமக்கடனிரப்பிரிபுபணமைச்சரோடுநான்கு
பைத்தகருவிப்படையினொடுபலவேறியமுங்கப்பத்தன்
பொய்த்தமருங்குற்றிருமகளைப்பொன்னனாரோடாதமிசை
வைத்துமணஞ்சேர்திருவினொடுமதுரைநோக்கிவழிக்கொண்டான்

(௩) வடபுலத்துமணவூர் என்றது - மதுரைக்கு வடக்கிலுள்ள
மணவூரை. அற்றை - அந்நாள். கனையிருள் - மிக்கிருள்.

(௪) மருமான் - புத்திரன். வள்ளல் - வரையாதுகொடுத்தல்

(௬) அள்ளல் - சேறு. முகிழ்த்து - குவித்து. வள்ளற்பாமன் -
அருட்கொடையையுடையகிவபெருமான். வேலைஇரண்டனுள். மு
னையது - கடல். பின்னையது - விடியற்காலம். மலர்ந்து - விழித்தெ
ன்னும் பொருளது. (௭) நிருபன் - சோமசேகரசோழன். நான்கு
பைத்த கருவிப்படை என்றது - இரதஜதூகபதாதினை, பைத்த -
பாந்த; இது இறந்தகாலப்பெயரெச்சம். பை - பகுதி. கருவி - ஆயு
தம். பொய்த்தமருங்குல் - பொய்போலு மில்லாத இடை.

நென்னலெல்லைமணம்பேசநினைந்தவாறேயமைச்சர்மதி
மன்னர்பெருமான்மமரோடுமணவூர்நோக்கிவழிவருவா
ரன்னவேந்தன்நனைக்கண்டாரடல்வேற்குமானனையானென்
தென்னர்பெருமான்குமானுக்குன்றிருவைத்தருதியெனவனையான்.

குலனுங்குடியுங்கனவின்சுட்கொன்றைமுடியார்வந்துரைத்த
நலனுங்கூறிமணநேர்த்துயப்பவதனைநன்முதியோர் [உரு
புலனென்றுழையர்தமைவிடுத்திப்பொருளைத் துறைவற்குணாததி
வலனுநதயில்வேன்மன்னனெடுமதுரைமுதூர்வந்தனைந்தார். (க)

இரவிமருமான்மதிமருமானெதிரேபணியத்தழி இமுகமன்
பாவியிருக்கைசெலவுய்த்துப்பாண்டிவேந்தனிருந்தான்மேல்
விரவியமைச்சர் திருமுகங்கள்வேந்தர்யார்க்கும்விடுத்தநகர்
வரைவுநான்செய்தணிசெய்யமன்றன்முரசுமறைவித்தார். (க0)

மாடம்புதுக்கிப்பூகதமுங்கதலிக்காடுமறுகெங்கு
நீடநிரைத்துப்பாலிகையுநிறைபொற்குடமுமுறைநிறுத்தி
யாடுகொடியுத்தோரணமும்புனைவித்தழகுக்கழகாகக்
கூடநெருங்குநகரமணக்கோலம்பெருக்கொளுத்தினார். (கக)

தென்றனாடன்றிருமுகளைத்தேவர்பெருமான்மணம்புரிய
மன்றலழகாலொருக்கொப்பதிகமின்றிமதுரைநக
ரன்றுதானேதனக்கொப்பதாசும்வண்ணமணியமைத்தா
ரின்றுதானேதனக்கதிகமென்னும்வண்ணமெழிலமைத்தார். (கஉ)

கலிவிருத்தம்.

மன்னர்மாலேமுடியணிகத்தாத்

தென்னரேற்றினநிருமுகக்கண்டுசாத்தி

தன்னவாசகமுட்சொண்டயற்புல

மன்னர்மாதவரயாரும்வருவரால். (கங)

(அ) நென்னல் எல்லை-நேற்றைப்போது. அமைச்சர் என்றது-
அமாத்தியரென்னும் வடசொற்றிரிபு. அமாத்தியர்-அருகிலுள்ளோர்.
அன்ன-சுட்டுத்திரிபிடைச்சொல். அடல் - கொல்லல்.

(க) புலன்ஒன்று உழையர்-அறிவு சான்றதூதுவர். பொருளை
த்துறைவன் - சவுந்தரபாண்டியன். வலன்-வெற்றி. அயில்-கூர்மை.

(க0) முகமன்பாவி - உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி. விரவி-
கலந்து. வரைவுநான் - திருக்கல்யாண மகோற்சவநான். மன்றல்-
விவாகம். (கக) பூகதம் - பாக்குமரம். மறுகு - வீதி. கூடம் - யானை
கட்டுமிடம்.கொளுத்தினார்-அலங்கரித்தார். (கஉ) தென்றல்நாடன்-
தென்றற்காற்றுத் தோன்றுதற்குரிய பாண்டியநாடன். அன்றுஎன்
றது - தடாதகைப்பிராட்டியார் திருமணக்காலத்தை. இன்று என்
றது - உக்கிரபாண்டியன் திருக்கலியாண சந்தர்ப்பதினத்தை.

புரவிலெள்ளமும்போர்க்கரிவெள்ளமும்
வரவிற்கால்வலிமள்ளரின்வெள்ளமும்
விரவியாழியவெள்ளமுமுனளுற
விரவியதன்வழித்தோனறல்வநதெய்தினான். (௧௪)

கோடுவில்லொடுமேகக்குழாங்கண்மின்
னீடுவாொளொடுமேந்தெனமாற்புதாழ்ந்
தாடுகுண்டலக்காதுடையாடவர்ச
சேடனீகததுசசேனவநீண்டினான். (௧௫)

கடலுமுள்ளமுங்காற்றும்பல்வண்ணமு
முடலுங்கொண்டெனவுதறுவாம்பரிப்
படுகடற்குட்பரிதியிறறோன்றின
னடுபரிப்பதியாகியவெநதனே. (௧௬)

அலகிலாவுதயநதொறுமாதவ
ரலகிலாருதித்தென்னைபொன்றோடைசே
ரலகிலானையனீகமொடெய்தின
னலகிலாற்றறகயபதியண்ணலே (௧௭)

தொக்கமளளாடிப்படுதூளிபோயத்
திக்கடங்கவிழுந்தித்திரைக்கட
லெக்காசெயயவெழுந்தியங்கல்லென
நக்கவேற்றைகரபதிருண்ணினான். (௧௮)

(௧௪) காலவலிமள்ளா-காற்றைப்போலும் வன்மையையுடைய
காலாட்டடைவீரா ஆழியவெள்ளம்-ஆழ்ந்தகடலவெள்ளம் தோன்ற
லென்றது - பெருமையிற சிறந்தசோழனை

(௧௫) கோடு-வளைவு சேடு-பெருமை அனீகம்-சேனை

(௧௬) உந்தல் - செலுத்தல். வாழும்-தாழும். இதுவாம்எனநின்
றது, இடைக்குறை கடலுமுள்ளமுங் காற்றும்பல் வண்ணமும்,
உடலங்கொண்டென எனபவைகளுள்-கடல் உடல்கொண்டென எ
ன்பது-குதிரைச்சேனையின அளவினமையையும்; உள்ளமுங்காற்று
ம உடல்கொண்டெனஎன்பது-அவற்றின்விரைவியையும்; பல்வண்
ணமும்உடல் கொண்டெனவென்பது - ஒவ்வொரு குதிரைகளும்
ஒவ்வொருநிறத்தில் முட்டினறி நிறைந்து நிறறலையும் உணர்த்தி
நின்றன.

(௧௭) அலகு-அளவு. உதயம்-உதயகிரி. ஆதவர்-சூரியா. ஓடை-
நெற்றிப்பட்டம்.

(௧௮) எக்கர் - மேடு. நக்க என்றது - நிகழ்காலப்பெயரோச்ச
மாதலின, விளங்காநின்ற எனனும்பொருளது. நகு-பகுதி.

மீனவேலையிற்கத்துகமேற்கொடு
கூடனல்வார்சிலைவஞ்சக்கொடுஞ்சமர்க
கானவாழ்க்கையரட்டக்கரும்படை
மானவேற்குறுமன்னவநண்ணினார் (௧௯)

சீனர்சோனகர்சிங்களர்கொங்கணர்
மானவேல்வலமானவார்சாளுவர்
தானமாரிஸாசசாவகாரகியா
மேனைநாட்டுளமன்னருமீண்டினார். (௨௦)

நூலொடுத்துவக்குண்டுதுடங்குமான்
ரோலர்நூங்குசொருக்குடைத்தானையா
கோலமுஞ்சியர்கிஞ்சுகக்கோலினர்
நாலுநூல்பயிலுவினர்நண்ணினார். (௨௧)

வட்டநீர்க்கலக்கையினர்வார்த்துதோள
விட்டகுண்டலக்காதினர்வேட்டதீத்
தொட்டகோலினர்வேள்வியிற்கட்டநீ
றிட்டநெற்றியரில்லொடுண்ணினார். (௨௨)

முண்டநெற்றியர்வெண்ணிறமூலர்
குண்டுகைக்கையர்கோவணம்வீக்கிய
தண்டுகையர்கற்பனையர்மெய்யினோக்
கண்டுபொய்யினைக்காய்த்தவர்நண்ணினார். (௨௩)

(௧௯) கூடனல் - வளைவு சுரும்படை - பெரியசேனை. ஆரட்டர் - குறுநிலமன்னர். குடியரசாதலின் ஆரட்டக்கரும்படைக்குறுமன்னவர் என்றார். ஆரட்டர் என்பது ஈறுகெட்டுவருமொழிமுதல்வல்லெழுத்துமிக்கது. (௨௦) தானம்மா - மதமொழுக்குஞ்சுவட்டினையுடையயானை

(௨௧) நூல் - உபவீதம். மானரோல் - கிருஷ்ணசாரமென்னும் மானினதுசர்மம். முஞ்சி - ஓர்வகைப்புல். கிஞ்சுகம் - முண்முருக்கு. நாலுநூல் - நான்குவேதம். தானையர், முஞ்சியர், கோலினர், நாவினர் என்றது - பிரமசரியரை.

(௨௨) தீத்தொட்டகோல் - தீக்கடைக்கோல். கையினர், காதினர் கோலினர், நெற்றியரென்றது - வானப்பிரத்தரை. (௨௩) முண்டம் - திரிபுண்டம். வெண்ணிறமூலர் - தம்பலக்காவியுறப் பல்வினர். கல்தானையர் - செங்கல்லிற்றேய்த்த காவியுடையையுடையவர். மெய்யினைக்கண்டு பொய்யினைக் காய்த்தவரென்றது - பொருள்கடோறு மூலக்கதார் கற்பித்துவழங்கும் கற்பனைகளைக் கழித்து, கின்றவுண்மையைக் காண்பவராதலின். நெற்றியர், மூலர், கையர், தானையர், காய்த்தவரென்றது - சந்நியாசிகளை.

தீத்தண்பாற்கடல்செந்துகிர்க்காட்டொடும்
போந்தபோன்மெயிற்புண்ணியப்பூச்சினர்
சேந்தவேணியர்வேதச்சிரப்பொரு
ளாய்தகேள்வியருந்தவரெய்தினார். (௨௪)

ஆதிசைவர்முதற்சைவரைவருங்
கோதிலாவகச்சைவக்குழாங்களும்
பூதிமேனியர்புண்ணியவைந்தெழுத்
தோதுநாவினரொல்லாவந்தெய்தினார். (௨௫)

வெண்களிற்றவன்வேரியத்தாமரைப்
பெண்களிப்புறுமார்பன்பிரமனோ
டொண்களிப்புறவுட்பர்முதற்பதி
னெண்கணத்தவரயாவருமீண்டினார். (௨௬)

அணைந்துகோயிலடைத்தரிச்சேக்கைமேற்
குணங்கடந்தவன்கோமளவல்லியோ
டிணங்கிவைகுடிருக்கைகண்டேத்தினார்
வணங்கினர்வணங்கும்முறைவாழ்த்தினார். (௨௭)

விரைசெய்தார்முடிச்சுந்தரமீனவன்
சூரர்கண்மாதவர்வேந்தர்க்குத்தொன்முறை

(௨௪) துகிர்-பவளம். புண்ணியம்-விபூதி. வேதச்சிரப்பொரு
ளாய்த கேள்வியருந்தவரென்றது-வேதத்தினுச்சியிலுள்ள மெய்ப்
பொருளாகியபாசிவத்தை, ஆராய்ந்தறியும் ஆகமநூற்கேள்வியமைந்த
அரியசைவ தபோதனரை.

(௨௫) ஆதிசைவர்முதல் சைவரைவரென்றது-அநாதிசைவர்,
ஆதிசைவர், மகாசைவர், அறுசைவர், அவாந்தாசைவர், பிரவா
சைவர், அந்தியசைவர் என்னு மெழுவகைச் சைவப்பிரிவினருள்,
அநாதிசைவர் - சதாசிவமூர்த்தியாதலாலும், அந்தியசைவர் - அநு
லோமரொழிந்த ஏனையோராதலாலும், 'அவ்விருவரை யொழித்து
நின்ற ஐவரையும். அகச்சைவக்குழாம்என்றது - சைவம், பாசபதம்,
மாவிரதம், கானாமுகம்,வாமம், வயிரவம்என்னுமறுவகைக் கூட்டத்
தினரை. (௨௬) பதினெண்கணத்தராவார்- "கின்னார் கிம்புருடர்
பீச்சாதார் கருடர்-பொன்னமர்பூதர்புகழியக்கர் - மன்னும் - உரகர்
சூர்சாரணர்முரிவர்மேலாம்-பாசதியோர்சித்தர்பாவர்." கார்த்தருவர்
தாரகைகள் காணுப்பசாசுகள் - ஏந்துபுகழ்மேய விராக்கதரோ - டா
ய்த்திறல் - போகாலியல்புடைய போக பூயியாருடனே - ஆகாச
வாசிகளாவார். (௨௭) அரிச்சேக்கை-சிங்காதனம். குணம்-சாத்மீகம்,
இராசதம், தாமதம்என்னு முக்குணங்கள். ஏறினார் - முற்றெச்சம்.

வரிசைநல்கியிருந்தனன் மன்னவன்
நிருமகன்மணஞ்செய்திறஞ்செப்புவாம். (௨௮)

சோமசேகரன்றோகைவனப்பெலாங்
கோமகன்கண்டுவப்பவக்கொள்கைகண்
டேமமேனியனூல்வழியார்க்குமத்
தேமன்கோதையுறுப்பியதேற்றுவான். (௨௯)

எழுசீரடியாசிரியலிருத்தம்.

பெருகரீண்டறவுங்குறுகிடாவாகிப் பிளந்திடாக்கடையவாய்த்
தழைந்து, கருவிவான்வண்டின்கணமெனக்கறுத்துக்கடையுமுன்
யன்மணங்கான்று, புரையறசெறித்துநெறிந்துமெல்லென்று புந்தி
கண்கவாடுய்த்திருண்ட, மருமலர்க்குழலாடன்பதிக்கினியமல்லல்
வான்செல்வமுண்டாகும். (௩௦)

திண்மதவேழமத்தகம்போலத்திரண்டயர்சென்னியாளவட
னுண்மகிழ்கணவனையுணீண்டகிலவுலகசுரியனொமெட்டார்
தண்மதிபோன்றுமயிர்நரம்பகன்றுதசைந்துமூவிரலிடையகன்ற [ம்.
வொண்மதிதுததன்பதிக்குநற்றிருவோடுலப்பிலாரோக்கியமுண்டா

கண்கடைசிவந்தான்பாலெனவெளுத்துநடுவிழிகழியவுங்கரிதா,
யெண்கவினடைந்துகோமளமாகி யிமைகருமயிர்த் தெளிநினிய,
வொண்கரும் புருவங்குனிசிலையொத்ததத்தமி லொத்திருதுளையும்,
பண்கொளவுருண்டுதுண்டமெட்போதுபதுமமேற்பூத்ததுபோலும்.

வள்ளைபோல்வார்த்துதாழ்த்திருசெலியுமடந்தழிநல்லவாய்முன்
னர், தள்ளியகாதுமனோகரமாகுந்தன்மையானன்மையேதழைக்கு,
மொள்ளியகபோலம் வட்டமாய்த்தசைந்திட்டுயர்ந்துகண்ணாடிமண்
டலம்போற், நெள்ளியவூற்றமினியதுநன்றென்றோதினூன்றிரைக
டற்செல்வன். (௩௧)

(௨௯) ஏமம்மேனியன்-பொன்னிறம் உள்ளபிரகஸ்பதி. நூல்-
சாமுத்திரிகநூல். தேம் மன்கோதை - தேன் நிலைபெற்ற கூந்தலை
யுடையகாந்திமதி. தோகை - மயில்போலுஞ் சாயலையுடையான்.

(௩௦) கருவி - உலகத்திற்குத் துணைக்காரணம். மல்லல் - வள
மை.

(௩௧) எட்டார்தண்மதி - குளிர்ச்சிவாய்த் அர்த்தசந்திரன்.
இடை என்றது - புருவத்திற்கும், கூந்தலுக்கும் மத்திமபாகத்தை.
உலப்பு - கெடுதி. (௩௨) கோமளம் - இளமை. துண்டம் - நாசி.
பண்-அமைதி. (௩௩) வார்த்து - நீண்டு. ஊற்றம் - பரிசம். கடற்
செல்வன்-வருணன்.

கொவ்வைவாயதரநதிரண்டிருபுடையுங் குவிந்துசேத்திரேகை
நேர்கிடந்தா, லவ்வணியிழைதனனனபனுசுகென்றுண்புருவாகுமெ
ண்ணுன்கும, வல்லவாளையிறுமிடைவெளியின்றிவார்துமேல்கீழிர
ண்டொழுங்குஞ், செவ்வனோநதாவின்பாலெனவெள்கித்திகழின
ன்றென்பர்நூறெளிதோர். (௩௪)

மெல்லிதாய்ச்சிவத்துகோமளமானநாவினாள்வேட்டவேட்டாங்கே
வல்லவையதெய்ததுகாந்திருநதசைநதுவட்டமாயகருலமிரண்டி
னெல்லையதாகிமருசுளமாகியிருப்பதுசுபுகன்றென்ப
ரல்லியங்கமலம்போன்மணந்திருநாந்தவிர்மதிபோல்வதுமுகமே. ()

திரைவளைக்கழுத்துததசைநதுநால்விரலி னளவதாய்த்திரண்
டுமுனறிசேகை, வரைபடிநகொழுநகிலமனனவனாமார்பகநதசை
நதுமுவாறு, விரலளவகன்றுமயிரநாமபகன்றுநததேல்லிழுமிதா
மவையததோள், புரையறத்தசைநதுமயிரகனநென்புபுலப்படாமொ
ழியகோமளமாம. (௩௫)

செவகைநீண்டுருண்டுநுஞ்சுகள்பெற்றடைவே சிறுத்திழிற்செ
வ்வமோடினபந், தங்குமவள்ளுகாசேத்துருண்டுநுஞ்சுகள்வகவா
வதாயசசாரப்பகனரு, லங்கவைநலவகவகைமெல்லெனசசேநதி
டைவெளியகன்றிடையுபாந்து, மங்கலமாட்சிசில வரைகளின்ல்லி
லக்கணவரையுளமாதோ. (௩௬)

முதசணிதனங்கள்சுடினமாய்த்தசைநது வட்டமாய்குமிழ்த்தி
ருநடனே, ரொத்திமமாநதீர்க்கிடையறநெருங்கியுள்ளதுமெலிந்தம
நதுதோம, பத்திபெற்றயலேமயிரநாமபகனநபண்டியாருண்டிவே
ட்டாவகே, துயத்திநீராவிலஞ்சுழித்தாழ்தாறநெருவிலாததிரு
வளம்பெருகும். (௩௭)

இடைமயிர்சரம்பற்றிருபதோடொருநான் கெழில்விரலளவொ
டுவட்ட, வடிவதாய்ச்சிறுகிமெலிவதுரிதமப மத்தகமயாயையினபுற
ம்போற், படிவநேரொத்தனன்றிருகுறங்கும் படுமயிரென்பகன்றி
யானைத், தடவுடைக்கையுங்காபமுங்கதலித் தண்டுமொத்திருக்கி
னன்றென்ப. (௩௮)

(௩௯) வேட்டது என்பது-நூற்தொகரு வேட்ட என நின்றது,
வேள்-பகுதி. சுபுகம-மேவாய். (௩௯) வரை-கீற்று. அகிலம் - கில
மில்லாதது, பூமி. தசைநது - தசைப்பற்றுடையதாய். (௩௯) உகிர்-
நகம். சாசாரப்பு - சருசசரை. (௩௯) முகிழ்த்து - அரும்பி. கடம்-
குடம். பண்டி-வயிறு. இறுமாநது - செருக்குற்று. இதுஇறந்தகால
வினை எச்சம்; இறுமா-பகுதி. (௩௯) படிவம் - வடிவம். குறங்கு-
தொடை. தடவு-பெருமை. காபம்-கையினடி

அங்கமுண்மறைந்து வட்டமாய்த்தசைவ தணிமுழந்தாண்யயி
ராநாம்பு, தங்கிடாதடைவே யுருட்சியாய்ச்சிறுத்துச சமவடிவாயழக
டைந்த, சங்கையாஞ்சிரையென்பறத்தசைநதியாமைமுதுகெனத்தி
ரண்டியர்ந்தமுகு, மங்கலம்பொலிந்தபுறவடிமடந்தை மன்னவன்பன்
னியாமன்றோ. (சு0)

அல்லியங்கமலக்கால்விரலுயர்ந்து தூயவாயழகவாய்க்கமுநீர்,மெ
ல்லிதழ்நிரைத்தாங்கொழுங்குறத்திரண்டு வா லுகிர்வெண்மதிப்பிள
வு, புல்லியபோன்றுமெல்லியவாகிப் புகுறத்தசைந்தன வகததான்,
சொல்லியதசைவுமென்மையுஞ்சமமுந்துகளநீப்படைத்தநென்ருல்

வண்ணமாநதளிர்போறசிவந்தெரிபொன்போல்வைகலும் வெ
யர்வையற்றாக, முண்ணமாயிருக்கிற்செல்வமுண்டாகு மொன்மண
ம்பாடலங்குவளோ, தண்ணருமுளரிமல்லிகைநறுந்தண்சண்பகம்போ
ல்வனவாகும, பண்ணவாங்கிளவிகுயில்கிளியாழிற் படினவரும்பாக்
கிபமென்றோ. (சுஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருங்குழற்கற்றைதொட்டுசசெம்மலர்க்காலினெல்லை
மருங்குனல்கூர்ந்தகன்னிவடி வெவொமவாக்கின்செல்வ
னெருங்குதூ லுணர்வாந்நெள்ளியிம்பரின் தும்பர்தேத்து
பிரங்குமிக்குயிலன்னாண்மெயிலக்கணயரியதென்றான். (சு3)

அங்கதுடேட்டோர்யாருமகவாளித நும்பலிப்பாற்
கொங்குலர்நறுநதார்டுஞ்சியுகிரகுமரன்போந்து
மங்கலவாநசைமானமத்தமான்சுமந்தவையைச
சுருகெழிதுறைநீராடித்தருங்கடிவனப்புக்கொள்வான். (சுச)

கட்டவிழ்கண்ணிலேயந்துமான்மதக்கலவைசசாந்த
மட்டனஞ்செய்துமுத்தான்மாண்கலன்முழுதுநதாங்கி
விட்டவிர்கலைவான்றிவகன்வெண்கதிர்ச்செல்வன்போல்வந்
திட்டபூந்தவிசின்மேற்கொண்டிருந்தனன்சங்கமோங்க. (சுரு)

(சு0) அங்கம் - எலும்பு. சங்கை - கணைக்கால். சிரை-நாம்பு.

(சுச) அல்லியங்கமலம் - அழகிய அகவிதழிளையுடையதாம
ரை - அல்லி - அகவிதழ். புசர் - குற்றம். 1(சுஉ) உண்ணம் - மேன்
மை. பாடலம்-பாதுரி. பண் - இசை. கிளவி - சொல். (சுஉ) நல்கு
ர்த-வறுமையுற்ற. வாக்கின்செல்வன் - பிரகஸ்பதி. இம்பர் - இந்நி
லவுலகம். (சுச) கொங்கு - மகரந்தம். மானம் மத்தம மான் என்
றது-பெருமையும், மதுமயக்கத்தையும், உடையயானையை.

(சுரு) கட்டு-முறுக்கு. மட்டனம் - பூசல்.

அந்நிலைமணீராட்டியருங்கலப்போர்வைபோர்த்த
கன்னியைக்கொணர்ந்துநம்பிவலவயிற்கவினவைத்தார்
பன்னியோடெழுத்துசோமசேகரன்பாணும்பங்கின்
மன்னியவுமையுமாகுமதித்துநீர்ச்சிரகந்தாங்கி. (சசு)

மங்கலநீரானம்பிமலாடிவிளக்கிவாசக்
கொங்கலர்மாலேகுட்டிக்குளிர்மதுபருக்கமுட்டி
நங்கைதன்சையைப்பற்றிநம்பிதன்கையிலேற்றிப்
புங்கவரறியநன்னீர்மந்திரம்புகன்றுபெய்வான். (சஎ)

இரவிதன்மருமான்சோமசேகரனென்பேர்திங்கண்
மாபிணைவிளக்கவந்தசுந்தரமாறன்மைந்த
ஊரவுநீர்ஊரல்தாங்குமுக்கிவருமற்கின்றென்
குரவலர்க்கோதைமாதைக்கொடுத்தனனெனநீர்வார்த்தான். (சஅ)

மைந்துறுமடங்கிறிண்காண்மணிவடவயிரவூச
லைத்துடன்பதஞ்செய்பஞ்சியணையேடென்னத்தாவிப்
பைத்துகிலணையிரைத்துபவளவாய்ப்பசும்பொன்மேனி
யிந்திரமணிக்கட்பாவைவிளக்குநாகிரட்டியென்ப. (சக)

அட்டில்வாயுக்குஞ்செம்பொற்கலங்கணுறம்பொன்வாக்கி
யிட்டிழைமணிக்களாஞ்சியேழுபொற்கவரியெட்டு
விட்டெளிர்பசும்பொற்கிண்ணப்பந்திருழ்விளங்கநாப்ப
ணட்டபொற்காலினோடுநகைமணிக்கலதூறென்ப. (ரு0)

பெருவிளையாட்பேழையிரம்பெற்றதுண்டு
சருவிலைப்பட்டுவெவ்வேறமைத்தனபேழைமுந்தூ
றுருவமுதெழுதிசெய்தவோவியப்பாவையன்றார்
திருமணிக்கலனோடேவற்சேடியரெழுதூற்றைவர். (ருக)

(சசு) மணநீர் ஆவது - பத்துத்துவரிலும், ஐந்துவாசனையிலும், முப்பத்திரண்டு வகையோமாலிகையிலும், ஊறியநீர், கம்பி-ஆடவருட்சிறந்த உக்கிரசுமான். (சஎ) மதுபர்க்கமாவது - பால். பழம், சர்க்கரை, நெய் கலந்தமைத்தவுணவு. (சக) மைந்து - வலிமை. அன்னத்தாவி - அன்னத்தின்சிறையடியிலுள்ள மெல்லியமயிர். பாவைவிளக்கு - பதுமையேந்தியவிளக்கு. பைத்துகில் என்றதில்பைஎன விகாசப்பட்டுரின்றபசுமை என்னும் பண்பு, மென்மைமேல்நின்றது. (ரு0) அட்டில்-மடைப்பள்ளி. (ருக) ஆரப்பேழை என்றது - முத்தாரமுதலிய ஆபரணங்களைவக்கும் பெட்டியை.

விளைவொடுமூன்றுமூதூர்மின்னுவிட்டெறியுஞ்செம்பொ.
 னனவிருகோடியின்னவரும்பெறன்மகட்குச்செல்வ
 வளமுறவரிசையாகவழங்கினுன்முழங்கிவண்டு
 துளைமதுக்கண்ணிச்சோமசேகரமன்னன்மாதோ. (௫௨)

அடுத்தனவியங்களெல்லாமமரர்மந்தாரமாரி
 தூர்த்தனர்வேள்விச்செந்தீசசுழித்ததுவலமாய்த்துள்ளி
 வார்த்தனமடவார்நாவின்முளோத்தனவாழ்த்துமன்றல்
 பார்த்தனர்கண்களெல்லம்பெற்றனபடைத்தபேறு. (௫௩)

பொதியவழிகடப்பந்தண்டார்ப்புயத்திளங்காளையன்னாள்
 முதியவர்செந்தீயோம்பவின்னியமுழங்கக்காந்தி
 மதியைமங்கலநாண்பூட்டிவரிவளைச்செங்கைபற்றி
 விதிவழியேனைமன்றல்வினையெலாநிரம்ப்ச்செய்தான். (௫௪)

மேற்படி - வேறு.

எண்ணிலாதவளத்திடுனொயிரவீமருமான்மடப்பிடியைப்
 பண்ணிலாவுமறையொழுக்கம்பயப்பவேள்விவினைமுடித்தூந்
 தண்ணிலாவெண்கலைமதியுந்தாராகணமுந்தவழிந்துழல்
 யண்ணிலாவுமணிமாடவீதிவலமாய்வருமெல்ல. (௫௫)

மின்னேர்பொன்னந்தொடியினருமென்செம்பஞ்சியடியினரும்
 பொன்னேர்மணிப்பூண்முலையினரும்புலம்புமணிமேகலையினரு
 மன்னேரோதித்தாரினருமாகிக்கண்ணுமனமுமவன்
 முன்னேதூதூநடப்பதெநடப்பட்டுதார்முகிழ்முலையார். (௫௬)

சுருங்குமிடையார்தன்பவனிதொழுதுவருவார்தமக்கிரங்கி, மருங்
 குற்பாரங்கழிப்பான்போற் கலையைக்கவர்ந்தும் வளைத்தோண்மே,
 லொருங்குபாரங் கழிப்பான்போல் வளையைக்கவர்ந்துமுள்ளத்து,
 னெருங்குபாரங்கழிப்பான்போ னிறையைக்கவர்ந்து நெறிச்செல்
 வான். (௫௭)

வானமதிசேர்முடிமறைத்தவழுதிமகனையிவனென்றா
 லானையெருத்திற்சிங்கவிளவடலேறென்னவயல்வேந்தர்

(௫௮) கடப்பந்திண்டார்ப்புயத்திளங்காளேஎன்றது - கடப்பம
 ிர்மாலையணிந்த புயத்தையுடைய முருகக்கடவுளை.

(௫௯) தொடியினர், அடியினர், முலையினர், மேகலையினர், தா
 ினார் என்றது - பவனிகாணவந்த பேதை, பேரிளம்பெண் நீங்கிய
 னை ஐவகைப் பருவப்பெண்களையு முறையே குறித்துகின்றது.

(௬௦) நிறை - மனத்தைத்தீயவழியிற் செலுத்தாது நல்வழியி
 லிறுத்தல். (௬௧) எழுத்து - பிடரி. யானைமகளென்றது. தேவ
 சேனையை. இளையோன் - குமார்க்கடவுள்.

சேனை தழுவவரும் பவனிக்கொப்பெதொப்புசசெப்புங்கால்
யானை மகளை மணந்தவருமீளையோன்பவனிசசெல்வமே. (௫௮)

இம்மைதனி லுநன்மை தருமீசன் றனையும் வாசவற்கு
வெம்மை தருவன்பழிதவிர் த்தவிமலன் றனையும்ங்கயற்க
ணம்மை தனையும் பணிந் துமீண்டாசன் கோயிலடைந்தீன்றோர்
தம்மை முறையாலடிக்கமலர் தலையிற்பணிந்தான் றனிகுமரன். (௫௯)

ஆனாவாறு சுவையடி சிலயில்வோர் தம்மையயல்வித்து
நானாவரிசைவான் முறையான ல்கிவிடையுல்கிப்பின்
வாளுடவர்க்குவிடைகொடுத்த மதிக்கோளு முகிவைவருநாட்
டேனார்கண்ணித்திருமகனுக்கி தனைசசெப்பியிதுசெய்வான். (௬௦)

மைந்தகேட்டியிந் திரனுங்கட லுமுனக்குவான் பகையாந்
சந்தமேருத்தருக்கடையுஞ்சதவேள்விக்கோன் முடிசிற
வித்தவளைகொண்டெறிகடல்வீவ்வேல்விடுதியிசசெண்டா [ம்
லந்தமேருத்தனைப்புடையென் றெடுத்திக்கொடுத்தான் வைமுன்று

அன்னமூன்றுபடைக்கலமுந்தொழுதுவாங்கியடலேறு
தன்னை கோரையெதிர்நிற்குநதனயன் றனையுக்கிரவமுதி
யென்னவா திமறைமுழங்கவியங்களை நுகமுடிகவித்துத்
தன்னதானையாசுரிமைதனிசசெங்கோ லுந்தானல்கா. (௬௧)

சூட்சிவினையிற்பொன்னையசுமதிதன்னை த்தொன்னூலின்
மாட்சியறிநூர்தமைநோக்குவம்மினிவனைக்கண்ணிமைபோற்
காட்சியங்குங்கல்லியும்போற்காப்பீரிதுதுங்ஸடனிம்ம
னாட்சியிவனதென்றினையவரியேறனையான் றனைநல்கா. (௬௨)

மேற்படி - வேறு.

வெய்யவேற்காளையன்னுந் தன்னையும்வேறுநோக்கி
யையவிவ்வையந்தாங்கியளித்தனநெடுநாளிந்த

(௫௯) நன்மைதருமீசன்-மஹாபீஷ்டப்பிரதேஸ்வரர். பழிதவ
ர்த்தவிமலன் - சோமசுந்தரக்கடவுள். (௬௦) ஆனாத-நீங்காத. இது
ஈறுதொக்கு, ஆனானென்றது, சுவை-கறிமேல் நிறநலால் பண்பா
குபெயர் (௬௧) சதவேள்விக்கோன் - நூறு அஸ்வமேத யாகங்களை
செய்தஇத்தான். சதம்-நூறு. வேள்வி-யாகம். (௬௨) அன்ன-சுட்டுத்
திரிபு. அடல் ஏறு - கொலைத்தொழிலமைந்தசிங்கம். (௬௩) சூழ்ச்சி
மந்திராலோசனை, பொன் - பிரகஸ்பதி. காட்சி பயக்குங்கல்லிஎன்
றது - (தளர்ச்சிநேர்ந்தவழி) அறிவுதந்து ஊன்றுகோல் போலுதவு
ங்கல்லியை. “தளர்ந்துழியுதவுங்கல்லி” என்றார்பிறரும்.

மையறுமனத்தார்சொல்லும்வாய்மையாரொழுக்கியுஞ்
செயயகோன்முறைசெய்தாண்டிதிருவொடும்பொலிகவென்றான். (1)

பன்னருங்கணங்கொல்லாம்பண்டையவடிவமாகத்
தன்னருட்டுணையாய்வந்ததடாதகைப்பிராட்டியோடும்
பொன்னெடுக்கோயில்புக்குப்பொலிந்தனனிச்சைதன்னு
லின்னருட்படிவங்கொள்ளுமீறிலாவின்பழர்த்தி. (சுரு)

கவிவிருத்தம்.

பின்னருக்கிரப்பெயர்தரித்தவத்
தென்னர்கோமகன்றெய்வநான்மறை
மன்னுல்லறம்வளரவையகந்
தன்னதாணையாற்றாங்கிவைகினான். (சுசு)

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசேண்கொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உக - க்கு - திருவிருத்தம் - கௌக.

பதினீழன்றவது,

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.

கவிவிருத்தம்.

வளையொடுசெண்டுவேன்மைத்தற்கஞ்சரும்
பளையவேம்பணிந்ததோனளித்தவாறிதத்
தளையவிழ்தாரினான்றையன்வேலைமே
வளையவனென்னவேலெறித்ததோதுவாம். (க)

திங்களினுக்கிரச்செழியன்வெண்குடை
யெங்கணுரிழற்றவீற்றிருக்குநான்வயிற்
சங்கையல்லாதமாதருமவேள்விகள்
புங்கலப்புடைதழீஇப்போற்றவாற்றாநான். (உ)

அரும்பரிமகந்தொணாற்றாறுசெய்துழிச
சுரும்பரினிகைத்தருத்தோன்றறண்ணரு

(சுசு) மை - குற்றம். கெடுநான் - அறுபத்தாறுயிரம்பருடம்.

(க) இளையவனென்றது - (சூரபன்மன்னிலைகெடவேலெறிந்த)
இளையபிள்ளையாரை. (உ) தருத்தோன்றல்என்றது-பஞ்சதருக்களி
ன்றலைவனாகிய இத்திரினை, அரி - வண்டு குழை-இதுமலருக் காதலி
ன்னுருபெயர்.

வீரும்பரிமூன்றுரூழ்வேம்பினங்குழைப்
பொரும்பரிவீரன்மேற்பொறுதுபொங்கினன். (௩)

மன்னியநாடெலாம்வளஞ்சுரந்துவான்
பொன்னியனாடுபோற்பொலிதலாலிந்த
மின்னியவேலினான்வேள்விசெய்வதென்
றுன்னியமனத்தினோர்சூழ்ச்சியுன்னினான். (௪)

பொருங்கடல்வேந்தனைக்கடவிப்பொள்ளென
விரங்கடலுடுத்தபாரோமுழுநிநா
ளொருங்கடுவெள்ளமொத்துருத்துப்போய்வனை
தருங்கடமதுரையைழித்திபாலென்றான். (௫)

விளவதுதெரிநிலன்வேலைவேந்தனும்
வளவயன்மதுரையைவளைந்திட்டிம்மெனக்
களைவதுகருதினன்பேயுங்கண்படை
கொளவருநனத்தலைக்குருட்டுக்கங்குல்வாய். (௬)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொதித்தலைக்கரங்களண்டகூடமெங்குமுடுபோ
யுதித்தலைக்கவழிநாளிலார்த்தலைக்குரித்தமாய்
மதித்தலத்தையெட்டிமுட்டிவருமொஞ்சனப்பொருப்
புதித்தலொத்துமண்ணும்விண்ணுமுட்கவந்ததுததியே (௭)

வங்கவேலைவெள்ளமாடமதுராமீதுவருசெயல்
உங்குல்வாய்திங்கண்மீதுக்ரரிவாயகாருடல்
வெங்கண்வாளராவீழுங்கவீழ்வதொக்குமலதுகா
ரங்கண்முடவருவதொக்குமல்லதேதுசொல்வதே (௮)

வட்டயாமைபலகைவீசவாளாவார்கண்மகாமே
பட்டயானைபாய்திரைப்பரப்புலாம்பரித்திரள்
விட்டதோணியிரதமின்னவிரவுதானையொடுகட
லட்டமாகவழுதுமேலமர்க்கெழுந்ததொக்குமே. (௯)

(௩) உருத்து - கோபித்து. (௪) நனந்தலைக்குருட்டுக்கங்குல்
என்றது - கட்புலனுடையவரையுங், குருடராகசெய்யும் இருள
மிசுத்த நடுராத்திரியை. (௭) உத்தி - கடல். மதிதலம் - சந்திரமண்
டலம். அஞ்சனப்பொருப்பு - நீலமலை. உட்க - நிலைகடல்.

(௮) காரி - விஷம். (௯) அட்டம் - கோர். இது திசைச்சொல்

இன்னவாறெழுந்தவேலைமஞ்சுறங்குமிஞ்சிசூழ்
நன்னகர்க்குணக்கிவந்துநனுகுமெல்லையரையிரா
மன்னவன்களுவின்வெள்ளிமன்றவாணர்சித்தராய்
முன்னர்வந்திருந்தரும்புமுறுவனென்றமொழிகுவார். (௧௦)

வழுதியுன்றனகாழிக்கவருவதாழிவல்லீ
யெழுதிபோகிவென்றிவேலெறிந்துவாகைபெறுகெனத்
தொழுதசெங்காத்தினுன்றுதிக்குநாவினெழீஇக்
கழுதுறங்குகங்குலிங்களுவுணர்ந்துகாவலான். (௧௧)

கண்ணிறைந்தவமளியிற்கழிந்துவாயில்பலகடல்
துண்ணிறைந்தமதியமைச்சருடன்விரைந்துகுறுகியே
மண்ணிறைந்ததெனமுழங்கிவருதாங்கவாரிகண்
டெண்ணிறைந்தவதிசயத்தனுகிறற்குமெல்லையாய். (௧௨)

கனவில்வந்தசித்தவேடர்நனவில்வந்துகாவலோ
னினைவுகண்டுபொழுதுதாழிந்பதென்கொலப்பனே
சினவிலேபோலவந்ததெவ்வைமாவலிகெட
முனையவேலெறிந்துநூலமுடிவுதீர்த்தியாலென. (௧௩)

எடுத்தவேல்வலத்திரித்தெறித்தவேலைவேன்முனை
யடுத்தவேலைசுஹெனவறந்துமானவலிகெட
எடுத்துவேரிவாகையின்றியடிவணங்குதெவ்வரைக்
செடுத்தவேல்வலான்கணக்காலின்மட்டதானதே. (௧௪)

சத்தவேதவேள்வியைத்தடுப்பதன்றியுலகெலாஞ்
சித்தவேறுசூழ்ச்சிசெய்ததேவர்கோவினேவலால்
வந்தவேலைவலியழிந்தவஞ்சகர்க்குநன்றிசெய்
தித்தவேலைவலியழிப்பதென்றுமுள்ளதேகொலாம் (௧௫)

(௧௦) இஞ்சி - மதில். வாழ்கர் என்பது வாணரெனத்திரிந்து
பின்றது-வாழ், பகுதி; நகரம் - எதிர்காலவிடைநிலை; முகாக்கேடும்
நகரத்திரிபுமச்சந்தி; அர் - பலர்பால் விசுதி.

(௧௧) கழுதுறங்குகங்குல் - பேயுங்கண்ணுறங்கும் நடுராத்திரி.

(௧௨) தெல்லை-பகைவனை. (௧௩) வேலைவலி இழப்பது என்
றும் உள்ளது என்றது - முன்; ரூபம்மனுக் கிடங்கொடுத்து முரு
கக்கடவுள்வேலால் வலிகெட்டழிந்தமையையும்; விருத்திரானுக்
கிடங்கொடுத்து அகத்தியரால் ஆசமனம் செய்யப்பட்டு வலியிழந்
தமையையும்; குறித்துநின்றது.

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணிடைதுழைந்தவேலாற்புணரியைப்புறங்கண்டோன்பான்
மண்ணிடைநின் நசித்தர்வானிடைசிறைந்தஞானக்
கண்ணிடைநிறைந்துதோன்றுங்கருணையால்வடிவங்கொண்டு
விண்ணிடைபணங்கிணைவியைவிளங்கிநின்றார். (௧௬)

முக்கணும்புயங்கணன்குமுளைமதிக்கண்ணிவேய்ந்த
செக்காஞ்சடையுங்காளகண்டமுத்தெரிந்துதென்னன்
பக்கமேபணித்தெழுந்தபார்த்தபோன்புத்தானுந்
தக்கவஞ்சலிசெய்தேத்தித்தரையிசைகடந்துசெல்வான். (௧௭)

துத்துபியைத் துமார்ப்பப்பாரிடந்தொழுதுபோர்ப்பத்
தந்திரவேதகீதத்ததும்பியெண்டிசையுந்தாக்க
வந்தரநாடரேத்தவகல்விசும்பாறதாக
வந்துதன்கோயில்புக்கானவரவுபோக்கிறத்தவள்ளல். (௧௮)

அஞ்சலிமுகிழ்த்துசசேவித்தருருவந்தவேந்த
னிஞ்சிசூழ்கோயிலெய்தியிறைஞ்சினன்விடைகொண்டேகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியாரட்டமங்கலம்பரிப்பேகாக்கி
மஞ்சிவர்குடுமிமாடமாளிகைபுகுந்தான்மன்னே. (௧௯)

வளையெயின்மதுரைமுதர்மநிகடவ்வற்றிறுப்பண்
விளையவனகாமெல்லாம்வெள்ளியர்ப்பலத்துனாடுந்
தளையவிழ்கொன்றைவேணித்தம்பிரான்றனக்கேசேர்த்துக
களைகனையுலகுக்கெல்லாமிருந்தனன்காவல்வேந்தன். (௨௦)

கடல்கவறவேல்லிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆடபடலம் ௨௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௦௫௧.

(௧௮) தந்திரம் - ஆகமமுதலிய கலைகள். (௨௦) களைகனையு -
டந்துக்கோடாய். இதில்கூய், செயலெனச்சத்திரிபு.

பதினாடிகாவது,

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவர்மணிப்பூண்மார்பன்வேலையையெல்லாவென்று
பொன்னவர்வாகைவேயந்தபுகழுரைசெய்தேனாக
நன்னகராளிசெம்பொனகைமுடிசித்தவந்த
மன்னவன்வளையொண்டோசசிவென்றதும்வகுத்துச்சொல்வாம். (1)

கோமகனிகமுராளிற்கோணிலைபிழைத்துக்கொண்மூ
மாமழைமறுப்பப்பைங்கூழ்வறந்துபுற்றலைகடந்து
காமருநாமுழன்றுங்கையறவெய்தமன்னர்
தாமதுதீர்வுநோக்கித்தமிழ்முனியிருக்கைசார்த்தார். (2)

முனிவனையடைந்துவேந்தர்மூவருந்தங்களுட்டிற்
பனிவருமாரியின்நிவறந்தமைபகாமேருந்
குனிவருசிலையார்க்கன்பர்கோணிலைகுறித்துநோக்கி
யினிவருமாரியில்லையாதினாலென்றுகேண்மின். (3)

காய்சினவெய்யோன்சேயோன்முன்செலக்கதிர்காலவெள்ளித்
தேசிகன்பின்புசென்றுநடக்குமிச்செயலான்முந்நீர்த்
தூசினவுலகிற்பன்னீராண்டுவான்சுருங்குமென்று
பேசினதூல்கண்மாரிபெய்விப்போற்சென்றுகேண்மின். (4)

என்றவனெதிர்யாமெவ்வாதேகுதுமென்றாரைத்தும்
வென்றவன்சோமவாரவிரதநீர்நோற்றுவெள்ளி
என்றவனருளைப்பெற்றுவான்வழிச்சென்மினென்றக்
குன்றவன்சிலையாநோன்பின்வீதியினக்கூறுகின்றான். (5)

உத்தமவானோர்தம்முருத்தமனாகுமீச
னுத்தமசத்திமாருளுத்தமியுருத்திராணி
யுத்தமவிரதத்தம்முருத்தமந்திங்கனோன்பென்
றுத்தமமறைநூலாதிருரைக்குமிச்சோமவாரம். (6)

(1) நாக நன்னகர்-பொன்னுலகம். (2) கோள் - நவக்கிரகம்.
கையறவு - வறுமை. (3) வெய்யோன்-சூரியன். சேயோன் - அங்
காரகன். வெள்ளித்தேசிகன் - அசுரகுருவாகிய சுக்கிரன்.

மத்தரங்காசியாதிபதிகளில்வதித்துநோற்கத்
தந்திடும்பயனிற்கோடிதழைத்திடுமதுரைதன்னி
லித்தநல்லிரதனோற்போர்க்கதிகம்யாதென்னிற்சோம
சுந்தரனுரியவாரமாதலாற்சோமவாரம்.

(௭)

அங்கதினதிகப்பேறுண்டருக்கனின்மதிதோய்ந்தொன்றித்
தங்கியதிங்குணைபுதருதியினோற்கவல்லார்
கங்கதினதிகநீதியீட்டியபொருள்கொண்டாற்று
மங்கலவிரதப்பேற்றென்றனத்தமாய்வளருமன்றே.

(௮)

நலமலிவிரதனோற்கத்தொடந்ருநாணவில்வாந்தேளிற்
சிலையினிலாதலன்றியீட்டியதெரிசஞ்சேர்ந்த
மலமதியொழித்துமற்றைமகியிலுமுந்நைத்தப்பக்கத்
தலர்கதிர்வாரத்தல்லுணயின்றிடாவயலிற்றுஞ்சா.

(௯)

வைகறையெழுத்துசேற்கண்மணுளையுள்கியற்றைச
செய்கடனிறீஇக்காமாதிசித்தைநீத்தலர்பொற்கஞ்சப்
பொய்கையைடைத்துகையிற்பலித்திரம்புனைந்துவாக்கு
மெய்கருத்தொருப்பாடெய்தசசங்கற்பம்விதத்துகடறி.

(௧௦)

சுடம்படிமுனைத்தமுக்கட்கருட்பினைநினைந்துநூலத்
திடம்படுதீர்த்தமெல்லாமாடியபயனையீண்டுத்
திடம்படத்தருதியென்றைத்திரைத்தடம்படித்துவெண்ணீ
முடம்பணிந்தக்கமாலையொளிபெறவிதியாற்றாங்கி.

(௧௧)

வெள்ளைமத்தாரமுல்லையெல்லிகைவெடிவாய்ச்சாதி
கள்ளவிழ்மயிலையாதிவெண்மலர்கவர்த்துவேழப்
பின்னையெழுந்தப்பூசித்திராந்துசங்கற்பம்பேசி
யுள்ளனைத்துச்சிமேற்பன்னிருவிரலுயர்ச்சிக்கும்பர்.

(௧௨)

(௮) அருக்கனில் மதிதோய்ந்து ஒன்றிதங்கிய திங்கள்களோன்
புனன்ரது-சூரியனில் சுந்திரன்கலந்த அமாவாசையில்வரும் சோம
வார விரதத்தை. (௯) தேள் - (விருச்சிகம்) கார்த்திகைமாதம்.
சிலை - (தனு) மார்சுழிமாதம். தெரிசம் - அமாவாசை. மலமதி-
இரண்டமாவாசை கூடியமாதம். முந்நைத்தப்பக்கம் - பூர்வபட்சம்
(வளர்பிறை.) (௧௦) பலித்திரம் - பாலத்தைநீக்கி முத்தியைத்தரு
வது. ஒருப்பாடு - ஒன்றுபட்டு நின்றல். சங்கற்பம் - ஏற்பாடு.

(௧௨) டியிலை - இருவாட்சி.

சத்தியஞானந்தத்தவந்தண்ணையுங்கி
வைத்ததன்வடிவங்கொண்டுமுதற்சிவமீரான
வத்துவவிலிங்கந்தண்ணையாசனமூர்த்திமூல
வித்தைமற்றா லுநூலின்விதியிற்றப்பூசைசெய்க. (௧௩)

ஐந்தமுதாவினைந்துநுங்கனியைந்துசெந்தேன்
சந்தனதோயம்புட்பத்தண்புன்னமணிநீராட்டிசு
சுந்தரவெண்பட்டாடைகருப்புச்சுண்ணஞ்சாந்தங்
கந்தமல்லிகைமுன்னொனவெண்மலர்க்கண்ணிசாத்தி. (௧௪)

காசணிபொலம்பூண்சாத்திக்கிணைகழலாதிவங்க
பூசனைசெய்துசேற்கட்பூரணபரையையவ்வா
நீசனைத்தெழுத்தைப்பெண்பாற்கிசையவுசரித்துப்பூசித்
தாசறுசாபித்தீம்பாலட்டவின்னமுதினோடும். (௧௫)

பண்ணியவகைபானியநிவேதனம்பண்ணிவாச
ண்ணியவடைக்காய்க்கிணையுவினாத்துபந்தீப
மெண்ணியவகையாற்கோட்டிக்கண்ணடியேனைமற்றும்
பண்ணியன்றிருமுன்காட்டிவிலவத்தாற்பூசைசெய்தல். (௧௬)

புரகரணிசசாஞானகிரியையாய்ப்போந்தவில்லவ
மாமுதலடைந்துமூன்றுவைகலாணுறக்கமின்றி
யாகாமுழக்கஞ்செய்வோரைம்பெரும்பாதகங்கள்
விரகில்செய்கொலைகருமாதலால்விசேடம்வில்லவம். (௧௭)

மடங்கிதழ்சுருங்கல்வாடியுலர்த்ததுமயிர்ச்சிக்குண்டன்
முடங்குகாற்சிலம்பிக்கூடுபுழுக்கடிமுதலாங்குற்ற
மடங்கினுங்குற்றமில்லையுத்தமமாகும்வில்லவம்
தடங்கைகொண்டசுனாமாயிரஞ்சாற்றிச்சாத்தல். (௧௮)

(௧௩) மண்முதல் சிவம் ஈறுஆன அத்துவம்இலிங்கம்என்றது-
ஆன்மதத்துவம் அடிப்பாகமும், வித்தியாதத்துவம்நடுப்பாகமும், சி-
வத்துவம் முடிவுமாகவமைந்த சிவலிங்கப்பெருமானை. ஆசனமூர்
சதிமூலம் வித்தைஎன்றது-ஆசனமந்திரம், மூர்த்திமந்திரம், மூலமந்
திரங்களை. (௧௫) ஈசன் ஐந்தா எழுத்தைப்பெண்பாற்கு இசைய உச
சரித்து என்றது - சத்திபீஜங்களை டொருப்பட்டசத்தி பஞ்சாட்
சரியை. (௧௬) பண்ணியம்-பலகாரம். பானியம் - பாயசம். அடை-
வெற்றிலை, சாய் - துவர்க்காய். வகையாற்கோட்டிஎன்றது-மூன்று
தரம் வட்டமாகச் சுற்றுவதலை.

(௧௭) புரகரன் - புரஹன் என்னும் வடசொற்றிரிபு. திரிபுர
த்தை யழித்தவனென்பதுபொருள். கள்-புலை. விரகு-அறிவு.

அடியனேன்செய்யுங்குற்றமன்றைக்கன்றனத்தமாகுங்
கொடியநஞ்சமுதாக்கொண்டாய்குற்றமுங்குணமாக்கொண்டு
படியெழுதரியமங்கைபங்கனேகாத்தியென்று
முடியுறவடியில்வீழ்ந்துமும்முறைவலஞ்செய்தேத்தி. (௧௬)

வன்மணங்கரையரின்றுவேண்டியவாங்களவேண்ட
நன்மணப்பேறுமக்கட்பேறுநல்வாக்குக்கல்வி
பொன்மணக்கினியபோகநடுதவ்வரைப்புறகுகாண்ட
லிம்மையிலாசுமற்றுமெண்ணியாங்கெய்துமன்னே. (௨௦)

ஆதியிவ்விலிங்கத்திண்டற்கருகரல்லாதவேத
வேதியர்முதலோரிட்டவிலிங்கத்திவ்விதியாலர்ச்சித்
தோதியவிரதநோற்கவர்ச்சனைக்குரியரல்லாச்
சாதியர்பொருணோந்தாதிசைவராற்பூசைசெய்தல். (௨௧)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொருவிலிவ்விரதமைவகைத்துச சிப்போதிலூணிரவிலூணிர
ண்டு, மொருவுதலுறங்கா திருத்தலர்ச்சனைநால் யாமமுமுருற்றுத
லென்னக், கருதினிலவைந்துமொன்றனுக்கொன்று கழியவுமதிக
மானோற்கும், வருடமொன்றிரண்டு மூன்றுபன்னிரண்டு வருடம்
வாழ்நாளளவிலற்றுள். (௨௨)

உடலளவெண்ணிரோற்பவார்முந்தவுத்தியாபனஞ்செய்துநோற்கக்
கடவரவ்வருடக்கட்டளைக்கிறுதிகழிப்பதுத்தாபனவிதிதான்
மடலவிழ்மாலமண்டபங்குண்டமண்டலம்வருத்துமாபதியைப்
படரொளிலென்றிழுப்பதுகழஞ்சிற்படிமையானிருமிதஞ்செய்து. (1)

காலையிலாசான்சொல்வழிநித்தக்கடன்முடித்துசசிதொட்டந்தி
மாலையினவும்புராணதூல்கேட்டு மாலேதொட்டியாமமோர்நான்கு
சேலனகண்ணாப்பங்கனைப்பூசைசெய்கவப்பூசனைமுடிவின் [ஞ்
மூலமந்திரதூற்றெட்டுதூற்றெட்டுமுறையினொருதிமுடித்தல். (1)

வில்வமாயிரங்கொண்டாயிரநாமம்விளம்பிநால்யாமமுஞ்சாத்த
னல்லவைத்தெழுத்தாலந்தெழுத்துருவி னாதனுக்கருக்கியங்கொடு
லெல்லையின்மூலமந்திரத்தாலுமேனைமந்திரங்களினாலும் [த்த
வில்லழலோம்பிப்பூராணகுதிசெய்திறிலான்வேள்வியைமுடித்தல். (1)

(௧௬) படிவம் என்றது படிஎன ஈறுதொக்குகின்றது-படிவம்-
உருவம். (௨௨) கட்டளை - நியதி. (௨௫) வில்அழல் - வில் வடிவா
கச்செய்த ஒமகுண்டத்தமைந்த அக்கினி.

புலர்த்தபின்னித்தவினைமுடித்தாம்பைப் பொதுளும்பாசிலைப
தன்மூன்றி, னலந்தருதாவெள்ளரிசிபெய்தினிய நறியசாய்கறியொ
டுபாப்பி, யலந்தாவான்பானிறைகுடம்பதின்மூன் றரிசிமேல்வைத்
தானடியிற், கலந்தவன்பினாய்ச்சிவார்ச்சனைக்குரியகடவுள்வேதி
யர்களைவரித்து. (௨௬)

காதணிகலனுங்கையணிகலனுங்கவின் பெறவளித்தாளுக
வாதாம்பெருகரினைந்தருச்சனைசெய்தாரியதககிணையொடும்பாதப்
போதணிகாப்புவிசிதிதண்கவிகைபூந்துகின்முதற்பலவுடனே
மேதகுதானஞ்செய்துபின்ருருவைககற்புடைமின்னிடையோடும்.

ஆசனத்திருத்திப்பொலந்துகில்காதுக் கணிகள்கைக்கணிகளுமணிந்
வாசனம்மலரிட்டருச்சனைசெய்துமலைமகடலைவளைவரைந்து [து
பூசனைசெய்தபடிமையோடும்பொன்பூதலம்பதாதிசுப்பிறவுந்
தாசலர்மாலேகோட்டணிபுனைந்தகாபிமாதானமுஞ்செய்து. (௨௮)

இனையவாறுத்தாபனமுடித்தாசானேவலாற்சிவனடிக்கன்பர், தனைய
யரோடொக்கலுடனமுதருத்தாருதியிவ்விரதமுன்கண்ண, னனைய
தாமரையோனித்திரன்முதல்வாளுடவர்மூவறுகணத்தோ, ரனைவரு
நோற்றாரீமனிதருமனுட்டித்தரும்பெற்றப்போகம்வீட்டைந்தார். (1)

ஈதுநோற்பவரவெம்பகைமனத்துயர்தீர்த்தாயிரம்பிறவியிலியந்
றந், தீதுசேர்வினைதீர்த்தெடுத்தயாக்கையினிற்சிவகதியடைவரிவ்
விரத, மோதினோர்கேட்டோர் மனைவியர்மக்களொக்கலோடினிது
வாழ்த்துமடர், மேதகுபதினாலித்திரன்பதத்தில் வீற்றினிதிருப்படு
னற்றவோன். (௩௦)

அறுசாடியாசிரியவிறுத்தம்.

சோல்லியபெறியாற்சோமசுந்தரன்விரதநோற்பார்
லில்லிடுமணிப்பூண்வேந்தர்மூனிவனைவிடைகொண்டேநி
யல்லியங்கனககஞ்சத்தாடியங்கடற்கண்வல்லி
யல்லியபாகண்மனைவழிபடிஇப்போற்றிநோற்றார். (௩௧)

(௨௬) அலம்-அமைவு. (௨௭) பாதப்போதணிகாப்பு-பாதுகை.

(௨௮) காபி - பசு. (௨௯) ஒக்கல் - சுற்றம். அனைய தாமரை
என்றது - அத்திருமாலுந் திக்கமலத்தை. அல்லது அனையவென்
னுஞ்சுட்டுத்திரிபு உயர்வின்மேல் நின்றதெனினு மொக்கும்.

(௩0) பதினாலித்திரப்பதம்என்றது - ஓர்பிரமகற்பத்தை. யாக்
கை-சரீரம் - இப்பெயர்க்கு - மகாமாயையென்னு மோர்சத்தி கண்
மவசத்துக்கீடாகப், பூவின்மணத்தைக் காற்றுகொடுவந் தறிவிக்கு
மாறுபோலக், கண்மங்களுக்கான வனுபோக்கருத்தை யவத்தாகா
லத்திலேயுண்டாக்கிக், கருவிறுக்கவந்த ஆன்மாவைச் சுக்கில சுரோ
ணிதங்களிலே கூட்டுக்கா'மலித்தீ - ஈ - - - - -

சுந்தரன் நன்னைப்புகைத்தொழில்செய்துவரம்பெற்றேகி
யந்தரத்தாறுசெல்வாரல்தறிந்தமார்வேந்தன்
வந்தவரிருக்கவேறுமடங்கன்மான்றவிசூழன்று
தந்திடப்பணித்தானிட்டார்தனதரியணையிற்றழு. (௨௨)

வான்வழிவந்தசூழன்றுமன்னரும்பொன்னாடெய்தி
பூன்வழிகுவிசவைவெலும்பர்கோன்மருங்கிற்புக்கார்
தேன்வழிபோத்தின்சண்ணிச்சோனுமார்த்தார்வேந்துங்
கான்வழிதாருநாடன்காட்டியதவிசின்வைக. (௨௩)

மைக்கடல்வறப்பவென்றவாகைவேற்செழியன்மெளலிச்
செக்கராமணிவிற்காலத்தேவர்கோன்றவிகிலேறி
யொக்கவீற்றிருந்தாளுகவும்பர்கோனமூக்காறெய்திப்
பக்கமேயிருந்தவேளைப்பார்த்திபர்முகத்தைப்பாரா. (௨௪)

முகமனன்கியம்பிரீவிர்வந்ததென்மொழியினென்ன
மகபதியெங்குண்டின்மழைமறுத்தடைந்தேமென்றா
மகமலர்த்தனையார்நாட்டினளவும்வான்சுரக்கங்கி
நகைமணிக்கலன்பொன்னாடைநங்கிரீர்போயினென்றான். (௨௫)

அன்னவரசன்றபின்னையமார்தோன்கண்ணிநாடன்
நன்னரியணைமேலொக்கத்தருக்கினேருக்குடாமம்
பின்னாருமாரிவேண்டாப்பெருய்தவ்யோக்கி
யின்னதுபுலப்படாமையினையதோர்வினையமுன்றா. (௨௬)

பொற்புறவரிசைசெய்வான்போளவிறந்தோர்தாங்கி
வெற்புறழ்திணிதோளாற்றன்மெலிவதோரார்த்தனை
யற்புறவளித்தான்வாங்கியலர்மதுத்தார்போலீசன்
கற்புடையுமையாண்மைத்தன்சதுமெனக்கழுத்திலிட்டான். (௨௭)

கண்டனன்சடவுறாதன்கழியவுமிறும்புதுள்ளங்
கொண்டனனின்றதொட்டுக்குரைஎரிதுழாவுநிம்பத்
தண்டழைமாற்பவாமந்தாக்குபாண்டியனென்றுன்னை
மண்டலமதிக்கவென்றான்வாணநாடுடையான்னன். (௨௮)

(௨௨) போந்து - பனை. ஆர் - ஆத்தி. தாருநாடன் - கற்பகநாட்
டரசனாகிய வித்திரன். (௨௪) வீறு - செருக்கு. புலப்படாமை, அறி
வுக்கெட்டாமை. (௨௭) சதுமென-வினாந்து. (௨௮) சடவுள்காதன்-
தேவர்களுக்குத்தலைவனாகிய இத்திரன். இறுப்புது - வியப்பு.

அன்னதுசிறிதுமெண்ணுதங்குநின் நிழிந்துதென்னன்
றன்னகரடைந்தானிப்பாற்சதமகனூணையாலம்
மன்னவரிருவாநாடுமழைவளம்பெருகப்பெய்த
தென்னவனாடுபண்டைச்செயலதாயிருந்ததன்றே. (௩௬)

ஆயதோர்வைகல்வேட்டையாடுவானண்ணல்விண்ணந்
தாயதோர்பொதியக்குன்றிற்சந்தனசசாரண்ணி
மேயதோலரிமானேனம்வேவகையெண்கிரலையின்ன
தீயதோர்விலங்குவேட்டஞ்செய்துயிர்செகுக்குமெல்லை. (௪௦)

பொன்றத்துமருவிக்குன்றிற்புட்கலாவருத்தமாதி
மின்றத்துமேகநான்கும்வீழ்தனமேயககண்டு
குன்றத்தினெடியகிண்டோட்கொற்றவனவற்றைப்பற்றிக்
கன்றத்தின்களிறுபோலக்கடுந்தனைசிக்கயாத்தான். (௪௧)

வேட்டத்திற்பட்டசெங்கண்வேழம்போற்கொண்டுபோகிக்
கோட்டத்திலிட்டாளுகக்குன்றிறகரிந்தவென்றி
நாட்டத்துப்படிவத்தண்டநாடன்மற்றதனைக்கேட்டுக்
காட்டத்துக்கனல்போற்சிறிக்கடுஞ்சமர்குறித்துசெல்வான். (௪௨)

வாவருநீர்வறப்பவேலைவிடுத்ததும்வலியவாரம்
தாவகியசெருக்குங்காரைத்தனையிடுதருக்குநோக்கி
யிங்கொருமனிதயாக்கைக்கித்துணைவலியாதென்ற
வகியமானமூக்கமினவன்மதுரைகுழந்தான். (௪௩)

கலிவிருத்தம்.

ஒடினரொற்றர்போய்சசெழியனெண்கழல்
குடினநகர்ப்புறஞ்சுரர்கள்சேனைகண்
மூடினவென்னலுமுனிவுமானமு
நீடினனரியணையிருந்துநீங்குவான். (௪௪)

(௪௦) விண்ணம் - விண்ணுலகம். தோல் - யானை. அரிமான் -
சிங்கம். எண்கு - கரடி. இரலை - மான்.

(௪௧) மேகங்கான்கென்றது - புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தும்,
தரோணம், காளமுகி என்னும் மேகங்களை. இவைமுறையே
பொன், பூ, மண், கல், இவற்றைப்பொழிவன.

(௪௨) கோட்டம் - சிறைக்கூடம். நாட்டத்துப் படிவத்
தண்டநாடன் என்றது - கண்கள்கிறைந்த தேகத்தையுடைய இந்
நரனை. காட்டம் - விறகு. இதுகாவுட்டமென்பதன்றிரிபு.

பண்ணுகதேர்பரிபகடுவீர்முன்
 னண்ணுகடிதெனநடத் தியாவரென்
 றெண்ணலன்மதமலையெருத்தமேற்கொடு
 கண்ணகன்கடிநகர்க்காப்புநீக்குமுன். (௧௫)

அடுத்தனர்வானவார்த்துப்பல்படை
 யெடுத்தனர்வீசினர்சிலையிலெய்களை
 தொடுத்தனரிதுதிநாட்சொரியுமாரிபோல்
 விடுத்தனர்மதிக்குலவீரன்சேனமேல். (௧௬)

ஆர்த்தனர்மலயவெற்பரையன்சேனையோர்
 பார்த்தனர்வேறுபல்படைக்கலக்குவை
 தூர்த்தனர்குனிசிலைதொடுத்துவாளியாற்
 போர்த்தனர்மாரமெய்புதைத்தவென்பவே. (௧௭)

தறிந்தனதாள்சொந்தகர்த்ததோள்கரம்
 பறிந்தனகுறுதிரீர்கடலிற்பாய்த்தன
 செறிந்தனபாரிடஞ்சேனங்குளிகண்
 முறிந்தனவானவர்முதல்வன்சேனையே. (௧௮)

ஆடினகுறைத்தலையவிந்தபோர்க்களம்
 பாடினபாரிடம்விந்தைப்பாவைதாள்
 குடினகூளிகள்சோரிசோரப்பார்
 மூடினபிணக்குவையண்டமுட்டவே. (௧௯)

வெஞ்சினவலாரிதன்வீரச்சேனைக
 டுஞ்சினகண்டெரிசொரியுங்கண்ணனாய்ப்
 பஞ்சின்முன்னெரியெண்ப்பதைத்துத்தெய்வத
 வஞ்சினப்படைகளான்மலைவதுன்னினான். (௨௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வெங்கதிர்ப்படைவிட்டார்த்தான்விண்ணவனதனைத்திங்கட்
 பைங்கதிர்ப்படைதொட்டோச்சியவித்தனன்பாராள்வேந்தன்
 சிங்கவெம்படைவிட்டார்த்தான்றேவர்கோனதனைச்சிம்புட்
 புங்கவன்படைதொட்டோச்சியடக்கினான்புணரிவென்றேன். (௨௧)

(௧௫) பகடு, மதமலை - யானை. காப்பு என்றது - மலை, காடு;

கடல், மதிலென்னு நால்வகையான்களுள், மதில்மேல்நின்றது.

(௧௭) மலயவெற்பரையன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியன்.

(௧௮) குறுதிரீர் - உதிரம். பாரிடம் - பூதம். கூளி - பசாசு.

(௧௯) குறைத்தலை - கவத்தம். (௨௦) வஞ்சினம் - நெடுமொழி
 அதாவது - போர்முகத்துத்தமதுவீரத்தைப் புசுழ்ந்துகூறல்.

(௨௧) சிங்கப்படை - ராசிமாஸ்திரம். சிம்புட்படை - சரபாஸ்திரம்.

தானவர்பகைவன்மோகசரத்தொடுத்தெறிந்தாளுத
பின்வனதனைஞானவாளியால்வளித்துமாய்ந்து
போனபின்மற்போராரற்றிப்புக்கனர்புக்கார்தம்மில்
வானவன்மண்ணினுன்மேல்வச்சிரம்வீசியார்த்தான். (௫௨)

காய்சினமடங்கலன்னுன்கைவளைசுழற்றிவல்லே
வீசினன் குவிசத்தன்னைவீழ்த்ததுவிடுத்தான்சென்னித்
தேசினன்மருடந்தள்ரிசசிறைத்ததுசிறைத்தலோடுங்
கூசினனஞ்சிப்போனன்குன்றிறகரிந்தவீரன். (௫௩)

இந்திரன்டனையகூர்ப்பல்லிருள்வரைநெஞ்சுபோழ்ந்த
மைந்தனில்வலியகாளாவரைந்தெறிநேய்சென்னி
சித்திடாதாகிநட்பொன்மணிமுடிசிறைச்சோம
சுந்தராதன்பூசைத்தொழிற்பயனளித்ததென்றோ. (௫௪)

போரினுக்காற்றாசோடிப்பொன்னகர்புகுந்தவென்றித்
தாரினுக்கிசைந்தகூர்வேற்சதமகன்பின்புதன்னாட்
நீரினுக்கெல்லாடாரியுதவுவேனிகளரிக்கித்
காரினைத்தருகுவென்னுக்கவுரியற்கோலைவிட்டான். (௫௫)

முடங்கல்சொண்டனைந்ததுதன்முடிசெழுவேந்தன்பாதத்
தொடங்குகின்றோலைநீட்டவுழையுளானொருவன்வாங்கி
மடங்கலெறனையானமுன்னர்வாசித்துக்காட்டக்கேட்டு
விடங்கலுத்தேவலான்விண்ணோர்வேந்துரைதேறானாகி. (௫௬)

இட்டவன்சிறைடைரிக்கியெழிலியைவிடாதுமாறு
பட்டசிறைதயனைபாகப்பாகசாதன்னுக்கென்று
பட்டவனொருவேளாளனுன்பிணையென்றுதாழ்த்தான்
மட்டவிழ்த்தொழுகுரிம்பமாலிகைமார்பினும். (௫௭)

இடுக்கண்வந்துயிர்க்குமுற்றமெய்தினுள்வாய்மைகாத்து
வடுக்களைச்சொழுகுநாலாமபினுனாரையையாத்த
னெடுத்தாரைமறைபோற்குழ்த்துசிறைக்களத்திட்டயாப்பு
விடுத்தனன்பகடுபோலமீண்டனமேகமெல்லாம். (௫௮)

(௫௪) இருள்வரை - கிரவுஞ்சகிரி. (௫௫) கூர்வேல் - என்றது -
வச்சிராயுதத்தை. ரிகளம் - விலங்கு. (௫௬) முடங்கல் - ஒலை.
சுழை - அருகு. (௫௭) பாகசாதனன் - பாகனைன்னு - மோரசாளை
வென்றவன். (௫௮) இடுக்கண் - வறுமை. ஊற்றம் - இடையூறு.
வடு - குற்றம். நாலாம் - மரபினான் என்றது - சற்குத்திரனாகிய
வேளாளனை. யாப்பு - தலை.

தேவர்கோளேவலாலேதிங்கண்முழ்மாரிபெய்து
வாலியுங்குளனும்யாறுமடுக்களும்டுக்குக்கள்வாய்க்
காவிசூழ்வயலுஞ்செய்யஞ்செங்கெலுங்கண்னற்காடும்
பூவிரிபொழிலுங்காவுட்பொலிந்ததுகன்னிநாடு.

(௫௬)

இந்திரன்முடிமேல்வளையேறிந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨௩ - க்கு - திருவிருத்தம்-௧௧௧௦.

பதினேந்தாவது,

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டாஞ்சுவமருழந்தவமர்கோளையாசர்கோன்
வண்டலம்புமௌல்சிந்தவளையேறிநதுவென்புறங்
கண்டவண்ணமின்னதன்னன்னிநாடன்மேருவிற
செண்டெறிந்துவைப்பெடுத்தசெயலுநன்குசெப்புவாம்.

(௧)

மன்னவன்றனக்குமுன்னர்மலயவெற்பின்முனிவர்கோன்
சொன்னதிங்கள்விரதமன்றுதொட்டுகோற்றுவாலுமந்
நன்னலஞ்செய்பேறுபோலநங்கைகாந்திமதிவயிற்
நூன்னருஞ்சயங்கொண்மைத்தனெருவன்வந்துதோன்றினான்.

(௨)

வயந்தனைப்பயந்ததென்னமைத்தனைப்பயந்தபோ
தியந்துவைத்துநகர்களிப்பவினிதிருந்தபுரவலன்
சயந்தழைக்கவிந்திரன்சயந்தனைப்பயந்தநான்
வியத்தகத்தடைந்தவின்பம்விலாமகிழ்ச்சியெய்தினான்.

(௩)

தென்னரேறுசாதகாதிசெய்துவீரபாண்டிய
னென்னநாமவினைஎரப்பியெழுதொணாதகலைமுதற்

(௫௬) மடுத்தல் - நிறைதல். வயல் - விளைநிலம். செய் - பட்டம். பொழில்-நீர்தவனம். கா-பயன்றருஞ்சோலை.

(௧) வென் - முதலு. வைப்பு - நிட்சேபம். (௩) வயந்தனைப்பயந்ததுஎன்ன என்றது-திருமால் (மன்மதனைப்பெற்றமைபோல, எனவும், வெற்றியைப்பெற்றதுபோல எனவும்பொருள்படும்.வயம்-வெற்றி. வசந்தன் என்பது, வயந்தன். எனப்போலியாயிற்று. இயம்-வாசகம். (௪) எழுதொணாதகலை - ஷேதம்.

பன்னுகேள்விகரிகடேர்கள்பரிபடைக்கலம்பயின்
றன்னகாதலான்விளங்கவகமகிழ்ச்சியடையுநான்.

(ச)

மல்குமாறுகோடிரித் துமழைசுருங்கிநதியுநீ
ரொல்குமாறுபருவமாறியுணவுமாறியுயிரெலா
மெல்குமாறுபசியுழைதுவேந்தனுக்குவளைபொரு
ணல்குமாறிலாயின்னனலியவந்தநாடெலாம்.

(சி)

மழைவறந்ததென்கொலென்றுவழுதிசு-றமுழுதுணர்ந்
தழிவ்லாதபிரமதற்பமளவுமெல்லைகண்டநா
லுழுவர்கோள்களிரவிகண்ணையுற்றுக்கொக்கிறிற்றலாற்
றழையுமாசிவருடியாதொர்வருடமென்றுசாற்றினார்.

(சு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மகவுறுகோயைகோக்கிவருந்துறுதாய்போன்மன்னன்
பகவுறுமதியஞ்சூடும்பாஞ்சுடர்முன்போய்த்தாழ்ந்து
மிசவுறுபசியால்லையமெலிவதையையவென்றாத்
தகவுறவிவங்கிக்கண்ணீர்ததும்பிரின்றார்துவேண்ட.

(செ)

திரைக்கடல்விடஞ்சேர்கண்டர்காலத்தின்செவ்வீகோக்கி
யிரக்கமல்லவர்போல்வாளாவிருத்தலுமருத்தார்மார்பன்
சுரைக்கரிதாய்துன்பக்கடலில்வீழ்ந்திருக்கைபுக்கா
ரைக்கர்போர்க்கடலினீர்தியருக்கனீர்க்கடலில்வீழ்ந்தான்.

(செ)

வள்ளறன்குடைச்சீழ்த்தங்குடியிர்ப்பசிவருத்தமெல்லாங்
கொள்ளுகொண்டிருந்தகெஞ்சிற்குளிர்ப்புசச்செவ்விகுன்றத்
தள்ளருந்துயரின்மூழ்கித்தரையிடத்துயின்றானாக
வெள்ளிமன்றுடையார்சித்தவேடார்பக்கனவில்லந்தார்.

(சு)

அடற்கதிர்வேலைய்மாரியரிதிப்போதனைவேண்டி
யிடர்ப்படல்வரைக்குவேந்தாயிருக்கின்றவெரிபொன்மேருத்
தடப்பெருவரையின்மாதோர்தனிப்பெருமுழையிலிட்டுக்
கிடப்பதோரெல்லையில்லாக்கேடிலாச்சேமவைப்பு.

(செ)

(சு) ஆறுகோள்-சரி, செவ்வாய், குரு, சூரியன், இராகு, கேதுக்
கள். பருவம்-சார்காலம். ஒல்குமாறு என்றதில் - மாறு, வினையெச்
சப்பொருளில் வருமோரிடைச்சொல். (சு) நூல்உழவர் - கணித
நூற்புலவர். (எ) பகவு-பிளவு.

(செ) அரக்கர்போர்க்கடலில்நீந்தி என்றது - சூரியன்றனது
விபவத்தோடு வருங்கால் இடையில் அறுபத்து நான்குகோடி யாக்
கர்வந்துபோர்புரிய, அவரைக்கடந்து நீங்கியதை.

கிடைத்துமற்றினையமேருகிரிசெருக்கடங்கச்செண்டாற்
புடைத்துரினாணைத்தாக்கிப்பொன்னறைபொதிச்சபாறை
துடைத்துநீவேண்டுகாறுந்தொட்டெடுத்தனைமீள
வடைத்துரின்குறியிட்டையவருதியென்றடிகள் கூற. (கக)

விழித்தனனெழுமான்றேரோன்விழிக்குமுன் கடன்கனெல்லாங்
கழித்தனன்மீனகோக்கிணவனைவலமாய்ப்போந்து
சுழித்தெறிகடலனீகத்தொகைபுறஞ்சூழக்கொண்டல்
கிழித்தெழுவாயினீங்கிககீழ்திசைநோக்கிச்செல்லான். (கஉ)

அதிர்ந்தனமுரசஞ்சங்கமதிர்ந்தனவியங்களண்டம்
பிதிர்ந்தனவென்னவார்ப்பப்பெயர்ந்துவெண்கவரிதுள்ள
முதிர்ந்தநான்மறையோராசிமொழியநாவல்லோரேத்தப்
பதித்துபார்கிழியத்திண்டேர்பாகுமுன்செலுத்தவூர்தான். (கங)

பவளக்காற்பிச்சம்பொற்காற்பன்மணிக்கவினகமுத்தத்
தவளக்காற்பதாகைக்காடுதானவானருவிதூங்குங்
கவளக்காற்பொருப்பும்பாய்மாக்கடலுமண்மடந்தையாகக்
துவளக்கால்வயவர்மான்றேர்த்தொகுதியுஞ்சூழல்போக. (கச)

கோழிணர்ஞாழலன்னகோட்டுகிர்ப்புலவுப்பேழ்வாய்த்
தாழ்சினவுழுவையொற்றைத்தனிப்பெருங்கொடியுங்கூனற்
காழ்சிலைக்கொடியுஞ்சூழக்கூற்றொழிலில் துழாங்கை
யேழுயர்வரைமேற்றேன்றியிருவிசும்பகடுகீற. (கரு)

தென்கடல்வடபாறோக்கிசெல்லதுபோலத்தென்னன்
றன்கடலனிசங்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுநீந்தி
வன்கடலெறிக்கொண்டேகுவனவர்கோனெதிர்கொண்டாற்று
நன்கடன்முதமனேற்றுநளிர்புனனாடுநீந்தி. (கசு)

(கக) கிடைத்து - அடைந்து. குறி - முத்திரை. (கஉ) எழு
மான் - எழுகுதிரைகள். மா-குதிரை, ன்-சாரியை. கொண்டலென்
றது - மேகமண்டலத்தை. (கங) பாகு - பாகன். (கச) பிச்சம்-
பீலிக்குடை; பீலி-மயிலிறகு. தானம் - பொருப்பு என்றது - யானை
யை. பாய்மா-பாய்ந்துசெல்லுங் குதிரை.

(கரு) ஞாழல் - குங்குமமரம். கோடு - வளைவு. பேழ் - பிளவு.
உழுவை-புலி. சிலை - வில். எழுயர்வரைஎன்றது - எழுறப்புயர்த்
தலைபோன்றயானையை. (கசு) வன்கடம் - மூர்ப்புங்கூர்ங்கல்லூரே
ருங்கியகாடு. கடன் - வரிசை.

தண்டகநாடுதள்ளித்தெலுங்கநாடகன்றுசாய்தாட்
கண்டகக்கைதைவேலிக்கருடங்கடந்துநாடு
தொண்டகந்துவைக்குங்குன்றுநதிகளுத்துற்துகள்வாப்
வண்டகமலர்க்காவேஸ்மாளவதேசநண்ணி.

(௧௦)

அங்குநின்றெழுந்துவாயருஞ்சாரெறிபட்டேகி
மங்குநின்றதிருஞ்செம்பொன்மாடநீள்விராடநண்ணிக்
கொங்குநின்றவிழுங்கானங்குன்றொரீஇவானோபாயத
தெங்குநின்றிளநீர்சிந்துமத்தியதேயத்தெய்தி.

(௧௧)

அங்கெடுநாடுநீங்கியாடலேறுயர்த்ததோன்றல்
பொன்னெடுஞ்சடையிற்றழந்துபுனிதமார்தீர்த்தக்காசி
நன்னெடுநகரமெய்திநீர்புனற்கங்கைநீர்திக்
கன்னெடுநெறியனேக்காவதங்கடந்தபின்னர்.

(௧௨)

மடங்கன்மாநாகம்யாளிவழங்கலான்மணிதர்செல்லா
லிடங்கடந்தாகவைஞ்ஞாற்றிரட்டியோசனைத்தாமெல்லைக்
கடங்கெழுமுகண்டங்கடந்துமற்றதுபோலெட்டுத்
தடங்கெழுமுகண்டங்கொண்டபாரதவருடந்தள்ளி.

(௨௦)

யாவையுமீன்றாடன்னையின்றபொன்னிமயத்தன்னைத்
தாவியப்புறம்போய்ப்போகந்ததும்புகிம்புருடகண்ட
மேவியங்கநீத்தேமவெற்படைந்ததுபின்னாக
மேவாவியப்புறத்துத்தோன்றுமரிவருடத்தையுற்று.

(௨௧)

உற்றதுகழிந்தப்பாற்போய்கிடவெற்பொழிந்துசம்பு
பொற்றருக்கனிகாஸ்யாறுபோகினாவிரதகண்டத்

(௧௭) கண்டகம் - முன். தொண்டகம் - ஐந்திஞ்சிலப்பறை.

(௨௦) மாநாகம் - பெரியயானை. பாரதவருடம் - பாதன் என்
பவனாலானப்பட்ட பூமியின்பெரும்பிரிவு. பாதன்-சுவாயம்புவமனு
வின் இரண்டாவதுபேரன். வருடம்-பெரும்பிரிவு. குமரிக்கண்டம்
என்றது-பாதனாலானப்பட்டபூமியின் ஒன்பதுபங்கில்ஒன்று. குமரி-
பாதனுடைய புத்திரி. இவற்றின்விரிவை சிவதருமோத்திரம், கோ
புரவியலிலும்; காந்தம் அண்டகோசப்படலத்திலும் காண்க.

(௨௧) கிம்புருடகண்டம் - இமையகிரிக்கும்எமகிரிக்கும்இடை
யில் கிம்புருடனாலானப்பட்டபாகம். அரிவருடம் எமகிரிக்குத்தெற்
கு. நிஷதகிரிக்குவடக்கு, இதன்மத்தியில் அரிஎன்பவனாலானப்பட்
ட பூமியின்பெரும்பாகம். (௨௨) இளாவிரதகண்டம்-இதுமகம்மேரு
வின்சாரலாய் இளாவிரதனென்பவனாலானப்பட்ட பாகம்.

துற்றனன்கண்டான்மூன்றுரொருங்கடுஞான்றுகூனி
வெற்றிவெஞ்சிலையாய்சின்றவெற்பினைமலயவெற்பன். (22)

வெம்படைமறவர்கேனைவெள்ளநீத்தேகித்தென்பாற்
சம்புவின்கனியின்சாறுவலம்படத்தழுவியோடு
மம்பொனீராறுமாற்றினருகுபொன்மயமாய்சிற்கும்
பைம்புனங்கானநோக்கிவளைத்துதென்பால்வந்தெய்தா. (23)

அவ்வரையாசைநோக்கிவரைகளுக்கரசேயெந்தை
கைவரிசிலையேபாரின்களைகணையளவில்வானன்
தைவருசுடருங்கோளுநாள்கருந்தழுவிச்சுழும்
தெய்வதவரையேமேலத்தேவராலயமேயென்னு. (24)

மாணிக்கமிமைக்குப்பூணன்விளித்தலும்வரைக்குவேந்தன்
பாணித்துவரவுதாழ்ப்பப்பாசசாதனைவென்றோ
ளுணித்தன்சினமுமேருகைவரைச்செருக்குமாறச
சேனுற்றசிகர்த்தன்னிற்செண்டினுலடித்துநின்றான். (25)

அடித்தலுமசையாமேருவரைசுதுபொற்பத்துபோலத்
துடித்ததுசிகரபந்திகரர்பயில்மாடப்பந்தி
வெடித்தனதருணபானுமண்டலம்விண்டுதுளாய்ப்
படித்தலைதறித்ததாலென்னபன்பணியுதிர்ந்தவன்றே. (26)

புடைவரைக்குலங்கொட்டிப்புறத்தழிஇக்கிடக்குஞ்செம்பொ
ண்டைகலோர்நான்றூன்குகிடங்கருமலர்த்தநான்கு
தடமலர்ப்பொழிலுநான்குதருக்களுஞ்சலித்தவம்மா
வுடையவனிடையூறுற்றாலுத்தவர்க்குவகையுண்டோ. (27)

(28) பாணித்தல் - சாமதித்தல். (29) சிகரபந்தி - ஆயிரங்
கொடுமுடிகள். தருணபானு - இனஞ்சூரியன்.

(28) வரைக்குலங்கொட்டாவன - நீலத்தம், மெகூட்டம், இம
யம், நீலம், சுவேதம், சிருங்கம், கந்தமாதனம், மாலியவான், என்
பன். அடைகல் ஓர்நான்காவன - மேருமலைக்குறுதியாகச் சூழ்ந்து
நிற்கும், மந்தரம், கந்தமாதனம், விபுலம், பாருசுவம் என்னும் பரு
வதங்கள். நான்குகிடங்காவன - தாகம், மானதசாசு, விமலோத
கம், மனோரதமென்னும் ஓடைகள். நான்கு தடங்களாவன - அரு
ணம், மானதசாசு, சீதோதம், மகாமுடி என்னும் தடாகங்கள். நான்
குதருக்கள் என்றது - கடம்பு, நாவல், அரசு, ஆல் என்பவற்றை, நா
ன்கு பொருள்களாவன - சயித்திரம், விசித்திரை, வைப்பிரசம்,
திருநாக்கியம் என்பன.

புடைத்தபின்மேருத்தெய்வம்புடைக்குலவரையெட்டென்னப்
படைத்தவெண்டோ ஞநான் குமுடியுமேற்படுவெண்ணோதி
யுடைத்தனிருடையுங்கொண்டவுருவினோடெழுந்தநாணிக்
கெடைத்ததுகருணைவேந்தன்கிளர்சினந்தணிந்துநோக்கா. (உஅ)

இத்தனைவரவுகாழ்த்ததென்னெனமேருத்தெய்வம்
வித்தகநம்பிகேட்டிமீனெடுங்கண்ணியோடும்
பைத்தலையரவம்பூண்டபரணையிப்படிவங்கொண்டு
ர்த்தலும்போகிப்போகிவழிபடுரியமம்பூண்டேன். (உக)

இன்றுகேட்டிலையோவையாவேந்திழையொருத்திசாமங்
துன்றமாகடலின்மோகச்சுழித்தலைப்பட்டுவெள்ளி
ன்றுளாடியபொற்பாதம்வழிபடன்மற்றதுகாழ்த்து
ன்றுளேனினையதீங்கினியித்தினுலடியும்பட்டேன். (உ௦)

திருவடிபிழைத்ததீங்குதீர்த்தனையிதனிலையன்
றருவதோறுருதிதாணுத்தக்கதோர்கைம்மாறென்னால்
வருவதுமுண்டாங்கொல்லோமற்றதுநிற்கமன்றற்
பருவரைமார்பவந்தபரிசென்கொல்பகர்தியென்ன. (உ௧)

மன்னவன்வெறுக்கைவேண்டிவந்தனென்னுணைய
மன்னதுபுலத்தோர்க்கேற்பவுரைபடுமாற்றதாய
பொன்னவிர்தேமாரீழற்புதைபடக்கிடக்குஞ்செம்பொ
ன்னன்னவங்கையாற்சட்டிக்காட்டியதெரிபொற்குன்றம். (உ௨)

மின்னகுவேலான்முந்நீர்வேலையைவணக்கங்கண்டோன்
பொன்னறைமருங்குற்போகிப்பொத்தியபாறைநீர்க்கித்
தன்னவாவளவிறாயதமனியமுகந்தாமுடிப்
மன்னதுத்தன்னதாக்கப்பெயரிலச்சினையுந்தீட்டா. (உ௩)

மின்றிகழ்மணிப்பூண்மார்பன்மீண்டுதன்னுணையோடும்
தென்றிசைநோக்கிப்பாகன்செலுத்தமான்றடந்தேருந்து
பொன்றிகழ்வரையும்போகபூமியும்பிறவுநீத்து
நன்றிகொண்மணிதர்வைப்பினன்னுவானன்னுமெல்லே. (உ௪)

(உ௨) உன்னதுபுலத்தோர்க்கேற்ப என்றது - மாற்றதிகமுள்
ளபொன்னும் அதனிடத்துள்ள தாதலின். வெறுக்கை - சிவஞானி
களால் வெறுக்கப்படுவது; பொருள்.

(உ௩) பொத்திய - மூடிய. இலச்சினை - முத்திரை.

மாத்திமர்விராடமன்னர்மாளவர்தெலுங்கதேயப்
பார்த்திபர்பிறருந்தத்தம்பதிதொழும்வாவுநோக்கித்
தேர்த்திகழனிகத்தோடுஞ்சென்றெதிர்முகமன்செய்யத்
தார்த்திருமார்பன்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுசார்த்தான். (௩௭)

கன்னிப்பொன்னெயில்கூழ்செம்பொற்கடிநகர்க்கணியனாகிப்
பொன்னிற்செய்திழைத்தநீள்கோபுரத்தினைக்கண்டுதாழ்
வுன்னித்தேரிழிந்தெட்டோடைநதுழப்பினுற்பணிந்தெழுந்து
வன்னிச்செஞ்சுடர்க்கணென்றறிமன்னவன்மதுரைசார்த்தான். (௩௮)

அறத்துறையச்சுணர்நுறந்தவரன்றான்பற்றிப்
புறத்துறையகன்றைசவபுதியர்புனிதன்கோயிற்
றிறத்துறையகத்துக்கொண்டர்நிரண்டெதிர்கொள்ளமுத்தி
னிறத்துறைவையகீத்துநெடுமநில்வாயில்புக்கான். (௩௯)

கொங்கலர்கோதைமாதர்குங்குமம்பனிப்பச்சிந்து
மங்கலமறுகினைகிமறைநகர்நூழ்கோயிலெய்தித்
தங்கனாகனைசகூழ்த்துதாழ்செழுந்தேத்திப்போந்து
திங்கனார்குடுமிச்செல்வத்திருமணிககோயில்புக்கான். (௪௦)

பொன்மலைக்கடவுளீர்தபண்ணியநிதியையக்த
நன்மலைமானக்கூப்பிநல்குப்பல்குடியுமோம்பித்
தென்மலைகிழவன்நெய்வந்தென்புலவாணரொக்க
நன்மனைவிருந்துகாத்துத்தருக்கினுனிருசுகுராளில். (௪௧)

ஐவினைநடத்துமீசனணையானடக்குங்கோளுஞ்
செய்வனைத்திரிவுமாறத்தென்னனாடெங்குமாரி
பெய்வினையுடையசாகிப்பெருவனம்பகிர்ந்துகல்க
வுய்வினையுடையவாகியுயிரொளாச்சுழைத்தவன்றே. (௪௨)

(௩௭) எட்டோடைந்துழப்பினுற் பணிந்தென்றது - கோபுர
மாகிய ஸ்தூலலிங்கத்தை ஆஷ்டாங்க பஞ்சாங்க நமஸ்காரங்களோ
டும்வணங்கினமையை. (௩௮) 'அறத்துறை-தருமநெறி, புறத்துறை-
புறச்சமய மார்க்கம். கோயிற்றிறத்துறை - ரித்தநைமித்திகநெறி.
முத்தின்நிறத்துறை-முத்தைப்போன்றவெண்மையாகியநீர்த்துறை

(௩௮) 'குங்குமம்பனிப்பச் சிந்துமென்றதற்கு-புழுதிகளடங்கி
த்தண்மையுண்டாகும்படி, குங்குமங்கலந்த நீரைத்தெளித்து என்
பதுபொருள். (௩௯) தென்மலைக்கிழவன்-பொதியமலைக் கிறைவனா
கியஉக்கிராகுமார பாண்டியன். தென்புலவாணர் - பிதிரர்.

(௪௦) ஐவினை - பஞ்சகிருத்தியம்.

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். உகந்.

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

புவனியிம்முறையாற்புரந்தளித்தாரம் பூண்டபாண்டியன் றிருமகனுக்
கவனியேழ்றியவீரபாண்டியனென்றணிமுடிசுவீச்சாசளித்து

கவிரதிசயபூரணவிற்பனானோக்கருளியமதுரைச

சிவனடிகழலிற்பிளப்பறப்பழையதேசொடுகிறைந்துவீற்றிருந்தான்.

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் - உச - சகு திருவிருத்தம் - கட்டுக.

ப தி லு ற வ து,

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம்.

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

உலம்பொருதடந்தோ ஞக்கிரசசெழிய னுயரியமேருமால்வரை
யைப், பொலம்புரிசெண்டாற் புடைத்துவைப்பெடுத்துப் போந்தரு
ளடைந்தவாபுகன்றும், வலம்படுதிண்தோள் வீரபாண்டியன்கோல்
வழங்குநாண்மதுரை யெம்பெருமான், புலம்பொருமுனிவர்தேநரா
ல்வேதப் பொருளுணர்த்திய திறம்புகல்வார். (க)

ஐம்பெரும்பூத நிலைதிரிந்தீரே முடுக்கியவுலகொடு மயன்மா,
நுட்பர்வான்பதமு ருதித்தவாறெடுங்க வருத்ததோருழி வந்தெய்
ச்ச, செம்பொருண்மறையு மொடுங்கியவழிநாட் செஞ்சுடர்க் கட
புண்முன்மலரும், வம்பவழ்கமல மெனவான்றிருமுன் மலர்ந்ததால
கிலமுமாதோ. (உ)

பண்டுபோற்பின்னு முத்தொழினடத்தப் பாபாஞ்சுடர்திரு
வுள்ளங், சொண்டுபோர்த்திகிரி வலவனைத்தாவிச்சுரிகிரன்னபிமு
ண்டகத்தில், வண்டுபோற்பிரம னுதித்துமூவுலகும் வான்முறை
படைக்குநாணஞ்ச, முண்டுபோற்றியவானவர்க்குயிரளித்த வும்பர்
நாயசன்றிருவாக்கில். (ங)

(சுக) நவம-புதுமை. பழையதேசு என்றது - முருகக்கடவுளை.

(க) உலம் - திரண்டகல். (உ) பூதம் - நிலைதிரிதலாவது - பிரி
திவு முதலியவைத்தும் ஒன்றிலொன் றெடுங்கிறிற்றல். உருத்த
தோர் ஊழி - மகாப்பிரளயம்.

பிரணவமுதித்த ததனிடவேதம் பிறத்தனமைமிசாரணியத்,
தருணிஹமுனிவர் கண்ணுவர்கருக்கராதியோரதிகரித்தவற்றின்,
பொருணில்தெரியா துள்ளமுமுகமும் புலர்ந்தனரிருப்பவப்போத
த், திருண்மலவலிவென் றவனாபத்த னென்றொருவேதியன் வந்
தான். (சு)

வந்தவேதியனை யிருந்தவேதியர்கள் வாவெதிர்த் திறைஞ்சி
வேறிருக்கை, தந்தவேலையிலம் மறையவன் முனிவர் தமைமுகனோ
க்கியீதுரைப்பான், பந்தவேதனைசாஸ வாவெறுப்பிசந்த பண்பின
ராயினீர்நீவிர், சிந்தைவேருகி முகம்புலர்த்திருக்குஞ் செய்தியாதெ
னவவர்கொல்வார். (சு)

மருட்படுமாயை சுழித்தவன்மொழிந்த மறைபயின்றுரைசெய்
தேசிகனற், திருட்படுமணத்தே மிருத்தாமலைய யாதுகுழிதற் செ
னக்கேட்ட, தெருட்படுமணத்தோன் செப்புலான்வேசஞ் செப்பிய
சிவபரஞ்சுடரே, யருட்படிவெடுத்துப் பொருளையுமுணர்த்து மல்
லது சூழ்ச்சியாதஹவீர். (சு)

பண்ணியதவத்தாலன் றியாதாணும் படுபொருள்பிரிதிவேதவமு
ம், புண்ணியதலத்தினல்லதுபலியா புண்ணியதலத்தினும் விழுப்ப,
பண்ணியசைவ தலத்தினிலியற்று னக்குமசசிவதலங்களினு, மெண்
ணியவதிக தலத்தினிலியற்றி னிருந்தவமெரிதுடன்பயக்கும். (சு)

அத்தகுதலம்ற் றியாதெளிநூலக மகிலமுந்தன்னுடம்பான,
லித்தசுன்சென்னிப் பன்னிருவான்மேல் விளங்கியதலமதுசீவன்,
முத்தராயெண்ணில் வானவர்முனிலோர் முயன்றுமாதவப்பயன
டைந்து, சித்தமாசகன்று வதிவதென்றறநூல் செப்பியமதுரையந்
நகரில். (சு)

தெளிதருவிசுப்பி னிழிந்ததோர்விமான சிகாமணியருகு தெ
ன்மருங்கின், முளிதருபாரை வடநிழல்பிரியா முழுமுதல்வழிபடு
மறவோர்க், சனிதருகருணை முகமலர்ந்தனவா வருங்கலையனைத்தை
யுத்தெளிவித், தொளிதருமனைய மூர்த்தியேநாங்கட் கோதியமறை
ப்பொரு ளுணர்த்தும். (சு)

அங்கவன்றிருமு னருந்தவவிரதமாற்றுவான் செல்லுமினென
வப், புங்கவனருள்போல் வந்தமாதவன்பின் புனிதமாமுனிவருமங்
கை, பங்கவன்மதுரைப் பதிபுகுந்தம்பொற் பன்மணிக்கோயில்புந்

(சு) பிரணவம் என்றது - அபரப்பிரணவத்தை. (சு) சூழ்-
ஆலோசனை. தெருள்-ஞானம். (எ) அதிகதலம் என்றது - சிவஸ்த
லங்கருட்சிறந்ததலத்தை. (சு) அறவோரென்றது-சனகாதிசு.

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ௨௧௫

காழிச், சங்கவன்கைபோல் வளைசெரிசெழும்பொற் றுமரைத்தடா .
கநீராடி. (௧௦)

கரைகடந்துள்ளங் கடந்தவன்புந்தக் கடிதுபோய் நான்கிருவே
ள்ளி, வரைகடம்பிடரிற் கிடந்ததோர்மேரு வரைபுரைவிமான மே
ற்காணு, வுரைகடம்பொருளைக் கண்களாற்கண்டாங் கும்பர்தம்பி
ரானைநேர்கண்டு, திரைகடந்திடும்பே ரின்பவாரியிலுஞ் சேணிலத்
திலும்விழுந்தெழுந்தார். (௧௧)

கைதலைமுகிழ்த்துக் காசாணங்கள் கம்பிதஞ்செய்து கண்ணரு
வி, பெய்தலைவெள்ளத் தாழ்ந்துவாய்குழறிப் பிரமன்மாலின்னமுந்
தேரு, மைதழைகண்ட வெள்ளிமன்றாடும் வானவர்நாயகவானோ,
ருய்தாவிடமுண்டமுதருள்புரிந்திஷ்த்தமபோற்றியென்றேத்தா.()

மறைபொருள்காண துள்ளமாலுழந்து வாடியவெமக்கு நீயே
யந், நிறைபொருளாகி நின்றனையதற்கு நீயலாற்பொருள் பிறிதியா
தென், நிறைவனையிறைவன்பங்கிலங்கயற்க ணிறைவையயம்முறை
யெத்தி, மறைவலஞ்செய்து வடநிழலமர்த மூர்த்திமுன்னெய்தி
ஞ்முனிவோர். (௧௩)

சீதளப்பளிக்கு மேனியும்பளிக்குச் செழுமலைபுத்த துப்பன்
ன, பாதமுஞ்செவ்வாய் மலருமக்கண்ணும் பங்கயசசெங்கர நான்
கும், வேதபுத்தகமு மமுதகும்பமுந்தன் விழிமணிவடமு மெய்ஞ்
ஞான, போதமுத்திரையுத் தரித்ததோர்தனிமைப் போதன்முன்றா
ழந்தெழுந்தேத்தா. (௧௪)

வடநிழலமர்த மறைமுதன்மேதா மனுவெழுத்திருபதுமிரண்
டுத், திடமுறவாயத் தன்றொற்றெளிந்து தேணிறைமதிமுதலடை
வீற், படுமதியளவுத் தருப்பணமோமம் பார்ப்பனவுண்டி முப்போ
தி, மடைவுறுதவன்று நோற்குமாதவர்மு னருமறைப்பொருள் வெ
ள்வருமால். (௧௫)

கலிவிருத்தம்.

மானமுனிவோர்திசயிப்பவடநீழன்

மோனவடிவாகியமுதற்குரவனெண்ணன்

(௧௧) வெள்ளிவரைகள் என்றது-வெள்ளையானைகளை உரைகள்-
வேதவாக்கியங்கள். (௧௨) கம்பிதம் - நடுக்கம். (௧௪) சேந்தன்-தக்பி
னுமூர்த்தி. அமுதம்-ஞானயிர்தம்.

(௧௫) மேதாமனு என்றது - தக்பினுமூர்த்தி பேதங்களுளொ
ன்றாய் விளங்கும் மேதாதக்பினுமூர்த்திக்குரிய, இருபத்திரண்டக்க
ளங்களாலாய மூலமந்திரத்தை. மேதை - ஞானம்.

கூனமிலிலக்கணவறுப்பகவைவநாளுன்
காண்வொருகாளேமஃதீயோன்வடிவமாகி. (௧௬)

நீண்டதிரிமுண்டமழனெற்றிவிழிபொத்தக்
காண்டசைகண்டிகைவளைந்தொழுகுதிற
பூண்டருழைகளவியபொன்செய்பல்காசு
சேண்டவழிளங்கதிர்சிரித்திருள்சிறைதப்ப. (௧௭)

உத்தரியவெண்படம்வலம்படவொதுங்க
முத்தவளநூலினொடுமுத்தமிடையிட்டி
வைத்தணியுமக்கவடமஃதீயெறிவாளாற்
பத்தரைமறைத்தமஃதீருள்சிற்த. (௧௮)

கண்டிகைதொடுத்திருகரத்தினொடுவாரு
தண்டினிடுமலைவிடவாளாவதள்ள
வெண்டுகிலினுனவிரிகோவணமருங்கிற்
றண்டரியபட்டிகைவளைக்கொளிதழைப்ப. (௧௯)

வண்டுவரிபாடுவனபோலமலர்பாத
புண்டரிசுமேலுழன்சிலம்புகள்புலம்பத்
தொண்டாகமாசிருடுணித்துமுடிசூட்டு
முண்டகமலர்ப்புறமவிற்றகநமுடிங்க. (௨௦)

தெயில்பவித்திரம்வலக்கானிமைப்பப்
போதம்வரைபுத்தகமிடக்கையதுபொற்ப
வோதியுணராதலறியோலன்டுபவேதம்
பாதுகைகளாகியிருபாதமலர்குட. (௨௧)

கள்ளமுளர்க்குண்முல்காளையறுகால
புள்ளொலயினொலிதழுட்டிடைபெயர்ந்து
துள்ளவெழுவேதவொல்தொண்டர்செவியாறரு
லுள்ளவயல்புக்குவகையொண்பயிர்வளாப்ப. (௨௨)

சீதமணிமூரறிருவாய்சிறிதரும்ப
மாதவர்கள் காணவெளிவந்துவெளிநின்ற
ஞாதமுடிவாயளவினான்மறையினந்தப்
போதவடிவாகிறைபூண்புராணன். (௨௩)

(௧௮) வாள் - ஒளி. மலம் - ஆணவம். (௧௯) தண்டல் - நீக்கல்

(௨௧) போதம் - என்றது - சிவஞானபோதத்தை.

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். உகௌ

அறுசீரடியாகிரியலிருத்தம்.

வட்டவான்மதிகண்டார்க்குமுலாக்கடன்மானமாண்ட
 சிட்டராமுனிவர்களைத்தேசிகவடிவநோக்கி
 யொட்டரூவுவகைவெள்ளமேற்கொளவுருத்தகூற்றை
 யட்டதாமரைதஞ்சென்னிக்கணிமலராகத்தாழ்த்தார். (உச)

ஆளவறுகலைக்கெல்லாமுறைவிடமாகிவேத
 விளைபொருளாகின்றவேதியசாணமென்ற
 வளைவுறுமனத்தினுரைத்தேசிகவள்ளனோக்கிப்
 பளகறுதவத்தீர்வேட்கையாதெனப்பணிந்துசொல்வார். (உடு)

அடியரோமும்புமாறுமுலகெலாமளிக்குமாறும்
 படியிலாவரத்தவேதப்பயனருள்செய்தியென்னக்
 கொடியமாபாசத்தீர்ப்பான்ருவனம்முனிவரோடு
 முடிவிலாவிவிங்கமுன்போய்மறைப்பொருண்மொழிவதானான். ()

அந்தணிர்கேண்மின்சாலவருமறைப்பொருள்களெல்லா
 மந்தணமாகுமிந்தமறைப்பொருளறிதருளே
 நந்தலில்லாதபோகப்பயனுக்குநலியும்பாச
 பந்தனைகழிக்கும்வீட்டின்பயனுக்குவகருவியாகும். (உஎ)

உத்தமசயம்புக்குள்ளுமுத்தமதரமாய்மேலார்
 தத்துவமாகுமிந்தச்சுந்தாசயம்புலிங்க
 உத்தமாய்மறைகட்டுகெல்லாநிதானமாய்பொருளாயுண்மைச்
 சுத்தவத்துவிதமானசயம்பிரகாசமாகும். (உஅ)

நறைபராபரம்விஞ்ஞானநிராமயமென்றுதூல்க
 ளாறைபரம்பிரமமாகுநிதனுருவாகுமேக
 மறையிதன்பொருளேயிர்தச்சுந்தாவடிவாயின்று
 னுறைசிவலிங்கமொன்றேயென்பாநுலுணர்ந்தநல்லோர். (உக)

(உச) வால்-வெண்மை, உவா-நிறைவு, சிட்டர்-பெரியோர்.

(உசு) படி-அளவு, (உஎ) மந்தணம்-ரகசியம், கருவி-சாதனம்.

(உஅ) மேலார் தத்துவமென்றது - நாதவிந்துக்களின் பொருளாய் விளங்கிற்றலை, சயம்பு-இதுஸ்வயம்பு என்பதன்றிரிபு, ஸ்வயம்-தானே; பு - உண்டானது.

(உக) பராபரம்-பகைக்குமேலானவன்; பரை-பராசத்தி, விஞ்ஞானம்-பாஞானம், பரம்-மேன்மை, பிரமம் - வியாபியாயுள்ளவன். வேதத்தைச்சிவனுருவம் என்றது - சிவபெருமான் பிரதிவிம்பித்தற்கு, விம்பமாய்வின்ற பிரணவத்தில் அவ்வேதமும் தோன்றினமையின்.

ஆகையான் மறையுமொன்றேயருமறைப்பொருளுமொன்றே
சாகையாலனந்தமாகித்தழைத்ததச்சாகையெல்லா
மோகையாலிவனையேத்துமூலகுதயாதிக்கிந்த
வேகனூணையினுன்மூன்றுமூர்த்தியாயிருந்ததன்றே. (உ௦)

பலர்மகனாகிமூன்றுவையமும்படைத்துமாலா
யலைவறநிறுத்திமுக்கனாகியாயழித்தம்மூவர்
தலைவனாய்ப்பரமாகாசசரீரியாய்முதலீநின்றித்
தொலைவருஞ்சோதியாயிச்சந்தரவிலங்கந்தன்னில். (உ௧)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியிலான்ம தத்துவமான வலர்மகன்பாகமுநடுவி, னீதியில்
விச்சா தத்துவமான நெடியவன்பாகமு முடிவி, லோதியிவ தத்து
வமெனலான வருத்திரபாகமு முதிக்கும், பேதியிம்மூன்றி லெண்
ணிறத்துவங்கள் பிறக்குமிம்மூன்றினு முறையால். (உ௨)

ஒருமகாரமுகாரமேமகார முதித்திடும்பிரணவம்வித்து, நாந்
மோடுதிக்கும் வியத்ததாரகத்தி னல்லகாயத்திரிமூன்று, பேதமாம்
பதத்தாற் பிறக்குமிக்காயத்திரி யிருபேதமாம்பேதம், யாதெனற்
சமட்டி வியட்டியென்றிரண்டு மேதுவாம்வேட்டவைக் கெல்லாம்.

இன்னவையிரண்டு மிவனருள்வலிவா லீன்றநான்மறையைய்
காற்கும், பின்னிவனருளா ல்ளவிலவான பிரணவமாதி மத்திரமு,
மன்னவாறுனதாரகத் தகாரமாதியக்காங்களு முதித்த, சொன்னவ
க்காரத்திற் சிவாகமநூவிச் சுவரனடுமுகத் துதித்த. (உ௩)

கீட்டிசைமுகத்தொன் றடுத்தநாலைந்திற் கிளைத்ததாலிருக்கது
தென்பா, லீட்டியவிரண்டாம் வேதநூறுருவோ டெழுந்ததுகுடநி

(உ௦) ஆணை-அருட்சத்தி. பரமாகாசசரீரின்றது - சிதாகாச
ஸ்வரூபமாய்நிறலை.

(உ௨) எண்ணில் தத்துவம் என்றது-இம்மூன்றுதத்துவங்களி
லுத்தோன்றிய வாக்குகள், வாயுக்கள், வசனாதிகள் முதலியவற்றை.

(உ௩) வியத்தம்-வியட்டி. தாரகம்-பிரணவம். சமட்டி-பொது.
வியட்டி-சிறப்பு. மூன்றுபேதம்-மூன்றுவாக்கிய முடிபாயுள்ளது.

(உ௪) பிரணவமாதிமத்திரம் என்றது - சத்தகோடி மகாமந்தி
ரங்களை. அகாரமாதியக் காங்கள் என்றது - அகரமுதலிய ஐம்பத்
தோரணரங்களை. நடுமுகம் - ஈசானம்.

(உ௫) கீட்டிசைமுகம்-தற்புருஷம். தென்பாஸ்முகம் - அகோ
ரம். குடதிசைமுகம் - ஸுமதேவம். வடதிசைமுகம் - சத்தியோசா
தம் - இருக்கது, நான்கது இவற்றுள், அதுபகுதிப்பொருள்விகுதி.

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ௨௪௯

சைமுகத்தி, ஸீட்டியசாம மாயிரமுகத்தா னிமிர்ந்தது வடதிசை முகத்தி, ஐட்டியவொன்ப துருவொடுகிளைத்து நடந்ததுநான்கதா மறைமே. (௩௫)

அருமவறநால்வே ருசையால்வருண மாசசிரமங்களுநான்காங், தருமமயாகாதி கருமமுமறையின் றகைமையிற் றேனறினமறையுங், கருமநூனஞான நூலெனவிரண்டாக கருமநூலிவனருசசனை சுரு, வரும்வினையுணர்த்து ஞானநூலிவன்றன் வடிவிலாவடிவினை யுணர்த்தும். (௩௬)

முகனுசர்நீராற் சினைகுழைத்தாங்கிம் முழுமுதற்கருத்துநல்ல வியின, பதநிவனவடிவப் பண்ணவர்பிறர்க்கரு திருத்தியாம்பாளி வன முகத்தின், விதமுறுரித்த மாதிமூவினைக்கும் வேண்டியங் குலகவாபோகங், கதிபெறவியற்றஞ் சிவார்ச்சனைவினைக்குக காரண ிச்சிவகோசம். (௩௭)

மறைபலமுகங்கொண் டலறிவாயினைத்து மயங்கவேறகண்ட பூணமாய, நிறைபாமபிரம மாகுமிக்குறியைக் கருமநன்னெறிவழா பபூசை, முறையினுஞான நெறியினிப்பொருளை யருளிஞன்முயக்க மமுயக்கு, மறிவினுநெளிவ துமக்குநாமுரைத்த வருமறைப்பொ ருள் பிறர்க்கரிதால். (௩௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருமத்தான்ஞானமுண்டாங்கருமத்தைச்சித்தசுத்தி தருமத்தாலிகந்தசித்தசுத்தியைத்தருமநல்லு ருமைத்தாநதருமத்தாலேசாந்தியுண்டாகுமாண்ட பெருமைத்தாஞ்சாநதியாலேபிறப்பதட்டாங்கயோகம். (௩௯)

கிரியையான்ஞானத்தன்குறிகளர்சிவபத்தியூசை தரிசனஞ்சைவலிங்கதாபனஞ்செய்கலீசம் குரியமெய்யன்பர்பூசையுருத்திரசின்னநதாங்க லரியதேசிகன்பாறபத்தியனைததையுநெறியலாகும். (௪௦)

(௩௯) மறைநால்வேறு என்றது-இருக்கு, யசுர், சாமம், அதா வணங்களை. வருணம் நால் என்றது-பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியா, சூத்திரர்களை. ஆசசிரமம் நான்காவன; பிரமசரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரத்தம், சக்ரியாசம். வடிவிலாவடிவம் - நின்மலசொரு பம்.

(௩௭) முதல்-வேர். குழைத்தல் - தளிர்ந்தல். முகம் - சர்வதி. ித்தமாகதிமூவினை - நித்தநைமித்திய காமியங்கள். கோசம்-இலிவ கம் (௩௮) பலமுகம் என்றது-சாகைகளை. (௩௯) கருமம் - சிவார்ச்சனை முதலியசற்சருமங்கள். சித்தசுத்தி-வித்தியு நைமித்தியகருமங் களைச சிவார்ப்பணஞ் செய்வதால்வரும் ிட்காமியபயன். சாந்திஎன் றது-அகக்காரண நிக்கிரகத்தை. மத்தம் என்பது - ஈறுகெட்டது. ஆல் - உருபுமயக்கம். (௪௦) சின்னம் - வேடம்.

மறைவழிமதங்கட்கெல்லாமறைபிரமாணம்பின்சென்
றறைதருமிருதியெல்லாமவைக்கனுருணமாமின்ன
முறையினுன்மார்த்தமென்றுமொழிவதம்மார்த்தஞ்சேர்த்த
துறைகள்வைதிகமாமேலாச்சொல்வதிச்சுத்தமார்க்கம். (சக)

எழுச்சடியாசிரியவிருத்தம்.

தெருட்பெறுபோக வீடுகாரணமாய்ச் சிவமயமாமறைப் பொ
ருளை, யிருட்கெடவுரைத்தே மிப்பொருட்கதிக மில்லையிப்பொரு
ளெலாமுமக்கு, மருட்கெடத்தெளிவ தாகெனவினைய வழிவழாமா
தவர்புறத்தை; யருட்சையாற்றடவி யிலிங்கத்துட்புகுந்தா னருள்
பழுத்தன்ன தேசிகனே. (சஉ)

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௧௬௩.

பதினேழாவது,
மாணிக்கம்விறற்படலம்.

கலிலிலைத்துறை.

சுகந்தவார்பொழின்மதுரையம்பிரான் றனதுணைத்தா
ருகந்தவாவறுகண் னுவழுனிமுதலோது
மகந்தவாதபோன்பருக்கருமறைப்பொருளைப்
பகரந்தவாறிதுமாணிக்கம்பகரந்தவாபகர்வாம். (க)

அன்னநான்வயின்வீரபாண்டியற்கணங்கனைய
மின்னனாருளம்போகமும்வினோசிலமனைய
பொன்னனார்பெறுகாளையரைங்கனைப்புத்தே
ளென்னவீறினார்வான்பயிர்க்கெழுக்கனையென்ன. (உ)

(சக) அனுருணம்-இரண்டாவதுகுணம். மார்த்தம்-மிருதிகம்
பந்தம். வைதிகம்-வேதசம்பந்தம்.

(சஉ) மாதவர்புறத்தை அருட்கையாற்றடவி என்றது-பக்கு
வான்மாக்களுக்குப் பிரார்த்தவாதனையை ஒழித்தற்குச் செய்யுநீ
ட்சையை.

(உ) ஐம்போகம் என்றதை—“கண்டுகேட் டுண்டியிர்த்துற் ற
றியுமைம்புலனு, மொண்டொடி கண்ணையுள.” என்னுந் திருக்கு
றளானுணர்க.

பின்னரும்பெற்றகுமானப்பெறுவதுகருதி
மன்னனுங்குலத்தேவியுங்கயற்கணிமனூன்
றன்னேநோக்கியட்டமிசுதூர்த்தசிமதிவார
மின்னேநோன்புநோற்றொழுவுவாரினைறவனின்னருளால். (௩)

சிறிதுநாள் கழித்தகன்றபின்கங்கையிற்சிறந்த
மறுவிலாவடமீன்புரைகற்பினாவயிற்றிற்
குறியவாலவித்தங்குரம்போன்றொருகுமா
னிறையுநீருலகருட்குடைநிழற்றவந்துதித்தான். (௪)

அத்தனிச்சிறுகுமானுக்ககங்கனிசிறப்ப
மெய்த்தநூன்முறைசாதகவினைமுதல்வினையும்
வைத்தனன்பொலிவெய்துநாண்மன்னவனுழ்வர்
தொத்தநாள்வாவேட்டைபுக்குழுவைகோட்பட்டான். (௫)

வேங்கைவாய்படுமினவன்விண்விருந்தாக
வாங்குநூன்மருங்கிறக்கரமார்பெறித்தார்தார்
தாங்குகொங்கைசாத்தழித்திடத்தடங்கண்முத்திறைப்ப
வேங்கமாதர்பொன்னகருளார்யாவருமிரங்க. (௬)

மற்றவேலைகாமக்கிழத்தியர்பெறுமைந்த
ரற்றேநோக்கியீதமையமென்றானைமாவாதி
யுற்றபல்பிறபொருணிதியொண்கலனோடுங்
கொற்றமெளலியுங்கவர்த்தனர்கொண்டுபோய்மறைத்தார். (௭)

மன்னனானையொருமுகியமந்திரக்கிழவர்
மின்னுவேலிளங்குமானைக்கொண்டுவிண்ணடைந்த
தென்னர்கோமகற்கிறுதியிற்செய்வினையிரப்பி
யன்னநாதலற்கணிமுடிசூட்டுவானமைத்தார். (௮)

நாடிப்பொன்னறைபுகுந்தனர்நவமணிமகுடம்
தேடிக்கண்டிலர்நிதிசிலகண்டிலர்நிகைத்து
வாடிச்சிந்தைநோயுழந்திதுமாற்றவர்கூட்டுண்
டோடிப்போயினதாருமென்றுணர்ந்திதுநினைவார். (௯)

(௪) வடமீன் - அருந்ததி. அங்குரம் - முளை.

(௬) வாங்குநூல்மருங்கு - ஓசியும் நூல்போன்ற இடை. மாதர்
என்றது—குலமாதமுதலிய காமக்கிழத்தியரை. பொன்னகர்-இலக்
குமிவசிக்கும் மதுரைநகர் ; அல்லது - விண்ணுலகம்.

(௮) மந்திரம் - ஆலோசனை. கிழவர் - உரியவர்.

வேறுமாமுடிசெய்துமாலென்னினேவிலைமிக்
கேறுமாமணியிலையாசிருக்கையின்றின்றேற்
தேற்றிருலகலையுமென்செய்வதிங்கென்னா
வாறுசேர்சடையாரருள்காண்டுமென்றமைச்சர். (௧௦)

கரைசெயாப்பெருங்கவலைஞழ்மனத்தராய்க்கறங்கு
முரசுகண்படாக்கடிமனைமுற்றநீத்தருமை
யாசினத்தனிக்கொழுத்தினைக்கொண்டுபோயம்பொன்
வரைசெய்கோபுரவாயின்முன்வருகுவார்வருமுன். (௧௧)

எற்றதும்புகோவணவுடையிடம்படப்பிறங்கத்
துற்றபல்கதிர்மணிப்பொதுசுவன்மிசைத்தூங்க
மற்றடம்புயவரையிசைவரம்பிலாவிலைசன்
பெற்றவங்கதம்பரிதியிற்பேர்துபேர்திமைப்ப. (௧௨)

மத்திரப்புரிநூலதுவலம்படப்பிறழ
வித்திரத்திருவில்லெனவாரமார்பிலங்கச்
சுந்தரக்குழைகுண்டலத்தோள்புரண்டாடத்
தத்திரத்தருமறைகளிதாணிலந்தோய. (௧௩)

சுலிவிருத்தம்.

பொன்னவிர்த்திலங்குகோபுரமுன்போதுவார்
முன்னவர்துனிவுகூர்முன்னநீங்கிய
தென்னவர்குலப்பெருந்தெய்வமாகிய
மன்னவர்வணிகராய்வந்துதோன்றினார். (௧௪)

வந்தவரெதிர்வருவாரைமம்மர்கொள்
சிந்தையராய்வருசெய்தியாதென
முந்தையில்விளாவெலாமுறையிற்கூறினார்
கெந்தையாம்வணிகனீதியம்புமாலரோ. (௧௫)

என்படரெய்துகின்றீர்களைவயி
னென்பதுமணிகளுமுள்ளவாலவை
பொன்பதினையிரகோடிபோனதென்
றன்புறமணியெலாமடைவிற்காட்டுவார். (௧௬)

(௧௨) எஸ்-ஒளி. சுவல்-பிடர். தூங்கல்-தொங்கல். அங்கதம்-
வாகுபலயம். (௧௩) புரிநூல்-உபவீதம். குழைகுண்டலம் - சங்கு
ண்டலம். (௧௪) துனிவு-வருத்தம். முன்னம்-மனக்குறிப்பு.

(௧௫) மம்மர்-மயக்கம். (௧௬) படர்-துன்பம்.

இருந்தனர்கீழ்த்திசைநோக்கியிட்டதோர்
கருந்துகினடுவுமிந்திராதிகாவல
ரருந்திசையெட்டினுமடைவிற்செம்மணி
பெருந்தண்முத்தாதியெண்மணியும்பெய்தரோ. (௧௭)

இம்மணிவலனுடற்சின்னமென்னவக்
கைம்மரிகார்தவர்கூறக்கற்றநூற்
செம்மதியமைச்சரச்செம்மல்யாராவன்
மெய்ம்மணியாயதென்விளம்புகென்னவே. (௧௮)

மேவரும்வலனெனுமவுணன்மேலேநான்
மூவரின்விளங்கியமுக்கண்மூர்த்திசெஞ்
சேவடியருசசனைத்தவத்தின்செய்தியால்
யாவதுவேண்டுமென்றிறைவன்கூறலும். (௧௯)

தாழ்ந்துநின்றியம்பும்யான்சமரில்யாரினும்
போழ்த்திறவாவாம்புரிதியூழ்வினை
சூழ்த்திறந்தாலென்மெய்துறந்தமாந்தரும்
வீழ்த்திடநவமணியாதல்வேண்டுமால். (௨௦)

என்றுவேண்டலும்வரமீசனக்கிஞ
னன்றுபோயமர்குறித்தமரர்கோனெடு
சென்றுபோராற்றலுத்தேவர்கோனெதிர்
நின்றுபோராற்றலன்கிப்போயினான். (௨௧)

தோற்றவாளுடவன்மீண்டுசூழ்த்தம
ராற்றினும்வெல்லரிதழிவிலாவா
மேற்றவளுதலாலிவனைச்சூழ்ச்சியாற்
கூற்றினாரேற்றுதல்குறிப்பென்றுன்னியே. (௨௨)

(௧௭) கருந்துகில்-கம்பலம். இத்திராதிகாவலர்-அஷ்ட திக்குப் பாலகர். அடைவிற்பெய்து என்றது—கம்பலத்தின் நாப்பண், செம்மணியாகிய பதுமராகத்தையும், அதனைச்சூழ, எட்டுத்திக்கிலும், முத்து, வைடூரியம், வைரம், பச்சை, கோமேதகம், பவளம், நீலம், புஷ்பராகமுதலிய எண்வகை இரத்தினங்களையும் வைத்தமையை.

(௧௮) சின்னம் - உறுப்பின்பேதம். மறி - மான்.

(௧௯) மூவர்-பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன். (௨௦) போழ்த்து-பிளவுபட்டு. ஊழ் என்றது—நண்டுப்போகாழினை.

(௨௨) சூழ்த்து - ஆலோசித்து. சூழ்ச்சி - வியம்.

விடங்கலுழ்படைக்கலனின் நிவிண்ணவ
ரடங்கலுத்தழிஇக்கொளவடுத்துத்தானவ
மடங்கலேவருகெனநோக்கிவானவக்
கடங்கலுழ்யானேபோற்கரைந்துகூறுவான். (௨௩)

விசையநின்றோள்வலிவென்றிவீக்கமெத்
திசையினும்பாந்ததச்சீர்த்திறோக்கியுண்
ணசையராமகிழ்ச்சியானல்குவேனுனக்
கிசையவேண்டியவரம்பாதுகேளென. (௨௪)

கழபடுகற்பகநாகாவலோ
னொடியுரைசெவித்தொளேறுழையத்தானவ
னெடியகைபுடைத்துடனிரிந்துகார்படு
மிடியெனகைத்திகழ்த்தினையகூறுவான். (௨௫)

அறுசீரடியாசிரியலிருத்தம்.

நன்றிதுமொழித்தாயாருகைக்கநீயெனவென்கண்ட
வென்றியுமதனாற்பெற்றபுகழுநின்வீறுபாடு
மின்றுரின்போரிந்காணப்பட்டவேயிசைபோயெங்கு
நின்றதேயிதுபோனின் கைவண்மையுநிற்பதன்றோ. (௨௬)

ஈநிலாநளித்தநல்லவாமெனக்கிருக்கநின்பால்
வேறுதான்பெறுவதுண்டோவேண்டுவதுனக்கிடாதென்பாற்
கூறுநீயதனையின்னெகொடுக்கலேனாகினின்போற்
பாறுவீழ்களத்திறுநோற்றபழிப்புகழ்ப்பெறுவனென்றான். (௨௭)

மாதண்டவவுணன்மாற்றமகபதிகேட்டுவந்து
கோதண்டமேருக்கோட்டிக்கொடும்புரம்பொடித்தான்வெள்ளி
வேதண்டமெய்தியாங்கோர்வேள்வியான்புரிவனாப
போதண்டர்க்கூட்டவாவாய்ப்போதுவாய்வல்லையென்றான். (௨௮)

அன்றொருதவத்தோனென்புவச்சிரமொன்றேயாக
வொன்றியகொடையாற்பெற்றபுகழுடம்பொன்றேயென்போல்
வென்றியினாலும்வீயாமெய்யெலாமணிகளாகப்
பொன்றியகொடையினாலும்புகழுடம்பிரண்டாண்டாமே. (௨௯)

(௨௩) தானவமடங்கல்-அசுரசிங்கமாகியவலன். (௨௫) நொடி-
சொல். (௨௬) வீறு-இறுமாப்பு. (௨௭) பாறு-பருத்து. (௨௮) வேத
ண்டம்-மலை. வல்லே-விரைவு. ஆ-பசு. இசெய்யுளால் கோமேத
யாகமெனலே ஆலாஸ்ய மகத்துவத்தில் நாமேதயாகமெனக் கூறப்
பட்டுளது. (௨௯) தவத்தோன்-தவசிரேஷ்டராகிய ததீசமுனிவன்.

மேவல் னல்லீ யேநட்டவன் மேலே வாளுர்
யாவருமருந்துமாற்றா லறம்புகழெனக்கேடாக
வாவுருவா தியென் றாயன் னதேசெய்வேனென்றா
னீவதேபெருமையன் றியிரக்கின்றதிழிபேயன்றோ. (௩௦)

அதற்கிசைந்தவுணர்வேந்தன மார்வேந்தனை முன்போக்கி
மதர்க்கடுங்குரு திசசெங்கண்மைந்தனுக்கிறைமையீந்து
முதற்பெருங்கலையாம்வேதமொழி மரபமைந்தவாளுய்ப்
புதர்க்கடுவேள் விசசாஸைப்புறத்துவந்திதுத்தின் றான். (௩௧)

வாய்மையான் மாண்டின் போல்வள்ளல்யாரொன்றுதேவர்
கோமகன் வியந்துகூறத்தருக்குமேற்கொண்டுமேரு
நேமியோடிகலும்விந்தவரையெனநிமிர்ந்துவேள்விக்
காமெனையூபத்தோடும்யாமினென்றடுத்தின் றான். (௩௨)

யாத்தனர்தருப்பைத்தாம்பால்யானையால்யாத்தசிங்கப்
போத்தெனகின்றான்வாயைப்புதைத்துயிர்ப்படங்கவீட்டி
மாய்த்தனர்மாய்த்தவள்ளல்வலனுமந்தாராமரி
தூர்த்திடவிமானமேறித்தொல்விதியுலகஞ்சேர்த்தான். (௩௩)

மணித்தலைமலையின்பக்கமாய்த்தவன்வயிரவேலாற்
பிணித்துயிர்செகுத்தவள்ளற்பெருந்தகையாவைவேதம்
பணித்திடும்வபையைவாங்கிப்படரொரிசுவைமுன்பார்க்கக்
குணித்தவாளுடர்க்கூட்டிக்கோதிலாவேள்விசெய்தான். (௩௪)

அத்தகையாலின்சோரிமாணிக்கமாம்பன்முத்தம்
பித்தைவயிடுபமென்புவச்சிரம்பித்தம்பச்சை
மெய்த்தவெண்ணிணங்கோமேதத்தசைதுகிர்நெடுங்கணீல
மெய்த்தவைபுருடராகமிவைநவமணியின்றோற்றம். (௩௫)

இவ்வடிவெடுத்துத்தோன்றியிருண்முகம்பிளப்பக்காந்தித்
தைவருமணியொன்பாணுஞ்சார்விடநிறங்கன்சாதி
தெய்வதமொளிமாசெள்ளிச்சோதனைசெய்துதேச
மெய்வரவணிவோரெய்தும்பயனிலைவிதியாற்கேண்மின். (௩௬)

(௩௧) புதர்-தேவர். (௩௨) யூபம்-யூபஸ்தம்பம். யாமின் - சுட்
டுங்கள். (௩௩) உர்னையாலென்றும் பாடம். உர்னை - சிலத்தினால்
தொல்விதி-பழையோளுகியபிரமன். (௩௪) பக்கம் - சிறகு. வபை-
வயிற்றினாபிக்குள் வெண்டுகில்போன்ற புரையாகியநிணம்.

(௩௫) பித்தம் - இதில் அம் பகுதிப்பொருள் விசுதி. பித்தை-
மயிர். ஐ - கபம். (௩௬) எள்ளி - கலோந்து.

மேற்படி - வேறு.

வாளவிருமாணிக்கங்கிரேதமுதலுக்களான்கும்வழியேமக்கங்
காளபூர்தும்புரஞ்சிங்களமிந்நான்கிடைப்படும்க்மலராக
மாளுநிறமொன்பதாவந்தமா துளம்பூவித்தழல்கல்லாரங்
கோளரியகச்சோதரந்தநுழம்பலந்தீபங்கோபமென்ன. (௩௭)

இந்நிறத்தபொதுவாய மாணிக்கமறையவர்முன் னியளுந்சாதி,
தன்னியல்பாற்சாதாங்கங் குருவிந்தஞ்செளகந்தி கங்காவாங்க,
மென்னுமிவற்றூற்சிறிந்து நான்காகுமிவ்வடைவே யிந்நான்கிற்குஞ்,
சொன்னவொளிபத்திருநான் கிருமூன்றுநான்கவையுஞ் சொல்லக்
கேண்மின். (௩௮)

சாதாங்கநிறங்கமலங் கருநெய்தலிரவியொளி தழல்கச்சோத,
மாதாளம்போததன்வித்துக் கார்விளக்குக்கோபமென வகுத்தபத்
து, மேதகையகுருவிந்த நிறங்குன்றிமுயற்குருதி வெள்ளிலோத்த
ம், போதுபலாசலர்திலகஞ் செவ்வரத்தம்விதாமெரி பொன்போ
லெட்டும். (௩௯)

களிதருசெளகந்திகத்தி னிறமில்வம்போதுருயிற் கண்ணசோ
கந், தளிரவிர்பொன்செம்பஞ்சி யைவண்ணமெனவாறுந் தருநா
வாங்க, வொளிசூரவகுசும்பைமலர் செங்கற்கொவ்வைச்சனியென்
றொருநான்கந்த, மிளிர்பதுமராகத்தைப் பொதுமையினுந்சோதிக்க
வேண்டுமெல்லை. (௪௦)

திண்ணியதாய்மேல்கீழ்க்கும் பக்கமுறவொளிலிடுதல் செய்தாற்
செவ்வே, யண்ணியவத்தமமுதன்மூன் றுமென்பர்சாதாவக மணி
வோர்விச்சை, புண்ணியவான்கண்ணியறு சுவையன்னமுதலான பு
னிததானம், பண்ணியதும்பரிமேத யாகமுதன்மகம்புரிந்த பயனுஞ்
சேர்வர். (௪௧)

குருவிந்தத்தரிப்பவர்பார் முழுதுமொருகுடைநிழலிற் குளிப்ப
வாண்டு, திருவிந்தையுடனிருப்பர் செளகந்திகந்தரிப்போர் செவ்வ

(௩௭) கமலமாகம் - பதுமாகம். கல்லாரம் - செங்குவளை. கச
சோதம் - மின்மினி. கோபம் - இந்திரகோபம்.

(௩௮) கோவாங்கம் - கவாங்கமென்னும் வடசொற்றிரிபு. இத்
னைக்கல்லாடம் - கதிர்நிரப்பும் என்னு மகவலுட்காண்க.

(௩௯) வெள்ளிலோத்தம்போது - விளாமலர். பலாசு - முண்
முருக்கு. திலகம் - மஞ்சாடிப்பூ. விதாமம் - முள்ளிலவம்பூ.

(௪௦) ஐவண்ணம் - மருதோன்றி. செங்கல் - காவிக்கல். விச்சை -
கல்வி.

(௪௧) குளிப்ப-தங்க. திரு-தனலட்சுமி. விந்தை-ஜெயலட்சுமி.

ங்கீர்த்தி, மருவந்தப்பயனடைவர் காவாங்கந்தரிப்பேர்தம் மனை
யிற்பாலும், பெருவிந்தமெனச்சாலி முதற்பண்டமுடன்செல்வப்
பெருக்குமுண்டாம். (சஉ)

எள்ளியிடுகுற்றமெலா மிகத்துணைநேற்றொளிவிட் டிருள்கா
ல்சீத்துத், தள்ளியவிச்செம்பதும ராகமதுபுனைதக்கோர் தம்பாலே
னைத், தெள்ளியமுத்துள்ளிட்ட பன்மணியும்வந்தோங்குஞ் செய்
யாளோடு, மொள்ளியநற்செல்வமதற் கொப்படுமும்பாற்கடவி னோ
ங்குமாலோ. (சக)

மேற்படி - வேறு.

பிறநிறச்சார்புபுள்ளிபுள்ளடிபிறங்குதிற்று
மறுவறுதராசமென்னவகுத்தவைங்குற்றந்தள்ளி
யதைதருபண்புசான்றவாதனமணியும்வேந்தன்
செறுநர்வாநூற்றமின்றிச்செருமகட்கன்பனாவான். (சச)

குறுநிலக்கிழவனேனுமவன்பெருங்குடைக்கீழ்த்தங்கி
மறுகுநீர்நூலமெல்லாம்வாழும்ற்றவனைப்பாம்பு
தெறுவிலங்கலகைபூதஞ்சிறுதெய்வம்வறுமைநோய்தீக்
கறுவுகொள்கூற்றசசீற்றங்கலங்கிடவாதியாவாம். (சசு)

முன்னவரென்பகற்றோர்வச்சிரமுநீர்முத்த
மன்னவரென்பதுப்புமாணிக்கம்வணிகரென்ப
மின்னவிர்புருடராகம்வயிடியம்வெயிற்கோமேதம்
பின்னவரென்பநீலமாகதம்பெற்றசாதி. (சசு)

(சக) செய்யுள்-இலக்குமி. எள்ளியிடு குற்றமெலாமென்றது-
சருகினொய்தாதல், காற்று, வெகுளி, திருகல், முரணாதல், செம்ம
ண், இறுகல், மத்தகக்குழிவு. காசம், இலைச்சுமி, வெச்சம், பொரிவு,
புகைதல், புடாயம், யந்தை, நெய்ப்பிலி என்னும் பதினாறுவகைக்
குற்றங்களை. குணன் ஏற்று என்றது, தேய்க்குதல். நெருப்பு, கை
ப்பெடுத்தல், அங்கைக்குறி, தூக்கல், தகடு, வெயில், குச்சை, மத்த
குகுறி, ஓரம், நெய்ப்பு, பார்வை என்னும் ஒத்த செந்நிறம்வாயநத
பன்னிரண்டு நற்குணங்களை, இவற்றின் விரிவை-கல்லாடம், சிலப்
பதிகாரமுதலிய தூல்களிற்காண்க.

(சச) புள்ளடி-பறவையின்பாதவடிவு. செறுநர்-பகைவர். செ
ருமகள்-வீரலட்சுமி. புள்ளியை, விந்து எனவும், புள்ளடியைக்காக
பாதம் எனவும்-கீற்றைத்தாரை எனவுங்கூறுவர். தராசம்-என்றது-
ஒளிசலித்தலை. (சசு) குறுநிலக்கிழவன்-சிறந்தான்.

(சசு) முன்னவர் - பிரம்மகுலத்தவர். பின்னவர் - சூத்திரர்.

பார்த்திவர்மதிக்குமுத்தம்பளிக்கன்றிப்பச்சைதானுஞ்
சாத்திகந்துகிர்மாணிக்கங்கோமேதந்தாமேயன்றி
மாத்திகழ்புருடராகம்வயிடுயம்வயிரந்தாமு
மேத்திராசதமாரீலந்தாமதமென்பராய்த்தோர். (சஎ)

இனையவைவளந்துகண்டுதிக்குநாளெழுமான்பொற்றேர்
முனைவனாண்முதலாவேழின்முறையினுற்புதுமாகங்
கனைகதிர்முத்தந்திப்புக்காருடம்புருடராகம்
புனையொளியிரீலமென்மனாற்புலமைசான்றோர். (சஅ)

வெய்யவன் கிழமைதானேமேதகுமணிக்குமாகு
மையறுதிங்கடானேவயிடுயமணிக்குமாகு
மையறவிவையொன்பானுமாய்பவரகம்புறம்பு
துய்யராயறவோராய்முன்சொன்னநாளடைவேயாய்வர். (சக)

அல்லியம்பதுமஞ்சாதிவரத்தவாயாம்பல்கோடல்
வல்லிசேர்மௌவற்போதுநூற்றிதழ்மரைகள்வாய
மெல்லிதழ்க்கழுநீர்பேழ்வாய்வெள்ளைமந்தாரமின்ன
சொல்லியமுறையால்வண்டுசூழத்தன்முடிமேற்குடி. (ரு0)

தலத்தினைச்சுத்திசெய்துதவிசினையிட்டித்தூய
நலத்துகில்விரித்துத்தெய்வமாணிக்கநடுவேவைத்துக்
குலத்தமுத்தாதியெட்டிங்குணதிசைமுதலெண்டிக்கும்
வலப்படமுறையேபானுமண்டலமாகவைத்து. (ருக)

(சஎ) எழுமான்பொன்தேர் முனைவன்நாள் முதலா ஏழில்என்
றது-ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய எழுகிழமைகளை, காருடம்-பசுசை
மேதகமணி என்றது-கோமேதகமணியை. ஆய்தல்-அளத்தறிதல்.
“ஞாயிறுமாணிக்கங் கோமேதகந் திங்கள்முத்தம் - வாய்வயிடுயஞ்
செவ்வாய் வனப்பவளங்களாகும் - மேயவன்புதனிற்பச்சை வியாழ
மாம் புட்பாராகம்-காய்கதிர்வெள்ளி வச்சங் கடுஞ்சனி நீலமாமெ.”
எனவருஞ்செய்யுளால் ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய கிழமைகளுக்குரி
யமணிகள் இன்னவை யெனவுணர்க.

(ரு0) அல்லி-அகவிதழ். சாதி - சிறுசண்பகம். அரத்தவாயாம்ப
ல் - செவ்வாயையுடைய அல்லி. கோடல்-செவ்வார்தன். மௌ
வல்-கொடியமல்லிகை. நூற்றிதழ்மரை-நூற்றிதழ்த்தாமரை. கழுநீர்
என்றது-கருங்குவளை, செங்குவளை ஆகிய கிருவகை மலர்களை. பே
ழ்வாய் வெள்ளைமந்தாரம். பிளவுபட்ட வாயினையுடைய வெள்ளை
மந்தாரை. பாணு - குரியன்.

அன்புறுபதுமராகமாதியாகரதனங்க
 ளொன்பதுங்கதிரோனாதினொன்பதுகோளுமேற்றி
 முன்புரைகமலப்போதுமுதலொன்பான்மலருஞ்சாத்தி
 யின்புறநினைந்துபூசையின்புறைவழாதுசெய்தல். (௫௨)

தக்கமுத்திரண்டுவேறுதலசமேசீலசமென்ன
 விக்கதிரமுத்தந்தோன்றுமிடன்பதின்மூன்றுசங்க
 மைக்கருமுகில்வேப்பாம்பின்மத்தகம்பன்றிக்கோடு
 மிக்கவெண்சாலியிப்பியீன்றலைவேழக்கன்னல். (௫௩)

கரிமருப்பைவாய்மான்கைகற்புடைமடவார்கண்ட
 மிருசிறைக்கொக்கின்கண்டமெனக்கடைகிடந்தமூன்று
 மரியனவாதிப்பத்துறிநங்களுமணங்குந்தங்கட்
 குரியனரிறுத்தவாரேயேனவுமுரைப்பக்கேண்மின். (௫௪)

மாடவெண்புறவின்முட்டைவடிவெனத்திரண்டபேழ்வாய்க்
 கோடுகான்முத்தம்வெள்ளீறித்ததுகொண்மூழுத்த
 நீடுசெம்பரிதியன்னரித்ததுகிளைமுத்தாலி
 டிசொளித்ததராவின்பெருமுத்தநீலத்தாமால். (௫௫)

எனமாவாரஞ்சோரியீர்ஞ்சுவைச்சாலிமுத்த
 மானதுபசுமைத்தாகும்பாதிரியனையதாகு

(௫௨) பதுமராகத்திற்கு, ஆதித்தனும்; முத்தத்திற்கு, சந்திரனும்; பலனத்திற்கு, செவ்வாயும்; பச்சைக்குப், புதனும்; புருடராகத்திற்கு, வியாழமும்; வயிரத்திற்கு, வெள்ளியும்; நீலத்திற்கு, சனியும்; கோமேதகத்திற்கு, இராகுவும்; வைரூரியத்திற்குக், கேதுவும். அதிதேவதைகளாதலின், ஒன்பதுகோளுமேற்றியென்றார். ஒன்பான்மலர்-தாமரை, சிறுசண்பகம், செவ்வாம்பல், செங்காந்தள், கொடிமல்லிகை, நூற்றிதழ்த்தாமரை, கொக்கிரகு, மந்தாரம் என்பன.

(௫௩) தலசம்-பூமியிற்றேன்றியவை. அவை-வேய், பாம்பின்நலை, பன்றிக்கொம்பு, நெந்தயிர், கரும்பு, யானைக்கோடுமுதலியவற்றில் தோன்றிய முத்தங்கள். சலசம்-சலத்தில் தோன்றியவை. அவை சங்கு, மேகம், சிப்பி, மீன்றலைமுதலியவற்றில் தோன்றியமுத்தங்கள்.

(௫௪) ஐவாய்மான் என்றது - மிருகங்களுக்கெல்லாம் அரசுத்தன்மைவாய்ந்தமிருகம்; எனவே சிங்கமென்பதுபொருள். இதுபற்றியே அதற்கு மிருகேந்திரன் என்னும்பெயரும் வழங்குகின்றது. அதனது பரியாயப்பெயர்களுள், பஞ்சாணனம் எனவுமொர்பெயருண்டு, அதற்குப் பாரதமுகத்தையுடைய தென்பதுபொருள்.

(௫௫) கோடுகான்முத்தம்-சங்கீன்றமுத்தம். கொண்மூ-மேகம். கிளை - மூங்கில். ஆலி - கல்மழை.

மீனதுதானம்வேழமிரண்டினும்விளையுமுத்தந்
தானதுபொன்னின்சோதிதெய்வதஞ்சாற்றக்கேண்மின். (ருசு)

பான்முத்தம்வருணன்முத்தம்பகன்முத்தம்பகலோன்முத்த
மான்முத்தநீலமுத்தமாசறுகுருதிமுத்தங்
கான்முத்தம்பசியமுத்தங்காலன்றன்முத்தந்தேவர் [ம்.
கோன்முத்தம்பொன்போன்முத்தங்குணங்களும் பயனுஞ்சொல்வா

உடுத்திரளினையகாட்சியுருட்சிமாசின்மைகையா
லெடித்திடிற்றின்மைபார்வைக்கின்புறல்படிகமென்ன
வடுத்திடுகுணமாறின்னவணியின்மூதணங்கோடினமை
விடுத்திடுத்திருவந்தெய்தும்விளைந்திடுஞ்செல்வம்வாழ்நாள். (ருஅ)

மாசறுதவத்தோனென்பும்வலாசுரனென்பும்வீழ்ந்த
கோசலமாதிராட்டிற்றிட்டதுகுணத்தான்மாண்ட
தேசதாயிலேசதாகித்தெள்ளிதாயனக்கிணெல்லை
வீசியவிலையதாகிமேம்படுவயிரந்தன்னை. (ருசு)

குறுநிலத்தாசுந்தாங்கிற்குறைவுதீர்ச்செல்வமெய்தி
யுறுபகையெறிந்ததுங்கோன்முழுதுலகோச்சிக்காக்கும்

(ருசு) வேழம் இரண்டு என்றது—யானைக் கொம்பினையும், சுரு
ப்பினையும். (ருஎ) கால் - வாயுதேவன்.

(ருஅ) உடு-நசுத்திரம். மூதணங்கு-மூதேவி.

(ருசு) கோசலமாதிராட்டிற்றிட்டது என்றதற்கு—கோசலம்,
சலிங்கம், மாதங்கம், இமயம், மகாராஷ்டிரம், சவ்வீரம், பவுண்டர
ம் மக்கமுதலிய நாட்டிற்றேன்றி; காட்டுவாகைப்பூ, பொன், மல்
லிகைமலர், வெண்மை, செம்மை, சுருமை, குவளைமலர், செம்பொ
ன் முதலிய நிறங்களையும்; திருமால். இத்திரன், இயமன், வாயு, வ
ருணன், சந்திரன், சூரியன், அக்கினிமுதலிய அதிதேவதைகளையும்,
முறையேபெற்று எனப்பொருள்கொள்க. அவற்றுள் - படிகநிறவயி
ரம்-பிராமணஜாதியும், முயற்கண்போலுள்ளது-சுத்திரியசாதியும்,
வாழைக்குருத்துபோலுள்ளது-வைசியஜாதியும், மேகநிறமுள்ளது-
சூத்திரஜாதியுமெனக்கொள்க. குணத்தான்மாண்ட தேசதாய் என்
றது—சுரை, மலம், கீற்று, சம்படி, பிளத்தல், துளை, கரி, விர்து,
சாகபாதம், இருத்து, கோடிமுரிதல், தாரைமழுங்கல், என்னும் ப
ன்னிரண்டு குற்றங்களில் நீங்கி, எண்வகைப்பலகை, அறுவகைக்
கோணம், தாரை, சுத்தி, தராசம் என்னும் ஐவகைக் குணங்களால்
மாட்சிமைப்பட்டவிளக்கமுடையதாய் எனப்பொருள்கொள்க. மே
ம்படுவவரம் என்றது—அரசர், கிரீடத்திலின்றி வளைய உறுப்புகளி
லும், அரசிமார் மங்களாபாணத்திலும் அணியக்கூடாடுவெனப் பொ
ருள் போந்தவெனக்கொள்க.

வறுமையோய்விலக்குசாராவரைந்தநாளன்றிச்செல்லுங்
கழவுகொள்கூற்றம்பூதங்கணங்களுமணவகுசெய்யா. (௬௦)

மாமணிமாபுக்கெல்லாம்பவிரமேமுதன்மைச்சாதி
யாமெனவுரைப்பர் தூலோரதிகம்பாடுதன்னிலேனைக்
காமருமணிகட்கெல்லாந்தமரிடுகருவியாமத்
தூமணிதனக்குத்தானே துளையிடுக்கருவியாகும். (௬௧)

மரகத்தோற்றங்கேண்மின்வலசூன்பித்தந்தன்னை
யிராதமக்காகக்கொவிப்பறத்தபுள்ளீர்த்தண்டில்லித்
தரைதனிற்சிதறவீழ்த் துதங்கியதோற்றமாகு
முரைதருதோற்றமின்னும்வேறுவேறுள்ளசேண்மின். (௬௨)

விதித்தவேலனையவாட்கண்வினதைமாதருணச்சீசல்வ
னுதித்தவான்முட்டையோட்டையுவணவேற்றரையிலயாப்பக்
கதித்தவோடையிற்றப்பிவீழ்த்தொருகடல்குழ்வைப்பி
லுதித்தவாருகுமின்னுமுண்டொருவகையாற்றோற்றம். (௬௩)

முள்ளரைமுளரிக்கண்ணன்மோகினியணங்காயோட
வள்ளரைமதியஞ்சுடிமந்தாவரைமட்டாகத்
துள்ளரியேறுபோவத்தொடர்ந்தொருவீளையாட்டாலே
யெள்ளரிதாயசெத்தீயித்தியக்கலனஞ்செய்தான். (௬௪)

அப்பொழுதமலவித்திலரியாகுமன்கான
வைப்புறைதெய்வத்தோடும்வந்தணந்தவிந்து
துப்புறுகருடன்செனவிக்கடலினுந்துருக்கநாட்டும்
பப்புறவிடுத்தவாறேபட்டதுகலுழப்பச்சை. (௬௫)

காடமேசுப்பிரமேகாளமெனக்குணமுன்றாகருடப்பச்சைக்
கீடறுகினிதழ்நிறத்தகாடமதுசாதிவினலிருவேறுகுஞ்

(௬௧) தமர் - துளை. தூமணிதனக்குத்தானே துளையிடுக்கருவி
யாகும் என்றதை - வயிரவூசியு மயன்வினையிரும்பும், செயிராறு பொ
ன்னைச் செம்மைசெயாணியுந், தமக்கமைகருவியுந் தாமாமவைபோ
ல், உரைத்திறமுணர்த்தலு முரையதுதொழிலே, என்னுஞ் சூத்
கிரத்தானுணர்க. (௬௨) புள்-கருடன். பித்தம்-பிச்சு.

(௬௩) உவணவறு-கருடன். (௬௪) முளரிக்கண்ணன் - தாம
ரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய திருமால். (௬௫) வித்து-விந்து;
இத்திரியம், கானவைப்புறைதெய்வம் என்றது—அவனோடுதித்தவ
னத்தில் வசிக்கும் பரிவாரதேவர்களை.

சாடரியசகுணமெனச்சதோடமெனவவையிரண்டிற்சகுணமாறும்
பீடுபெறுகாடமொடுமுல்லசிதம்பேசலம்பித்தகமேழுத்தம். (௬௬)

புல்லரியபிதுகமெனவ்வையாற்ற்காடமதுபுல்லின்வண்ண
முல்லசிதமெலிதாரும்பேசலமேருளச்செநெலொண்டாளம்போலு
மல்லடரும்பித்தகமேபசுங்குளியின்சிதைநிறத்ததாருமுத்தங்
குல்லேறிறம்பிதுகமரையிலேயினிறஞ்சதோடத்திண்குணனைந்தாரும்

தோடலேசாஞ்சிதமேதுட்டமேதோடமூர்ச்சிதமேவெய்ய
தோடலேசத்திடுகுமுழந்ததோடமெனத்தொகுத்தவைத்திற்
ரோடலேசாஞ்சிதஞ்சம்பிரவிலையாமலரியிலேதுட்டநீலத்
தோடதாப்புல்லினிறந்தோடமூர்ச்சிதமுளரிதோடலேசம். (௬௭)

மந்ததோடங்கலபயிலிறகினிறமாமின்வகுத்ததோடஞ்
சிந்தவாளுதகுணமணியணிவோர்நாற்கருவிச்சேனைவாழ்நா [கு
ளுந்தவாழ்வார்வலன்கணீலமிரண்டான் கண்டத்தொளிவிட்டோங்
மிந்திரநீலந்தான்மாரீலமெனுமிரண்டிலிருண்டிந்தநீலம். (௬௮)

முத்தியவிந்திரநீலம்விச்சவருபனைமகவான்முடித்தநாளி
னத்தியடுபழிதவிர்ப்பான்புரியுமகப்பரிமகத்தினறியதும
முத்தியரும்பரியமையாநாட்டதுமழந்தளிசேற்றிறொழுமபீளை
சிந்தியவாறிடைப்படுமொன்றிந்திரவின்னீலமெனத்திகமுநீலம். (௬௯)

சஞ்சையாம்பகற்கடவுண்மனைவியவன்கனலுடலந்தழுவலாற்றா
தஞ்சவாடன்னிழிலத்தன்னுருவாரிறுவவனமடைந்துநோற்க
விஞ்சையாலநிந்திரவியின்றொடரமாப்பரியாமின்னைத்தானுஞ்
செஞ்செவேவயப்பரியாய்மையல்பொருதிந்தியத்தைச்சித்தினே.

அவைசிதறம்புலந்தோன்றுநீலமாரீலமிவையணிவோர்வானோர்
நவையறுசீர்மானவரிந்கைநீலஞ்சாதியினுலவேறத்தத்

(௬௬) சகுணம் - குணசம்பந்தமுள்ளது. சதோடம் - தோஷ
சம்பந்தமுள்ளது. (௬௭) குளச்செநெல் ஒண்தாளம் என்றது-குள
நீரால்விளையும் செந்நெற்பயிற்றோன்றியவினக்கமுற்றமுத்துக்களை.
குல்லே - துளசி, மறை - தாமரை. (௬௮) சம்பீரம்-எலும்பிசையிலே.
(௬௯) ஆனாத-நீங்காத. கருவிச்சேனை-இருபெயரொட்டிப் பண்புத்
தொகை. மாரீலமெனுமிரண்டி. விரண்டிந்தநீலம் என்றும் பாடம்.
(௭௦) பகற்கடவுள் - சூரியன்.

(௭௨) மானவர்-மனிதர். எரிபொன்-பசுப்பொன். தவல்-கெடு
இருபிறப்பாளர்-அந்தணர்.

கவலரியெவள்ளைசிவப்பெரிபொன்மைகலத்திருக்கிற் கரிதாய்முற்று
ந், தவலரிதாயிருக்கிவிருபிறப்பாளர்முதன்முதனாதிக்காகும். ()

இலங்கொளியவிலீலமெய்ப்படுப்போர்மங்கலஞ்சேர்ந்திருப்போனை
யலங்குநதிரீலத்திற்பெருவிலையாயிரப்பத்தினனவைத்தாகித்
துலங்குவதான்பாற்கடத்தினூறுகுணசிறப்படைந்து தோற்றுஞ்
கலங்குகடலுடைவைப்பிலரித்திவத்திரன்பேர்க்கரியநீலம். [சோதி

மைத்துமசெம்மணிமுத்துவாள்வயிரம்பச்சையொளிவழங்குநீல
மைத்திவைமேற்கோமேதமுதற்பவளமீரூகவறைந்தநான்கு
ந்கதொளியவேனுமைவசிறுவேட்கையப்பவமுனகுசெங்குஞ்சி
வெந்தறுகண்வலரிணங்கன்சிறுமிடைப்படுவனகோமேதமென்ப.

உருக்குறுநெய்த்துளிதேன் றுளில்லான்புண்ணியநீ ரொத்
துசசேந்து, செருக்குபசும்பொன்னிறமும் பெற்றுமெலிதாய்த்தாய்
தாய்த் திண்ணிதாகி, யிருக்குமதுதருக்கிரியூட் பாவம்போம்பரிசு
த்தியெய்தும்வென்றித், தருக்குவலன்கபம்வீழ்ந்த விடைப்புநூடா
கமொளி தழையத்தோன்றும். (எஃ)

தாழ்த்தபிலத்திழிந்தெரிபொற் கண்ணவுண்ணியர்குடிக்குத் த
றுகட்பன்றி, போழ்தமுழையாய்திறந்து திசைசெவ்விடுபடநகைத்
துப்பொன்போற்கக்கி, வீழ்த்தகபம்புதிவீற் படுமுசுவட்டமாய்
மெலிதாய்ப்பொன்போற், குழ்தொளியிட் டவிர்தழல்போற்றெளி
வெய்தி மனங்கவாந்து தோற்றஞ்செய்யும். (எஃ)

இந்தமணிபாரியாத் திராகிரியற்கொடுமுடியாயிலங்குந்தெய்வ
மந்தாமால்வரைப்புறஞ்சூழ்மேகலையாமயனிந்தமணியினாலே
யந்தாமாடவனகருமாசிருப்புமண்டபமுமமைத்தானிரதச
சந்தமணிதரிப்பவரேதரியார்வெந்நிடவாகைதரிக்கவல்லார். (எஃ)

(எஃ) ஆயிரப்பத்து - பதினாயிரம். பாற்கடத்தின் ஊறுகுணச
சிறப்பு என்றது—மாளீலம் என்னுமணியை பசுவின்பால் நிறைந்த
குடத்திற்போட்டால் அதன்குணமே யக்குடமுழுதுங் காட்டுங்
குணசிறப்பினை.

(எஃ) மைத்து-வன்மை. செம்மணி-பதுமராகம்.

(எஃ) நல்லான்புண்ணியநீர் என்றது—கோசலத்தை, சேந்து-
செவந்து. மெலிது-வழுவழுப்புடையது. திண்மை-கனம்.

(எஃ) பிலம்-பாதலம். பொற்கண்ணவுண்ண - இரணியாசுநின்.
தறுகண்-அஞ்சாமை. பன்றிஎன்றது-திருமால்கொண்ட ஆதிவராக
வுருவை. தெளிவுஎய்தி என்றது—சஞ்சகரையகன்று நின்றலை.

(எஃ) பாரியாத் திராகிரி - குமரிகண்டத்திலுள்ள ஏழுமலைகளி
லொன்று. கொடிமுடி - சிகரம். அந்தராமாவன் - இந்திரன், தரி
யார் - பகைவர்.

வ்லன்மயிராம்வயிடுயமிளா விராதகண்டத்தில்வந்துதோன்றிப்
பலர்புகழுங்கோர்க்கமகதஞ்சிங்களமலயம்பராசிக
மிலகுதிரிகூடாதிதேயங்கன்பிறதீபமெங்குந்தோற்று
மலைகடலும்படுமிறுதிக்காரிடிக்கும்போதுநிறமதற்கியாதென்னில்.

கழையிலகார்மயிலெருத்தம் வெருகின்கண்ணிறத்ததாய்க்கன
த்ததாகி, விழைவுதருதெளிதாகித் திண்ணிதாய்மெலிதாகி விளங்
குமீதி, வழகுபெறவலமிடமேல் கீழொளிவிட்டனமுறையே யற
வோராதித், தழைவுறுநாற்சாதிகளாந் தினமிதனைப்பூசித்துத் தரிக்
கசான்றோர். (௭௯)

வலத்தவுணன்றசைவீழ்த்த வழிபடுதப்பயன்சந்தி வடிவமாந்
தன், புலத்தவரைவிதிக்குமிடத் தவருடன்மாசிழிபுலத்தும் புயல்
போல்வண்ணன், வலத்தமதுகைடவரைக் குறைகுறுகிவழிநிலத்து
மகவான்வெற்பின், குலத்தையிறகரிசோரி சிதறிடத்தும்வரதுகுடி
கோண்டதோன்றும். (௮௦)

அவ்வழியிற்படுபவன முருக்கம்பூப்பசங்குளிமூக் கலார்த்தசெவ்
விச, செவ்வரத்தமலர்க்கொவ்வைக்கனிபோலுங்குணங்குற்றந் திரு
கிக்கோட, வெவ்வமுறப்புழுவரித்தன் முகமொடிதல்பெரும்பாலு
மிப்பூணேந்தல், பெய்வளையார்தமக்கேயாந் தரிக்கின்மகப்பேறுமுத
ற் பேறுண்டாகும். (௮௧)

இரவியெதிரொரியிறைக்குங் கல்லுமதியெதிர்செழுநீ ரிறைக்கு
ங்கல்லு, முரையிடுமொம்பதினொன்றி லுட்கிடையாய்க்கிடக்குமெ

(௭௮) இறுதிகார் - ஊழிக்காலமேகம்.

(௭௯) கழை-மூங்கில். வெருகு-பூனை. அறவோர் - அந்தணர்.
முறையேயறவோராதித்தழைவுறுநாற்சாதிகளாம் என்றதனால்-வை
யேமணியைக் கையிலெடுத்தோனிருந்த திசையைக்கொண்டு, வலப்
பாலொளி வீசில்-அந்தணசாதியும், இடப்பாலொளிவீசில் - ஸுத்தி
ரியசாதியும், மேற்றிசைப்பக்கமாக வொளிவீசில் - வைசியஜாதியும்,
கீழ்த்திசைப்பக்கமாக வொளிவீசில், சூத்திரஜாதியுமாகக்கொள்க.

(௮௦) சந்திவடிவமாத் தென்புலத்தவரை விதிக்குமிடத் தவ
னுடன் மாசிழிபுலத்தும் என்றது-பிரமன் சந்தியாகால வடிவமாயி
ருந்துபீதிரர்களைச் சிருட்டிக்குமிடத்து அவனுடற்கனங்கம் வீழ்த்த
விடத்தை. புயல் - மேகம். (௮௧) கோடல் - கோணுதல். எவ்வம்-
குற்றம். ஏந்தல் - தரித்தல். (௮௨) எரியிறைக்குங்கல் - அனலைசசி
தஞ்ஞ ரூரியகார்த்தக்கல். நீரிறைக்குங்கல்-சந்திரகார்த்தக்கல். ஒன்பது
என்றது-நவமணிகளை. வடபால்நோக்கி என்றது - இரத்தினங்களை
விசைபகருங்கால் கீழ்த்திசை நோக்கியும், கொடுக்குங்கால் வடதி
சைநோக்கியு மிருத்தல்வேண்டுமென்னும் மரபுபற்றி.

ன வொன்பான்வேறு, மாபுரைத்துவணிகரே றுகியவானவரேறு
வடபாறோக்கிப், பாவியிருந்தருச்சித்து மணிகைக்கொண் டெதிர்
மதுரைப் பாணைநோக்கா. (௮௨)

அஞ்சலிசெய்தகநோக்கா லிக்குமாற்களவிறந்த வாயுன்செல்வ
ம், விஞ்சுகவென் றளித்தருன விறைமகனும் விண்ணிழிந்த விமான
நோக்கிச், செஞ்சரணம் பணிந்திருகைத் தாமரையும் விரித்தேற்றா
ன் செல்வநாயகர், மஞ்சளையும்புடைநின்ற வமைச்சரையு நோக்கி
முக மலர்ந்துசொல்வார். (௮௩)

இம்மணியா லிழைத்துநவ முடிசூட்டியிச்சிங்க வினவேறென்ன,
செம்மறையபிடேக பாண்டியனென் றியம்புமெனச் செம்பொன்
நூக்கிச், கைம்மறியில் வணிகருக்கு விலைகொடுப்பான் வருவார்மு
ன் கருணைநாட்ட, மம்மகன்மே னிரப்பியிள நகையரும்பி நின்றாரை
யங்குகாணார். (௮௪)

ஒருருவாய் நேர்நின்ற வணிகேசர் விடையின்மே லுமையாளோ
டு, மீருருவாய் முக்கண்ணு நாற்கரமு மஞ்சமா ரிறவாவாறு, காரரு
வா யெழுமிடருங் காட்டித்தங் கோயில்புகக் கண்டாரின்று, பாருரு
வாய் நின்றவணி கேசரிவ ரெனவேபின் பற்றிப்போவார். (௮௫)

தேன்செய்த கொன்னறநெடுஞ் சடையார்முன் றுழ்த்தெழுந்
து செங்கைகூப்பி, யான்செய்யுங் கைம்மாறு யெம்பிராற் கொண்
றுண்டோ யானுமென்ன, தூன்செயுட லும்பொருளு முயிருமெனி
னவையாவு முனவேயையா, வான்செய்யுந்நிக்கு வைபுகத்தோர்
செய்யுங்கைம் மாறுண்டேயோ. (௮௬)

என்னுமுன் வழுத்தலுறும் விறன்மாறன் கோக்கொழுந்தை
யிகல்வேல்விந்தை, மன்னாகுமிவர்குமன வாக்கிறந்த பூரணமா
மதுரை நாதன், பொன்னாருமணிமகுடந் குடமணிநல்குதலாற்புவி
யனேகம், பன்னாளுமுறைபுரியத் தக்கதெனவாழ்த்தினார் பல்சான்
றோரும். (௮௭)

(௮௬) அகநோக்கு என்றது - திருவருட்பார்வையை. மஞ்சன்-
மைத்தன் - இதுபோலி. தூக்கி - துலையால் நிறுத்து.

(௮௭) பாருருவாய்என்றது - உலகினர் திருவுருவங் கொண்
டெற்றமையை.

(௮௭) மாறன் என்றது - வீரபாண்டியனை. கோக்கொழுந்து
என்றது - அரசிளங்குமரனை. புரியத்தக்கது-இதுவியங்கோள்வினை
முற்று. பொறுப்பதறிவிலன் கூற்றுக்களையெனத் திருவாசகத்தில்
தவ்விருதி வியங்கோட்பொருளில் வருதல்காண்க. கொழுந்தை
இதில்-ஐ-சாரியை இடைச்சொல்.

எத்திலவல் கொண்டிருநான் கிபந்தமுவப்பெற்றோங்கியிருக்கு
மட்ட, மூர்த்திவிடை யருள்பெற்று மூவாநன்மறையாசி முனிவர்
கூறப், பார்த்திவன் தன் பொலன்மாட மனைபுகந்தா னிறைமணிப்
பண்பாயுக்கேள்விச் சாத்திரமந்திரா மணினோக்கி வியப்படைந்
தார் சங்கைகூர்த்தார். (௮௮)

மேற்படி வேறு.

வேனெனவந்தநாய்கர்சுந்தரவிடங்கராளு
னாங்களுங்கோளும்பற்றிநவமணியாக்கிவரோ
தாங்களுந்தோளமார்புந்தரித்தநீணாகீன்ற
வான்விடுமணியோவீந்தார்யாதெனமதிக்கற்பாலேம். (௮௯)

இத்திரக்கடவுணாட்டுமியம்மணியரியவென்னு
மத்திரக்கிழுவர் நல்கியமணிணுமாண்டுகேள்வித்
தத்திரக்கனகக்கொல்லர்க்குவர்ப்பணததும்பலீசிச்
செத்திருமார்பினற்குத்திருமணிமகுடஞ்செய்தார். (௯௦)

மங்கலமரபான்மாலேமணிமுடிசூட்டிநாமஞ்
செங்கனேறுயர்த்தநாய்கர்செப்பியமுறையால்வேத
புங்கவாரிணைப்பவீதிவலஞ்செய்துபுனிதன்பாத
பங்கயமிறைஞ்சிவேந்தன்பன்மணிக்கோயிலெய்தார். (௯௧)

போர்மகட்டுகையுள்ளனபுயத்தபிடேகத்தென்னன்
நேர்முதற்கருவித்தானைத்தெவ்வரீண்முடியெலாந்தன்
வார்கமுற்கமலஞ்சூடமனுமுறைப்பைங்கூழ்காக்குங்
காரொணக்கருணைபெய்துவையகங்காக்குநாளில். (௯௨)

(௮௮) அட்டமூர்த்தி என்றதை- “நிலகீர் நெருப்புயிர் நீள்விசு
ம்பு நிலாப்பகலோன், புலனாயமைத்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்
ந்துகின்றான்.” என்னுந் திருவாசகத்தானுணர்க. மூவா - கெடாத.
பெற்றது என்னும் வினைப்பெயர் - ஈறுதொக்கது. பொலன்மாடம்-
பொன்னொலாகியமாளிகை. பொன் என்னுஞ்சொல் ஈறுகெட்டு, லகா
மும், மகாமும்பெற்றுப் பொலம் எனகின்று இறுதிரிலைப் போலி
யாய்ப் பொலன் என்றாயிற்று. சங்கைகூர்த்தார் என்றது - சூரியன்
முதலிய கோள்களோவென ஐயுறலை. (௮௯) வேள்-முருகக்கடவுள்.
நான் - கட்சத்திரங்கன். கோள் - நவக்கிரகங்கள்.

(௯௦) இத்திரக்கடவுணாட்டு மியம்மணியரிய என்றதை - சோமசுந்
தர்க்கடவுளா ளருளப்பட்டதாதலின். செய்தார்-முதனிலைதிரியாது
வந்த பிறவினை வினைமுற்று.

(௯௧) புனிதன் - சோமசுந்தர்க்கடவுள்.

வருணன் விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம். ௨௩௭

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தந்தைதன்காமக் கிழத்தியரீன்ற தனயராய்த் தனக்குமுன்
னவராய், முந்தைநா ளரசன் பொன்னறை முரித்து முடிமுதற்
பொருள்கவர்ந் துட்குஞ், சிந்தையராகி மறுபுலத் தொளித்த தெவ்
வரைசசிலர்கொடு விடுப்ப, வந்தவர் கவர்ந்த தனமெலாமீள வாங்கி
ஒனீர்ங்குதிர் மருமான். (௬௩)

மாணிக்கம்விற்ப்படலம் முற்றிற்று

ஆ படலம் ௨௬ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௨௮௭.

பதினேட்டாவது,

வருணன் விட்டகடலைவற்றச்செய்த படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காழ்கெழுநகண்டத்தண்ணல்கொளரியன்மருடஞ்சூட
வீழ்சுதிர்மணிகளீந்தவியப்பிதுவிடையோன்சென்னி
வாழ்கருமுழிலைப்போக்கிமதுரைமேல்வருணன்விட்ட
வாழ்கடல்வறப்பக்கண்டவாடலைப்பாடல்செய்வாம். (௧)

சித்திரைமதியிற்சேர்த்தசித்திரைநாளிற்றென்னன்
மைத்திரண்மிடற்றுவெள்ளிமன்றுளாந்களவுமாண்ட
பத்துமைவிதியிற்பண்டம்பற்பலசிறப்பல்லகிப்
புத்தியும்வீடுகல்கும்பூசனைநடத்தலுற்றான். (௨)

நெறியெய்யாதியாராறுஞ்சூழும்பீறாவாட்டி
வெறியகர்ப்புராராட்டியற்புதவெள்ளம்பொங்க
விறைவனைவியந்துநோக்கியேத்துவானெறிநீர்வையைத்
துறைவரீயென்கர்ப்பூசுந்தரீனையோவென்றுன். (௩)

பூசனைபுரியுமெல்லைப்பொன்னகர்க்கிறமைபூண்ட
வாசவன்வருடந்தோறும்பூசித்துவருவானன்ன
காசமுமனத்தான்பூசைசூழிவுறுமளவுந்தாழ்த்து
தேசமைசிறப்பார்பூசைசெய்துதன்னொடுபுக்கான். (௪)

(௬௩) உட்கல் - துடுக்கிட்டுவருத்தல்.

(௧) வியப்பென்பது - தானியாகுபெயராய் படலத்தின்மேனின்
றது.

அன்றுநீர்க்கடவுள்வேள்விநாயகனவையத்தெய்தி
நின்றவன் தன்னேய்தீருஞ்செவ்வியினிகழ்ச்சிதோன்றக்
குன்றவன் சிறகீர்த்தகொற்றவன் முகத்தைநோக்கி
யின்றுநீசிறிதுதேம்பியிருத்தியால்தென்கொலென்றான். (௫)

சிலைப்படுமுதுவாரண்ணல்செப்புவானிருநான்பின்
வலைப்படுபெருமானம்மான்மதுரையெம்பிரானையன்பு
தலைப்படுபூசைசெய்யத்தாழ்த்த தின்றதனாலிப்போ
தலைப்பட்சசிறிதெனுள்ளமாகுலமடைந்ததுண்டால். (சு)

என்னவவ்விவிங்கத்தான்மாவிலிங்கமோவென்றுமுந்நீர்
மன்னவன்வினவலோடுமகபதிமொழிவான்முன்பென்
நன்னரும்பழியும்வேழச்சாபமுந்தோலைத்ததன்றோ
வன்னதையறிந்திலாய்கொலென்னநீரண்ணல்கடறும். (௭)

அற்றதுவாகிற்றெய்வமருத்துவராலுந்தீர்ச்
செற்றிடவரிதாயென்னைத்தெறும்பெருவயிற்றுநோயை
வற்றிமொறுதீர்க்குங்கொல்லெனவலாரியைய
முற்றுநீவினாயதென்னென்றுண்ணகையரும்பிச்சொல்வான். (அ)

அரியயராலுந்தீராப்பிறவிநோயறுக்கவல்ல
பெரியவனிந்தயாக்கைப்பெரும்பிணிபிறவுந்தீர்த்தத்
கரியதொணவயன்செய்யுத்திருவிளையாட்டையின்னை
தெரியநீசோதியென்னத்தென்கடற்சேர்ப்பன்சொல்வான். (க)

கல்லிறகரிந்தோயிக்குநான்வருங்காலைவட்டாரக்
செல்லையிழ்காமல்குஞ்சுரபியுமின்பால்சோரப்
புல்லியகன்றுமாற்றுப்பட்டவப்போதுகண்ட
நல்லசோபனத்தாலிந்தன்மொழிகேட்டேனென்றான். (க௦)

வருணனுமேகிவெள்ளிமன்றுடையடிகள்செய்யுத்
திருவிளையாடல்கண்டுவயிற்றுநோய்தீர்ப்பானெண்ணி

(௫) வேள்விநாயகன்-இத்தீரன். தேம்பி-வருத்தி. நோயஎன்றது - வருணனுக்குள்ள சலோதரவியாதியை. இதனைச் "சலோதர நோய்க்கோட்பட்டான் தண்புனற்களையன்மாதோ," என்பதாலு முணர்க.

(சு) சிலை - இத்திரதனுசு. (௭) நீர் அண்ணல் - வருணன்.

(அ) தெய்வமருத்துவர் - அச்சுவனிதேவர். (க) கடற்சேர்ப்பன் என்றது - கடற்றுறைக் கிறைவனாகிய வருணனை.

(க௦) காமம்என்றது - ஈண்டுவிரும்பப்பட்ட பொருளின்மே னின்றது. ஆறு - வழி.

வருணன் னிட்ட கடலை வற்றச் செய்த படலம். ௨௩௯

முரசு திரி மதுரை மூதூர் முற்றுநீயழித்தியென்றோக்
குரைகடறன்னை வல்லேகூவிறுனே வினானே. (௧௧)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கொதித்தெழுந்து தருக்களிற் கொத்தியெடுத்தெத்திசையு
மதிர்த்தெறிந் துவரைகளெல்லாமகழ்ந் துதிசைப்புறஞ்செல்லப்
பிதிர்த்தெறிந் துமடநிறைபெயர்த்தெறிந் துபிரளயத்தி
லுதித்தெழுந்து வருவதெனவோங்கு திரைக்கடல் வருமால். (௧௨)

கந்தமலர் த்தனிக்கடவுள் கற்பத் துமழியாத
விந்தவளம்பதிக்கிடையூறெய்தியதெம்பதிக்குமினி
வந்ததெனச்சுந்தரனை வந்திறைஞ்சிவானவருஞ்
சிந்தைகலங்கினர் வருணன் செய்தசெயறெளியாதார். (௧௩)

குறமோடமுலேந் துஞ்சொக்கர் திருவினையாட்டின்
சீலமோநாமிழைத்ததிவீனையின்றி மறுதுவோ
வாலமோவுலகமெலாமழியவரும்பேருழிக்
காலமோவெனக்கலங்கிக்கடிநகரம்பணிப்பெய்த. (௧௪)

மண்புதைக்கத்திசைபுதைக்கமயங்கிருந் போல்வருநீத்தம்
விண்புதைக்கவெழுமாடவியனகரின்புறத்திரவி
கண்புதைக்கவருமளவிற்கண்டரசனடுநடுங்கிப்
பெண்புதைக்குமொருபாகப்பிரானடியேசரணென்றோ. (௧௫)

ஆலமெழுந்திமையவர்கேவடாவரும்பொழுதஞ்சு
மாலெனவுந்தன்னுயிர்கேம்மறவிவரும்பொழுதஞ்சும்
பாலெனவுங்கலங்கிப்பசுபதிசேவடியில்விழும்
தோலமெனமுறையிட்டானுலகுபுகழுறையிட்டான். (௧௬)

முறையிட்டசெழியனெதிர்முறுவலித்தஞ்சலையென்றோக்
கறையிட்டவிண்புரத்தகந்தரசுந்தாக்கடவு
டுறையிட்டவருகடலைச்சுவற்போய்ப்பருகுமெனப்
பிறையிட்டதிருச்சடையிற்பெயனான்கும்வாவடித்தான். (௧௭)

சிவப்புறவெழுந்தநான்குமேகமுநிரிந் துவாய்விட்
டுவர்ப்புறுகடலைவாரியுறிஞ்சினவுறிஞ்சலோடுஞ்

(௧௨) அகழ்தல் - பறித்தல். பிதிர்த்தல் - தூள்படுத்தல்.

(௧௫) பாலன் என்றது - மார்க்கண்டேயரை.

(௧௬) சிவப்புற - நிரம்ப. சிவப்பெருங்கடவுளென்றது - தனது
சத்தியால் பிரமவிஷ்ணுக்கள் முதலானோரை யொடுக்கியுத்தோற்றி
யுந் தானொரு விகாரமுமின்றி நிற்கும் இறைவனாதலை.

பைஞ்சுடரெறிக்கும்பச்சைகாரொளிபாப்புநீலம்
 செஞ்சுவாளுதிக்களன்னரித்திலம்பொன்னங்குப்பை
 செஞ்சுடர்மணிகடுப்புச்சிதறுவகணவரோடும்
 வீஞ்சையர்மகளிளுடிவெறுத்தெறிகலன்கள்போல, (க0)

கடியகாஹதைப்பப்பெய்யுங்கடுஞ்செலவெழிலிமாடக்
 கொடியநீணகரைச்சூழ்த்துபுதைத்தலுங்கொலொன்றோசசிப்
 படியெலாம்புரக்குங்கோணுகருளார்பலருளால்
 மடியநாளிதுவேயென்னமயங்கினுருயங்கினரே. (க௧)

கண்ணுதன்மூர்த்திதானேயின்னமுங்காக்குமென்னுப்
 புண்ணியகாராரோடும்பொருக்கெனக்கோயிலெய்தி
 வீண்ணிழிவிமானவாழ்க்கைவிடையவனடிக்கீழ்வீழ்த்தா
 னண்ணலாராடன்முன்னுமறிந்துகைகண்டவேந்தன். (க௨)

வீடையினையாலமுண்டமிடற்றினைகங்கைதாங்குஞ்
 சடையினையுடற்றைவென்றதாளினேமேருச்சாபப்
 படையினையாடியேந்துன்பப்பாட்டினைநீக்கியாளு
 நடையினையாகியெங்கணல்லுயிர்காதல்வேண்டும். (க௩)

என்னலுத்தென்னர்க்கென்றுமெய்தியவிடுக்கண்டர்க்கு
 முன்னவன்முன்போளுன்குமுகிலையுநோக்கியின்ன
 தொன்னகரெல்லோன்குஞ்சூழ்த்துநான்மாடமாகி
 வின்னெடுமாரியேழும்விலக்குமினெனவிடுத்தான். (க௪)

வந்துநான்மாடமாகிவளைந்துநாற்றிசையுஞ்சூழ்த்து
 சந்துவாய்தெரியாதொன்றித்தாளுருகுடிலாய்மாடப்
 பந்திகோபுரஞ்செய்குன்றங்கால்கள்போற்பரிப்பப்போர்த்த
 விந்துவார்சடையோனேயவெழிலிமாநகரமெங்கும். (க௫)

அன்னநான்மாடத்துள்ளருகருளாரமைச்சர்வேந்தன்
 றன்னநாற்கருவித்தானைசராசரம்பிறவுந்தாழ்த்து

(க0) பச்சை - முதலிய மணிகளைச் சிதறுவ என்றது - ஏழு
 மேகங்களுள் சம்பவர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம் என்னு மிரண்டுமேகங்
 களும் நவரத்தினங்களைப் பொழிவனவாதலின். புஞ்சம் - திரட்சி.
 நித்திலம் - முத்து. (க௧) எழிலி - மேகம். (க௩) சாபம் - வில்.

(க௫) குடில் - குடிசை. (க௬) சராசரம் - சரம். அசரம் - சா
 ம - இயங்கியற்பொருள். அசரம் - நிலையிற்பொருள். பொன் அ
 னுள் - பொற்கொடிபோலும் உமாதேவியார். முன்னையான் என்ற
 து - வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தகாலத்தை. என்னன்ற
 தில் - அகாவுருபு ஆறும்வேற்றுமைப் பன்மைப்பொருளது.

முன்னையாடனினுமின்பழுங்குநெருந்தாருழிற்
பொன்னனுள்பாகனருளிந்புகமாரதிருந்தாரொத்தார் (௧௧)

சுழைசெழுவரையினுச்சிசுவிழ்கின்றபுயல்போற்கார்குழற்
திழைமணிமாடததுமபெறிதுளியுடைந்துதுளளத
சுழைகூடல்வறப்பவாங்கிததன்னுடவரப்பப்பெயது
டசுழைசுருமவெளகிளினவருணனுமவெளகிளின (௧௨)

சுழைகிளின்கழிந்தவசசநாணமீதூரமாரன
மொடுங்கிளனுள்ளத்தானோருவகைவந்தெய்தப்பொற்புத
சுடங்கரைகுறுகாமுனனெய்தகண்சுதுபினரேயநதுபாச
மடங்கிளினமடங்காவனபின்வள்ளலெப்புகைசெயவான. (௧௩)

சுரிதநீநுடிக்கண்டிபூண்டுவாங்கந்கையாதி
வனிதையாபசும்பொற்கும்பவாசநீரவடித்தநீட்டப்
டனிமலாசசந்தவகந்தமணிககலன்பசுமபொளுடை
பனையனபிறவுமின்றுகறபகமெடுத்ததுக்காட்ட.

புசுனியமுதமைந்துகெளவியமுதுதூபஞ்
செங்கதிராவிளக்கமின்னதேவரான்கொடுப்பசேசேற்க
ணங்கைதன்பதியைப்பூசித்தாயிரநாமங்கூறிய
பாங்கதிராமுததஞ்சாத்தித்தொழுதடிபணிந்துகின்றான். (௨0)

சுருசசனையுவந்தவாதிமலனியாதுவேண்டிற்
புரைத்தியென்றேதநீர்க்கோனெல்லைதாழ்ந்தொன்றினுலு
சுரைத்திடவரியல்சுதககடிமவென்வயிறறுநேயயின
நரைத்தடமாடியினனேநீர்திடப்பெற்றேனெந்தாய. (௨௧)

(௧௪) மழைகளும் வெளகிளின்ற என்றது - கரியமேகங்களும்
விடாது மழையைச்சொரிந்து தேகமவெளகிது நாணிளின்றதை. வ
ருணனும வெளகிளின்றான் என்றது - தனதுசெயல் முற்றமுமை
பால் வருணனும அசசமுற்று அசைவற்று நின்றமையை.

(௧௫) பொற்புத்தடம் - பொற்றாமரைத்தடாகம் நடுங்கினன.
சுடுக்கினன, மடங்கினன - முற்றெசசங்கள்.

(௧௬) கங்கையாதிவனிதையர் என்றது - கங்கைமுதலிய ஏழு
புணியநதிகளாகிய பெண்களை, (௨0) ஐங்கனி - ஐயம்சம்பழம்,
நாரத்தமபழம், தமரத்தம்பழம், குளஞ்சிப்பழம், மாதுளம்பழம்.

(௨௧) ஒன்றினுலும் என்றது - மணிமந்திர ஓடித்தாதிக்களை.
இன்னே - இது இனி என்னு மிடைச்சொற்றிரிபு.

மேற்படி - வேறு.

வேதமுதற்கலைகாட்சிமுதலளவைவிரிஞ்சன்முதல்விண்ணோர் செய்யுஞ், சோகனையுளகப்படாச சோதியுனைசசோதிக்கத் துணிக தேனந்தோ, பேதைமையேனிடத்தென்ன குணங்கண்டென்பிணி தீர்த்தென்பெற்றாயாசை, கோதமிலாய்குற்றமேகுணமாகக் கொள் வதுகிண்குணமோவையா. (உஉ)

பேர்ன்னகாரன் காலந்தாழ்த் துணையருசசித் தயர்ச்சியொடும் போனவாறு, மென்னெனயான்வினவியதும் விராரியிறைகொடுத்த துமவ்விறைக்குநேர்யான், பின்னைவினாதுமவன்சொல் வழியுன் னைசசோதித்தபெற்றிதானு, முன்னவனேயுன்னருளாலென்பிணி க்குமருந்தாகிமுடிந்தவாறே. (உ௩)

ஆறுமதிமுடியணிந்தவருட்கடலே வயிற்றுநோயன்றிமேனான், மாறுபடுமிருவினையு மலவலியுங்கெடவீட்டின் வழியும்பெற்றேன், வேறினிமந்திரமென்னை மணியென்னைமருந்தென்னை மெய்மையா கத், தேறுமவர்க்கிப்புனிததீர்த்தமேபிணியனைத்துத்தீர்ப்பதன்றே.

மேற்படி - வேறு.

அடியனைன்முன்னஞ்செய்தவபராதமிரண்டுந்தீரும் படிபொறுத்தருள்வாயென்றுபன்முறைபரவித்தாழ்த் து மடிவிலாமகிழ்ச்சிபொங்கவாங்களுஞ்சிறிதுவேண்டிக் கடியதன்னகரம்புக்காங்குடதிசைக்காவல்வேந்தன். (உ௫)

(உஉ) காட்சிமுதலளவை என்றது - பிரத்தியட்சம், அதுமா னம், ஆகமம், அபாவம், அருத்தாபத்தி, ஒப்புஎன்னு மறுவகைப்பி ரமாணங்களை. இதனுள், வேதமுதற்கலை என்றது - ஆகமப்பிரமா ணத்தை. பேதமை - மெய்யறிவின்மை. கோதமிலாய என்றது - விருப்பு வெறுப்பில்லாதவனென்பதை. கோது - குற்றம்.

(உ௩) இறை - விடை.

(உ௪) மணி என்றது - தன்னைத்தானறிந்துகின்ற வையித்தி யாசிரியன், கோசபீசமுதலிய ஓளடதங்களை முறைப்படி யமைத்து ப்புடந்தீர்த்தெடுத்தோர் குளிகையை. அதனைத்தமரிட்டுத் தரிப பவாது நோய்முதலியவைகள் உடனே கசிக்குமென்பதை, அகத்தி யர் கரிசிலைமுதலிய வையித்திய நூல்களிற்காண்க.

எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவிளையாடற்படலம் ௨௪௫

வன்றிறல்வருணன் விட்டவாரியைவிலக்கவீசன்
மின்றிகழ்சடையினின் றுநீங்கியமேகநான்குங்
குன்றுபோனவந்துநான்குடமர்க்குடலாலே
யன்றுநான்மாடக்கூடலானதான்மதுரைமூதார். (௨௪)

நான்மாடக்கூடலானபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨௪ - க்கு - திருவிருத்தம்-௧௩௩௨.

திருபதாவது,

எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவிளையாடற்படலம்.

கலி நிலைத்துறை.

சத்தநான்மறைப்பொருள்வரைதள்ளுநீண்முடிமேல்
வைத்தகார்கணன்மாடமாமதுரைமேல்வருண
னுய்த்தமாரியைத்தடுத்தவாறுரைத்துமேறுயர்த்தோர்
சித்தராய்விளையாடியசெயல்சிறிதுரைப்பாம். (௧)

தேடருங்கதிர்மணிமுடிச்செழியனும்பாண்டி
நாடருந்திருவெய்திமேனல்லவீடெய்தத்
கூடலம்பதிமேவியகுணங்குறிகடந்த
வேடரங்கொருசித்தமெய்வேடராய்வருவார். (௨)

வட்டவார்சடைக்குஞ்சியம்பூணூன்மார்பு
மிட்டநீறணிதிலகமுமிணைக்குழைதூங்க

(௧) சத்தநான்மறை - ஒலிவடிவமாகிய நான்கு வேதங்கள். வ
ரை - எல்லை. சத்தநான்மறைப்பொருள்வரைதள்ளுநீண்முடி என்ற
து - பாஞ்ஞானத்தாலன்றி விந்துசத்தியின் காரியமாகிய அபாஞ்ஞான
த்தாலாராய்தற்கு அரிதென்பதை.

(௨) குணங்குறிகடந்தவென்னுங்குறிப்பால் வேடர் என்றது -
நட்களசிவத்தை. குணம் - முக்குணங்கள். குறி என்றது - ஆண்
பெண்என்னும் பகுப்பினை.

வீட்டவெள்ளைமுத்திரையுந்தோல்விரித்தபட்டிகையுஞ்
சட்டவெண்பொடிப்பொக்கணந்தூக்கியதோளும். (௬)

தூயவெண்பொடியழிந்துமெய்சிவந்திடச்சுவடு
செய்யும்வெண்டிரட்டிகளீண்மாலையுஞ்சிவந்த
சையிலங்குகட்டங்கமுங்கண்டவர்மனஞ்சென்
றுமயவனபுறவீக்கியவுதரபந்தனமும். (௭)

அட்டவேங்கையீருரிவவகீண்டசைத்தகோவணமு
மொட்டவீக்கியபுலியதளடுக்கையுமிடத்தோ
ரிட்டயோகபட்டிகையும்பொன்னிதையிடைகட்டப்
பட்டசுட்டுறவிவேத்திரப்படைக்கையுப்படைத்தது (௮)

வேதகிண்கிண்சிலம்புகுந்தமகளினிமிழற்ற
வோதரும்பதமுளரியுறருண்மதுவொழுகப்
போதவானந்தமதுதார்தலர்முகம்பொலியப்
பாதபங்கயமுபட்டப்பாதுகைநூட. (௯)

சிறிதுமூலும்வெயர்வையுடையுருந்தநம்பக்
குறுகியாவணஞ்சித்திரகூடநாற்சத்தி
மறுகுருளிகையுபரிகைமாரிகைவாயி
வறுகுருதுரைதெற்றியிவ்விடதொழுகடைந்து (௧௦)

தெற்கிருப்பவர்போல்வடதிசையின்றிசென்று
புக்கிருப்பதங்குத்குளார்போலமேற்றிசையி
னக்கிருப்பதும்யாவருநாடினாரியத
தக்கதன்றியேயிந்திரசாலமாத்தணந்தும். (௧௧)

செய்வெற்பிணையணியதாசசெய்துமற்றணித்தாய
மேய்வெற்பிணைசசேயதாவிடுத்துமெய்முதுமூப்

(௬) வெள்ளைமுத்திரை என்றது - சங்கத்தோடுகளைப் பொக்கணம் என்றது - பிறர்க்குவிபூதிநல்க, இப்பிவடிவாகத் தலையோட டானமைத்ததொருகருவி இதனைச், “சுத்தியபொக்கணத்தென்ப ணிகட்டங்கம் எனவருந் திருக்கோவைபார்க்கு நசுசினார்க்கினியரெ முதிய வுரையிலுமுணர்க.” ஐந்துமுகங்கள் தலையிற் பொருந்தசெய்யாத வட்டவடிவாகிய ஒர்பை எனவும் பொருள்கூறுவர்.

(௭) கட்டங்கம்-மழு. உதரபந்தம்-கடிகுத்திரம். அதள்-தோல் சுட்டுறவி - பிரம்பை வீசும்போதுண்டாகும் ஒர்விதக்குறிப்போரை

(௮) ஆவணம் - கடைவீதி. நாற்சத்தி - நான்குதெருக்கள் கூடுமிடம் குளிகை-வீட்டிதற்பு. தெற்றி - திண்ணை. அறுகு - சிங்கம்

(௯) நக்கல் - சிரித்தல்.

எல்லாம்வல்லசித்தர்திருவிளையாடற்படலம். ௨௪௭

பாயமக்களையிலையவராக்கியுங்குதலை

வாயமக்களாக்கழிமுதுமக்களாவகுத்தும். (௬)

ஆணைப்பெண் ணுருவாக்கியும்பெண்ணையா ணுருவ

மாணக்காட்டியுமலடியைமகப்பெறச்செய்துங்

கோணக்கூன் செவிடுமைகண்ணுருடுபங்கெவருங்

காணத்தீர்த்துநா லுலோகமுங்கணகமாச்செய்தும். (௧௦)

செல்வர்தம்மனைப்பொருளெலாம்வறுமையிற்சிறத்தோ

ரில்லமெய்தவுநட்டவரிகலின்நித்தம்மின்

மல்லும்வெஞ்சமரிழைப்பவகாஞ்சிரமரத்தி

னல்லதிங்கனிபழுப்பவும்வஞ்சகணையத்தும். (௧௧)

பருவமாறியபருவத்திலவையநீர்பரந்து

வருவதாக்கியுள்ளவும்வறந்திடச்செய்தும்

பொருவிநீஞ்சுவையோடையுட்பொய்கையுமுவர்ப்புத்

தருவவாக்கியுமுவரின்சுவையவாதத்தும். (௧௨)

வீசிமாத்திரைக்கோலின விண்ணினட்டதன்மே

யாசிராட்டியிட்டேமேற்பெருவிரலான்

யாசிராடியுமுசிபேற்றலைகிழக்காக

மரில்சேவடிப்போதுவான்மலர்த்திடச்சுழன்று. (௧௩)

சண்டவெம்பணிப்பகையெனப்பறந்துவிண்டாவிக்

கொண்டலைப்பிடித்திடியொடுங்குடித்தநீர்ப்பழிந்து

கண்டவர்க்கதிசயம்பெறக்காட்டியுங்காண

ண்டலத்தினிற்பண்டுபோலிறைகொளவிடுத்தும். (௧௪)

எல்லிடைப்படும்பொருள்களையிராவெழப்பார்த்து

எல்லிடைப்படும்பொருள்களைப்பகல்வரவமைத்தும்

வல்லழற்புன லுளர்வளிவலிகெடப்பார்த்து

எல்லபோதுகாய்கனியிலாநாள்படக்கண்டும். (௧௫)

இளைகால்விழிக்கிழவரைப்பிரம்பினல்வருடிக்

ளையாடவராக்கியக்கணவருக்கிசைய

(௬) முதுமக்கள்-விருத்தர். (௧௦) பங்கு-முடம். நாலுலோகம்-வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம்.

(௧௧) காஞ்சிரம்-எட்டி. (௧௩) ஆசு - குற்றம். இல்-இன்றி.

(௧௪) பணிப்பகை-கருடன். பணி-பாம்பு. (௧௫) எல்-பகல். அல்-இருள். படக்கண்டும் என்றது-காய்க்கச்செய்தலை.

வீளைவாய்முதுகற்பினார்கருவடைந்திளமை
யானவேத்திரம்வருடீரளித்தருள்செய்தும். (௧௬)

அகரமாதிரிமூன்றாகியவாகருடணமே
புகரிலாவதிரிச்சியமஞ்சனம்பொருவில்
வகரமாதிரிமூன்றாகியவசியமேவாத
மிகலிலாவயத்தம்பமென்றின்னைவசெய்தும். (௧௭)

வேதநூற்றெளியார்களைக்கலைக்கும்வினக்கப்
பூதிகாவினிற்சிதறியும்பூழியன்காதன்
மாதாரொடும்பயில்புதுமணமலர்க்காவிற்
காதரீண்டகோட்டெங்கினைக்கரும்பினைசெய்தும். (௧௮)

ஏனைவான்றருக்குலங்களைப்புட்களையிருகோட்
டானையாதிபல்விலங்கினையொன்றையொன்றாக
ஞானநோக்கினுணைக்கியுநாடியவிலையோர்
மானினுைக்கியராகிலோமெனவெழில்வாய்த்துட் (௧௯)

நாகநாடுபொன்னாட்டுளபொருளும்நெரு
ளாகவாக்கியுமின்னணம்விசைகளனந்த
மாகநாயகன்மலைமகனையகன்மதுரை
யேகநாயகன், திருவிளையாடல்செய்திருந்தான். (௨௦)

(௧௬) வேத்திரம்-பிறம்பு. வருடி-தடவி. வீளை-ஓர்வகையொலி.

(௧௭) அகரமாதிரி மூன்றென்றது—ஆகருடணம், அதிரிச்சியம், அஞ்சனம் என்னும் மூன்றுமொழிகளுக்கும் அகரமே முதலெழுத் தாகலின். வகரமாதிரி மூன்றென்றது—வசியம், வாதம், வயத்தம்பம் என்னு மூன்றுமொழிகளுக்கும், வகரம்முதலெழுத்தாதலின், ஆகரு டணம் என்பதில் ஆகாரமும், வாதம் என்பதில், வா - என்னு முயிர் மெய்யெழுத்தும்முதலெழுத்தாய்நிற்க. அகரவகரங்களே முதலெழு த்துக்களென்ற தென்னையெனின், ஆ-வா-என்பன அகர, வகரங்க ளின் விகாரங்களேயாதலின். ஆகருடணம்-தூரத்திலுள்ளதை சமீ பத்தில் வருவித்தல். அதிரிச்சியம்-கண்களுக்குப் புலப்படுவதைப் பு லப்படாமற்செய்தல். அஞ்சனம் - மறைத்துகிடக்கும் பொருள்களை வினக்கிக்காட்டுதல். வசியம்-பிறரைத்தன்வயப்படுத்தல். வாதம்-இ ரும்புமுதலியவற்றைப் பொன்னாக்குதல். வயத்தம்பம்-பாலரைப்பா லராகவேயிருக்க வயதைநிறுத்தலும், விருத்தரை, இளைஞரேயாக வும், இளைஞரை விருத்தரேயாகவும், நிலைபெறச் செய்தலும்.

(௧௮) பூழியன்-அபிடேக பாண்டியன். கோள்-வயிரம்.

(௧௯) எழில்வாய்த்தும் என்றது-வசியம். (௨௦) நாகநாடு-பாதலம்.

சித்தயோகிகள்செய்கின்றவாடன்மேற்செலுத்தி
வைத்தகண்களுஞ்சிந்தையும்வாங்கலர் திகைத்துத்
தத்தமாள்வினையதொழின்மறந்திருந்தனர் தகைசான்
முத்தவேதியரா தியமு துநகர்மாக்கள்.

(௨௧)

இனையசெய்தியையுழையராலிறைமசனறிந்தா
ளனையசித்தரையிங்ஙனநதருகெனவடுத்தார்
தனையகற்றினன்சித்தரைச்சார்ந்தவர்தாமும்
வினையவென்றவராடலேவியந்துகண்டிருந்தார்.

(௨௨)

அமைச்சர்தங்ஙனவிடுத்தனமைச்சருஞ்சித்தர்
தமைச்சரண்பணிந்தரசன்முன்வருகெனத்தவத்தோ
ரொமக்குமன்னனாலென்பயனெனமறுத்திடமண்
சுமக்குமன்னவன்றம்மவர்தொழுதனர்போனார்.

(௨௩)

அறுசீரடிபாசிரியவிருத்தம்.

மன்னன்முனமைச்சர்சித்தர்மறுத்துரைமாற்றங்கூற
முன்னவனருள்பெற்றிம்மைமறுமையுமுனிந்தயோக
ரிநிலவேந்தர்மட்டோவிநதிரையன்மாலேனார்
தன்னையும்திப்பரோவென்றிருந்தனன்றமுவேந்தன்.

(௨௪)

எல்லாம்வல்லசித்தர்திருவினையாடற்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௩௫௬.

இருபத்தோராவது,

கல்லானைக்குக்கரும்பருத்திய படலம்.

கவிநிலைத்துறை.

செல்லார்பொழில்கூழ்மதுராபுரிசசித்தரெல்லாம்
வல்லாரவராடலையாருரைசெய்வவல்லா
ரெல்லாருட்வியப்புறவித்தனிச்சித்தசாமி
கல்லானை தின்னக்கரும்பீதகதையஞ்சொல்வாம்.

(௧)

(௨௧) ஆன்வினையதொழில்-ரித்தியகருமங்கள். முத்தவேதியர்-
முத்தத்தன்மை வாய்ந்த அந்தணர் ; அதாவது-ஆன்மாவின் தோற்
றமற்றுச் சிவத்தோற்றமாய் ரின்றவர். (௨௨) வினையை வென்றவர்
என்றது—இயல்பாகவே பாசங்களில்கிணவராதலின். அடுத்தார்
தனை என்றதில், கட்டுரைச்சுவைப்பொருள்படவந்த, தான் என்னு
ம் அசைநிலையிடைச்சொல், தன் எனக்குறுகின்றது. (௨௩) தம்ம
வர் என்றது-மந்திரிகளை.

(௨௪) முன்னவன் என்றது—தனிச்சையால் பிரபஞ்சத்தோ
ற்றத்திற்குத் திருமேனிகொண்டருளிய சிவபெருமானை,

பின்னையமச்சம்பெருகப்பெரியோனாயெண்ணு
தென்னையெளியாரெனயானிகழ்ந்துங்நீண்டச்
சொன்னேனவர்க்கென்குறையென்னிற்றுநவீகானே
தன்னேரிலார்தமைக்காணத்தருவதென்றோ. (௨)

ஆனந்தசித்தர்தமைக்காண்பலென்றன்புகூர்ந்த
மீனந்தரித்தகொடிவேந்தன்குறிப்புநோக்கி
மோனந்தரித்தசிவையோசுருமூர்தித்தம்பொன்
மானந்தனக்குவடமேற்றிசைவந்திருந்தார். (௩)

அருகாதசெல்வத்தவனன்றுதைத்திங்கடோற்றம்
வருகாலமாகமதுரேசனைவந்துவந்தித்
துருகாதாதாற்கழிந்துவல்லமாகமீள
வருவானவன்முன்வருகாஞ்சகிவன்கண்மாக்கள். (௪)

சிறிட்டவேங்கையதட்சேக்கையர்சிறியைந்தும்
பாறிட்டவேடர்யோகப்பட்டத்தர்கட்டங்கத்தி
லேறிட்டகையரிமூர்த்திருப்பாரைநோக்கி
மாறிட்டோக்கியெழப்போகெனவந்துசொன்னார். ()

பின்னாவருதென்னர்பிரான்பெரியோரைநோக்கி
யெந்நாடுதும்புருமக்கெனவரும்யாதுவேண்டு
தந்நாமமேதுதுவன்மின்னெனவையெடுத்த
நன்னாடுமெத்தகருள்நூத்திரிவமப்பா. (௬)

ஆனனுமிப்போதணிகான்மீரநாட்டிற்சாசி
தானுமிருக்குந்தலமாகுநாதலுதி
யானாதபிசையைப்பெருவாழ்வுடையார்நமர
நாணாளும்விஞ்சைநடாஅய்த்திரிசித்தரேமயாம். (௭)

ஆனந்தகானந்தொடுத்திங்குளவானசைவத்
தானம்பலுந்தொழுத்தற்பரமாகிவந்தே

(௨) ஈண்ட-வரும்படி. துருவி-தேடி. (௩) பொன்மானம்-
பொன்னாலாகிய இத்திரவிமானம். மானம்-முதற்குறை.

(௪) சஞ்சுகி வன்கண்மாக்கள் என்றது-மெய்சாப்பாளரை.
சஞ்சுகமுடையோன்-காஞ்சுகி. இது நீட்டும் வழிநீட்டல், கஞ்சுகம்-
சட்டை. (௫) சேக்கை-ஆசனம். ஐந்தும் என்றது-ஐம்புலன்களை.

(௬) ஆனந்தகானம்-காசித்தலம். தற்பரம் - தச்பரம் என்னும்
வடசொற்றிரிபு. தத்-அது, பரம்-பிரயோசனம், அல்லது-ஆசை. மா
னந்தமான என்றதை-மான் அந்தம் ஆன எனசொல்வகை செய
தி, தத்துவம்முப்பத்தாறும் கழிந்தவிடத்தேருத்தியாகையால், பிர
கிருதிமாயைக்கு அப்பாற்பட்ட எனப்பொருள்கொள்க.

ஞானந்தருமிந்நகரிம்மையிற்சீவன்முத்தி

மாணந்தமானபரமுத்திமறுமைநல்கும்.

(அ)

ஈண்டுள்ளவர்க்கெம்வீளையாடலைக்காட்டியிச்சை

வேண்டும்பலசித்தியுநல்குவம்வேதமாதி

மாண்டங்குமெண்ணெண்கலைஞானமும்வல்லமல்லாற்

சேண்டங்குமெல்லாப்பொருளும்வலசித்தரோம்யாம்.

(ஆ)

உன்னுனமக்குப்பெறல்வேண்டுவதொன்றுமில்லை

தென்னுவெனவுண்ணகைசெய்தனர்சித்தயோகர்

மன்னாநிவர் தம்மிறுமாப்புஞ்செருக்கும்வீறு

மென்னாவுளவிட்டறிவேனெனவெண்ணித்தேர்வான்.

(இ)

தேரும்பொழுதோருழவன்னொருசெல்வக்கன்ன

லாநுங்கமுக்கென்னவயிர்ப்புறக்கொண்டதாழ்ப்

பாருத்திசையும்புகழ்பங்கயசசெங்கைதாங்கி

நீரும்பிறையுங்காந்தார்தமைநேர்ந்துசொல்வான்.

(ஈ)

வல்லாரில்வல்லேமெனவும்மைதித்தநீரிக்க

கல்லாணைக்கிந்தக்கரும்பையருத்தினெல்லாம்

வல்லாருநீரோமதுரைப்பெருமாணுநீரே

உல்லாலெவர்தும்மனம்வேட்டதளிப்பெனன்றான்.

(உ)

மன்னாழுதிலைத்தளையிட்டவன்கூறக்கேட்டுத்

தென்னுவருதியெனப்புன்னகைசெய்துசித்தர்

மன்னால்வருவதெமக்கேதுநினக்குநாமே

யுன்னாசைநீரத்தருகின்றதலாமலுண்டோ.

(ஊ)

செல்லாவுலகத்தினுஞ்சென்றொருவிஞ்சைசுற்றோர்

பல்லாருந்குமதிக்கப்பயனெய்துவார்க

மெல்லாமறிந்தவெமக்கொன்றிலுமாசையில்லை

கல்லாணைகன்னற்கறிக்கின்றதுகாண்டியென்றார்.

(஋)

கடைக்கண்சிறிதேருறித்தார்முன்கடாக்கல்யாணை

மடைக்கண்டிறந்தாமதமுன்றும்வழியவிண்வா

(க) எல்லாப்பொருளும்வல்லசித்தரென்றதால், ஆக்கினாசித்த
ரெனப்பெயர் கூறினானென்க. (கக) செல்வம் என்றதற்கு, ஈண்டுச
செழுமை என்பதேபொருள்.

(கரு) கடாக்கல்யாணை என்றது—சாதியடை. கடாம் = மும்ம
தம். விண்வாய் = மேகத்தின்வாய்.

யடைக்கும்படிவாய்திறந்தார்த்துப்புழைக்கைநீட்டித்
தொடைக்குன்றஞ்சைவத்தண்டைப்பறித்ததன்றே. (௧௫)

பறித்துக்கடைவாய்வழிசாறளிபாய்ந்துக்கக்
கறித்துக்குதட்டிப்பருகிக்காமுசலாட
நெறித்துத்தருக்கிமிழ்சீறிநிமிர்ந்துநிப
மறித்துக்கடைக்கண்குறித்தார்பிணுமாயம்வல்லார். (௧௬)

மட்டுற்றதாரான்கழுத்திற்கண்டமாலையெண்ணை
யெட்டிப்பறித்ததிகல்காஞ்சுகிமாக்கன்சீறித்
கிட்டிக்களிற்றைப்புடைப்பான்கிளர்கோல்கொண்டோச்சச்
சிட்டத்தவர்கண்சிவந்தானையெச்சிறிநோக்க. (௧௭)

கண்டாவளியைக்களிறுண்டதுகண்கள்சேப்புக்
கொண்டானரசன்சிவயோகறிற்கோபமுளத்
தண்டாவரசன்மருட்டறுகண்ணர்சீறி
வண்டாரிதழிமறைத்தாரையடிக்கவந்தார். (௧௮)

அப்போதினமூலரும்பியசித்தசாமி
கைப்போதமைத்துக்கடித்தோர்தமைநின்மினென்ன
மைப்போதகம்ன்னவர்கைவத்தடிபேர்க்கலாற்றா
தெப்போதரியநிலையோவியம்போலின்றார். (௧௯)

மத்தக்களிறுன்னவெருளித்தழன்மாரியன்பு
பொத்தப்புதைத்தமனத்தற்புதம்பொங்கிச்சோர்ச்
சித்தப்பெருமானடிமாமுடிநீண்டப்பாச
பெத்தத்தமியேன்பிழையைப்பொறுமென்றுவீழ்த்தான். (௨௦)

அன்புக்கொங்குங்கருணைக்கடலானவைய
ரின்புற்றுவெண்டும்வாங்கேனெனத்தாழ்த்துவேந்த
னன்புத்திரப்பேறருள்வாயெனநல்கிச்செங்கை
வன்புற்றவேழமிசைவைத்தருண்டமவைத்தார். (௨௧)

(௧௭). கண்டமலை - கண்டசரம். கண்டத்திலுணிந்த முத்தின்
வரிசையாலாகிய கோவை என்பதுபொருள். சிட்டத்தவர் - சித்த
மூர்த்திகள். சிட்டம்-ஒழுக்கம்.

(௧௯) மைப்போதகம் அன்னவர்-கரியயானையையொத்த வீர
கள். (௨௦) பொத்தல்-பேய்த்தல். பாசபெத்தம் என்றது - ஆண
வாதி மலபந்தங்களை. (௨௧) வன்புற்றவேழம் - கல்யாணை.

கவிவிருத்தம்.

தழைக்குநீன்கதிர்த்தண்முத்தமாலையைப்
புழைக்கைநீட்டிக்கொடுத்ததுபோதக
மழைக்கைநீட்டினன்வாங்கினனீதியிற்
பிழைக்கலாதபெருந்தகைவேந்தனே.

(௨௨)

முத்தமாலிகைவாங்குமுன்முன்னின்ற
சித்தசாமிதிருவுருக்கண்டிலன்
மத்தயானைவடிவமுமேனைய
வொத்ததாகவுவோன்வெருவினான்.

(௨௩)

இந்தவாடலெமக்குயிராயவ்வ
வந்தமில்லியருள்விலையாட்டெனா
முந்தைவேதமுதல்வனைமீளவும்
வந்துவந்தனைசெய்தனன்மன்னனே.

(௨௪)

முழுதுணர்ந்தமுதல்வனின்னாடலை
யிழுதையேனறியாதளந்தேனெனா
வழுதிதைஞ்சியபராதமீத்துகை
தொழுதுநின்றதுதிக்கத்தொடங்கினான்.

(௨௫)

கொச்சகக்கலிப்பா.

வேதியாய்வேதவினெபொருளாய்வேதத்தி
ன்தியாய்நீதிநெறிகடந்தநீளொளியா
யாதியாய்ராய்நடுவாயவைவழித்த
சோதியாய்நின்றாயென்சோதனைத்தோரின்னியல்பே.

(௨௬)

நின்னான்மொழித்தமறைநின்னடிகள்வந்தித்தும்
பன்னாளுருச்சித்தும்பாதந்தலைசுமந்து
முன்னமம்வாசித்துமுன்னையறியேனென்று
சொன்னாடையேனென்சோதனைத்தோரின்னியல்பே.

(௨௭)

பெரியதினும்பெரியதுமாய்ச்சிறியதினுஞ்சிறியதுமா
யரியதினுமரியதுமாயெளரியதினுமெளரியதுமாய்க்

(௨௮) இழுதை - அறில்லாதவன். (௨௭) பாதந்தலைசுமந்து
என்றது - பாதுகையாகித்தாங்குதலை. உன்னமம் வாசித்தும் என்ற
து - வேதமுழுதும் சிவன்திருநாமங்களே கூறப்படுதலை.

(௨௯) பெரிது - மகத்து. சிறிது - அணு. கரியது - அதுபரு
திப்பொருளது. கரி-சாட்சி. காண்பான் என்றது - ஆன்மாவை. கா
ட்சி-விடயப்பொருள். துரியம் - மேலானபொருள்.

சரியதுமாய்க்காண்பாணங்காட்சியுமாவவைகடந்த
துரியமுமாய்கின்றயென்சோதனைத்தோகின்னியல்பே. (௨௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுபல முறைபழிச்சி மனையெய்தி விக்ரமனை மீன்றுபன்னா
ட், டொன்றுமுறை கோலோச்சி விக்ரமன் சுவன்மசைப்பார் சு
மத்திப்பாசம், வென்றுகளைத் தருட்சித்த சாமிதிரு வருணைக்கால்
விளைபேரின்ப, மன்றமது வீழ்வண்டிற கலந்திருந்தா னபிடைகமா
றன்மன்னே. (௨௯)

கல்லாணைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௦ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௩௮௩.

இருபத்திரண்டாவது,

யாணைய்யதபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

கட்டவிற்குக்கையர் கலாணைகழைதின்ன
விட்டதிதுபஞ்சவனிடத்தமணரேவி
விட்டமதயாணவிழமேவலர்புரத்தைச
சுட்டகணை விட்டயிர்தொலைத்தமுறைசொல்வாம். (௧)

விக்ரமபாண்மயன்விலற்கரியசெங்கோ
றிருகிலனுந்திறைகொள்செல்வகிறையெய்த
வகிரமவெங்கலியரும்பகையொதுங்கச்
சககாமுருட்டியிடர்சாய்த்துமுறைசெய்வான். (௨)

புத்தாமனாதியபுறக்களையகழ்ந்து
சித்தமறைபாகமநெறிப்பயிர்வளர்த்து

(௨௯) விக்ரமன்-பராக்கிரமத்தையுடையவன். சுவல்-தோண்
மேல். (௧) பஞ்சவன்-விக்ரமபாண்மயன். (௨) புறக்களைஎன்றது-
முக்கூற்றுப் புறச்சமயக்களைகளை. மறைபாகமப் பயிர்வளர்த்தென்
றது-வைத்திவைக்களை விருத்திசெய்தமையை. விதியாவது-அரு
ணைநோக்காது அறத்தினையிட்டல். பத்தியாவது-அறத்தின் முதிர்
ச்சியால், அருள்வழி நின்றல்.

மெய்த்தவிதிபத்தியின்விளைந்தபயன்யாருங்
துய்த்திடமதுத்தொழினடத் திவருதுயோன். (௩)

மருவிதழியானுறையும்வானிழிவிமானத்
தருகுவுடபக்கமுறவாலயமெழுப்பி
யுருவருவிண்ணியுமொருவிவருசித்தர்
திருவுருவுகண்டுபணிசெய்தொழுநூளில். (௪)

செய்யக்திரோன்வழியசெம்பியனொருத்தன்
கையனவன்வென்றியில்காஞ்சிநகருள்ளான்
பொய்யமணர்கட்டுரைபுறத்துறையினின்றான்
மையின்மதிமாறனொடுமாறுபடலின்றான். (௫)

முடங்கண்மதிசெஞ்சடைமுடித்துவிடையேறும்
டங்கரகசேவடிவிழுங்கியமனத்து
டங்கணாகாதென்னென்றிவந்துபொரலாற்று
ங்கலனொர்வஞ்சினயினுடமதித்தான். (௬)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனங்கவுஞ்சங்கோலத்தனந்திரிகூடங்காஞ்சி
குஞ்சரசையமேமகூடமேவித்தமென்னு
மஞ்சிவர்வரைகனெட்டும்வைகுறுமமணர்த்தம்மி
லெஞ்சலில்சூரவர்க்கோலவேறுவேறெழுதிவிட்டான். (௭)

வடிவுபேரூன்னெல்லாமாசிருள்புதையின்ற
வடகண்மாராவாரொண்ணியிவருமார்த்தார்வேய்த்த
முடிசெழுவேத்தன்விட்டமுடங்கலையிந்ததுவாசித்
திடிசெழுகார்போற்குன்றினிழித்துவேறிடத்திற்செல்வார். (௮)

யாவருமொருங்குகூடியிருள்வழிகொள்வதேய்ப்பக்
காவல்வல்லாணஞ்சூழ்த்தகாஞ்சிமாநகரத்தெய்திப்
புலல்தாரான்கோயிற்புறங்கடைபுருத்துவேத்த
னேவலர்விடுப்பவன்போயிறைமகனிருக்கைபுக்கார். (௯)

(௯) உரு அரு இரண்டினையும் ஒருவிவருசித்தர் என்றது-பஞ்
சூத பரிணாமமாகிய தூஸவருவும், மூலப்பகுதியின் காரியமாகிய
குக்குமவருவும் மாவாகாரியமாதலால் அவற்றைக்கடந்து அருளுரு
வாய்வத்தமையை. (௭) கவுஞ்சம், இது கிரவுஞ்சமென்பதன்றிரிபு.
குஞ்சரசையம் என்றது—யானைகள்வசிக்கும் சைபைகிரியை. சை
யம்-சகிக்கத்தக்கது என்னும் பொருளது. (௮) அடிகன்-இது சம
ணருள் ஆசிரியராய் தின்றவர்க்குச் சிறப்புப்பெயர். வேறிடம் என்ற
து-காஞ்சிக்குட்கா; தமதிருக்கைக்கு வேறான இடம் என்பது பொ
ருள்.

மன்னவன்முடிமேற்பீலிவைத்தனராக்கக்கூற
வன்னவனவரைநோக்கிவசியமுன்னாறும்வல்லீர்
தென்னனையாபிசாரஞ்செய்துநாசெருத்தா லுங்கட்
கென்னதுநாடுபாதிதருவல்போயியற்றுமென்றான். (௧௦)

தவம்புரிந்தவமேசெய்வார்தாமதற்குடன்பட்டேகி
சிவந்ததென்முனாரீர்ப்பாலிநெடுங்கரைக்காதமுன்றிற்
கவர்த்தகன்சாலேகோலியோசனையகலங்கல்லி
கவம்படுவேள்விக்குண்டங்கோணமெட்டாகக்கண்டார். (௧௧)

விடம்பொதிகாட்டம்பெய்துநிம்பநெய்வீராயநஞ்சி
னுடம்புடையுயிரின்சோமுகநிறிப்பொடியுறுமெண்ணெ
யிடம்படவாயங்காந்தவெரிக்குழிபுதையப்பெய்து
கொடும்பழிவேள்விசெய்தார்கொல்லாதவிதம்பூண்டார். (௧௨)

மாடுளபொதும்பாந்தாவனமுளசோலையுள்ள
காடுளகருகிச்சாயக்கயலுளவோடையுள்ள
கோடுளவாலியுள்ளகுளமுளவறப்பத்தாவிச்
சேடுளமுகிலுத்தீயச்சிகையெழுருண்டத்தீவாய். (௧௩)
கூற்றெழுதோற்றம்போலவஞ்சனக்குன்றம்போலக்
காற்றெழுசெவியுநால்வாய்க்கெளவியமருப்புமாறு
ஊற்றெழுமதழுமுசலாடியவொற்றைக்கையு
மேற்றெழுவிடம்போற்சிறியெழுத்ததோர்தறுகண்யானை. (௧௪)

அத்தமாவேள்வித்தீயுமவியமும்மதமுஞ்சோ
வத்தமாகநிறைநீபோய்வழுதியுமதுரையோடுஞ்
சிந்தவேதொலைத்தியென்னாததென்றிசைசெல்லவேவி
முந்தவேவிடுத்தமாகமுத்தருடலமணப்பேய்கள். (௧௫)

(௧௦) பீலி-மயிற்றோகை. வசியமுன்னாறும் என்றது—வசியப்,
வயஸ்தம்பம், வாதம், அதிரிசியம், அஞ்சனம், ஆகருஷணம் என்ப
வற்றை. ஆபிசாரம்-சத்தருமாணயாகம்.

(௧௨) விடம்பொதிகாட்டம்-விஷத்தன்மையையுடைய எட்டி
விறகு. நிம்பநெய் - வேப்பெண்ணெய். நஞ்சினுடம்புடையுயிரின்
கோழ் ஊன் என்றது—விஷம்பொருத்திய சரீரத்தையுடைய சர்ப்ப
த்தினது கொழுவியதையை. கறிப்பொடி-மிளகுத்தான்.

(௧௩) மாடுளபொதும்பாந்தல் காடுளவென்பதுகாறும் உள்ள
உயிர்கள், ஓரறிவுயிர்முதல் ஐயறிவுயிர்காறு முள்ளனவும்; ஓடையு
ளவென்பதுமுதல் குளமுளவென்பதுவரையில், மல்கும் ஏனையுயிர்
களும் ஆதலாக்குறி, வறப்ப எனப்பொதுவினை தத்துவறினார்.

கவிவிருத்தம்.

அருளற்றிருளுடலிற் புறையணைக்கவவர்களுட்
டெருளற்றருமறையிற்படர்செயலற்றிகபாமெய்ப்
பொருளற்றவனனிகத்தொடுபுறமொய்த்திடமதமா
வெருளற்றிடிசூலிற்படிவெடிபட்டிடவருமால். (௧௬)

அடியின்னளவகல்பாதலமுடியின்னளவண்ட
மிடியின்னளவெழுகார்செவியெறிகாலனவகில
மடியும்மளவுளர்கான்மதமழையின்னளவுலக
முடிவின்னெழுக்கடல்கண்ணழவளவாமுதுவடவை. (௧௭)

கூற்றஞ்சிடவருமிக்கரிசூலஞ்செவிமுழைவா
யேற்றஞ்செயமடங்குஞ்செவியெறிகால்வழிவிழித்தீ
யூற்றஞ்செயமடைவாயுடைந்தொழுங்குடமதநீர்
நாற்றஞ்செயத்திசைசேவழமுநடுக்கஞ்செய்துநலியும் (௧௮)

இடிக்கும்புயல்வயிற்றைக்கிழித்திடயேற்றினையுதிர்க்கும்
வெடிக்கும்பிளிறொலியாற்றிசைவிழங்கிச்செவிடாக்குந்
துடிக்கும்புழைக்கையோச்சிவிண்டொடுகுன்றினைசகற்றிப்
பிடிக்குங்கடல்கலக்குந்தனிப்பெருமத்தெனத்திரிக்கும். (௧௯)

உருழக்குரலொலியிற்றுளரொலிவிட்டெறிசெவியிற்
றிருமுட்பிறையெயிறிற்றழலெறிகட்டிருளுடலிற்
றருமுக்கடவருவித்தூலடியிற்றெனநிலமேல்
வருமுக்கிரவடவைக்கணல்வரினொப்பதமதமா. (௨௦)

தெழிபட்டதிக்கயத்தின்செவிதீயப்பகையோடும்
வழிபட்டொருகடுங்கூற்றெனவருகுஞ்சாவாவை
விழிபட்டவர்மொழியாறுணர்வினாபட்டலர்வேம்பன்
சுழிபட்டலைபுனல்போன்மனஞ்சுழன்றானினைந்தழன்றான். (௨௧)

(௧௭) பாதலம் - பாதாளம். அண்டம்-வானுலகம். இடி - முழக்கம். உளர்கால்-சஞ்சரிக்கும் ஊழிக்காற்று. உலகமுடியின்எழுகடல்-மகாப்பிரளயகால சமுத்திரம். முதுவடவை - ஊழித்தீ.

(௧௮) முழைவாய் - குகையினிடம். ஊற்றம் - மிகுதி.

(௧௯) பிளிறல்-முழங்கல். புழை-துவாரம். திரிக்கும்-சுழற்றும்.

(௨௦) உறுமு-இடி. ஒலி-காற்று. முக்கடவருவி-மூன்றுமதநீராகியஆறு. ஒலியிற்று, செவியிற்றுஎன்பன, இடையில் இன்சாரியை பெற்றுவந்தஒன்றன்பாற்படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்றுகன். (௨௧) தெழி-முழக்கம். பகைஎன்றது - பகைவர்களாகியசமணர்களை. விழிபட்டவர் - அண்டோர். பொறையாற்றிய - சுமக்கப்பட்ட.

மைப்போதகம்பொன்றயாற்றியமணிக்கோயின்முன்னுறுகாக்
கைப்போதகமுரித்தான்கழற்காற்போதகமுறத்தாழ்ந்
திப்போதகந்தனையுந்தொலைத்தோனைக்காத்தியென்றிரந்தா
னப்போதகல்வானின்றொருதிருவாக்கெழுந்தன்றே. (௨௨)

விட்டார்வலிகெடநாமொருவிற்சேவகளுகி
யொட்டார்விடவருவெங்கரியுயிர்வெளவுதுமுதனின்
முட்டார்பொழிற்கடிமாரகாயந்தீட்டிசைமருங்கோ
ரட்டாலைமண்டபஞ்செய்வெனவதுகேட்டெழுந்தாசன். (௨௩)

அகங்கவ்வியகளிப்பெய்திவந்தட்டாலைமண்டபம்பொன்
னகங்கவ்வியதெனத்தானொருநாளுந்நினிலடுத்தே
சகங்கவ்வியபுகழான்செய்ததறுகட்கணைமதமா
முசகங்கவ்வியவிற்சேவகண்வருவானதுமொழிவாம். (௨௪)

-அறுசீடியாகிரியவிருத்தம்.

நீனிநனீத்தநீந்துகிழன்மதியிரண்டென்ன
வானிறவலயச்சங்கவார்குழைதுழைவித்தம்பூம்
பானிறவெனெங்காணப்பட்டர்சடைமறைத்துத்தோற்றுங்
கானிறைகுஞ்சிக்குட்டிற்சுளிமயீற்கலாபஞ்சுடி. (௨௫)

கருங்கடன்முளைத்தசெக்கர்க்கதிரெனக்குருதிக்கச்சை
மருங்குறவிக்கிச்சோரிவாயுடைவாளுங்கட்டி
யிரங்குநான்மறைகளேங்கவருநிலத்தீண்டுதாளிற்
பொருங்கழல்வளைத்துவாளிப்புட்டிலும்புறத்துவிக்கி. (௨௬)

வீங்கியதடந்தோளிட்டவார்சிலவில்வினோடும்
பாங்குறையிமையப்பாணவபாதிபேயன்நிறுற்றும்
வாங்கியவண்ணம்போன்றுமல்லதுமாதுமேர்ப்பா
லோங்கியவண்ணம்போன்றுமொளிறிதம்பசுத்துதோன்றி. (௨௭)

(௨௨) மைப்போதகம் - கரியதிக்கு யானைகள். மணிக்கோயில்
என்றது-இத்திரிவிமானத்தை. கைப்போதகம் - துதிக்கையையுடை
யயரணை. கரப்போது - திருவடித்தாமரை. போதகம் - யானை.

(௨௩) ஒட்டார் - பகைவர். வெளவல் - கொள்ளை கொள்ளல்.
கவ்விய-பொருத்திய. (௨௪) பொன்னகம்-மகம்மேரு. (௨௫) நீத்தம்-
வெள்ளம். கண்டுகடலின்மேல் கின்றது. கலயம்-வட்டாடிவம். பூ
தாமரைமலர். பானிறவெனெங்காண-என்றது-வெண்ணையுபுரியு அன்ன
பட்சியாய்த் தேடியபிரமணை. குடு - உச்சிக்கொண்டை. நீலம்சிறம்-
நீனிநமெனக் கடைகுறைத்து நின்றது. (௨௬) குருதிக்கச்சை-
உதிரிதம்வாய்தகச்சை. வாளிப்புட்டில் - அம்பகுத்துணி

காமனுங்காமுற்றஞ்சுக்காணையம்பருவந்தோன்றத்
தாமுலகனத்தவென்றித்தனிவிற்சேவகனயத்தோன்றி
மாமறைமகுடமன்னமண்டபத்தேறித்தென்னர்
கோமகனிடுக்கண்டிரப்பான் குஞ்சரவாவுநோக்கா. (உஅ)

அஞ்சுகவிளிச்சேய்த்தென்னவதுவாவறனிலாதான்
வெஞ்சினக்கோவினோன்றாண்டிதித்துமெய்குழையவாங்கிச்
செஞ்சிலைநெடுநாண்பூட்டித்திருவிரமெறித்துத்தாக்கிக்
குஞ்சரமெட்டிமஞ்சக்கோளரிமுழக்கங்காட்டி. (உக)

இங்கிதெடுங்கோதண்டமிடங்கையிலெடுத்துநா
சிங்கவெங்கணைதொட்டாகத்திருமூன்னிடத்தாள்செல்ல
வங்குலியிரண்டாலையன்செவியுறவலித்துவிட்டான்
மங்குலின்முழங்கும்வேழமத்தகங்கிழித்ததன்றே. (உ௦)

கொண்டலினலறிச்சிறிவீழ்ந்ததுகொடியவேழம்
பிண்டதுபாருஞ்சேடன்சென்னியும்பிளந்தண்டம்
விண்டதுபோலுமென்னத்துண்ணெனவெருவிப்போன
பண்டையதருக்கும்வீறும்படைத்தனதிசைமால்யானே. (உ௧)

புதைபடக்கரித்தோல்போர்த்தபுண்ணியமூர்த்திதாளா
லுதைபடக்கிடந்தகூற்றமொத்ததுமத்தயானே
சுதைபடுமதிக்கோவேந்தன்றொழுகுலச்சிறுவனொத்தான்
பதைபடுமமணர்காலபடரெனப்படரிப்பட்டார். (உ௨)

இருள்கிடந்தனையதானையிட்டசுந்துரங்கார்மாலே
யிருண்முகத்தொதுங்கிச்செல்லுமிரவிசெங்கிரணம்போன்ற
திருண்முழுதுண்ணக்காலையெழுத்திர்வட்டமன்ன
திருளினைமறைத்தகண்டனெய்தவாய்ப்பெய்யுஞ்செந்நீர். (உ௩)

(உஅ) உலகனந்த என்றது - உலகமுற்றுத் தங்கீழ்ப்படுத்தின
மையை. (உக) கூவிளிச்சேய்த்து - கூப்பிடுதூர்த்தது. வெஞ்சின
க்கோல் - கொடுங்கோல். தாக்கி என்றது - குணத்தொளியெய்
தமைவை. கோள் - வலிமை.

(உ௦) முன்னிடத்தாள்செல்ல என்றது - விற்பெருத் தம்பி
னையெய்வார்க்குரிய வபசாசம், மண்டலம், ஆலீடம், பிரத்தியாலீ
டம் என்னும் நால்வகை நிலைகளுள், ஆலீடநிலையை. அதாவது-வல
க்கால்மண்டலித்து இடக்கால் முத்துறநிறற்றல்.

(உ௨) கதை - அமுதம். தொழுகுலசிறுவன் - மார்க்கண்ட
ன். படர் - துன்பம்; ஓரிடத்து நிலலாது படர்ந்து செல்வது.

பொய்யறாணத்தார்தேற்றம்புன்னெறியொழுக்கம்பூண்ட
வெய்யகோன்கொடுங்கோறன்னைவெண்மருப்பாகத்தாங்கி
மையன்மாவடிவங்கொண்டுவந்தவெங்கலியைத்தென்னன்
செய்யகோலையன் சிங்கவாளியாய்ச்சிதைத்ததன்றே. (உச)

உருமுலீழ்ப்புண்டகுன்றினும்பன்மாவம்புதொட்ட
பெருமுழைவாயும்வாயும்பெருகினவருவிச்சோரி
கருமுகின்மானச்சேனங்கழுதுகள் பூதமொய்த்த
திருமணித்தடந்தோள்வீங்கத்தென்னவனுவகைபூத்தான். (உரு)

ஆனையின்புண்ணீருண்ணவடுத்தகாருடற்பேயென்னச்
சேனைபின்செல்லப்போந்ததினியிருளமணர்தம்மை
மீனவன்கண்டுசிறவேந்தவன்குறிப்பினிற்கு
மானவெஞ்சினவேன்மன்னர்வல்லோபோய்முடுக்கலுற்றார். (உசு)

எடுத்தனர்கையிற்றண்டமெறித்தனர்மறிந்துரூழ்போய்த்
தடுத்தனர்காகத்தாளத்தகர்த்தனர்லீலியோடுங்
தொடுத்தனருடுத்தபாயைத்துணிபடக்கிழித்துக்கால்வாய்
விடுத்தனர்மானம்போக்கிவிட்டனர்சில்லோர்தம்மை. (உ௮)

எறியுண்டுசெய்தமாயமிழ்ப்புண்டுசேனையோடு
முறியுண்டுமடுக்கம்பாவமுற்குண்டுமாழ்ச்சாம்பிப்
பறியுண்டதலையர்யாரும்பழிப்புண்டுபாயுந்தாமு
முறியுண்டகாகத்தோடுமொதுங்குண்டுபுதுக்கிப்போனார். (உ௯)

மாதங்கத்தடித்தட்டாலையெண்டபத்திருந்தவீரன்
பாதங்கன்கையாற்பற்றிப்பாண்டியனிரந்துவேண்டிப்
போதங்கன்கடத்தாயென்றும்பொலியவிற்கிருத்தியென்ன
வேதங்கட்கருத்தஞ்சொன்னவேதியனதற்குநோந்தான். (உ௯)

பின்னுஞ்சில்வாங்கணல்கப்பெற்றுநான்மாடக்கூடன்
மன்னுஞ்சின்மயனைவந்துவந்தித்துவருகாட்காம
மென்னுஞ்சின்மலர்பூந்தண்டாரிராசசேகரணப்பெற்று
மீன்னுஞ்சில்லியத்தேர்வேந்தன்மேதினிபுரக்குமன்னே. (ச0)

(உச) வெய்யகோன் - சோழன். மையலமர் - மதமயக்கத்தை
யுடையயானை. (உரு) முழை - மலைக்குகை.

(உசு) காகம் - கமண்டலம். துணி - துண்டம்.

(ச0) சின்மயன் - ஞானமே திருமேனியாகவுடைய சோமசுத்
தாக்கடவுள். சில்லி - தேருருள்.

வம்புளாய்மலர்ந்தவாரான்வாவிடுமத்தக்குன்றிற்
சிம்புளாழ்வடிவகொண்டசேவகனேவல்செய்த
வம்புளாய்த்துணம்விள்ளவன்றவதரித்தவாபோற்
செம்புளாய்க்கொடியநாசிக்மாயிருந்ததன்றே.

(சக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலசெலா மழித்துமீள வுண்டாக்கு முருத்திரன் வீரசத்தியி
னிற், சிலதரித்திறவா வவுணன்மாற்பிடந்த சிவகநாயகனையங் கெ
யதி, யலகின்மா தீவஞ்செய் துரோமசன்றன்பே றறியவோர் தீர்த்
தமுண்டாக்கி, யிலகுபே றடைநதான் பிரகலாதனுநோற் தீறிலாப்
பெருவரமடைந்தான்.

(சஉ)

யானையெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௪௨௭.

இருபத்துநூறுவது,

விருத்தகுமாரபாலரான படலம்.

கலிலிலைத்துறை.

தழையுலாங்கையரேவியதந்திமேல்விடைமே
லழகர்சேவகஞ்செய்தவாறறைத்தனமவரே
கிழவனாகிப்பின்காளையாய்க்கிஞ்சகசெவ்வாய்க்
குழவியாய்வியனையாடியகொன்கையைப்பகர்வாம்.

(௧)

தென்னன்விக்கிரமன்புயத்திருநிலச்செல்வி
மன்னிவாழுநாண்மதுரையின்மறையவனொருவ
ன்னவன்விருபாகத்தனமவன் குடிவாழ்க்கை
மின்னனாள்வடமீனாள்பெயர்சுபவிரவது.

(௨)

அனையர் தங்களுக்கரும்பெறன்மகவின்றியனந்த
புனிதநல்லறஞ்செய்தொழிலொழுக்கமும்பூண்டு

(சக) வம்பு - மணம். மத்தக்குன்று - மதமயக்கத்தையுடைய
மலைபோன்றயானை. சிம்புள் - சரபம். விள்ள-பிளக்க. செம்புள் ஆய்-
பருந்துகள் பிண்டொடர்ந்து ஆராயும். அல்லது செம்புளாய்க்கொடிய-
கருடக்கொடியையுடைய. (சஉ) வீரசத்தி-அருட்சத்தி.

(௧) தழை - மயிற்றோகை. தந்தி - யானை.

(௨) விருபாக்கன் - மேல்நோக்கிய திருக்கண்ணை யுடையவ
னென்னுங் காரணம்பற்றிச் சிவபெருமானுக் கமைத்ததோர் பெயர்;
ஈண்டு அந்தணனுக்கு இடுகுறியாய் அமைந்துநின்றது.

(௩) புனிதநல்லறம் என்றது - சிவபுண்ணிடங்களை.

விளையவார் குழவன்னை யசெழுந்நாள் பானன் னி
விளையமா தவஞ்செய்த தர்ருபென்மகன்துன்றார். (உ)

பேருக்கெனரிபென் தழைத்தனர்பிரையமோகைத் திற
சாருக்கெனரியும்பி கவிவோய்கணிப்பதற்குறுதி
தேருஞ்சிதைபுரட்டித் தையவணங்கியிசசென
யிருத்தெய்வதமத் திராயிவாதெனவினவு. (ச)

அத்தனை னுமதெயித்தரும்பெறன்மகட்டுக்கு
சித்தையார் உமோடிநைவிதன்மனுவினைசெப்பத்
தந்தையாலதெளித்துவாத்தழும்புறப்பயின்றான்
முத்ததானருத்தவக்குறைமுடித்திடவத்தான். (ரு)

தானததன் தவக்கொழுந்தினுக்கெனையமாசைவ
நா தவத்தனையா தியாச்சிவமத்திலவழங்கும்
வேதவித்துமாய்மரபிணைமேம்படுவானெப்
போதுபோதுமென் துளத்திதாவிபுசன் துகொண்டிருத்தான். (ரி)

பருவநாலிண்டாகமேற்கடிமணப்பருவம்
வருவதாகவக்கொருபகைவணவப்படிவப்
பிரமசாரியாய்க்கண்டதொறம்பிச்சைபுக்குண்பா
ஞெருவன் கத்தனன்பல்கவண்பற்புறத்தன்னான். (ரீ)

பிச்சைவேண்டிநானவற்குத்தன் பெய்க்கினைக்கொடுப்பா
னிச்சைகூர்த்தருத்தவத்தினுக்கொடுத்தென்றெடுத்த
னிச்சைவேதியன்மனை யொடுசுந்நருமனைவா
தச்சையின் திரீகொடுத்தவன்கவண்பிற்பெய்தான். (ரீ)

கலிக்குறுபுரத்திறடிச்சன்னிதன்விதியும்
பலிக்குவத்தவண்கவினைப்பருதியுத்தாப்ப
வொலிக்குமத்திரச்சொகீசொழுந்தினும்திச
தலிக்குமன்னியுத்தமர்களுத்தென்தனார்வார். (க)

(உ) அனையர் எழுந்நாள் - அபிராமி, மகேஸ்வரி, கௌ
ரி, நாராடணி, வராக, இத்திராணி, காளி.

(ச) உறுதி - இது தொழிநாருபெயராய்ப் பயன்மேலிற்றலா
ல்திருவருட்பயன் என்பதுபொருள். (ரு) தெளித்து - சித்தித்து.

(க) மானசவன் - காவதிக்கப்பிராமணருட் சிவதிட்சைபெற்ற
வன். சூதியாச்சிமும் - பிரமசாரியும். மாபுளந்தறு - கோத்திரருத்தி
யவனை.

(எ) பருவம்-வயது. (க) திறடி-சிற்படி. தாப்ப-செலுத்த.

குலனுமோர்கிலன்கோத்திரமோர்கிலன்குடிமை
நலனுமோர்கிலன்கொழுக்கமுந்நலவியுநண் ணு
தலனுமோர்கிலன்கன்னியைத்தத்தஞ்செய்தானெட்
புலனுமோர்த்தவன்விதிவழிமதியெனப்புலந்தார். (௧0)

மற்றவன்குடிமோத்திரஞ்சுத்திரமற்று
முற்றறிந்துநம்மாபினுக்கொக்குமான்மாயோன்
சொற்றதத்திரவயிணவத்தொடக்குண்டுதிரியுங்
குற்றமொன்றினிமறுப்பதென்கொடுப்பதென்றிசைந்தார். (௧௧)

தாயுமொக்கலுமொத்தபின்னுதையும்வேதத்
தாயுமெண்மணத்தாதியாமறலியையாற்றாற்
றேயுநுண்ணிடைக்கன்னியைச்செம்பொருதுபுதைத்துக்
காயுமாசமுன்முன்னர்க்கானைக்கொடுத்தான். (௧௨)

தெய்வமங்கலவரிசைகன்செய்துதான்பயந்த
மௌவலங்குழற்கன்னியைமணமகனோடுங்
கௌவையம்புனல்வேலிருழ்கடிநகர்விடுத்தான்
சைவமங்கலவேதியத்தாபதனிப்பால். (௧௩)

அறுசாடியாகிரியவிருத்தம்.

இல்லார்க்குக்கிழியீடு கோர்பட்டாலெனப்பல்லா ரில்லந்தோறு
ரு, செல்லாநின் றிரந்துண்டு திரித்தமகன் மணமகனாய்ச் செல்வநல்
க, வுல்லாநை மணந்துவரு வான்போற்றம் மனைபுகுதவன்கட்சேலப்,
பொல்லாராய்வைணவத்துப்புக்கொழுதுதாய்தந்தைபொருர்களாகி

(௧0) புலன் என்றதுஅதனாறுணரும்தூல்களின்மேனின்றது.

(௧௧) மாயோன் சொற்றதத்திரம்-திருமால்குறிய பாஞ்சராத்
திராகமம்.ஐந்துராத்திரியிற்செய்யப்பட்டதாதலினப்பெயர்வந்தது.
குத்திரமாவது-போதாயனம், ஆபஸ்தம்பம், ஆஸ்வலாயனம், திரா
கியாயனம், சத்தியாஷாடம் முதலியன.

(௧௨) என்மணத்து ஆதியென்றது-பிரமலிவாகத்தை. அதா
வது பிரமசாரிக்குக் கன்னியைத் தீமுன்னர்க்கொடுப்பது.என்மண
மாவன-பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காத்தருவம்,
ஆசாம், இராக்கதம், ஐயசாசம் என்பன. (௧௩) மௌவல்-வனமல்
லிகை. கௌவை-ஒலி. புனல்வேலி-வயல். கடி-காவல்.

(௧௪) கிழியீடு-பொன்முடிப்பு. செல்வம்நல்கவல்லான் - இலக்
குமி. வன்கண்-கொடுமை.

வந்தமணவாட்டிசிவ சிந்தனையுஞ்சைவசுவ வடிவநோக்கி, வெந்தவுடல் போன்மனமும் வெந்தவனை ஷேவிராதுக்கிவேண்டாராகி, நித்தனைசெய் தொழுதுவா வணையொருநாணித்து நீங்கிவேற்றார்த், தந்தமர்மல் கலங்காண்பான் றனியேவைத் தகம்பூட்டித் தாங்கள் போனார். (கரு)

உண்மாசு கழுவுவது நீறென்றே யுபகிடத் முரைப்பக்கேட்டு, மண்மாசு படப்பூசும் வடிவுடையாகன்றதற்பின்மனையில்வையும், பெண்மாசு கழியவொரு சிவனடியார்தமைக்காண்ப்பெருமலின்றென், கண்மாசு படுவதெனக் கனிந்தொழுகு தலையன்பாற் சவிலகூர்வான். (கசு)

சிவனடியார்க் கன்பிலாச்சித்தையே யிரும்பேவல்செய்துநாளு, மவனடியார் திறத்தொழுகாவாக்கையே மாஞ்செவிக்கண் னாதினையுதும், பவனடியா றிடைச்செலுத்தாப்படிவமே பாணவமறை பாவுஞ்சைவ, தவநெறியல் வநெறியே பவநெறியென் றளியளாய்த் தளர்வான் பின்னும். (கஎ)

எனைத்துயிர்க்கு முறுதியிசோமென்ப வவைகொடுப்பா னெல்லாதநாளு, யனைத்துயிர்க்கு முயிராகு மானென்பவவனறிவார்க்கங் கம்வாக்கு, மனத்துறுமெய்ப் பத்திவழிவருமென்ப வப்பத்திவழிநிற் பார்க்கு, வினைத்துயர்தீர்த் திடவெடுத்த வடிவென்ப தவனடியா லேடமன்றோ. (கஅ)

என்னவிருத் தலமருவா ளிருக்குமிடத் தவளுள்ளத் தெண்ணியரங்கே, தென்னவனாயிருந்தாசு செய்தபிரா னவட்கருளுஞ் செவ்விநோக்கிக், கன்னமுங் காஞ்சொந்தோள் கண்டமுங் கண்டிகைஞ் ண்டு கையிற்றம்போற், பன்னெடுகாட் பழகியதோர் தனிப்பெரியபுத்தகமும் பக்கஞ்சேர்த்தி. (கசு)

(கரு) வெந்தவுடல் என்றது - வைணவக் கோட்பாட்டின்படி கூடப்பட்ட வுடவினையுடையராத்லின். தமர்-சுற்றம்.

(கசு) உண்மாசு என்றது-மும்மலக்களை. நீறு - அணிந்தோ வினைகளை நீற்றுவது. தலையன்பு-சிவநேசம்.

(கஎ) மறைபாவும் சைவதவநெறிஎன்றது-வேதங்களைப்போல முத்திரிலையை சோபாணமார்க்கங்களைக மலைவுபடக்கூறுது முற்படக்கூறி அந்நெறியில் நிற்பார்க்கு முத்திரருஞ்சமயம் சைவசமயமேயாதலின். (கஅ) எனைத்துயிர் என்றது-விஞ்ஞானைலர், பிரளயாகலர், சகலர் என்னு மூவகையாண்மாக்களை, பயன்-உறுதி இகம், இப்பிறப்பு, பாம், மறுபிறப்பு. மெய்ப்பத்தி-சிவபத்தி.

(கசு) அலமால் - வருந்தல்.

கரிந்தரீன் கயன்முள்ளி னரையுமுது திரைகவுளுங் கனைக்கு
நெஞ்சஞ், சரிந்தகோ வணவுடையுந் தலைப்பனிப்ப முத்தரியந் தாங்
குந்தோளும், புரிந்ததால் கிடத்தலையும் புண்ணியநீ றணிமார்பும்
பொலியநீழல், விரிந்ததோர் தனிக்குடையுந் தண்ணேறிக் கவிழ்ந்த
சையு மெய்யுந்தாங்கி. (௨௦)

‘ஒருத்தரையுண்டிபல பகல்கழிந்தபசியினர்போ லுயங்கிவாடி,
விருத்தவேதியாய்வந் தகம்புருதக்கண்டெழுந்து மீதூரன்பின்,
கருத்தளாய்த்தவிசிருத்திக் கைதொழுதுசிவனையிங்குக் காணவெ
ன்ன, வருத்தமாதவமுடையே னெனமுனிவர்பசித்துன்பால் வந்
தேமென்றார். (௨௧)

ஐற்பூட்டிப்போயினு ரொமாங்கனெனக்கெனரி யியம்பமேரு,
விற்பூட்டிப்புரம்பொடித்த வேதியர்சின்னைதொட்டு விடுமுன்யாந்
த, கொற்பூட்டுவிடுந்திறந்து கடிதடிசில்சமைத்தியெனக் குமரிதா
ளி, லற்பூட்டுமடவா லு மவ்வாறேயட்டில்புருந் தடிசிலாக்கி. (௨௨)

தையன்மாதவக்கொழுந்து புறம்போந்துகிரகநீர் தளிர்க்கைதா
ங்கி, யையனையமுதுசெய வெழுந்தருளுமெனவெழுந்த வடிகள்பா
தச், செய்யதாமரைவிளக்கி யநீர்தன்சென்னியின்மேற் றெளித்து
ப்பாச, மையன்மாசிருந்கழுவி யகம்புருவித்தாசனமேல் வைத்துப்
பின்னர். (௨௩)

நகைமலரிட்டருச்சித்து நல்லபரிகலந்திருத்தி நறுவீழுல்லை,
முகையினையபாலடிசில் வெள்ளிமலையெனப்பருப்பு முதுகிற்செம்
பொற், சிகாமெனப்பல்லேறு கருணைபுறந்தழிஇக்கிடந்த சிறுஞன்றி
ட்ட, வகையெனநெய்யருவியெனப் படைத்தனையசிறுறுண்டி வ
கையும்பெய்து. (௨௪)

செய்யவாயிடையிடையே முகமனுரையின்னமுது செவியிலூ
ட்டத், தையலாள்வளைக்கையறு சுவையமுதுவாயூட்டத் தளர்த்தயா

(௨௦) கவுன் - கபோலம். பனிப்பு - நடுக்கம்.

(௨௧) உயங்கல் - மயங்கல். தவிசு - ஆசனம்.

(௨௨) கொல் என்னுஞ் சாதிப்பண்பு கொல்லன்மேல் நின்றலா
ல் பண்பாகுபெயர். அல்லது-ஈறுதொக்க தெனினுமமையும்.

(௨௪) பரிகலம்-உண்கலம். திருத்தி - புரிதப்படுத்தி. இதுமங்
கலவழக்கு. கருணை-பொரிக்கறி. (௨௫) முகமன்-உபசாரம். அமுது-
தேவாமிர்தம். பூ வில் என்றது—மன்மதன் தேவர்கள்மேல் தனது
பாணங்களை பெய்யும்வீல், மலர்வில்லாதவின்.

க்கை, யையர்தாக்கிருவமுது செய்தமுதுண்டவரெனமும் பகன்று பூவிறு, கையதேமலர்வரவிக் காளைவடிவாயிருந்தார் கன்னிகாண. ()

பூசியவெண்ணீறுபோய்க் கலவைவாய்க்கண்டுகைபோய்ப் பொன்செய்ப்பூணுங், காசணிபொற்குண்டலமும் கடகமுமாய்ப்புப் போய்க் காளையான, தேசருவங்கண்டுநடு நடுக்கிவளைக்காரெரித்துத் திகைத்துவோர்த்துக், கூசியொருபுத்தொதுங்கி கின்றானக்கற்பு மலர்க் கொம்பான்றான். (௨௬)

ஆனபொழுதருங்கடிகள் மணக்குறித்துமனையிற்றீர்க் தயலூர் புக்க, தேனொழுதுதூயலங்கற் தீர்த்தனுக்கன்புடையூர்போற்றி ரியும்வஞ்சு, மானமுடையார்மீண்டு மனைபுகலும்பதினாறு வயதின் மேய, பானன்மணிகண்டனுதற் காப்பணித்தோர்பசங்குழுவீப் படி வங்கொண்டான். (௨௭)

எழுதரியமறைசசிலம்பு கிடந்துபுறத்தலம்பவன்ப ரிதயமென் னுஞ், செழுமலரோடையின்மலர்ந்து சிவானந்தத்தேன்றதம்பு செ ய்வக்கஞ்சத், தொழுதகுசிற்புறடிப்பெரிய விரல்சுவைத்துமைக்கனீர் துளும்பவாய்விட், டழுதணையாடையிற்கிடந்தா னனைத்துயிருமீன் றுகாத் தழிக்குமப்பன். (௨௮)

காய்விட்டுப்போனதொரு தனிக்ருழவியெனக்கலங்கித் தாங் கித்தேடி, வாய்விட்டுப்பிராமனமு மறைகளமுலன்புடையா ளன்பிற் பட்டு, வாய்விட்டுக்கிடந்தமுத மகவினைக்கண்டணங்கனையாண் மா மியென்னுங், காய்விட்டுமதக்கொடியா ளிம்மகவேதெனக்கேட்டா ன் கௌரித்தன்னை. (௨௯)

நத்தனயன்றனக்கரிய நாயகனுக்கன்புடையா ணவில்வாடேவ, தத்தனயந்தருமனைவி பொடுபோத்துசிறுபோது தையலாயின், டி த்தனயன்றனைப்பார்த்துக் கோடியெனவைத்தகன்று நென்றொ முன்னஞ், சித்தநயனங்கலக்கச் சேரிமணவாட்டிதன்மேற் செற்றங் கொண்டான். (௩௦)

ரன்புபூண்டுகாட்டிற் பொடியாடுமுருத்திரனுக் கிடையறாத், வன்புபூண்டான்மகவுக் கன்புடையாய்நீயுமெமக் காகாயென்று, து ன்புபூண்டயர்வானை மகவையுங்கொண்டகத்தைவிடத் தூரத்தினார் ஈன், வன்புபூண்டொழுதுவை ணவம்பூண்டு பொறையிரக்க மான நீத்தார். (௩௧)

(௨௭) பாணல்-நிலோற்பலம். ஆலம்ப-ஆலிக்க.

(௨௯) விட்டமுதம்-வைணவமுதம். விட்டு-இது ஆரியசசிதைவு

(௩௦) நத்தன்-சங்கிணையுடையவன். நந்து-சங்கு.

ராயிலாப்பின்னாமுகந் தனைகோக்கித்தெருவினிடத் தளர்வா
ளுள்ளங், கோயிலாக்கொண்டறையுங் கூடனாயகனைமனக் குறிப்பி
ற்கண்டு, வேயிலாக்கியதடங்கோட் கெளரிதிருமந்திரத்தை விளம்ப
லோடுஞ், சேயிலாக்கிடந்தமுத குழவிவிசும்பின்டவிடைமேற் றெரி
யக்கண்டான். (௩௨)

மழவுருந்தடலேற்றின், வருவார்தம்மிடத்தணங்கின் மனுவை
யோதிப், பழகியபார்ப்பனமகளைப் பார்ப்பதின்வடிவாக்கிப் பலரு
ங்கண்டு, தொழவிடைமேலேற்றி விசும்பாறாமலர்யாரி சுரர்கடுற்ற,
வழகரெழுந்தருளினார் களிதூங்கியத்சயித்தா ரவனிமர்க்கள். (௩௩)

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௩௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௪௬௦.

இருபத்துநான்காவது,

கான்மாறியாடின்படலம்.

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

திருத்தராய்மதூராபுரிமேவியசித்தராகியசெல்வர்
விருத்தராயினையவருமாய்மழவுமாய்வேடங்கொண்டடலேற்றி
றெருத்தராய்வினையாடியவாடலையுரைத்தனமினிமன்று
ணிருத்தராயவரமாறிநின்றாடியநிலைசிறிதுரைசெய்வாம். (௧)

வேந்தன்மீனவன்கொடியவனாகியவிக்கிரமன்றன்றே
னேந்தமன்பொறையிராசசேகரன்புயத்திறக்கியைந்தருடான்
பூத்தன்மாமலர் வேதியன்மாதவன் புரத்தின்மேற்பொலிந்தோக்கு
சாந்தநீறெனச்சண்ணித்தபுண்ணியத்தனிமுதனகர்சார்த்தான். [௮]

(௩௨) சேய் இல் - தூரம் இல்லாத. எனவே சமீபத்தில் என்
பது பொருள்.

(௨) மீனம் வன்கொடியவன் - மீனமாகிய வலியகொடியையு
டையவன். மாமலர்-இலக்குமிவசிக்குங் தாமரைமலர். வேதியன்-பிர
மன். சண்ணித்தல்-பூசல்.

கண்ணகன்புலியிராசசேகரன்பொதுக்கடிந்துசெங்கோலோச்சி,
வண்ணவெண்குடைநிழற்றுவாணந்தவடிவமரிப்த்தனிமன்று
ளண்ணலாடியதிருநடத்தன்பினொடனூலொழித்தேனை
யெண்ணுமூலிருபத்துமக்கலையுங்கற்றிறாமுறைசெயுநாளில். (௩)
சிலம்பிவாயினூலிழைத்திடுபத்தரிற்செங்கண்மாறொழுவைகு
மலம்புதெண்டிரைப்பொன்னியந்தண்டிறையாணக்காலிறைக்கன்பு
கலந்தசின்னையாழ்மூலிருபத்துநாற்கலைகளும்பயின்றன்ன
மலர்த்தவன்கரிகாற்பெருவனத்தவன்வையகம்புரக்கின்றான். (௪)
பொன்னிநாடவன்வாயிலுள்ளாறொருபுலவன்வந்தலர்வேம்பின்
கன்னிநாடனைக்கண்டுமூன்பாவுவான்னைகழற்கரிகாலெழ்
மன்னவந்தகுபத்துநாற்கலைகளும்வரும்வராதுனக்கொன்று
தென்னரேறியாயதுபாதநூறெரிந்திலையெனச்சொன்னான். (௫)
கேட்டமீனவன்முறுபுலவிஞ்சையன்கிளத்துசொல்லிகன்மான
மூட்டவாருலமூழ்கியமனத்தனய்முதுமறைச்சிரமன்று
னூட்டமூன்றுடைநாயகனூலோனாடுதற்குள்ளம்
வேட்டதேகொலாமிதுவுமெம்பிரானருள்விதியெனவதுகற்பான். (௬)

எழுசீரடியாசிரியலிருத்தம்.

ஆடனூல்வரம்புகண்டவாசகியவ்வழியாடலும்பயின்ற, நாடகந
டைதேர்புலவரைத்துருவி, கண்ணியவவர்க்கெலாமகிழ்ச்சி, வீடருஞ்
சிறப்பாலறுவையும்பூணும் வெறுக்கையும்வெறுத்திடக்கொடுத்துப்,
பாடல்வண்டாற்றுத்தாரினுன்பாதப்பலுவலுங்கசடறப்பயில்வான்.
பாவமோடாரகத்தாளயிம்மூன்றும்பகர்த்திடுமுறையினுற்பர்த
மாவையினக்கமுபாங்கமேபிரத்தியாங்கமேயலர்முகோக
மோவறுசீர்சால்காப்பிரசாரமுவமையில்கொக்காகரும்
தாவறுகாகேத்திரக்காகாணந்தானகமேசுத்தசாரி. (௭)

விண்டிடாததேசிரியேநியாயம்வீருத்தியேபிரவீசாரம்பூ
மண்டலமுடனாகாசமண்டலமேழாசில்சுத்தக்காணஞ்சீர்

(௪) கரிகாற்பெருவனத்தவன் - உரைநயிரிலிருந்தாகுபுரித்தகோ
ழன். இவனுக்கு இப்பெயர், ஒர்முநிவர் வாக்கின்படி இவனதுதாயார்
இவன்காலில் கரிக்கோடிட்ட காரணம்பற்றிவந்தது - இதனைச் - செவ்
வந்திபுராணத்திற்காண்க. வனவன்என்னுஞ்சொல், வனத்தவனென
வந்தது. வனமையை யுடையானென்பது பொருள்.

(௫) விஞ்சையன் - கவிஞன். ஆருலம் - துன்பம். (௬) ஆடல்
தால் - பாததால். அறுவை - ஆடை. (௭) பாவம் என்பது - மெய்ம்
யிர்சிலிர்த்தன்முதலிய புத்திச்சத்துவங்களில்ஒன்று. அது - வெ
ருண்டோனவியமுதலிய இருபத்து நான்குவகைத்தாய் நிற்கும்.

கண்டவுற்புலிதகாண்மேயங்ககாரமேயிரேசிதமென்னக் ,
கொண்டநாலேந்துபேதமுங்கற்றுக்கோதறப்பயின்றபினவற்றுள். ()

வருத்தமின்மனோபாவா தியாமெட்டுவகைநிருத்தங்களிற்சாரி
நிருத்தமாகியதாண்டவமகமார்க்கநிகழ்த்திடுத்தேசியேவடுகே
யருத்தமாகியசிங்களமெனமூன்றாமதுநிலையாறுமூவிரண்டு
நிருத்தமாம்பதமுந்நிகழிடுகரதிசெப்பியவங்கயீரோட்டும். (க0)

நால்வகைத்தாருங்காணமுமேலோர்நாட்டியவிருவகைக்காமுங்
கால்வகைபுரிகைமுதற்பதினாறுங்கவாண்மனையா தியாமிரண்டு,
பாலதுமடிப்புவகையெழுநான்கும்பழிப்பறுசுத்தசாரியெனு
மேலுறுபூசாரிகள்பதினாறுமித்துணைக்ககனசாரிகளும். (கக)

வற்றதிக்கிராந்தமா தியாமுப்பத்திருவகைத்தேசிராரிகளுங் ,
காற்றினுங்கடுந்தேர்ச்சக்காமுதலாங்ககனசாரிகைகளேழைந்துந்
சாற்றுவித்துவற்பிராந்தமா தியவாஞ்சாரிபத்தொன்பதுமாகப் [கங்.
போற்றிவையனைத்துமுட்படப்புட்புடத்திலக்கணமுதற்பொருள்

ஆசவாத்தியமுன்பொருண்முதற்களாசமாதியாம்படபேதங்கள்,
பேசியபதினொன்றன்பதம்படகபேதமொன்றொழிந்தநாலேந்து,
மாசறுமளகமா தியாம்பாடவகைகணலேமும்ற்றவற்றிற் [யும்.
பூசல்வார்த்திகத்தொட்டைவகைச்சச்ச புடாதியாந்தாளமாத்நிரை

கிளந்தமாத்நிரையின்கதிகளுஞ்சொல்லுங்கீதமும்பாடமுமெழுத்து
வளந்தருமணிபந்தா திதீதத்தின்வகுத்தகட்டளையெழுநான்கு [ம்

(க) நாலேந்துபேதம் என்றது - அங்கமுதல் இரேசிதமீராகக்
கூறிய இருபதுபேதங்களாகிய பொதுவிலக்கணங்களை.

(க0) அகமார்க்கம்-அகக்கூத்து. அதாவது அகஞ்சுவை பற்றி
நிற்பது. தேசியாவது, கீதத்துக்கு அடிசாரிமுதலாகக்காற்சுற்றுதல்,
எறிதல்முதலியன. வடுகுஆவது, கால்களும், உடற்றுக்குமுதலிய
வுடல்வார்த்தனைகளுமுடையது. சிங்களமாவது-இவ்விரண்டிலக்கண
ங்களையுமுடையது. இவை-புதாகைமுதலியகாணங்களும்,காற்று
சுற்றுமுதலிய காற்புரிகைகளுமுடையமையால்மெய்த்தொழிற்கூத்
தெனவும் பெயர்பெறும். ஆறுமூவிரண்டு-பன்னிரண்டு. இவற்றை
விரிக்கின் பெருகுமாதலின், குணநூல், சயந்தநூல், பெருநாரை.
பெருக்குருகு முதலிய நூல்களுட்காண்க.

(கக) இருவகைக்காரம் -எழிற்கை, தொழிற்கை. பாலது-பகுப்
பினையுடையது, பால்-பகுதி. அதுபகுதிப்பொருள் விசுதி.

(கஉ) பதினாறு ஒன்பதும் - இருபத்தைத்தும். ஒன்றொழிந்த
நாலேந்து - பத்தொன்பது.

மளந்திடுசாளையா திகட்டளையேழைத் தூன்கமைத் துபாவாதி
விளம்பியமூன்றுகலப்புமீறுகவினைத் திடுங்குத்தகமார்க்கம். (௧௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உரைத்தவிக்கூத்துக்கற்கும்போது தன்னுடம்பிற்சால
வருத்தநோயெய்தியித்தவருத்தநான்மறையுத்தேறு
வருத்தமாயறிவாயவெள்ளியம்பலத்தாடிநின்ற
நிருத்தஞாதமக்குமுண்டேயென்பதுநினைவிற்கொண்டான். (௧௫)

கரியதாமரைக்கண்ணனுங்கமலநான்முகனுங்காண்டற்
கரியதாளொன்றேநோவுவாற்றநாணிற்பதந்தோ
வுரியதாமிதனைக்கற்றுவருத்தமுற்றோர்த்துமிது
தெரியநாளிருப்பதேயோவறனெனச்சிந்தைநோவான். (௧௬)

வடுப்படுபிறவிப்பெளவவரம்புகாண்கின்றநான்வந்
தடுப்பவர்பயாவரேனுமவர்க்கெலாம்போகம்பவீடு
கொடுப்பவர்க்கெய்யுமித்தக்கூத்தையெப்படிநாஞ்சென்று
தடுப்பதுதகாதென்றேனும்வருத்துமேசாணமென்றா. (௧௭)

இதற்கிதுதுணியென்றுன்னியெழுத்துபோய்ச்சிவனிராவிற
கதக்களிற்றொருத்தலேத்துங்கதிர்மணிக்குடிமிக்கோயின்
மதக்கரியுரியினற்குவரம்பறச்சிறத்தபூசை,
விதப்படயாமநான்கும்விதிவழியியற்றல்செய்யா. (௧௮)

விண்டகமலர்த்தாளேத்திவெள்ளியம்பலத்துளன்பர்
தொண்டகமலரின்றசோதிமெய்ஞ்ஞானக்கூத்தைத்
கண்டகமகிழ்ந்துதாழ்ந்துகட்புனல்சோரச்செங்கை
முண்டகமுடிமேலேற்றிமுகிழ்த்துநின்றிதனைவேண்டும். (௧௯)

நின்றதாளெடுத்துவீசியெடுத்ததாணிலமீதுன்றி
யின்றநான்காணமாறியாடியென்வருத்தமெல்லாம்

(௧௫) இக்கூத்து என்றது-அகக்கூத்தினை. அருத்தம்-பொருள்.

(௧௬) தெரியஎன்றது-தெரிந்துஎன்னும்வினையெச்சத்திரிபு.

(௧௮) கதம் - கோபம். (௧௯) விண்டகமலர்த்தாள் என்றது,
தனது இதயத்திலீமலர்த்த தாமரைமலர்போன்றதிருவடிகளை. தொ
ண்டகம்-தொண்டு பூண்டமனம். மெய்ஞ்ஞானக்கூத்து என்றது-
முத்தியுருளும் ஞானகடனத்தை. “ஊனகடன மொருபாலொருபா
லாம்; ஞானகடந்தானதுவேநாடு” என்றதிருவருட்பயனுறுமுணர்க.

பொன்றுமாசெய்தியன்றேற்பொன்றுவென்னாவன்றிற்
குன்றனஞ்சுரிகைவாண்மேற்குப்புறவீழ்வேனென்னு. (௨௦)

நாட்டினுன்குறித்துப்பாயண்ணுமுன்னிடத்தாளுன்றி
நீட்டினுன்கவலத்தாள்வீசிரும்மலன்மாரியாடிக்
காட்டினுன்கன்னிநாடன்கவலையுள்பாசமுன்றும்
வீட்டினுன்பரமானந்தவேலையுள்வீட்டினானே. (௨௧)

விளைகன்வாய்வீழ்ந்தவண்டின்மெய்யறிவின்பமென்னு
மளவிலாமுந்நீர்வெள்ளத்தாழ்த்தவனெழுத்துபின்னு
முளமும்வாசகமுமெய்யுமுடையவனதுவேயாகப்,
பளகிலாவன்புதானேபடிவமாய்ப்பழிசசுற்றான். (௨௨)

கவி விருத்தம்.

பெரியாய்சரணஞ்சிறியாய்சரணங்
கரியாகியவங்கண்ணேசரண
மரியாயெளியாயடிமாறிநடம்
புரிவாய்சரணம்புனிதாசரணம். (௨௩)

நதியாடியசெஞ்சடையாய்கைவெண்
மதியாய்மதியாதவர்தம்மதியிற்
பதியாய்ப்தினெண்கணமும்பாவுந்
துதியாய்சரணஞ்சுடரேசரணம். (௨௪)

பழையாய்புதியாய்சரணம்பணிலக்
குழையாய்சரணங்கொடுவெண்மழுவா
ளுழையாய்சரணம்முருகாதவர்பால்
விழையாய்சரணம்விகிர்நாசரணம். (௨௫)

இருளாய்வெளியாய்சரணம்மெனையும்
பொருளாகநினைத்துபுரந்தான்மா

(௨௦) பொன்றுவல் - இறப்பேன். சுரிகைவாள் - இருபெய
ரொட்டுப் பண்புத்தொகை. சுரிகை - உடைவான். (௨௧) பாசம்
முன்றாவன - ஆணவாதி மும்மலங்கள். (௨௨) பழையாய், புதியாய்
என்றமையை - “முன்னைப்பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொ
ருளே, பின்னைப்புதுமைக்கும் பேர்த்துமப்பெற்றியனே என்னு”
திருவாசகத்தானுணர்க. பணிலம்-சங்கு.

(௨௪) இருளாய், வெளியாய் என்றது - ஆன்மா, தான்மாத்தி
ரையாயும், தன்னுணாதிகளோடு கூடியும் நிற்கும் தேவலசகல அவ
தாங்களில் தானுமய்வாறு நின்றருளுதலை.

றெருளாதகடந்தெரிவித்தெனையா
ளருளாய்சாணம்மழகாசாணம். (௨௬)

அயனத்தனைப்படுமாடாவச்
சயனத்தவனைத்தருத்தவநால்
வயனத்தவவானவர்வானவசே
னயனத்தவனாயகனேசாணம். (௨௭)

கதவெங்கரியின்னூரியாய்சாண
முதலத்தமிலாமுதலேசாணன்
றதிர்வைக்கழனூபுரவண்டலறும்
பதபங்கயமுன்புபணிந்தரசன். (௨௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுமிப்படியேயிந்தத்திருநடம்யாருக்காண
நின்றருன்செய்யவேண்டுநிமலமானவெள்ளி
மன்றவடியேன்வேண்டும்வரமிதுவென்றுதாழ்ந்தா
னன்றுதொட்டினுமெங்கோனங்கடகிலையாய்நின்றான். (௨௯)

கான்மாறியாடினபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௩ - க்கு - திருவிருத்தம்-௧௯௮௩.

குருபந்தைத்தாவது,

பழியஞ்சினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈறிலான்செழியனன்புக்கெளியவனாகிமன்றுண்
மாரியாடியகடத்தென்சொல்வரம்பினதாமேகங்கை
யாறுசேர்சடையான்றாரோரும்பழியஞ்சித்தென்னன்
றேறலாமனத்தைத்தேற்றுத்திருவிளையாடல்சொல்வாம். (௧)

இனையகாட்சிறிதுசெல்லவிராசசேகரன்நன்காதற்
றனையனாக்குலோத்துங்கற்குத்தன்னாசிருக்கைநல்லி

(௨௭) நால்வயனத்தவன் - நான்கு வேதங்களாகிய திருவாக்கு
கனையுடையவன், வசனம் - வயனம் எனத்திரிந்துநின்றது, சேல்வய
னத்தவன் - அங்கயற்கண்ணி.

வினையெலாம்வென்றுநூனவெள்ளியம்பலத்துளாடுங்
கனைகழனிழலிற்பின்னிக்கலத்துபேரின்பமுற்றான். (உ)

குரவன்செங்கோல்கைக்கொண்டகுலோத்துங்கவழுதிசெங்க
ணரவங்கம்பூண்டகூடலாதிநாயகனைரித்தம்
பரவன்பின்வழிபாடாளுப்பத்திமைநியமம்பூண்டா
னிரவஞ்சுங்கதுப்பினல்லாரீராயாயிரவருள்ளான். (ங)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அப்பதினாயிரவர்க்குமொவ்வொருத்திக்கவ்வாறு
யொப்பரியவறுபதினாயிரங்குமாருளாவருட்
செப்பரியவல்லாண்மைச்சிங்கவினவேறனையான்
வைப்பனையான்முதற்பிறந்தமைத்தன்போனந்தகுணன். (ச)

கலைபயின்றுபாரிநெடுந்தேர்கரியின்றுபலகைவாள்
சிலைபயின்றுவருகுமார்திறநேர்க்கிமகிழ்வேந்த
னலைபயின்றகடலாடைநிலமகலையடலணிதோண்
மலைபயின்றுகுளிர்தூங்கமகிழ்வித்துவாழுகான். (ரு)

செய்யேத்துதிருப்புத்தூர்ரின்றுமொருசெழுமறையோன்
பையேந்துமாவல்குன்மனைவியொடும்பானல்வாய்க்
கையேந்துகுழலியொடுங்கடம்புகுந்துமாதலன்பான்
மையேந்துபொழிந்தமதுரைநகர்நோக்கிவருகின்றான். (ஈ)

வருவாணுண்ணீர்வேட்டுவருவாளையுழிநிற்கும்
பெருவாணந்தடவுமொருபேராலினிழலின்கீ
மொருவாநபசங்குழவியுடனிருத்திரீர்தேடித்
தருவான்போய்மிண்டுமனையிருக்குமிடந்தலைப்படுமுன். (எ)

இலைத்தலையபழுமாத்தின்மிசைமுன்னாளெய்ததொரு
கொலைத்தலையகூர்வாளிகோப்புண்டுகிடந்ததுகா
லலைத்தலையவீழ்த் தும்மைவினையுலப்பவாங்கிருந்த
வலைத்தலையமாடுனாக்கியிறுவுததைத்தன்ருல். (அ)

அவ்வாறவ்வணங்கனையாளுயிரிழந்தாளவ்வேலைச்
செவ்வாளியேறிட்டசிலையுடையானொருவேடன்

(உ) குரவன்-பிதா. ஆறு - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரொச
சம் நியமம் - கடன். கதுப்பு - கூத்தல். (ச) செய்-வயல்-பை-படம்.
பால்நல்லவாய் - பால்மணங்கமழும் நல்லவாய். கடம்-காடு. மாதலன்-
மாமன். மை-மேகம். (அ) பழுமாம்-ஆலமாம். கோப்புண்டு - சிங்கித்
கொண்டு. உம்மை - முற்பிறப்பு.

வெவ்வாளியேறனையான்வெயிற்கொதுங்குரிழறேடி
யவ்வாலிழவெய்தியயனின்ருளினீளப்பாற. (க)

தண்ணீர்க்குப்போயாவிதலைப்பட்டமறையவனு
முண்ணீர்கைக்கொண்டியீண்டொருங்கிருத்தருவியொடும்
புண்ணீர்வெள்ளத்துக்காரழித்துயிரைப்புறங்கொடுத்த
பண்ணீர்மழலைமொழிப்பார்ப்பனியைக்கண்ணுற்றான். (க0)

அயில்போலுங்கணையேறுண்டவ்வழிபுண்ணீர்சோர
மயில்போலவுயிர்போகிக்கிடக்கின்ருண்மருங்கணைந்தென்
னுயிர்போல்வாயுனக்கிதுவென்னுற்றதெனமத்தெறிதண்
டயிர்போலக்கலங்கியறிவழிந்துமனஞ்சாம்பிணன். (க1)

இனையதோர்பெண்பழியையாரோற்றாரெனத்தேர்வா
னனையதோர்பழுமரத்தின்புறத்தொருசாரழல்காறு
முனையதோர்கணையோடுமுடக்கியகைசசிலையேத்தி
வினையதோர்த்தெதிரின்றவிறல்வேடன்றனைக்கண்டான். (க2)

கலிநிலைத்துறை.

காப்பணிதாளன்வானொடுவீக்கியகச்சாளன்
கூர்ப்பகழிக்கோலேறிடுவில்லன் கொலைசெய்வா
னேற்பனைகைக்கொண்டிவ்விடைநின்றானிவனையென்
பார்ப்பனியைக்கொன்றின்னுயிருண்டுபழிபூண்டான். (க3)

என்னமதித்தேயேடாவேடாவென்னேழை
தன்னைவதைத்தாய்நீயெயென்னுத்தழல்கால்கண்
மின்னலெயிற்றுக்கூற்றெனவல்லவாய்விட்டார்த்து
மன்னவனுனைப்பாசமெறித்துவலித்தேகும். (க4)

மாண்டவனைத்தன்வெங்கிடையிட்டான்மகவொக்கற்
ருண்டவனைத்தான்ருய்முலைவேட்டமுதன்சேயைத்

(க) ஆளி ஏறு - ஆண்சிங்கம். (க0) ஆவி - நீரோடை. கால்-
கால்வாய், புறங்கொடுத்த - இழந்த.

(க1) அவ்வழி என்றது - அம்புகைத்தவாயின. சாம்பல்-ஒடுங்
கல். (க2) வினை அது ஓர்ந்த - மிருகங்களைக் கொல்லுத்தொழிலை
ஆராய்ந்து. விறல்-வெற்றி. (க3) காப்பு - தொடுதோல். கச்சாளன்-
சசையை யுடையவன். பகழி-அம்பு. (க4) வெங் - முதுகு. ஒக்கல்-
இடைப்பட்டகம். தாண்ட-பொருந்த. அளியன் - கிருபையையுடைய
வன். இது ஈண்டு அந்தணன்மேல் நின்றது.

காண்டொறுமும்விம்மாக்கண்புணல்சோரக்கடிதேகா
வாண்டகைமாதன் கூடலணைந்தானளியன்றான். .

(கடு)

மட்டவீழ்தாரான்வாயின்மருங்கேவந்தெய்தா
வுட்டுகளில்லாவேடனைமுன்விட்டுயின்னான்
சட்டகநேரோவிட்டெதிர்மாறன்றமர்கேட்பக்
கட்டழல்சுந்தாமுறையிடுகின்றன்கையோசசா.

(கசு)

கோமுறைகோடாக்கொற்றவரேறேமுறையேயோ
தாமரையான்வாழ்தண்கடிமார்பாமுறையேயோ
மாமதிவானேன்வழிவருமைந்தாமுறையேயோ
தீமைசெய்தாய்போற்செங்கைகுறைத்தாய்முறையேயோ.

(கஎ)

பிறங்குங்கோலான்மாதடுதொற்றம்பெறுவேந்த
னுறங்கும்போதுந்தன்னருளாணையுலகெங்கு
மறங்குன்றாவாக்காப்பதையென்பவஃதியாதிம்
மறங்குன்றாதான்செய்கொலகாவாவழியென்றான்.

(கஅ)

(கசு) துகள் - குற்றம். சட்டகம் - தேகம். (கஎ) கோமுறை-
மதுதான்முறை. தீமைசெய்தாய் போற்செங்கைகுறைத்தாய் என்
றது - ஒர்பாண்டியன் நகர்சோதனைவருகையில் மறையவர்வீதியில்
ஒருவீட்டிலொரு அந்தணன், தன்மனைவியோடு நான்காசிக்குப்
போய்வருகிறேன் அதுவரையில் உன்னையும் உனதுகற்பையும் பா
ண்டியன்செங்கோல் பாதுகாக்குமென்றுசொல்லிய வார்த்தையை
அப்பாண்டியன்கேட்டு, அன்றுமுதல் இராமமுதும் அம்மனையின்
புறத்தேகாவல்செய்துவருகையில், ஒருநாள் அவ்வீட்டில் வேற்ற
ரவ முண்டாகக்கண்டு, அதனைச்சோதிக்கவேண்டி அவ்வீட்டின்கத
வைத்தட்டினன். அப்போது காசியாத்திரைமுடித்து வீடுசேர்ந்த
அந்தணன், யாரென்றுகேட்க, அக்குரலோசையால் வீட்டுக்குரிய
அந்தணன்தா னென்றறிந்து அவ்வந்தணனுக்குச் சந்தேகத்தை
விளைத்தோமே என்கிறஅச்சத்தோடு, அச்சந்தேகமொழிய எல்லா
வீட்டுக் கதவுகளையும் தட்டிக்கொண்டே யாண்மனை சேர்ந்தனன்.
மறுநாட்காலையில் மறையவர் யாவருமொன்றுசேர்ந்து இவ்வதிசய
த்தை அரசனுக்கறிவிக்க, அதுகேட்டபாண்டியன் உங்கட்கொரு
சேரத்தீமைசெய்தது என்னகையெயென் றதனைத்தறித்தனன். உட
னே சோமசுந்தரக்கடவுள் பிரத்தியட்சமாய் அப்பாண்டியனுக்குப்
பொற்கையளித் தருளினரென்னுஞ் சரித்திரத்தினை. இதனைச்,
“கொற்கையான்மாதன் குலசேகரப்பெருமான் பொற்கையானுக
தை போதாதோ” என்னுஞ்செய்யுளானுமுணர்க.

(கஅ) மாறு - பகை. கொற்றம் - வெற்றி. ஐ - சாரியை.

கொச்சக்கவிப்பா.

மன்றமுமணியேயிம்மறவன்றன்பார்ப்பனியைக்
கொன்றனோபிற்பிறிதாற்கொன்றதோலிதுவறநா
லொன்றலுமளப்பரிதாக்கிடந்ததாலுன்னருளா
லென்றழவுகெடத்தேற்றயென்றிரந்தானவ்வேலை. (௩௨)

திருக்கரின் புறம்பொருசார்குலவணிகத்தெருவின் க
னொருமனையின்மணமுளதங்கத்தணனோடொருங்குநீ
வருதியுனதுளந்தேறமாற்றமெலாந்தேற்றுதுமென்
றிருவிசும்பினகடுகிழித்தெழுந்தாலொருவாக்கு. (௩௩)

திருவாக்குச்செவிமடுத்துசெழியின்றன்புறங்கடையிற்
பெருவாக்குமறையவனோடொருங்கெய்திப்பெரும்பகல்போய்க்
கருவாக்குமருண்மாலெக்கங்குல்வாய்த்தன்னைவேற்
புருவாக்கிக்கடிமனைபோயொருசிறைபுக்கினிதிருந்தான். (௩௪)

அன்றிறைவனருளாலங்கவர்தேட்கவம்மனையின்
மன்றம்மகன்றனக்களந்தநாளுலப்பமறலியிருட்
குன்றியிரண்டெனவிடுத்தகொடும்பாசக்கையினர்வாய்
மென்றுவருஞ்சினத்தவரினொருவனிதுவினவுமால். (௩௫)

இன்றேயிங்கிவனுயிராத்தருகிரெனவிரும்பகட்டுக்
குன்றேறுங்கோணுரையாற்கொள்வதெவன்பிணியுடம்பி
னொன்றேனுநிலனொருகாரணமின்றியுயிர்கொள்வ
தன்றேயென்செய்துமெனமற்றவனீதறைகிற்பான். (௩௬)

ஆற்றலேறுண்டகணையருகொதுங்கும்பார்ப்பனியைக்
காற்றல்வீழ்த்தெவ்வாறுகவர்த்தேமப்படியிந்தச
சாற்றாவாரத்திற்றம்பறுத்துப்புறநின்ற
வீற்றவைவெருளவிடுத்திவளுவிகவர்கென்றான். (௩௭)

அத்தமொழிகேட்டாசனருமறையோய்கேட்டனையோ
வித்தமொழியெனப்பனவனிவனிவ்வாறிறந்தாலென்
பைத்தொடியாளிறத்தமும்படியேயென்மனக்கவலை
சித்தவிதுகாண்பேனென்றொருங்கிருந்தான்நென்னனொடும். (௩௮)

(௩௯) பெருவாக்குமறையவன் என்றது - சிவபெருமானருளிய
வேதங்களை யுணர்த்தவனாதலின்.

(௩௯) அனந்தநான் என்றது-வினைப்பயனை. (௩௭) ஆறு - வழி.
எற்று ஆ - கன்றையுடையபசு. (௩௮) பனவன் - பிராமணன்.

ஒட்டியபல்கிளை துவன்றியொல்லொலிங்கலந்தொடங்கக்
கொட்டியபல்லியமுழங்கக்குழுமியவோசையின்வெருண்டு
சட்டியதாம்பிறப்புனிற்றுக்கற்றுவொன்றெதிர்த்தோடி
முட்டியதான்மணமகளைமுடிந்ததாலவனாவி. (௩௬)

மணமகனேபிணமகனாய்மணப்பறையேபிணப்பறையா
யணியிழையார்வாழ்த்தொலிபோயமுகையொலியாய்க்கழியக்
கணமதனிற்பிறந்திறுமிக்காயத்தின்வரும்பயனை
யுணர்வுடையார்பெறுவருணர்வொன்றுமிலார்க்கொன்றுமில்லை. (௪௦)

கண்டானத்தனனென்னகாநியஞ்செய்தேனெனத்தன்
வண்டார்பூங்குழன்மனைவிமாட்சியினுங்கழிதுன்பங்
கொண்டான்மற்றவனெடுந்தன்கோயிப்புருத்தலர்வேப்பந்
தண்டாரானமைசசர்க்கும்பிறர்க்குமிதுசாற்றினான். (௪௧)

மறையவனையின்னுமொருமணமுடித்துக்கோடியென
நிறையவரும்பொருளீந்துநீபோதியெனவிடுத்துச்
சிறையழுவத்திடைக்கிடந்தசெடித்தலையவிடிக்குரல
கறையுடல்வேடனைத்தொடுத்தகால்யாப்புக்கழல்வித்து. (௪௨)

தெளியாதேயாபிழைத்ததீத்தண்டம்பொறுத்தியென
விளியாவின்னருந்சுரந்துவேண்டுவனநனிநல்கி
யளியாளுமனத்தாசனவனையவனிடைச்செலுத்திக்
களியானைவிழவெய்தகெளரியனைப்போய்ப்பணிவான். (௪௩)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

ஆதரம்பெருகப்பாவிவேன்பொருட்டெம்மடிகணீரரும்பழியஞ்சு,
நாதராயிருந்தீரெந்தையார்க்குண்டே நான்செயத்தக்கதொன்றென்
னாக், காதலிப்புசுழந்துபன்முறைபழிச்சிக்கரையின்மாபூசனைசிறப்பி
த், தேதமதகற்றியுலகினுக்குயிராயிருந்தனனிறைகுலோத்துங்கன்.

பழியஞ்சினபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௩௪ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௫௩௩.

(௩௬) புனிறு - இனமை. (௪௧) மாட்சி - இதுதொழிற்பெயர்,
மான்-பகுதியாதலின், மாட்சியிலும் என்றதற்கு-மாண்டிதிலும் என்
பதுபொருள். (௪௨) அழுவி - கொடியநிலம். செடி - முடைநாற்
றம். கால்யாப்பு - விலங்கு. (௪௪) ஆதரம்-அன்பு. ஏதம்-குற்றம்.

இருபத்தாறுவது,
மாபாதகந்தீர்த்த படலம்.

கவி விருத்தம்.

வேதநாயகன் வெம்பழியஞ்சிய
நாதஞ்ஞனலெனிதுநக்சிய
தாதையைக்கொலைசெய்ததநயன்மா
பாதகத்தனைத்தீர்த்தமைபாடுவாம். (௧)

வினாசெய்மாலேக்குலோத்துங்கமீனவன்
றினாசெய்நீர்நிலஞ்செங்கோல்செலத்தனி
யாசுசெய்யும்நாளிலவந்தியென்
றுரைசெய்மாநகராநொருபூசான். (௨)

வெருவுங்காய்சினமாறியவேதியன்
மருவுங்காதன்மனையெனும்பேரினா
டிருவுங்காமனுந்தேவியுமண்புனை
யுருவுங்காமுறுமொப்பில்வனப்பினாள். (௩)

படியிலோவியப்பாவையொப்பாகிய
வடிவினாவுள்பான்மகனென்றொரு
கொடியபாலிபிற்துகொலைமுதற்
கடியபாவக்கலன்போல்வளருநாள். (௪)

கோடிகோடியுஞ்சிலைகோட்டியே
கோடிகோடிகொடுக்கண்பூட்டியே
கோடிகோடிவிகாரமுங்கூட்டியே
கோடிகோடியனங்கொய்தார்தொலோ. (௫)

(௨) பூசான் - அந்தணன். (௩) மண்புனை உருவு என்றது - காதையாற்செய்த பதுமையை.

(௪) கொலைமுதல் கடியபாவம் என்றது - கொலை, நளவு, கள், காமம், குருத்துரோகம் என்னும் பஞ்சமாபாதகங்களை.

(௫) டிகாரமாவன - சுப்பிரயோகம், விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மாணம்என்பன-இவைவமுறையே, தாமரை-மாம்பூ, அசோகு, முல்லை, நீலோற்பலம் என்னுமைந்து பாணங்களால் வருவன.

இளமைச்செவ்வியயாக்கையன்மையல்கூர்
வளமைக்காமமும்வல்லினையுந்நிறைத்
தனேவிட்டிர்த்தலிற்றனைவயிற்றிடை
வினேவித்தீன்றவடன்னேவிரும்பினான்.

(சு)

அன்னையென்னுமழிதகையாளாத்
தின்னுயிர்த்துணையும்மனக்காவலோட
மன்னுநாணமடமுதனாலவருந்
தன்னேநீங்கலிற்றனுமொத்தாளரோ

(ஸ)

இன்பமோசிறிதாருமிதில்வருந்
துன்பமோகரையில்லாத்தொடுகட
லென்பதாருமவனாலறிடவிவ்
வன்பதானவினையால்வருந்துவான்

(அ)

மையனாகமதியைவிழுங்கவக்
கையனூயைக்கலத்தொழுஞ்செய
லையன்றான் குறிப்பாற்கண்டயற்செவிக்
சூய்யலாவண்ணமுள்ளத்தடக்கினான்.

(ஈ)

வேற்றோர்வைகல்வெளிப்படக்கண்டறஞ்
சாற்றுநாவினன்வேறென்றுஞ்சாற்றிலன்
சீற்றமேல்கொடுசெல்வன்கொல்வேனென
வேற்றெழுந்தனன்னுள்விலக்குவான்.

(ஐ)

தாயிலின்பதுகர்த்தனைதந்தையைக்
காயிலென்பெறுவாயெனக்காமுகர்க்
காயிலன்னையிலப்பனிலென்பய
னையிலின்னருளென்னறமென்னென்றான்.

(க)

(சு) நிறையாவது - காமமுந்தீவினையும், தத்தம்வழியவன்மனத்
ததைநிறுத்தல். தனே - பாசம்.

(ஸ) அழிதகையான் - அழிந்தகற்பினையுடையவன். நாணம்மட
முதல்நால்வர் என்றது-நாணம், மடம், பயிர்ப்பு, அச்சங்களை. இவற்
றுள், நாணம்-பாபுருடரைக் காணவும்நாணல். மடம் ஆவது - தன்க
ணவன்குணத்தையன்றி மற்றோர்குணத்தை யறியாமை. அச்சமா
வது - தன்கணவன் முன்னன்றி, ஏனையோர் சாயைதோன்றினும்,
ஆமைபோலக்காசாணதிகொளாடுங்கிப்பதுங்கல். பயிர்ப்பாவது-தன்
கணவன் சுகத்தையன்று யேனையோர்சுகத்தை அருவருத்தல்.

(அ) மையல் - மயக்கம். ஆய்-தாய். (ஈ) நேயில் - அன்பினால்.
ஏன் என்னும் வினாவினைக்கு குறிப்புமுற்றை, அன்னையில், நேயில்
என்பவற்றோடுங் கூட்டுக. நே - அன்பு.

மண்டொடுங்கருவீப்படைவன்கையிற்
கொண்டுதானைதருவனென்றோர்கிலான்
றுண்டமாகத்துணித்தானாய்வாய்முகந்
துண்டகாமநவாஹுணர்விலான். (௧௨)

மைக்கருங்கங்குல்வாய்க்கொன்றதானைக்குத்
தக்கதீத்தவிசிட்டன்னைதன்னெடுங்
கைக்கடங்குபொருளொடுங்கன்னெறி
புக்கனன்புடைசூழ்த்தார்புளிநரே. (௧௩)

எய்யுங்கோரொடுவில்லரிட்குநேர்
செய்யுஞ்சொல்லினர்செல்லிலைல்லெனக்
கையிலுள்ளவுங்கைக்கொண்டுகாரிகைத்
தையறன்னையுந்தாங்கொடுபோயினார். (௧௪)

சென்றுசேணிடைசசிக்கநவாமுலா
மென்றவெண்ணமொன்றெய்தியவண்ணமொன்
றொன்றுநாமெண்ணத்தெய்வமொன்றெண்ணிய
தென்றவார்த்தையவனிடைப்பட்டதால். (௧௫)

தானைதன்றையற்கினியார்துணை
மாதர்யாயைமறவர்கைக்கொள்ளவிப்
போதுதான்றுணையென்பவன்போன்றுமா
பாதகத்துருவாய்வத்துபற்றினான். (௧௬)

ஆவவென்னுமமுஞ்சிவதாவெனும்
பாவம்பாவம்பழியிதுவோவைய
கோவெனுங்கைகுலைத்தெறியுந்கிழற்
பாவைபோலவிடாதுபின்பற்றுமால். (௧௭)

மேற்படி-வேறு.

கல்லதீர்த்தஞ்சிவதலநலோர்பக்கமுஞ்
செல்லவொட்டாதான்சீர்த்திராமஞ்செவிப்
புல்லவொட்டாதுளம்புகுதவொட்டாதுநாச்
சொல்லவொட்டாதுகண்டியிலவொட்டாதரோ. (௧௮)

சுற்றுமுன்பின்புறச்சூழ்த்துதன்கொடுக்கிறப்
பற்றினின்றீர்க்குமாதகத்தாலலைந்

(௧௩) தீத்தவிசிட்டு-தீக்கடன்முடித்து. கல்லநறி-பாலவனம்.

(௧௭) ஆவ - இது ஐயோவென்னு மிடைச்சொல், சிவதா-அப
யச்சொல். (௧௬) கொடுக்கு - கொய்சகம்.

தெற்றினிசெய்வதென்றற்றலாதிடருழந்
துற்றுவேறுலகெலாமசமுற்றுமுலுமால். (௧௬)

உறுகனோபாற்றநாளுற்றுமுன்றுலகெலா
மறுகவேதிரியுமாபாதகன்வலியெலாஞ்
சிறுகுவான்சிவனருட்செயலினிப்பாதகங்
குறுகுநான் குறுகுநாள் கூடலைக்குறுகினான். (௨௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அழிதகன்குறுகுவான்முன்னங்கயற்கண்ணிதத்தக்
குழையிருகாதுங்கோத்துக்கொலைசெழுபுலிப்பற்றாலி
துழைமயிர்நெடுநாண்பின்னனோன்பிடரலைப்பப்பூண்டோர்
பழிதகையாதவேடப்பாவையாய்ப்படிவங்கொள்ள. (௧௭)

கொலையிரும்பழிக்கன்றஞ்சங்கூடலெம்பெருமான்கொன்றை
மிலையிருங்குஞ்சிவேங்கைமெல்லினர்க்கண்ணிவேயந்து
கலையிருமருப்பிற்கோடிக்காதளவோடுந்தாடிச
சிலையிருத்தடக்கைவேடத்திருவுருக்கொண்டதோன்றி. (௨௧)

கொண்டல்கண்படுக்குமாடக்கோபுரமருங்கிற்போத்தின்
கண்டகக்கருக்குவாயகுரைக்குநாய்கதுவிக்காப்பப்
புண்டலைவாளிலில்லோர்புறங்கிடந்திமைப்பத்திங்கட்
டுண்டவாணுதலாலோடுஞ்சுதுபோரடல்செய்வான். (௨௩)

வெருவருவேழமுண்டவெள்ளில்போல்வறியனாகிப்
பருவரலுடனாகெய்தம்பாதகன்வாவுநோக்கி
யொருவருமுள்ளத்தாலுமுன்னருங்கொடியபாவி
வருவதுகாண்டியென்றாமாதரானோக்கிக்கூறும். (௨௪)

அணங்குநோயெவர்க்குஞ்செய்யுமணங்களுலலைப்புண்டாவி
யுணங்கினாளுள்ளஞ்செல்லுமிடனறிந்தோடிசசெல்லா
குணங்குலனெழுக்கங்குன்றல்கொலைபழிபாவம்பாரா
விணங்குமின்னுயிர்க்குமாங்கேயிறுதிவந்துறுவதென்னா. (௨௫)

(௨௦) குறுகல் என்றதில் - முன்னது குறைதல்மேலும், பின்
னது - அடைதல் மேலும் நின்றன.

(௨௨) தாடி - என்றது, மீசையை. (௨௩) போத்து - பனை.
கண்டகம் - முள். (௨௪) பருவரல் - துன்பம். வேழமுண்டவெள்
ளில் - யானைநோய் விழுந்தவிளங்கனி. இது, உள்ளீடின்றிகிற்கு
மென்பது வழக்கு.

கள்ளுண்டல்காமமென்பகருத்தறைபோக்குச்செய்வ
தெள்ளுண்டகாமம்போலவெண்ணினிற்காணிந்கேட்கிற்
றள்ளுண்டவிடத்தினஞ்சந்தலைக்கொண்டாலென்னவாங்கே
யுள்ளுண்டவுணர்வுபோக்காதுண்டபோதழிக்குங்கள் னுண். (உச)

காமமேகொலைக்கெல்லாங்காரணங்கண்ணோடாத
காமமேகனவுக்கெல்லாங்காரணங்கூற்றமஞ்சங்
காமமேகள்ளுண்டற்குங்காரணமாதலாலே
காமமேநாகபூமிகாணியாக்கொடுப்பதென்றான். (உ௭)

கொலைப்பழிகோட்பட்டாங்கேகுறுகியான்முகங்கண்டேட
வலைப்படருழந்தசாம்பியழிவதெனபார்ப்பானென்னக்
கலைப்படுத்திங்கள்வேணிக்கானவனருட்கணைக்கக்
தலைப்படச்சிறிதுபாவந்தணிந்துதன்னறிவுதோன்ற. (உ௮)

முற்பகலிழைத்தபாவமுதிர்ச்சியாற்பிறந்துததை
தற்பகையானவாறுத்தாதையவைத்தவாறும்
பிற்பகலந்தப்பாவம்பிடித்தலைத்தெங்குத்தீர
திப்பதிபுகுத்தவாறுமெடுத்துரைத்திரங்கிரின்றான். (உசு)

மறப்பெரும்படிவங்கொண்டுமணத்தருள்கார்துநின்ற
வறப்பெருங்கருணைமூர்த்தியழிதகையவனைப்பார்த்தித்
திற்புழியாங்குச்சென்றுமீங்கன்றித்தீராதென்றக்
கறைப்பழிதீரும்வண்ணங்கருதியோருறுதிசுடறும். (௩௦)

வருதிரின்மைஞ்சொன்னோர்வருத்தமுநாகில்வீழக்
கருதிரீசெய்தபாவங்கழிப்பவரெவரயானோக்கக்
தருதலாலெளிதிற்றீரச்சாற்றுதுமையங்கையேற்
றொருபொழுதுண்டியீசனுறுதவரேவல்செய்தி. (௩௧)

செங்கதிர்க்கடவுள்வானத்தீண்டுமுன்னெழுத்துதீந்தண்
பைங்கதிரறுகுகொய்துபசுக்களையருத்தியார்வம்
பொங்கமுப்போதுங்கோயிற்புறத்தொட்டித்தீர்த்தமாடிச்
சங்கான்றனைநூற்றெட்டுமெய்வலஞ்சாரச்செய்தி. (௩௨)

(௨௮) கொலைப்பழி-பிரமகத்தி. சோட்பட்டு - விழுங்கப்பட்டு.
கானவன்-வேடனாகியகடவுள். ஏட-இதுஇக்காலத்துஎண்டாலென
மருவியது. (௨௯) தற்பகன் - சயனத்தையடைத்தவன். தற்பம்-
சயனம். தற்பகையானவாறும் எனவும்பாடம். (௩௦) கறை-குற்றம்.

(௩௧) வருத்தம்-மாபு. தவர்-சிவனடியார். (௩௨) புறத்தொட்
டித்தீர்த்தம்-சிவரஸயத்தின் புறத்திலுள்ளதீர்த்தத்தொட்டியிலிருக்
கும் தீர்த்தம். இது-கங்காதீர்த்தத்திற் கொப்பென்பர். முப்போது-
காலே, மாலே, உச்சி என்பன.

இத்தவநெறியினின்றூலிப்பழிசுழியுமென்றாச்
சித்தவன்புடையவேடத்திருவுருக்கொண்டகொன்றைக்
கொத்தவனுரைத்தான்கேட்டுக்கொடிச்சியாயிருந்தவம்மை
மத்தவன்கரித்தோல்போர்த்தமறவனைவினாவுகின்றான். (௩௩)

ஐயவிக் கொடியோன் செய்தபாவத்துக்களவில்காலம்
லெய்நாலேழு கோடிகாதிடைவீழ்த்தானேனு
மும்வகையிலாதபாலியிலனுக்கென்னுய்யுந்தேற்றஞ்
செய்வகையென்றுகேட்பச்செங்கண்மால்விடையோன்செப்பும். ()

அடுபழியஞ்சாநீசராயினுநனைக்கினச்சம்
படுபழியஞ்சான்செய்தபாதகத்தொடக்குண்டெங்கும்
விடுவதையின்றிவேறுகளைகணுமின்றியீயக்
கடவனைக்காப்பதன்றோகாப்பென்றன்கருணைமூர்த்தி. (௩௫)

நெய்தற்போதனையவுண்கணேரிழைநீயாதொன்று
செய்தற்குஞ்செய்யாமைக்கும்வேறொன்றுசெயற்குமாற்றன்
மெய்தக்கருணைவள்ளல்வேண்டினெவ்வினைஞரோனு
முய்தக்கோராதல்செய்கையுன்னுள்வினையாட்டன்றோ. (௩௬)

என்றகமகிழ்ச்சிபொங்கவியம்பினுளியம்பலோடுங்
குன்றகநாடவேடக்குழகனுமறைந்துவெள்ளி
மன்றகநிறைந்தான்மேகமறைந்திடமறைந்தசெல்லு
மின்றகவிடாதுபின்போம்விளங்கிழைமடந்தையோடும். (௩௭)

ஆதனாங்கதுகண்டாளுவற்புதமடைந்துகூட
னாதனாநவின்றவாற்றானன்னெறிவிரதச்செய்கை
மாதவவொழுக்கத்தாங்கிவருமுறைமதியமூன்றிற்
பாதகங்கழிந்துதெய்வப்பார்ப்பனவடிவமானான். (௩௮)

(௩௩) கொடிச்சி - வேட்டுவச்சி. (௩௫) களைகண் - பற்றுக்
கோடு. (௩௬) செய்தற்கும் செய்யாமைக்கும் வேறு ஒன்று செயற்
கும் என்றது - கர்த்தத்துவம், அகர்த்தத்துவம், அந்நியதாகர்த்தத்து
வம் என்னு மூன்றிறைமைக் குணங்களை.

(௩௭) மின்தக - மின்னலைப்போல.

(௩௮) ஆதன் - அறிவில்லாதவன். ஆததாயியுங்கண்டாளு. என
வும்பாடம். ஆததாயி - மாபாதகன். விரதம் என்றது - ஒருபொழு
துண்டலும், பசுக்களுக்குப் புல்லருத்தலுமாகியவற்றை, மாதவம்
என்றது - ஏவல்செய்தலும், தீர்த்தமாகுதலுமாம்.

சொற்பதங்கடந்தவெந்தைசுந்தரநாதன்னுளிற்
பற்பலவடசொன்மலைபத்தியிற்றெழுத்துச்சாத்தித்
தற்பாவறிவானந்தத்தனியுருவுடையசோதி
பொற்பதமருங்கிற்புக்கான்புண்ணியமறையோனம்மா. (௩௬)

அன்னையைப்புணர்ந்துதாதைதூவனும்நனான
றன்னையுங்கொன்றபாவந்தணித்துவீடளித்ததென்றற்
பின்னேநீரிழிநோய்குட்டம்பெருவயிநீனாவெப்பென்
றின்னேநாய்தீர்க்குத்தீர்த்தமென்பதோவிதற்குமேன்மை. (௪௦)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

அழிந்தவேதியன்மாபாதகந்தீர்த்ததறிந்துவெந்தமைச்சருள
ளா, ரொழிந்தபாருள்ளார்வானுளார்வியப்பமுற்றுநல்லையுணர்
வெல்லாங், சழிந்தபேருளிக் கவவன்மேல்வைத்தகாரணம்யாதெ
னக்கண்ணீர், வழிந்துநான்மாடக் கூடனாகவேவழுத்தினர்மகிழ்ச
சியுட்டினைத்தார். (௪௧)

மாபாதகந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௩௫ - க்கு - திருவிருத்தம் - கருவுச.

இரபத்தேழாவது,

அங்கம்வெட்டினபடலம்.

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

வேதகந்தரித்தமுக்கண்வேதியன்மறையோன்செய்த
பாதகந்தவிர்த்தவாறுபகர்த்தனம்விஞ்சையீந்த
போதகன்மனைக்குத்தீங்குபுத்திமுன்னாகச்செய்த
சாதகன்னைப்போராற்றித்தண்டித்ததண்டஞ்சொல்வாம். (௧)

(௩௬) சொல்பதம்-சொல்லௌவு. பதம்-அளவு.

(௧) வேதகம்-இராகுளிகை. அதுசெம்பிணையுருக்கித்தன்னோடு
கூட்டி வேதித்துப் பொன்னாக்கியும், தான்பொன்னியல்பைக் காட்
டாது தன்னுடக்கி நின்றல்போலத், தான்பகக்களையவ்வாறுசெய
தும் அவற்றினியல்பு சிறிதுத்தோன்றுது அறிவுதந்து நிற்கும்வண்
ணத் தன்வியாபகத்துடக்கி நின்றலால் வேதகம்தரித்த என்றார்.
விஞ்சைஎன்றது-வாள்வித்தைய, போதகன்-ஆசிரியன். சாதகன்-
மாணக்கன்.

கூர்த்தவெண்கோட்டியானைக்குலோத்துங்கவழுதிஞாலங்
காத்தாசளிக்குநாளிற்கடிமதி லுடுத்தகூடன்
மாத்தனிநகருள்வந்துமறுபுலத்தவனாயாக்கை
மூத்தவனொருவன்வைகிமுனையவாள்பயிற்றிவாழ்வான். (௨)

வாள்வினைக்குரவனன் னான்வல்லமண்விடுத்தவேழந்
தோள்வினைவலியாலட்டசுந்தாவிடங்கன்றன்னை
யாள்வினையன்புந்தானும்வைகலுமடைந்துதாழ்த்து
மூள்வினைவலியைவெல்லுமூதறிவுடையனம்மா. (௩)

கைவினைமறவாள்விஞ்சைக்காவலனவனைத்தாழ்த்து
தெவ்வினைவெல்வான்கற்குஞ்சிங்கவேறனையார்தம்மு
ஞய்வினையுணராப்பாவிசித்தனென்றொருவனுள்ளா
னவ்வினைநிரம்பக்கற்றொகலூழ்வலியாலன்னான். (௪)

மானவாள்விஞ்சையாலேதனைநன்குமதிக்கத்தக்க
தானதோர்செருக்கிஹற்றன்னுசிரியற்குமாறாய்த்
தானுமோர்விஞ்சைக்கூடஞ்சமைத்துவாள்பலருங்கற்க
வூனுலாம்படைவல்லானிலூதியமிதப்பக்கொள்வான். (௫)

ஒருத்தனையிருவர்வாளின்விருத்தியுமொருங்குகொள்ளங்
கருத்தனய்விருத்தனூரிந்கழிவதுகருதியன்னான்
வருத்துவாளினேஞாதன்பால்வரமன்திரித்துநாளும்
விருத்தமேசெய்வான்ருயைவிரும்பினேற்கிளையோனன்னான். (௬)

தொடத்தொடப்பொறுக்குந்திண்மைத்தொன்னிலமனையானில்லா
விடத்தவன்றேவிபாற்போயிடனுண்டேயிடனுண்டேயென்
றடுத்தடுத்தஞ்சாதென்றுக்கேட்டுக்கேட்டகல்வாறாக
நடைத்தொழிற்பாவையன்னநங்கைவாளாவிருந்தாள். (௭)

பின்னொருபகல்போய்ச்செங்கைபிடித்தனன்வலிப்பத்தள்ளி
வன்னிலைக்கதவநூக்கித்தாழக்கோல்வலித்துமாண்ட

(௩) ஆள்வினை என்றது - ஈண்டு சிவபணிவிடையை. மூள்
வினை என்றது - ஆகாமியவினையை, ஆகலூழ் - ஆகூழ்.

(௫) படைவல்லானென்றது - வாளாசிரியனை. ஊதியம்-வரு
வாய். (௬) விருத்தி - ஊதியம். திரித்து - வேறுபடுத்தி. விருத்தம்-
வேறுபாடு. (௭) நடைத்தொழிற் பாவையன்னநங்கை என்றது -
நடக்குந்தொழிலையுடைய பிரதமையையொத்த மாணிக்கமாலையை.

(௮) நூக்கி - சாத்தி.

தன்னிலைக்காப்புச்செய்தாடனிமனக்காவல்புண்டா
ளநிலைபிழைத்ததீயோனனங்கத்தீவெதுப்பப்போனான். (அ)

அறங்கடைநின்றருள்ஞமாற்றவங்கடையனாகிப்
புறங்கடைநின்றான்செய்தபுலமைதன்பதிக்குத்தேற்றான்
மறந்தவிற்கற்பிடுடன்மணம்பொதிந்துயிர்கடோறு
நிறைந்தநான்மாடக்கடனிமலனைநீனைந்துநொந்தான். (க)

தாதகநிறைந்தகொன்றைச்சடையவன்புறம்புசெய்த
பாதகமறுக்குங்கூடற்பகவனெவ்வுயிர்க்குந்தானே
போதகனாகித்தேற்றும்புண்ணியன்புலனென்செய்த
தீதகமுணர்ந்துதண்டஞ்செய்வதற்குள்ளக்கொண்டான். (க0)

கோளுடைக்குரவனேபோற்சித்தனைக்குறுகிச்சித்தா
காலையாரீயுஞ்சாலக்கழியமூப்படைந்தயாமும்
வானமராடிந்தம்வலிகளுமளந்துகாண்டு
நாலாவாவருதுநாமுநகர்ப்புறத்தொருசாரென்றான். (க௧)

நாதனுக்குரவன்கூறன்மெனவுவந்துநாலாம்
பாதகனதற்குநேர்த்தான்படைக்கலக்குரவன்மீண்டு
போதருமளவில்வையம்புதையிருள்வெள்ளத்தாழ
வாதவன்வையமுநீர்வெள்ளத்துளாழ்த்ததம்மா. (க2)

ஆசினன்சூரவர்க்கினனாவாற்றினேன்பாவம்போல
மாசிருடனிர்த்தகங்குல்வலிகெடவடிவான்விஞ்சைத்
தேசிகனெருவனன்னாற்றினியுட்கிடைப்பத்தீட்டுங்
காய்சினவாள்போற்கீழைக்கல்லிடைமுனைத்தான்வெய்யோன். (1)

நன்றியைக்கொன்றுதின்றோறையனாணைக்கஞ்சும்
வன்றிறலரிமானார்சித்தெய்வதம்வழிபட்டேத்தி
வென்றிவாள்பூரவீக்கச்சுவீக்கிவாள்புலனுதையேந்திச
சென்றுவாளுழவன்சொன்னசெருக்களக்குறுகினானே. (க௩)

மதுகைவாளமர்க்குநென்னல்வந்தறைகூவிப்போன
முதுகடும்புலியேறன்னமுடங்குடற்குரவன்னு

(க) அறன்கடை - பாபம். மறந்தவிற்கற்பு - அறக்கற்பு.

(க0) புறம்பு-அயல்நாடு. பகவன் என்றது-ஐசுவரியம்,வீரியம்,
புகழ்,திரு,ஞானம், வைராக்ஷியம் என்னும் அறுகுணங்களையுமுடை
யவனாதலின். (க௧) நாலாம்பாதகம்-காமம். (க௨) ஆசு - குற்றம்
திணிந்த-மிஞ்சாத, கீழைக்கண்-கீழ்த்திசையிலுள்ள உதயகிரி.

(க௩) அரிமான்-சிங்கம். (க௪) மதுகை - பலம். நென்னல்-
நேற்றைப்போது. அறைகூவல்-அழைத்தல். கயவன் - கீழ்மகன்.

மதிர்சமுல்வீக்கிக்கச்சுமசைத்துவெண்ணீறுஞ்சாத்திக்
கதிர்கொள்வாள் பலகைதாங்கிக்கயவனுக்கெதிரேவந்தான். (௧௫)

மடங்கலேறொன்றும்பைங்கணரியொன்றுமலைந்தாலென்ன
முடங்கல்வான் றிங்களொன்றுமக்கணுநான்குதோளும்
விடங்கலுழ்மிடறுந்தோற்றுவென்றிவாள்விஞ்சைவேந்து
மடங்கலன்றனுநேரிட்டாடமராடல்செய்வார். (௧௬)

எதிர்ப்பர்பின்பறிவர்தேர்போயெழுத்துவானேறுபோல
வதிர்ப்பரகேடகத்துட்டாழ்வுற்றடங்குவர்முளைப்பர்வானை
விதிர்ப்பர்சாரிகைபோய்வீசிவெட்டுவர்விலக்கிமீள்வர்
கொதிப்பர்போய்கைப்பராண்மைகூறுவர்மாறிநேர்வர். (௧௭)

வெச்சிடுவார்போற்போவர்வட்டித்துவிளித்துமீள்வர்
கொன்னிடுவாண்மார்பேற்பர்குறிவழிபிழைத்துநிற்ப
ரிநிலைநாலைங்கன்னலெல்லேரின்ருடல்செய்தா
ரநிலையடுபோர்காண்பாரனைவருங்கேட்கவையன். (௧௮)

சூரத்தியைரினைத்தநெஞ்சைக்குறித்துரைநாவைத்தொட்ட
கூரத்தினைப்பார்த்தகண்ணைக்காத்தனைகோடியென்றென்
மரைத்துரைத்தவற்றுக்கெல்லாமுறுமுறைதண்டஞ்செய்து
சூரத்தினைத்தடித்துவீட்டித்திருவுருமறைந்துநின்றான். (௧௯)

போர்கெழுதளங்கண்டாருட்பொருபடைக்கேள்விச்செல்வர்
வார்கெழுதற்காலானைக்கண்டிலர்மனையிறேழ
யோர்கெழுதற்பினுளையெங்குற்றான்றாவனென்னக்
கூர்கெழுவடிவேற்கண்ணான்போயினுர்கோயிற்கென்றான். (௨௦)

என்றவப்போதேகோயிற்கேகிணன்மீண்டான்தேடிச
சென்றவாசித்தன்றனைச்செருக்களத்தடுபோர்செய்து
வென்றனையேபின்னந்தவெங்களத்தெவ்குந்தேடி
நன்றனைக்காணுதிங்குநேர்த்தனம்யாங்களென்றார். (௨௧)

விரைசெய்தாரவன்யானங்கம்வெட்டினேனல்லேனீங்க
ளுரைசெய்வதவன்யாரொன்போற்சித்தனையுடன்றுமாய்த்து
வரைசெய்தோள்விதைக்கீந்தார்மற்றிதுசுற்றும்வையைத்
திரைசெய்நீர்க்கூடலெந்தைதிருவுளச்செயல்கொலென்றான். (௨௨)

(௧௭) பறிவர்-போவர். சாரிகை-சுற்றுதல். (௧௮) வட்டித்தல்-
சுழலுதல். குறி-இலக்கு. நாலைங்கன்னல் - இருபது நாழிகை.

ஈட்டித்தகலவைக்கொங்கைமனைவியுஞ்சித்தன்றன்னைக்
கீட்டிப்பல்காலும்வந்துகேட்டதுநெருநல்வாய்வந்
தொட்டித்தன்கையைப்பற்றியீர்த்ததுமுள்ளம்வெந்து
தட்டிப்போய்க்கதவந்தாழிட்டிருந்ததுஞ்சாற்றினாளே. (௨௩)

அம்மனையருளிச்சொன்னபடியெலாமருளிச்செய்து
தெம்முனையடுவாள்வீரசித்தனைமாய்த்தாரீது
மெய்மையாமென்றுகண்டமைத்தரும்விளம்பக்கேட்டா
னெம்மையாளுடையகூடலிறைவினையாட்டேயென்றான். (௨௪)

கொடியைநேரிடையாளோடுங்கொற்றவாளினையோடுங்
கடியநான்மாடக்கூடற்கண்ணுதலடிக்கீழ்த்தாழ்த்து
'மெடியநான்முகணுந்தேளுநெறியதுசிறியவேழை
யடியனென்னவிற்தேரின்னருள்வினையாடலென்றான். (௨௫)

தண்மதிவழிவந்தோனுந்கருளார்தாமும்பாதி
விண்மதிமிலைந்தவேணிவிடையவளுடனோக்கிக்
கண்மலர்வெள்ளத்தாழ்த்துகனைகழலடியிறாழ்ந்து
பண்மலர்கீதம்பாடியாடினார்பழிச்சிரின்றார். (௨௬)

மேற்படி - வேறு.

அடியவருக்கெளியரிவர் பாதேசிகாவலரென்றடிவீழ்ந்தேத்தி,
வடியயில்வேற்குலோத்துங்கன்மாணிக்கமாலையெனு மனையாளோடு
ந, தொடியணிதோண் முதுமகனைக்களிதேற்றி நகராவலஞ்சூழ்வி
த்திப்பான், முடியணிவித் தனந்தருண பாண்டியற்குத் தன்னிறை
மை முழுதுமீத்தான். (௨௭)

நிலைநிலையாப் பொருளுணர்ந்து பற்றிகந்துகாணமொரு நெறி
யேசெல்லப், புலநெறிநீத் தருள்வழிபோய்ப் போதமாந்தன் வலியை
ப பொத்திநின்ற, மலவலிவிட்டகலவரா வுமிழ்த்தமதி போல்விளங்
கிமாந்யாடு, தலைவனடிநிழல்பிரியாப் பேரின்பக்கதியடைந்தான்
நயிழர்கோமான். (௨௮)

அங்கம்வெட்டினபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௬௦௨.

(௨௪) அம்மனை-தாய் (௨௫) மதிவழிவந்தோன் - பாண்டியன்.

(௨௮) நிலைப்பொருள்-சிவம். நிலையாப்பொருள்-வைகுந்தமுதலிய
பதவிகள். பற்றுஎன்றது - யான், எனது என்னுமிருவகைப்பற்று

இருபத்தேட்டாவது,

நாகமெய்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

செங்கண்மால்விடைமேல்விடங்கர்செருக்களத்திடைவாடுஎடுத்த
தங்கம்வெட்டியசேவகத்தையறைத்தனத்தமிழ்மாறன்மேற்
சுவகையிட்டமணீசராற்றியதறுகண்வேள்விமுளைத்ததோர்
வெங்கண்வாளாவைத்துணித்துவிளித்தவாறுமவிளம்புவாம். (௧)

கோதிலாதகுணத்தனத்தகுணப்பெருந்தகைமீனவ
ஞதிராயகனுருவமாகியவைந்தெழுத்தொடுகண்டிவெண்
பூதிராதனமாவதேபொருளென்றுபத்திமைபூண்டுதன்
ருதையேமுதலாயமன்னவர்தம்மினுந்தலையினுன். (௨)

இத்தகைச்சிவசாதனத்தனிலன்புமிக்கவனெழுக்கலா
லத்தன்மெய்த்திருவைந்தெழுத்தொலியாலுநீற்றொளியாலுமுட்
பைத்தவல்லிருளும்புறத்திருஞ்சிதைத்துபாரபான்
வித்தகத்திருவேடமானதுமினவன்றிருநாடெலாம். (௩)

நாயினுங்கடையானமாசுடனள்ளிருட்புரைஞ்செருண்
னையிரஞ்சமணவேடரன்னதறித்துகொண்டுவெகுண்டழற்
றேயிரும்பெனமானவெங்கணல்கட்டிடத்தரிபார்களாய
டாயிருத்தமிழ்மாறனைத்தெறவஞ்சவேள்வியியற்றுவார். (௪)

எல்லகாதமளத்துசாலையெடுத்தழற்படுகுண்டமுங்
கல்லியாரழலிட்டெழும்புகைகெளவியெண்டிசைகளுமுறச்
செல்லவானவடுக்களும்பொரியிற்பொரித்தனசிதறநீண்
டொல்லைதாலிவிசும்புதைவரவொட்டிவெங்கணன்மூட்டினார். (௫)

அத்தழன்றெரிகுண்டரின்றுமகன்பிலத்தெழுவானெனப்
பைத்ததுஞ்சிருள்வாயும்வாயிருபாலும்வாலியபகிர்மதிக்
கொத்தடுஞ்சினமொழுகுபற்களுமுழியாரழல்விழிகளும்
வைத்தகைத்தொருவெற்புவந்தெனவந்துளானொருதானவன். (௬)

(௧) விடங்கர் - பேரழகுடையவர். (௨) வஞ்சவேள்வி - ஆபி
சாராயகம். (௩) தைவால் - தடவல். (௪) தழன்று - கொதித்து.
பைத்தல்-பரத்தல், வாலிய - வெண்மையாகிய,

2. தித்தசெங்கணாக்கவஞ்சனுருத்தெழுந்தெரிவடவையிற்
கொதித்தடும்பசிதாகமுங்கொடிதாலெனக்கொடியோரைநீர்
விதித்திடும்பணியா தெனக்கெனமீனவன்றனைமதுரையோ
டெதிர்த்தெடுத்துவிழுங்கிவாவெனவேவினாருடனேகினான். (௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையவர்விட விடநாகப்படிவகொணிசிசர னிலணண்டர்,
தோயுடலினனுடல் விடமூறிசசொரிதுளை யெயிநின்னவடவைச
செந், தீயுடையனவெனவெரிகண்ணன் நிணியிருள்வரை முறை
யெனவிண்ட, வாயுடையவனெடுநெறிமுன்னி மழைநழைவரை
யெனவருகின்றான். (௮)

அரவிறையுறைபிலம்பெளிகாணவரையுடல்புதைபடநிலம்வின்
ளா, வருவழியழலெழவுயிர்கான்முன் வளியுள்கிளர்வலிவிளிவெய்
தப், பொருகினவிழியெதிர்படுபைங்கூழ் புகையெழவனமரைபொரி
பொங்கர், கருகிடமுதுகிளையிறைகொள்ளுங் ககலிரைசிறைசுருள்
படவீழ. (௯)

அகனிலம்பெருவுறநிலனைத்துமாவிறைவெருவறவெயில்காலும்
பகன்மதிவெருவுறவிவைகளெவம்பணிகளும்வெருவுறவகறிக்கின்
புகர்மலைவெருவுறவடுதண்டப்புவலன்வெருவுறவருசெங்கண்
ணகைமதிபுரையெயிறவன்மாடநகரெதிர்குடவயின்வருமெல்லை. (1)

கண்டவர்சடிசெகர்கடிதோடிக்கெளரியனடிதொழுதடிகேணங்
கொண்டல்கண்வளர்மதில்வளைகூடற் குடவயினொருபெருவிடநாக
மண்டமுகிலமுமொருவாயிட்டயிறாவருவதையெனநீள்வாய் [ன்.
விண்டுகொண்டனைவதையெனலோடும் வெருவலன்மதிசுலபநவீர

மற்றிதுமுனமதகரிவிட்டோர்வாவிடவருவதையெனவெண்ண.
முற்றிதுதனையும்வளித்தற்கெம் முடையவர்விடையவர் விடநாகந்,
சுற்றியசடையினருளரென்றாச சுருலகிழிசுடரொனநிற்குங், கற்ற
ளியிடையுறையிறைமுன்போய்க் கனைகழலடிதொழுததைகிற்பான்.

(௮) நிசிசரன் - இராக்கதன். (௯) அரவுஇறை - பாம்புகளுக்
காசனாகிய ஆதிசேடன். கால் - பெருமூச்சு. வளி - காற்று. பொங்
கர் - சோலை. ககம் - பட்சி.

(௧0) இவை என்றது-சந்திராகுரியர்களை. பணி - இராசுகேதுக்
கள். தண்டப்புவலன் - தண்டாயுதத்தையுடைய நபன். குடம் -
மேற்கு.

(௧௨) கற்றளி - மாணிக்கவிமானம். தளி - கோயில்.

வழிவழியடிமைசெய்தொருபோதுமறவலன்வழிபடுமடியேனின்
மொழிவழிமுறைசெய்துவருவேனும்முதுநகரடையவுமணீச
ரழிவதுகருதினர்விடுநாகமடைவதுனாள்வழியதனாவி
கழிவதுகருதியவடியேனைக்கருணைசெய்தருளிதுகடனென்றான். ()

அனுமதிகொடுத்தொழுதிறைபாதமகமதிகொடுபுறனடைகின்ற
பனிமதிவழிவருதமிழ்மாறன்பகழியொடடுசிலையினனேகிக்
குனிமதிவழ்தருமதினீடுங்கொடியணிசூடகடைகுறுகான்முன்
றனிவரையெனிகர்தருகோபத்தழல்வழியரவினையெதிர்கண்டான்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பல்பொறிப்பருவாய்ப்படம்புடைபரப்பிப்பக்கமெண்டிசையொ
டுவிகம்பிற், செல்கதிர்புதைத்துத்தினியிருள்பரப்பித்திங்களின்ப
கிர்புரைஞ்சம், பில்கெயிறதுக்கிப்பெரிதுயிர்த்தகல்வாய் பிளந்து
மாநகரொலாமொருங்கே, யொல்லெனக்கெளவீவிழங்குவான்சீறியு
ருத்தன்னுரகவாழவுணன். (கரு)

அடுத்தனனரசிங்கவேறிடியேறஞ்சுவார்த்தங்கையிற்சாப,மெ
டுத்தன்னெடுராணிருதலைவணக்கி யெரிமுகக்கூர்ங்கணைதொடுத்து,
விடுத்தன்னவீடுத்தசாமெலாமுரகன் வெறுத்துகள்படக்கறித்துமிழ
ந்து, படுத்தன்னப்பொறுதுபஞ்சவன்புராரி பங்கயச்சேவடிநினையா.

கொடியதோர்பிறைவாயம்பினைவிடுத்துக் கோளராவளையுடறு
ணித்தா, னிடியதோவெனவார்த்தெரிநிறக்குருதியிரங்கிவீழருவியி
ற்கவிழ, நெடியதோருடலம்புரன்படக்கூர்வா நெளிதரவீளிபவன்
மேலைக், கடியதோராலாகலவெள்ளம்போலக் கக்கினுன்கறையிரு
ணஞ்சம். (கௌ)

தீவிடமுருத்துத்தினியிருள்கடுப்பத்திருநகரெங்கணஞ்செறிந்
த, காவிடங்குவல்கயந்தலைசதுக்கங்கழகமாவணமகழிஞ்சி, கோவிட
மாடமுபரிகைமேடை கோபுரமாங்கெலாம்பாந்து, தாவிடமயங்கி
யுறங்கினர்போலச்சாம்பினர்தனிநகர்மாக்கள். (கௌ)

(கரு) பொறி - புள்ளி. பருவாய் - பிளந்தவாய். பில்கல்-சிந்து
தல். (கௌ) எரிமுகம் - தீக்கொப்புளிக்கும்முகம். கறித்து - கடித்து.

(கௌ) பிறைவாயம்பு - அர்த்தசத்திரபாணம். மேலை என்றது-
திருப்பாற்கடல் கடைந்தநாளை. (கௌ) கா-சோலை. கூவல் - கிணறு.
கயம்-குளம். சதுக்கம் - நாற்றெருக்கூடுமிடம். கழகம்-கல்விச்சாலை.
இஞ்சி-மதில். கோஇடம் - அரசன்கோயில். அரங்கு - நாடகசாலை.

நிலைதளர்ந்துடல் திமிர்ந்துவேர்வரும்பி கிறைபுலன்பொறிக்க
ரணங்க, டலைதடுமாறியுரைமொழிகுழறித் தழுதழுப்படைந்துநாவ
னாகி, மலைதருகபமேனிமிர்ந்துணர்வழித்து மயவகிழ்ச்சொடுங்கி
யுள்ளாவீ, யலைதரஆசலாடினார்கிடந்தா ரன்னதொன்னகருளாடு-
ல்லாம். (௧௯)

தென்னவன்விடங்கண்டஞ்சுமால்போலசசினகரமடைந்துதாழ்
ந்தெந்தாய், முன்னவவாதிமுதல்வலித்தின்றி முளைத்தவமுடிவிலா
முனிவ, வென்னவவன்பர்க்கெளியவயார்க்குரிதையவலிந்கர்க்கெ-
ன்று, மன்னவவனாதிமுதையவமுக்கண் வானவரினேசசரணடைந்
தேன். (௨௦)

அடுத்தவந்தலைக்குமாழியைத்தூர்த்து மாழியுண்டேழுமொன்
ருகத், தொடுத்தவந்தலைக்கும்பெருமழைதடுத்தத் துளைக்கைவின
தொவவெண்பிறைக்கோ, டெடுத்தவந்தலைக்குங் களிற்றினேவிளித்த
துமிந்கர்புரந்தனையின்று, மடுத்தவந்தலைக்கும் விடத்தினுண்மயந்
கும்வருத்தமுக்களைதியென்றிர்த்தான். (௨௧)

அருட்கடலினையவாதிநாயகன்ற னவிர்சடையணிமதிக்க கொ
ழுத்தின், பெருக்கடையமுதத்தண்டுளிசிந்து பிலிற்றினுன்பிலிற்றி
டலோடும், பொருக்கெனவெங்கும்பாலினிற்பிரைபோற் புரையறக்
சுலந்துபண்டுள்ள, திருக்கிளர்மதுராநகரமாப்புனிதஞ் செய்ததசசி
வதுளியம்ம. (௨௨)

இர்வீமுன்னிருளதெனவிறையருண்முன் னிருண்மலவலியெ
னவெங்கும், பரவியவமுதால்விடமகன்றவசப் படிவொழிந்தியாவரு
மின்பம், விரவியகளிப்பின்மேவினாருந்தார் மீனவர்பெருந்தகை
வேந்தன், னாவணிசடையார்க்கன்புருத்தானேயாகிமண்காவல்செய
திருந்தான். (௨௩)

நாகமேய்தபடலம் முற்றிற்று.

படலம் ௩௪ - க்கு - திருவருத்தம் - ௧௯௨௫.

(௧௯) திமிர்ந்து - கம்பித்து. (௨௦) வித்தின்றிமுளைத்தவ என்
றது - திருவருட்படிவங் கொண்டமையை. (௨௩) அவசம்-துக்கம்

சிவமயம்.

இந்நூல்நோன்பதாவது,
மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.

கலிசிலைத்துறை.

சுருதியினபுறத்தவர்விடுமராவினைச்சுருதி
சுருதரும்பானருளுடைக்கெளரியன்றுணித்த
பரிசிதங்கதுபொருதமண்படிற்றப்பின்விடுப்ப
வருபெரும்பசுவிடையினான்மாய்த்ததும்பகர்வாம். (க)

பணப்பெரும்பசுவாயுடைப்பாந்தளையனந்த
குணப்பெருந்தகைதுணித்தபின்பின்வருகுண்டர்
தண்ப்பருங்குழாங்காலினாற்றள்ளுண்டுசெல்லுங்
கணப்பெரும்புயல்போலுடைந்தோடினகலங்கி. (உ)

உடைந்துபோனவானைவருமோரிடத்திருள்போ
லடைந்துமோன்புவிடுத்தமால்யானைபோலின்று
தொடர்ந்தபாம்பையுந்தொலைத்தனர்மேலினிசுசூழ்ச்சி
மிடைந்துசெய்வதையாதெனவினயமொன்றோர்வார். (ங)

ஆவையூறுசெய்யார்பழியஞ்சுவாரதனை
யேவுவாமிதுவேபுணர்ப்பென்றுசூழ்த்திசைந்து
பாவகாரிகள்பண்டுபோற்பழித்தழல்வளர்த்தார்
தாவிலாவருவாகியோர்தானவன்முனைத்தான். (ச)

குண்டழற்கணின்மெழுவவக்கொடியவெம்பசுவைப்
பண்டுபோலவர்விடுத்தனர்கூடலம்பதிமே
லுண்டுகில்லையுமெனத்தடுமாற்றநூலுரைத்த
பிண்டியானுரைக்கொண்டுகுழல்பேயமண்குண்டர். (ரு)

கலிவிருத்தம்.

மாடமலிமாளிகையிலாடுகொடிமானக்
கோடுகளினோடுமுகில்குத்திமிசைக்கோத்துச்

(க) சுருதியின் புறத்தவர் என்றது - சமணர்புறச் சமயத்தரு
ளொரு திறத்தராதலின். படிற்ற - வஞ்சகர். (ரு) குண்டு - ஆழம்.
உண்டு - அஸ்தி. இல்லை - நாஸ்தி. தடுமாற்றநூல் - பூர்வாகமம், அ
ங்காகமமுதலிய சமணநூல்கள். பிண்டி - அசோகு.

சேடன்முடியுங்க திற்கொள்சென்னிவரையுந்
ளாடவடியிட்டுலவையஞ்சிடவுயிர்த்தே. (௬)

விடுத்திடுமுயிர்ப்பினெ திர்பூளைநறைவீபோ
ளடுத்திடுசராசரமனைத் துமிரிவெய்தக்
கடுத்திடுசினக்கனலினுக்குலகமெல்லா
மடுத்திடுதழற்கடவுள்வார்புனலைமான். (௭)

உடன் நிறைகொள் புன்னொடுவிலங்கலறியோட
மிடைத்தபழுவத்தொடுவிலங்கலைமருப்பா
விடாதெறிமருத்தெனவெறிநதளவிலோரைத்
தொடர்ந்துடல்சிறைத்தூயிர்தொலைத்திடிய னொத்தே. (௮)

மறலிவருமாறெனமறப்பசுவழிக்கொண்
டறலிவர்தடம்பொருநையாறுடையமாறன்
றிறலிமலர்மங்கையுறைதென்மதுரைமுன்னு
விறலிவருகின்றததுமினவனறிந்தான். (௯)

மீனவனுமாநகருண்மிக்கவருமுக்கண்
வானவனைமாமதுரைமன்னவனைமுன்றோ
தானவனையாழிசொடுசாய்த்தவனையேத்தா
வானதுரைசெய்துமெனவாலயமடைந்தான். (௧0)

நாதமுறையோபொதுவின்மாறிநடமாடும்
பாதமுறையோபலவுயிர்க்குமறிவிக்கும்
போதமுறையோபுனிதபூண்புராண
வேதமுறையோவெனவிளித்துமுறையிட்டார். (௧௧)

நின்றுமுறையிட்டவரைரித்தனருணேக்கா
னன்றருள்சரந்திடபந் தியைவிளித்துச
சென்றமணரோவவருதீப்பசுவைநீபோய
வென்றுவருவாயெனவிளம்பினன்விடுத்தான் (௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

தண்டங்கெழுசுற்றமுமஞ்சத்தறுகட்செங்கட்
குண்டந்தழன்றுகொதிப்பக்கொடுநாக்கெறித்து

(௬) உலவை - காற்று. (௭) பூளை-ஒருவிதச்செடி. வீ-மலர்.

(௮) பழுவம் - சோலை. விலங்கல் - மலை. மருத்து - காற்று.

(௯) அறல் - கருமணல். திரல் - பகை. விறல் - வெற்றி.

(௧0) தானவன் - சலந்தராசான்.

துண்டந் துழாவக்கடைவாய் நுரைசோர்ந் துசென்னி
யுண்டந் துழாவவெழுந் தன் றடலே லுமாதோ. (௧௩)

நெற்றித்தனியோடைநிமிர்ந் துமறிந்தகோட்டிற்
பற்றிசுடர்செம்மணிப்பூண்பிறைபையநாகஞ்
சுற்றிக்கிடந்தாலெனத்தோன்றவெள்ளாழியின்
சற்றைககதிர்போற்பருமம்புறங்கெனவிரின்ன. (௧௪)

கோட்டுப்பிறைகால்குளிர்வெண்கதிர்க்கற்றைபோலச
குட்டுக்கவரித்தொடைதொங்கலுநெறிமுன்றாப்
பூட்டுத்தாளமுகவட்டும்பொலியப்பின்னன்
மாட்டுசசதவகைத்தொடைகல்லெனவாய்விட்டார்ப்ப. (௧௫)

பணிநாவசைக்கும்படியென்னக்கழுத்திலீர்
மணிநாவசைப்படுகைமுத்தின்வகுத்ததண்டைப்
பிணிநாண்சிறுகிண்கிண்பிப்பலமலைத்தொங்க
லணிநாணலம்பசுசிலம்பார்ப்பவடிகளுக்கும். (௧௬)

அடியிட்டுநிலங்கிளைத்தண்டமெண்டிக்கும்போர்ப்பப்
பொடியிட்டியிர்ந்துப்பொருகோட்டினிற்குத்திக்கொத்திட்
டிடியிட்டதிர்காரெதிரேற்றெழுந்தாங்குநோக்கிச
செடியிட்டிருகண்ணழல்சிந்தநடந்ததன்றே. (௧௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பால்கொண்டரிழல்வெண்டிங்கட் பகிர்கொண்டமருப்பிற்கொண்ட
குல்கொண்டவயிற்றைக்கீண்டுதுள்ளியோர்வெள்ளிக்குன்றங் [ச
கால்கொண்டநடந்தாலென்னக்கடிந் துடன்ருவைசசீற்ற
மேல்கொண்டநாற்றம்பற்றிவீங்குயிர்ப்பெறிந்துகிட்டா. (௧௮)

சுடக்கதுருணக்கதென்னக்குணக்கதுருடக்கதென்ன
வடக்கதுருதெற்கதென்னத்தெற்கதுவடக்கதென்ன
முடுக்குறுமருப்பிற்கோத்துமுதுகுழிகத்தள்ளு
மெடுக்குறுமலையைக்கால்போத்தெனத்திசைப்புறத்துவீசம். (௧௯)

(௧௩) துண்டம் - மூக்கு. அடல் - ஏறு என்றது - அநிகாரந்தி
யை. (௧௪) ஒடை - நெற்றிப்பட்டம். வெள் ஆழி - திருப்பாற்கட
ல், பருமம் - கவசம்.

(௧௫) கோடு - கொம்பு. கால் - கக்குகின்ற. பூட்டுத்தாளமாவ
து - பருத்தமுத்து முற்படப்படுதல். (௧௬) கிண்கிணி - சிறுசத
ங்கை. பிப்பலம் - அரகிலை. (௧௭) செடி - ஒளி. (௧௮) நாற்றம்பற்
றி என்றது - விலங்கினங்கள் மோப்பமுற்றுச் செல்லுதலை.

கொழுமணிசசிகரகோடிசிதைபடக்குவட்டில்வீசும்
பழுமரசசெறிவில்வான்றோய்ப்பணையிறவெறியும்வானின்
விழுமறப்பசப்போல்வீழவேலைவாய்வீசுமிங்ஙன்
செழுமதிக்கோட்டுநத்தித்தேவிளையாடல்செய்து. (உ௦)

பூரியரண்ணியாங்கேபொருதயிருற்றஞ்செய்யா
தாரியவிடைதன்மாண்டவழகினைக்காட்டக்காழற்
நீரியநதம்பூவாளியேறுபட்டாவியோடும்
வீரியம்விடுத்தவீழ்த்துவெற்புருவாயிற்றன்றே. (உ௧)

வாங்கினபுரிசைமாடமாநகராளுவின் பங்
தூங்கினவரவாய்வேம்பின்றோடவிழ்தாரான் நின்றோள்
வீங்கினவிர்விதோன்றவீங்கிருளுடைந்ததென்ன
நீங்கினநாணமோடுகிரையமண்குழாங்களெல்லாம். (உ௨)

உலகநிகரியாத்தன்பேருருவினையிடபக்குன்றாக்
குலவுறநிறுவிசசுக்கவடிவினற்குறுகிங்கூடற்
றலைவனைவணங்கவீசன்றண்ணருள்சார்துபண்டை
யிலகுருவாகியிங்ஙனிருக்கெனவிருத்தினானே. (உ௩)

அந்நிலைகருளாருமரசனுமகிழ்ச்சிதூங்கிச
சன்னிதியிருந்தநத்திதாளடைந்திறைஞ்சிப்போத
மின்னவிர்சடையானந்திவென்றிசால்வீறுநோக்கி
யின்னமுதலையாளோடுங்களிசிற்றத்திருக்குளாளில். (உ௪)

அவ்விடைவரைமேன்மூந்நீரார்வலியிலங்கைக்கேகுங்
தெவ்வடுகிலையிராமன்வானரசேனைசூழ
மைவ்வரையலையதம்பிமாருதிசக்கிரீவ
னில்வடல்வீரரோடுகெய்தியங்கிறுத்தான்மன்றே. (உ௫)

அன்னதுதெரிந்துவிந்தமடக்கியமுனியங்கெய்தி
மன்னவற்காக்கங்குநிமழவிடைக்கொடியோன்கூடற்
பன்னரும்புகழ்மையோதுபனுவலையருளிச்செய்ய
முன்னவன்பெருமைகேட்டுமுகிழ்த்தகைமுடியோனாகி. (உ௬)

(உ௦) பணை - கிளை, வானில்விழும் அறப்பசு என்றது-தூருவா
சமுநிவர் சாபத்தால் கடலில்விழுந்த காமதேநுவை. (உ௧) பூரியர்-
கீழ்மக்கள், ஈரிய - குளிர்த்த. (உ௨) அரம் - ஓர்விதவான்.

(உ௩) பேர்உரு-தூலவடிவம். பண்டை இலகு உரு-முன்னுள்
ளசிலாவடிவம். சூக்கம்-இதுசூக்குமம் என்னும் பிராகிருதசசிதைவ.

(உ௫) விடைவரை - இடபக்குன்று. மைவரை-நீலமலை. தம்பி-
இலக்குமணன். (உ௬) வீந்தமடக்கியமுநி - அகத்தியமுநிவர்.

மூனியொடுகுறுகிசெம்பொன்முளரியுண்மூழ்கியாதித்
தனிமுதலடியைவேணிமுடியுறத்தாழ்ந்துவேத
மனுமுறைசிவாகமத்தின்வழிவழாதருசசித்தேத்திக்
சுனிவுறுமன்பிலாழ்ந்துமுடியிசைக்கரங்கள்சூப்பி. (௨௭)

புங்கவசீவன்முத்திபுராதிபுனிதபோக
மங்கலமெவற்றினுக்குவகாரணவடிவமான
சங்கராநிதுதெய்வத்தானங்களானந்தமிந்த
வங்கண்மாஞாலவட்டத்துள்ளனவவைகடம்மில். (௨௮)

கலிரிலைத்துறை.

அற்புதப்பெரும்பதியிந்தமதுரையீதாற்றப்
பெற்றுடைத்தென்பதெவன்பலபுவனமுரின்பாற்
கற்புவைத்துயநீசெய்தகருமத்தின்விருத்தம்
வெற்புருக்களாய்ப்புடைநின்றவினங்கலான்மன்றே. (௨௯)

கண்டவெல்லையிற்றுன்பங்கள்களைதற்குமளவைக்
கண்டரும்பெருஞ்செவ்வங்களளித்தற்குவகருணை
கொண்டூயுறைசிறப்பினொற்குளிர்மதிக்கண்ணி
யண்டவாணவீவ்விவிங்கத்துக்கொப்புலேறாமோ. (௩௦)

தோய்ந்திடும்பொழுதீட்டியதொல்லினைப்படல
மாய்ந்திடும்படியாய்த்துநின்மங்கலபோக
த்திடும்படிக்கிருந்தமாதீர்த்தத்தினியல்பை
யாய்ந்திடும்பொழுததற்கொருதீர்த்தமொப்பாமோ. (௩௧)

எத்தலத்தினுமொவ்வொன்றுவிழுமிதாமிந்த
மெய்த்தலத்திலிம்முவகைவிழுப்பமும்விளங்கு
மத்தவாதலாவித்தலமடைந்தவரெவர்க்குஞ்
சித்தசுத்தியும்பல்வகைசசித்தியும்பயக்கும். (௩௨)

அடியனேனெண்ணுங்கருமமுஞ்சாதமேயாக
முடியுமாவரிதச்செயன்முடியுமெப்படியப்
படியுரிந்தருள்கடிதெனப்பணிந்தனன்பாறு
நெடியவான்படுமமுதெனவெதிர்மொழிரிகழ்த்தும். (௩௩)

(௨௯) அற்புதம் - ஞானம். கற்பு - உறுதி. கருமத்தின் விருத்
தம் - திருவிளையாடலின் சரித்திரம். (௩௧) மங்கலபோகம் - சிவபோ
கம். (௩௨) சித்தசுத்தியாவது - நித்தநைமித்திய கருமங்களைச் சிவா
ர்ப்பணமாகச் செய்தலால் வரும்பேறு. பல்வகைசசித்தி என்றது -
அணிமா முதலிய வெண்வகைசசித்திகளை. (௩௩) சந்தம் - உண்மை.

அறுசீராடியாசிரியவிருத்தம்.

இரவிதன்மரபின்வந்தவிராமகௌமக்குத்தென்கீழ்
விரவியதிசையிற்போகிவிரிகடற்சேதுகட்டிக்
கரவியவுள்ளக்கள்வன்கதிர்முடிப்பத்துஞ்சித்தி
யாவமேகலையினோயருஞ்சிறையமுவுநீக்கி. (௩௪)

மீண்டுரினனயோத்தியெய்திவிரிகடலுலகம்பன்னா
ளாண்டினிதிருத்துமேனான்வைகுண்டமடைவாயாக
வீண்டுநீகவலைகொள்ளேலெனவசரீரிகேட்டு
நீண்டவன்மகிழ்த்துதாழ்த்துதிருத்தனைவிடைகொண்டேகி. (௩௫)

மறைப்பொருளுரைத்தோன்சொன்னவண்ணமேயிலங்கையெய்தி
யறத்தினைத்தின்றபாலியாவிதின்றனையான்செல்வத்
திறத்தினையிளவற்கீந்துதிருவிராமேசங்கண்டு
கறைப்படுமிடற்றினோயருசசித்துக்கருணைவாகி. (௩௬)

பற்றியபழியினீந்தியிந்திரன்பழியைத்தீர்த்த
வெற்றிகொள்விடையினோமீளவும்வந்துபோற்றி
யற்றிரளையகோதைகற்பினுக்கரசியோடுஞ்
சுற்றியசடையிராமன்ருன்னகாடைநதானிப்பால். (௩௭)

கலிநிலைத்துறை.

செங்கோலனந்தகுணமீனவன்றேயங்காப்பக்
கொங்கோடவிழ்தார்க்குலபூடணன்றன்னைமீன்று
பொங்கோதைஞாலப்பொறைமற்றவன்பாலிறக்கி
யெங்கோனருளாற்சிவமாகரோறினோ. (௩௮)

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௩௮ - க்கு - திருவிருத்தம்-௧௬௬௩

(௩௪) விரவியதிசை - தெற்குங் கிழக்குங்கலந்த தென்கீழ்த்
திசை.

(௩௬) பாலிவன்றது - மகாபாதகனாகிய இராவணனை - இள
வல் - இளையவனாகிய விபீடணன்.

(௩௭) பற்றியபழி - இராவணனைக்கொன்ற பிரமகத்தி. கற்பி
னுக்கரசிவன்றது - சானகியை.

(௩௮) கொங்கு - மகரந்தம்.

உ.
சிவமயம்.
ழப்பதாவது,
மெய்க்காட்டிட்ட படலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

பாவமெனவடிவெடுத்தபடிற்றமணர்பழித்தழல்செய்
தேவவருமறப்பசுவையேறுயர்த்தோன்விடைநந்திக்
காவலனைவிடுத்தழித்தகதையுரைத்துமட்டாலேச்
சேவகன்மெய்க்காட்டிட்டுவினையாடுத்திறமுரைப்பாம். (ச)

வெவ்வியமும்மதயானைவிற்றகுலபூடணன்சமண
ரவ்வியவஞ்சனைகடந்தவனந்தருணசெழியன்பாற்
செவ்வியசெங்கோல்வாங்கித்திகிரிதிசைசெலவுருட்டி
வவ்வியவெங்கலிதூர்த்துமண்காத்துவருகின்றான். (உ)

சவுந்தரசாமந்தனைனத்தானைகாவலனொருவன்
சிவந்தசடைமுடியண்ணலடியவரேசிவமாகக்
கவர்த்தொழுகியருசசிக்குங்கடப்பாட்டினெறிநின்றோ
லுவந்தரசந்திருமைக்குந் துணையாகியொழுநூள். (ங)

வல்வேடர்க்கதிபதியாய்வருசேதிராயனெனும்
வல்வேடனொருவனவன்விறல்வலியான்மேலிட்டப்
பல்வேறுபரிமான்மேர்ப்பஞ்சவன்மேற்படையெடுத்துச்
செல்வேனென்றுறவலித்தான்தென்னர்பிரானத்தறிந்தான். (ஈ)

தன்னதுதாணிழனின்றசாமந்தன்றனைப்பார்த்தெம்
பொன்னறைதாழ்த்திறத்துறிமுநந்தளித்துப்புதிதாக
வின்னமுநீசிலசேனையெடுத்தெழுதிக்கொள்கென்ற
னன்னதுகேட்டசனடிக்கன்புளானென்செய்வான் (ஐ)

தென்னவர்கோன்பணித்தபணிபின்றள்ளசிறதையிலன்
புன்னவானருள்வதுமுன்னீர்ப்பவொல்லேபோய்ப்

(உ) அவ்வியம்-பொருமை. திகிரி - சக்கரம். கலி - துன்பம்.

(ங) தானைகாவலன் - சேனாபதி. கடப்பாடு-உறுதி. இருமை-
இம்மை, மறுமை. (ஈ) வலித்தல் - ஊக்கத்தாற்றுணிதல்.

(ஐ) சாமந்தன் என்றது - செளந்தரசாமந்தனைன்னுஞ் சேனா
பதியை. (ஈ) ஒல்லை - விரைவு. அறத்தாறு - தருமவழி. ஈட்டல்-
சேர்த்தல்.

பொன்னறைதாழ்த்திறந்தறத்தாநீட்டியிடிம்பொற்குவையுட்
டன்னதுளத்தவாவமையத்தக்கரிதிகைக்கவரான். (௬)

எண்ணிறத்தகளிப்பிடுனாடுந்திருக்கோயிலிடத்தணைந்து
கண்ணிறைந்தபொன்முளரிக்கயந்தலைநீர்படிந்துதன
துண்ணிறைந்தமெய்யன்பிடுனாடியுருவாய்முளைத்தெழுந்த
பண்ணிறைந்தமறைப்பொருளைப்பணிந்திறைஞ்சியிதுவேண்டுங் (௭)
பண்ணியானைமறைவிரித்தபரமேட்டியெங்கோமா
னெண்ணியகாரியமுடிப்பாயிவையுனக்குமுன்னடிக்க
முண்ணியமெய்யடிவர்க்குமாதக்கவெனவிரந்தப்
புண்ணியமாசிதிமுழுதுமவ்வழியேபுலப்படுப்பான். (௮)

அண்டமுசுடுரிஞ்சிமிடீர்கோபுரமுமாயிரக்கான்
மண்டபமுங்கண்டிசையும்வயிரமணிகோளகையுங்
குண்டலமுந்தண்டாளக்குடைநிரையுங்கொடிநிரையுங்
கண்டனன்முன்னவனருளாற்பிறப்பெழுங்கரைகண்டோன். (௯)

வாளுடர்க்கவியுணவின்வகைமுந்தான்மன்றமுத
றாறவாஞ்சிறுவேள்விரான்மறையோர்க்கறுசுவையி
றாறதேபேருண்டிதுறவடைந்தோர்க்கருத்துபலி
தாறாதிபலவேறுதருமநிதழைவித்தான். (௧௦)

எவரோனுமுருத்திரசாதனங்கண்டாலெதிர்வணங்கி
யவரோம்பிறப்பறுக்கவடிவெடுத்தவானென்று
கவராதவன்புள்ளங்கசிந்தொழுகவருசசித்துச
சுவையாறினமுதருத்தியெஞ்சியவின்சூவைதெரிவான். (௧௧)

இன்றைக்காயிரநாளாக்கிருமடங்குவருநாட்டு
யன்றைக்கன்றிருமடங்காவாசனதுபொருளெல்லாங்
கொன்றைசெஞ்சடையார்க்குமடியார்க்குங்கொடுப்பதனைத்
தென்றற்கோன்செவிமடுத்தார்சேனைக்கோனிதுசெய்வான். (௧௨)

(௮) பரமேட்டி - உயர்ந்த நிலையிலுள்ளவன். அண்ணிய - கல்
நீர். ஆதக்க - ஆக்ககடவன். புலப்படுத்தல் - செலுத்தல்.

(௯) கோளகை - வாகுவலயம். (௧௦) முந்தான்மன்றல் - உப
நிதகல்யாணம். பலி - பிசை. (௧௧) உருத்திரசாதனம் என்றது
விசுதி உருத்திராக்கமுதலிய சிவசின்னங்களை.

(௧௨) அன்றைக்கன் றிருமடங்காய் என்றது-ஒவ்வொருநாள்
இவ்விருமடங்காய்ச் செய்தமையை. தென்றற்கோன் என்றது-தெ
ன உலங்கிடமாகிய பொதிய மலைக்குத் தலைவனாதலின்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காவலனவையத்தெப்திக்காரியஞ்செயவாரோடு
மேவினன்பிறநாட்டுள்ளவீர்க்குவெறுக்கைபோக்கிச
சேவகம்பதியலோலசெலவிடுததழைப்பான்போலப்
பாவகஞ்செய்துதீட்டிப்பட்டிமையோலையுயப்பான். (௧௩)

எழுதுகதெலுவகர்க்கோலையெழுதுககலிங்கர்க்கோலை
பெழுதுகவிராடர்க்கோலையெழுதுகமராடர்க்கோலை
பெழுதுககொங்கர்க்கோலையெழுதுகவங்கர்க்கோலை
யெழுதுகதுருக்கர்க்கோலையென்றுபொய்யோலைவிட்டான் (௧௪)

எங்குமிப்படியேயோலசெலவிடுத்திருப்பவாறு
திவகளிள்ளவுமந்தச்சேவகர்வாவுகாணு
தங்கதிர்வேலான்சேனைக்கரசனையழைத்துநாளை
வெங்கதிர்படுமுன்சேனையாவையுமவிளித்தியென்றான். (௧௫)

என்றமன்னவனுக்கேற்கசசாமந்தனிசைத்துவெள்ளி
மன்றவனடிக்கீழ்வீழ்ந்துவள்ளலையரசனீந்த
குன்றுறழ்சிதியமெல்லாங்கொண்டெனைப்பணிகொண்டாபே
வன்றிறந்தசேனையீட்டும்வண்ணம்யாதென்னின்றான். (௧௬)

அடியவர்குறைவுதீர்த்தாண்டருள்வதேவிரதம்பூண்ட
கொடியணிமாடக்கூடற்கோமகன்காமற்காய்ந்த
பொடியணிபுராணப்புத்தேட்டிண்ணியனருளினாலே
யிடியதிர்விசும்புகிறியெழுந்ததோர்தெய்வவாக்கு. (௧௭)

சூழ்ந்தெழுசேனையோடுத்தோற்றுதுநாளையும்
வீழ்ந்தரசவையத்தெய்திமேவுதியென்னவிண்ணம்
போழ்ந்தெழுமாற்றவகேட்டுப்பொருநரேறுவகைவெள்ளத்
தாழ்ந்தனன்முநீர்வெள்ளத்தலர்க்கிரவனுமாழ்த்தான். (௧௮)

மீனவன்காணமேருவில்லிதன்றமரைவன்கண்
மானவேன்மறவராக்கிவாம்பரிவீரனாகத்
தானுமோர்கூத்துக்கோலஞ்சமைந்துவந்தாடவிட்ட
நீன்றவெழினிபோலக்காரிருணிவந்ததெங்கும். (௧௯)

புண்ணியமனையிற்போகிப்புலர்வதெப்போழ்தென்றெண்ணி
யண்ணல்சாமந்தன்றுஞ்சாநடிக்கடியெழுந்துவானத்

(௧௩) பட்டிமை - வஞ்சனை. (௧௮) மாற்றம் - சொல்.

(௧௯) தந்தமர்என்றது - தனதுபிரமதகணங்களை. எழினி-
திறை.

தெண்ணிறைமீனகோக்கிராழிகையெண்ணியெண்ணிக்
கண்ணுதலெழுச்சிகாண்பானனந்தனன்கங்குலெல்லாம். (௨௧)

தெருட்டருமறைகடேருச்சிவபரஞ்சுடரோனன்பன்
பொருட்டொருவடிவங்கொண்டுபுரவிமேற்கொண்டுபோது
மருட்படையெழுச்சிகாண்பான்போலவார்கலியின்மூழ்கி
யிருட்டுகள் கழுவித் தூயவிரவிவந்துதயஞ்செய்தான். (௨௨)

பொருடரேறனையானேர்த்துபோர்துநான்மாடக்கூடற்
கருணைநாயகனைத்தாழ்ந்துகைதொழுதிரந்துவேண்டிப்
பரவிமீண்டொளிரவெண்டிங்கட்பன்மணிக்குடைக்கீழேகிக்
குருமதிமருமான் கோயில்குறுகுறவான் குறுகுமெல்லே. (௨௩)

கரைமதியெயிற்றுச்சங்குகன்னன்முன்னுவென்றிப்
பிரமதகணமுங்குண்டப்பெருவயிற்றெருவனாதி
வரைபுரைகுறுந்தாட்பூதமறவருங்குழியீக்கு
குரைகழல்வலியனோன்றாட்கோளுடைவயவராசி. (௨௪)

நெட்டிலைவடிவான்குத்தந்தோமரநேமிநெய்த்தோ
ரொட்டியகணிச்சிசாபமுடம்பிடிமுதலாவெண்ணப்
பட்டவெம்படைமூவாறும்பரித்தசெங்கையர்காவிற
கட்டியகழலர்காவிற்கடியராய்ப்புறம்புகாப்ப. (௨௫)

வார்கெழுமுகழற்கானந்திமாகானன்பிருங்கிவென்றித்
தார்கெழுநிகும்பன்கும்போதான்முத்தற்றலைவர்யாரும்
போர்கெழுவசுத்தொட்டுப்புண்டாநுதலிற்றீட்டிக்
கூர்கெழுவடிவாளேந்திக்குதிரைச்சேவகராய்ச்சூழ. (௨௬)

சற்றைச்சாமரைகள் பிச்சங்கவிகைபூங்கொடிக்காடெங்கு
முற்றக்காரொலியுநாணத்தூரியமுழுதுமேங்கக்
கொற்றப்போர்விடையைத்தானேருங்குளைப்பரியாமேற்கொண்
டொற்றைச்சேவகராய்மாரியாடியவொருவர்வந்தார். (௨௭)

(௨௮) தெருள் - ஞானம். அன்பன் என்றது - செளந்தரசாமத்
தனை. ஆர்கலி - சமுத்திரம். (௨௯) பொருநர் - வீரர். குரு - நிறம்.

(௩௦) வீக்கல்-கட்டல். நோன்-வலிமை. (௩௧) நெய்த்தோர்-
உதிரம். கணிச்சி-மழு. சாபம்-வில். உடம்பிடி-வேல். கால் - காற்று.

(௩௨) பிச்சம் - பீலிக்குடை. தூரியம் - வாச்சியம். குரங்கு-
தொங்குகின்ற. உளை - புறமயிர். மாரியாடிய ஒருவர்-கான்மாரியா
டியபெருமான்.

பல்லியமொலிக்குமார்ப்பும்பாய்பரிகலிக்குமார்ப்புஞ்
செல்லொலிமழுங்கமள்ளர்தெழித்திடுமார்ப்புமொன்றிக்
கல்லெனுஞ்சுமமைத்தாகிக்கலந்தெழுசேனேமேனாண்
மல்லன்மாநகர்மேற்சீறிவருகடல்போன்றதன்றே. (௨௪)

சேனையின்வரவுநோக்கித்திருமகன்நிருமன்னேகுந்
தானையர்தலைவன்மென்னன்னுணிழல்குறுகிக்கூற
மீனவனுவகைபூத்துவெயின்மணிக்கடையிற்போந்தங்
கானமண்டபத்திற்செம்பொனரியணைமீதுவைகி. (௨௫)

தெவ்வுமெகிழ்ச்சிபொங்கச்சேனையின்செவ்வநோக்கி
யெவ்வெத்தேயத்திலுள்ளாரிவரெனவெதிரேநின்ற
கௌவையின்மனச்சாமந்தன்கையிற்பொற்பிரம்புநீட்ட
யவ்வவர்தொகுதியெல்லாமணியணிநிறுவிக்கூலும். (௨௬)

கலிவிருத்தம்.

கொங்கரிவரையகுருநாடரிவரைய
கங்கரிவரையகுருநாடரிவரைய
வங்கரிவரையவிவாரியர்களைய
வங்கரிவரையவிவார்மாளவர்களைய. (௨௭)

குலிங்கரிவரையவிவர்கொங்கணர்களைய
தெலுங்கரிவரையவிவர்கிங்களர்களைய
கலிங்கரிவரையகௌடத்தரிவரைய
வுலங்கெழுபுயத்திவர்கொட்டியர்களைய. (௨௮)

கொல்லரிவரையவிவர்கூர்ச்சரர்களைய
பல்லரிவரையவிவர்ப்பப்பார்களைய
வில்லரிவரையவிவர்தேகரிவரைய
கல்லொலிகழற்புனைகடாரரிவரைய. (௨௯)

கேகயர்களாலிவர்கள்கேழ்கிளர்மணிப்பூண்
மாகதர்களாலிவர்மராடரிவர்காஞ்சி
நாகரிகராலிவர்கணம்முடையநாட்டோ
ராகுமிவர்தாமெனமெய்காட்டியறிவித்தான். (௩௦)

இத்தகையசேட்புலனுளரையிவனுய்த்த
வித்தகையமென்னெனவினாவியருள்செய்யே

(௨௯) தெவ் என்றது - சேதிராயனாகியபகைவனை. கௌவை-
மனக்கவலை, (௩௦) உலம் - திரண்டகல்,

லத்தரினரும்பொருளைத்தும்வரையாதே
யுய்த்தலினடைந்தனர்களாலெனவுரைத்தான். (௩௪)

ஆறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஃகுஞ்சேனைதன்னுட்சேணிடையடன்மாவுரது
பின்னுறந்ற்குமொற்றைச்சேவகப்பிராணேனோக்கி
மன்னவனிவர்பாரென்னசகாமத்தன்வணங்கியைய
வின்னவர்சேனைவெள்ளத்தியாரையென்றறிவதென்றான். (௩௫)

அவரையங்கழைத்தியென்றானரசன்நன்வழிசசெல்வார்போற்
கவயரிட்டவரும்போத்தார்காவலன்களிகூர்ந்தம்பொன்
னமணிக்கலன்பொன்னுடைநல்கினுள்ளத்தன்பு
தவநிலான்பொருட்டுவாங்கித்தரித்துத்தன்றமர்க்கும்புதார். (௩௬)

ஆயத்தவெம்பரிமாத்தூண்டியைங்கதிடத்திக்காட்டி
பேயபத்தஞ்சேனைவெள்ளத்தெய்தினுரெய்துமெல்லை
வேயத்ததார்ச்சேதிராயன்வேட்டைபோய்ப்புலிகோட்பட்டு
மாயத்தனனென்றோரொற்றன்வேந்தன்முன்வந்துசொன்னான். ()

முரசுநிரனிகநோக்கிமுகமலர்ந்துவகழ்த்த
வாசனுமனிகவேத்தற்களவில்சீர்த்தலைமையோடும்
வாய்சைகண்மிதப்பல்லிவந்துமெய்க்காட்டுத்தந்து
பாசியபதாதிதத்தம்பதிபுச்ச்செலுத்துகென்றான். (௩௭)

அறைத்தவார்கழற்காற்சேனைகாவலனனிகத்தத்தஞ்
சிறந்தசேனாட்டிற்செல்லச்செலுத்துவான்போன்றறிந்ப
நிறைத்தகான்மாடக்கூடனிருத்தனநிலைநின்றாங்கே
மறைத்தனன்மனிதவேடங்காட்டியமறவரோடும். (௩௮)

கண்டனன்பொருளைநாடன்வியத்தனன்கருத்தாசங்கை
கொண்டனன்குறித்துநோக்கியீதுநங்கூடன்மேய

(௩௪) வரையாது - அளவில்லாமல். வரை - அளவு.

(௩௫) சேண்-தூரம். (௩௬) கவசம் - கவயம்எனத்திரிந்தது.

(௩௭) பரிமா - இருபெயரோட்டுப் பண்புத்தொகை. ஐங்கதியாவன - கவுரிதகம் = (மெல்லியநடை.) ஆக்கிரந்திதம் = (விரைவுநடை.) வல்சிதம் = இருகாற்றாக்கியாடிவருநடை.) இரேசிதம் = சுற்றிஒடல்.) புலிதம் = (முழுவோட்டம்.) என்பன (௩௮) அனிகம்-சேனை. பாசல்-துதித்தல். (௪0) ஆசங்கை - சந்தேகம். அன்புவடிவம்என்றது - பசுகாணங்கெட்டு சிவகாணமாய் நின்றலை.

வண்டர்தம்பெருமான்செய்தவாடலென்றெண்ணிக்கண்ணீர்
விண்டனன்புளகம்போர்ப்பமெய்யன்புவடிவமானான். (௪௦)

தனக்குயிர்த்துணையாநின்றசாமந்தன்றன்னேநோக்கி
யுனக்கெளிவந்தார்கூடலுடையநாயகரேயென்றா
லெனக்கவராவாரீயேயென்றவற்கியாவுல்கி
மணக்கவல்லின்றிவாழ்த்தான்மதிவழிவந்தமைத்தன். (௪௧)

மெய்க்காட்டிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௩௯ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௭௦௪.

முப்பத்தோராவது,

உலவாக்கிழியருளிய படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உடியார்பொருட்டுப்பரிவயவராசிச்செழியன்காணவிடைக்
கொடியார்வந்துமெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவண்ணமெடுத்தரைத்துங்
கடியார்கொன்றைமுடியார்க்கன்னிநாடன்றனக்கிசைத்த
படியாலுலவாக்கிழிகொடுத்தபடியையறித்தபடிபகீவாம். (௧)

வள்ளல்குலபூடணன்றிங்கள்வார்த்தொடுத்துச்சிவதரும
முள்ளவெல்லாம்வழாதுநேற்றொழுகும்வலியாற்றன்னாட்டி
லெள்ளலில்லாவேதியரையிகழ்த்தானதனான்மழைமுறுத்து
வெள்ளமருகவளங்குன்றிவிளைவங்கியதுநாடெல்லாம். (௨)

அரவோரெல்லாரிரப்பெய்தியாகங்கிடந்தநூலன்றி
மறைநூலிழந்துமுனிவேள்விவானோர்வேள்விதென்புலத்தி [பான்
னுறைவோர்வேள்வியிழந்திழிந்ததொழில்செய்தாற்றாதுயிர்வளர்ப்
புறநாடணைந்தார்பசியாலேபுழுங்கியொழிந்தகுடியெல்லாம். (௩)

எந்நாடணைவோமெனவிரங்கவிரங்கிமதிக்கோன்மதிநாளிற்
பொன்னாண்முளரித்தடங்குடைந்துசித்திக்களிறறைப்பூசித்துத்
தன்னாதாவாற்கயற்கண்ணிதலைவன்றன்னையருச்சித்து
முன்னவீழ்ந்துகாமுகிழ்த்துப்பழிச்சிமகிழ்ந்துமொழிகின்றான். (௪)

(௧) வயவர்-வீரர். உலவாக்கிழி - எடுக்க எடுக்கக் குறைபடாப்
பொன்முடிப்பு. (௨) அஃகல் - சுருங்கல். (௩) நிரப்பு - வறுமை.

(௪) ஆதரவு - அன்பு.

அததவுலகிலுயிர்க்குயிர்நீயல்லையோவங்வுயிர்ப்சியா
லெய்த்தவருத்தமடியேனைவருத்துமாநென்யானீட்டி
வைத்தபொருளுத்தருமத்தின்வழியேசென்றதின்யிழைகள்
சித்தமலர்ந்தென்னிடம்பலவினைநீரவருட்கண்செய்கவென. (௫)

கோளாடரவமரைக்கைசத்தகூடற்பெருமான்குறையிர்க்கு
மாளாவாசன்றவறுசிறிதகங்கொண்டதனைத்திருச்செவியிற்
கோளர்போலவாளாதேயிருப்பமனையிர்க்கிடைத்தமலன்
ருளாதரவுபெற்றினைத்துதரையிற்கிடந்துதுயில்கின்றான். (சு)

அங்கண்வெள்ளியம்பலத்துளாடுமடிகளவன்கனவிற்
சங்கக்குழையும்வெண்ணீறுஞ்சரிகோவணமுத்தயங்கவுன்
சிங்கநாதங்கிடைத்தசையச்சித்தவடிவாயெழுந்தருளி
வெங்கண்யானைத்தென்னவர்கோன்முன்னின்நினைவிளம்புவார்.

எடாரலங்கல்வரைமார்பவெம்பாலென்றமன்புடைமை
வாடாவிதவிழுச்செல்வமுடையாய்வையமறங்கடிந்து [ன்
கோடாதளிக்குஞ்செங்கோன்மையுடையுனக்கோர் குறையுளது
வீடாவளஞ்சேர்நாட்டிநாள்வேள்விச்செல்வமருகியதால். (அ)

மறையேநமதுபீடிகையாமறையேநமதுபாதுகையா
மறையேநமதுவாகனமாமறையேநமதுதுபுரமா
மறையேநமதுகோவணமாமறையேநமதுவிழியாகு
மறையேநமதுமொழியாகுமறையேநமதுவடிவாகும். (ஈ)

வேதந்தானேநமதானைச்சத்திவடிவாய்விதிவிலக்காய்ப்
போதங்கொளுத்திரிலைநுத்திப் போகங்கொடுத்தப்பல்லுயிர்க்கும்
பேதஞ்செய்யும்பிணியவிழ்த்தெம்பிரியாவீடுதருவதுதே
றாதஞ்செய்யுந்தார்வேத்தேநமதுசெங்கோலதுவாகும். (ஊ)

அத்தமறைகடமக்குறுதியாவாரந்தூல்வழிகலினோய்
சித்தமகத்தீவளர்த்தெம்பாற்சிற்தசெலுத்துமத்தணரா
லித்தமறையோர்வேள்விமழைக்கேதுவாகுமிவர்தம்மை
மைத்தவிகழ்த்துகவிட்டாயதனான்மாரிமறுத்தன்றால். (கக)

(சு) கோள் - வலிமை. (எ) உன் - மார்பு. சிங்கநாதம்-மான்
கொம்பிணைச்செய்ததோர்வாத்நியம். சிங்கம், சிருங்கமென்பதன்றி
ரிபு.

(க௦) சத்தி என்றது—திருவருளை. போதம்-அறிவு. பல்லுயிர்
என்றது—மூலகையான்மாக்களை. பேதம்-ஐயத்திரிபுமுதலிய விகற்
பங்கள். பிணி-அவிச்சை.

மும்மைப்புலனங்களுமுய்யமுத்தீவேட்குமிவர்தம்மை
நம்மைப்போலக்கண்டொழுகிறாளுநாவறம்பெருக்கிச
செம்மைத்தருமக்கோலோசசித்திகிரியுருட்டிவாழ்தியென
வும்மைப்பயன்போலெளிவந்தாருலவாக்கியியொன்றுதவ்வார். (௧)

இந்தக்கியியிலெத்துணைப்பொன்னெடுத்தவழங்குந்தொழுவாங்க
டந்தவளவிற்குறையாததன்மைத்தாகுமிதுகொண்டு
வந்தவிலம்பாடகற்றென்றுகொடுத்துவேந்தன்மனக்கவலை
சிந்தத்திருநீறதுசாத்திமறைந்தாரையாதிருவருவம். (௧௩)

கண்டகனவுநவாகத்தொழுதானெழுத்துகளரியர்கோ
னண்டர்பெருமான்நிறுவடிபோலம்பொற்கிழியைமுடித்தலைமேற்
கொண்டுமகிழ்ச்சிதலைசிறப்பின்றோர்முருர்த்தங்குத்தாடித்
தண்டாவமைச்சர்படைத்தலைவர்தமக்குங்காட்டியறிவித்தான். (௧)

செங்கணரிமான்பிடர்சுமந்ததெய்வமணிப்பூந்தவிசேற்றிச்
சங்கமுழங்கமறைமுழங்கசசாந்தந்திரிந்துதாதொழுகத்
தொங்கலணிந்துதசாங்கவிரைத்துபறநெய்ச்சுடர்வளைத்துக்
கங்கைமலைந்தகடவுளெனக்கருதிப்பூசைவினைமுடித்தான். (௧௫)

அடுத்துவணங்கிவலஞ்செய்திட்டம்பொற்கிழியைப்பொதுரிக்கி
யெடுத்துமுத்தீவினைஞர்க்கும்யாகங்களுக்கும்யாவர்க்கு
மடுத்துநாளும்வரையாதுவழங்கவழங்கவடியார்க்குக்
கொடுக்கக்குறையாவிட்டின்பமாயிற்றையர்கொடுத்தகிழி. (௧௬)

(௧௨) மும்மைப்புலனம் என்றது—சொர்க்கமத்ய பாதலங்க
ளே. முத்தீ என்றது—ஆகவரீய முதலிய மூன்றக்கினிகளை.

(௧௩) நாங்கள்-இதில் கன்பகுதிப்பொருள்விகுதி. இலம்பாடு-
இது இன்மைபடுதல் என்னும்பொருளதாய் நின்றவின் முதனிலை
திரிந்த தொழிற்பெயர். (௧௪) தொழுதான் எழுத்து என்றதற்கு—
எழுத்துதொழுதான் என்பதுபொருள். இதனை, “கொழுநற்றொழு
தெழுவான்” என்பது, எழுத்துகொழுநற்றொழுவான், என முன்பி
ன்னாகப் பொருள்படுமெனப் பிரயோக விவேகநூலார் கூறுதலானு
முணர்க. தொழுதான்-முற்றெச்சம்.

(௧௫) தசாங்கம் என்றது—ஆவாகனம், தாபனம், சந்திதானம்,
சந்திரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆச
மனீயம், அர்க்கியம், புட்பதானம், என்பவற்றை. விரைத்தூபம்என்
றது—குத்துருக்கம், பச்சைக்கற்பூரம், காரகில், வெண்சந்தனம்,
கருஞ்சீதாரி என்பவற்றை. நறுநெய்-கபிலைப்பசுநெய்,

ஆயபொதியில்வளைபொன்னுலகம்புசெய்துவிசம்பிழிந்த
கோயிலதனையகம்புறமுங்குயின் றுஞானக்கொழுந்தனைய
தாயிலறுகாற்பீடிகைவான் றடவுகொடியநெடியபெரு
வாயில்பிறவுமழுகெறிப்பவேய்ந்தான்மறையின்வரம்பறித்தான். (1)

முந்திக்குறையாந்திக்கடலைமுகந்துமுகந்துநாடோறுஞ்
செதிக்குலபூடணக்கொண்டறெய்வதருமப்பயிர்வளர்ப்பப்
பந்தித்திரைமுந்நீர்மேகம்பருகிச்சொரியப்பலவளனு
நந்திக்கண் ணிராடளகைநகர்போற்செல்வந்தழைத்தன்றே. (௧௮)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வையாகாணர்கணையாயிகர்மறை வல்லோர்மறைமுடிசொல்லா
யவோர், மெய்யாமிருதிகள்பொய்யாவிரதிகள் வேள்வித்தழல்களை
வாழ்விப்போர், பையாடாவணியையானனனுரை பகர்வோருலகிய
லகல்லோர்க, ளெய்யாதுறைதலினையாதளகைய தென்னப்பொலி
வதுதென்னுடு. (௧௯)

உலவாக்கிழியருளியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௦ - ௧௧ திருவிருத்தம் - ௧௭௨௩.

முப்பதீரண்டாவது,

வ னை ய ல் வி ற் ற ப ட ல ம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதந்தனதுவடிவென்றுவிண்ணின்றிழிந்தவிமானமறைக்
கீதன்செழியன்றனக்குலவாக்கிழித்தளித்தவழியிதுவப்
போதங்கடந்தபொருள்வணிகப்புத்தேண்மாடமணிமறுகு
பாதந்தடவநடநதுவளைபகர்த்தபரிசுபகர்கிற்பாம். (௧)

(௧௭) பொதி-உலவாக்கிழி. வளைபொன் - ஷோன்னோடு. அசு
ம்பு-ஒளி. தாய் இல் என்றது—அங்கயற்கண்ணியார்திருக்கோயிலை.

(௧௮) நந்தி - பெருகி. (௧௯) வையாகாணர் - இலக்கணிகள்.
வையாயிகர்-நியாயநூல்கற்றவர். மறைமுடி-உப்பிடதம். ஐயானனை-
ஐந்துதிருமுகங்களையுடைய சிவபெருமான். உரை-சிவாகமம். உல
கியல்-பாசபந்தம். நைதல்-வருந்தல்.

(௧) போதங்கடந்த - சுட்டறிவிற்கெட்டாத.

இறைவன் குலபூடணன் நிகிரியிவ்வாறு ருட்டுநாண்முன்னாட்
சிறைவண்டறையுந்தாருவனதெய்வமுனிவர்பன்னியர்தம்
சிறைவன்றளந்துகாட்டுகெனநெடியோன்மகனைப்பொடியாக்கு
மறவன்றோர்காபாலியாகிப்பலிக்குவருகின்றான். (௨)

வேதமசைக்குங்கோவணமுமெய்யினீறுமுள்ளாளக்
கீதமிசைக்குங்கனிவாயுமுள்ளேநகையுங்கிண்கிணிகுழ்
பாதமலரும்பாதுகையும்பலிகொள் கலனுங்கொண்டிரதி
மாதர்கணவன்றவவேடமெடுத்தாலொத்துவருமெல்லே. (௩)

விள்ளுங்கமலச்சேவடிசூழ்சிலம்பினொலியுமிடந்திரத்
துள்ளுங்கீதவொலியுங்கைத்துடியினொலியுந்தொனைச்செவிக்கீண்.
ஒள்ளம்பிளந்துகிறைசுனைத்தீர்த்தொல்லேவருமுன்வல்லியர்கள்
பள்ளங்கண்டுவருபுனல்போற்பலிகொண்டில்லின்புறம்போந்தார். (4)

மேற்படி - வேறு.

ஐயங்கொண்டனைவாரையர்பரிகலத்தையமன்றிக்
கையம்பொன்வளையும்பெய்வார்தருத்துநாணன்றிக்காசு
செய்யும்பொன்மருங்குநாணுமிழ்பர்வேள்சிலையம்பன்றிக்
கொய்யுந்தண்மலர்க்கணம்புங்கொங்கையிற்சொரியச்சோர்வார். (5)

மடமயிலனையாரெங்கள்வளையினைத்தருதிரென்றார்
கடல்விடமயின்றானுங்கள்நந்தரத்துள்ளதென்றான்
றடமதிக்கொம்பாரெங்கலையினைத்தருதிரென்றார்
முடமதிமிலைந்தானுங்கண்முகமதியிடத்ததென்றான். (6)

இடையறிந்தெம்மைச்சேர்மினென்றனரிளையரெங்கோன்
கடலமுதனையீற்றுங்கட்கிடையினிக்காணதென்றான்
மடநலாரஃதேற்பண்டைவண்ணமீத்தில்லிற்செல்ல
விடையளித்தருண்மினென்றார்வேலைபுக்குறங்குமென்றான். (7)

(௨) தெய்வமுனிவர் என்றது—பிரமன்புதல்வராதலின். நிறை-
கற்பு, நெடியோன்மகன்-மன்மதன். மறவன்-வீரன். காபாலி-கபா-
லம் எந்திவன். கபாலம்-தலையோடு. பலி-பிச்சை.

(௩) உள்ளாளக்கீதம் என்றது—ஒற்றின் மாத்திரை தோன்ற
உள்ளேயிசைக்கும் ஆளத்தியை; அதனைவழக்கிலீகண்ம் என்பர்.

(௪) கீதம் - இராகம். துடி-தமருகம். வல்லியர் என்றது—வல்-
லிக்கொடிபோன்ற இடையினையுடைய ருஷிபத்தினிகளை.

(5) ஐயம்-பிச்சை. நாண்-வெட்கம், மேகலை. அம்பு - பாணம்,
கண்ணீர். (6) மடம் - இளமை. வளை - வளையல், சங்கு. கந்தாய்-
சமுத்து. கலை-வஸ்திரம், ஒளி. முடம் - வளைவு.

(7) இடை-சமயம், இடுப்பு. வண்ணம் - நிறம். விடை - உத்த-
ரம், திருமால்.

நங்கையர்கபாலிக்கென்றுநடுவிலேபோலுமென்ற
ரங்கண்ணடுவிலாமைதும்மேனர்க்கடுத்ததென்றான்
மங்கையாடிகணெஞ்சம்வலியகற்போலுமென்றர்
கொங்கலர்கொன்றையாலுங்கொங்கையேவன்கலென்றான். (அ)

காதுவேலன்னகண்ணர்கங்கைநீர்சுமந்ததேதுக்
கோதுமினென்றாரும்பாலுண்பலியேற்கவென்று
னேதுபோலிருந்ததையனிசைத்தசெப்பென்றர்சன்
கோதுராவழுதன்னீர்துங்கொங்கைபோலிருந்ததென்றான். (க)

கறுத்ததையெவன்கொலையகந்தாமென்றர்வேளை
வெறுத்தவன்மாரிபெய்தற்கென்றன்விழியால்வேலை
யொறுத்தவரயாவதென்றிருத்தாமென்றர்குற்றைச்
செறுத்தவன்நென்பானின்றுநோக்கினுற்றெரிவதென்றான். (க0)

செக்காஞ்சடையான்கண்ணிற்றம்முருத்தெரியநோக்கி
யிக்கொடியார்போற்கண்ணுளெம்மையுமிருத்தீரென்றர்
நக்கனுத்தையன்னார்கண்ணிடைக்கண்டுநகைத்துநம்மின்
மிக்கவர்துங்கணுள்ளார்விழித்தவர்க்காண்மினென்றான். (க௧)

அஞ்சலிப்போதுபெய்வார்சரணமென்றடியில்வீழ்வார்
தஞ்செனத்தளிர்க்கைநீட்டித்தழுவியகிடக்குத்தோறு
மெய்ஞ்சுவானெஞ்சாதேத்தியெதிர்மறையெட்டுத்தோறும்
வஞ்சனாயகல்வான்மையல்வஞ்சியர்க்கணியனாமோ. (க௨)

அடுத்தெமைத்தழாதீரேனீர்வீழ்ந்தபூங்கலையையீள
வுடுத்துமினும்பால்யாங்கண்மையனையுழப்பநோக்கிக்
கடுத்தெமர்முனியாமுன்னங்கழற்றியவளையுங்கையி
லெடுத்திடுமென்றர்நானையிடுதுமென்றேகினானே. (க௩)

(அ) நடு-நடுவுநிலைமை, இடை. கல்-இளகாமை, மலை.

(க) காதும் - கொல்லும். கங்கைநீர் - முன்னது, கங்காசலம்.
பின்னது, கம்-பிரமகபாலம். கை - கரம். எனச்சொல்வகைசெய்து,
நீர், கபாலத்தைக்கையில் எனப்பொருள்கொள்க. செப்பு - சொல்,
கண்ணம். (க0) கந்தரம் - கண்டம், மேகம். உத்தரம் - விடை, வட
திசை.

(க௧) கொடியார்-கொடிபோன்ற இடையையுடையபெண்கள்
உரு என்றது - பிரதிபிம்பத்தை. இருத்திர்-இது முன்னிலைப்பன்
மைவற்பிறவினைமுற்று. (க௨) போது - மலர். தஞ்சம் - துணை.
எஞ்சுவான் - அப்பாற்படுவான். மையல் - காமமயக்கம். வஞ்சி - ஓர்
கொடி.

(க௩) எமர் - எமதுகணவர். முரிவு - கோபம்.

பிள்ளைவெண்டிங்கள்வேயந்தபிரான்கொண்டுபோனநாணு
முள்ளமுமிட்கலாற்றாதுயங்கினார்கலையுஞ்சங்குந்
துள்ளவைங்கணையன்வாளிதுளைப்பவம்பசலையாகங்
கொள்ளுகொண்டுண்ணின்ருரநிலைகொழுநர்கண்டார். (௧௪)

பொய்தவவடிவாய்வந் துநம்மனைப்பொன்னினன்றா
மெய்தழைகற்பைநாணைவேரொடுங்களைந்துபோன
கைதவன்மாடக்கூடற்கடவுளென்றெண்ணித்தேர்த்தார்
செய்தவவலியாற்காலமுன்றையுத்தெரியவல்லார். (௧௫)

மேற்படி - வேறு.

கற்புத்திரிந்தார்தமைநோக்கிக்கருத்துத்திரிந்தீர்நீளாழி
வெற்புத்திரிந்தமதிருகூடன்மேயவணிகர்கன்னியராய்ப்
பொற்புத்திரியாதவதரிப்பீர்போமென்றிட்டசாபங்கேட்
டற்புத்திரிந்தாரொங்குருக்கிதகல்வதெப்போதெனமுனிவர். (௧௬)

அந்தமாடமதுரைநகர்க்கரசாகியசுந்தரக்கடவுள்
வந்துநம்மைக்கைதீண்டும்வழியிச்சாபங்கழியுமெனச்
சிந்தைதளர்த்தபன்னியருந்தென்னர்மதுரைத்தோன்னகரிற்
கத்தமுல்லைத்தார்வணிகர்காதன்மகளிராய்ப்பிறந்தார். (௧௭)

வளர்த்துபேதையினம்பருவமாறியல்குற்புடையகன்று
தளர்த்துகாஞ்சிமருங்கொசியத்ததும்பியண்ணுந்தரும்புமுலை
கிளர்த்துசெல்லும்பருவத்திற்கிடைத்தாராகலிப்பான்மண்
ணாளத்தவிடையான்வந்துவளைபகரும்வண்ணமறைகிற்பாம். (௧௮)

கங்கைகரந்தாமணிகண்டங்கரந்துதற்கண்கார்த்தொருபான்
மங்கைவடிவுங்கரந்துழையுமுழுவுங்கரந்துமழவிடையு
ரங்கணழகர்வளைவணிகராகியேனமளந்தறியாச்
செங்கமலச்சேவடியிரண்டுத்திரைநீர்ஞாலமகஞ்சூட. (௧௯)

பண்டுமுனிவர்பன்னியர்பாற்கவரந்தவளையேபட்டுவடங் [போற்
கொண்டுதொடுத்தமீண்டவர்க்கேயிடுவேமெனுமுட்கோளினர்

(௧௪) உயங்கி-வாடி. துள்ள-சோர. பசலை-பசுமைநிறம்.

(௧௫) காலமுன்றாவது-இறப்பு, எதிர்வு, நிசுழ்வு என்பன.

(௧௬) வெற்பு-சகரவாளகிரி. பொற்பு-அழகு. அற்பு-அன்பு.

(௧௮) பேதை-ஏழுவயதுப்பெண். கிளர்தல் - தோன்றல். பரு
வம் என்றது—மங்கைப்பருவத்தை.

(௧௯) கரத்தல்-ஒளித்தல். உழை-மான். எனம் என்றது—திரு
மாலாகியபன்றியை. (௨௦) வடம்-கயிறு, உட்கோள்-உட்கருத்து.

றெண்டர் தொடுத்தவைவண்ணத்துணர்த்தார்போலத் தோள்சுமந்
து, மண்டுவளையைவிலைபகர்த்துவணிகமறுகில்வருகின்றார். (௨௦)

மன்னுமறையின் பொருளுரைத்தமணிவாய்திறத் துவளைகொண்மி
னென்னுமளவிற்பருவமுகிவிமிழின் னிசைசேகட்டெழுமயில்போற்
துன்னுமணிமேகலைமிழ்ந்தத் தூயவணிகர்குலமகளிர்
பின்னுமணிமாளிகைநின்றும்வீதிவாயிற்புறப்பட்டார். (௨௧)

வளைகளிடுவாரொனத்தங்கண்மனமெல்லாந்தம்புடையொதுங்கத்
தளைகளிடுவார்வருகின்றார் தம்மைக்கொம்மைவெம்முலையார்
துளைகளிடுதீவருழவிசைபோற்சுரும்புபாடக்கருவகுழன்மேல்
வளைகளொழுக்காடங்கிவருமின் ழிபாலடைத்துகண்டார்கள். (௨௨)

கண்டவடிவாற்றிளைப்பதற்குக்கழிபேரன்புகாதல்வழிக்
கொண்டுசெல்லவொருசார்தங்குணஞ்நாணமுதனஞ்
மண்டியொருசார்மறுதலைப்பமனமுழுந் துதமொற
வண்டர்பெருமான் விளையாடற்கமையச்சூழ்த்தாரமுதனையார். (௨௩)

கலிவிருத்தம்.

இரங்குமேகலைசிலம்பன்றியேனைய
விரும்பியகுழைதொடியின்செய்கண்டுகை
மருங்கிறசசுமப்பினும்வளைகைக்கில்லென
னரும்பியமுலையினார்க்கழகுண்டாகுமோ. (௨௪)

செல்வல்லவணிகிரொஞ்செங்கைக்கேற்பன
நல்வளைதெரிந்திடுமென்றுநாயகர் முன்
வல்வளரிளமுலைகளிர்மின்னுமிழ்
கல்வளர்தடகமென்காந்தணிட்டினார். (௨௫)

பண்டருகினவியங்கயற்கட்பாவைகைத்
தண்டளர்பற்றியதடக்கைமாதர்கைம்
முண்டகம்பற்றியேமுகிழ்த்துப்பல்வரி
வண்டுகளேற்றுவார்மையலேற்றுவார். (௨௬)

ஐவண்ணம்-ஐவதுரிதம். அதாவது-வெண்மை, கருமை, செம்மை,
பசுமை, பொன்மை என்பன. (௨௭) பருவமுகில்-கார்காலமேகம்.

(௨௮) தளை-விலங்கு. கள்-தேன். (௨௯) ஒருசார்-ஒருபட்சம்.
மறுதலைப்ப-மூரண. (௩௦) தொடி-குடகம். (௩௧) நாயகர்-வணி
கா வல்-குதாடுகருவி. கல்-இரத்தினக்கல்.

(௩௨) பண்-இசை. கிளவி-சொல். முண்டகம்-தாமரை. வரி
வண்டு-கீற்றுதலையுடைய வளைபல்.

புங்கவனிடிலைபுடைத்துமீளவந்
தெங்களுக்கிடவிலையிடுதிராலெனக்
கொங்கவழிபைங்குழலெருத்தங்கோட்டிநின்
றங்காரீட்டுவாராசைநீட்டுவார். (௨௭)

எமக்கிடுமெமக்கிடுமெனப்பின்பற்றியே
யமைத்தடத்தோளிநாணங்கன்பூங்களை
தமைத்துளைபடுத்தவோர்சார்பிலாமையாற்
சமைப்புறுநாண்முதற்காப்புநீங்கினார். (௨௮)

முன்னிடுவளையெலாங்கழலமுன்புசூழ்ந்
தின்னவைபெரியவேறிடுமென்றிட்டபி
னன்னவுமனையவேயாகமீளவந்
தின்னமுஞ்சிறியவாவிடுமென்றேத்துவார். (௨௯)

பின்னிடுவளையகளுஞ்சரியப்பேதுறு
முன்னெதிர்குறுகிநீர்செறித்தமொய்வளை
தன்னெடுகலைகளுஞ்சரிவதேயென
மின்னெனதுடங்கினார்வேனெடுங்கணார். (௩௦)

இவ்வளைபோல்வனயாமுன்கண்டிலே
மெய்வளைவணிகரிவ்வரியவெள்வளை
மெய்வயினுள்ளவின்னியவாகியெய்
மெய்வளர்பொடிப்பெழவீக்கஞ்செய்தவே. (௩௧)

நாளையும்வளையிடநண்னுயிங்கென்பார்
கோள்வளைவிலையிதுகொண்டுபோமென்பார்
வாள்வழியின்பிஞள்வாங்கிக்கோடுமென்
ருளரியேறநாடிப்போயினார். (௩௨)

போயினவணிகர்தம்புடையின்மின்னெனப்
பாயினமகளிரும்பலருங்காணமுன்
மேயினவிண்ணிழிவிமானத்துள்ளொளி
யாயினதிருவுருவாகத்தோன்றினார். (௩௩)

(௨௭) புங்கவன்-வணிகன், எருத்தம் - பிடர், கோட்டி - வளைத்து. (௨௮) அமை-மூங்கில். அனங்கன்-உருவமில்லாதவன் (மன்மதன்.) கமைப்பு - சார்பு. (௩௦) பேதுறல் - மயங்கல். செறித்த-தொடுத்த, கலை-மேகலை. (௩௧) மெய்வளை என்றது—கூனியசரீரத்தை. பொடித்தல்-புளகித்தல். வீக்கம்-பூரிப்பு.

(௩௩) புடை-பக்கம். பாயின-பாலிய.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

஁ட்டலம்புகோதையார்முன்வளைபகர்த்தவணிகர்தாம்
பட்டிசைந்தவல்குனங்கைபாகராகுமெனவியந்
துட்டதும்புமுவுகைவெள்ளமுற்றெழுந்தகுமிழிபோற்
கட்டதும்புபுனவிலாழ்ந்துகளியடைந்தநகரெலாம். (௩௪)

உருவிலாளியுடல்பொடித்தவொருவர் கூடலிருவரான்
மருவிலார் திருக்கைதொட்டுவளைசெறித்தநீர்மையாற்
சுருவின்மாதராகிராய்கர்கண்னிமர்கண்மின்னுவேற்
பொருவில்காளையெனவாம்பில்புதல்வரைப்பயந்தனர். (௩௫)

பிறந்தமைந்தாளவிறந்தபெருமைகொண்டபெருமிதஞ்
சிறந்தவீரமாற்றலெற்றதிறல்புனைந்துவைகிறார்
மறந்ததும்புவேனெடுங்கண்வணிகமாதர்சிறிதுநா
டுறந்தான்றனருளடைந்துதுணையடிக்கண்வைகிறார். (௩௬)

வளையல்விற்படலம் முற்றிற்று.

஁ட்ட படலம் ௪௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௭௫௬.

முப்பத்துமூன்றாவது,

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொத்திலங்குகொன்றைவேய்த்தகூடலாதிமாடநீன்
பத்தியம்பொன்மறுகணைந்துவளைபகர்த்தபரிசுமூன்
வைத்தியம்பினுமியக்கமாதர்வேண்டவட்டமா
சித்திதந்ததிறமினித்தெரிந்தவாறுசெப்புவாம். (௩௭)

மின்னலங்கல்வாகைவேல்விழுப்பெருங்குலத்தினிற்
நென்னவன்றனணைநேமிதிசையெலாமுருட்டுநாண்

(௩௪) மட்டு-தேன். கோதை-மாலை. களி-மகிழ்ச்சி.

(௩௫) இருவர்-பிரமலிஷ்ணுக்கள். பொருவு-ஒப்பு.

(௩௬) திறல்-வெற்றி. மறம்-கொலைத்தொழில்.

(௩௭) பத்தி-வரிசை. அம்பொன்மறுகு-செல்வமலிந்ததிருவீதி.

(௩௮) வாகை-வெற்றி. ஆணை-ஆக்கினை. வரை-திருக்கயிலாயம்.
பாரை-பருத்த. அரை-ஆலம். கல்லாலவிருட்சம் - இதில் அம் சாரி

முன்னைவகலூழிதோறுமோங்குமோய்வரைக்கணை
மன்னுதன்பாரையாலரிழன்மருங்குமறைமுதல். (௨)

அடுப்பமாசில்வெள்ளிவெற்பருகிருக்குமாகதங்
கடுப்பவாமமிசையிருந்துகனகவெற்பன்மகளுனும்
வடுப்படாதகற்பினுண்மடித்துவெள்ளிலேசருள்
கொடுப்பனேசமுறுபோகருவனுகிவைகினுன். (௩)

பிருந்கிந்தியேழுதற்பெருந்தகைக்கணத்தரு
மருங்கிருந்தசனகளுதிமாதவத்தர்நால்வரு
மொருங்கிறஞ்சியுண்ணவண்ணவமுதமுறுசிவகதைத்
கரும்பருந்தவாய்மலர்த்துகருணைசெய்யுமெல்லவாய். (௪)

பெளவழுத்குரூர்தடிந்தபாலனுக்குமுலகொடுத்
தெவ்வமாயவினைகடரியக்கமாதாறுவருந்
தெய்வநீறுமுழுதணிந்தசெய்யவேணிகண்டிகைச்
சைவவேடமாதவந்தரித்துவந்துதோன்றினார். (௫)

மந்திரசசிலம்பலம்புமலரடிக்கண்வந்திசெய்
தெதையட்டசித்திவேண்டுமெங்களுக்கெனத்தொழா
வாதளிர்க்கையவிரப்பவண்ணறன்மடித்தலந்
தந்திருக்குமாதையங்கைசுட்டியீதுசாற்றுமால். (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அலர்பசம்பொலங்கொம்பன்னவணங்கிவணிறைவாலெங்கு
மலர்பராசத்தியாகிமகேசையாயணிமாவாதிப்
பலர்புகழ்சித்தியெட்டும்பணிந்துருந்றேவல்லசெய்யுஞ்
சிலதியராசிச்சூழ்ந்துசேவகஞ்செய்யவைகுந். (௭)

இவனேநீர்சித்தித்தான்முன்னீட்டியவினையநீக்கித்
தவலருஞ்சித்தியெட்டித்தருமெனக்கருணைபூத்துச்
சிவபாஞ்சோதியெட்டிச்சித்தியுந்தெளித்தல்செய்தா
னவாதுமறந்தாரும்மையாழ்வினைவலத்தான்மன்றே. (௮)

(௩) வாமம் - இடப்பாகம். (௫) குர் - குரபன்மன். அறுவார்
என்றது—கார்த்திகைப் பெண்களை.

(௬) மந்திரச்சிலம்பு என்றது—மந்திரவடிவாய்நின்ற வேதச
சிலம்பினை. எந்தை-அண்மைவிளி. அணங்கு என்றது—உமாதேவி
யை. மகேசை என்றது—ஆண்மாக்களுக்குப் பாகம்வருவித்துச் சிவ
பெருமான் நிருவடியிற்கூட்டுந் திரோதாயிசத்தியை. சிலதியர்-தா
தியர். (௮) உம்மைவினை-பிராரத்தவினை.

செழுமதிப்பிளவுவேய்ந்ததேவும்க்குற்றநோக்கி
முழுமதிமுகத்தினுரைமுனிந்துநீர்பட்டமங்கைப்
பழுமாமுதலஞ்ஞானப்பாறையாய்க்கிடமினென்னக்
சுழுமலுற்றவர்தாழ்த்தென்றுசுழிவதிச்சாபமென்றார். (௯)

இப்படிக்கருங்கலாகிக்கிடத்திராயிரம்யாம்பெல்லைக்
கப்புறமதுரைநின்றுமடுத்துமைத்தொடுத்தசாபத்
துப்பறநோக்கிதுங்கடொல்லுருநல்கிச்சித்தி
கைப்படுகனிபோற்காணக்காட்டுதம்போதினென்றான். (௧௦)

வஞ்சி வீருத்தம்.

கொடியனார்களறுவரு, நெடியவானிமிர்த்துகார்
படியும்பட்டமங்கையா, லடியிற்பாறையாயினார். (௧௧)

கதிர்கலம்பெய்காட்சிபோ, லுதிர்பழத்தினுடலெலாம்
புதைபடக்கிடந்தனர், மதாரித்தடங்கனார். (௧௨)

பருவமாயிரங்கழிந், தொருவமாடமதுரையெங்
ருவனென்னருணத்தினுன், நிருவுளந்திரும்பினுன். (௧௩)

தன்னதிசைசகொண்டதோ, ரின்னருட்ருவனா
ய்க்கெடுங்கலாயினார், முன்னர்வந்துதோன்றினுன். (௧௪)

இருட்டதும்புகோதையார், மருட்டதும்புவினெகெட
வருட்டதும்புகண்ணினார், நெருட்டதும்பநோக்கினுன். (௧௫)

அடிகளோக்கவம்புயங், கடிகொணையதல்கார்தள்பைங்
கொடிகொண்முல்லைகுமுதமேற், படியப்பூத்தபாறையே. (௧௬)

தாக்கவேதகத்திரும், பாக்கமுற்றபொன்னென்
நீக்கமற்றவிருண்மல, வீக்கமற்றுவிட்டதே. (௧௭)

(௯) பட்டமங்கை - ஓர்சிவஸ்தலம். பழுமாமுதல் - ஆலடி. சுழு
மல் - துன்பம். (௧௦) துப்பு - வலிமை.

(௧௧) ஒருவ - நீங்க. (௧௪) தன்னதிசை - சுதந்தரத்துவம்.

(௧௫) மருள்ததும்புவின என்றது - போகமுறுத்தற்குமுதற்
காரணமாய்நின்ற கண்மலத்தை.

(௧௬) அடிகள் என்றது - ஞானஞ்சாரியா யெழுந்தருளிய சிவ
பெருமானை. அம்புயம், நெய்தல், கார்தள், முல்லை, குமுதம் என்
றது-முகம், கண், கை, பல், லாய்என்னும்உலமேயங்களை விளக்கி
நின்ற உவமானச்சொற்கள். (௧௭) வேதகம் - (அருளோக்காகிய)
இரசருளிகை. மலம் - ஆணவமலம்.

நிறையுமன்பெணுந்தி, பொறையெனுங்கரைகடற்
தினைவனின்னருட்கடற், றுறையின்வாய்மடுப்பவே. (௧௮)

எழுத்திறையடிக்கணை, யழுநதுநேசமொடுதவக்
சொழுந்தனார்களறுவரும், விழுத்திறைஞ்சினாரோ. (௧௯)

குமரற்கூட்டுமிளமுலை, யுமையொப்பார்கன்சென்னிமே
லமலச்சோதியங்கையாங், கமலப்போதுகுட்டினான். (௨௦)

சித்தியெட்டமர்லார், புத்தியிற்கொளுத்தவே
கைத்தலத்திலவைத்ததோர், முத்தெனத்தெருட்டுவான். (௨௧)

அறுசேடியாசிரியவிறுத்தம்.

அணிமாமகிமாவிலகிமாவரியகரிமாப்பிராத்திமலப்
பிணிமாசுடையோர்க்கடைவரியபிராகாமியமீசத்துவமெய்
துணிமடோகர்க்கெளியவசித்துவமென்றெட்டாமிவைபுளக்கண்
மணிமாசுதுத்தோர்வினையாட்டின்வகையாமவற்றின்மரபுரைப்பாம்.

அறவுஞ்சிறியவுயிர் தொறுத்தான் பரமகாட்டையனுவாய்ச்சென்
றுறையுஞ்சிறுமைமணிமாவாமுவரிஞாலமுதன்மேலென்
றறையுஞ்சிவாந்தமாறுறுமுள்ளும்புறனுமகலாதே
நிறையும்பெருமைதனையன்றோமகிமாவென்னுநிரம்பியதூல். (௨௨)

இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தா
லிலகுவானதூலமெனவிறுப்பதிலகிமாவாகு
மிலகுவானபரவணுப்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தா
லிலகுமேருபாரமெனவிறுப்பதன்றோகரிமாவாம், (௨௩)

பிலத்திலிருத்தோனயனுலகிற்புகுதன்மீண்டும்பிலமடைதல்
பலத்தின்மிருத்தபிராத்தியதாம்பரகாயத்தினண்ணுதல்வான்
புலத்தினியங்கலிசசித்தபோகமனைத்துத்தானிருக்குந்
தலத்தினினைந்தபடிவருதல்பிராகாமியமாந்தவக்கொடியீர், (௨௪)

விண்ணிலிவிதன்னுடம்பின்வெயிலாலனைத்துமவிளங்குதல்போன்
மண்ணிலுளவாம்பொருள்பலவுங்காலமுன்றும்வானத்தின்

(௧௮) மடுத்தல் - கலத்தல். (௨௦) குமரன் - குமாரக்கடவுள்.
அங்கையாம் கமலப்போது குட்டினான் என்றது - பரிசுதிட்டையை.

(௨௨) பரமகாட்டை - மிகச்சிறியது. காட்டை - பதினைந்து
நிமிஷம்மிகாண்டதோர் காலவளவை.

(௨௪) பரகாயம் - வேற்றுடல். வான்புலம்-விண்ணுலகம். முத்
தொழில் - சிருட்டி, திதி, சம்மாரங்கள்.

கண்ணிலுளவாம்பொருளுத்தன்காயத்தொளியாலிருந்தறித்
லெண்ணிலிதுவுமறையொருசார்பிராகாமியமென்றியம்புமால். (1)

ஈசனெனமுத்தொழிலுத்தன்னிச்சைவழிசெய்தெழுபுரவித்
தேசன்முதற்கோள்பணிகேட்பத்திகழ்வதீசத்துவமாகும்
பூசலவுணர்புள்விலங்குபூதமனிதர்முதலுலகும்
வாசவாதிதெய்வமுருத்தன்வசமாக்கொள்கைவசித்துவமாம். (௨௭)

எம்மையுணர்ந்தயோகியர்களிவற்றைவிரும்பாரொனினுமவர் [ஞ்
தம்மைநிழல்போலடைந்துலகர்க் கனையார்பெருமைதனையுணர்ந்து
செம்மையுடையவியைவென்னச்சித்தியெட்டுத்தெளிவெய்தக்
கொம்மைமுலையாறுவருக்குங்கொருத்தினுனென்னுணச்செல்வன்

மேற்படி - வேறு.

தேவதேவுபதேசித்தசித்தியைச்சிலம்பன்செல்வி
பாவனைவலத்தானன்குபயின்னுவான்வழிக்கொண்டேகிப்
பூவலர்க்துப்பினல்லாராவரும்புரமூன்றட்ட
காவலனிரம்பிவைகுங்கைலைமால்வையிற்புக்கார். (௨௯)

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௭௮௮.

முப்பத்துநான்காவது,

விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

சத்துருழ்மலயச்சிலம்பர்தவம்புரித்தவியக்கிமார்க்
கந்தநாலிருசித்திதந்ததறைத்தனத்தனத்தடிதொழா
வந்துமீள்வனவன்பொருட்டுவடாதுவாயிறந்தழைத்
தித்துசேகரன்விடையிலச்சினையிட்டவாறுவிளம்புவாம். (1)

(௨௭) தேசன் - (ஒளியையுடையவன்) சூரியன். கோள் - நவக்
கிரகம். வாசவாதி எண்மர் என்றது-இந்திரன்முதலிய திக்குப்பால
கரை. (௨௯) தேவதே - மகாதேவன். சிலம்பன் - பருவதாராஜன்,
பாவனை - சிந்தனை. வலம் - பலம்.

(௧) இலச்சினை - முத்திரை.

கோடுவெட்டியிலைத் துவாள்வீதிர் துணைவிழிக்குயிலிள முலைக் [பைங்
கோடுவெட்டிய குறிகொண்மேனியர் குடிக்கொண்மாநகர் கடிக்கொள்
காடுவெட்டியகாரணக்குறிகாடுவெட்டியசோழனென்
றேடுவெட்டியமண்டுக்குழ்பொழிலெயில்கொள்கச்சியுளானவன். (௨)

உத்தமசசிவபத்தரிற்பெரிதுத்தமன்புதுவிரைகலன்
மித்தையென்றுவெண்ணுகண்டிகையாரமென்றணிமெய்யினு
ளித்தவேதபுராணமாதிரிகழ்த்திடும்பொருள்கண்ணுத
லத்தனேபாதத்துவப்பொருளென்றளந்தறிகேள்வியான். (௩)

அங்கமாறொடுவேதநான்குமறித்துமெய்ப்பொருளாய்துளஞ்
சங்கைக்கொண்டனுதினமரன்புகழ்சாற்றுசைவபுராணநூல்
பொங்குமின்சுவையமுதுதன்செவிவாய்திறத்துபுகட்டியுண்
டெங்கனையகண்டியினைக்கணிருத்தமன்புகருத்துளான். (௪)

முக்கனையகன்முப்புரத்தைமுனித்தநாயகன்மங்கையோர்
பக்கநாயகன்மிக்கவானவர் பரவுநாயகனாவணிச்
சொக்கநாயகனாடலுஞ்செவியான் முகத்துசுவைத்தருத்
தக்கபாலொடுதேன்கலந்துதருக்கியுண்பவனாயினான். (௫)

அங்கயற்கண்மடந்தைபாகனடித்தலத்தொழுமாசைமேற்
பொங்குமிக்கெழுமன்பனாய்துரேசன்மின்னுபொலங்கழற்
பங்கயப்பதமென்றுநான்பணிவேனென்பபரிவெய்தியே
கவருவிறுயில்வான்கயற்புரைகண்ணிங்கனையுன்னியே. (௬)

அன்றுசெம்பியர்கோமகன்கனவின்கணையருள்வெள்ளிமா
மன்றுணின்றவர்சித்தராயெதிர்வந்துமன்னவந்நுளாத்
தொன்றுமஞ்சலொருத்தனாகியுருத்திரித்ததனித்துவத்
தின்றுவந்தனைசெய்துபோதியெனப்புகன்றனரேகினார். (௭)

கேட்டுவெத்தன்விழித்துணர்ந்துகிளர்ந்தவற்புதனாகியே
யீட்டுசேனையமைச்சுளார்பிறர்யாருமின்றிகழிக்கொளீஇ

(௨) குறி என்றது - வளைத்தழும்பு முலைத்தழும்புகளே. எடு
எட்டிய - மலரிதழ்பொருத்திய. (௩) விரை - வாசனைத்திரவியம்.
கலன் - ஆபரணம். மித்தை - அறித்தியம். ஆரம் - சந்தனச்சுழம்பு,
முத்துவடம். (௪) மெய்ப்பொருள் என்றது - வேதாசமங்கள் கூறும்
உண்மைப்பொருளாகிய சிவபெருமானே.

(௬) கங்குல் - இரவு. (௭) செம்பியர் என்றது - காடுவெட்டிய
சோழனை. உருதிரித்து - வேற்றுவிடவாய்.

நாட்டமூன்றவனுமவாள் கொடுக்கல்லருட்டுணையாய்வழி
காட்டவன் பெனுமிவுளிமேல்கொடுக்கல்லவாய்வருவானரோ. (அ)

கல்லுமாமுலத்தமும்பலகலுழியுங்குணகளைகடற்
செல்லுமாநதிபலவும்வானியிர்கண்ணலுஞ்செறிசெந்நெலும்
புல்லுமாரிலனுங்கழித் துபுறங்கிடக்கடடந்துபோய்
வல்லுமாமுலையார்கணம்பயில்வையையத் துறையெய்தினான். (க)

குறுகுமுன்னா திர்ந்துவையைகொதித்தகன்நரைகுத்திவேர்
பறியவன் சினைமுறியவிண்டொடுபைந்தருக்கையுந் தியே
மறுகிவெள்ளமெடுத்தலைத்தரமன்னவன்கரைதன்னினின்
றிதுதியில்லவனைத்தொழற்கிடையூறிதென்றருரெய்துவான். (க0)

இழுதொடுஞ்சுவையழுதுபொற்கலனிட்டிணுதிருகண்கணீர்
வழியவந்துவிலக்குவாரின்வளைந்ததாறுபகற்செயும்
கொழுதெழும்பொழுதோமறுக்கம்விளைக்குமேயிகல்பூழியன்
வழுதியன்றியும்வையையும்பகையானதென்றுவருந்தினான். (கக)

வெள்ளநோக்கியழுங்குசெம்பியன்மெலிவுநோக்கிவினார்தெழீஇக்
கள்ளநோக்கிலகப்படாதவர்கனவுபோலவனவிலவந்
துள்ளநோக்குடையன்பருக்கருளுருவமாகியசித்தர்தாம்
பள்ளநோக்கிவரும்பெரும்புனல்வற்றநோக்கினர்பார்த்தரோ. (கஉ)

வறத்தவாறுகடந்துவந்துவடக்குவாயிறிந்துபோய்
நிறைந்தகாவல்கடந்துவீதிசுணீந்திநேரியர்வேந்தனைச
சிறத்தவாடகபுனிதபங்கயதிப்பியப்புணலாடுவித்
தறத்தவாதறைசாமகண்டர்தமாலாய்ப்புருவித்தரோ. (கஃ)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

வெம்மைசெய்கதிர்கால்செம்பொன்விமானசேகரத்தின்மேய
தம்மையும்பணிவித்தெண்ணில்சராசரமனைத்துமின்ற

(அ) இவுளி - குதிரை. (க) அத்தம்பாலேநிலம். கலுழி - காட்
டாறு. குணம்-கிழக்கு. (க0) அலைதா - அலைக்க. அஞர்-துன்பம்.

(கக) பகல்செயும்பொழுது-பகலையுண்டாக்குஞ் சூரியன். மறுக்
கம் - பெருந்துயர். பூழியன் - பாண்டியன். (கஉ) கள்ளநோக்கில்-
வஞ்சகநிறைந்த புறச்சமயிகளிடத்தில், நனவு - விழிப்பு. உள்ளம்
நோக்கு - அகப்பார்வை. (கஃ) நேரியர் - சோழர்; நேரி - இது
சோழனுக்குரியதோர்மலை. திப்பியம்-இதுதிவ்ய என்னும்வடசொற்
றிரிபு. (கௌ) பொன்விமானசேகரம் என்றது-பொன்விமானங்களுக்
குக்கிரீடம்போல்விளங்கும் இத்திரவிமானத்தை. உள்ளம் என்றது-
ஆன்மாவை.

வம்மையங்கயற்கணுளாமணங்கையும்பணிவித்துள்ளஞ்
செம்மைசெய்தின்பவெள்ளத்தழுத்திரஞ்சித்தசாமி. (௧௪)

எண்ணியவண்ணியாங்கேயான்பெறமுடித்தாய்போற்றி
பண்ணியன்மறைகடேரூப்பான்மொழிமணுளபோற்றி
புண்ணியர்தமக்குவேதப்பொருளுரைபொருளேபோற்றி
விண்ணிழிவிமானமேயசுத்தாவிடங்கபோற்றி. (௧௫)

எவ்வுடலெடுத்தேன்மேனொண்ணிலாப்பிறவிதோறு
மவ்வுடலெல்லாம்பாவமறம்பொருட்டாகவன்றோ
தெவ்வுடல்பொடித்தாயுன்றன்சேவடிக்கடிமைபூண்ட
விவ்வுடலொன்றேயன்றோனெனக்குடலானதையா. (௧௬)

இன்னனபலவுமேத்தியிறைஞ்சிப்பல்வாமும்வேண்டு
மின்னகுவேலினானேவேந்தநீபோந்தவண்ணந்
தென்னவன்றிந்தாலேதஞ்செய்யுமென்றாத்தாரக்கண்ணி
மன்னனைசசித்தசாமியுத்தரவழிக்கொண்டேகா. (௧௭)

மண்ணினவளர்க்கும்வையைவடகரையளவுண்ணிப்
புண்ணியநீற்றுக்காப்புப்புண்டரதுதலிற்சாத்தி
யுண்ணிறைகருத்துக்கேற்புவுறுதுணையுனக்குண்டாக
நண்ணுகவென்றுபொன்னிராடனைவிடுத்துமீண்டு. (௧௮)

கவிவிருத்தம்.

காப்புச்செய்துகதவில்விடைக்குறி
பாப்புச்செய்தமைத்தீர்ஞ்சடைச்சித்தர்போய்த்
தூப்புக்கைவரைசூழ்வடமேருவிற்
கோப்புச்செய்தபொற்கோயிலின்மேயினார். (௧௯)

கங்குலின்கருங்கைகுறைப்பானெனச
செங்கைநீட்டித்திண்கான்றோன்றலு
மெங்கனையகனிட்டுருறியறிந்
தங்கண்வாயிறிதப்பவரையுறா. (௨௦)

(௧௫) புண்ணியர் என்றது - கண்ணுவர்முதலிய விருடிகளை.

(௧௭) ஏதம் - துன்பம். (௧௯) விடைக்குறி - இடபமுத்திரை.
தூம்பு என்றது - தூப்பு எனவலித்தற்பெற்றது. தூம்பு - துளை.
கோப்பு - கோவை.

(௨௦) செங்கை என்றது - சூரியகிரணத்தை, சூரியன்கிரணத்
துக்குச், காமம் என்பது, ஓர்பரியாயநாமம்.

மற்றவாயில்லக்ண்மூன்றினும்வல்லேபோ
புற்றுநோக்கினர்தாரென்னலொற்றிய
கொற்றமீனக்குறிபிழையாமெகண்
டெற்றிதாங்கொலொன்றேந்தன்முனெய்தினார். (௨௧)

போற்றிமன்னநம்பொன்னங்கயற்குறி
மாற்றியுத்தரவாயிற்கதவதி
லேற்றிலச்சினையிட்டனரயாரையென்
ருற்றல்வேந்தவறிகிலம்பாமென்றார். (௨௨)

வையைநாடனும்வந்ததுநோக்குறீஇ
யையவின்னதோரற்புதமாயையைச்
செய்வல்லவரயாரெனத்தேர்கிலா
னையமெய்தியகண்மனைநண்ணினான். (௨௩)

மறுத்தவுண்டியன்மாமலர்ப்பாயலை
வெறுத்தகன்றரைமேற்பள்ளிகொள்ளவும்
பொறுத்தனன்றுயின்ருனிருட்போழ்தினிற்
கறுத்தகண்டர்கனவினிற்கூறுவார். (௨௪)

மட்டலம்பியதாதகிமாலையா
னுட்டதும்பியொழுகியவன்பினாற்
கட்டிலங்கெயிற்கச்சியிற்காடெலாம்
வெட்டிகம்புடைவித்தியபத்தியான். (௨௫)

வந்துநம்மைவழிபடவேண்டினா
னித்தவாயிறிற்றைழைத்தின்னரு
டந்துமீளவிடுத்துப்பின்ருட்கொளீஇ
ந்தமால்விடைநாம்பொறித்தேமெனா. (௨௬)

அருளினானையத்தேற்றியகன்றபின்
மருளினீங்கிமலர்க்கண்வழித்தெழீஇ
வெருளினவெயர்த்தான்விம்மினான்பல
பொருளினாற்றுதித்தான்குலபூடணன். (௨௭)

வள்ளலன்புக்கெளிவந்தமாண்புகண்
டுள்ளவுள்ளினின்றற்றெழுமற்புத

(௨௧) வல்லே - விரைவு. நென்னல் - நேற்றைப்போது. எந்தல் என்றது - பெருமையிற்கிறந்தபாண்டியனை.

(௨௩) தாதகி - ஆத்தி. கட்டு - காவல். (௨௭) வெருள் - அச்சம். விம்மல் - பூரித்தல். (௨௮) அற்புதவெள்ளம் - சிவஞானப்பெருக்கம். ஆனந்தவெள்ளம் - சிவபோகப்பெருக்கம்.

வெள்ளமும்பரமானந்தவெள்ளமுங்
கொள்ளைகொண்டுதன்கோமனைநீங்கினான். (௨௮)

அளியறாமனத்தன்புடையன்பருக்
கெளியராடலையார்க்கும்வெளிப்படத்
தெளியுமாறுதெளிவித்துத்தன்னைப்போல்
விளிவிலாவின்பவெள்ளத்தழுத்தினான். (௨௯)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கோடாதசெங்கோலும்வெண்குடையுங்கோமுடியு
மேடாரலங்கலிராசேந்திரற்களித்துத்
தோடாரிதழியான்ருட்கமலஞ்சூழுவா
னாடாளாசரிமைபெற்றனரபதியே. (௩௦)

விடையிலச்சினையிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௪௩ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௮௧௮.

முப்பத்தைந்தாவது,

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்த படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சம்புமதுரைப்பரனிரவுதனியேவந்துதனைப்பணிந்த
வெம்புகதிரோன்மருமானைவிடுத்துமீண்டுதாழிற்றுக்கி
யம்பொற்கதவின்விடைபொறித்ததறைந்துந் தென்னனடுபடைக்கு
வம்புமலர்தோய்புனற்பந்தர்வைத்துக்காதவகைசொல்வாம். (௧)

தென்னராசுபுரத்தான்கோல்செலுத்துநாளிற்காடெறிந்த, மன்
னன்பின்னர்வெளிப்படையாப்போர்துபோந்து மதுரேசன், பொ
ன்னங்கமலத்தான்வணங்கிப் போவான்முன்னிப்பொரும்பொருளை
க்,கன்னிநாடன்கேண்மைபெறவிடுத்தான்வரிசைக்கையுறையே. (௨)

பொன்னிநாடன்வரவிடுத்தபொலம்பூணடைமுதற்பிறவுங்
கன்னிநாடன்கைகவர்த்துதானுங்கலக்குந்தொடர்பினு

(௧) வம்புமலர்தோய்புனல் - வாசமுட்டியநீர்.

(௨) பொன்னி-காவிரிநதி. கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு. கையுறை-
கைப்பொருள். சென்னி - சோழன்.

லுன்னிவேறுகையுறையுத்தாறவுசெய்யவுவப்பெய்திச்
சென்னிகாதன்மகட்கொடுப்பானிசைந்தானந்தச்செழியற்கு. (௩)

செழியன் நனக்குவரையறுத்தசெய்திகேட்டுச்செம்பியர்கோன்
சுழியன்புடையகுலமகளைத்தான்போய்க்கொள்வான்கருதிமதி
வழிவந்தவர்க்குத்தம்பியெனவந்தவரசிங்கமெனும்
பழியஞ்சாதான்வஞ்சித்துப்பழனக்காஞ்சிப்பதிபுகுவான். (௪)

காஞ்சிப்பதிமுன்குறுகுமிளங்காவலோனைக்கடர்சேனை
தாஞ்சுற்றியவந்தெதிரகொடுபோய்த்தம்முன் நனக்கென்றிருந்தமக
ளாஞ்சிற்றிடையெணம்புணர்த்தியந்தமருகற்காசுநிலை
வாஞ்சித்தாசுபுரந்தானைப்பிடிக்கமதித்தான்வனமெறிந்தான். (௫)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

மருமகன்றனுடனெழுத்துமாமனவளவர்கோன்
பொருமகன்றசேனையானுபுடைநெருங்கமதிவழித்
திருமகன்றன்மேலமர்த்திறங்குறித்துமுரசறைந்
துருமகன்றபல்லியம்மொலிப்பவந்தானானரோ. (௬)

திரண்டதிரந்தெழுந்தவந்தசென்னிசேனைதன்னகர்க்
கொண்டயோசனைப்புறத்திறுக்குமுன்னொற்றாரற்
நெருண்டுதன்னன்மாடநீடுகடன்மேயசிவனதான்
சரண்புகுத்துவேண்டுகென்றுசார்ந்துதாழ்ந்துகடலுவான் (௭)

அன்றுபாதிபிரவில்வந்தனடிபணிந்துதமியனாய்ச்
சென்றசென்னியென்னுரின்திருவடிக்கணன்பினு
னென்றுமநிலையனாகுவேண்டவனவிடுத்தான்
தொன்றுகேண்மைபுரிசுவாலுளத்திலொன்றையுன்னினான் (௮)

அறத்தினுக்குளாகியன்றுநின்றநீயவன்செயு
மறத்தினுக்குளாகியன்றுவன்மைசெய்வதேயறப்
புறத்தினுர்புரம்பொடித்தபுண்ணியாவெனக்கரைந்
துறைத்துவேண்டினாவேலையும்பரந்தனருளினான். (௯)

(௪) செழியன், மதிவழிவந்தவன், என்றது—இராசேந்திரபா
ண்டியனை. பழனம் - வயல். (௫) இளங்காவலோன் - இளவரசா
கிய அரசிங்கபாண்டியன். தன்முன் - தனதுதமயன். வனமெறி
ந்தான் - காடுவெட்டிய சோழன். (௬) உருமு - இடி.

(௭) தெருண்டு - உணர்ந்து. (௮) அறப்புறம் - புரவும்; தரு
மத்திற்கு மாறானது ஆதலின்.

மெய்துறத்தவாய்மையொன்றுவிண்ணினின் றுமண்ணலே
யைதுதுக்கள்சேனையோடுமாகவந்துநாளீர்
யெய்துவத்தெவ்வரோடெதிர்த்துருத்தநின்றபோர்
செய்திவென்றிரின்னதாதல்செய்துமென்றெழுந்ததால். (௧௦)

சாயவாணிசெவிநுழைத்தகாலவேந்தரிந்திர
னாறுநாடிக்கணையத்தவன்புருவகையு
மாயவேலைவீழ்த்துதாழ்த்தகன்றுதன்னிருக்கைபோய
மேயினுனியிர்த்துகங்குல்விடியுமெல்லேநோக்குவான். (௧௧)

சுழித்தகங்குலிறவிசம்புகண்விழிக்குமுன்னரே
விழித்தெழுத்துசுத்திபாதிவினைமுடித்துவானீர்
சுழித்தலம்புவேணியண்ணையபூசைசெய்தெழீஇத்
தெழித்தெழுத்தசேனையோடுசெருநிலத்தைநண்ணினான். (௧௨)

அலைசிறத்தசலநிமீதோராறுசெல்லுமாறுபோன்
மலைசிறத்தநேரிவெற்பன்மள்ளர்சேனைவெள்ளமேற்
கலைசிறத்தமதிநிறைத்தகன்னிராடுகாவலான்
சிலைசிறத்தசிறியசேனைசென்றலைத்துநின்றதே. (௧௩)

உருமுவன்னகுரவினாருலவையன்னசெலவினார்
வெருவுதியின்வெருளியார்வெடித்தவீரநகையினார்
செருவின்மானவணியினர்சினேஇமடித்தவாயினா
ரிருவர்சேனைமள்ளரும்மெதிர்ந்துகைகலத்தனர். (௧௪)

மன்றலத்தெரியனரிமலயவன்மமார்க்கெலாந்
தென்றலம்பொருப்பினன்றிரண்டநான்குருவியு
யின்றயங்குசெய்யவேணிவிடையவன்றனருளினா
லொன்றனத்தமாகவந்துருத்தெதிர்த்துதோன்றுமால். (௧௫)

தேரினோதைகத்துகஞ்சிரிக்குமோதைசொரிமதக்
காரினோதைபேரியங்குறங்குமோதைமறவர்தம்
போரினோதைவீரர்தோள்புடைக்குமோதையோடுமூத்
நீரினோதையொன்றெனக்கலந்தொடுங்குகின்றதே. (௧௬)

(௧௦) மெய்துறத்தவாய்மை - அசிரீரி. ஆகவம் - போர்க்களம்.

(௧௧) சாயவாணி - அசிரீரி. வேந்தர் - இரண் - இராசேந்திரன்.

(௧௨) கண் என்றது - உவமவாகு பெயராய் உலகத்திற்குக் கண்
னாயுள்ள சூரியன்மேல்நின்றது. இதுனை “வான்கண்விழியா வைக
றையாமத்து” என்பதா லுமுணர்க. வானநீர் - ஆகாயகங்கை. தெழித்
து - அடட்டி. (௧௩) சிலை - வில். (௧௪) உலவை - காற்று. சினேஇ -
கோயித்து. (௧௬) கத்துகம் - குதிரை. கார் என்றது - யானையை.

சிலையின்றவீரோடுசிலையின்றவீரோ
கலையின்றவாளரோடுகலையின்றவாளரோ
கொலையின்றவேலரோடுகொலையின்றவேலரோ
மலையின்றமல்லரோடுமலையின்றமல்லரோ. (௧௭)

கரியுகைத்தபாகரோடுகரியுகைத்தபாகரோ
பரியுகைத்தமறவரோடுபரியுகைத்தமறவர்தேர்க்
கிரியுகைத்தவலவரோடுகிரியுகைத்தவலவரோ
யெரியுகைத்தெதிர்த்தகாலெனக்கலந்தாமலைவரால். (௧௮)

விடுக்கும்வாளியெதிர்பிழைப்பர்வெய்யவாளியெய்துபின்
றொடுக்கும்வாளிவிலலொடுந்துணிப்பர்பின்கணிப்பற
மடுக்கும்வாளிமார்புதைப்பவாங்கிமற்றைவாளிகொண்
டடுக்குமேவலாரையெய்தடர்ப்பர்கிள்ளிமன்னரோ. (௧௯)

சோனாமாரியிற்சாஞ்சொரிந்துநின்றதுன்னுவா
ரானவாளியெதிர்பிழைத்தொதுங்கினிற்றழ்ச்சாங்
கூனல்வாளிசிலையிறத்தொடுத்தெறித்துகூவுவார்
மீனகேதனத்துவேந்தன்வீர்சென்னிவீர்மேல். (௨௦)

தறிந்ததாடகர்த்தசென்னிதரையுருண்டவரையெனச்
செறிந்ததோள்சரிந்ததேர்சிதைத்தபல்படைக்கல
முறிந்தயானைகையிருமுழங்கிவீழ்த்தசெம்புனற்
பறிந்தபாறுபாரிடங்கள்பைத்தகூளிமொய்த்தவே. (௨௧)

மடலினீடுதாரலங்கன்மன்னர்சேனையின்னவா
றுடலினீழலடியகத்தொடுங்கவும்பருச்சியிற்
கடலினீடுகதிர்பாப்புகடவுளெய்துமளவுரின்
றடலினீடியிடைவிடாமலமருழந்ததாலரோ. (௨௨)

அந்தநானைத்தையும்மழிக்கநின்றவாணுதற்
கிந்துநீயெனக்கனன்றுறுத்துநின்றதுதெறுதலா
லெந்தயாறுமறவறப்பவிம்பரன்றியும்பரும்
வெத்துவானயாறுமவற்றவேனில்வந்திறுத்ததால். (௨௩)

(௧௮) கிரிஎன்றது—உவமையாகு பெயராய்த் தேநீயையுணர்த்
திகின்றது. (௧௯) கணிப்பு - அளவு. மேவலார் - பணகவர். கிள்ளி-
சோழன்.

(௨௦) கூனல்-வளைவு. சேதனம்-கொடி. (௨௧) பறிந்த-பரவின.
பாறு-பருந்து. பாரிடம்-பூதம். தகர்தல் - உடைபடல். (௨௨) கதிர்
பாப்பு கடவுள் என்றது—சூரியனை. (௨௩) அந்தம் - முடிவு.

மண்பிளந்துபிலதுழைந்துவரைபிளந்துரையவா
யெண்பிளந்துின்றபொங்கரிவேயுகப்பிளந்துமேல்
விண்பிளந்துபரிதிரீடுவெங்காங்கன்யாரையுங்
கண்பிளந்தழன்றுவீசுகானலெங்குமானதே.

(௨௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆயிடையலகைத்தேருமடைந்தவர்வெயர்வுமன்றித்
தூயநீர்வறந்தவந்தச்சுடுபுலந்தோயந்தகாலு
மீயுயர்மதிரிலாவும்வெய்யவாய்ச்சுடுநல்லோருந்
தீயவர்தம்மைச்சேர்த்தாற்றியவராவாரன்றோ.

(௨௫)

வினாமதவூற்றுமாறிவெகுளியுஞ்செருக்குமாறித்
தொளையுடைக்கைம்மானாங்குநடையவாய்ச்சாம்பிச்சோர்ந்த
வுளர்தருமூழிக்காலினோடுவாம்புரவியெய்த்துத்
தவந்நடையுடையவாகுத்தைவருதென்றல்போன்ற.

(௨௬)

கானலந்தேர்மேற்குறைக்காலெனும்பாகன்றுண்ட
வேனில்வேந்தேறிச்சீறிவெப்பமாய்படைகள்வீச
மானிலங்காவல்பூண்டமானவரிருவர்தங்க
டானையுமுடைந்துதண்ணீர்நகைசுடச்சாட்பிற்றன்றே.

(௨௭)

இரக்கமில்கொடியசெல்வர்மருங்குபோயிரப்பார்போல
வுருப்பமொண்டினைக்குங்கள்ளிரீழல்புக்கொதுங்குவாருந்
சருக்கறநிரப்பாலெய்த்தோர்தம்மினுமவறியர்பாற்சென்
றிரப்பர்போலிவீதிந்துக்கமரநிழலெய்துவாரும்.

(௨௮)

கொல்லிபம்பரிமான்தேரின் குறுநிழலொதுங்குவாரு
மல்லிருள்வட்டத்தோல்வெண்கவினுகயுளடங்குவாருஞ்
செல்லிடம்பிறிதுகாணர்வீரவான்சென்றோர்நின்ற
கல்லுடனரிழல்சேர்வாருமாயினார்களமரொல்லாம்.

(௨௯)

(௨௪) எண்பிளந்து-அளவைக்கடந்து. பொங்கர்-சோலை.

(௨௫) அலகைத்தேர்-சான்றச்சலம். புலம்-நிலம். மானவர்-மனிதர்; ஈண்டு சோழபாண்டியரைக் குறித்துநின்றது.

(௨௮) நிரப்பு-வறுமை. (௨௯) இபம்-யானை. வட்டத்தோல்-கேடகம். கல்லென்றது-போர்க்களத்துப்புறங்கொடா துயிர்விட்ட வீரர்போர்த்திறத்தைக் கல்லிலெழுதி அப்போர்க்களத்தில் நட்பு கல்வினை. இதனை “என்னமுன்னில் லன்மின்தெவ்வீர் பலரென்னை, முன்னின்று கண்ணின்றவர்” என்னுந்திருக்குறளானுமுணர்க.

ஆபதோரமையத்தன் னிலள விலாவுயிர்க்குயின்
தாயனார் துலைபோல்யார்க்குஞ்சமநிலையாயகூட
ஓபனார் செழியன் றுணைநண்தலைவேதநாற்கர்
பாயதோர் தண்ணீர்ப்பந்தர்பரப்பியப்பந்தர்நாப்பண். (௩௦)

புண்டரகத லுங்கா தின்புறத்தணிமலரும்பாத
முண்டகமலர்மேலோ ற்றைக்கிண்கிணிமுழக்குவகச்சீயாப்
புண்டதோ லுடையுங்கண்டோ ருள்ள முங்கண்ணுங்கொளனே
கொண்டபுன்னகையுமுள்ளக்கருணையின்குறிப்புத்தோன்ற. (௩௧)

அருமறையகத் துணின் ருங்கருந்தவராகிவேணிப்
பொருபுனல்பூரிததாங்கோர்புண்ணியச்சிரகத்தாங்கி
மொருவருக்கொன்றேயாகியிலக்கருக்கிலக்கமாகித்
தருகுறுப்புழையால்வாக்கித்தணித்தனர் தண்ணீர்த்தாகம். (௩௨)

௧௩தரப்புத்தேள்வைத்த துறுமலர்வாசத்தெண்ணீர்ப்
பந்தர்புக்கடைந் துண்ணீர்பருகியெய்ப்பகலவாற்றல்
வந்தபின்செழியன் றன்னோர்வளவன்மேலேறிசகீறி
யந்தமிழனிசஞ்சித்தித் தும்பைவேய்த்தடுபோர்செய்தார் (௩௩)

கடலுடைந்தென்னப்பொன்னிகாவலன் றுணைசாய
மடலுடைவாகைவேய்துவளவனை மருகளுடு
மிடலுடைத்தறுகட்சேனை வீரர்வெங்கையாற்பற்றி
யடலுடைக்கன்னிராடர்க்காசன் முன்கொண்டுபோநதா (௩௪)

கொடுவந்தவளவன் றன்னைக்கோப்பெருஞ்செழியர்கோமான்
வடுவந்ததம்பியோடுமாடநீன் கூடன்மேய
கடுவந்தமிடற்றார்முன்போய்விடுத்தெந்தைகருத்தியாதென்ன
கடுவந்தநிலையான்கேட்பநாயகநீரிகழ்த்துமன்னோ. (௩௫)

அறவனீயனிலையோவுன்னகத்தினுக்கிசைத்தசெய்கென்
றிறைவனதருளால்வானின் றெழுமொழிகேட்டுவைவையத்
துறைவனுமறத்தினுற்றாந்சோழனைச்சிலமால்யானை
மறவயப்பரிபூண்மற்றும்வழங்கினுன் விடுத்தான்பின்னர். (௩௬)

(௩௦) நணந்தலை - நடு. (௩௨) பூரித்தல் - நிரப்பல். சிரகம்
கமண்டலம். குறுப்புழை - சிறுதுவாரம். (௩௩) தும்பைவேய்தெ
ன்றது - போர்த்திறங் குறித்தோரணிவது தும்பைமலர் மாலையாத
லின். (௩௪) வாகை என்றது - போர்செயித்து வெற்றிபூண்டோ
ரணியுமலை. (௩௫) வடு - குற்றம். (௩௬) அறவன் - தருமநெறி
யிற் பிறழாதவன்.

வள்ளறன்றம்பிடியன்னுமன்னவர்க்கந்தன்னைத்
தன்னருந்தறுகணுண்மைத்தருக்கறத்தானுஞ்செல்வ
முள்ளனசிறிதுமாற்றியொதுக்கியெவ்வுயிர்க்குத்தாயாய்ப்
பள்ளநீரகலங்காத்துப்பல்வளம்பழுக்கவாழ்ந்தான்.

(௩௭)

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம் முற்றிற்று

ஆட படலம் ௪௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௮௩௩.

முப்பத்தாறவது,

இரசவாதஞ்செய்த படலம்.

கவிநிலைத்துறை.

வாதன்மீனவன்படையிடவந்துநீர்ப்பந்தர்
விரதனாகிரகுத்தியலிணையுரைசெய்தும்
பாதநூலியனாடகப்பாவையாளொருத்திக்
கிரதவாதஞ்செய்தருளியவாடலையிசைப்பாம்.

(௧)

பருங்கைமால்வரைப்பூழியன்பைத்தமிழ்நாட்டி
னிரங்குதெண்டினைக்காங்களாலீரம்புனல்வையை
மருங்கினந்தனமலர்ந்தபன்மலர்கடுஉய்ப்பணியப்
புங்கடந்தவனிருப்பதுபுவணநகரம்.

(௨)

எண்ணிலங்குறைசராசரமிலங்கமென்றெண்ணி
விண்ணினுள் கருங்கோள்களும்விலங்குவதியாக்கைக்
கண்ணினுள்கிர்முதற்பலகடவுளர்ப்புசை
பண்ணிவேண்டியல்வரமடைந்ததப்பதியில்.

(௩)

கிளியுளார்பொழிப்புவணக்கிழுவர்தங்கோயிற்
றளியுளார்தவப்பேறனாடாதுகுபூத்தா
ரளியுளார்குழலணங்களுளந்தாத்தவர்க்குங்
களியுளார்தாமயக்குறாடங்கடலமுதனையாள்.

(௪)

(௧) வரதன் - கோரியவரத்தைக் கொடுப்பவன். (௩) யாச்சை
க்கண்ணினுள் - இத்திரன். (௪) தளியுளார் - கோயிற்பணிவிடைபு
ரியும் பாத்தையர். அளி - வண்டு.

நரம்பினேழ்சையாழ்சைப்பாடலுந் து
 னிரம்புமாடலும்பெண்ணலநீர்மையும்பிறவு
 மரம்பைமாதையொத்தனளறனெறியொழுகும்
 வரம்பினாலவர் தமக்குமேலாயினுண்மன்னோ. (௫)

ஆயமாதர்பேர்பொன்னையாளென்பவவட
 னேயவாயமோடிவருணீங்குமுனெழுந்து
 தூயநீர்குடைந்துயிர்புரைசுடர்மதிக்கண்ணி
 நாயனாடியருச்சனைநியமமுநடத்தி. (௬)

திருத்தர்பூவணவாணரைச்சேவித்துசுத்த
 ரிருத்தமாடிவந்தடியரைப்பொருளெனநினையுங்
 சுருத்தளாயருசசித்தவர்களிப்பவின்சுவையு
 ணருத்தியெஞ்சியதருந்துவாள்தவணியம். (௭)

மாதரிநெறிவழங்குநாண்மற்றவளன்பைப்
 பூதலத்திடைத்தெருட்டுவான்போன்மலைவல்லி
 காதனாகன்றிருவுருக்காணியவுள்ளத்
 தாதாங்கொடுத்தருளிஞர்பூவணத்தையர். (௮)

ஐயர்தந்தபேரன்புருவாயினுண்மமுமான்
 கையர்தந்திருவுருவினைக்கருவினாற்கண்டு
 மையகண்ணினாவைகலும்வருபொருளெல்லாம்
 பொய்யிலன்புகொண்டன்பர் தம்பூசையினேர்வாள். (௯)

அடியர்பூசனைக்கன்றியெஞ்சாமையாலடிகள்
 வடிவுகாண்பதெப்படியென்றுமடியிலச செழியற்
 கொடிவில்பொற்கிழிநல்கியவள்ளலையுன்னிப்
 பிடியனாளுந்தாள்தறிந்தனன்பெருமான். (௧௦)

தூயநீறணிமெய்யினர்கட்டங்கந்தொட்ட
 கையர்யோகபட்டத்திடைக்கட்டினர்பூதிப்

(௫) வரம்பு - எல்லை. ஏழிசையாவன - குரல், துத்தம், சைக்கி
 னை, உழை, இளி, விளரி, தாரம்.

(௬) ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். (௭) சுத்தரிருத்தமாவது - சாந்
 திக்கூத்து நான்கனுளொன்றாய், நூற்றெட்டுக் காணங்களையுடைய
 தான சொக்கக்கூத்து. (௮) மாதர் - இதில் அர்குற்றியலுக்காப்போ
 லி. ஆதாம் - விருப்பம். (௯) கருவினாற்கண்டுஎன்றது - மெழுக்கி
 னாற்கருவுருவமைத்தனை. (௧௦) மடி - சோம்பல். செழியன் என்ற
 து - குலபூடணபாண்டியனை.

பையர்கோவணமிசையசையுடையினர்பவளச்
செய்யவேணியாங்கொருசித்தராய்வருவார். (௧௧)

வந்துபொன்னையாண்மணிமாளிகைகுறுகி
யந்தமின்றிவந்தமுதுசெய்வாரொடுமணுகிச்
சிந்தைவேறுகொண்டடைந்தவர் திருவமுதருந்தா
துந்துமாளிகைப்புறங்கடையொருசிறையிருந்தார். (௧௨)

அமுதுசெய்தருந்தவரொலாமகலவேறிருந்த
வமுதவாரியையடிபணித்தடிச்சியரைய
வமுதுசெய்வதற்குள்ளொழுந்தருள்கெனவுங்க
ளமுதனையிங்கழையினென்றருளலுமனையார். (௧௩)

முத்தராமுகிழ்வாணகையல்குலாய்முக்க
ணத்தரானவர்தமரொலாமமுதுசெய்தகன்றார்
சித்தராயொருதம்பிரான்சிறுநகையினரா
யித்தராதலத்தரியராயிருக்கின்றாரென்றார். (௧௪)

நவமணிக்கலன்பூத்தபூங்கொம்பரினடந்து
துவரிதழக்கனிவாயினுள்சுவாகதங்கிலவென்
றுவமையற்றவர்க்கருக்கியமாசனமுதவிப்
பவமகற்றியவடிமலர்முடியுறப்பணித்தான். (௧௫)

எத்தவஞ்செய்தேனிங்கெழுந்தருளுதற்கென்றோ
சித்தர்மேனியும்படிவெழிற்செல்வமுநோக்கி
முத்தவாணகையரும்பின்றஞ்சலிமுகிழ்ப்ப
வத்தர்நோக்கிஒரருட்கணலருள்விலைப்பட்டான். (௧௬)

ஐயருள்ளொழுந்தருளுகவடிகணீரடியே
னாய்வேண்டியபணிதிருவுளத்தினுக்கிசையச்
செய்யவல்லனென்றஞ்சலிசெய்யாநண்ணகையா
மையனோக்கியநோக்கியீனோக்கிதன்மணுளன். (௧௭)

வடியையநேர்விழியாய்பெருவணப்பினைசிறிதுன்
கொடியையநேரிடையெனவினோத்தனைபெனக்கொன்றை
முடியினாடியாரமென்முகிழ்முலைக்கொடிதாழ்த்
தடியனைற்குவேறொருமெலிவிலையையா. (௧௮)

(௧௨) சிந்தைவேறு கொண்டடைந்தவர் என்றது - பொன்னையாருக்கு இரசவாதஞ் செய்வந்தமைபடி. சிதை - பக்கம்.

(௧௫) சுவாகதங்கில என்றதற்கு, நல்வாவல்லவா என்பது-பொருள். (௧௮) வடி - மாவடுவின் பிளவு.

எங்கணையகர் திருவுருக்காண்பதற்கிதயந்
தங்குமாசையாற்கருவுருச்சமைத்தனன் முடிப்பேற்
கிங்குநாடொறுமென்கையிலவரும்பொருளெல்லா
முங்கள் பூசைக்கேயல்லதை யொழிந்திலவென்றான். (௧௯)

அருந்துநல்லமுதனையவளன்புதித்திசைத்
திருந்துதேனெனவிரங்குசொற்செவிமடுத்தையர்
முருந்துமூலாய்செவ்வெய்யிளமைநீர்மொக்கு
ளிருந்தவெல்லையுநிலையிலவென்பது துணிந்தாய். (௨௦)

அதிகநல்லநிற்பதென்றறிந்தனையறத்து
ளதிகமாஞ்சிவபுண்ணியஞ்சிவார்ச்சனையவற்று
ளதிகமாஞ்சிவபூசையுளடியவர்பூசை
யதிகமென்றறிந்தன்பரையருச்சனைசெய்வாய். (௨௧)

உறுதியெய்தினையிருமையுமுன்பெயர்க்கேற்ப
விறுதியில்லவன்றிருவுருவீசையாற்காணப்
பெறுதியாகரினமனைக்கிடைப்பித்தனையாய்
மறுதியானபல்கலன்களுங்கொணர் தியென்றறைந்தார். (௨௨)

நயம்செம்பிரும்பிரசிதமென்பவும்புணர்ப்பாற்
றேயும்பித்தனைவெண்கலந்தாமுதற்றொடக்கத்
தாயும்பல்வகையுலோகமுங்கல்லெனவலம்பத்
தேயுஞ்சிற்றிடைகொண்டுபோய்ச்சித்தர்முன்வைத்தாள். (௨௩)

வைத்தவெறுவேறுலோகமுமழுவுழைகார்த
சித்தசாமிசுணீற்றினைச்சிதநினர்பாவித்
தித்தைநீயிராவெரியிலிட்டெடுக்கினன்பொன்னு
மத்தைநாயகன்றிருவுருக்கொள்கெனவறைந்தார். (௨௪)

மங்கைபாகரைமடந்தையுமிங்குநீர்வதித்து
கங்குல்வாயமுதருந்தியிக்காரியமுடித்துப்
பொங்குகாரிருள்புலருமுன்போமெனப்புகன்ற
ளங்கயற்குடைனைப்பிரியாதற்கிசையார். (௨௫)

(௨௦) முருந்து - மயிலிறகினடி. (௨௧) அறத்துளதிகமாஞ்சிவ
புண்ணியமென்றது - அருள்வழியின் நியற்றுவதாகலின். (௨௨) உன்
பெயர்க்கேற்ப என்றது - அல்லவடியவன்பெயர் ஏமாநாதையாதலின்.

(௨௩) இரசிதம் - வெள்ளி. புணர்ப்பு - ஒன்றோடொன்று சேர்
தல். (௨௪) பாவித்து என்றது - பொன்னுக்கிடவதென்றுநினைத்
தமையை.

சிறத்தமாடநீண்மதுமையிற்சித்தர்யாமென்று
மறைந்துபோயினுர்மறைந்தபின்சித்தராய்வந்தா
ரறைந்தவார்கழலலம்பிடவென்றிமன்றாடி
நிறைந்தபேரொளியாயுறைநிறுத்தரென்றறிந்தாள். (௨௬)

மறைந்துபோயினுரெனச்சிறிதயர்ச்சியுமனத்தி
னிறைந்ததோர்பெருங்கவற்சியைநீக்கினுரெனஞ்ச
சிறந்ததோர்பெருமகிழ்ச்சியுமுடையளாய்ச்சித்த
ரறைந்தவாறுதீப்பெய்தனளுலோகங்களனைத்தும். (௨௭)

அழலடைந்தபினிருண்மலவலிநிரிந்தான்றா
ணிழலடைந்தவர்காட்சிபோனீப்பருங்கனங்கங்
கழலவாடகமானதாலதுகொண்டுகனிந்த
மழலையீர்ஞ்சொலாள்கண்டனன்வடிவிலான்வடிவம். (௨௮)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

மழலிடையுடையான்மேனிவனப்பினைநோக்கியசசோ
வழகியபிரானுவென்னாவள்ளிழுத்தகங்கொண்டன்பிற்
பழகியபரணையானுப்பரிவினாற்பதிட்டைசெய்து
விழவுதேர்ந்ததிச்சின்னாள்கழிந்தபின்வீடுபெற்றாள். (௨௯)

கையுதுண்ணிடையினுள்நாயகன்கபோலத்திட்ட
கையுதிர்க்குறியுஞ்சொன்னகாரணக்குறியுங்கொண்டு
வெய்யவெங்கதீர்கால்செம்பொன்மேனியேறாகுநாலாம்
பொய்யுத்தவர்க்குத்தக்கபொருத்துருவாகிமன்னும். (௩௦)

இரசவாதஞ்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

அட படலம் ௪௦ - க்கு - திருவிருத்தம்-௧௮௮௩

(௨௬) அயர்ச்சி - துன்பம். கவற்சி - வருத்தம்.

(௨௮) இருண்மலம் - ஆணவமலம். தாள்நிழல் என்றது - திரு
வடிஞானசெல்வத்தை. இதனை, “சுத்தமாஞ்சத்திருநானச் சுடரா
குஞ்சிவமொழிந்தச், சத்திதானின்றமுண்ணைத் தகவிலாமலங்கள்
வாட்டி, அத்தனையருளுமெங்கு மடைந்திடுமிருளகற்றி, வைத்திடு
மிரவிகாட்டும் வனரொளிபோன்மகிழ்ந்தே” என்பதானுமுணர்க. க
னங்கம் - மாசு. ஆடகம் - பொன். (௩௦) கபோலம் - கவுள்.

முப்பத்தேழாவது,

சோழனைமடுவில்வீட்டிய படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னனையார்பூங்கொன்றைவேணியிரதவாதம்
பொன்னனையாண்முன்செய்துபோந்ததுபுகன்றேமார்த்தார்
மன்னனை மடுவில்வீட்டிமலாடிக்கன்பனான
தென்னனையமரிற்காத்ததிருவினையாடல்சொல்வாம். (க)

பொன்னெடுத்தேரிராசுபுரந்தரன்புரந்தராதி
பன்னெடுத்தேவரேத்தப்பரனுலகடைந்தானிப்பா
லநெடுத்தகையோன்மைந்தனடலிராசேசனென்போ
னிரெடுத்தகையோன்மைந்தனிராசகம்ரனென்போன். (உ)

மற்றிவன்குமரன்பாண்டிவங்கியதீபனன்னான்
பொற்றிணிதடந்தோண்மைந்தன்புரந்தரசித்தாமன்னான்
வெற்றிகொள்குமரன்பாண்டிவங்கியபதாகன்வீரம்
பற்றியசுந்தரேசபாதசேகரனவன்சேய். (ஃ)

பலர்புகழ்சுந்தரேசபாதசேகரனாந்தென்ன
னலெபுனலுடுத்தகூடலடிசுருக்கன்பனாகிக்
கொலெபுணர்வேலால்வெங்கோற்குறும்பெனுங்களைகடர்த்து
மலர்தலெபுலகமென்னும்வான்பயிர்வளர்க்குராளில். (ஃ)

பத்துமானறடந்தேர்நூறுபனைக்கைமாநூற்றுப்பத்துத்
தத்துமானயுதமள்ளர்தானையிவ்வளவேயீட்டி
யித்துணைக்கேற்பகல்கியெஞ்சியபொருள்களெல்லாஞ்
சித்துருவானகூடற்சிவனுக்கேசெலுத்துமன்னோ. (ஃ)

கண்டிகைமகுடமாதிக்கலனிரைகுயின்றுந்திங்கண்
மண்டலமிடறுஞ்சென்னிக்கோபுரமாடமாதி
யெண்டிசையிருள்கால்சீப்பவெரிமணியிழைத்துவேயத்துத்
திண்டிறலுடையானின்னதிருப்பணிபிறவுஞ்செய்தான். (ஃ)

(ச) குறும்பு - குறுசிலமன்னர். (ஊ) பனைக்கைமா-பனைமரம்
போன்ற துதிக்கையினையுடையானை. தத்தும் - தாண்டிசெல்ல
ம். நூற்றுப்பத்து - ஆயிரம். மள்ளர் - காலாட்கள். அயுதம், பதினா
யிரம். சித்துருவு - அறிவுருவம். (ஃ) பிறஎன்றது-சித்தநைமித்தி
யமுதலியகடன்களை.

கல்லுமாறகன்றமார்பன்கருவியின்சிறுமைநோக்கி
மல்லுமாறுததிண்டோள்வனவர்கோடுருவன்காலிற்
செல்லுமாயிரம்பரிக்கோர்சேவகனென்போன்றானே
வெல்லுமாறெண்ணிவஞ்சிவேய்ந்துகொண்டெழுத்துபோந்தான். (1)

பல்வகைக்கருவியீட்டப்படையொடும்பாவைசீறிச்
செல்வதுபோலக்கன்னித்தீம்புனளுநோக்கி
மல்வரையாததோளான்வரவறிசெழுத்துமேருக்
கல்வரிசிலையான்முன்போய்க்கைதவன்றழந்தாகும். (2)

பொன்னதுவனையவேணிப்புனிதவிப்புநிநேமி
யுன்னதுவலத்தினாலேயுருட்டுமென்வலத்தைநோக்கான்
நன்னதுவலத்தினாலென்றானையின்சிறுமைநோக்கி
யென்னதுதேயங்கொள்வானெண்ணினுன்போலுமன்றோ. (3)

காவிரிநாட்சேனைக்கடலிடையெரிபோன்முண்டு
மேவினென்றுகூறிமீனவன்வேண்டவானிற்
பூவிரிவாகையேபுணையரம்பொருதுமென்றோ
நாவிரியாதமாற்றநாயகன்கூறக்கேட்டான். (40)

எல்லியங்கமலச்செவ்வியெனமுகமலர்ந்துநாத
னல்லியங்கமலச்செந்தாளகந்தழீஇப்புறம்புபோந்து
பல்லியந்துவைப்பத்தானைப்பாவையுட்பரிமாவூர்த்து
கொல்லியம்பொருப்பன்சேனைக்கடலெதிர்குறுகினானே. (41)

பண்ணுதலிசைவண்டார்க்கும்பசுந்தொடைச்செழியன்றானே
யெண்ணுதலிலவாஞ்சென்னியிரும்படைக்கடனேராராய்
ண்ணுதலெனப்போய்ப்பொன்னிராடவன்றமர்கட்கெல்லாங்
கண்ணுதலருளாலங்கோர்கடலெனத்தோன்றிற்றம்ம. (42)

சுடலெனவருமாவுர்த்துகைதவன்சேனைமுன்போ
யடலணிமேருக்கோட்டியாலவாய்நெடுநாண்பூட்டி

(எ) கல்-மலை, மாறு-பகை, கருவி என்றது—சேனையை, வஞ்சி-பகைமேற் செல்வோரணியும்மலை.

(அ) கருவியீட்டம்-ஆயுதத்தொகுதி, பாலை-கடல், கைதவன் பாண்டியன், (க) நேமி-ஆக்கினசுக்கரம், (40) நாவிரியாதமாற்றம்-அசரீரிவாக்கு, (41) எல்-பகல், அல்லி-அகவிதழ், கொல்லியம்பொருப்பன் - கொல்லிமலைக் கரசனாகியசோழன், (42) ஆலவாய் என்றது-வாசுகி என்பது, துழாய்க்கோள் என்றது, திருத்துளபமாலையைப்பூண்ட திருமாமாகியபாணத்தை, மிடல்-வெற்றி.

மடலவிழ்துழாக்கோளுட்டிவாயெரிபுரத்திலூட்டி
மிடலணிகூடற்கோமான்வேடுருவாகிநின்றான். (௧௩)

கங்குல்வாய்த்திங்கள்போலக்காதணித்தத்தோடுங்
கங்குல்வாய்முனைத்தழின்போற்கதிர்முத்தவடமுங்குஞ்சிக்
கங்குல்வாய்ச்சிலைபோல்வெட்சிக்கண்ணிகுழ்கலாபச்சூட்டுங்
கங்குல்வாய்கிழிக்குத்தத்தக்கடசுமுமின்னுக்கால. (௧௪)

அண்டத்தாரமாரநாமமன்றுதொட்டடையத்தோற்று
கண்டத்தாரிருளேயெங்குங்கலத்தெனக்கறுத்தமேனி
கொண்டத்தாராரினுற்கோர்கூற்றெனக்கொல்வேலேந்திச
சண்டத்தீயென்னகின்றான்காவிரித்தலைவன்காணு. (௧௫)

சீறியாயிரம்பரிக்கோர்சேவகன்வந்தேனென்னக்
கூற்றினெதிர்த்தான்வெள்ளிக்குன்றவன்பத்துதூறு
மாறிலாப்பரிக்குமட்டோர்வயவனீயன்றோவெண்ணி
லீறிலாப்பரிக்குமொற்றைச்சேவகன்யானேயென்றான். (௧௬)

என்றசொல்லடியேறென்னவிருசெவிதுளைப்பக்கேட்டு
நின்றவனெதிரோமின்னுநீட்டிசசென்மேகம்போலச்
சென்றுவேல்வலத்திரித்துச்செயிர்த்தனனதிர்த்துச்சீற
வன்றிறனூற்றுப்பத்துவயப்பரிக்கொருவனஞ்சா. (௧௭)

யாமினியித்தவேலாலிறப்பதற்கையமில்லை
யாமெனவகன்றான்மாவோடாயிரம்பரிக்கோர்மன்னன்
சாமனைவெகுண்டவேடன்மறைத்தனன்கங்குற்சோதி
மாமகனதுகண்டோடும்வளவனைத்துரத்துசென்றான். (௧௮)

தூர்த்திடுமளவிலோடுஞ்சோழனுத்திரும்பினோக்கிக்
கருத்தடங்கண்ணிபாகங்கரத்தவேடுவனைக்காணான்
வருத்துயாச்சந்தீர்த்தான்மதுரையினளவும்பற்றிப்
புரத்தரற்புறங்கண்டாணைப்புறங்கண்டுமுக்கிப்போனான். (௧௯)

காலொன்றுமுடுக்கப்பட்டகனலொன்றுநடந்தாலொத்து
வேலொன்றுதடக்கைநேரிவேந்தனாண்டுக்குண்டோடுஞ்

(௧௫) அண்டம் - விண்ணுலகம். ஆர் - பொருத்தல். நாமம் - அச-
சம். தார் - மலை. ஆர் - ஆத்தி. சண்டத்தி - வடவைத்தி.

(௧௮) கங்குல்சோதிமாமகன் என்றது—இரவில்விளங்கும் சத்-
திரன் மரபிற்குன்றிய சுந்தரேசபாத சேகரபாண்டியனை.

(௧௯) புரத்தான் - இத்திரன்.

சேலொன்றுகொடியினுன்றன்செழுநகர்விரைந்துசெல்வான்
பாலொன்றுகளிற்றினுங்கோர்மதுமலர்க்கிடங்கில்வீழ்தான். (௨௦)

மீனவன்மதுராமுதூர்மேற்றிசைக்கிடங்கில்வீழ
மானவெப்புரவியோடும்வளவனும்வீழ்தான்கூடற்
கோனவனருளால்வானோர்குராகடல்கடையத்தோன்று
மானையினெழுந்தான்றென்னன்கோழிவேந்தாழ்துபோனான். (1)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பிலத்தளவாழ்த்த கடிமலர்க்கிடங்கிற் பெருந்தகையவிந்தவன்
றுகிப்பூண், கலத்தரும்பேழை படைபரிமான்மேற் கரியெலங்கவர்
ந்துதன்பொருநைத், தலத்தவன்றங்க னுயகரணியத் தக்கதூசனிக
லனல்கி, நலத்தகையவர்பே ராட்கடற்கண்பு நதியெனப்பெருகிவீ
ற்றிருந்தான். (௨௧)

சோழனைமவெல்வீட்டியபடலம் முற்றிற்று.

அடி படலம் ௪௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௯௦௭.

முப்பத்தெட்டாவது,

உலவாக்கோட்டையருளிய படலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பின்பணிக்கதிர்வேணிவானவன்மீனவன்றனைமானவேன்
முன்பணிக்கவலத்திரித்துமுடுக்கிரேரியடுக்கலான்
பின்பணிக்கமலத்தடத்திறவிட்டவாறிதுபெருமைசா
லன்பனுக்குலவாதகோட்டையளித்தவாறுகிளத்துவாம். (௧)

கவிநிலைத்துறை.

பொடியார்க்குமேனிப்புனிதர்க்குப்புனிதவேற்றுக்
பொடியார்க்குவேதக்குடுமிக்கிணையானகூடற்
படியார்க்குஞ்சீர்த்திப்பதியேருழுவோருணல்லா
னடியார்க்குநல்லானறத்திற்கும்புகழ்க்குநல்லான். (௨)

(௨௧) ஆனை என்றது—பாற்கடலிற்றோன்றிய வெள்ளையானை
யை. கோழி-உறையூர். (௨௨) அவித்தவன்-இறந்தசோழன்.

(௧) பணிக்க-நடுங்க. அடுக்கல்-மலை. (௨) பொடி-திருநீறு. கு
டமி-உச்சி. உழுவோர்-வேளாளர்.

அனையான நத்திற்குள் போன்றவளான் நகற்பின்
மனையாண்மரபின்வழுவாததருமசீலை
யெனையாருந்குமதிக்கவிருக்குநீரா
டனையான்பதிக்குக்கதிக்குத்தனிச்சார்புபோல்வான்.

(௩)

பல்லேருழவின்னொழில்பூண்டபயன்கன்கொள்வான்
வில்லேருழவன்கடன்கொண்டுமிருந்தவெல்லா
மில்லேருழத்திமடைச்செல்வமியற்றியேந்த
வல்லேறுகண்டனடியாரையருத்துநீரான்.

(௪)

தொகைமாண்டதொண்டர்குவையாறுதழீஇயநான் கு
வகைமாண்டமாறுபடுமுண்டிமறுத்தருந்த
நகைமாண்டவன்பின்றலையாயவனல்கநல்கப்
பகைமாண்டசெல்வமணற்கேணியிற்பல்குநாளின்.

(௫)

இந்நீரவாயவனங்குன்றினுமின்மைகூராத்
தன்னீர்மைகுன்றானெனுத்தன்மைபிறர்க்குத்தேற்ற
நன்னீர்வயலின்விளைவஃகிலவிவுசெய்ய
மின்னீர்வேணிமதுசேர்விலக்கினாரே.

(௬)

குன்றாவிருத்திக்கடன்கொண்டுகொண்டன்பர்பூச
நன்றாடத்தத்தொடுத்தான்கடன்றனுங்கிட்டா
தொன்றாறுங்கொண்டவிரதத்துக்குறுதியின்றி
நின்றாறுடம்பையொறுக்கின்றியமம்பூண்டான்.

(௭)

கொடுப்பாரவரேவிளைவுங்கடன்கோளுமாற்றித்
தடுப்பாரெனின்மற்றதயாவர்தடுக்கவல்லா
தடுப்பார்விழுமங்களைவாரடியார்க்குநல்லூண்
மடுப்பானியமத்தடைபட்டுவருத்துகின்றான்.

(௮)

விண்ணாறுகுடும்பிடையான்றமர்க்கூட்டியன்றி
யுண்ணாதவன்றன்னுயிர்க்குத்துனையாயகற்பிற்

(௩) தனையான்பதி-தன்னைக்கொண்டகணவன்.

(௪) வில் ஏர் உழவன் என்றது—வில்லாகிய ஏரால் பகைப்புறத்
தையுமும் அரசனை. கடன்-அரசினைப்பணம், இல்லேருழத்தி என
றது-தருமசீலையை. மடை-சோறு. அல்லேறுகண்டன்-நிலகண்டன்.

(௫) நான்குவகை என்றது—உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பரு
கல்கலை. மறுத்தருந்த என்றது—முற்சிகைமாற்றிப் பிற்கையுண்
னதுதலை. இதனை அறுசுவையுண்டி யமர்ந்தில்லாளுட்ட என்னும்,
நாடடியாரிற்காக. கேணி-கிணறு. (௭) விருத்திக்கடன் - வட்டிக்
குவாங்குக்கடன். (௮) விழுமம்-துன்பம், கோள்-கொள்ளுதல்.

பண்ணர்மொழிதன்னொடுபட்டினிவிட்டுநெஞ்சம்
புண்ணாகவாகம்பசித்தீயிற்புழுங்கப்பட்டான். (௬)

இறக்கும்முடம்பாற்பெறும்பேறினியாவதென்றோ
வறக்குன்றனையான்மனையோடுமுடைந்திசசெய்தி
நிறக்கின்றசெம்பொற்சிலையார்க்குநிகழ்த்தியாவி
தூறக்கின்றதுவேதுணிவென்றுதுணித்துபோனான். (௭)

ஐயன்றிருமுன்னடைந்தடிதாழ்ந்துவானோ
ருய்யும்படிநஞ்சமுதுண்டவொருவவுன்றன்
மெய்யன்பர்ப்புசைக்கிடையூறுவிளையவென்றன்
செய்யும்புலமும்வினாவின்றிச்சிதைந்தவென்றோ. (௮)

விடனல்குருலப்படையாய்கடன்வேறுகானேன்
கடனல்கவல்லார்தமைக்காட்டுதிகாட்டிலாயேன்
மடனல்குமித்தவுடம்பின்சுமைமாற்றுவேனென்
துடனல்குகற்புக்குரியாளொடும்வேண்டுமெல்லே. (௯)

பஞ்சாதிவேதப்பொருள்சொன்னபரமன்வாக்கொன்
றஞ்சாதிவேளாண்டலவாவுனகத்திலின்றோர்
செஞ்சாதியாயசெழுவாலரிக்கோட்டையுத்தே
மெஞ்சாதிருக்குமெடுக்கூற்றொறுமென்றுமாதோ. (௧௦)

நீளாடும்பூசித்ததில்வேண்டியகொண்டுநித்த
மாறாதவன்பர்க்கமுதாட்டியெவர்க்குமன்ன
தாறாதிராறாதருமங்களுஞ்செய்திவீடு
மேளுளளிகுகின்றனமென்றுவிசும்பிற்கூற. (௧௧)

சேட்டின்பமெய்திக்கிளர்விம்மிதனாகிவேதப்
பாட்டின்பயனைப்பணிந்தில்லமடைந்துபண்டை
யீட்டுந்தவப்பேறெனக்கண்டனன்றொண்டர்க்கெந்தை
கூட்டுங்கதிபோலவவாமற்கொடுத்தகோட்டை. (௧௨)

வாறாறுகுடிதருகோட்டையவைவகறேறும்
பூறாறுசாத்தம்புகையொண்கடர்கொண்டருச்சித்

(௬) பட்டினிவிட்டு - பட்டினியிருந்து

(௧௨) மடன் - அறியாமை. (௧௩) பஞ்சாதி - சந்தைகூட்டி.
வேதாத்தியயனஞ் செய்வோர் நிறுத்துதற்குவருத்த ஐம்பது பதவ
கொண்ட ஓர்முடிப்பு.

(௧௫) வேதப்பாட்டின் பயன் என்றது - சிவபெருமானை.

நானாசெவ்வியடிசிற்சுமதற்குவேண்டு

101 நானாசெவ்வியடிசிற்சுமதற்குவேண்டு

(௧௬)

மின்னாசெவ்வியடிசிற்சுமதற்குவேண்டு

தென்னாசெவ்வியடிசிற்சுமதற்குவேண்டு

முன்னாசெவ்வியடிசிற்சுமதற்குவேண்டு

யென்னாசெவ்வியடிசிற்சுமதற்குவேண்டு

(௧௭)

மேற்படி - வேறு.

ஆன்பன்னடியார்க்கினியானனிநாளானந்தல்கித்

தன்பன்னியொடுமயலார்குற்றந்தமரோடும்

பின்பநிலையேயிமவான்மகளைப்பிரியாத

வின்பன்னுருவாய்ச்சிவமாநகர்சென்றிறைகொண்டான்.

(௧௮)

- உலவாக்கோட்டையருளியபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௪௭ - சூ - திருவிருத்தம் - ௧௬௨௫.

முப்பத்தொன்பதாவது,

மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியலிருத்தம்.

தாமநாறிதழியார்த்தமர்க்கன்பன்வறுமைப்பட்டோ

முமநாளுலவாக்கோட்டையருளியமுறைநயீதையன்

102 நேமனாண்முல்லைத்தீர்த்தார்சசிறுதகைவணிகற்காக

மாமனாப்படிவங்கொண்டுவழக்குரைவண்ணஞ்சொல்வாம்.

(௧)

ஆன்னிநான்மாடக்கூடற்கடிநகர்வணிகமாக

டன்னின்மாரிதிக்கோனன்னாந்நனபதியென்னும்பேரான்

மன்னினானையான்கற்பின்மடவால்சுசீலையென்பான்

பொன்னினாண்முளரிச்சேக்கைப்புண்ணியத்திருவினன்னான்.

(2)

(௧௬) நானாசெவ்வியடிசிற்சுமதற்குவேண்டும்பலவிதவுடகாணங்களை. (௧௭) ஆய்த்தவர் என்றது—ஆகம் ஆராய்ச்சியையுடையசைவரை, ஒக்கல்-சுற்றத்தார். அளகாதிபன்-குபேரன்.

(௧௮) இன்பன் என்றது—சிவபெருமானே.

(2) நிதிக்கோன் - குபேரன்.

எனவிவர் தமக்குமைந்தற்பேறின்றியிரங்குநாளிற்
நனபதிமருகன் நன்னைத்தகவுசான்மகவாக்கொண்டு
மனமகிழ்சிறப்பானல்கமனைவியுந்தொழுதுவாங்கிப்
புனைவனபுனைந்துபோற்றிப்பொலிவுறவளர்த்துக்கொண்டாள். (1)

தனபதிமகப்பேற்றற்றாளுயினுத்தணவாக்காதன்
மனைவிமேல்வைத்தவாசையக்கினுல்வருத்தியின்
தனையனைமகவாத்தந்ததங்கைமேற்றிராப்பூசல்
வினைவினைத்தொழுகவோர்நாளினையனும்வெகுண்டுசொல்வாள். (2)

பெருமிதமுனக்கேன்பின்னோப்பேற்றற்பாவிரீயென்
னருமைநன்மகனாளுன்றோவிருமையுமடவாயென்னப்
பெரிதாநாணடைத்துமேலேக்காயினும்பின்னோப்பேறு
தருதவம்புரிவேனென்றத்தனபதிதவமேற்செல்வான். (3)

தன்பெருஞ்செல்வமெல்லாமருமகன்நனக்கேயாக்கி
யன்புகொண்மனைவியோடுமருத்தவநெறியிற்சென்றான்
பின்பவன்வாவுதாழ்ப்பமருமகன்பெற்றவெல்லாம்
வன்பினுல்வழக்குப்பேசிவெளவீனார்தாயமாக்கள். (4)

வினோகிலனடிமைபைம்பூண்வெறுக்கைநன்பசுக்களேனை
வளனுமாற்றவர்கைக்கொள்ளவன்சிறையிழந்தபுட்போற்
றளர்வுறுமகனூந்தாயுஞ்சார்பிலார்தம்மனோர்க்கோர்
களைகனாயிருக்குங்கூடற்கடவுளேசாணமென்னா. (5)

வந்துவானகடுபோழ்த்தமணிமுடிவிமானக்கோயிற்
சுந்தாராதன்பாதத்துணைத்தொழுதினைநஞ்சியார்க்குப்
தந்தையுந்தாயுமாகுத்தம்பிரானீரேயெங்கட்
கெந்தையுய்யாயுமென்னாவிரங்கிரின்றினையசொல்வாள். (6)

என்மகன்நன்னைமைந்தனின்மையாலெவருங்காணத்
தன்மகனாகக்கொண்டுதகுதியாலன்றேகாணி
பொன்மனைபிறவுநல்கிப்போயினெனம்முனிப்பால்
வன்மையாற்றாயத்தார்களையெல்லாம்வெளவிக்கொண்டாள். (7)

(௩) மருகன் என்றது - தங்கைகுமாரனை.

(௪) பூசல்வினை - போர்த்தொழில். (௫) தவநெறி என்றது -
வானப்பிரஸ்தநிலையை. தாயமாக்கள் - ஞானிகள். (௬) வெறுக்கை -
திரவியம். களைகண் - பற்றுக்கோடு. (௭) தந்தையுந்தாயுமாகுத்தம்
பிரான் என்றது - எவ்வுயிர்க்கும்வினைவழி அந்தர்தீரீகண்டர் மூகத்
தாலாட்டுவோ னாதலின். (௮) எம்முன் என்றது - என் மூத்தோ
னென தனபதிவணிகனை விளக்கி கின்றது.

ஒருத்திராநொருத்திக்கிந்தவொருமகனிவனுத்தேறுங்
கருத்திலாச்சிறியன்வேறுகளைகணுங்காணேனைய
வருத்திசாலறவோர்தேறுமருட்பெருங்கடலேயெங்கு
மிருத்திரீயறியாய்கொல்லோவென்றுபார்படியவீழ்ந்தாள். (௧௦)

மாறுகொள்வழிக்குத்தீர்க்கவல்லவாருளினாலே
சேறுகொள்வடிவேற்கண்ணாள்சிறுதுயிலடைந்தாண்மெய்யி
லாறுகொள்காணமைத்துழுற்றறிகனவிற்கங்கை
யாறுகொள்கடையார்வேதச்செல்வராயடுத்துச்சொல்வார். (௧௧)

புலார்தபின்னாயத்தோரைப்புரவலனையாற்றால்
வலந்தருமன்றத்தேற்றிமறித்தனையிருத்தியாம்போர்
தலந்தருமறிவான்மூத்தோரனைவருமிசையவந்தச்
சலந்தருவழிக்குத்தீர்த்துத்தருகுவம்போதியென்றாள். (௧௨)

வேரியங்குவளையுண்கண்விழித்தனன்வியத்துகெட்டே
னொருமில்லார்க்குத்தெய்வத்துனையென்பதறித்தேனென்றாக்
காரிருங்கயலுண்கண்ணாள்வனைத்தொழுதுவாழ்த்திச
சீரிளங்குமாரேனாக்தெரிவைதன்மனையிற்சென்றாள். (௧௩)

சென்றவன்கங்குலெல்லதெரித்தபினெழுந்துவெள்ளி
மன்றவன்கோயில்வாயில்வந்துவந்தனைசெய்தம்பொற்
குன்றவனுரைத்தவாற்றற்கொடுமைசால்வழிக்குப்பூட்டி
வென்றவரிருக்கையெய்திவிளம்புவாள்பலருங்கேட்ப. (௧௪)

அட்டில்வாய்கெருப்பிடேலோரடியிடேலறத்தாறன்றிப்
பட்டிமைவழிக்கால்வென்றுபோதொட்டேன்பலருங்கேட்க
விட்டனனாசனையறத்தவிசேறியான்றே
ரொட்டியபடிகேட்டெங்களுரிப்பொருட்துபோமின். (௧௫)

என்றனண்மறித்தலோடுமிழுக்குரையாடிவைது
வன்றிறல்வலியார்தள்ளியடித்தனர்மைந்தனோடுஞ்

(௧௦) தேறுங்கருத்து என்றது - நன்மை நீமைகளைப்பகுத்து
அறியுங்கருத்தினே. அருத்தி-அன்பு. (௧௧) ஐறுகொள்காணம் ஐந்
தாவன - பரிசம், சத்தம், ரசம், ரூபம், கந்தங்களை. உற்றறிகனவு
என்றது - சொப்பனாவஸ்தையில் வாயுவாதி யிருபத்தைத்து தத்து
வங்களும் உளவாதலின். (௧௨) புலர்தல் - விடிதல். மன்றம்-நியாய
சபை. அலம் - அமைதி. சலம் - கொடுமை.

(௧௩) கெட்டேன், வியப்பிடைச்சொல். (௧௫) அட்டில்வாய்-
சமைக்குமிடம். பட்டிமை-வஞ்சனை. அறத்தவிசு - நியாயபீடம். கட்டல் - தீர்மானித்தல். (௧௬) இழுக்கு - தவறு.

சென்றனன்முறையோவென்னுத்திருத்தறத்தவிசினோர்மு
னின் னுரையாடினுகேட்டறித்தனர்நீதிதுலோர். (கசு)

அறத்தவிசிருப்போரேவலாடவரோடும்போந்து
மறித்தவைக்களத்திற்குட்டிவந்தனள்வந்தவெல்லே
யறக்கொடிபாகர்வெள்ளியம்பலவாணர்தாமத்
திறத்தனபதியெயென்னத்திருவுருக்கொண்டுசெல்வார். (கௌ)

கலிவிருத்தம்.

பெருவிலைக்குண்டலம்பிடரிந்பத்திபாய்ந்
தெரிகதிர்கலிழ்ப்பவாளெறிக்குமங்கத
மருவரைத்தோள்கிடந்திமைப்பவாகமேற்
குருமணிக்கண்டிகைகுலாய்ப்பின்கோட்டவே. (கஅ)

முரளளிபுறவிதழ்மொய்ப்பச்செய்யதா
மரைசிறிதலர்ந்தெனமணிசெய்மோதிரக்
கரதலம்வீசியோர்கடுங்கணெறெனப்
பெருமிதநடைகொடுநடக்கும்பெற்றியார். (கக)

வாடியமுளரிபோன்மாறிட்டாறிடத்
துடியுமலர்ந்தபோதொப்பமைந்தன்மே
னடியதண்ணளிநயந்துமுட்கிடை
கூடியமுகத்தினர்குறுகுவாரவை. (உ௦)

அறுசீரடியாசிரியலிருத்தம்.

அரசனிகுல்லைகொல்லோவான்றவரில்லைகொல்லோ
குரைகழல்வேந்தன்செங்கோல்கொடியதோகோதினூல்க
ஞரைசெயுந்தெய்வந்தானுமில்லைகொலுறுதியான
தருமமெங்கொளிர்த்தேகொலென்றறத்தவிசிற்சார்வார். (உ௧)

தனபதிவாவுநோக்கிவஞ்சனைத்தாயத்தார்க
ரினைவுறுமனத்தராகிவிம்மிதமெய்யுதிவெல்லு
மனவலியிழந்தபண்டுவழக்கலாவழக்கால்வென்ற
யினெரினைந்துள்ளமச்சேரணிநூல்விழுங்கப்பட்டார். (உ௨)

(கௌ) ஏவலாடவர் - ஏவியவேவுகாரர். அறக்கொடி என்றது
முப்பத்திரண்டறமும் வளர்த்தருளிய உமாதேவியாரை.

(கஅ) வாள் - கிரணம். அங்கதம் - வாகுவலயம். மணிக்கண்டி
கை-முத்துவடம். (கக) மணி என்றது நீலரத்தினத்தை. ஏறுபடி
பம். (உ௦) உட்கிடை உள்ளக்கருத்து. (உ௧) ஆன்றவர்
லமைந்தமுதியோர் நூல்-வேதரகமங்கள். (உ௨) இனை

மா துலராகிவந்தோர்மருகனைத்தம்பின்வந்த
தா துலராதகோதைதன்னெடுத்தழித்தங்கண்ட
மீ துலராதசாமவேதமார்ப்பவர்போல்வாய்விட்
டா துலரானீரந்தோவையவென்றமுதுநைந்தார். (௨௩)

குடங்கையினெடுங்களுளுங்குமானும்வணிகன்றாளிற்
றடங்கணீராட்டவீழ்ந்தார்தடக்கையாலெடுத்துப்புல்லி
மடங்கலேறியேயானறனுமற்றவர்தமைத்தன்கண்ணீர்
நெடுங்கடல்வெள்ளத்தாழ்த்திக்குமானேநேர்ந்தனைவான். (௨௪)

ஐம்படைமார்பிற்காணேன்சிறுசிலம்படியிற்காணேன்
மொய்யம்பிடைமதாணிகாணேன்முகத்தசைசுட்டிகாணேன்
மின்படுகுழைகள்காணேன்வெற்றுடல்கண்டேனப்பா
வென்பெறுமென்றுபிள்ளைப்பணிகளுங்கவர்ந்தாமென்றா. (௨௫)

அனைவருமிரங்க்வாய்விட்டமுதவரிளையாடன்னைத்
தனையனைக்கண்ணீர்மாற்றித்தடக்கையான்முதுகுதைவந்
தினையன்மின்னென்முன்வேறென்றெண்ணன்மின்னெனவஞ்ச
வினைஞர்வல்வழக்குச்சோர்ந்துவிடுவதுகாண்மினென்றா. (௨௬)

நட்பிடைவஞ்சஞ்செய்தும்பிறார்க்குன்மாறாட்டத்
துட்படக்கவந்ததுமேற்றோர்க்கும்மியுமுதவாராயும்
வட்டியின்மிதப்பக்கூறிவாங்கியுஞ்சிலர்போலீட்டப்
பட்டதோவறத்தாறீட்டுமப்பொருள்படுமோவென்றா. (௨௭)

மங்கலமாடமோங்குமதுரைநாயகனைநோக்கிச்
செங்காஞ்சிறமேற்கூப்பிமாணிக்கந்தேற்றிவிற்றகு
மெங்குலவணிகரோறேயெம்மனோர்வழக்கையிததப்
புகவவரிடனாத்தீர்த்துத்தருகெனப்புலம்பியார்த்தார். (௨௮)

(௨௩) மா துலன் - மாமன். தாது - மகாததம். உலராத - அழி
யாத. ஆதுலர் - வறிஞர்.

(௨௪) குடங்கை - உள்ளங்கை. தாளில், உருபுமயக்கம்.

(௨௫) ஐம்படை என்றது - பிள்ளைப்பருவத்தில் காதத்தற்பொ
ருட்டு, காக்குங்கடவுளாகியதிருமாலினது, சங்கு சக்கர கதா கட்க
கோதண்டம் என்னும் பஞ்சாயுத வடிவமாகச்செய்யும் ஒருவகை
யாபாணம். மொய்யம்பு - தோள். மதாணி - வாசுவலயம்.

(௨௬) வஞ்சவினைஞர் என்றது - ஞாநிகளை. (௨௭) ஊன்மா
ராட்டம் - வீஞ்சித்துக்கொல்லல்.

ஆவலித்தமுதகள்வர்வஞ்சனாவெருண்டுநோக்கிக்
காவலன்செங்கோணுண்ணூல்கட்டியதருமத்தட்டி
னவெனுத்துலைநாவிட்டெம்வழக்கையுநமராய்வந்த
மேவலர்வழக்குந்துக்கித்தெரிகெனவிதந்துசொன்னார். (௨௬)

நரைமுதுபுலியன்னஞ்சொற்கேட்டலுநடுங்கிச்சான்றோ
ரிருவார்சொல்வழக்குமேற்கொண்டதுவதித்திரண்டுநோக்கித்
தெரிவழியிழுக்குஞ்ஞாதிவழக்கெனச்செப்பக்கேட்டு
வெருவினர்தாயத்தார்கள்வலியரினவேறுசொல்வார். (௩௦)

தவநருஞ்சிறப்பினன்றதனபதிவணிகரல்ல
ரிவனவவவையங்கேட்பவிருகையும்புடைத்துநக்குக்
கவளமானுரித்துப்போர்த்தகண்ணுதல்வணிகர்கோமா
னவாவர்குடிப்பேர்பட்டங்காணிமற்றனைத்துங்கடலும். (௩௧)

தந்தைதாய்மாமன்மாமிதாயத்தாரிவரையின்றார்
மைந்தர்களுடன்பிறந்தார்மனைவியர்கிளைஞர்மற்று
மந்தயில்குணங்கள்செய்கையாதியவடையாளங்கண்
முந்தையின்வழுவாவண்ணமுறையினன்மொழிந்தான்முன்னோன்.

அனையதுகேட்டவான்றோனைவருநோக்கியந்தத்
தனபதிவணிகர்தாமேயிவனொனச்சாற்றலோடு
மனவலித்தாயத்தார்தம்வழக்கிழுக்கடைந்ததீது
னைவழிவேம்பன்றேரிற்றண்டிக்குநம்மையென்னா. (௩௩)

இல்லினுக்கேகிமின்வன்யானென்றுங்குளத்திற்கேகி
யொல்லையிலவருவேனென்றுமொவ்வொருவார்த்தையிட்டு
வல்லெழுமையேதாளாரனைவருமவன்காற்றள்ளச்
செல்லெழுமுகில்போற்கூட்டஞ்சிதைந்தனரொளித்துப்போனார். ()

அனையவர்போகநின்றவறனவின்மன்றத்துள்ளோர்
தனபதிவணிகர்தந்தனமெலாந்தத்தமைத்தற்
கெனமனையெழுதிவாங்கியிந்தனரிந்தவெல்லை
மனமொழிகடந்தராய்கர்மஹந்துதக்கோயில்பூங்கார். (௩௫)

(௨௬) ஆவலித்து - வாய்திறத்து. துலை-துலாக்கோல். தூக்கி-
ஆராய்ந்து. விதத்தல், மிகுத்துச்சொல்லல்.

(௩௦) அதுவதித்தல் - முற்குறித்த பொருளைப்பற்றித் திரும்பச் சொல்லும் நியாயம். தெரிவழி என்றது-உத்தேசம், இலக்கணம், சோதனை என்னும் போதப்பிரகாரங்களால் ஆராயும்வழியை.

(௩௧) தவல்-கெடுதல். கவளமான்-யானை. (௩௩) நனை - தேன்.

(௩௪) எழு-தூண், (௩௫) மனை-சாதனம்.

இம்மெனப்பலருங்காணமறைத்தவரிருந்தண்கூடற்
செம்மென்றறிந் துநாய்கச்சிறுவனுக்குவகை தூங்க
விம்மிதமடைந்துவேந்தன்வரிசையுள்வெறுப்பநல்கிக்
கைம்மறிவணிகர்கோயில்புதுக்கிஞன்கணக்கங்கொண்டு. (௩௬)

கவிநிலைத்துறை.

பூதநாயகன்பூரணசுந்தரப்புத்தேள்
பாதசேகரன்வாருணபாண்டியன்புயத்தி
லோதநீருலகின்பொறைசுமக்கவைத்தும்பர்
நாதர்சேவடித்தாமரைநகைகிழலடைந்தான். (௩௭)

மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் - ௪௮-க்கு-திருவிருத்தம்-௧௧௬௨.

நாற்பதாவது,

வாருணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டிய படலம்.

எழுசாடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கொண்டவேதமுத லிடையீறுநாடரிய பாமாமனாகியொ
ருவணிக, செண்கொண்ட காணிபொருள் கவர்ஞாதிமாதுலரை
யெதிரேறி வென்றபடியிதுவார், தண்கொண்டநேமிவா குணதேவ
னெய்துபழி தன்னைத்துடைத் தனையமனவன், கண்கொண்டு கா
ணவுயர்சிவலோகமதுரைதனில் வருவித்தகாஷதயினி மொழிவரம்.

இயமானனிந்திரவி யெரிவானிலஞ்சலில் மெறிக்காலெனும் பரு
தியிருநான், மயமானசுந்தரனை மனவாய்மெய் யன்பினிறை வழி
பாடடைந்தவா குணனாய்ச், சயவேளைவென்றவடி வின்னீறில்வெ
ன்றிபெறு சதவேள்வியிந்திரனைநிகர்வோ, னியன்மேனிகொண்ட
வொளியினிலேழ்பசும்பூலி யினதேசுவன்றவா குணனை. (௨)

(௧) ஞாதிமாதுலர் - தாயாதிகளானமான்மார். மன்னவன்
என்பது - இடைகுறைந்து மனவன் எனநின்றது.

(௨) இயமானன் - ஆன்மா. எரி-நெருப்பு. சலில்-சலம். கால்-
காற்று. இருநான்மயம் என்றது - ஆன்மாமுதலிய எட்டுப்பொருள்
களும் இறைவனது மூர்த்தமாதலின். சதம் - நூறு. இயல்-இலகி
ணம். இனன் - சூரியன்.

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டிப்பபடலம். ௩௪௯

மறையா திகிலேபலவுமகமா திபலவினையும்வழுவா துநிறுவுதலின் மலர்மே, லிறையாகிமலர்வனிறை பிரிவான திருமகளிரிகபோகம்வி னையமுறைசெயலாற், கறையாழிவளைகளணி கரணுகியிகல்செய்பொ றிகரணதிபகைகளையுநெறியா, லறைவாய்மையுரையின்முழு துணர் வாலெவ்வுயிருநிறை யரணுகியுலகுமுறைசெயுநாள். (ஈ)

வேட்டஞ்செய்காதலொரு நாட்டங்கவேகிவன மேட்டெங்கு மாதலியெரியா, நாட்டஞ்செய்காயுழுவை நீட்டுங்கையானேமுக நாட்டும்பலேனமிவைமுதலா, வேரட்டஞ்செய்தேரிரவி கோட்டின் கணெறியிரு னூட்டந்திமாலைவருமளவாக், கோட்டஞ்செய்வார்சிலையின் மாட்டும்பினுறியுயிர் கூட்டுண்டுமாநகரில்வருவான். (ச)

காலிற்கடும்புரவி மேலிற்கடித்துவரு சாலக்கடந்தனிலொர் மறையோன், மாலுற்றயாந்துமுகம் வேர்வைக்குறுத்திவலை வராக்கிடந்துவிழிதுயில்வோன், மேலக்கடும்புரவிகால்வைப்பவத்தனனும் வீவுற்றலிதனனதறியான், கோலிற்செலும்பரியின் மீனத்தனன்தனது கோயிற்புருத்தனனவனவே. (இ)

மேற்படி - வேறு.

கனவட்டத்தடியிடறப்பொறிவிட்டுப்புலனவியக் காணத்தூட் பொதியுயிர்விட்டவனாகக், தனையொக்கற்பனவரெடுத் தனர்கிட்டிக் குரிசில்கடைத்தலையிட்டத் திறமொழியத்தமிழ்மாற, னினைவுற்றுப் பனவர்கையிற் கனகக்குப்பைகணிறைவித் தெமதிக்குற்றவனையெடுத்தொரிமாலை, புனைவித்தக்கடன்முடிவித் தனன்மற்றப்பழிபடரிற் புதையப்பற்றியதிடைவிட்டகலாதே. (ஈ)

அறுசீரடியாசிரியவிறுத்தம்.

பறரியபழிக்குத்தீர்வுபழமறைக்கிழுவர்சொன்ன
பெற்றியினவேறுண்டிநதிக்கரைபெருநூற்கேள்வி

(ஈ) மலர்மேலிறை - பிரமன். மலர்வனிறை - இலக்குமி. திருமகளிர் என்றது - அஷ்டலட்சுமிகளை. ஆழி - கடல். வளைகளணிகரன் திருமால். பொறி - பஞ்சேந்திரியம்.

(ச) மேடு - மேட்டுநிலம். மாதலி - மிருகங்களைநாடி. உழுவை-புவி. உம்பல்வனம்-ஆண்பன்றி. கோடு - அத்தமனகிரி. கோட்டம் - வளைவு. (இ) கடம் - காடு. திவலை-துளி. வீவுற்று-அறிவுழிநது. கோல் - அம்பு. மீனத்தன் - பாண்டியன். (ஈ) கனவட்டம்-பாண்டியன்குதிரை. ஆக்கல்-சுற்றம். பனவர்-அந்தணர். குரிசில்என்றது-வரகுணபரணீடியனை. எமதிக்கு-தென்திவசு. எரிமாலை புனைவித்துவன்றது-தக்கண்க்கிரியையைய. படர் - துன்பம். (எ) தீர்வு பிராயசசித்தம். ஐவேறுண்டியாவன - நக்கல், பருகல், உண்ணல். தின்னல், உரிஞ்சல். மூவராந்தாரு என்றது-முதற்பாகம்பிரமன்மூர்த்தமும், இடைப்பாகம் திருமால் மூர்த்தமும், இறுதிப்பாகம் உருத்திரமூர்த்தமுமாயுள்ள அரகமாத்தை. தூர்வை - அறுகு. சுரபி - பசு.

முற்றியமறையோர்க்கீத் துமுவாரந்தாருவேல்நைச்
சுற்றியுந் தூர்வைகொய்துசூரிகள்கவைக்கவீத்தும். (௭)

அகமருடணத்தாலோமமாற்றியுமானந்தாவி
னகைமணிக்கோடுதோய்த்தநளிர் புனல்குழித்துத்தான
வகைபலகொடுத்துநீங்காவலியதாயிழுதுபெய்த
புகையழலெனமேலிட்டிப்புவலப்படவனைத்ததன்றே. (௮)

கலிநிலைத்துறை.

எங்கும்பெருமூசசெறியுங்கையெறியுங்குன்றி
னோங்குஞ்சிறுகுமுடன்றூர்த்திடுமுன்னும்பின்னும்
பாங்குத்தொடருஞ்சிரிக்கும்பகுவாயைமெல்லு
நீங்குக்குறுகும்பழிதாவெனநேர்த்துபற்றும். (௯)

மாசுண்டதெய்வமணிபோற்பணிவாயிற்பட்ட
தேசுண்டதீர்த்தணமதிபோலொளிதேம்பிவண்டு
மூசுண்டதானமுகமாவுண்டவெள்ளிப்போலக்
காசுண்டபூணைறைபோயகருத்தனான். (௧௦)

மறையோர்கள்பின்னும்பழிமேலிடுவண்ணநோக்கி
யிறையோயிதுநான்முகன்சென்னியிறத்தகூட
லறவேதியனைத்தினமாயிரத்தெண்காற்குழ
லறவேயொழிக்கப்படுமின்னமுரைப்பக்கேட்டி. (௧௧)

ஆனவிரதநெறியாலிரண்டைந்துவைகல்
வாடானையம்முறையால்வலஞ்செய்துவந்தா
யானுலதற்குவழிகாட்டுமென்றையர்கூறப்
போனானரசன்புனிதன்றிருக்கோயின்புக்கான். (௧௨)

விழியாயிரத்தோன்பழிதீர்த்தனைவேதியன்றன்
சுழியாதமாபாதகத்தீர்த்தனைகெளவைக்கங்கைச
சுழியாறலைக்குஞ்சடையையெனைத்தொட்டலைக்கும்
பழியானதுத்தீர்த்தருளென்றுபணிந்துவீழ்தான். (௧௩)

(௮) அகமருடணம்-பாவம்போக்கும்மந்திரம். ஆனைந்து - பஞ்ச
கௌவியம். ஆவினகைமணிக்கோடு என்றது-பசுவின்கொம்பு; அல
லது கட்கமென்னும் புண்ணியமிருகத்தின் கொம்பினை, அம்மிருக
துக்கும் கோவென்பதோர் பரியாயநாமமாதலின்.

(௯) பாங்கு-இடைப்பக்கம், பணி - (இராசுவென்னும்) பாப.

(௧௦) வெள்ளில் - விளங்கனி. காசு - இரத்தினம்.

(௧௩) கௌவை-ஒலி.

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டி யபடலம். ௩௫௩

எண்ணும்படியம்முறையால்வலோந்தேத்தவையன்
விண்ணின்றியம்புமாசேபரிமேதவேள்வி
நண்ணும்பயனோடிவைப்பினிண்ணவெம்மைப்
பண்ணும்வலத்தான்மகித்தேம்பழியஞ்சன்மன்றோ. (௧௩)

பொன்றோடுமுத்தங்கொழிக்குந்துறைப்பொன்னிராட
னின்னோடமராற்றரினைத்தெழுநீயுநேர்வா
யன்றோனுனக்குப்புறகிட்டகன்றோடுநீயும்
பின்றோடியெட்டிப்பிடிப்பாரிற்றுரத்துமெல்லே. (௧௪)

எமையாமருச்சித்திருக்குந்தலத்தெய்துவாயா
லமைபாதவன்கட்பழிமாற்றுதுமென்னைசேற்க
னுமையாண்மனானருள்வாழ்த்தியுரகனுச்சிச்
சுமையாறுதோளான்னொழுதான்றறிருக்கைபுக்கான். (௧௫)

ஆர்த்தார்முடியோன்சிலநான்கழித்தாற்றலேற்ற
போர்த்தாவுவேங்கைக்கொடித்தானைபுடவிபோர்ப்பப்
பேர்த்தார்கலிவந்தெனப்பேரியமார்ப்பக்கன்னிப்
பார்த்தாமவேன்மீனவனுட்டிற்படர்த்தவெல்லே. (௧௬)

மிடைந்தேறுநேரிப்பொருப்பன்படைவேலைமேற்சென்
றடைந்தேறிமீனக்கொடியானமராடவாழி
கடைந்தேறுவெற்பிற்கலங்கிற்றெனக்கிள்ளிசேனை
யுடைந்தேகவெவ்ரிட்டுடைத்தோடினனுள்ளம்வெள்கா. (௧௭)

சுறவக்கொடியண்ணுரந்துபின்பற்றிச்செல்வோன்
புறவக்கடிமுல்லையுந்தாமரைப்போதுமேந்தி
நறவக்கழிநெய்தலங்கானலின்னாங்கர்மொய்த்த
விறவப்புலவுசமுவீர்த்துறைப்பொன்னிசேர்த்தான். (௧௮)

பூசத்துறையிற்புருத்தாடியப்பொன்னித்தென்கார்
வாசத்திடைமாமருதைப்பணிதற்குலையைத்

(௧௩) எமையாமருச்சித் திருக்குந்தலம் என்றது - யானும்பூசு
த்தப் பேறடையவேண்டுமென்னுந் திருவருட்பாங்கால், சிவபெரு
மான் உமாதேவியார் சகிதமாய் பூசித்தருளியதிருவிடைமருதூரை.

(௧௪) எல்லே - காலம். (௧௫) ஆழிகடைத்தேறுவெற்பு என்ற
து-மந்தாகிரியை. வெவ்ரிட்டு - புறங்காட்டி.

(௧௬) சுறவம் - மீன். புறவம் - முல்லையிலம். நறவம் - தேன்.
நாங்கர்-பக்கம். இறவம்-இரால்மீன். புலவு-புலால்நாற்றம்.

(௨௦) பூசத்துறை என்றதனால் தைமாதப் பூணைகளென வி
ளங்குகின்றது - பூசத்துறை எனவும்பாடம்.

தேசத்தவன்கீழ்த்திசைவாய்க்கடந்துசெல்லப்
பாசத்தளையும்பழியும்புறநின்றவன்றே. (௨௦)

சுருதிக்சுரும்புபுறஞ்சூழ்துகுழறத்தெய்வ
மருதிற்கிறந்தபெருந்தேனைக்கண்வாயங்காந்து
பருகிப்படித்துதழல்வாய்வெண்ணெய்ப்பாவையொப்ப
வருகிசெயலந்துரையற்றுணர்வாகின்றான். (௨௧)

அறுசீரடியாசிரியவிறுத்தம்.

நிராமயபரமானந்தநிருத்தநான்மாடக்கூடற்
பராபரவிமையாமுக்கட்பகவபார்ப்பதிமணுன
புராதனவகிலநாதபுண்ணியமருதவாண
வராவணிசடையாவென்றென்றளவிலாத்துதிகன்செய்தான். (௨௨)

சொற்பதங்கடந்தசோதிதுதித்தடிபணிந்தேவந்தை
முற்பெருந்தோனாய்க்கிழவாயிலிற்பிரமசாயை
நிற்பதந்நெறியாற்செல்லேனிடின்மதியுரிஞ்சுமேலைப்
பொற்பெருவாயினிங்கிப்போதிநம்மதுரைக்கென்றான். (௨௩)

வரகுணனதுகேட்டையன்மருதினைவளைந்துநீங்கற்
கருமையால்வாயிறோறுமடிக்கடிவீழ்த்துவீழ்த்து
வரைதொளைத்தன்னமேலவாயிலாற்போவானன்
திருமணிக்கோபுரத்தன்பெயரினாற்செய்துகின்றான். (௨௪)

திருப்பணிபலவுஞ்செய்துதென்றிசைவழிக்கொண்டேகிச்
சுருப்பணிகெடுநாண்மூட்டுஞ்சுவைத்தண்டசகிலையாற்காய்த்த
மருப்பணிசடையான்கோயில்வழிதொறுந்தொழுதுபோற்றிப்
பொருப்பணிமாடக்கூடற்பொன்னகரடைந்தான்மன்னோ. (௨௫)

தொடுபழிதொலைவித்தாண்டசுந்தரத்தோன்றல்பாதக்
கடிமலரடைந்துநாளுவகைதொழுதுலகமெல்லாம்
லடுவறுசெங்கோலோசசுவரகுணனறவோர்நாவா
லடுகுவையமுதமன்னவான்புகழ்செவிமடுப்பான். (௨௬)

(௨௧) கண்வாய் - கண்ணாகியவாய். தெய்வமருதிற்கிறந்தபெரு
ந்தேன் என்றது-சிவபெருமான் உமாதேவியாருக்குத், தான்நிருக்
கோயில் கொண்டெழுந்தருளியதலங்களை காட்டிக்கொண்டு, திரு
விடைமருதாருக்கு நேரேவருகையில், தமதுபிரிவாற்றாது திருக்க
யிலையானது மருதவிறுட்கூவடிவாகநிற்கக்கண்டு, அதனிடிலில் எழு
ந்தருளி நின்றமையை. இத்தனை ஐடி தலபுராணத்துட்காண்க.

(௨௨) கிரீடமயன்-பிணியில்லாதவன், பகவன், ஐஸ்வரியமுத
லியஆறுகுணங்களை யுடையவன். (௨௩) சொற்பதம்-சொல்லளவை.

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம். ௩௩௩

வேதமாகம்புராணமிருதிகண்முதலாநூலு
மோதுவதுலகின்மிக்கதுருத்திரவுலகமென்னும்
போதமதகங்கொண்டந்தப்பொற்பதிகாணவேண்டுங்
காதல்செல்வழியேயீசன்கங்குவிழ்கோயிலெய்தா. (௨௭)

கலிரிலைத்துறை.

மாழைமான்மடநோக்கிதன்மணுள்ளைவணங்கிப்
பீழையேழ்பவங்கடந்துரின்னடிநிழல்பெற்றோர்
சூழநீசிவபுரத்தில்வீற்றிருப்பதுதொழுதற்
கேழையேற்கொருகருத்துவந்தெய்தியதெத்தாய். (௨௮)

என்றகாவலனன்பினுக்கெளியராய்வெள்ளி
மன்றவாணாவ்வுலகையிவ்வுலகிடைவருவித்
தின்றுகாட்டுதுமிவற்கெனத்திருவுளத்தெண்ண
மொன்றிராஃதுணர்ந்ததாலுருத்திரவுலகம். (௨௯)

கோடிமாமதிக்கடவுளர்குருடச்சுடர்பார்ப்பி
நீடியோரிடத்துதித்தெனமின்மினிரிகர்த்து
வாடிவானிருசுடரொளிமழுங்கவானிழித்து
தேடினார்க்கரியானுறைசிவபுரத்தோன்ற. (௩௦)

ஆண்டநாயகனத்தியையழைத்தெமக்கன்பு
மாண்டகாதலான்வரகுணவழுநிரம்முலகங்
காண்டல்வேண்டினுன்காட்டெனக்கருணையாலேவல்
பூண்டவேத்திரப்படையினுன்றொழுதனன்போந்தான். (௩௧)

வருதியாலெனப்பணித்தெழுவரகுணற்கொடுபோய்க்
கருதியாயிரம்பெயருடைக்கடவுணன்முகத்தோன்
சுருதியாதியீறளப்பருஞ்சொயம்பிரகாசப்
பருதியாள்சிவபுரமிதுபாரொனப்பணித்தான். (௩௨)

(௨௮) மாழை - பொன். பீழை - துன்பம்; இது - ஆத்மிகம்,
தெய்விகம், பௌதிகங்களைக்குறித்து நின்றது.

(௩௦) குரு - நிரம். இருசுடர் - சந்திரசூரியர். தேடினார் என்
றது - பிரமவிஷ்ணுக்களை.

(௩௧) கருணை - திருவருள். ஆயிரம்பெயருடைக்கடவுள் என்
றது - ஈண்டு திருமாலையுணர்த்திநின்றது. ஈறளப்பருஞ் சுயம்பிரகா
சப்பரிதி என்றது - சூரியன்முதலிய எல்லாப்பொருள்களுக்கும் ஒ
ளிதரும் பேரொளியாதலின்.

சுருப்புரங்கமழ்ந்துளர்பசுங்கால்களா லுதையுண்
டருப்பினஞ்சிதைந்தாயிரப்பத்தியோசனேபோய்
மருக்கமழ்ந்துநூறுயிரம்வாலிதழ்க்கமல
மிருக்குமோடைகள்புடைதொறுந்தழுவியயாறும். (௩௩)

வரம்பின்மாதரார்மதுரவாய்திறந்துதேன்வார்க்கு
நரம்பினேழிசையாழிசைநகைமலர்த்தருவின்
சுரும்பினேரிசைநாதர்தும்புருவிசைக்கு
மிரும்புநீர்மெழுகாக்கியவின்னிசையெங்கும். (௩௪)

அமுதவாவியும்பொன்மலரம்புயத்தடமுங்
குமுதவாயாமாதராங்குயிலினம்பயிலு
ந்மீரவாள்விடுமாதகடெடியபைங்காவுந்
சிமீரமாசறக்கழுவியதேவர்வாழ்பதமும். (௩௫)

அலம்புபாற்கடல்போற்புறத்தமுதநீரகமும்
பொலஞ்செய்ஞாயில்சூழ்புரிசையும்பொன்செயனோபுரமு
நலங்கொள்பூவியல்வீதியுநவமணிகுயின்ற
துலங்குமாணிகைப்பந்தியுஞ்சுளிகைநிரையும். (௩௬)

ஐம்புலங்களும்வைகலும்விருத்ததாவருத்த
வெம்புநால்வகையுண்டியும்வீணையுஞ்சாந்துஞ்
செம்பொனாமாடலின்செல்வமுந்தெய்வப்
பைம்பொன்மேகலையோவியப்பாவையொப்பாரும். (௩௭)

படர்த்தவார்சடையுருத்திரர்ப்னைத்திறுமாந்த
வடங்கொள்பூண்முலையுருத்திரமகளிரோடமரு
மிடங்கொண்மாளிகைப்பந்தியுமிகல்வினேதுன்பங்
கடந்தசெல்வமுங்கவலையில்போகமுங்காட்டி. (௩௮)

முண்டகாசனன்பதமிதுமூவுலகளந்த
தண்டுதாயவன்புரமிதுதனிமுதல்வடிவங்

(௩௩) பசுங்கால்-தென்றல். அரும்பு - அருப்பென வலித்தா
பெற்றது. (௩௪) நீர்மை-தன்மை. இதில்கூறுபோய்நின்றதுவிகாரம்.

(௩௫) திமிரம்-இருள். (௩௬) ஞாயில் - மதிவிறுப்பு. சூளிகை-
வீட்டிறப்பு. (௩௭) ஐம்புலன்களும் வைகலும் விருத்ததா வருநக
ன்றது - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவிஎன்னும் பஞ்சேந்திரியங்
களும்துறையே - ஒவியப்பாவையொப்பார், நால்வகையுண்டி, செம்
பொனாம் ஆடலின்செல்வமுதலியன, சாந்து, வீணைமுதலியவற்
ற்றை துந்தலை.

(௩௮) முண்டகாசனம் - பிரமன். தனிமுதல்-சிவபெருமான்.

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம். ௩௫௫

கொண்டுவீறுசாலுருத்திரர்கோப்பதியின்ன
வெண்டிசாமுகங்காவலருறைவிடமிவைகாண். (௩௬)

புலருமுன்புனலாடிராடிகம்புனித
னிலருமாலயம்விளக்கிநந்தனப்பணியியற்றி
மலர்கொய்தாயந்தனர்தொடுத்தரன்புகழ்செவிமடுத்திவ்
வுலகவாணராய்ப்போகமுற்றுறைருகரிவர்காண். (௪௦)

நாயாகியைஞ்சுத்திசெய்தகம்புறமிரண்டி
னையராய்விதிநெறியினுன்முகமனீரெட்டாற்
காயம்வாய்மனவொருமையாலர்ச்சித்துக்கடவு
ளுபரொருகுறைபதண்ணினொரிவர்காண். (௪௧)

கிளர்ந்தகாலினுலங்கியையிரிமீர்த்துமேற்கிடைத்து
வளர்ந்தபிங்கலையிடைநடுவழியுருமதியின்
விலைத்தவின்னமுதுண்டுமவ்வுடையவன்வடிவங்
குளந்தனிற்குறித்தவனுருக்கொண்டவரிவர்காண். (௪௨)

முக்கணபன்பொருட்டெனவேன்விகண்முடித்துத்
தொக்கவேதியரிவர்புனற்சாலைத்தொடக்கத்
தக்கபேரறம்புகழ்பயன்றமைநன்குமதிக்கும்
பொக்கமாறியிராசையாற்புரிந்தவரிவர்காண். (௪௩)

மறையினற்றினுற்றத்திரமரபினன்மெய்யி
ன்றையுரிற்றினர்நிராமயரிருத்தனைந்தெழுத்து

(௪௦) புலர்தல்-விடிதல். இவ்வுலகம் என்றது-நிலவுலகை.

(௪௧) ஐஞ்சுத்தியாவன—பூதசுத்தி=தத்துவங்களைச் சடமென்றுணர்தல். ஆன்மசுத்தி=அவ்வாறுணர்தல் ஆன்ம போதத்தாலன்று திருவருளாலென்றறிதல். திரவியசுத்தி=ஆன்மாவக் குணர்வில்லையென்றுணர்ந்து, கண்டுகேட்டுண் டுயிர்த்துற்றறியும் பொருளமுற்றும் திருவருளென்றுணர்தல். மந்திரசுத்தி=ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை முறைப்படி மாறியுச்சரித் ததனுண்மையுணர்தல். இலங்கசுத்தி=அகாதிமுத்த சித்துருவாகியசிவம், பசுபாசங்களிற் பிரிவறின் ற அவற்றைசேசேட்டிப்பிக்குந் தன்மையையுணர்ந்து அசசிவம் இலிங்கத்தினுமெழுந்தருளி யிருக்குமென்றுணர்தல். முகமன்-உபசாரம்.

(௪௨) கால்-பிராணவாயு. அங்கியை நிரிமீர்த்து என்றது—உடலமத்தியில் அக்கினிமண்டலமாதலின் அவ்வச்சினியை வன்னிபீசத்தாலெழுப்பி அதிற்றேய்த்து நின்றலை. மதியென்றது—நாகிதுனிபாகிய சந்திரமண்டலத்தை. (௪௩) புனற்சாலை-தண்ணீர்ப்பந்தல், பொக்கம்-குற்றம்.

(௪௪) தந்திரம் - சிவாகமம். முருக்கல் - கெடுத்தல்.

மறையுராவின்ர்பத்தாயரன்புகழ்கேட்கு
முறையினூவிவர்வினைவலிமுருக்கினூர்கண்டாய். (சச)

மறைகளின்சதவுருத்திரமந்திராவின்றோர்
நிறைகொள்கண்டுகைநீறணிநீரியாரேனுங்
குறிகுணங்குலன்குறித்திடாதன்பரைச்சிவனென்
றறியுமன்பினாற்பிறவிவேறுத்தவரிவர்காண். (சரு)

ஆனஞ்சாடியபரஞ்சுடரிறைசிவஞான
தானஞ்செய்தவர்தருப்பணஞ்செய்தவர்சாம
கானஞ்செய்தவற்காலயங்கண்டுதாபித்தோ
ருனஞ்சேர்பிறப்பறுத்துவாமுத்தமரிவர்காண். (சசு)

சிவனையர்ச்சனைசெய்பவர்க்கிசைவனசெய்தோ
ரவனெனக்குறித்தடியரைப்பூசைசெய்தாறு
சுவையவின்னமுதருத்தினோர்தொண்டர்தம்பணியே
தவமெனப்புரிந்துயர்ச்சியைச்சார்த்தவரிவர்காண். (சஎ)

ஆதிசுந்தரக்கடவுளுக்காலயம்பிறவு
நீதியாலருச்சனைபிறபணிகளுநிரப்பிப்
பூதிராதனவழிநிலம்புரத்திவண்டைத்த
கோதிலாதநிள்குடிவழிக்கொற்றவரிவர்காண். (சஅ)

என்றுவேத்திரங்கொடுகுறித்தெம்மிறைநத்தி
கொன்றைவேணியனடியர்தங்குழாத்தினைத்தேற்றி
நின்றுவீழ்த்துவீழ்த்தஞ்சலிமுகிழ்த்திடநெறியே
சென்றுவானவர்காயகன்றிருமுன்புவிடுத்தான். (சக)

மறைகளாகமம்வடிவெடுத்திருபுடைவாழ்த்த
நறைகொள்யாழ்த்தழீஇத்தும்புருநாரதர்பாட
வறைகொள்வண்டிமீர்கொம்பரினரம்பையராடக்
குறைகொள்வானவர்பதங்கிடையாநிறைகொள்ள. (ரு0)

(சரு) நீரர் - தன்மையையுடையவர்.

(சசு) சிவஞானமாவது—பாஞானம்—சிவனோடொன்றிற்று அ
பேதவுருவாய்நின்றல். அபாஞானம்—காமிகமுதலிய தில்யாகமங்
கள் ; என இரண்டு வகைப்படும். சிவஞானதானமாவது—ஆகமத்தி
ணண்மையைப் பக்குவான்மாக்களுக் குணர்த்தலும், ஆகமாதிகள்
கொடுத்தலும், அவற்றைஎழுத அலேகங்கள் தருதலும். தருப்பண
ம்—சிவப்பிரீதியாகத் தருப்பித்தல்.

(சக) தேற்றி-விளக்கி. (ரு0) பதம்-சமயம். இறை-தங்கல்.

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்கூட்டி வபடலம். ௩௫௭

மதங் விழ்குமால்வரைமுகமைந்தனுஞ்சூன்
கதங்கலிழ்த்தவேற்கந்தனுங்கருதலன்வேள்வி
விதங்கலிழ்த்தவாள்வீரனும்வெயின்முடித்தார்தேன்
பதங்கலிழ்ப்பலிழ்த்தேயினபணிவழிநிற்ப. (௫௧)

தூங்குதானையையொதுக்கிலாய்துணைக்காம்பொத்தி
யோங்குமாலையன்றங்குறையொதுக்கின்முறைப்ப
வாங்குவான்சிலையித்திரன்முதற்றிசைவாணர்
தூங்கடாம்புகரிகரியக்குறைநின்றசூற்ற. (௫௨)

எழுவினோடுதண்டேந்தியுமென்றையிறதுக்கி
குழுமுபாரிடத்தலைவருங்கோடிநற்றொதுங்கி
விழுமமூழ்கிமெய்பனித்திடவிதிர்க்குமுக்குமிக்
கழுமுளேந்தியகணத்தவர்கடைதொறுங்காப்ப. (௫௩)

சித்தர்வானவர்தானவார்சாரணர்திணினோள்
வைத்தயாழினர்கின்னார்மாதவரியக்கர்
பைத்தபாரிடர்காருடர்பாதலவாணர்
சுத்தயோகியர்முதல்கணத்தொகையெலாம்பாவ. (௫௪)

இனிவரும்பிறப்பறுத்தெமைக்காத்தியானெத்தங்
கனிவரும்பியவன்பெருகருணையாரமுதைப்
பனிவருந்தடங்கண்களாற்பருகிமெய்பனிப்ப
முனிவர்சங்காசிவசிவவெனமுறைமுழங்க. (௫௫)

வார்தவாதனயாவர்க்கும்வரன்முறைவழங்கி
முருந்தவாநகைமலைக்கொடிமுகிழ்நகையருட்ட
திருந்தவாயிரங்கதிர்விடுசிங்கமெல்லணைமே
லிருந்தநாயகனிருக்கைகண்டினைநஞ்சினொன்றைவன். (௫௬)

ஊரைகளுந்தடுமாறமெய்யுரோமமுஞ்சிலிர்ப்பக்
சூரையிற்த்தவின்னருட்பெருங்கடலிலன்பென்னுங்
கிரையிற்த்தவாறீர்த்திடமிதந்துபோய்ச்செப்பின்
வூரையிற்த்தவான்தவாரமுதைவாய்மடுத்தான். (௫௭)

(௫௧) வரைமுகமைந்தன் - விநாயகக்கடவுள். கதம் - கோபம்.
ருதலன் என்றது—பகைவனாகிய தக்கனை. வீரன் - வீரபத்திரக்
கடவுள்.

(௫௨) தூங்கல் - ஊசைதல். தானை - வஸ்திரம்.

(௫௩) எழு - வளைதடி. விழுமம் - துன்பம். கழுமுள் - குலம்.

தன்புலன்களுங்காணமுந்தன்னவேயாக்கி
யன்புடம்புகொண்டவனெதிராட்சிவலோகம்
பின்புபண்டுபோன்மதுரையாப்பிராட்டியுந்தானு
முன்பிருந்தவாறிருந்தனன்சுந்தரமூர்த்தி. (௩௮)

வேந்தர்சேகரன்வரகுணன்விண்ணிழிகோயி
லேந்தல்சேவடியினைறஞ்சிரின்றிறையருட்பெருமை
யாய்ந்தவாவுதன்னகற்புகவின்பமோடன்பு
தோய்ந்துதாரைநீர் துளும்பநாக்குழறிடத்ததிப்பான். (௩௯)

கொச்சகக்கலிப்பா.

நாயினேனென்னோடுக்கும்பழியகற்றித்
தாயினேராகித்தலையளித்தாய்தாள்சரணஞ்
சேயினேன்காணசசிவலோகங்காட்டிப்பின்
கோயினேர்நின்றவருட்குன்றேறின்றாள்சரணம். (௪௦)

மாழாந்துசெய்யும்வினைவழிபோம்வன்னாகிற்
றாழாதடியனேற்கன்புதந்தாய்தாள்சரண
மேழாகிளாண்குவகையாயெழுபிறப்பும்
பாழாகவென்னைப்பணி்கொண்டாயதாள்சரணம். (௪௧)

வெங்கட்பழியின்வினையேனவேறுக்கித்
திருகட்குலககளங்கந்தீர்த்தாய்நின்றாள்சரண
மங்கட்சிவபுரமுண்டன்புடையார்க்கென்பதையின்
றெங்கட்குக்காட்டியிசைவித்தாய்தாள்சரணம். (௪௨)

கலிநிலத்துறை.

என்னவேத்தியின்னருண்முகந்தீரிலாவன்பாற்
பின்னர்வேறுபல்பூசையுப்பிறக்குவித்திருந்தான்
மன்னரேறடையார்க்கொருமடங்கலேறடல்வேற்
றென்னரேறெனத்தோன்றியவரகுணசேவன். (௪௩)

(௩௮) தன்னவேயாககி என்றது-புலகுதிகளன்பின் வழிந்
றமைமைய. (௩௯) தாரை - கண். (௪௦) சேய் - தூரம். (௪௧) மாழா
ந்து - மயங்கி. வினை - ஆகாமியவினை. ஏழாகி நான்குவகையாய்
என்றது-தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வனத்
வரம்என எழுவகைப் பிறப்பும்; அண்டசம், சுவேதசம், சராயுசம்,
உற்பீசம் என்னும் நால்வகையுடங்குதலை.

(௪௩) பிறக்கு, பிறக்குஎன வலித்தற்பெற்றது.

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம். ௩௫

அன்றதென்மலைமுனிவனையிருடிகேணுக்கி
பன்றுவா வன்பழிகரிசாபமந்தணனைக்
கொன்றுதாயொடுவகூடியகொடுவினைமுதலாத்
துன்றுபாவமமுதுரையிற்றொலைத்தனனன்றோ. (௬௪)

பரமனென்குணன்பசுபதிவரகுணற்பற்றும்
பிமவன்பழியிடைமருதிடைவிட்டுப்பெயர
வாமளித்தவாறென்னைகொல்வள்ளலேயிதனைத்
திரமுறப்புகலெமக்கெனமுனிவர்கோன்செப்பும். (௬௫)

பூதநாயகன்சுந்தரன்புண்ணியமூர்த்தி
யாதலாலன்னதலத்துறையடியவாஞ்சிப்
பாதகஞ்செயாதொழுகுறாஉம்படிநினைந்தினைய
ஐதுறாஉம்பழிதனையிடைமருதினிற்றீர்த்தான். (௬௬)

என்றகத்தியமுனியிறையிறைகொடுத்தியம்ப
நன்றெனச்சிரம்பணித்துமெய்ஞ்ஞானவானந்தந்
துன்றிறற்றவர்குந்தரசசோதிசேவடிக்கீ
மொன்றுமற்புதவானந்தவுததியுட்களித்தார். (௬௭)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அன்னதனித்தொன்மதுரையன்றுதொடுத்தின்றெல்லை
தன்னனையதாயகிலதலங்கள்சிகாமணியாகிப்
பொன்னகரின்வளஞ்சிறந்துபூவுலகிற்சிவலோக
லமன்னவிசைபடப்பொலிந்ததேழிரண்டுபுலனத்தும். (௬௮)

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௪௯ - க்கு - திருவிருத்தம்-௨௦௩௦.

(௬௫) அன்ன, இனைய, என்பன, சுட்டுத்திரிபுகள்.

(௬௭) முனியிறை - முனிசிரேஷ்டர். இறை - விடை.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நெடியவன் பிரமன்றேடநீண்டவன்றென்னற்கேழின்
முடியதாஞ்சிவலோகத்தைக்காட்டியமுறையீதையன்
படியிசைகடந்துபாடிப்பான் என்றன்விரகாளாகி
யடிமையென்றடிமைகொண்டவருட்டிற்மெடுத்துச்சொல்வாம். (ச)

மன்றலத்தெரியன்மார்பன்வாகுணன்செங்கோலோச்சிப்
பொன்றலங்காவலானிற் பொலியுநாளேமநாத
னென்றொருவிறல்யாழ்ப்பாணன்வடபுலத்திருந்தும்போந்து
வென்றிகொள்விருதினோடும்விஞ்சைசூழ்மதுரைசார்த்தான். (உ)

பூழியர்பெருமான்கோயில்புகுத்துவேத்தவையத்தெய்திச்
சூழிமால்பாணையானைத்தொழுதுபல்புகழ்கொண்டாடி
யேழிசைமழலைவீணையிடந்தழீஇச்சுருதிகூட்டி
வாழியின்னிசைத்தேன்மன்னன்ஞ்செவிவழியப்பெய்தான். (ஈ)

முனையுடந்தவிழ்த்தமாலேமுடித்தலைதுளக்கித்தூசு
பகலவீர்மணிப்பூணல்கிப்பல்லுணைக்கருவிரல்கி
யகன்மனைவேறுகாட்டியரசர்கோன்வரிசைசெய்ய
விகலறுகளிப்புனோடுமிசைவல்லானில்லிற்புக்கான். (ஊ)

மீனவன்வரிசைபெற்றசெருக்கினும்விருதினனு
மானமேல்கொண்டுதன்னோடின்னிசைபாடவல்ல
தானயாழ்ப்புலவர்வேறிங்கில்லெனத்தருக்குஞ்செய்தி
கோணறித்துழையர்க்குவிப்பத்திரற்கொணர்திரொன்றான். (ஐ)

உழைபரால்விடுக்கப்பட்டபத்திரனுவரிவென்றான்
கழல்பணித்தருகுறிப்பக்கெளரியனோக்கிப்பாணி

(ச) நெடியவன் - திருமால். ஏழின்முடி என்றது—ஏழுலகத்
திற்கும் மகுடம்போல் விளங்கும் சிவலோகத்தை. இதனை, “புல
லோகங்கடந்துபோய்” என்னுஞ் செய்யுளிற்காண்க.

(உ) பொன்தலம் காவலான் - விண்ணுலகத்தையாரும் இத்தி
ரான். (ஐ) கோன் - வாகுணபாண்டியன். (ஈ) உழையர் - வேல
காரர். தானம் - சத்தகாங்களும் எழுமிடம். பாணி - தானம்.

பழகிசைவல்லாளோடும்பாடுதிகொல்லோடுவின்ன
மழலையாழிடந்தோளிட்டபாணர்கோன்வணங்கிசொல்லவான். (௬)

தென்னவர் பெருமயானுன்றிருவுளவலனுங்கூடன்
முன்னவனருளுமுட்டுமுயற்சியான்முயன்றுபாடி
யன்னவன்விருதுவாகியவனைவீற்றழிப்பனென்றான்
மன்னவனுளைப்பாடுபோகெனவரைத்துசொன்னான். (௭)

இற்கண்ணையிசைவல்லான்போயிருந்துழியனையான்பாங்கர்க்
கற்கும்பாண்மக்கண்மல்லலாவணங்கவலைமன்றம்
பொற்குன்றமனையமாடமறுக்கெங்குட்போகிப்போகிச்
சொற்குன்றாவகையாற்பாடித்திரித்தனர்வீறுதோன்ற. (௮)

இவ்விசைகேட்டுநின்றென்றதிசயித்திசைவல்லான்பால்
வவ்விசைமைந்தர்பாடும்வண்ணமீதென்னைக்கெட்டே
னவ்விசைவல்லான்பாடுமுறையெற்றோவவனைநாளைச்
செவ்விசைபாடிவெல்வதெவனெனத்திவவுக்கோலான். (௯)

மையணிமிடற்றினுனைமதுரைநாயகனைவந்தித்
தையனையடியேற்கின்றனருட்டுணைசெய்யல்வேண்டு
மெய்யனையென்றுபோற்றிவேண்டுகொண்டன்புதோய்த
பொய்புமனத்தானில்லம்புக்கினிதிருத்தானிப்பால். (௧௦)

கலிநிலைத்துறை.

வருத்தனாகிவந்திரத்தவனிசைப்பகைமாற்ற
நுத்தனும்விறகானெனவிண்ணிழிவிமானத்
தொருத்தனாறிவாகியவுண்மையானந்தத்
நுத்தனாதமதிசசையாற்றிருவுருக்கொள்வார். (௧௧)

அழுக்குமுழுகியசிதரசைத்தவிர்சடையமுத
மொழுக்குவெண்மதிவாங்கியேசெருகியதொப்ப
அழுக்குகூனல்வெள்வாய்க்குயம்வலம்படசசெருகி
யழுக்குதேய்செருப்பருமறைகடந்ததாளேற்றி. (௧௨)

(௭) ஊட்டும் - கூட்டிமுடிக்கும். வரைத்து - காலவரையரை
செய்து. (௮) கவலை - முத்தெருக்கூடுமிடம். வீறு - பெருமை.

(௯) திவவுக்கோலான் - வார்க்கட்டமைந்த வீணையில்வல்லபா
ணபத்திரன். (௧௨) சிதர் - கந்தை. குயம் - கொடுவான். அழுக்கு-
பலிக்கும் வழிவலித்தல்.

பழையதோர்பொல்லம்பொத்தியபத்தர்யாழ்க்கோரோ
ஞழையதாகவிட்டெருத்தலைத்துச்சலாடியவொண்
ருழையகாதினிற்களவிணர்க்குறியகாய்தூக்கித்
தழையும்வார்சிகைசரிந் திடச்சுமையடைதாங்கி.

(௧௩)

தறித்தவிந்தனத்தினந்தொழுந்தாங்கிரீள்பங்கி
பறிந்துதேய்ந்தமுந் தியதலையுடையராய்ப்பறிந்து
மறிந்தகங்கையும்பங்குறைமங்கையுங்காணு
தெறித்தவிந்தனச்சுமை திருமுடியின்மேலேற்றி.

(௧௪)

என்புதோன்றியுனின்றியேயினைத்தயாக்கையா
யன்புதோன்றியேகண்டவாகங்கனிந்திரங்க
வன்புதோன்றியமனமொழிகடந்ததாண்மலர்பார்
முன்புதோன்றியதவத்தினுன்முடிமிசைச்சூட.

(௧௫)

திருமுகத்துவோர்வரும்பவாய்குவித்தொலிசெய்ய
வருவர்கற்சுமைதாங்கிமேற்சார்த்துவர்மடுநீர்
பருகுவாரெடுப்பார் தலைவெம்மைவோர்பறிய
விருகையாலடிக்கடியெடுத்தேத்தியூர்புகுவார்.

(௧௬)

நடந்துகொள்ளுநர்க்குறவிலைபகர்ந்துநான்மாட
மிடைந்தவீதியுங்கவலையுமுடுக்கருமிடைந்து
தொடர்ந்தவேதமும்பிரமன்மால்சூழ்ச்சியும்பகலுங்
கடந்துபோகியவ்விசைவலான்கடைத்தலைச்செல்வார்.

(௧௭)

வரவுநேர்ந்தழைப்பவரெனவாம்பல்வாய்மலர
விரவுகான்றுவெண்மதிநகைத்தெழவுயிர்த்துணைவன்
பிரிவுநோக்கினுரெனக்கணீர்பில்குதாமரையி
னிரைகள் கூம்பிடக்கதிரவன்குடகடனீர்த.

(௧௮)

பறவைவாயடைத்தருகணைப்பார்ப்பொடும்பெடையைச்
சிறகராலணைத்திரும்பொழிற்குடம்பையுட்செறிய
நறவவாய்ப்பெடையுண்டதேனக்கிவண்டோடைப்
பொறைகொடாமரைப்பள்ளியுட்புகுந்துகண்படுக்க.

(௧௯)

(௧௩) பத்தர் - வீணைதண்டத்தின் புறத்திலுள்ள சுரைக்குடுக்
கை. (௧௪) இத்தனம் - வீறகு.

(௧௭) அருவிலை - அளவுக்கு மேற்பட்டவிலை. முடுக்கர் - முடி
க்குச்சத்திகள்.

(௧௯) பெடை - பெண்வண்டு. குடம்பை - கூண்டு. பொறை
கனம், பள்ளி-படுக்கை.

ல்லெனீணிலைக் குரங்கினம்பொதும்பர்புக்குறங்க
முல்லையாய்மகாரும்புத்தாக்கன்றுள்ளிமுந்திக்
கொல்லையானிரைமனைதொறுகுறுகிடசகிறுபுன்
கல்லிமாணவசகிரூர்பயில்கணக்கொலியடங்க. (௨௦)

புனைதவாழ்கடற்கரும்படாமுடம்பெலம்போர்த்து
வனைதபூண்முலைகிலைமகடுயில்வதுமானக்
கனைதகாரிருண்மெல்லெனக்கவிதரப்பிரிவா
லினைதகாதலர்வெஞ்சில்வேளொளிகனைநாட்ட. (௨௧)

புவகள்வாணுதன்முயற்கறைத்திலகமுஞ்சிவந்த
மங்குலாடையுமயங்கிருளோதியும்வான்மீன்
பொங்குமாரமும்பொலிவதுதன்கொண்கனைப்பொருப்பன்
மங்கைதேடிவந்தாளெனவந்ததுயலை. (௨௨)

எடுத்தவிதனமொருபுறத்திறக்கியிட்டூன்றி
யடுத்தவன்புறத்திண்ணைமீதமர்ந்தினைப்பாறித்
தொடுத்தவினனிசைசகிறிதெழீஇப்பாடினார்குருதி
மடுத்தியாரவன்பாடுவானென்றிசைவல்லான். (௨௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வண்டனமகொன்றையான்முன்வந்துநீயாரையென்றான்
பண்டருவிப்பஞ்சிபாணன்பத்திரனடிமையென்றான்
முண்டகமலரோன்மாயோன்புநதான்முதன்மற்றேனை
பண்டருததன்முற்றேவலடிமையாக்கொண்டவம்மான். (௨௪)

கனியிசைக்கிழவன்றன்கீழ்க்கற்பவரனைகர்தம்மு
ணனியிசைக்கிழமைவேட்டுநாணுவ்வினைஞ்ஞனென்
றனியிசைக்கிழவனேக்கித்தசையெலாமொயிசைசூத்தா
யினியிசைக்கிழமைக்காகாயென்றேனத்தள்ளிவிட்டான். (௨௫)

வெப்பிறகெறிந்துகட்டிவிலைபகர்தேனுமைய
வ்வவயிரேம்புகேனைன்றித்தொழில்பூண்டேனென்ன
வைவளந்தெரிந்தவேமநாதனும்விறகுமள்ளா
வவவிசையொருகாலின்னும்பாடெனவையன்பாடும். (௨௬)

(௨௦) உய்த்தர - செலுத்த. (௨௧) படாம் - போர்வை.

(௨௨) முயற்கறை-களங்கம். இது இருபெயரொட்டுப் பண்பு
தொடை. மங்குல்-ஆதாயம். ஓதி-கூந்தல். கொண்கன்-கணவன்
பொருப்பன்-பரவதாஜன்.

(௨௪) விபஞ்சி-யாழ்வல்லோன். (௨௫) கிழமை-உரிமை.

(௨௬) வை-இசைநூல். மள்ளன்-திண்ணியன்.

குண்டுநீர்வறத்திட்டன்னெடுங்கொடிக்குறுங்காய்ப்பத்தர்த்
தண்டுநீணிற்த்தநல்யாழிடத்தழிஇத்தெறித்துத்தாக்கிக்
கண்டுமாடகத்திரித்துக்கெனவியதிவவிற்பாவ
விண்டுதேனொழுதிற்றென்னவீக்கிமென்சுறுதுகூட்டி. (௨௭)

விசையொடுதானந்தோறும்விரைநடந்துசலாட
விசைமுதலேழிற்பல்வேறின்னிசையெழுஞ்சாதாரி
யசைவொடுவீதிப்போக்குமுடுகியலராசுமயார்க்கும்
நன்சதருரம்புகண்டமொற்றுமையங்கொண்டார்ப்ப. (௨௮)

வயிறதகுழியவாங்கலமுமுகங்காட்டல்வாங்குஞ்
செயிரறுபுருவமேறல்சிரநடுக்குறல்கண்ணாடல்
பயிறறுமிடறுவீங்கல்பையெனவாயங்காத்த
லெயிறதுகாட்டலின்னவுடற்றொழில்குற்றமென்ப. (௨௯)

வெள்ளைகா குளிகீழோசைவெடிசுரஞ்சியின்ன
வெள்ளியவெழுவின் குற்றந்தெரிந்துநின்றிரட்டலெல்லை
தள்ளியகழிபோக்கோசையினைத்தனெட்டுயிர்ப்புத்தள்ளித்
துள்ளலென்றின்னபாடற்றொழிற்குற்றம்பிறவுத்தீர்த்தே. (௩௦)

(௨௭) குறுங்காய் - சிறியகாய். நிறத்தநல் யாழ்என்றது—நிறம்
ஐத்தும் அமைந்தயாழினை. இதனை, “மாத்திரைகளொன்பாணுத் தா
னங்கொட்டானும் - எத்துங்கிரியை யென்றீரைந்துல்-கோத்துப்
பதின்மூன் நெழுத்தாற் றொழிலைந்தும் பண்ணின் - மதியோர்க
ளைத்துநிறமாய்” என்னுஞ் செய்யுளானுணர்க. மாடகம் - முறுக்கா
ணி. திவவு-கட்டு.

(௨௮) தானம்-இடம். இசைமுதலேழ்-சூல்முதலிய எழிசை
கள். வீதிப்போக்காவது—ந, த, முதலிய நாலெழுத்துகள் நேராயச்
செல்லுதல். முடுகியல் என்றது—பெருவண்ணம், இடைவண்ணம்,
வனப்பு வண்ணங்களை. அராகம்-யாழ்த்திறம்.

(௨௯) பயிர் - குற்றம். (௩௦) வெள்ளை - வெள்ளோசை. கா
குளிர் - பேய்கத்திறுற்போற் பாடுதல். கீழோசை - சிறமுந்தானமுற
குறைபடும் கட்டோசை. நாசி-நாசிப்பாட்டு; அதாவது, ஒருதானத்
தேபாட வேறுதானத்தில் நழுவுவது. எழால் - சரீரவோசை. எறி
ந்துநின்றிரட்டல்-ஒருபண்ணைப்பாட வேறொரு பண்ணிலே விலங்
கிநின்றிரட்டல். கழிபோக்கு-ஓர்ஓசையான தன்மைநீங்கிப் பலவே
சையாய் வருதல். ஓசையிழைத்தல் - காகத்தைப்போற் கத்துதல்
தள்ளித்துள்ளல் - பாடுத்திறத்தை யொதுக்கிப்பாடுதல்.

எழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிழுமெனுமருவியோதை
முழுவொலிகஞ்சநாதம்வலம்புரிமுரனுமோசை
கொழுதிசைவண்டின்ருரிபெனவிசைக்குணனும்வோல்
விழுமிலைசொன்மீன்மேல்வீழ்வீழ்ச்சிபோற்பாடற்பண்பும். (௩௧)

பொருந்தமந்திரத்தினோடுமத்திமைதாரம்போக்கித்
திருந்தியதுள்ளுறாகன்மெலிவதுசிறப்பசெய்து
மருந்தனசெய்யுளோசையிசையோசைவழாமல்யார்க்கும்
விருந்தெனசெவியின்மார்தப்பாடினார்வேதகீதர். (௩௨)

கவிவிருத்தம்.

விரைசார்மலரோன்றியாவிகிர்
னரசாய்மதுரையமர்த்தானென்னே
யரசாய்மதுரையமர்த்தானவென்ன
புரைசார்மனனும்புகுந்தானென்னே. (௩௩)

பாடன்மறையுந்தெளியாப்பரமன்
கூடல்கோயில்கொண்டானென்னே
கூடல்போலக்கொடியேனகமு
மாடலாங்காவமர்த்தானென்னே. (௩௪)

நீலவண்ணன்றேறரிமல
னலவாயிலமர்த்தானென்னே
யாலவாயானலரில்வாசம்
போலென்னுளமும்புகுந்தானென்னே. (௩௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாணர்தம்பிரானைக்காப்பான்பருந்தொடுநிழல்போக்கென்ன
யாணரம்பிசைபின்செல்லவிசைத்தவின்னிசைத்தேனண்ட
லாணர்தஞ்செவிக்காலோடிமயிர்ந்தொலாவழியத்தேக்கி,
யாணரின்னமுதயாக்கையிசைமயமாக்கிற்றன்றே. (௩௬)

(௩௧) முழவு-மத்தளம். கஞ்சநாதம் - வெண்கலத்தாற்செய்த
நாளமுதலிய கஞ்சக்கருவிகளினோசை. முரல் - முழக்கம். வோல்-
முங்கில். சொல்-மீன்குத்திப்பறவை. (௩௨) மந்தரம்-படுத்தல். மத்
திமை-நலிதல். தாரம்-எடுத்தல்.

(௩௩) விகிர்தன்-வேறுபாடுடையவன். புரை-களங்கம்.

(௩௫) நீலவண்ணன்-ஊரியறிதத்தையுடைய திருமால்.

(௩௬) அண்டலாணர்-ஆகாயவாசிகள். யாணர்-புதுமை. பருத்
தொடு நிழல்போக்கென்ன என்றது-பருந்து பறக்கின்றவிடத்து
சுறையே யுயர்ந்தும் பின்னும்முறையே தாழ்த்தும் பறத்தலையும்
அவ்வாறு பறக்குங் காலதனிழல் அதனோடு செல்லுதலையும்.

தருக்கஞ்சுவியா முந்நீர்ச்சலதியுங்கலியாரீண்ட
பொருப்பியிருவக்காலுநதிகளும்புரண்டு துள்ளா
வருட்கடல்விளைத்தகீதவின்னிசையமுதூமாந்தி
மருட்கெடவறிவன்றீட்டிவைத்தசித்திரமேயொத்த. (௩௭)

வீணைகைவழுக்கிச்சோர்வார்சிலர்சிலர்வினடத்தும்
யாணரம்பெழாலுங்கண்டத்தெழாலும்வேறாகவேர்ப்பார்
நாணமோடுவகைதள்ளநாத்தலநடுங்கித்தங்கண்
மாணிழையவர்மேல்வீழ்வார்விஞ்சையர்மயங்கிச்சில்லோர். (௩௮)

போதுளான் பரமன்பாதப்போதுளானானவேலை
மீதுளான் பரமானந்தவேலைமீதுள்ளானான
றாதுளாங்கமலக்கண்போற்சதமகனுடலமெல்லாங்
காதுளானல்லேனென்றன்கண்ணுளான்கானங்கேட்டு. (௩௯)

முனிவருத்தவத்தரதிமுத்தர்மாசித்தரன்பின்
முனிவரும்பழங்கண்டிப்பான்சுந்தரத்தோன்றல்கீதங்
கனிவருங்கருணையென்னுங்கடலிலன்பென்னுமாற்றிற்
பனிவருங்கண்ணீர்வெள்ளம்பாய்த்திடவின்பத்தாழ்ந்தார். (௪௦)

ஊடிவேறொதுங்கித்துன்பவுவரியுட்குளித்தார்தம்மிற
கூடிவேற்றறின்பக்குளிர்கடல்வெள்ளத்தாழ்ந்தார்
நாடிவேறிடைப்பிரிந்தார்மேன்மனநடத்திமேனி
வாடிவேளைப்பச்சோர்துமம்மர்நோயுழந்தார்மண்ணோர். (௪௧)

(௩௭) சலித்தல் - அசைதல். கலி - ஓசை. அருட்கடல் என்றது - கிருபாசமுத்திரமாகிய சிவபிரானை. அறிவன் - சிற்பநூல் வல்லவன். (௩௮) ஏழால் - ஓசை. மாணிழையவர் என்றது - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணமணிந்த அவ்விஞ்சையர் மனைவியரை. வீஞ்சையர் - வித்தியாதாரர்.

(௩௯) கண்ணுளான் - துதற் கண்ணையுடைய சிவபெருமான். போதுளான் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன். பாதப்போதுளானான என்றது - கேட்ட இசை இன்பத்தோ டிரண்டற்ற பேசுமாயிருத்ததால், சிவபிரான் அடித்தாமரையின் கீழுள்ளவனானமையை. வேலை - திருப்பாற்கடல். பரமானந்தவேலை - பேரின்பக்கடல். சதமகன் - இந்திரன். (௪௦) முனிவுவெறுப்பு. அன்பினர்என்றது - அன்பினனை நுறுதொக்குகின்றது. துணி - நடுக்கம். பழங்கண் - துன்பம். கனிவரும் - கனிந்த.

(௪௧) உவரி - கடல். நோய் - காமநோய்.

பைத்தலைவிடவாய்நாகம்பல்பொறிமஞ்ஞைநூல்வாய்
மத்தமானரிமான் புல்வாய்வல்லியமருட்கையெய்தித்
தத்தமாறறியாவாகித்தலைத்தலைமயங்கிச்சோர
வித்தகைமாவும்புள்ளுமிசைவலைப்பட்டவம்மா.

(ச௨)

வன்றரைகிழியவீழ்போய்வான்சினைகரிந்துகின்ற
வொன்றறிமங்கனெல்லாஞ்செவியறிவுடையவாகி
மென்றளிர்ந்நுபோதுவிரிந்துகண்ணீருஞ்சோர
நன்றறிமாந்தர்போலநகைமுகமலர்ந்தமாதோ.

(ச௩)

வாழியவுலகின்வானோர்மனிதர்புள்விலங்குமற்று
மாழியகாணமெல்லாமசைவநவடங்கவைய
னேழிசைமயமேயாகியிருந்தனவுணர்ந்தோருள்ள
மூழியிலொருவன்றாள்புக்கொடுங்கியதன்மையொத்த.

(ச௪)

கண்ணிறைநுதலோன்சாமகண்டத்தினெழுந்தமுல்லைப்
பண்ணிறைநேவகீதஞ்சராசாவுயிரும்பாரும்
விண்ணிறைதிசைகனெட்டும்விழுங்கித்தன்மயமேயாக்கி
புண்ணிறையுயிருமெய்யுமுருக்கியதிசைவல்லானை.

(ச௫)

கலிநிலைத்துறை.

சிந்தைதோயுமைம்பொறிகளுஞ்செவிகளாப்புலன்க
ளோநுமோசையாவிசைவலானிருந்தனனாகப்
பந்தநான்மறைநாவினாற்பத்திராளாய்
வந்துபாடினாரிந்தனச்சுமையொடுமறைந்தார்.

(ச௬)

யானறிந்தசாதாரியன்நிம்பருளிதனை
நானறிந்ததென்றொருவருவின்நிலந்தேவ
கானமீதிவற்குணர்த்திதேனென்கடவுளையன்றி
யேனைமானிடர்வல்லரோவிதுவியப்பென்றோ.

(ச௭)

(ச௨) அரிமான் - சிங்கம். புல்வாய் - மான். வல்லியம் - புலி. ஆறு - செல்லும்வழி. தலைத்தலை - இடங்கள்தோறும். (ச௩) ஒன்றறிமான் என்றது - விருட்சங்கள் ஓரறிவுயிராதலின். கண்ணீர் - களநீர் - கள்ளாகியநீர். நன்றறிமாந்தர் - நன்மை நீமைகளைப்பகுத்தறியும் மனிதர். (ச௪) ஆழியகாணம் - ஆழ்ந்த மனமுதலிய அந்தக்காணங்கள். (ச௫) முல்லைப்பண் - சாதாரி. இசை வல்லான் - இசை நூலில்வல்ல ஏமநாதன். (ச௬) பந்தநான்மறை என்றது - பதம், நிறை, பாழி, சாநை, பஞ்சூதி, அறுவாகம், முதலியவறுப்புக்களாலமைந்த நான்குவேதங்களை.

இழுக்கிவிட்டவீக்கிழமகனீசையிதேலந்த,
வழுக்கில்பத்திரன்பாடலெற்றோடுவனமதியா
வழுக்கமுற்றெழுந்திசைவலாநடுத்ததன்பண்டர்
குழுக்களுங்குலைகுலைந்திடவிருள்வழிக்கொண்டான். (௬௮)

மடக்குபல்கலைப்பேழையுமணிக்கலம்பிறவு
மடக்குபேழையுங்கருவியாழக்கோலுமாங்காங்கே
கிடக்கமானமுமச்சமுங்கிளர்ந்துமுன்னீர்த்து
நடக்கவுத்தரதிசைக்கணைநாடினாண்டந்தான். (௬௯)

சிவிகையோர்வழிவிறலியரோர்வழிசெல்லக்
கவிகையோர்வழிகற்பவரோர்வழிகடுகக்
சுவிகையேவலரொருவழிகூடநாணுள்ளத்
தவிகையோவருமொருவழியகன்றிடவகன்றான். (௭௦)

அன்றுபத்திரன்கனவில்வந்தாடலேறழக
ரின்னுபத்திரவிசைவலானிடையிறகாளாய்ச்
சென்றுபத்திரனடிமையாமென்றுபாண்டெய்து
வென்றுபத்திரஞ்செய்துநின்வேண்டுகோளென்றார். (௭௧)

சூஞ்சிராண்மலர்க்கொன்றையாரங்ஙனங்கூறு
நெஞ்சினுனினைப்பரியசொற்கேட்டலுநெஞ்சு
மஞ்சினுனிதுசெய்யவேவாவடியனேன்மறைகட்
கெஞ்சினுனையின்றிரந்தவாறென்றுகண்விழித்தான். (௭௨)

கண்மலர்தெழுபத்திரன்கரையிலாவவகை
வுண்மலர்தெழுமண்புகொண்டுக்கவெங்கதிரோன்
விண்மலர்தெழுமண்புபோய்விசும்பிழிகோயிற்
பண்மலர்தநான்மறைப்பொருளடித்தலம்பணிந்தான். (௭௩)

கடியகானகம்புகுதலோகட்டியவிறகை
முடியிலேற்றவோமுண்டகத்தாள்கடுணந்திடவந்
தடியனேன்பொருட்டடதசொற்பகரவோவஞ்சக்.
கொடியனேன்குறையிரந்தவாவிளைத்தேகுற்றம். (௭௪)

(௬௮) இழுக்கிவிட்ட - தள்ளிவிட்ட. வழுக்கு - குற்றம். அழு
க்கம் - கவலை. பண்டர் - பாடற்கீழ்மக்கள். (௭௦) விறலியர்-பாடற்
பெண்கள். ஓவர்-பாடற்கீழ்மக்கள்.

(௭௧) ஆடல் - போர். (௭௪) அடாதசொல் எனறது-பத்திர
னடிமை என்றதை.

செடியனேமுதல்வானவர்நெஞ்சமுஞ்சுருதி
முடியனேகமுங்கடந்தநின்முண்டகப்பாதஞ்
செடியனேன்பொருட்டாகவிச்சேணிலந்தோய்த்
வடியனேற்கெளிதாயதோவையரின்பெருமை. (௫௫)

நாதவந்தமுங்கடந்தமெய்ஞ்ஞானவானந்த
போதமென்பாஃதின்னொருபுடவிமானிடமா
யாதபத்தெறத்தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்தடியேன்
பேதையன்பளவாயதோபெருமரின்னுருவம். (௫௬)

மறிந்ததெண்டிராகிடந்தவனுந் தியில்வந்தோ
னறிந்ததன்றும்பொருள்வரம்பகன்றெழுவிசும்புஞ்
செறித்தவண்டமுங்கடந்ததுசிறியனேன்பொருட்டாத்
தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்ததோதம்பிரான்முடியே. (௫௭)

என்னவந்தனைசெய்துநின்றேத்தியங்கயற்கண்
மின்னமர்த்தபங்கொருவனைவலங்கொடுமீண்டு
மன்னர்தம்பிரானுகியவரானுதேவன்
தன்னைவந்தடிபணித்தனன்றத்திரிக்கிழவோன். (௫௮)

வந்தவேழிசைத்தலைமகன்வரவறித்தாச
னந்தவேழிசைக்கிழவனையழையெனவுழையோர்
பந்தயாழ்மகனிருக்கைபோய்ப்பார்த்தனர்காணார்
சிந்தையாகுலமடைந்தவன்போனவாதெளியார். (௫௯)

எங்குளானெனத்தேடுவாரிவரெதிரயல்வா
யங்குளார்சிலாறிந்தவாறறைகுவாவனேற்
றிங்குளான்விறகெடுத்தொருமுதுமகனிவன்பாற்
பொங்குமேழிசைப்பத்தானடிமையாய்ப்போத்தான். (௬௦)

(௫௫) செடியன் - இழிதொழிலுடையவன்.

(௫௬) நாதஅந்தம் - குடிசை. ஆதபம் - வெயில். நின்னுருவம்
என்றது - நின்மலசொருபத்தை. (௫௭) தெண்டிரா என்றது - திரு
ப்பாற்கடலை. கிடந்தவன் - அறிதுயில்கொண்ட திருமால். உத்தியி
ல்வந்தோன் - பிரமன். அரும்பொருள் வரம்பகன்று என்றது - அணு
வுக்கணுவாய் நின்றலை. எழுவிசும்பு - பார்த்தவிண்ணுலகம்.

(௫௮) தத்திரிக்கிழவோன் - வீணையில்வல்ல பாணபத்திரன்.
தத்திரி - வீணையினரம்பு; இது வீணைமேனிற்றலால் விட்டவாகு
பெயர். (௫௯) பந்தம் - நரம்பிண்டிட்டு. ஆகுலம் - துன்பம். போனஆ
று என்பது, போனவா என ஈறு தோக்குநின்றது. ஆறு - வழி.

பாடினான்பின்புபட்டதுதெரிகிலேம்பாநா
ளோடினானெனக்கேட்டலுமொற்றம்போய்க்கொற்றஞ்
சூடினனவையடைந்தவர்கொல்லியவாறே
யாடினார்வியப்படைந்தனுமானமுற்றரசன். (௬௧)

தன்னடைந்தவத்தந்திரித்தலைவனேநோக்கி
யென்னவாறவன்போனவாறிக்இனும்போன
பின்னையாதுநீசெய்தனையெனவிசைப்பெருமான்
மென்னர்கோனடிதொழுதுதன்செய்தியைமொழிவான். (௬௨)

நென்னல்வாயடியேனினதாணிழனீங்கிப்
பின்னல்வார்சடைமௌலியெப்பிரானடிபணிந்தே
னின்னலார்குறையிரந்துமிண்டிருக்கைபுக்கிருநதேன்
கன்னலார்மொழிபங்கொன்கனுவில்வந்தருளி. (௬௩)

ஒடியுன்பொருட்டாகநாம்விறகெடுத்துழன்று
வாடிநின்பகைப்புறங்கடைவந்துசாதாரி
பாடிவென்றுநின்பகைவனைத்தூர்தனமெனச்சொல்
லாடினார்விழித்தேனரிதுநிகழ்த்ததென்றறைந்தான். (௬௪)

ஏவன்மைத்தர்போய்விளங்கிவந்திசைத்ததும்வீணைக்
காவலன்களுநிகழ்ச்சியுமொத்தலிற்கைக்கும்
பூவலங்கலானிஃதுநம்பொன்னகர்க்குடற்
தேவர்தம்பிரான்நிருவிளையாட்டெனத்தெளிந்தான். (௬௫)

இகழ்த்தகூற்றெறிசேவடிக்கிடையறநேசத்
திகழ்த்தபத்திரனன்பையுந்தேவரைக்காப்பா
னகழ்த்தவாழிநஞ்சுண்டவனருளையும்வியந்து
புகழ்த்துபோய்மதுராபுரிப்புனிதனைப்பணியா. (௬௬)

பத்தர்யாழிசைக்கிழவனைப்பனைக்கைமாளெருத்தில்
வைத்துமாடநீணகர்வலஞ்செய்வித்துமலர்ந்த
சித்தமாழ்த்திடவரிசைகண்மிதப்புறசெய்து
தத்துமான்றொடைத்தேரினான்றன்மனைபுகுவான். (௬௭)

(௬௧) பட்டது - சிகழ்த்தது. கொற்றம்-வெற்றி. ஆடல்-சொல்
லல். அனுமானம் - பிரத்தியட்சமாகிய காரியவேதுவைக்கொண்டு,
அப்பிரத்தியட்சமாகிய காரண மவ்விடத்துண்டென்று நிச்சயிப்
பது.

(௬௨) இங்கினும் - இங்குரின்றும். இதில் இன்னுருபு நீக்கப்
பொருளது. (௬௩) நென்னல்வாய் - நேற்றைப்போது.

(௬௪) புறங்கடை - தலைவாயில். பகை - இதுசொல்லால் அஃ
நினையேனும் பொருளாலுயர்தினையாதலால் வருபெனழி வல்லெ
ழுத்தஇயல்பாய்நின்றது. (௬௫) கைக்கும்பூ - வேப்பிலை.

(௬௭) மாழ்தல் - மயங்கல் தத்துமான் - தாவங்குதிரை.

தேவருந்தவமுனிவருந்தேவரிற்சிற்றத்தோர்
யாவருந்தமக்காட்செயவிருப்பவரிருதா
னோவவந்துமக்காட்செய்துநுங்குறைமுடித்தா
ராவரேலுமக்கனைவருமேவலரன்றோ. (௬௮)

ஆதலாலெனக்குடையர்நீருமக்குநானடியே
னிதலாலெனக்கும்மொடுவழக்குவேறிலேநா
னோதலாவதோர்குறையுனதின்றுதொட்டமக்கு
வேதநாதனைப்பாடலேகடனெனவிடுத்தான். (௬௯)

அரசனல்கியவெறுக்கைபூணடைகள் பிறவும்
பரசநாவலர்மாணவர்யாவர்க்கும்பகிர்ந்து
வரிசையாலிசைக்கிளையொடுமனையிலவந்தெய்திக்
கரைசெயாமகிழ்சிற்றதிசைக்காவலனிருந்தான். (௭௦)

விற்குவிற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௫௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௧௦௦.

நாற்பந்திரண்டாவது,

திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னவன்மதுரைமூதூர்முழுமுதலிசைவலானை
யின்னிசைப்பாடிவென்றதென்னுரைசெய்கேனந்தத்
தென்னவன்சேரன்மாடேதிருமுகங்கொடுத்துப்பாணர்
மன்னவன்றனக்குச்செம்பொன்வழங்கியவழக்கஞ்சொல்வாம். (௧)

இனிமதியெமக்கீதென்றையாழ்வல்லோனன்றுதொட்டுப்
பனிமதிமருமன்கோயிற்பாணிசைக்கிழமைநீத்துக்
குனிமதியிலைந்தாதன்கோயின்முப்போதுமெய்திக்
கனிமதியன்பிற்பாடுங்கடப்படுரியமம்பூண்டான். (௨)

இத்தொழிலன்றிவேறுதொழிலிவற்கின்மையாலே
பத்திரானிலம்பாடெய்தப்பொறுப்பரோபழனக்கூடற்
சித்தவெம்மடிகள்வேந்தன்பொன்னறைச்செல்வம்வெனவிப்
பத்தர்யாழிடத்தோளேந்திப்பாடுவான்காணவைப்பார். (௩)

(௧) மாடு ௬ பக்கம். (௩) இலம்பாடு - இன்மைபடுதல். எனவே
வறுமை என்பது பொருள்.

சிலபொலங்காசுசின் னுண்மணிக்கலன் சின் னுள்செம்பொற்
கலைவகைச்சின் னுளம்பொற்சாமரைக்காம்புசின் னு
ளலர்க் திரரிமாந்சேக்கையாடகத்தகடுசின் னுள்
குலமணிவருக்கஞ்சின் னுள்கொடுத்திடக்கொண்டுபோவான். (ச)

கைவரும்பொருளைத் தந்தகள் வருந்தா னுமன் றி
யெவ்வெவர் தமக்குநோற்றருதெரியலிட்டழித் துஞ்சின் னஞ்
செய்வனசெய்துநனைசசேர்ந்தவரிந்நோர்கைபார்த்
துப்பவர் பிறர்க்குமாறு துவலியுட்கவலைதீர்ப்பான். (ரு)

வைகீலங்கொடுப்போர் பின் னுண்மறுத்தனாகப்போய்ப்போய்க்
கைதொழு திறைஞ்சிவாளாவருமவன்கலியின்மூழ்கி
யுய்வகைவேறுகாணுதொக்கலுமொக்கவாழ்க்
கையறவடையோனாது தறங்கி னுன்கனவினெஃலை. (சு)

சித்தவெம்பெருமான்வந் துசெப்புவானப்பாநிம்பத்
தொத்தன்கோசுதன்னிற்றும்பியுண்களியின்வெளவி
யித்தனமின் றுகாறுமீத்தனமெம்பாலன்பு
வைத்தவனறிந்தாற்சங்கைமனத்தனாய்விதற்பங்கொள்வான். (எ)

மயலறக்கற்புக்காக்குமகளிர் போற்றுறவுகாக்க
முயலும்யோகரி லுட்காப்புமுரசெறிபுறஞ்சூழ்காப்புங்
கயலிசசினையுநிற்கக்கவர்ந்ததற்புதமிக்கள்வ
னுயிர் தொறுமொளித்தகன்வனெருவனெவறியேனென்பான். (அ)

கோமகளினையசெய்தியறியுமேற்கோசங்காப்போர்க்
காழுறுதண்டின் போண்பகத்தெம்மைவைத்த
தேமருபோத்தின் கண்ணிசசோமானறனக்கிப்போது
நீமொருமுடங்கூறீட்டிநல்குவம்போதியென்து. (ஈ)

மறைக்குரைசெய்தவாக்கான்மதிமலிபுரிசையென்னுஞ்
சிறப்பியற்சீர்சால்செய்யுட்பாசுாஞ்சூசுப்பித்தீட்டிப்
பிறைசசடைப்பெருமானல்குமறைந்தனன்பெரும்பாண்செல்வ
னுறக்கரீத்தாடிப்பாடியுவகைமகடலிலாழ்த்தான். (ஐ)

(ச) பொலம் - பொன். அரிமாந்சேக்கை - சிவகாதனம். ஆட
கம் - பொன். வருக்கம் - கூட்டம். (ரு) சின்னம் - உருவழித்தல்

(சு) கலி - வறுமையால்வருந் துன்பம். கையறவு - துன்பம்.
நோனாது - ஆற்றாமல். (எ) கோசம் - கருவூலம். தும்பி - யானை.

(ஈ) ஆமுறும் - உண்டாரும். போத்தின்கண்ணி - பன்னாலை
முடங்கல் - ஓலை. (ஐ) சிறப்பியல் என்றது - சொல்லமைதி பொ
ருளமதிகளை. சீர் என்றது - செய்யுளின்பத்தை.

கலிவிருத்தம்.

வாங்கியதிருமுகமணிப்பட்டாடையிட்
டாங்கிறையடிபணித்தகன்றுபத்திர
னோங்கியகோயிலைவலங்கொண்டொல்லென
நீங்கிமேல்வரைப்புலநெறிக்கொண்டேருவான். (கக)

கொல்லையுங்குறிஞ்சியுங்கொதிக்கும்வெம்பாற்
கல்லதரத்தமுங்கடந்துமுட்புறப்
பல்சுளைக்கணியடியிடறப்பைப்பைய
நல்வளங்கெழுமலைநாடுநண்ணினான். (கஉ)

அலைகடனெழுந்துகிலந்தநாடுனூந்
தலைமகனடங்குவான்றடவுருன்றுபூண்
முலையெனவிளங்கினமுகத்திறநீட்டிய
இலகமேயானதுதிருவஞ்சைக்களம். (கங)

அறமகளாக்கமுமலரின்மேயசெந்
நிறமகளாக்கமுநீதிசான்றபோர்
மறமகளாக்கமும்வடசொற்றென்கலைத்
திறமகளாக்கமுஞ்சிறத்தந்கர். (கச)

மண்புகழ்ந்கர்மறுகின்மொடொரு
தண்புன்றசாலையிற்சார்ந்துளானிப்பால்
விண்புகழ்நீதியவ்வேந்தற்கன்றிராக்
கண்புனைநுதலினூர்கனவிற்றேன்றினார். (கரு)

தென்னவன்மதுரையிலிருக்குஞ்சித்தர்யா
நின்னிடவந்துளேநின்னைக்கண்டுதா
ன்னனிதிவேண்டாம்மோலைகொண்டும்
மின்னிசைப்பாணபத்திரனிங்கெய்தினான். (கசு)

மற்றவற்குநரிதிகொடுத்துமன்னநீ
தெற்றெனவரவிடுகென்றுசித்தர்தாஞ்

(கக) மேல்வரைப்புளம்-மேற்றிசைக்கணுள்ள மலைநாடு.

(கஉ) கொல்லை-முல்லை. அத்தம்-பாலை. சுளைக்கனி-பலாக்கனி.
பையப்பைய என்றதின். முதன் மொழியிற்றகாம் உடம்படுமெய்
யொடுங்கெட்டுப் பையப்பைய என நின்றது.

(கச) அறமகளாக்கம் என்றது-ஞானச்செல்வத்தை. போர்
மறமகளாக்கம் - வெற்றிபோல்வரும் பிரதாபச்செல்வம். கலைத்திற
மகளாக்கம் - கல்விச்செல்வம்.

திருவிளையாடற்புராணம்.

சொற்றனர்போயினூர்க்குத்தண்ணளி
யொற்றைவெண்குடையினுறக்கநீங்கினான். (கஎ)

கறுகுல்வாய்க்கண்டவக்கனவைப்பெண்ணையந்
தொங்கலான்றமரொடுசொல்லிசசேற்கனான்
பங்கினுன்றிருமுகங்கொணர்ந்தபத்திர
னெங்குளான்கொல்லெனத்தேடவெண்ணுவான். (கஅ)

மற்றவர்தமைத்தூரிவருகதில்லெனக்
கொற்றவனேவலோர்குறுகிமாடமுந்
தெற்றியுரியமமுமன்றுஞ்சென்றுசென்
தெற்றிகழ்மணிககொங்குத்தேடுவார். (கக)

தருமநீர்ப்பந்தரிவிருக்குந்தந்திரி
வருமிசைக்கிழவனைக்கண்டுவல்லேபோய்த்
திருமகற்குணர்த்தினூர்சேனையோடெழீஇப்
பெருமகன்பாணர்தம்பிரானைநண்ணினான். (உ௦)

கண்டனன்முகிழ்த்தகைக்கமலஞ்சென்னிமேற்
கொண்டனன்பாடினன்கூத்துமாடினன்
றண்டெனவீழ்த்தனனன்பிற்றண்ணரு
வண்டெனமகிழ்த்தனன்மன்னர்மன்னனே. (உ௧)

வாங்கினன்றிருமுகமலர்க்கனொற்றினன்
ருங்கினன்முடிமிசைத்தாமம்போன்மகிழ்
துங்கினன்நடங்கணீர்துளிப்பமெய்யெலாம்
வீங்கினன்பொடிப்பெழுவேந்தர்வேந்தனே. (உ௨)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவிருஞ் செம்பொன்மணி மாடக்கூடன் மேயசிவன்யா
மெழுதி விடுக்குமாற்ற, நன்னர்முகி லெனப்புலவர்க் குதவுஞ்சேர
நரபாலன் காண்கதன்போ னம்பாலன்ப, னின்னிசையாழிப் பத்தி
ரன்றன் மாடேபோந்தா னிருநிதியங் கொடுத்தவர விடுப்பதென்

(கஅ) பெண்ணை - பனை. தமர் என்றது - அமைச்சரை.

(கக) துருவி-தேடி. தில் என்னு மிடைசசொல் காலத்தின்
மேனிற்றலால், வினாந்து என்பது பொருள். இதனை, “விழைவே
காலமொழியிசைக்கிளவியென், நம்முன்றென்பதில்லைச்சொல்லே”
என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. (உ௧) தண்ணறவண்டு - தேனைக்க
ண்டவண்டு. (உ௨) நன்னர்முகில்-உலகத்திற்கு நன்மை பயக்கு
மேகம், சோநாபலன் என்றது—அண்மைவிளி,

னத், தென்னர்பிரான் திருமுகத்தின் செய்திநோக்கிச் சேர்ப்பிரான் களிப்பெல்லை தெரியாணுகி. (௨௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னின் தளிகைமிசைவைத்துப்புழைக்கைமதமான் றலையேற்றி
மன்னுங்கொளையாழ்ப்புலவனை முன்வைத்துப்பின்னே தானிருந்து
மின்னுங்கதிர்காலிணைக்கவரிவீசிப்பலவேறியங்கலிப்பத்
தென்னென்றளியாரிசைத்தாரான் திருமாநகரைவலஞ்செய்யா. (1)

பஞ்சுதடவுஞ்சீரடியார்பலமங்கலங்கொண்டெதிர்போத
பஞ்சுதடவரீன்குடுமிமாடமனையிற்கொடுபோகி
பஞ்சுதடவுமணிகண்டனன்பன்றனைன்னீராட்டி
யஞ்சுதடவியோவியஞ்செய்தமைத்தமணிமண்டபத்தேற்றி. (௨௫)

அம்பொற்றவரிசிட்டருச்சினைசெய்தாறுசுவையின்னமுதருத்திச
செம்பொற்கலவைவறுஞ்சாந்தந்தீம்பூவாதிமுகவாசம்
பைம்பொற்கலத்துவெள்ளிலதீம்பழுக்காய்பிறவுமுறைநல்கி
யும்பார்க்கிறைவன்றிருமுகத்திலுய்ப்பதெனலாலுய்த்துமென. (௨௬)

செம்பொனறையைத்திறத்தழைத்துக்காட்டியினையதிருவெல்லா
மும்பாற்பெருமானடியீர்நீருடையீர்கவர்த்துகொண்மினென
விம்பார்கிழற்றுமவெண்குடையானிசைப்பவெதிர்தாழ்த்திசைக்கிழவ
னம்பனருளுக்குரியீர்நீர்நல்கிற்றமையுமெனக்கென்ன. (௨௭)

மன்னன்றன்னணியவாற்றால்வழங்கவழங்கமறுத்துமறுத்
தின்னதீருமிசைக்கிழவனிலங்கும்பொலம்பூணிருநிதியம்
பொன்னஞ்சிவிகைகரிபரிமான்பொற்பட்டாடைபலபிறவுந்
தன்னதென்னுமளவாற்றாற்றானேகொள்ளத்தார்வேந்தன். (௨௮)

பின்னேமுடியோசேட்சென்றுபெருமைசான்றவரிசையினாற்
றன்னேரிசையான்றனைவிடுத்தமீண்டாளுகத்தமிழ்மதுரை

(௨௪) தளிகை-தவிசு. கொலை - இசை. தென் என்றது—சூரிய
சைப்பண். (௨௫) சீரடி-சிற்படி, பலமங்கலம் என்றது—கண்ணடி,
இடபம், விளக்கு, சீவந்தம், கவரி, சங்கு, சுவத்திகம், நிறைகுடம்,
வாசகீர்முதலிய அஷ்டமங்கலங்களை. அஞ்சு என்றது - பஞ்சவன்ன
ப்பொடியை.

(௨௬) முகவாசம்-தூபம். பழுக்காய்-பாக்கு.

(௨௭) சவர்தீம்-கைக்கொள்ளல். நல்கிற்று-நல்கியது.

(௨௮) தானெண்ணியவாற்றால் வழங்கவழங்க என்றது—சே
னைமுதலிய அரங்கியல்முற்றுத் தந்தமையை. தன்னம்-சிறுமை.

மின்னேர்சடையாரிசைத்தொண்டன்றனுமீண்டுவெயில்விரிக்கும்
பொன்னேர்மௌலிரிதிக்கிழவன்போலமதுரைநகர்புக்கான். (௨௯)

வந்துமதுரைப்பெருமானைவணங்கிக்கொணர்த்தரிதியெல்லா
மிந்தமருமானகருள்ளார்யாருமறியயாவர்க்கு
முந்தைவேதமுதல்வர்க்கும்புலவோர்தமக்குமுறைநல்கிச
சந்தயாழினிசைப்பாணர்தருமமனையான்வைகிஞன். (௩௦)

திருமுகங்கோத்தட்டலம் முற்றிற்று

ஆட படலம் ௩௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௧௩௦.

நாற்பத்துழன்றவது,

பலகையிட்டபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கருத்துழாய்முகிலொருபாற்கலந்தவர்பத்திரற்குரிதி
திருத்துதாருதியனிடைத்திருமுகமீந்தளித்ததிது
வருந்தியாழவனிசைப்பமழைதூங்குநள்ளிரவி
லிருந்துபாடெனப்பலகையிட்டதூஉமினிப்பகர்வாம். (௧)

முன்புடையநாயகனைமுப்போதும்புகுத்திறைஞ்சி
யின்புறுமேழிசைக்கிழவனிருந்தியமருளியபி
னன்புசிறத்தரையிசவுமடைந்துபணிந்தடல்விடையின்
பின்புறநின்றேழிசையும்பாடிவரும்பேறடைவான். (௨)

தொழுந்தகையன்பருநேதவர்தொகுதிகளுந்தொழுத்திங்கட்
கொழுந்தலையந்தியலையக்குனிக்கின்றதனிக்கடவுள்
செழுந்தாளசகிவிகையின்மேற்றேவிதிருப்பள்ளியறைத்
கெழுந்தருளும்போதுபணிந்தேத்துவானோராவீள். (௩)

இன்னிசையாழ்ப்பெரும்பாணனெவ்வீடையூறடுத்தாலுத்
தன்னியமகெறியோழுக்கந்தவானென்பதுவகறியப்

(௨௯) நிதிக்கிழவன் - குபேரன்.

(௧) உதியன் - சேரமான் பெருமான். (௨) அரையிரவு - நடு
ராத்திரி, (௪) தவான்-தவறான். கொண்மூ - மேகம்.

பொன்னியலுஞ்சடைமௌலிப்புராணர் திருவிளையாட்டா
லன்னிலையிற்கருங்கொண்மூவார்த்தெழுந்ததிசையெல்லாம். (ச)

தடித்துநிரைபுடைபரப்பித்தடுமாறித்திசைமயங்கத்
துடித்துவிடவாயவஞ்சோர்த்துகருண்டலையொதுங்க
விடித்துவின்கணம்புதைப்பவிருள்கான்றுசலபதிமுன்
முடித்திடுவான்வரவழைத்தமுகிலேழும்வளைந்ததென. (ரு)

சுருங்கடலைவிசும்பெடுத்துக்கவிழ்ப்பதெனவெண்டாரை
நெருங்கிருளினிநுப்புக்கோணிரைந்தெனநிறங்கரும
வொருங்குசொரிந்துள்ளுணராருள்ளம்போலுட்புறமபு
மருங்கொடுகிழ்மேலென்றுதெரியாதமயங்கிருள்வாய். (சு)

மாமாரியிடைநனைந்துவருவானம்மாரிதனைப்
பூமாரியெனநனைந்துதிருக்கோயிப்புருத்தெய்திக்
காமாரிதனைப்பணிந்துகருணைமாரியினனைந்து
தேமாரிபொழிவதெனத்தேள்விளியாழ்வாசிப்பான். (எ)

விடைக்கடவுள் பின்னின் றுவீணையிடத்தோள்கிடத்திப்
புடைத்துநரம்பெறித்துமிடற்றொலிபோக்கிப்பொலங்கொன்றைச்
சடைக்கடவுள்செவிவழிபோயருட்பைங்கூழ்தலையெடுப்பத்
தொடைத்தமிழினிசைப்பாணிச்சுவையமுதமடைதிறந்து. (அ)

நரம்புநனைந்திசைமழுங்கநனைந்துடலம்பணிப்பவியை
வரம்பொழுருவிரன்மிறைத்துவலிவாங்கடியிர்சிலும்
நிரம்பியசேறடிபுதைப்பநின் றுநிறையன் பிசையா
யரும்புதல்போலென்புருக்குமமுதவிசைபாடுமால். (க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாநார்கையாய்மதுரேசருண்பலிக்கம்மனைவாய்வந்து
சாதன்முகத்தரும்பிக்காட்டியென்சிறைதகவர்த்தாற்போலுங்
சாதன்முகத்தரும்பக்கையறவுதீர்க்கலப்பேன்பாதி
பேசையருவாயிருந்தார்நாணிவிழித்தாவிபிழைத்தேன்போலும். ()

(ரு) தடித்து-மின்னி. அனை-பிலம். உடு-உட்சத்திரம். சலபதி-
வருணன். (சு) நிறங்கருக என்றது—வெள்ளியமழைத் தாரைகள்
நிறத்திடுத்து நின்றலை. உள் உணரார் உள்ளம் - தம்மையறியாதவர்
மனம்.

(எ) காமாரி - காமனைத்தகித்தவன். பைங்கூழ் - பயிர்.

(சு) மிறைத்து - விரைத்து. (அ) கையறவு - காமநோய்.

ஒண்ணுதலாய் வெண்டலைகொண் டுண்பலிக்குடும்பினையி னூடே
கூடற், கண்ணுதலாருள்ளாளக் காணமிசைத்தென்னுள்ளங் கவர்ந்
தார்போலுங், கண்ணுதலார் பாடுமலினயங்கண்டாகங் கலப்பேன்
பாதி, பெண்ணுருவ மாயிருந்தார் வெள்கிவிழித்தாவி பெற்றேன்
போலும். (கக)

ஐயரியுண்கண்ணாய் திருவாலவாயுடையா ரையங்கொள்வான்,
மையனகைசெய்தென் வனமுலையின்மேற்செவகை வைத்தார்போ
லு, மையனகைசெய்தென் வனமுலையேற்கைவைப்ப மாழ்கிசசோ
வேன், நையலிடங்கண்டுடுகடுகடுகிவிழித்தாவிதரித்தேனபோலும்.

மேற்படி - வேறு.

பாடுவாரிருவர்க்கன்றுபரிசிலாக்கொடுத்தசங்கத்
தோடுவார்செவியிலூட்டுந்தொண்டுகண்டிதன்மேனின்று
பாடுவாயுனக்கேயிந்தப்பலகையென்றும்ந் தவன்பி
னாடுவார்விசம்பிற்குடற்கைமணிப்பலகையிட்டார். (கங)

இறையருளாணையஞ்சியிட்டபொற்பலகையேறி
நிறைகெழுமதுரகீதம்பா நான்மறைகள்ருடு
மறைகழலகத்துட்கொண்டுபலகையுங்கைகொண்டு
மறைவழியாழ்வல்லோன்றன்மனையிற்செல்லுமெல்லை. (கச)

மின்னுமாமேகநீங்கிவிசம்புவாய்விளங்கித்தென்றன்
மன்னுமாமலையின்மேயமாதவன் குடித்தவைகற்
பொன்னுமாமணியுமுத்தும்புலப்படக்கிடந்தவேலை
யென்னமின்விளங்கித்தோன்றவேகியிப்புருந்தானிப்பால். (கரு)

பாயிருட்படலங்கீண்டுபரிதிகண்விழித்தசுசெங்கை
யாயிரம்பரப்பிமுநீரலைகடனீந்துமெல்லை
மாயிருஞாலவகாக்கும்வாருணனிரவுதங்க
னாயகன்பாடற்கீந்ததல்லருட்பரிசில்கேட்டான். (கசு)

இன்னிசைக்கரசையிட்டபலகைத் திருத்திமன்னர்
மன்னவனிவனையெங்கண்மதுரைநாயகனென்றுன்னி
மின்னிவன்மணிப்பூண்கிவிளநிலமிகவுநல்கி
நன்னிதிவெறுப்பனல்கிவரிசையாநடத்திவந்தான். (கஏ)

(கக) வெண்தலை - பிரமகபாலம். உள்ளாளக்கானம்-தேவகா
தருவம். (கஉ) ஐயரி-பஞ்சரேகை, அல்லது அழகியரேகை. மையல்
நகை-காமக்குறிப்புணர்த்தும் புன்னகை. வனம்-சந்தனக்கோலம்.

(கங) இருவர் என்றது - அச்சுவதான், கம்பளனென்னுமிருவ
ரை, இதனை—“அச்சுவதானற்கம்பளன்னென வறையாநின்ற, நசு
செயிற்றாலிரண்டை நகுமணிக்குழையிரண்டா, வைச்சனன்” என்
பதாலுணர்க. (கரு) மாமலை என்றது—பொதியமலையை. மின்-உட்
சத்திரங்கள். பரிசில் - கொடை.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இறையருள்வரிசைபெற்றபத்திரனுமேறுயர்த்தவரைநாற்போ
7, முறையினால்வழிபட்டொழுகுவானாக முடிசெழுவாகுணவேந்
து, மறைமுதலடிகள்வந்துவந்தனையால் வழத்துவான்சில்பகல்கழி
ய, கிறைபெருஞ்சுடரோன்றிருவுருவடைந்து நெறியினற்சிவபுரம
டைந்தான். (கஅ)

பலகையிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௫௨ - க்கு - திருவிருத்தம்-௨௧௪௮.

நாற்பத்துநான்காவது,

இசைவாதுவென்ற படலம்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கூடலம்பதியிலாடகமேருக் கொடியவிற்குரிசிலடியவனுக்குப்,
பாடலின்பரிசிலாகியசெம்பொற் பலகையிட்டபடிபாடினமன்னான்,
விடரும்பொருவில்லகற்புடையாளோர் விறலியைப்பரமனிறையருள்
டற்றி, மாடகஞ்செறியும்பாழ்வழிபாடி வாதுவென்றவரலாறுமிசை
பபாம். (க)

வாகுணன்சதியடைந்தபின்பொன்மௌலிசூடியவிராசவிராசப்
புவலன்புவிமடந்தையவேட்டுப்புயந்தழீஇக்கொடுநயந்தருநாளிற்
பாவுமன்பதைபுரந்தொழுகந்தப்பஞ்சவற்குரியாஞ்சனவுண்கண்
மாபின்வந்தமடவார்பலரேனைமையல்செய்யுமடவார்பலர்மாதோ. (1)

அன்னபோகமடவாருளொருத்தியாசனுக்கமுதுமாவியுமாரு [ம்
ின்னனாண்மதுரகீதமிசைக்கும் விஞ்சையின்றிறைவலானவளுக்கு
பன்னகாபரணனின்னிசைபாடும்பத்திரன்பொருவில்லகற்புடையாட்
து,மன்னுகீதவினையாலிகன்முளவழுதிகாதன்மடமாதுபொருளாய்.

(கஅ) ஏறு - இடபக்கொடி. திருவுருவடைந்து என்றது-சாரூ
பதமுற்றமையை. நாற்போது - காலே. நண்பகல் - மாலை. நடுநிசி.

(க) வீடு - விடுதல். விறலி - பாடினி. மாடகம்-நால்வகை விர
ளவான பாலிகைவடிவாய் நாம்பை, வலித்தல், மெலித்தல் செய்யு
ம்கருவி. (உ) நயம் - இன்பம். மையல்செய்யுமடவார்என்றது-காம
கிழ்ச்சியரை. (ங) பன்னகம் - பாம்பு.

பாடினிக்கெதிரோர்பாடினிதன்னைப் பாடலிட்டிவள்படைத்த
செருக்கை, யீடழிப்பலெனவெண்ணியெழீஇத்தன் னிறைமகற்கஃ
திசைத்தலுமத்தத், தோடிதற்பொருகயற்கணிஞடான் சொன்ன வா
றொழுகுமன்னவர்மன்ன, ஞாயத்தகையவிறலியைவீழ் நாட்டினும்
வாவழைத்துவிடுத்தான். (ச)

பந்தயாழ்முதுகுதைவரவிட்டுப்பாடலாயமிருபக்கமுமொய்ப்ப,
வந்தபாடினிமடந்தையுமன்னர் மன்னனைத்தொழுதொர்கின்னரமா
திற், சந்தவேழிசைமிழற்றினனின்ரு டன்னைநோக்கியொருமின்
னிடையாண்மேற், சிந்தைபோக்கிவருதீப்பழிநோக்காத் தென்ன
ருக்கரசனின்னதுசெப்பும். (டு)

பத்திரான்மனைவிதன்னையெம்முன்னர்ப் பாடுதற்கழையதற்கவ
ளாற்று, துத்தாஞ்சொலினும்யாமவன்சார்பாயுனைவிலக்கினும்விடா
துதொடர்த்தே, சித்தநாணமுறவஞ்சினமிட்டுச் செல்லனில்லென
வளைந்துகொளென்றோ, வெய்த்ததுண்ணிடையினோயிருக்கைக் கே
கிளாவருகென் றுவிடுத்தான். (சு)

கலிலிலேத்துறை.

பின்னரின்னிசைப்பத்திரன்பெருந்தகைவிறலி
தன்னையங்கழைத்துத் தொன்றுபுறத்தொன்றுசாற்று
மென்றெழின்னிசைபாடுவாருளர்கொலோவில்கென்
றுன்னிவந்திருக்கின்றனனிசைவொளொருத்தி. (எ)

ஆடமைத்தடந்தோளினுவனொடுங்கூடப்
பாடவல்லையோபகரெனப்பாடினிபகர்வாள்
கோடருந்தகைக்கற்புமிக்கூடலெம்பெருமான்
வீடருங்நுணையுமெனக்கிருக்கையால்வேந்தே. (அ)

பாடிவெல்வதேயன்றிரான்பரிபவமுழந்து
வாடுவேனலேனென்றுரைவழங்கலுமதுக்கா
லெடுவார்முலவளையுமிருக்கையுத்திருந்தா
னீடுவார் திரைப்பொருநையந்தண்டுகறநிருபன். (ஈ)

மற்றைவைகலவ்விருவரைப்பஞ்சவன்மதுரைக்
கொற்றவன்றனதவையிடையழைத்துநேர்கூட்டிக்

(ச) கயற்கணி என்றது-காமக்கிழத்தியை. ஆயம் - மகளிர் கூட்டம். (சு) வஞ்சினம் - சபதம். (அ) கோடருந்தகைக்கற்பு என்றது-மாறுபடுதலில்லாத பெருந்தகைமையையுடைய அறக்கற்பினை.

(ஈ) பரிபவம் - துன்பம்.

கற்றவேழிசைகேட்குடூன்கலத்தினும்போந்த
வெற்றிவேன்மதர்நெடுங்குணள்விறலியைவைதாள். (௧௦)

குற்றமெத்தனையெத்தனாகுணங்கன்யாழ்க்கோலுக்
குற்றதெய்வமேதிசைப்பதெவ்வுயிருடம்புயிர்மெய்
பெற்றவோசையெவ்வளவவைசுத்தரம்பேசி
மற்றெனோடுபாடில்லேயேல்வசையுணக்கென்றான். (௧௧)

இருமையும்பெறுகற்பினுளியம்புவான் கலத்தின்
வருமரும்பெறக்கல்லியும்வர தின்மேலூக்கப்
பெருமையும்பலர்விரும்புறுபெண்மையின்செருக்குத்
திருமகன்சவையறியவாய்திறக்கவேண்டாவோ. (௧௨)

நெய்யுண்பூங்குழன்மடவரானின்னெடும்வாது
செய்யும்பூசலுக்கெதிரலாற்றீயவாய்திறத்து
வையும்பூசலுக்கெதிரலேன்மானம்விற்புறன்போ
லுய்யும்பாவையரேயதற்கெதிரெனவுரைத்தாள். (௧௩)

வென்றிமீனவன்விலக்குவான்போலெதிர்விலக்கித்
துன்றுதார்குழன்மடந்தைமீர்பாடுமின்றோற்றோர்
வென்றமாதாரக்கடிமையாய்விடுவதேசபத
மென்றுமானமுண்டாக்கலுமீழநாட்டரிவை. (௧௪)

முத்தியாழிடந்தழீஇக்குரல்வழிமுகிழ்விரல்போ
யுந்தவேபெருமிதநசையுட்கிடந்தரும்பச்

(௧௧) குற்றமாவன - செம்பகை = பண்ணெடுவராத இன்பமில்
லாத ஓசை. ஆர்ப்பு = மாத்திராகடந்தொலித்தல். கூடம் = இசை
வழிப்படாது மயங்குதல். அதிர்வு = இழுமெனும் ஓசையின்றிச் சித
றியுரைக்கும் உச்சரிப்புடையது முதலியனவும்; நீர்நின்றினகிடதம்,
மெல்கியதும், வெந்ததும், தக்கநிலத்திற் பிறவாததும் இடிவீழ்த
தும், நோயுற்றதுமான மாங்களும்கூடம். குணமாவன - அக்குற்றங்களோ
டபுத்த, சொன்றை, கருங்கால், முருக்கு, குமிழ், தணக்குமுதலியம
ளாகுகள். தெய்வங்களாவன - விஸ்வாமித்திரன், சமதச்சினி, சந்திர
ன், சூரியன், கௌதமன், காசிபன், ஈசன். தெய்வம்பொருளாலுய
ர்நின்றேயேனும் சொல்லா ஸ்நிதையாதலால் யா என்னும் அஃநி
தையுடைய பன்மைப் பயனிலைகொண்டது.

(௧௨) கலத்தின் வருமரும்பெறக்கல்லி என்றது - ஈழப்பாடனி,
மாக்கலமேறிவந்தது கற்றகல்லியாலாதலால் உடையாள் தன்மை
யை உடையமேலேற்றிக் கூறியது. (௧௩) பூசல் - போர்.

(௧௪) குரல் என்றது - குரலென்னுமோர் நாய்பினை. அன்புவந்
தகாதலாள் என்றது - பாண்டியனதுகரமக்கிழத்தியை.

சத்தவேழிசையிறைமகன்றூழ்செவிக்கன்பு
வந்தகாதலாண்மழலையினமுதெனவார்த்தாள். (௧௫)

வீணைவாங்கினண்மாடகமுறுக்கினள்விசித்து
வாணரம்பெறிந்திருசெவிமடுத்தனரியக்கர்
நாண்மெல்வினடைவழிநாவிளையமுதம்
பாணர்கோமகன்விநலியும்பலர்செவிநிறைத்தாள். (௧௬)

அரசனுட்கிடையறிந்திலாவைக்களத்துள்ளார்
வினாசெய்வார்குழற்பாடினரிபாடலேவியந்தார்
புரைசைமானிரைப்பூழியனிலங்கையிற்போந்த
வரைசெய்குங்குமக்கொங்கையான்பாடலேமகிழ்ந்தான். (௧௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தென்னவனுட்கோளெல்லைதெரிந்தனரவையத்துள்ளா
ரன்னவன்புகழ்த்தவாதேபுகழ்த்தனாவளைத்தானே
முன்னவனருளைப்பெற்றுமும்மையுந்துறந்தோரோனு
மன்னவன்சொன்னவாதேசொல்வதுவழக்காறன்றோ. (௧௮)

பொன்றளிர்ளையாண்மையற்புதுமதுதுகர்த்துதிது
நன்றறியாதகன்னிராடவனவையேநோக்கி
யின்றொருநாளிற்தேரத்தக்கதோவிதுவென்றத்த
வென்றடுவேற்கணுரைப்போமெனவிடுத்தான்மன்றோ. (௧௯)

மருவியவாயமேத்தவிருத்தினுண்மனைவந்தெய்திப்
புரவலன்றனதுபாட்டைப்புக்கழ்த்தேசுபுகழ்த்ததாகப்
பெருமிதத்தலைக்கொண்டாளுப்பெருங்களிப்படைந்துமஞ்சத்
திருமலாணைமேலாங்வந்தினைத்தினிதிருந்தாளிப்பால். (௨௦)

வணங்குறுமருங்கிற்கற்பின்மடவான்மதங்கிதானு
மணங்கிறைநொண்டநெஞ்சளங்கயற்கண்ணிபாகக்
குணங்குறிகடந்தேசோதிருரைகழலடிக்கீழெழுதி
யுணங்கினள்கலுழ்கண்ணீரொள்துங்கிநின்றிதனைச்சொன்னாள். (1)

(௧௬) விசித்து-கட்டமைத்து. (௧௭) உட்கிடை-உள்ளக்கருத்
துபுரசை-யானைகட்டுக்கயிறீ. இதுபுரைசைஎனப்போலியாயிற்று.

(௧௮) மும்மை என்றது-மண், பெண், பொன், என்னு மீஷ
ணத்திரயங்களே. (௨௦) விருத்தினுள் என்றது - சுதாராட்டிப் பாடி
னியை. மதங்கி - பாணஸ்திரி.

தென்னவனாகிவையஞ்செய்யகோல்செலுத்திக்காத்த
மன்னவவழுதிவாரவழிவழக்குரைப்பதானு
ன்னவன்கருத்துக்கேற்பவவையருமனையாரானுர்
பின்னடுநிலைமைதூக்கிப்பேசுவார்யாவரையா. (௨௨)

உன்னருடுணைசெய்தென்பாலுறுகணையதுடைப்பதென்ன
பின்னனாய்நீயேநானைவெல்லுமாசெய்துமஞ்சே
லென்னவாகாயவாணியீநிலானருளாற்கேட்டு
மன்னருங்கற்பிஞாடென்மனைபுகுத்திருந்தாண்மன்னே. (௨௩)

அன்றுபோன்மற்றைஞானுமழைத்தனன்பாடல்கேட்டுக்
குன்றுபோற்புயத்தானென்னநகூறியவாநேகூற
மன்றுளார்பலருமன்னவண்ணமேசொன்னார்கேட்டு
நின்றபாண்மடந்தைபாண்டிறுபனைநோக்கிச்சொல்வாள். (௨௪)

தென்னரேறனையாநூலமனுவழிச்செங்கோலோச்சு
மன்னரேறனையாவாரவழக்கினையாதலானீ
சொன்னவாறவையுஞ்சொல்லத்துணிந்ததுதுலைநாவன்ன
பன்னகாபரணர்முன்போய்ப்பாடுகேம்பாடுமெல்லை. (௨௫)

இருவரேம்பாட்டுங்கேட்டுத்துணிந்திவன்வென்றாளென்ன
பொருவார்சநிதியிற்சொன்னாற்போதுமென்றுரைத்தாள்பாண்டித்
நெருமகனையவாநேசெய்மினீர்செய்மினென்ன
ருவளர்குழலினுர்தமனைபுகுத்திருந்தார்பின்னாள். (௨௬)

கலிவிருத்தம்.

தென்றனாடனுமந்திரச்செல்வரு
நன்றுதிதுணர்நால்வகைக்கேள்வியோ
ரொன்றவேகியொளிவிடுவெள்ளிமா
மன்றவாணர்மாமண்டபத்தெய்தினுர். (௨௭)

எய்தியம்மடமாதரையிங்குறச்
செய்திரென்னத்திருமகனெவலோர்
நொய்தினேடிநொடித்தழைத்தாரொடு
மைதிகழ்ந்தவிழியார்வருவரால். (௨௮)

(௨௨) வாரம்-பட்சபாதம். உறுகண் - துன்பம். துடைப்பது -
புது துவ்விருதியிற்று வியங்கோள் வினைமுற்று. இதனைக் “கொள்
ப்படாது மறப்பதறிவிலன் கூற்றுக்களே” என்பதாலுமுணர்க.

(௨௭) நால்வகைக்கேள்வியாவன - கீதஞானம், இலயஞானம்,
சூதிஞானம், தாளஞானங்கள்.

படிமையார்தவப்பாடினிவந்தெனக்
கடிமையாவளின்றையமின்றலெனக்
கொடுமையார்மனக்கோட்டச்செருக்கொடுங்
கடுமையாகவந்தாள் கலத்தின்வந்தாள். (௨௧)

கற்புமிக் கெழு கற்புங்கருத்தினிற்
சிற்பாஞ்சுடர்சேவடிமேல்வைத்த
வற்புமிக் கெழுமேல்வந்தாளரோ
பொற்புமிக் குளபத்திரன்பொன்னனாள். (௩௦)

அலங்குமாரமோடங்கதமாதிபல்
கலன்கடாங்கிக்கலைஞர்குழாத்திடை
யிலங்குமாடமதுரைக்கிறைவரும்
புலங்கொணாவலர்போல்வந்துவைகினார். (௩௧)

அந்தவேத்தவைதன்னிலருங்கலம்
வந்தவேய்த்தடந்தோளிசைமாதரான்
முந்தவேத்திசைபாடினன் முந்தையோர்
சிந்தைவேட்டொன்றுஞ்செப்பினரில்லையால். (௩௨)

வீண்தோளிடனெத்தியவெண்மலர்
வாணிபாடவிருக்கையின்வைகியே
யாணரம்பெறித்தின்னிசையோர்தெழீஇப்
பாணர்கோமகன்பன்னியும்பாடுமால். (௩௩)

(௨௧) கோட்டம்-கோணல். கடுமை-விரைவு.

(௩௦) கற்புகளிரண்டினுள் முன்னையது கல்வியறிவின்மேலது.

(௩௧) இறைவர்-சோமசுந்தரக்கடவுள்.

(௩௨) எத்திசை என்றது-நால்வகைவருண வாழ்த்தினை; அத்
வது, பிராமணர்முதலிய நால்வகைவருணப் பூதரைச், சிறுதேவபா
ணியாற்றுதித்து, மூவடிமுக்கால் வெண்பாவால், அவர்களணியை
யும், மாலையையும், ஆடையையும், நிறத்தையுங் கொடியையுந்துதித்
து அவர்களாலொன்று பெறுதல். இவற்றின் விரிவை மதிவாண
னரிசை நூலுட்காண்க.

(௩௩) வாணிபாடுஅ இருக்கையின்வைகி என்றது-கலைமகள் பா
டும் அவ்வாசனத்தில் பத்திரன் மனைவியாருமிருந்தமையை. வாணி
இருக்கையாவது-ஒன்பான் வகைப்பட்ட விருத்திகளுள், பதுமாச்
சனம்; அது காலடிகளை மாற்றிக் குதிமேலாயிருத்தல். “பதுமுகமுறி
கட்டிதமே யொப்படி, இருக்கை சம்புடமயமுகம் சுவத்திகை, தனி
ப்புடமண்டிலமேகபாதம், உளப்படவொன்பதம், ஆரூத்திரிதலில்
லாதிருக்கை” எனவருஞ் சூத்திரத்தால் ஒன்பதின் விருத்தியுங்கா
ண்க. அகாச்சுட்டுப் பதுமாசனத்தின் உயர்ச்சிமேல் நின்றது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குடங்கைநீரும்பச்சிலையுமிடுவார்க்கிமையாக்குஞ்சாமும்
படங்கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்மதுரைப்பாமேட்டி
படங்கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்சையிற்படுதலைகொண்
டிடங்கடோறுமிரப்பாயென்றேசுவார்க்கென்பேசுவனே. (௩௪)

தேனார்மொழியார்விழிவழியேசெல்லாதவர்க்கேவீடென்று
நானுவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேமதுரைப்பாரனே
நானுவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேபாநிராரியுரு
வானையென்றுபிறர்பழித்தாலடியேன்விடையேதறைவேனே. (௩௫)

வரதனாகியெவ்வயிர்க்குமாயாவிருத்திவலியடக்கிச்
சரதமானவீட்டின்பத்தருவாய்மதுரைத்தனிமுதலே
சரதமானவீட்டின்பத்தருவாய்வீடுபெறுவார்போல்
விரதயோகநிலையடைந்தாயென்பார்க்கென்னுன்விளம்புவனே. ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணுதன்மதுரைப் பிரானையிவ்வாறு கருதியபாணியாற்கனி
ந்து, பண்ணுதல்பரிவட்டணைமுதலிசைநூல் பகர்முதற்றொழிலிரு
நான்கு, மெண்ணுறுவார்தல் வடித்திடன்முதலா மெட்டிசைக்கா
ணமும்பயப்ப, மண்ணவர்செவிக்கோ வானவர்செவிக்கும் வாக்கின
னாவியமுதம். (௩௬)

(௩௭) குடங்கை - உள்ளங்கை. இமையாக்குஞ்சாமும் படங்
கொள்பாயும் பூவணையும் என்றது, முறையே இந்நிரனும், திருமா
லும், பிரமனும், அடைந்தவாழ்வு சிவபெருமானை வழிபட்ட வழிபா
ட்டாலென்பது தோன்றிற்றலால் குறிப்பெச்சம். ஏசுவார் என்
து - புறச்சமயிகளை.

(௩௮) வரதன் - அருட்கொடையையுடையவன். மாயாவிருத்
திவலியடக்கி என்றது - தனுநரணபுவனபோகங்களாய்க் கன்மத்து
க்கேற்ற சரீரங்களைக்கொடுத்தலாகிய மாயாமலத்தின் றொழிலை, அ
ழக்கைக்கொண்டே யழுக்கை யொழித்தல்போல மாயையைக்கொ
ண்டே யொழித்தலை. விருத்தி - தொழில். சரதம் - நித்தியம். வீடு
பெறுவார் சிவயோகிகள். யோகநிலையென்றது - சநகாதிகளுணா
வுணர்த்திய சிவயோகநிலையை.

(௩௯) முதற்றொழிலிருநான்காவன-பண்ணல், பரிவட்டணை.
ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, கையூழ். விளையாட்டு, குறும்போக்கு
என்பன. இசைக்காண மெட்டாவன - வார்தல், வடித்தல், உந்தல்,
புறத்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை என்பன.
வாக்கினான் - வார்த்தான்.

இடையினோடேனைப் பிங்கலீயியக்க மிகந்துமூலம் தொடுத்தி யக்கி, நடுவுறுதொழிலாற் பிரமரந்திராந்த நடைபெறவிசைக்கு முன் ளாள, மீடறுவீங் காள்கண் ணிமைத்திடாளெயிறு வெளிப்படாள் புருவமேனிமிரான், கொடிததுதுடியாள் பாடலுமதுகேட்டனைவ ருக்குதுகுலமடைந்தார். (௩௮)

கன்னிநாடுடையான் கைதவனெனும்பேர்க் காரணத்தேற்று வானெனத்தா, னின்னிசையறிஞ னுகியுமுன்போ லியம்புவாளு ருப்படுகின்றான், முன்னவனருளாற் றன்மணக்கோட்ட முரண்கெ டப்பொதுமையானோக்கி, யின்னவடானே வென்றனளென்ற ன் னையவாறனைவரு மொழிந்தார். (௩௯)

கரியுரைமொழிந்த கைதவனிலங்கைக் கைதவப்பாடினிகழுத் திற், புரிசுழன்மாதை யிருத்தெனவிருத்தும் போதுமை யிடங்காந் திருந்த, வரியநாவலரீ தற்புதமீதற் புதமென வறைந்தவைகாண, விரிகதிர்மின்போன் மறைந்தனரயாரும் வியந்தனர் பயந்தனன் வேந்தன். (௪௦)

செங்கணைநழுகாடலீதென்றேயாவருந்தெளித்தனரேத்தி யங்களுயகர் தங்கருணையின் றிறனுமடியவான் பையுந்துக்கித் தங்களுருவிபெருகவானந்தத்தனிப்பெருஞ்சலதியிவாழ்ந்தார் வங்கமேல்வந்தாள் பிடர்மிசையிருந்தமாணிமுழவிறவியைமன்னன்.

இறக்குவித்தவட்கு முந்தமுத்தார மெரிமணிக் கலன்றுகில்வரி சை, பெறக்கொடுத்தேனை யவட்குமுண்மகிழ்ச்சி பெறச்சிலவரிசை தந்தவையிற், சிறக்கவந்தொருங்கு வைகிவானிழிந்த தெய்வத்தகோ யில்புக்கிருந்த, வறக்கொடியிடஞ்சேர் பெரும்புலவோர்க்குமருங்கல னுதிகணல்கா. (௪௧)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

மன்னவர்வலிகளெல்லாதெய்வத்தின்வலிமுன்னில்லா வன்னமா தெய்வஞ்செய்யும்வல்யெலாமான்மூன்றட்ட முன்னவன்வலிமுன்னில்லாவெனப்பலர்மொழிவதெல்லா, மின்னபாண்மகளிற்காணப்பட்டதென்றிறும்பூதெய்தா. (௪௨)

(௩௮) உள்ளாளம் என்றது-இச்செய்யுளிற்கூறிய இலக்கணத் தோடு கந்தருவராற்பாடப்படும்பாட்டு, (௩௯) கைதவன் = தவவகை கூடினவன் - வஞ்சகன். (௪௧) சலதி - கடல்.

(௪௨) தெய்வம் - என்றது - விஷ்ணுமுதலியதேவர்களை.

பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்தபடலம். ௩௮௭

மின்னியல்சடையினுனை விடைகொடுவவருஞ்செய்தேகி
யின்னியமியக்கஞ்செய்யவெழில்கொடன்கோயிலெய்தித்
தொன்னி திபெற்றான் போலச்சுருணபாண்டியனைப்பெற்று
மன்னியமகிழ்ச்சிவீங்கவைகினுனிராசராசன். (௧௪)

இசைவாதுவென்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்டலம் ௧௩ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௧௬௨.

நாட்பத்தைநீதாவது,

பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்தபடலம்.

ஆறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இருளைக்கந்தரத்தில்வைத்தோன்றன்னிடத்தென்றமன்பின்
மெருளைத்தத்தவட்குமாறந்தெரிவையையிசையால்வெல்ல
வருளைத்தத்தளித்தவண்ணமறைத்தனத்தாயப்பன்றிக்
குருளைக்குமுலைத்தாவிகொடுத்தவாமெடுத்துச்சொல்வாம். (௧)

முறையெனவிமையோர்வேண்டமுளைத்தஞ்சயின்னுசான்று
யுறையெனமிடற்றில்வைத்தவும்பரான்மதுரைக்காரர்
திறையெனவெறிநீர்வையைத்தெற்குருருவிருந்த
துறையெனவுளதோர்செல்வத்தொன்மணிமரடமூதார். (௨)

சருநாதனாதிவானோர்தங்குருவிருந்துகோற்பக்
குருநாதனைப்பேர்பெற்றுக்கோதிவாவரத்தந்தேற்றில்
வருநாதன்சித்திரத்தேர்வலவருருடனாகஞ்சத
சிருநாதன்பரவவைகியிருக்குமசகிறத்தவூரில். (௩)

சகலனென்றொருவேளாளனவன்மனைசகலையென்பா
சகலருங்கற்பினுள்பன்னிருமகப்பெற்றுள்செல்வப்
புகலருஞ்செருக்காலன்னபுதல்வரைக்கடியாராகி
யகலருங்களிப்புயீதூரன்பினுல்வளர்க்குநாளில். (௪)

(௧) கந்தரம் - கழுத்து. மாறந்தெரிவை என்றது - ஈழப்பாடி
னியை. குறளை - விலங்கின்குட்டி. (௨) திறை - இறைப்பணம்.

(௩) தருநாதன் - இத்திரன். குரு - பிரகஸ்பதி. சித்திரத்தே
ர்வலவன் - சித்திராதன் என்னுமோர் கார்த்தருவன். கஞ்சத்திரு-
இலக்குமி.

தந்தையுத்தாயுமாயத்தறுகண்மிக்குடையாகி
மைத்தரும்வேடரோடுகடவெங்கானில்வந்து
வெத்தொழில்வேட்டஞ்செய்வார்வெயில்புகாப்புதற்கீழேய்தி
யைந்தவித்திருந்துறோற்குங்குரவனையங்குண்டார். (௫)

கைத்தலம்புடைத்துக்குக்கல்லும்வெம்பாழும்வாரி
மெய்த்தவன்மெய்யிற்றாக்கவீசிஞர்வினையெவல்லு
முத்தமன்வீக்கஞ்செய்தார் தவத்தினுக்குவரென்றுன்னிச்
சித்தநொத்தினையவஞ்சத்தீயரைசெயிர்ந்துநோக்கார். (சு)

தொழுத்தொழின்மறத்துவேடத்தொழிலுழ்த்துழல்வீர்நீர்மண்
னுமுத்தொழிலுடையநீராற்பன்றியினுதரததெய்திக்
கொழுத்தழலினையவேனக்குருளையாய்த்தந்தைதாயை
யிழத்தலமுறுமினென்னாவிட்டனன்கடியசாபம். (௭)

பாவத்தையனையமைத்தர்பன்னிருபேருமஞ்சிச்
சாவத்தையேற்றெப்போதுதணிவதிச்சாபமென்ன
வாவத்தையகற்றுமீசனருட்கழனினைத்தவந்த
கோவத்தையுனிவுசெய்தக்கடவுளர்குரவன்கூறும். (௮)

என்னையாளுடையகூடலேகராயகனையுங்கட்
கன்னையாழ்முலைந்தாவியளித்துமேலமைச்சராக்கிப்
பின்னையானந்தவீடுதருமெனப்பெண்ணோர்பாகன்
றன்னையாதரித்தோன்சொன்னான்பன்னிருதநயர்தாமும். (சு)

தொன்மைசால்சுருவிருத்ததுறையதன்புறத்தவான
பன்மைசால்கானவாழ்க்கைப்பன்றிகட்காசாய்வைசுந்
தன்மைசாறனியேனத்தின்றன்பெடைவயிற்றிற்சென்று
வன்மைசால்சுருளையாகிப்பிறந்தனர்வழக்கான்மன்னோ. (௧0)

ஆனகாளொருநாளெல்லையாசருக்காசனான
மீனவன்பு துரைநீங்கிமேற்றிசைக்கானநோக்கி

(௫) தறுகண் - கொடுமை. குரவன் - பிரகஸ்பதி. ஐந்துவன்
றது - புலன்களின்மேனிற்றொற் பண்பாகுபெயர். (சு) பால்-பருக்
கைக்கல். உவர் - இவர்கள் வீக்கம் - ஆழிவு.

(௭) கொழுத்தொழில் மறந்துஎன்றது-தாம்பிறந்த வேளாளக்
குலத்திற்குரிய, பெரியோரைவழிபடலைக் கைவிட்டமையை, ஏன்மீ-
பன்றி. அலமுறல் - வருத்தல். (௮) ஆவத்து - இடைபூறு. கடவு
ள் - தேவர். (௧0) கானவாழ்க்கை - இது இடைப்பிறவால்.

(௧௧) மானம் மா - பெரியமிருகம். அடவி - காடு. தண்டா-
நீங்காத.

பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தபடலம். ௩௮௯

மானமாவேட்டஞ்செய்வான்மத்தமாவுகைத்துத்தண்டாச்
சேனைதன்புறம்பேமொய்ப்பச்செல்கின்றான்செல்லுமெல்லே. (௧௧)

மாவழங்கிடங்கடோவல்லதோல்வன்காலொற்றர்
பாவடிச்சுவடுபற்றிப்படர்ந்துநாறழல்புலால்வாய்த்
தீவியியுழுவையேனத்திரிமருப்பிரலைப்புல்வாய்.
மேவிடனறித்துவல்லேவிரைத்துவந்தெதிரேசொண்ணார். (௧௨)

மறத்துறைவேட்டமாக்கள்வல்லேபோயொடியெறிந்து
புறத்துவார்வலைகள்போக்கிராயன்புறம்புபோர்ப்ப
ஈறைத்துமாவொதுக்கிரீட்டும்படைஞராய்நிரைசூழ்நிற்ப
வறத்துறைமாறாக்கோலாளுனைமேல்கொண்டுகிற்ப. (௧௩)

சில்லரித்துடிகோடெங்குஞ்செவிடுறச்சிலையாநிற்ப்ப
பல்வகைப்பார்வைகாட்டிப்பயில்விளியிசையாநிற்பர்
வல்லியமிரலைமையன்மானினம்பெருளாநிற்ப
வில்லிறவலித்துவாங்கியிவெங்கணைகடூர்த்தார். (௧௪)

கல்லிலைத்துறை.

செறித்தமான்முறித்ததாள்சிறைத்தசென்னிசெம்புனற்
பறித்தவாறுவெண்ணிணம்பரிந்துவீசுகையிறு
மறித்தவேழுயர்த்தவேழமாண்டவெண்குவல்லியம்
பிறித்தவாவியோடும்வாய்பிளத்தவாய்விழுத்தவே. (௧௫)

தொட்டபுற்கிழங்குவாடைதொடலினாத்துகண்ணியுட்
பட்டவும்பொறித்துவைத்தபார்வைவீழ்த்தடுத்தவுங்
கட்டியிட்டவலைபிழைத்துஞமலிகெளவநின்றவு
மட்டிலாதவொட்டினின்றும்எனவேலின்மாய்த்தவே. (௧௬)

(௧௨) தோல்வன்கால் - தொடுதோல்மாட்டிய முருட்டுக்கால்க
ள. அழல் - கோபத்தின்மேல்நிறைவால் உவமையாகுபெயர். திரிம
ருப்புஇலை - திரிகியகொம்புகளையுடையகலைமான். புல்வாய்-மான்.
(௧௩) மறம் - கொலைத்தொழில். ஒடிஎறிதல் - மூலைபோக்குத
ல். வார்வலை - வாராலாகியவலை. அறம் - தூல்மேனிற்றலால் தா
னியாகுபெயர். (௧௪) சில்லரி - ஒலிக்கும் ஒருகட்டை. சில் - ஒலி.
பார்வைகாட்டல்-புலிபோலப் புலியையும் மான்போல மாளையும்
காட்டுதல். பயில்விளி - அம்மிருகங்கள் தம்முள்ளைக்குஞ் சைகை
போலவிளித்தல். (௧௫) ஏழுயர்த்தவேழம் - ஏழுமுழமுயர்த்தயானை.
(௧௬) தொட்ட - கல்லிய. புற்கிழங்கு என்றது - பார்வைவலை
களைப்போல மிருகங்களைப் படுக்குங் கருவியாய்நின்ற, ஓர்புல்லின்
கிழங்குகள்.

* பிரித்த என்பது எதுகைகோக்கிப், பிரித்தனை நின்றது.

(௧௬) தொட்ட - கல்லிய. புற்கிழங்கு என்றது - பார்வைவலை
களைப்போல மிருகங்களைப் படுக்குங் கருவியாய்நின்ற, ஓர்புல்லின்
கிழங்குகள்.

பட்டமாவொழிந்துநின் நமறவிலங்குபல்சில
வட்டமாவனைத் தடுத்தவலையினுந் தியப்புறத்
தெட்டினின்றகொலைஞர்மேலெதிர்ந் துமீளவெயில்வனைத்
தொட்டினுரைமலையுமாப்பொறிக்கணங்கொளத்தவே. (கௌ)

வல்லியந்தொனைத்தகன்றுமான்றொனைத்தகன்றுவெங்
கல்லியங்குமெண்கினைத்தொனைத்தகன்றுகயவுவாய்
வெல்லிபந்தொனைத்துமள்ளர்விட்டவாளியிங்ஙனஞ்
சொல்லினுங்கடித்துபோய்த்துணித்தமாவளப்பில. (கௌ)

மடுத்தவாளியிற்பிழைத்துவலையெழுட்டியப்புறத்
தடுத்தமானவெளவியலைத்துநின்றவாநிரா
ஞடுத்தபாசவலையினின் றுமுய்குவாரையொய்யெனத்
தடுத்தவாவினைத்துநின்றதையலாரையொத்தவே. (கௌ)

மதியைநேர்வகிர்ந்துகொளவியனையவான்மருப்புவெங்
கதியவேழமீதுதாதுகாலுநீலமுக்கையினி
னுதியவேனுழைத்தசெம்புணாழில்வீழுமுதிநீர்
முதியகானவரையின்மீதுமொய்த்ததீயையொத்தவே. (௨௦)

மள்ளரோசைதுடியிளேசைவயிரிளேசைவாளிபோய்த்
தள்ளவீழ்விலங்கிளேசைதப்பியோடுமானின்மேற்
றுள்ளுநாய்குரைக்குமோசைகானமூடுதொக்குவா
னுள்ளுலாயுடன்றொலிக்குமுருமிளேசைபுரையுமால். (௨௧)

இன்னவேறுபல்லிலங்கெலாமலைத்திலங்குவேன்
மன்னரோறுதென்னர்கோமகன்குடக்கினேருவா
னன்னபோதொரோனமேனவாசிருக்குமடவிவாய்
முன்னரோடிவந்துநின்றவந்தசெய்திமொழியுமூல். (௨௨)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

எங்களுக்கரசேகேட்டியிங்குளவிருகமெல்லாந்
திங்களுக்கரசன்சொன்றுவருகின்றனென்றுசெப்ப

(கௌ) எயில் - மதில். ஒட்டல் - போர்செய்தல். (கௌ) கல் என்
றது - மலைகளை. கயவுவாய் - பெரியவாய். சொல் - முதிவர்களிடுஞ்
சாபம். பாசம் - ஆணவமலம்.

(௨௦) தாது - மகாந்தம். காலும் - சிந்தும். முறை - அரும்பு.
நீலமுக்கையினில் துதியஎன்பது - பண்புபற்றிய வுலமையாதலால்
விடம்பூசியஎன்னும் பெருளதாய் நின்றது. தாழில் - தானை.

(௨௧) வயிர் - ஊதுகொம்பு. (௨௨) ஏன அரக - பன்றி வேந்தி.

வெங்களிப்படைந்துபன்றிவேந்தனுமடுபோராற்றச்
சங்கையுற்றெழுந்துபோவான்நன்னுயிர்ப்பெடையேனோக்கா. (1)

இன்றுபாண்டியனைநேரிட்டிருஞ்சுமராடிவென்று
வன்றிறல்வாகையோடுவருருவனையோவென்றிப்
பொன்றுவனையோநீயுன்புதல்வரைப்பாதுகாத்து
நன்றிவணிந்துதியென்னநங்கைப்பேடினனுகூறும். (௨௪)

ஆவியங்கேகவித்தவாகமிங்கிருப்பதேயிப்
பாவியோமேனாளித்தப்பறழினைவகுத்ததெய்வ
மாவமராடிவென்றுவருதியேல்வருவேனன்றி
நீவிளித்திடத்துமாய்வேனிழலுக்குஞ்செயல்வேறுண்டோ. (௨௫)

போதுகமெழுகவென்றாப்பொருக்கெனவெழுத்துநீலத்
தாதுறழேனப்பாட்டிதன்புடைதழுவிச்செல்லும்
பேதுறபறழைநூக்கிப்பின்றொடர்த்தனைந்துசெல்லக்
காதெயிற்றெறுழிவேந்தன்காலெனநடந்தானன்றே. (௨௬)

பல்வகைச்சாதுயுள்ளபன்றியின்கணங்கொல்லாம்
வெல்படைத்தருகட்சேனைவீரராய்முன்புசெல்லச்
செல்லெனத்தெழித்துச்செங்கட்டையுமாமென்னு
மல்லல்வாம்புரவிமேல்கொண்டெழுந்தனன்வராகவீரன். (௨௭)

முற்படுதாசியாகநடக்கின்றமுரட்காற்பன்றி
மற்படுசேனைநேரேவருகின்றமன்னர்மன்னன்
வெற்படுதடந்தோள்வன்றாள்வீரர்மேற்சிறிச்செல்லப்
பிற்படவொதுங்கிவீர்பெய்தனரப்புமாரி. (௨௮)

சொரிந்தனசோரிவெள்ளஞ்சொரிந்தனவீழ்ந்தயாக்கை
சரிந்தனகுடர்கொன்புதகர்த்தனவழும்புமுளை
பரிந்தனசேனங்காகம்படர்த்தனவுயிருமெய்யும்
பிரிந்தனவேனலின்றபிறைமருப்பேனவீரர். (௨௯)

(௨௪) நேரிட்டு - எதிர்த்து. (௨௫) ஆவி என்றது—உயிர்போ
ன்ற கணவனை. பறழ் - குட்டி. தெய்வம் என்றது—பழவினையை.
வகுத்தது என்பதில் தவ்விற்றுதொகுத்தல். (௨௬) நீலத்தாதுறழ் எ
னப்பாட்டி என்றது—நீலோற்பலத்தின் மகார்த்தனையொத்த கருநி
றம்வாய்ந்த பெண்பன்றியை. பேதுறல்-மயங்கல். தூக்கல்-தள்ளல்.
காதுஎயிறு - வக்கிரதந்தம். எறுழி - பன்றி. கால் - வாயு.

(௨௮) தாசி-அணி. அம்பு-அப்பென் வலிந்துகின்றது.

(௨௯) படர்த்தல் - பிரிதல்.

பதைத்தன்ரொரியிற்சீறிப்பஞ்சவன்படைமேற்பாய்ச்
சிகைத்தனர்சிலரைத்தள்ளிச்செம்புணல்வாயிற்சோர
வுதைத்தனர்சிலரைவீட்டியுரம்புதைபடக்கோடுன்றி
வதைத்தனர்சிலரைநேரேவகிர்ந்தனர்சிலரைமாதோ. (௩௦)

தாள்சிகைத்தாருஞ்சில்லோர்தலைசிகைத்தாருஞ்சில்லோர்
தோள்சிகைத்தாருஞ்சில்லோர்தொடைசிகைத்தாருஞ்சில்லோர்
வாள்சிகைத்தாருஞ்சில்லோர்வரையறுத்தலரோன்றீட்டு
நாள்சிகைத்தாருஞ்சில்லோர்நராதிபன்சேனைவீரர். (௩௧)

கண்டனர்கன்னிராடுகாவலன்மைச்சர்சீற்றங்
கொண்டனர்முசலநேமிசூற்றெனவீசியார்த்தார்
விண்டனர்மாண்டார்சேனைவீரருமனையவெல்லீப்
புண்டவழெயிற்றுவேந்தைப்புடைநின்றபேடைநோக்கா. (௩௨)

ஏவியசேனையெல்லாமிற்த்தனவினிராஞ்செய்ய
லாவதென்வாளாநாமுமழிவதிங்கென்னைத்தப்பிப்
போவதேகருமமென்றுபுகன்றதத்துணையைநோக்கிச்
சாவதையஞ்சாவேனத்தனியரசொன்றுசாற்றும். (௩௩)

நண்ணறிவுடையராகிதூலொடுபழகினாலும்
பெண்ணறிவென்பதெல்லாம்பேதமைத்தாதலாலுன்
கண்ணறிவுடைமைக்கேற்றகாரியமுரைத்தாய்மான
மெண்ணறிவுடையோர்க்கெல்லாமிழுக்குடைத்தன்றோவீதால். (௩௪)

தூங்கிருள்வறுவாய்ச்சிங்கமிரண்டுறைதுறையின்மாதோர்
வாங்கிருமருப்புக்கேழல்வந்துநீர்பருகிமீளும்
வீங்கிருளுடற்காரேனமொன்றுறைதுறையில்வீரர்
தாங்கிருமடங்கனீர்க்குத்தலைப்படவஞ்சுமன்றே. (௩௫)

அத்திடமர்பின்வந்துபிறந்துளேனாதலாலே
கைத்திடுதாரான்வீரங்கவர்ந்திசைதிசையும்வானும்
வைத்திடவல்லேனன்நிமடித்திடவல்லேனாகிற
பொய்த்திடுமுடம்பேயன்றிப்புருமுடம்பழிவதுண்டோ. (௩௬)

கலிலிலைத்துறை.

நீசில்லெனத்தன்படைதன்னேரிறுத்திநீத்தென்
கானில்லெனவாழ்கருமாவின்கணங்கொல்லா

(௩௧) வான்-கைமேல் நின்றதுவிடாத ஆகுபெயர்..

(௩௫) தூங்கல்-தங்கல், காரேனம் என்பதில்-தருமை பெரு
மைமேல்நின்றது. (௩௬) திடம் - வீரம்.

மூனில்லுயிருண்டனமென்றினியோடல்கூடற்
கோனில்லெனவார்ப்பவன்போலக்கொதித்துநேர்த்தான். (௩௭)

நிலத்தைக்கிளைத்துப்பிலங்காட்டிரியிர்த்ததூன்வான்
நலத்தைப்புதைப்பத்தனியேனவரவுநோக்கி
வலத்தைப்புகழ்த்தான்வியந்தான்சிலவாங்கிவாளிக்
குலத்தைச்சொரிந்தான்பொருளைத்துறைக்கொற்கைவேந்தன். ()

குறித்துச்செழியன்விடுவாளியைக்கோலவேந்தன்
பறித்துச்சிலவாளியைவாய்கொடுபைம்புலென்னக்
கறித்துச்சிலவாளியைக்கால்கொடுதேய்த்துத்தேய்த்து
முறித்துச்சிலவாளியைவாலின்முறித்துநின்றான். (௩௯)

மானம்பொருதுமதியின்வழிவந்தவேந்தன்
ருளம்பொருதுகவிழ்க்கும்புகர்த்தந்திகையி
லூனம்பொருதமுசலங்கொடுத்தேறியுய்த்தா
னேனம்பொருதார்த்தடியேற்றினெழுந்ததன்றே. (௪௦)

தத்திப்பொருப்பைத்துணிக்கென்றுதழன்றிசீற்ற
முந்திக்கதலிக்கொழுந்தண்டெனவூசற்கையைச
சித்திப்பிறவாளையிரோச்சிச்சிதைத்துவிட்ட
முந்திக்கடுத்தேர்மிசைப்பாய்ந்தனன்மூரித்தாரான். (௪௧)

திண்டேர்மிசைநின்றடனேமிதிரித்துவிட்டான்
கண்டேனவேந்தன்விலக்கிக்குங்காலிற்பாய்த்து
தண்டேருடையத்தகர்த்தான்பரிதன்னிற்பாய்த்து
வண்டேறுதாரான்விடவேலவலத்திரித்தான். (௪௨)

சத்திப்படைமேல்விடுமுன்னர்த்தறுகண்வீரன்
பத்திசசுடர்மாமணித்தார்ப்பரிமாவின்பின்போய்
மொத்திக்குடர்செம்புணல்சோரமுடுகிக்கோட்டாற்
குத்திசசெகுத்தான்பொறுத்தானலன்கூடல்வேந்தன். (௪௩)

மண்ணிற்குதித்துவலிகண்டுவராகவேந்தை
யெண்ணித்தலையிற்புடைத்தான்கையிருப்புத்தண்டாற்

(௩௮) பிலம்-பாதலம். பொருளை - தாம்பிரபர்ணி. கொற்கை-
வையைத்துறை. (௩௯) கோலம்-பன்றி. புகர்-புள்ளி. முசலம்-இருப்
புலக்கை. (௪௦) ஊசல்கை-ஊசல்போலாடுத்திக்கை. (௪௧) சத்
திப்படை-வேற்படை. மணித்தார்-கிண்கிணியிலை,

புண்ணிற்படுசெம்புனலாறுபுடவிபோர்ப்ப
விண்ணிற்புகுந்தாண்டுகீறிவிமானமேலாஸ். (௪௪)

வேளிற்கிழவோனில்விளங்கிவியந்துவாரோர்
தேனிற்பொழிபூமழைபெய்யநனைந்துதெய்வக்
கானத்தமுதுண்டிருகாதுகளித்துவீர
வானத்தமுதுண்டாமங்கையர்கொங்கைசேர்த்தான். (௪௫)

கலிவிருத்தம்.

பின்றுணையாயபெடைத்தனியேன
மென்றுணையாயவிருப்பதுகற்போ
வென்றிலனெனுமவ்சம்படைவேன
லென்றிகல்வேந்தையெதிர்த்ததுருத்தே. (௪௬)

விறனவில்பேட்டைவிளிப்பதுவேந்தற்
கறனலவென்றவனாள்வினைமன்னர்க
கிறைமகனானசருச்சானென்றோர்
மறமகனேர்தமராடவளைந்தான். (௪௭)

நனிபொழுதாடமாடினனஞ்சிற்
கனிசினவன்பெடைகாய்சினவேடத்
தனிமகனைத்தரைவீட்டினதாற்ற
வினியிலையென்னவிளைத்துயிர்சோர்வான். (௪௮)

இரும்புசெய்தண்டினயிம்மெனவோசசிப்
பொரும்படைசென்னிபுடைத்துவிளிந்தான்
விருந்தினராயிருவோரும்விமானத்
தருந்திறல்வானமடைத்தனான்றே. (௪௯)

வன்றிறன்மன்னவர்மன்னவனுந்தன்
பொன்றிகழ்மாநகர்புக்கனனிப்பாற்
பன்றிவிழுத்துபருப்பதமாகா
நின்றதுபன்றிரெடுங்கிரியென்ன. (௫௦)

(௪௪) விண் - வீரசுவர்க்கம். சுடர்கீறி என்றது—சூரியமண்ட
லத்தின் வழியேசென்று திவ்யதேகம் பெறுதலை.

(௪௫) வேளிற்கிழவன் - மன்மதன். (௪௭) விறல்-வெற்றி.
விளித்தல்-மாய்த்தல். ஆள்வினை மன்னர்க்கிறைமகன் என்றது-வே
ட்டமாக்களின் தலைவனாகிய சருச்சானை. (௫௦) பருப்பதம் - மலை.
பன்றிரெடுங்கிரி-வராகமலை.

அன்றுதொடுத்ததனுக்கதுபேரா
யின்றும்வழங்குவதும்பரிஸ்தக்
குன்றிலருந்தவர்விஞ்சையர்கோபம்
வென்றவரெண்ணிலர்வீடுறநோற்பார். (௫௧)

கலிநிலைத்துறை.

என்றுகூறியவருந்தமிழ்க்கிறைவனைநோக்கித்
துன்றுமாதவரறிவிலாசஞ்சரவுருவக்
குன்றின்மீதருந்தவரொலங்கோதறநோற்று
நன்றகாரணம்யாதெனக்குறுமுனிநிகழ்த்தும். (௫௨)

வேனில்வேளெனவிளங்குவிச்சாதரென்னுந்
தானயாழ்மகன்புலத்தியன்நவத்தினுக்கிடையூ
ருனபாண்டெயப்பன்றியாச்சபித்தனனறவோ
னெனமாருவோனுய்வதென்றெனக்கெனமுனிவன். (௫௩)

மன்னர்மன்னனாந்தென்னவன்வந்துரின்வணத்திற்
துன்னுபல்வகைவிலங்கெலாந்தோலைத்துனைமாய்க்கும்
பின்னரிவ்வுருப்பெறுகெனப்பணித்தனனியக்க
னன்னவாறுவந்திந்துபின்பழவுருவடைந்தான். (௫௪)

ஆயபுண்ணியவிஞ்சையஞ்சமாய்க்கிடந்த
தூயநீரதால்வ்வரைமீமிசைத்துறந்த
பாயகேள்வியரிறைகொளப்பட்டதெவ்வுயிர்க்கு
நாயனார்மதுரேசருநயந்தவனுறைவார். (௫௫)

என்றகத்தியன்விடைகொடுத்தியம்பினனிப்பாற்
பன்றியேற்றையும்பாட்டியும்பைம்புனத்திட்டிசு
சென்றவீந்தபின்பன்னிருகுருளையுத்திகைப்புற்
றன்மலக்கேளையுழந்தமையாரனந்துரைப்பார். (௫௬)

ஓடுகின்றனதெருமாலுறுவனரிழைத்
தேடுகின்றனதாய்முலைத்தீயபால்வேட்டு
வாடுகின்றனதாகவெம்பசுநனிவருத்த
வீடுகின்றனவெயில்கூடவெதும்புகின்றனவால். (௫௭)

(௫௨) அருந்தமிழ்க்கிறைவன் - அகத்தியமுனிவன்.

(௫௪) பணித்தல் - அருளிச்செய்தல். (௫௫) இறைகொளல்-
தங்கல். (௫௬) ஏறு - ஐகாரச்சாரியைபெற்று இடையில் வல்லொ
ற்றுவிரிந்து ஏற்றையெனின்றது. (௫௭) தெருமால் - சுழல்.

இன்னவா நிவையணங்குறுமெல்லேவல்லல்ல
தென்னராகியதேவர்கடேவரங்கயற்கண்
மின்னனொளொடுமின்னவிர்விமானமீதேறி
யன்னகானகத்திச்சையாலாடல்செய்திருந்தார். (௫௮)

எனமென்பறமுருகனோய்க்கிரங்கினரிச்சை
யானவன்புதந்தத்துயாகந்துவானின்ற
மானவன்புடைப்பேடையின்வடிவெடுத்தயருங்
கானவன்பறழ்கலங்களுர்கலங்கநேர்வந்தார். (௫௯)

கிட்டுகின்றதந்தாயெதிர்குட்டியுங்கிட்டி
முட்டுகின்றனமொய்ப்பனமுதுகுறத்தாவி
யெட்டுகின்றனகால்விசைத்தேறிவனல்லத்தை
வெட்டுகின்றனகுதிப்பனவோடுவமீள்வ. (௬௦)

எனமின்னமுங்காண்பரிதாகியவேன
மானமெய்மயிர்முகிழ்த்திடத்தமுவிமோத்தருளின்
மானமென்முலையருத்திமாவலனும்வன்றிறனு
ஞானமும்பெருந்தகையுற்றுணங்களுநல்கா. (௬௧)

துங்கமாமுகமொன்றுமேருகாமுகமா
வங்கம்பாவையுமானிடயாக்கையவாக்கிக்
கங்கைநாயகன்கடவுளர்நாயகன்சயற்கண்
மங்கைநாயகன்கருணையாந்திருவுருமறைந்தான். (௬௨)

இம்மையிப்பவத்தன்னையாயினிவருபவமுஞ்
செம்மைசெய்தசேதனத்தையஞ்சேதனஞ்செய்தா
ரெம்மையெப்பவத்தாயினுமெனைப்பலவயிர்க்கு
மம்மையப்பராய்க்காப்பவரவராலெவரே. (௬௩)

புனிர்க்குட்டிக்கு முலைகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

படலம் ௫௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௨௫௫.

(௫௮) இச்சை என்றது. இச்சாசத்தியை. (௫௯) அன்புதந்தி
அன்புகூர்ந்து. மானம் - மிகுதி. அஞர்-பசித்துன்பம். (௬௧) எனம்
இரண்டனுள் முன்னையது, திருமாலாகியபன்றியை. பின்னதுசோ
மசுந்தரக்கடவு ளருளுருவாகிய பன்றியை. (௬௨) ரூகரம்-புன்றி.

(௬௩) செம்மை - புனிதம். சேதனம் - அறிவுள்ளது. அசேத
னம் - பகுத்தறிவில்லாதது.

பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கிய படலம்.

சுலிநிலைத்துறை.

தந்தைதாயிழந்தலமருங்குருளையத்தாயாய்
வந்துநாயகன்முலைகொடுத்தருளியவகையீ
தந்தவாநிருமைந்தருமந்திரராகி
பெந்தையார்சிவபுரம்புருத்திருந்தவாநிசைப்பாம். (க)

ஆதிராயகன்றிருவுருமறைந்தபிணைய
கோதிலாநிரண்டேனமாக்குமருங்காலச்
சோதியாநிரண்டருக்கர்போற்றேரூன்றியப்பொருப்பி
லோதியாய்தபல்கலைஞராயொருங்குவீற்றிருந்தார். (உ)

அனையராயவர்வைகுநாளறைபுனற்கூடம்
புனிதநாயகனருட்டிமுயிர்க்கெலாம்பொதுவா
யினியவாவனவென்பதையாவருந்தேற
வனிதைபான்மொழிமங்கைதன்மனானைவினவும். (ங)

வெவ்விலங்கினும்வெய்யவாயசேதனவிலங்கா
மில்விலங்கெயிற்றேனமென்குருளைகட்கிரங்கித்
கைவ்விலங்கினையெய்தநீகருணையாய்முலைந்
திவ்விலங்கறிவகற்றியதியாதெனவிறைவன். (ச)

அகிலவேதமுமாகமபேதமுநம்மைச்
சகலசிவதயாபானென்றுரைசால்பா
லிகலில்சேதனமசேதனமாகியவிரண்டும்
புகலில்வேறலவெமக்கவைபொதுமையவதனாள். (ஞ)

தாயிழந்துவெம்பசித்தழலகஞ்சுடத்தழன்று
காயுமாதபம்புறஞ்சுடக்கானிடைக்கிடந்து

(க) தந்தை என்றது - முற்பிறப்பில் ரிங்கினன்னும் பெயரையு
டைய யசுநினைய பன்றியானை. (உ) அருக்கர் - சூரியர்.

(ங) உயிர்க்கெலாம் என்றது - பிரமன்முதல் பிபீலிகார்த்தங் கா
றுமுள்ள ஆன்மகோடிகளை. (ச) கைவிலங்கு - யானை. ஆய் - தாய்.

(ஞ) அகிலம் - அழிவில்லாதது. ஆகமபேதமென்றது, இருபத்
தெட்டு சிவாகமங்களை. (சு) ஆதபம் - வெயில். (எ) களைவில்பாசம்
என்றது - ஆன்மபோதத்தோடு கலந்துநின்ற ஆணவமலத்தை.

தியுமேனமென் குருளைகடெருமாவிரங்கி
யாயுமா முலையளித் துயிரளித்தனமதனால். (௬)

அளவிலாற்றலுந்திறனுல்லரும்பெற்றக்கல்வி
விளைவுஞாணமுங்கிடைத்தனர்மீனவற்கினிமேல்
வளைவிலாதேகாலமைச்சராய்வளம்பலபெருக்கிக்
களைவில்பாசநீத்தெம்பெருங்கணத்தவராவார். (௭)

என்றுநாயகனாய்க்கிறைகொடுத்தியம்பி
யன்றுமீனவன்கனவில்வந்தாசகேள்பன்றிக்
குன்றிலேனமாமுகத்தராய்ப்பன்னிருகுமார்
வென்றிவீராய்வைகுநர்மிக்கறிவுடையார். (௮)

ஆவரைநின்கடைக்கமைச்சராக்கோடியென்றளவில்
சிவபாஞ்சுடாருன்செயச்செழியர்கோவேந்தன்
கவலநுங்களிப்புடையனாய்க்கண்மலர்தெழுமான்
றவழ்நெடுந்திரைக்கருங்கடறத்திரீத்தெல்லே. (௯)

மாண்டகேள்விசான்மந்திரர்க்குணர்த்தியம்மலைமேற்
காண்டகேனமாவீரரைக்கொணர்கெனக்கருணை
பூண்டகாவலனைமச்சரும்போயவர்க்கண்டு
வேண்டவீரரும்மீண்டிமுரம்மீனவன்றிருமுன். (௧௦)

வந்திறைஞ்சியவராகமாமைத்தரைநேர்கண்
டந்தீமில்லகளிப்படைத்துவேந்தமைச்சியற்கிழமை
தத்துவேறுபல்வரிசையுத்தக்கவாநல்கிக்
கத்துசீறியகடகரிக்கைதவன்பின்னர். (௧௧)

பழையமந்திரக்கிழார்மடப்பனைவபோல்வாரை
விழவுசாலகடிமங்கலம்விதியினாற்புணர்த்தி
யழகிதாமெனநடத்தினானையரும்வீரக்
கழலினாற்கொருகவயமுங்கண்ணுமாய்நடப்பார். (௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

உடம்பாறிரண்டிற்குயிரொன்றெனவொன்றியைவாய்
விடம்பாயாவம்விழுங்குமிறையொத்துநெஞ்சம்

(௧) கடை - திருவாயில். எல்லேஎன்றது - விடியற்காலையை.

(௧௧) கத்து - கட்டுத்தறி. (௧௨) கவயம் - கவசம்.

(௧௩) ஐவாய் - ஐந்துதலை. திடம் - உறுதி. கல்விவிடம்பாடு
நல்கும்பயன் என்றது-இம்மையில் ஒருவற்கு நெற்கல்வி புகழையும்,
பொருளையும் பெருக்கி மகிழ்வுறுத்தி, மறுமையிலும் உயிர்சென்
புரிச்சென்று பயன் தந்து மகிழ்வுறுத்தலை.

பன்றிக்குட்டி களை மந்திரிகளாக்கியபடலம், ௩௬௯

திடம்பாடுகொள்ளவினைவாங்கிச்செழியன்கல்வி
யிடம்பாடுகல் தும்பயன்போன்மகிழ்வெய்தரின்றார். (௧௩)

நல்லாவன்பாலினறுத்தேன்கலந்தென்னப்பன்னூல்
வல்லாருமாகிமதிதுட்பருமாகிச்சோர்வில்
சொல்லாலடையார்மனமுங்களிதூங்கச்சொல்லிப்
பல்லார்பிறர்சொற்பயனூந்துகவாவல்லார். (௧௪)

பழையேமிறையுழ்கொளப்பட்டமென்றேமாப்பெய்தா
ருழையேவல்செயுஞ்சிறார்போலவொதுங்கிவேந்தன்
விழைவேதனைவிடம்போலவெறுத்துவெஃகா
மூல்போலனுக்காகலார்கிழலன்னிரார். (௧௫)

மறுக்குஞ்செயனித்துநடக்கையின்வையத்தோரை
யொறுக்கும்பொருளுப்பணிசேட்வகயினென்னலாரைச
செறுக்கும்பொருளுங்கவாரர்விளைசெல்வமாக்க
ளிறுக்கும்பொருளேயிறைவற்றிவரீட்டுஞ்செல்வம். (௧௬)

மறத்தானவேலான்கனக்கொள்கைதந்நெஞ்சள்வான
ரிறத்தாடிநீடுவெனத்தோற்றரிறுத்தாமற்ற

(௧௪) அடையார்மனமுங் களிதூங்கச்சொல்லி என்றது - வழி
வின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன் தருத
ல், என்னுங்குணங்க ளொருங்கமைந்து பகைவரும்நடப்பினை விரு
ம்பும்வண்ணம் சொல்லும் சொல்லாற்றலை யுணர்த்திகின்றது. பல்
லார்என்றது - பரிசனங்களை. பிறர் என்றது-பகைவர்முதலாயினோ
ரை. கவால் - ஈண்டு, உண்மையுணர்தலின்மேலது.

(௧௫) ஊழ்கொளல் - நன்குமதிக்கப்படல், ஏமாப்பு - இறுமா
ப்பு விழைவு - விருப்பம். ஈண்டு அரசன்விரும்பும் பொருண்மேல்
நன்றது. வெஃகல் - விருப்பம்.

(௧௬) மறுக்குஞ்செயல் நீத்துநடத்தல் - தீக்கொளுத்தல், நஞ்
சுடுதல், திருடுதல், ஆறலைத்தல், குறையாடல், பிறர்மனையத்தல்மு
தலியதீசெயல்களைவிலக்கி அரசன்கோற்கீழ்நடங்கி யொழுதுதல். ம
றுக்கும் பொருளுங்கவாரர் என்றது - தங்கோற் கீழ்வாழுங்குடிகள்
குற்றஞ்செய்யின் அவரைத்துயராக்குதற்பொருட்டுத் துன்பஞ்செய்
தல், பொருட்கோடல், கொல்லுதல் என்னும் மூவகை ஒறுத்தலில்
ஒவ்வாழி துன்பஞ்செய்யும் ஒறுப்பொன்றேயன்றி ஏனைப்பொருள்
கோடல்முதலிய வின்மையை. ஒன்றரைச் செறுக்கும் பொருளுங்
கவாரர் என்றது-பகைவர் பால்திறை கோடலேயன்றி அவர்கருவூல
ப்பொருள் முதலிய கவாரமையை. விளைசெல்வம் - விளைதல்முதலிய
வற்றால்வரும் செல்வம். (௧௭) வானநிறத்தாடி என்றது - ஆகாயத்
தைப்போலப் புகைநிறம்வாய்த் தண்ணாடியை. நிறுத்து என்றது-
அரசனது மனக்கொள்கையை, இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல்
முதலியவற்றா ளளக்காது மனத்தோடு கண்ணுமுகமுங்கலந்தன ஆ
தலால் அவற்றால்ளந்தமையை. இழைத்தல் - செய்தல்.

தறத்தாறெனிலாந்துவான்றெனிலாக்கமாவி
யிறத்தான்வரினுமனத்தானுமிழைக்கவெண்ணார்.

(சுஎ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவாறெழுதும்பன்னிருவோருமீகையுந்தருமமும்புகழுந்
தென்னர்கோமகற்கு வைகலும்பெருகத் திசையெலாம்விசயமு -
டாக்கிப், பன்னகாபரணன் சிவபுரமடைந்து பரண்கணநாதருட்கல
ந்து, மன்னிவீற்றிருந்தார் மன்னர்மன்னவனும் வரன்பதமடைந்து
வீற்றிருந்தான்.

(சுஉ)

பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௫௫ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௨௭௩.

நாற்பத்தேழாவது;

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்த படலம்.

கொச்சகக்கவிப்பா.

வரிக்குருகிப்பத்திரற்குப்பலகையிட்டமணிகண்ட
னரிக்குருளைவடிவானவடல்வீரர்க்காசன்பாற்
பரிக்குமமைசசியலளித்தபரிசுரைத்தாம்பசுபதியாற்
கரிக்குருவிக்குமொழிகேட்டருளடைந்தகதைபகர்வாம்.

(சு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவனிராசராசன்வானவர்க்காசனான
பின்னவன்குமாறானபெருவலிமடங்கலன்னான்
றுன்னலாடுபோசாய்க்குஞ்சுருணபாண்டியனீர்ஞால
மின்னறீர்த்ததற்கோலோசசியீர்க்குடைநிழற்றுநாளில்.

(சு)

ஆற்றல்சாலொருவன்மேனான்றவுமறனேயாற்றி
மாற்றமில்சிறிதுபாவஞ்செய்ததன்வலத்தால்வந்து
தேற்றமில்சயவாயாகிசெனினத்தலாற்காகமாதி
கூற்றெனவூற்றஞ்செய்யக்குருதிசோர்தலையதாகி.

(சு)

(சு) வரி - இசைப்பாட்டு. அரி - பன்றி. (உ) வானவர்க்காச
னனின் - இத்திரபதமடைந்தபின். (௩) மேனான் - முற்பிறப்பு
சயவாய - கரிக்குருவி.

புட்செலாமெளிதாயுறுபாடஞ்சிப்புறத்துள்ளைவகி
யுட்கிளின்வனத்துட்போகிவழிமருங்கொருசார்நிற்குங்
கட்கவிழ்ந்தொழுநப்பூத்தகவிழிணர்மாமேல்வைகி
வெட்கமீதூரச்சாம்பிவெய்துயிர்த்திருக்குமெல்லே. (௪)

விடையவனீறுபூசுமெய்யவன்பூண்டகண்டித்
தொடையவன்புறம்புமுள்ளூந்துயவன்குடையுங்கையி
லுடையவன்றருமதீர்த்தயாத்திரையொழுக்கம்பூண்ட
நடையவனெருவனந்தஹுத்தருநிழலிற்சார்ந்தான். (௫)

இருந்தவன்சிலவாரோக்கியியம்புவானெவர்க்கும்பேறு
தருந்தலந்தீர்த்தமூர்த்தித்தன்மையிற்சிறந்தவன்பு
வருந்தமிழ்மதுரைபொற்றாமரைத்தடஞ்சுந்தரோசப்
பெருந்தகையென்றுசான்றோர்பேசுவராதலாலே. (௬)

ஒரிடத்தினையமூன்றுவிழுப்பமுமுன்னதாகப்
பாரிடத்திலையேனைப்பதியிடத்தொன்றேயென்றுஞ்
சீருடைத்தாகுங்கூடற்செழுநகரிடத்தம்மூன்றும்
பேருடைத்தாகுமென்றற்பிறிதொருபதியாதென்றான். (௭)

இம்மதுரோசன்சேவித்தேத்துவோர்க்கெளியனுகிக்
கைம்மலர்நெல்லிபோலக்கருதியவரங்களுள்ளா
மியம்மையினுடனேநல்குமேனையதலத்துவானே
ரம்மையினன்றிநல்காராதலாலதினென்றான். (௮)

மற்றதுகேட்டுக்கொம்பர்வைகியகயவாய்ஞானம்
பெற்றதுபறவையாகிப்பிறத்ததும்பிறவுந்தேற்ற
முற்றதுநாமிச்சன்மமொழிப்பதற்கறவோனிக்நன்
சொற்றதேயுறுதியென்றுதுணிவுகொண்டெழுந்ததன்றே. (௯)

ஆய்மலர்க்கானநீங்கியாடகமாடக்கூடற்
போய்மலர்க்கனகஞ்சப்புண்ணியப்புனரேயுய்த்தாம்பல்
வாய்மலர்க்கயலுண்கண்ணாண்மணாளனைவலஞ்செய்தன்பிற்
ரேய்மலர்க்கழவினையகத்தினற்றொழுநார்ச்சித்தே. (௧0)

(௪) புறம் - நகர்ப்புறம். உட்கல் - வருந்தல். கவிழிணர்மாம்-
மாமரம்; “கிழிணர்நின்ற மேற்பகைமாவின்” என்றார்பிறர். சாம்பி-
சோர்ந்து. (௫) கடைப்பிடி-ஈறுதொக்குக்கடைஎனநின்றது.

(௭) சீர் - திருவிழாச்சிறப்பு. விழுப்பம் - மேன்மை.

(௧0) அகத்தினற்றொழுது என்றது - மானதபூசையை.

இன்னணமூன்றுவைகல்கழிந்தபினெம்பிராட்டி
தன்னமர்காதலானைத்தாழ்த்தெதிர்நோக்கியைய
வெண்ணையிக்கயவாய்செய்யுஞ்செயலிதன்வரவியாதென்ன
மூன்னவனதன்றன்செய்திவாவெலாமுறையாற்குறு. (கக)

பத்திமைரியமம்பூண்டபறவைமேற்கருணைநாட்டம்
வைத்திமையாதமுக்கண்மறைமுதலொருசேய்க்கன்று
ரித்தியநிலைமைநல்கிறேந்தவெங்குற்றைக்காய்ந்த
சத்தியஞானமித்திஞ்சயத்தினையுபதேசித்தான். (கஉ)

கவிவிருத்தம்.

உவமையற்றவனுரைத்தமந்திரஞ்
செவிமடுத்தலுஞ்சிற்றுணர்ச்சிபோயப்
பவமசற்றிடப்படுகரிக்குரீஇ
கவலைவிட்டான் கழல்வழுத்துமால். (கங)

எண்ணிலாவுயிர்க்கிறைவபோற்றிவான்
றண்ணிலாமதிசசடிவபோற்றியென்
புண்ணியப்பயன்போற்றியங்கயற்
கண்ணிராதநின் கருணைபோற்றியால். (கச)

தெளிதலின்றியேசெய்ததீமையால்
விளியுமென்னையுமாளவ்வேண்டுமோ
வெளியொங்குளாரென்றுதேர்ந்துதேர்ந்
தளியையாவதுன்னருளின்வண்ணமே. (கரு)

உம்மைநல்லறமுடையநீர்மையா
லிம்மையிம்மனுவியம்பினாயிது
வம்மைநன்னெறிக்கேதுவாதலான்
மும்மையுந்நலமுடையமொயம்பினேன். (கஈ)

ஆயினும்மெனக்கையவோர்குறை
தியுள்ளொழுதுசெய்தெனைக்
காயுமானமுக்கழியக்கண்டபே
ரேயெனும்படிக்கெளியனாயினேன். (கஐ)

(கஉ) சேய் - மார்க்கண்டன். மித்திஞ்சயம் - மாணத்தைத் தீ
யிர்க்கும், மூன்றெழுத்தாலாகியதோர் வேதமந்திரம். (கங) பவம -
மறுபிறப்பு. சடிவம் - சடை. (கச) உம்மை - முற்பிறப்பு. அம்மை -
மறுமை. மும்மை - என்முது - உம்மை, இம்மை, அம்மைகளை. மொய
ம்பு-வலி, (கஐ) ஏ-இழிவுக்குறிப்பையுணர்த்து மோரிடைச்சொல்.

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம். ௪௦௩

என்னவக்குரீஇயம்பவெம்பிரா
 னன்னபுட்கெலாம்வலியையாகெனப்
 பின்னுமக்குரீஇதாழ்த்துபேதையேற்
 கின்னுமோர்வரந்தருதியென்றதால். (௧௮)

வலியையென்பதென்மரபினுக்கெலாம்
 பொலியவேண்டுமெப்போதுநீசொன
 வொலியமந்திரமோதியோதிராங்
 கலியைவெல்லவுங்கருணைசெய்கென. (௧௯)

ஆவதாகவென்றமரநாயகன்
 மூவெழுத்தினுன்முடிந்தவம்மனு
 தாவிற்றெய்வதமிருடிசந்தமோ
 டோவிலோசைமூன்றெடுதெருட்டினுன். (௨௦)

ஆறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குருமொழிபயின்றுமுன்வாய்க்குருவிதன்குலனுத்தன்போ
 லருமறைமுதல்வனீர்தவாற்றலாற்பறவைக்கெல்லாம்
 பெருமைசால்வலியானென்னும்பெயரவாயுலகின்மன்னக்
 கருமணிகண்டன்செம்பொற்கணைகழலடிசேர்ந்தன்றே. (௨௧)

இக்கரிக்குருவிதானேற்றெய்தியவாத்தைத்தன்போ
 லொக்கலுமெளிதாவெய்தப்பெற்றதாலுலகின்மேன்மை
 தக்கவனொருவன்வாழ்த்தன்கிளவாழ்வதென்ன
 ரிக்கவரெடுத்துக்கூறும்பழமொழிவிளங்கிற்றன்றே. (௨௨)

மேற்படி-வேறு.

1 சனடிக்கன்பில்லார்போலெளியாரில்லையாவர்க்கு
 11 சனடிக்கன்புடையார்போல்வலியாரில்லையாவர்க்கு
 11 சனடிக்கன்பின்மையினாலெளிதாய்த் திரிந்தவிக்கயவா
 11 சனடிக்கன்புடைமையினால்வலிதாயிற்றேயெவ்வுயிர்க்கும். (௨௩)

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௫௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௨௬௬.

(௨௦) மூவெழுத்தினுன் முடிந்தவம் மதுஎன்றது - திரியம்பக
 1௨ தவை. சந்தஸ் - காயத்திரிசந்தஸ். ஓசைமூன்றாவன - அதுதாத்
 தம் - உதாத்தம், சொரிதங்கள். (௨௧) முன்வாய்-முன்போலக்கூரிய
 வாயளன நின்றலால் பண்புவமத்தொகை. (௨௨) ஒக்கல் - தன்சா
 திப்பறவைகள்.

உ
சிவமயம்,
நாற்பத்தேட்டாவது,
நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

அத்தித்தத்தவிமானமழகியார்
பத்தித்தத்தபறவைக்குமந்திர
சித்தித்தத்திறனிதூராரைக்கு
முத்தித்தத்தகருணைமொழிகுவாம். (க)

தேக்குநீர்வையைநாட்டொருதென்புலத்
தாக்குமாடவைப்பொன்றுளதவ்வயில்
வீக்கும்யாழ்செயுமவண்டுக்குவீழ்நற
வாக்குதாமரைவாலியொன்றுள்ளதால். (உ)

ஆழமிக்ககயந்தலையத்தலை
வாழுமீனமனைத்தையும்வாய்ப்பெய்து
குழந்தைமுத்தீனுத்துறைக்கணை
தாழ்வதோர்செய்யதாண்மடநாரையே. (ங)

சிறியநாண்மழையின்றியசசேயிதழ்
வெறியதாமரையோடைவியன்கரை
யிறைகொணரையிருவினைப்பெளவமும்
வறியதாகிவறப்பவறந்ததால். (ச)

துரைசெறித்தனநோன்சிறைநாரையு
மிரைவிரும்பியவாவியகந்தொரீஇ
விரையவந்தொருகாணிடைவீழ்த்ததாற்
புரையிலோர்க்கிடனாகும்பொங்கர்வாய். (ஞ)

முத்தரானமுனிவர்குழாத்தொடுஞ்
சுத்தவானந்தவாரியுட்டோய்த்துதன்
சித்தமாசுக்ழீஇச்சிவமாகிய
சத்தியத்தவமாமுனிதங்குமால். (சு)

(2) மாடவைப்பு - நகரம். (ங) கயந்தலை - தடாகம். நந்து - சவகு. தாழ்தல் - வசித்தல். (ஞ) புரையிலோர் என்றது தவசிகளை. புரை - குற்றம், (சு) சுத்தவானந்தவாரிஎன்றது - பாஞ்ஞானத்தால் வந்த சிவானந்தவெள்ளத்தை.

கட்பிடெல்லிகுணித்துச்சுதாமாய்
யாப்பமைந்துசுற்றெங்கும்படித்துறைத்
கோப்பமைந்துருளிர்ச்சுதியாமடங்
காப்பமைந்தோர்கயத்தலையுள்ளதால். (௭)

விரைசெய்சண்பகம்பாதிரிவேங்கைதே
னிறைசெய்வஞ்சியிலஞ்சிருராமரா
நிறைசெய்கஞ்சுகநீண்மருதாதியா
வுரைசெய்பன்மாமும்புறத்துள்ளவால். (௮)

அத்தவாவியின்போதோதீர்த்தமென்
றீர்த்தரூலியம்புவதாலிரை
யுத்தவாவுகொடுக்கவெழுந்துமுன்
வந்தநாரையதன்கரைவைகுமால். (௯)

ஆய்த்தமாதவாப்புனித்தத்தடந்
தோய்த்துதோய்த்தங்கெழுந்தொறுந்தோட்புறஞ்
சாய்த்தவார்சடைக்கற்றையிற்றத்துமீன்
பாய்த்துபாய்த்துபுள்வனபார்த்தரோ. (சு)

ஈண்டையித்தவத்தோர்திருமேனியைத்
தீண்டவெத்தவஞ்செய்தனவேகொலென்
ருண்டையீனமக்காசாவெனவிரை
வேண்டுநாராவெறுத்தங்கிருந்ததால். (சுசு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தன்னிகர்தவத்தோர்யாருந்தடம்படித்தேறிநித்த
மன்னியகருமமுற்றிச்சுதியாமடத்திலவைகி
யின்னியாகுடஞ்சுடிவேந்தையுலகங்காத்த
பொன்னியற்சடையான்குடற்புராணதூலோதுகின்றார். (சுசு)

அண்ணலெம்பெருமான்செய்தவருள்வினையாட்டுமாதிப்
பண்ணவன்சிறப்புக்குடற்பழர்பதிச்சிறப்புத்தீர்த்தத்
தெண்ணருஞ்சிறப்புஞ்சேர்த்தோர்க்கெளிவருமிறைவனென்னும்
வண்ணமுமெடுத்துக்கூறக்கேட்டங்குவதியுநாரை. (சுசு)

(௭) குணித்து-வரையறுத்து. கோப்பு-கோவை. (௮) அதோ
தீர்த்தம்-அச்சோததீர்த்தம். இரை-உணவு. அவாவு-விருப்பம்.

(சு) தோட்புறம்-பிடர்.

மடம்படுமறிவுநீங்கிவல்லினைப்பாசம்வீசித்
திடம்படுமறிவுகூர்ந்துசிவபாஞ்சோதிபாதத்
திடம்படுமன்புவாவென்றீர்த்தெழுவெழுந்தூநாரை
தடம்படுமாடக்கூடற்றணிநகரடைந்துமாதோ. (௧௪)

வாங்கியதிரைஞற்பொற்றாமரைபடித்திமையாவேழ்ந்
தாங்கியவிமானமேயதலைவனைத்தாழ்த்துஞ்
தேங்கியவருட்கணைக்கத்தெரிசித்துத்திருமுன்வைகி
யோங்கியகருணைமேனியுள்ஞறத்தியானஞ்செய்து. (௧௫)

இந்நிலையமமுனைவந்தெல்லேனான்றியன்றுபின்னா
னநிலையொழுநாரையாடகமலந்தோய்வான்
வன்னிலைமதிக்குஞ்ஞாங்கர்வந்துழிப்பசியால்வந்து
மின்னிலைவேல்போற்றுள்ளுமீன்கவார்துண்குமென்னு. (௧௬)

சிந்திதுளத்தள்ளிநாதன்றிருவருள்வலத்தாற்பின்ன
ரறிவுவந்தச்சோவிக்தவறப்பெருந்தீர்த்தத்தள்ளே
யெறியுமினருந்தவாசையெழுந்ததேயெனக்கப்போதிப்
பிறவியென்றொழிவதென்னப்போனாடைத்துபின்னும். (௧௭)

சுந்தாச்செம்மல்பாதத்துணைமலரன்பிற்றோய்து
சிந்தைவைத்திருக்குமெல்லேதவருமறையுஞ்செய்யும்
வந்தனைக்கரியாஞராமனரினைவடிவாய்த்தோன்றி
யெந்தமக்கினியாய்வேணும்வாமென்கொலியம்புகென்றான். (௧௮)

கலிவருத்தம்.

செய்யகான்மடநாரையுஞ்சென்றுதாழ்த்
தையனையிப்பிறவியறுத்துநின்
மெய்யுர்வாழ்சிவலோகத்தின்மேவிநா
னுய்யவேண்டுமொன்றின்னமுமுண்டரோ. (௧௯)

வள்ளலென்மரபுள்ளவுமற்றைய
புள்ளுமித்தப்புனிதமலர்த்தடத்

(௧௪) மடம் - டடுமறிவு என்றது—அறியாமையை. வல்லினை
ஆகாமியவினை. திடம்படுமறிவு - ஞானேதயம்.

(௧௫) வாங்கல்-வளைதல். தேங்கிய வருட்கணைக்கத் தெரிசி-
து என்றது—சஞ்சிதகன்மொழிந்தமையை.

(௧௬) எல்லை-நாள். ஞாங்கர்-பக்கம். (௧௭) அஞர்-துன்பம்.

துள்ளமீனுயிருண்ணினெக்காலமுந்
தள்ளொணுதபழிவந் துசரீருமே. (௨௦)

என்றுமித்தடமீனிலவாகநீ
நன்றுசால்வாநல்கெனவெள்ளிமா
மன்றுளானும்வாந்தந் துபோயினான்
சென்றுநாரைசிவலோகஞ்சேர்ந்ததால். (௨௧)

இயங்களைந்துமியம்பவிமானமேற்
புயங்கணஞ்சுமுக்கண்களும்பொற்பவான்
வியங்கொள்பூமழைவெள்ளத் துளாழ்ந்துபோய்
வயங்கொணந்திகணத்தூள்வதிந்ததே. (௨௨)

அன்றுதொட்டின்றளவும்பொற்றாமரை
யென்றுரைக்குமெழின் மலரோடையிற்
சென்றுகைத்துத்திரிகின்றமீனலா
லொன்றுமற்றனநீர்வாழியிர்களும். (௨௩)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

தன்கிளையன்றிவேற்றுப்பறவைகடாமுந்தன்போ
னன்கதியடையவேண்டிற்றேகொலிநாரைசெய்த
வனபினில்வியப்போவீசனருளினில்வியப்போவன்பர்க்
புருவானவீசனன்பருக்கெளிதேதைய. (௨௪)

கவிவிருத்தம்.

மறக்குறும்புகளைக்கட்டுமண்ணின்மே
லறப்பெரும்பயிராக்கீயதன்பயன்
சிறக்கநல்கிடவுண்டுசெருகருவான்
ஹக்கமெய்தியிருந்தான்குணனும். (௨௫)

நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௭ - க்கு - திருவிருத்தம்-௨௩௨௧.

திருவாலவாய்க்காண்டம்.

நார்ப்பந்தொன்பதாவது,

திருவாலவாயானபடலம்.

சோமசுந்தரக்கடவுள் வணக்கம்.

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

பாயுடையார்விடுத்தபழி யழல்வழுதி யுடல்குளிப்பப்பதிகமோ
துஞ், சேயுடையாரணத்தினக்குஞ் செவியுடையாரளவிறந்த திசை
களைட்டுச், தோயுடையார் பொன்னிதழித் தொடையுடையார்வி
டவாவஞ் சுற்றுமால, வாயுடையார் புகழ்பாடப் பெறுவேமேல் வே
ண்டுவதும் மனிதயாக்கை. (க)

அங்கையற்கண்ணம்மையார் வணக்கம்.

வேதனெடுமாலாதிவிண்ணாடர்மண்ணாடர்விரதயோகர்
மாதவரயாவருங்காணமணிமுறுவல்சிறிதரும்பிமாடக்கூட [வி
னாதனிருதிருக்கார்த்தோட் டம்மியின்மேல்வைத்தகய னுட்டசசெல
பாதமலரொழுபிறவிக்கடனீர் தும்புணையென்பர்பற்றிலாதோர். (உ)

மேற்படி - வேறு.

ஒலவாய்மறைகடேருவொருவன்றன்னுலகத்தன்னை
சேலவாயுழலுநாரைக்கருளியசெயலீதம்ம
நீலவாயமணினீர்கண்டனெடியநான்மாடக்கூட
வாலவாயாகச்செய்தவருட்டிற்றெடுத்துச்சொல்வாம். (ங)

சித்திரமேருவென்றதிரண்டதோட்சகுணன்பின்பு
சித்திரவிரதன்சிதாபூடணன்றிண்டேர்வல்ல
சித்திரதுவசன்வென்றிச்சித்திரவருமன்வன்றோட்
சித்திரசேனன்சீர்சால்சித்ரவிக்கிரமனென்போன். (ச)

(க) பழியழல்-அபிசாரயாகத்தின்சுடத்தீ. சேய்-திருஞான சம
பத்தப்பிள்ளையார். ஆரணம் - திருநெறித்தமிழ்வேதம்.

(ங) ஒலம்-ஒலி. நீலவாய்மணி-நீலரத்தினம்; இகில் நீலம் என்
பது நீலனாக் கடைகுறைந்து நின்றது. (ச) சித்திரம் - அழகு.

மணிசெழுதேரிராசமார்த்தாண்டனிராயகுடா
மணியணிமுடியிராசசார்த்தாலவமுதிசந்தா
மணிகிர்துவிராசகுலோத்தமன்மடங்காவென்றி
மணிதிகழ்பொலம்பூணையோதனப்பிரவீணன்மன்றோ. (௫)

இயம்பருத்திறவிராசகுஞ்சரன்பரவிராச
பயங்கரன்கைக்கும்பைத்தாருக்கிரசேனன்பாரைச்
சயங்கெழுதோண்மேலேத்துசத்துருஞ்சயன்வீமத்தேர்
வயங்கெழுமன்னன்வீமபாக்கரவமுதிமாதோ. (௬)

பெய்வளைவிந்தைசேர்ந்தபிரதாபமார்த்தாண்டப்பேர்த்
தெவ்வடுசிலையான்றேர்விக்கிரமகஞ்சுகன்றேரார்போர்
வெளவியசமரகோலாகலெனும்வாகைவேலா
னவ்வியமவித்தசிந்தையதுலவிக்கிரமனென்போன். (௭)

எழில்புனையதுலகீர்த்தியெனவிருபத்திரண்டு
வழிவழிமைந்தராகிவையகங்காத்தவேந்தர்
பழிதவிரதுலகீர்த்திபாண்டியன்றன்பாலின்பம்
பொழிதரவுதித்தகீர்த்திபூடணன்புரக்குநாளில். (௮)

கருங்கடலேழுங்காவற்கரைகடந்தார்த்துப்பொங்கி
யொருங்கெழுத்துருத்துசசீறியும்போடிம்பரெட்டுப்
பொருங்கடகரியுமெட்டுப்பொன்னெடுங்கிரியுநேமிப்
பெருங்கடிவரையும்பேரப்பிரளயங்கோத்ததன்றே. (௯)

அப்பெருஞ்சலதிவெள்ளத்தழிந்தனவழிவிலாத
வெப்பெருமபொழிவாமேழுதீபமுமிவற்றுட்டங்கி
நற்பனசெவ்வலானதிணைகளுநீண்டசென்னிப்
பாப்பதவாகையுமீறுபட்டனவாகவங்கண். (௧௦)

தேனிழிஞ்சலத்திஞ்சொற்செனெடுங்கண்ணிகோயில்
வானிழிவிமானம்பொற்றாமரைவிளையாட்டின்வந்த
கானிழியிவகாந்தங்கரிவரைநாகக்குன்ற
மானிழிவாராகவரைமுதலழிவிலாத. (௧௧)

(௫) ம சாயணி-கேட்டதைக்கொடுக்குமோர் தெய்வமணி.

(௬) வீரசேர் வயங்கெழுமன்னன் - வெற்றிமிகுந்த வீரத
பாண்டியன். (௭) விந்தை-ஐயலட்சுமி. தேரார்-பகைவர்.

(௯) அப்பெருங்கடிவரை - சக்கரவாளகிரி. பொழில் - நாடு;
இது ஈண்டிவகண்டங்களை யுணர்த்துகின்றது நிற்பன செல்வ
வானதிணை - நிலையிற்பொருள், இயங்கியற்பொருள். பரப்பதம்-
உலை. (௧௧) ஈன்-மணம்.

வெள்ளநீர்வறப்பவா திவேதியன் ஞாலமுன்போ
 லுள்ளவாறு திப்பநல்கியும்பரோடிம்பரோணப்
 புள்ளொடுவிலங்குநல்கிக்க திருடற்புத்தேண்மூவர்
 தள்ளருமாபின்முன்போற்றமிழ்வேந்தர் தமையுந்தந்தான். (க2)

கலிவிருத்தம்.

அங்கியைமதிமாபென்னுமாழியுட்
 டங்கியகலையெணுன்கிரட்டிதன்னொடும்
 பொங்கியநிலாமிதிபோலத்தோன்றினான்
 வங்கியசேகரவழுதிமன்னனே. (க3)

தாளணிகழலினன்றங்கனாயகன்
 கோளணிபுரிசைகுழ்கோயில்குழுவோர்
 வாளணிகடிநகர்சிறிதுவைகவைத்
 தாளரியேறெனவவனிகாக்குநான். (க4)

செய்யகோன்மனுவழிசெலுத்துநீர்மையாற்
 பொய்கெழுநிலைப்பகைபுறத்தேடத்தன்
 வையகம்பல்வளஞ்சுரப்பவைகலு
 மெய்கெழுமன்பதைமிக்கவாலரோ. (க5)

பல்குறுமானிடப்பரப்பெலாமொருங்
 கல்குறவிடங்குறைவாகவாய்மதுப்
 பில்குறுதாரினான் பிறைமுடித்தவன்
 மல்குறுகோயிலின்மருங்கெய்தினான். (க6)

கறையணிகண்டனைத்தாழ்த்துகைதொழு
 திறையவரின்னருள்வலியினிர்நிலப்
 பொறையதுவாற்றுவேற்கீண்டிப்போதொரு
 குறையதுண்டாயினதென்றுகூறுவான். (க7)

இத்தனைமாக்களுமிருக்கத்தக்கதாப்
 பத்தனங்காணவிப்பதிக்கனாதியே

(க2) ஆதிவேதியன்-சிவபெருமான்; அல்லது ஆதி - சிவபெருமான், வேதியன், பிரமன் எனப்பொருள் கூறுவதுமொன்று கழி
 ருடற்புத்தேண் மூவர் என்றது—ஒளியுருவாகிய சோமசூர்யாக்
 களிகளை. தமிழ்வேந்தர்-சோசோழபாண்டியர்.

(க3) வங்கியசேகரன்-வம்சசேகரன். (க4) கோள் - நவக்கி
 கம் (க5) மன்பதை - மக்கட்கூட்டம். (க6) அல்கல் - வசித்தல்
 (க7) பத்தனம் - நகரம்.

வைத்திறைசெய்திடும்வரம்புகாண்கிலே
னத்தமற்றதனையின்றறியக்காட்டென்றான். (௧௮)

துண்ணியபொருளினுதுண்ணிதாயவர்
விண்ணிழிவிமானகின்றெழுத்துமீனவன்
றிண்ணியவன்பினுக்கெளியசித்தராய்ப்
புண்ணியவருட்கடலாகிப்போதுவார். (௧௯)

கவிநிலத்துறை.

பாம்பினுற்கடிஞத்திரங்கோவணம்பசுந்தாட்
பாம்பினுற்புரிதூல்சன்னவீரம்பெம்பருவாய்ப்
பாம்பினுற்குழைஞண்டலம்பாதகிண்கிணிராண்
பாம்பினுற்காகங்கணம்பரித்தனர்வந்தார். (௨௦)

வந்தயோகர்மாமண்டபமருங்குநின்றங்கைப்
பந்தவாலவாயாவினைப்பார்த்துநீயிவனுக்
கிந்தமாநகரெல்லையையளந்துகாட்டென்று
ரந்தவானராவடிபணித்தடிகளேவேண்டும். (௨௧)

பெருமவிந்காடியனென்பெயரினில்விளங்கக்
கருணைசெய்தியென்றிரந்திடக்கருணையங்கடலு
மருணயத்துநேர்த்தனையதெயாகெனப்பணித்தா
லுருகெழுஞ்செலவுகமுமொல்லெனச்செல்லா. (௨௨)

கீட்டிசைத்தலைச்சென்றுதன்கேழ்குளர்வாலே
நீட்டிமாநகர்வலம்படநிலம்படிந்துடிலைக்
கோட்டிவாலவாய்வைத்துவேற்கொற்றவற்கெல்லை
காட்டிமீண்டாண்கங்கணமானதுகரத்தில். (௨௩)

சித்தர்தஞ்சினகரத்தெழுந்தருளினுச்செழியன்
பைத்தவாலவாய்கோல்யபடிசுவமெடுத்துச்
சுத்தநேரிமால்வரையினைத்தொட்டகழ்ந்தெடுத்து
வைத்ததாமெனவகுத்தணன்மஞ்சுருழிஞ்சி. (௨௪)

தென்றிசைப்பாங்குன்றமும்வடதிசையிடப்
குன்றமுங்குடக்கேடகநகரமுங்குணபாற்
பொன்றலங்குழித்தெழுபொழிற்பூவணநகரு
மென்றுநாற்பெருவாயில்கட்கெல்லையாவகுத்தான். (௨௫)

(௨௦) கடிஞத்திரம்-அரைஞாண். பசுமை-இன்மை.

(௨௨) உரு-அச்சம் உரகம்-மார்பாற் செல்வது, பாம்பு.

(௨௪) இஞ்சி-மதில்.

அனையநீண்மதிலாலவாய்மதிலெனவறைவர்
நனையவார்பொழினகரமுமாலவாய்நாமம்
புனையலாய்தெப்போதுமப்பொன்னகர்தன்னைக்
கனையவார்கழற்காலினுன்பண்டுபோற்கண்டான் (பு ௭)

கொடிகுணின்மதின்மண்டபங்கோபுரம்வீதி
கடிகொள்பூம்பொழிலின்னவும்புதியவாக்கண்டு
நெடியசோளகைகிரீடம்வாணிழன்மணியாற்செய
தடிகள்சாத்தியகலன்களும்தேவையேறமைத்தான். (பு ௭)

பல்வகைப்பெருங்குடிகளும்பரப்பெலாநிரப்பிச்
செல்வவானவன்புரத்தரன்புரத்தினுஞ்சிறப்ப
மல்லன்மாநகர்பெருவளந்துளும்பிடவளர்த்தான்
றொல்லேநாட்குலசேகரன்போல்வருதோன்றல். (பு ௮)

திருவாலவாயானபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௫௮ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௩௪௭

ஐம்பதாவது,

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அங்கணநூரகமணிர்தருள்வடிவமடைந்தாசகமகிழக்
கங்கணவிடவரவங்கொடுகடிகர்கண்டருண்முறையிதுவாஞ்
சங்கணிகுறையினர்பஞ்சவன்வழிபடுதம்பெயரொழுதியகூர்
வெங்கணைகொடுவளவன்படைமுடுகியவென்றியையினிமொழிவாம்
வெங்கயநீள்கொடிவங்கியசேகரன்வெண்குடைநீழலின்வாய்
வங்கமுலாவியதென்கடன்ஞாலமடந்தையுமாசறுசீர்ச
செங்கமலாலயமங்கையும்வாலியதின்பதுமாலயமே
னங்கையுமோவறமங்கலமானநயம்பெறுவாழ்வுறுநான். (௨)

(௨௭) கோளகை-வட்டம். (௨௮) செல்வவானவன்-குபேரன்.

(௧) வளவன் - விக்கிரமச்சோழன். வென்றி, இது காரியவாகு
பெயராய்த்திருவிளையாடலாகிய காரணத்தை விளக்கினின்றுது.

(௨) ஓவு - ஒழிவு.

வேழமறப்படைகுழுவெதிர்த்தவர்வீறுகெடுத்தடியிற்
நூழவடர்த்திகல்வாகைதொடுத்தலர்தார்புனைவிக்கிரம
சோழன்மதிக்குலநாயகனைப்பொருளுள்கருதித்தொலையா
வரழகடலுக்கிணையாமனிகத்தொடுமாடமருக்கெழுவான். (ங)

கயபதிகாய்சினரபதிபாய்துரகதபதியேழுதலா
வபநிருதோள்வடதிரையினராதிபர்வலிகெழுசேனையினோ
டியநியேறியிழிசையெனவாய்விடவிரதமதேறிநடாஅய்ப்
பயன்மலிகாவிரிந்தியருகேயுறைபதிகொடுமேயினனாள். (ச)

சிலைத்தெழுசெம்பியன்வெம்படைமன்னர்செயிர்த்துமதிக்கடவுட்
நுலத்தவனாட்டினிருத்தெழிலானிரைகொண்டுகுறும்புசெய்து
லர்த்தடமேரியுடைத்துநெர்க்குவரும்பலபண்டமுமா
நிலைத்துமுடுக்கிடுக்கம்விளைத்துமழர்க்கடியிட்டனரால். (ரு)

மாறனரித்தினியென்செய்துநேரியன்வன்படையோவளவின்
பேறியெதிர்த்தமராடினெனக்கரிதிக்குறைபையப்பிறையோ
டாறணிபூணசுந்தரனெந்தையடித்தலமுன்குறுகாக்
கூறியிர்த்துவரம்பெறுகென்றிறைகோயிலடைந்தனனாள். (ஈ)

அடைந்துபணிந்தருணையகனையடியெனாடுவிக்கிரமன்
நெடூர்த்தமராவயற்புலமன்னவர்தொகையொடுபாசறைவாய்ப்
படர்ந்திறைகொண்டனனென்பொரவொத்தபதாதினெனக்கிலையே
ரிடைந்துவரும்படைமிக்கவிடத்தரணவேறுளதோவிறைவா. (எ)

என்னையினிசெயுமாறெனமாறனிர்த்துமொழிந்திடலு
முன்னவன்வானிடைநின்நசரிமொழிந்தருள்வான்முதன்
யன்னவனோடமராடுபினமுமடைந்துதவித்துணையாய்
நின்னதுவாகையென்பொருகின்நனநீயினியஞ்சலென. (அ)

சிந்தைகளித்திருகண்குளித்திருசெங்கைகுவித்திறைவ
னந்திமதிசசடையத்தணனைத்தொழுதன்றுபுறப்படமுன்
வத்தனனெற்றுவனந்திவரைக்கயல்வந்ததுவிக்கிரமன்
வெந்தறுகட்படையென்றரசற்குவிளம்பினனப்பொழுதே. (ஈ)

(ங) பொருளுள் - போர்த்தொழிலைக் குறிக்கும் வஞ்சினம்.

(ச) தூகம் - குதிரை. (ரு) குறும்பு - கொடுத்தொழில். ஆற
லத்தல் - வழிபறித்தல். அடியிடல் - தொடங்கல்.

(ஈ) ஏறி - மேற்சென்று. (எ) பாசறை - படைவீடு.

(அ) நத்திவரை - இடபமலை.

அரசனியம்பலவதிரவலம்புரியலரவலங்குளைமா
 னிரதமணைத்திடவிசைகொடுசிந்தையினிடவலவன்கடவப்
 புரசைநெடுங்கரிதிரையெறியுங்கடல்பொருபரிவிண்டொடுதேர்
 விரைசெய்ந்துத்தொடைவிருதர்கணம்புடைவிரவநடந்தனனால். (1)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அளத்துகுத்திருவாலவாய்மதிலின்புறத்தகழாழிபோல்
 வளைந்தசோழனெடும்படைக்கெதிர்வஞ்சிவேய்த்தெழுபஞ்சவன்
 கிளர்ந்தசேனையதிர்த்துகிட்டினகிட்டியவ்விருபடைஞருங்
 களஞ்சிறத்திடவஞ்சினங்கொடுகைவகுத்தமர்செய்வரால். (கக)

சையமொத்தொழுதேரினாரொடுசையமொத்தெழுதேரு
 மையன்மைக்கரிவீரோடெதிர்மையன்மைக்கரிவீரருங்
 கொய்யுளைப்பரிவயவரோடிகள்கொய்யுளைப்பரிவயவருங்
 கையழற்படைவீசிமின்விடுகாரொணப்பொருவாரோ. (கஉ)

முடங்குவெஞ்சிலைவில்லரோடுமுடங்குவெஞ்சிலைவில்லரும்
 விடங்கலுழ்த்திடுவேலரோடுவிடங்கலுழ்த்திடுவேலரு
 மிடங்கைதோல்வளவானரோடுமிடங்கைதோல்வலவானரு
 மடங்கலேறுமடங்கலேறுமலைப்பதென்னமலைப்பரால். (கஉ)

அரவினன்னிலமம்புயம்பொறையாற்றுமினவனற்றல்கூர்
 பரவியின்னிரைவையமேல்கொடுபோந்தகேரியர்வேந்தனைர்
 விரலியின்னியமுரசியம்பமிடைத்துவெஞ்சுமராடுமா
 றிரவிதன்னெடுமதியவன்பொரவேகினுனிகராகுமால். (க௪)

துள்ளுமாவொலிதானயாறுதுளும்புமாவொலிதூண்டுதேர்
 தள்ளுமாவொலிபடையொடும்படைதாக்குமாவொலிப்பொருநாரத்
 தெள்ளுமாவொலிமன்னர்பைங்கழலேங்குமாவொலிவீங்கியத்
 தெள்ளுமாவொலிவேறுபாடுதிரித்துகல்லெனலாயதே. (க௫)

துடித்தவாளாவென்னவீசியதூங்குகையினவீங்குநீர்
 குடித்தகாரொடுகார்மலைத்திடுகொள்கைபோலவுடன்றுடன்

(க0) உளை - புறமயிர். (கக) வஞ்சி - போர்மேற்செல்வோர்
 ணியுமலை. (கச) அரவு-ஆகிசேடன். வையம் - தேர்.

(க௫) துள்ளுமா, தேர்தள்ளுமா என்பன-குதிரைகளை. தான
 யாறுதுளும்புமா - யானை. இச்செய்யுளில்வரும் ஏனையமா என்று
 மோரொழுத் தொருமொழிகள் பெருமை என்னும்பொருளன.

நிடித்தவாயினவசனியேறினிருப்புலக்கையெடுத்தெறித்
தடித்தசோரியொடாவிசோரவிழுந்தவெஞ்சினவானையே. (கசு)

எய்தவாளிலக்குவார்பிறிதெய்யும்வாளிதமார்புபோள்
செய்தபோதவராண்மைகண்டுசிரித்துவென்றுவியப்பரால்
வைதவாவடிவேலெறித்திடவருவதைக்குறிவழியினற்
கொய்ததார்மறவாளெறித்துகுறைத்துவேறுபடுத்துவார். (கஎ)

பின்னிடாதிருபடையுமொத்தமராடுமெல்லெபெரும்படைச்
சென்னிதன்றுணையானவுத்தரதேயமன்னவர்படையொடுங்
துன்னிஞாலமுடிக்குநாளெழுசுறைதள்ளவகிர்த்தெழும்
வன்னியென்னவுடன்மெறித்தனர்வழுதிசேனையுடைந்ததே. (கஅ)

பின்னிலங்கிலைவாளொடுஞ்சிலைவில்லிழந்தனர்வீரரே
பன்னலம்புனைதேரொடுங்கரிபரியிழந்தனர்பரகரே
தென்னவன்பெருவலியிழந்தனனென்றுசெம்பியன்வாகையுத்
தன்னதென்றுதருக்குமெல்கொடுசங்கெடுத்துமுழக்கினான். (கஆ)

அந்தவேலையின்முன்னருத்தமதருளெனக்குளிர்கடிபுனற்
பந்தர்நீழலளித்துமோடைபடுத்தியும்பகைசாயவே
வந்தவேடரவண்ணமெயொருமானவேடரசராய்வலஞ்
சித்தவாகுலமுழ்குமீனவர்சேனைகாவலராயினார். (உ௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குன்றவில்வேடன்சாபங்குழைவித்துச்சுந்தரேச
னென்றதன்ஞாந்தீட்டியிட்டகூர்ங்கணைகடுண்டி
வென்றனமென்றுவாகைமிலைந்துவெண்சங்கமார்த்து
ன்றவன்சேனமீதுநெறிப்படச்செலுத்தாநின்றான். (உ௧)

அம்முனைவாளியொவ்வொன்றடல்புனைநூறுநூறு
தெம்முனைவீரர்தம்மைச்செகுத்துயிருண்ணோக்கி
யிம்முனைவாளியொன்றுக்கித்துணைவலியாதென்றா
வெம்முனைமறவேற்சென்னியியந்ததுமானமெய்தா. (உ௨)

(கசு) அசனி - இடி. (கஎ) வை-கூர்மை.

(கஅ) உத்தரதேயம்-வடதேயம். குறை-சண்டமாருதம். வன்
னி - உடவாமுகாக்கினி. (உ௨) நூறுநூறு - இதுபண்புத்தொகை
யாய் பதினாயிரமென்னும் எண்மேனின்றது. அதுமானம் - புதை
படக்கண்டு நெருப்புண்டெனவறிதல்.

அன்னகூர்வாளிதன்னைக்கொணர்கெனவதனைவாசித்
 தின்னதுசந்தரேசனெனவரைந்திருப்பதீது
 தென்னவற்காலவாயான்னுணைசசெய்தசெயலென்றஞ்சிப்
 பொன்னிநாடுடையான்மீண்டுபோருவான்போருவானை (௨௬)

செருத்துணையாகிவந்தவுத்தாதேயத்துள்ளார்
 துருக்கரொட்டியர்வேறுள்ளார்யாவருஞ்சூழ்நூரில்லென்
 றுருத்தனரவைதூரீபோர்க்குடைந்தனைபோதியீதுன
 கருத்தெனினுண்மையாவர்கண்ணதன்மானமென்றும். (௨௭)

செல்லலைவருதியென்னாசசெயிர்த்தெழுந்திடியினூர்த்துக
 கல்லெழுவனையதிண்டோட்கௌரியன்படைமேற்சென
 வில்லிறவலித்துவாங்கிவேறுவேறுகிறின்று
 சொல்லினுவகடியவாளிதொடுத்தனர்விடுத்தார் தூர்த்தார். (௨௮)

வடுத்தவாமருமசசெம்புண்மறமகனாகின்ற
 கடுத்தவாமிடற்றுமூக்கட்கண்ணுதற்சாமிதான்முன்
 னெடுத்தவாடகவிலன்னவிருஞ்சிலவாளியொன்று
 தொடுத்தவாடவர்தாம்விட்டசுடுசாந்தொலைத்துப்பின்னும். (௨௯)

பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துமானேரரசாயத்தான்
 பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துவெங்குளிறறைமாய்த்தான்
 பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துவாம்பரியைக்கொன்று
 பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துமானிடரைவென்றுன் (௩௦)

நூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுவெம்பரிமேலெய்தா
 னூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுவெங்கரிமேற்பெயதா
 னூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுதேர்சிறையவிட்டா
 னூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுசேவகரையட்டான். (௩௧)

ஆயிரம்வாளியா னூரூயிரம்பரியைக்கொன்று
 னூயிரம்வாளியா னூரூயிரங்கரியைவென்று
 னூயிரம்வாளியா னூரூயிரந்தேரசாய்த்தா
 னூயிரம்வாளியா னூரூயிரம்பேரைத்தேய்த்தான். (௩௨)

தடித்தனதோளுந்தாளுந்தகர்த்தனசென்னிமண்ணிற்
 படித்தனமடித்தோர்யாக்கைபரிந்தனதும்பைத்தாம

(௩௩) சொல் என்றது-முனிவரிடும்சாபத்தை.

(௩௪) மருமம் - மார்பு.

படித்தனமையல்யானைமாண்டனதாண்டும்பாய்மா
ஒழிந்தனகொடுஞ்சிமான்தேரொதுங்கினவொழிந்தசேனை, (௩௦)

ஆவிமுன்னேகத்தா முமருக்கமண்டலத்தாநேகத்
தாவுவவென்னவாடுதலைபலசிலைவாள்பட்டுக்
கூவியெழுத்துவிழுங்குறைத்தலையாடப்பாதிச
சாவுடனின்னுக்கைகொட்டுவதாளமென்ன. (௩௧)

தறைவிழுத்தனதுசென்னிவீட்டினுர்தம்மைநின்ற
குறையுடற்கைவேக்குத்திறுக்குவகுரவைபாடி
யெறிபடுதலைகள்வாய்மென்றொயிறதுகறித்துவிழ்த்து
சறுவினமார்பந்தட்டிநிற்பனகவந்தயாக்கை. (௩௨)

ஒருவழிபட்டுவீழுமிருதலையொன்றற்கொன்று
மருவியகண்ணைத்தாகிவாலெயிறிலங்குக்குப்
பிரிவறவந்தாய்நீயுமென்றெதிர்பேசிப்பேசிப்
பரிவுறமொழிந்துமோர்துபாடிநின்றாடல்செய்த. (௩௩)

மாகவாறியங்குசேனம்வல்லிருட்குவையினன்ன
காகம்வன்கழுக்குவெம்போர்க்களனிடையலிந்துவீழ்ந்தோ
ராகமேற்சிறகடிக்கொண்டசைவனவேடைநீக்கப்
பாகநின்றாலவட்டம்பணிப்பனபோன்றவன்றே. (௩௪)

வெள்ளமாசசோரியீர்ப்பமிதக்கின்றதேர்கன்வெம்பேய்ப்
பிள்ளைகண்மூழ்கிக்கீழ்டோய்மறித்தெனப்பெயர்ந்துவீழ்வ
தெள்ளுநீர்க்கடலின்மீதுர்சிறைதக்கலநிரையுந்தாக்கித்
துள்ளிமற்றவற்றைசசாய்க்குஞ்சுவமும்போன்றவன்றே. (௩௫)

சுததின்னெருடாலீர்ப்பக்கருங்கொடிசேனந்துண்டங்
கொத்திநின்னெருபாலீர்ப்பக்குடவயிற்றழல்கட்பூதப்
தித்தின்னெருபாலீர்ப்பப்பட்டவராகங்குளி
பொத்திநின்னெருபாலீர்ப்பவைம்பொறிபோலமன்னே. (௩௬)

வைவான்முறங்காறள்ளுத்துணைசசெவியரிசிகொட்டி
வடுவைவேர்மணியின் குப்பையுரையுலக்கைதிண்கோ

(௩௦) ஒழிந்தசேனை என்றது-வில் வாட்சேனைகளை.

(௩௧) குறைத்தலை - கவந்தம். பாதிசசாவுடல் - முற்றுஞ்சாகா
சவுடல். (௩௨) கறித்து - கடித்து. குரவை - கைகோத்தாடல்.

(௩௩) மாகம் - ஆகாயம். வேடை - வெப்பம்.

(௩௪) கொடி - காக்கை. துண்டம் - மூக்கு. கூளி - பேய்.

(௩௫) துடுவை - துடிப்பு. ௨௫ - நட்சத்திரம். மணி - முத்து,
படம் - கதுப்பு.

படுகலங்கடந்தீச்சோரிமத்தகமடுப்பென்றியானைப்
படுகளம்விசயச்செவ்வியமடைப்பள்ளிபாணம். (௩௭)

பிணத்தினைக்கோலிப்புண்ணீராற்றினைப்பெருக்கியுண்பேய்க்
கணத்தினையுதைத்துநாக்கிக்கரையுடைத்தொருவன்பூத
நிணத்தொடுவருமநீர்த்தநேர்படவீருந்துகையா
லனைத்துவாய்மடுக்கும்வைகையருந்தியபூதமென்ன. (௩௮)

புரத்தினுளாய்ந்தகூடற்புண்ணியனெழுதியெய்த
சரத்தினிலவிந்தார்சென்னிக்குற்றழிச்சார்வாய்வந்த
வரத்தினையறுக்கும்வைவேலயற்புலவேந்தர்நச்சு
மரத்தினையடுத்தசந்துங்கதழெரிமடுத்ததென்ன. (௩௯)

மாசறுகாட்சியான்றன்வாளியாலவிந்தோர்தம்மை
மூசுவண்டென்னச்சூழ்த்துமொய்த்தனைபத்தகாளி
காய்சினச்சேனங்காகங்கமுகினம்பற்றியீர்த்துப்
பூசலிட்டொன்றோடொன்றுபோர்செய்வான்றோடங்கிற்றம்ம. (௪௦)

வெஞ்சினமறக்கோணம்பிவ்டுகனைவெள்ளத்தாழ்த்து
வஞ்சினமுறுதன்சேனைமடிந்ததுகண்டுமாழாந்
தெஞ்சினபடையுஞ்சூழவேதிலார்நகையுஞ்சூழ்த்
துஞ்சினமறமுஞ்சூழச்சோழனுமுடைந்துபோனான். (௪௧)

வீல்லொடுமேகமன்னவெஞ்சிலவேடவேந்தன்
மல்லொடுபயின்றதென்னன்மலர்மூசுசெவ்வீனோக்கி
யல்லொடுமதிவந்தென்னவருணகைசிறிதுபூத்துச்
செல்லொடுபகைபோற்கொண்டதிருவுருமறைந்துபோனான். (௪௨)

பாடுவாயளிதேனூட்டும்பைத்தொடைச்செழியன்வென்றிக்
சோடுவாய்வைத்திட்டார்த்துக்குஞ்சரமுகட்டிலேறித்
தோடுவாய்கிழிச்சுங்கண்ணூர்மங்கலந்துவன்றியேந்த
நீடுவார்திரைநீர்வேலநீண்மதினகரிந்புக்கான். (௪௩)

எண்ணடியாசிரியவீருத்தம்.

சிலைவிற்சேவகஞ்செய்துவாகைவாங்கித்திருவளித்தசேவகற்கு
ச்சிறந்தபூசை, நிலைவித்தாய்மணிப்பொலம்பூணிறுவிச்சாத்திநிழல்வ்

(௩௮) நூக்கி - தள்ளி. (௩௯) புரத்தினுளாய்ந்த கூடல் என்
றது-காசி, அயோத்தி, மாயை. காஞ்சி, அவந்திகை, துவாரகைமுத்
லியவற்றிற்கும் மேற்பட்டுநிற்கும் மதுரையை. (௪௧) துஞ்சினமறம்
என்றது - தோல்வியை. (௪௩) வென்றிக்கோடு - ஜயசங்கம்.

ரிக்கும்வெயின் மணியானெடியமேரு, மலைவிறுநென்னவரிச்சிலை
யுநாமம்வரைந்தகடுங்கூர்ங்கணையும்வனைந்துசாத்தி, யலைவித்தாழ்கட
லுலகுக்ககலச்செங்கோலறம்பெருக்கும்வங்கியசேகரனாண்ணல்.

சந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௫௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௩௧௩.

ஐம்பத்தொன்றாவது,

சங்கப்பலகைத் தந்தபடலம்.

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

வேடுருவாகிமேருவில்லிதன்னுமக்கோலெய்
தாடமராடித்தென்னனுபகைதூரந்தவண்ணம்
பாடினஞ்சங்கத்தார்க்குப்பலகைத்தவரோடொப்பக்
கூடிமுத்தமிழின் செல்வம்வினக்கியகோன் கைசொல்வாம். (க)

வங்கியசேகரன்கோல்வாழுநாண்மேலோர்வைதற்
கங்கையந்துறைகுழ்கன்னிக்கடிமதிந்காசிதன்னிற்
பங்கயமுளரிப்புத்தேன்பத்துவாம்பரியாவேள்வி
பங்கவர்மகிழ்ச்சிதூங்கமறைவழிபோற்றிச்செய்தான். (உ)

பாப்பியவழிநாணன்னீராடுவானீண்டவீணை
பாப்பிசைவாணிசாவித்திரியெனுநங்கைவேத
வாப்பிசைமனுவாங்சாயத்திரியெனுமடவாரோடும்
பாப்பிசைக்கங்கைநோக்கிப்படருவான்படருமெல்லை. (ங)

நானவார்குழலினாய் மூவரினாவின் செல்வி
வானவாறியங்கும்விஞ்சைமாதரானொருத்திபாடுங்
கானவாறுள்ளம்போக்கினின்றனன்கமலயோனி
யானவாலறிவனெகியந்திக்கரையைச்சேர்ந்தான். (ச)

(சச) அலைவி - ஐம்பகை. இதனை முன்னர்காண்க.

(க) நாமக்கோல்-திருப்பெயரெழுதிய அம்பு. (உ) கோல்வாழு
நாள் - செங்கோல் செல்லுங்காலை. கன்னி - அழிவில்லாத.

(ங) வழிநாள் - பின்னாள். வரம்பு - வரப்பெனவலிந்துகின்ற
து. வீணை என்றது-பேரியாழ், மகரயாழ், சடோயாழ், செங்கோட்டி
யாழென்னு நால்வகையாழினை. (ச) நானம் - வாசனை.

நாமகள்வரவுதாழ்ப்பநங்கையரிருவரோடுங்
தாமரைக்கிழவன்மூழ்கித்தடங்கரையேறுமெல்லைப்
பாமகள் குறுகியென்னையன்றிரீபடித்தவாறென்
னெமனவெகுண்டாஸ்கேட்டவம்புயத்தண்ணல்சொல்வான். (௫)

குற்றநின்மேலதாகநம்மைநீகோபங்கொள்வ
தெற்றெனவினையதீங்கையெண்ணுமாக்கடோற்ற
முற்றனையொழித்தியென்னுவுரைத்தனன்சாபமேற்கும்
பொற்றொடிமடந்தையஞ்சிப்புலம்புகொண்டவலம்பூண்டாள். (௬)

ஊனிடாகன்றோயுன்னொயிர்த்துணையாவேனிந்த
மானிடயோனிப்பட்டமயங்குகோவென்னவண்டு
தேனிடையழுந்திவேதஞ்செப்பும்வெண்கமலச்செல்வி
தானிடாகலநோக்கிச்சதுமுகற்றலைவன்சாற்றும். (௭)

முகிழ்தருமுலைநின்மெய்யாமுதலெழுத்தைம்பத்தொன்றிற்
றிகழ்தரும்ஆகாராதிஹாகாரமீருச்செப்பிப்
புகழ்தருநாற்பத்தெட்டுநாற்பத்தெண்புலவராகி
யகழ்தருகடல்கூழ்ஞாலத்தவதரித்திடுவவாக. (௮)

அத்தகுவுருணமெல்லாமேறியின்றவற்றவற்றின்
மெய்த்தகுதன்மையெய்திவேறுவேறியக்கந்தோன்ற
வுபத்திடும்அகாரத்திற்குமுதன்மையாயொழுநாதர்
முத்தமிழாலவாயெம்முதல்வரம்முறையான்மன்னோ. (௯)

தாமொருபுலவராகித்திருவுருத்தரித்துச்சங்க
மாமணிப்பீடத்தேறிவைகியேநாற்பத்தொன்ப
தாமவராகியுண்ணின்நவரவர்க்கறிவுதோற்றி
யேமுறப்புலமைகாப்பானென்றனன்கமலப்புத்தேள். (௧௦)

அக்காரநாற்பத்தெட்டுமவ்வழிவேறுவேறு
மக்களாய்ப்பிறந்துபன்மாண்கலைகளின்வகைமைதேர்த்து
தொக்கவாரியமுமேனைச்சொற்பதினெட்டுமாய்ந்து
தக்கதென்கலைதுண்டேர்ச்சிப்புலமையிற்றலைமைசார்ந்தார். (௧௧)

(௬) மாக்கள்தோற்றம் - மானிடப்பிறவி. (௭) ஊனிடர் - பிற
வித்துன்பம். (௮) முகிழ் - தாமரையரும்பு. மெய் - தேகம். முடி
லெழுத்து - உயிரும்மெய்யுமாகிய வெழுத்துக்கள்.

(௯) வருணம், எழுத்து. (௧௧) பல்மாண் கலைகளின் வகை
மை என்றது - பலவகைப்பட்ட, அறம்பொருளின்ப லீடுகளையுணர்
த்து தூய்மையுண்ணியபொருள்களை. ஆரியம் - வடகலை.

சுழுமணியிரம்பேய்தகலன்பலவன்றிக்கண்டிக்
கொழுமணிக்கலனும்பூணுங்குளிர்நிலாநீற்றுமெய்யர்
வழுவறத்தெரிந்தசெஞ்சொன்மாலையாலன்றியாய்ந்த
செழுமலர்மாலையா லுஞ்சிவார்ச்சனைசெய்யுநீரார். (கஉ)

புலந்தொறும்போகிப்போகிப்புலமையால்வென்றுவென்று
மலர்ந்ததன்பொருநைநீத்தவளங்கெழுநாட்டில்வந்து
எலத்தருதிருவினான்றறிநிறிதிசுசெழியன்செங்கோ
னலத்தருமதுரைநோக்கிநண்ணுவார்நண்ணுமெல்லே. (கஉ)

பற்பலகலைமாண்டேர்ச்சிப்பனுவலின்பயனாய்நின்ற
வற்புதமூர்த்தியெந்தையாலவாயடிகளங்கோர்
சுற்பமைகேள்விசான்றகல்வியின்செல்வராசிச்
சொற்பதங்கடந்தபாதமிருநிலந்தோயவந்தார். (கச)

ஐவ்விடைவருகின்றாரைநோக்கிராரைநீவி
ரெவ்விடைநின்றும்போதுகின்றனிரென்னவன்றார்
வெவ்விடையினையீர்யாங்கள்விஞ்சையாடைந்தோர்பாவம்
வெளவிடுபொருநைநாட்டின்வருகின்றேமென்னலோடும். (கரு)

சுனிவருபுலவர்நீலிர் தண்டமிழாலவாயெங்
சுனிவருசுருணைமூர்த்திகளைகழலிறைஞ்சல்வேண்டு
நீனிவருகென்னநீரேயெங்களுக்களவில்லேகாடி
ஏனிவருவினைகடர்க்குஞ்சுந்தரக்கடவுளென்றார். (கசு)

மறையினொழுமுகும்பன்மாண்கலைகள்போன்மாண்டகைகள்வத்
தறையினொழுமுகஞ்சான்றோர்சூழமீண்டேகிக்கூடற்
சுறையினர்கண்டத்தாரைப்பணிவித்துக்கமந்தாரொற்றைப்
பிறையினர்மகுடந்தோற்றாதறிஞராய்வந்தபெம்மான். (கஎ)

விம்மிதமடைந்துசான்றோர்விண்ணிழிவிமானமேய
செம்மலைவேறுவேறுசெய்யுளாற்பரவியேத்திக்
கைம்மையுரியினர்தங்காரோழுதிறைஞ்சிமீண்டு
கொயம்மலர்வாகைச்செவ்வேற்செழியனைக்குறுகிக்கண்டார். (கஅ)

(கஉ) சுழுமணி - சாணைதீர்ந்த மாணிக்கம். (கச) சொற்பதவ
டந்தபாதம் - ஆகமவளவைக்கெட்டாத் திருவடி. (கரு) விஞ்சை
ர் - புலவர்கள். (கசு) தனிவருபுலவர் என்றது - சோமசுந்தர
கவளை. (கஎ) கலைகள் என்றது - வேதாங்கங்களை.

மறமலிகேமிசசெங்கோன்மன்னவன்வந்தசான்றோ
மறமலிகேள்விலோக்கியவைக்களக்கிழமைநோக்கித்
திறமலியொழுக்கோக்கிச்சீரியர்போலுமென்றோ
மறமலியுவகைபூத்தநெஞ்சினுனிதனைசெய்தான். (க +)

திருநகரங்கண்ணிவேயந்தசெக்கரஞ்சுடிநாதன்
மங்கலம்பெருகோயில்வடகுடபுலத்தின்மாதோர்
சங்கமண்டபமுண்டாக்கித்தகைமைசால்சிறப்புநல்கி
மங்கமரத்திருத்திரென்னவிருத்தினுன்றிர்தம்மை. (க -)

வண்டமிழர்வினார்க்குமன்னவன்வரிசைநல்கக்
கண்டொம்புமுங்கிமுண்ணைப்புலவர்க்கழகத்தோரை
மண்டனமுண்டமுண்டுவாதுசெய்தாற்றன்முட்டிப்
பண்டையபுலனுத்தோற்றுப்படருழந்தெய்த்துப்போனார். (உ +)

இனையர்போல்வந்துவந்துமறுபுலத்திருக்குங்கேள்வி
வினைஞருமதமேற்கோண்டுவிய்யவியாயவாதஞ்செய்து
புனவலியிளாப்பவென்றுவைகுலோரொன்றைவேண்டிப்
புனையிழைபாகநீங்காப்புலவர்முனண்ணினாரே. (உ -)

முத்துதூன்மொழிந்தார்தம்மைமுறைமையால்வணங்கியெம்மை
வந்துவந்தெவரும்வாதஞ்செய்கின்றவரிசையாக
வந்தமில்புலமைதுக்கியளப்பதாயெம்மனோர்க்குத்
தந்தருள்செய்திசங்கப்பலகையொன்றென்றுதாழ்த்தார். (உ -)

பாடியபாணந்தன்றுவலியவேபலகையிட்டார்
பாடியபுலவர்வேண்டிப்பலகைத்தந்தருளார்கொல்லோ

(கக) மறம - வெற்றி. அவைக்களக்கிழமை - நல்லவை, நிறை
யவை என்னும் கல்விசசபைபக்டுரிய உரிமைத்திறம். நல்லவை
நிறையவைஎன்றதை - “புகழுத்தருமநெறி நின்றோர்பொய் - காபம்”
புகழுஞ்சினஞ்செற்ற மில்லோர் - நிகழ்கலைகள் - எல்லாமுணர்ந்தோ
ரிருந்தவிடமன்றோ - நல்லாமைவக்குநலன் எனவும், நலனடக்கஞ்
செம்மை நடுவுநிலைநான்குங் - குலனென்றறிவுடையோர் கோழி
புலனில்லோர் - சென்றுமொழிந்தனவுங் கேட்டோர்செறிந்தவிடம்
அன்றோநிறைந்தவவை எனவும்வருஞ்சங்கசெய்யுள்களாலறிந்

(உ0) வடகுடபுலம் - வடமேற்குத்திசை. (உக) மண்டின
நெருங்கினர். (உஉ) மதமேற்கோடலாவது - தாங்கொண்டதை
விடாமை. ஒன்றுஎன்னும் வரையறைப்பண்பு, புலவர் சீர்துக்குந்
நருவிமேல் நிற்தலால் பண்பாகுபெயர்.

(உஉ) முத்துதூல் - முத்துதூல்.

14 யபுலவாரகும்படியொருபடிவங்கொண்டு
பாடியபுலவர்காணத்தோன்றினர்பலகையோடும். (௨௪)

௧5 தரமாயளவிரண்டுசாணதிப்பலகையம்ம
மதியிலும்வாலிதாரும்திரவலியதாரு
16 தியுதும்போல்வார்க்கெல்லாமுழும்வளர்த்திருக்கைக்கு
17 துதமக்களவுகோலாயிருக்குமென்றியம்பியீர்தார். (௨௫)

18 ருநுவாய்வந்தநாவலர்தமக்குவெள்ளைத்
சாமரையமளிதன்னைப்பலகையாத்ருவதென்னக்
காடனைமுனிந்தாரல்லக்கைக்கொடுகளிறுதாவரு
மாணிக்கோயிறன்னைவலேரதுதங்கழகம்புக்கார். (௨௬)

19 றுபூந்தாமரைற்றிறும்பனிதோய்த்தசாந்தச
சேவண்மலர்வண்டுசெழுப்புக்கைபீபமாதி
வேறுபலகையாற்பூசைவினைமுடித்திறைஞ்சிக்கீர
னைறின்கபிலனோடுபரணனுமேறினனே. (௨௭)

20 ருங்கலைவல்லோரெல்லாயிம்முறையேறியேறி
யொருங்கினிதிருந்தாரயார்க்குமொத்திடங்கொடுத்துநாதன்
21 ருஞ்சிறுபலகையொன்றேதன்னுரைசெய்வோர்க்கெல்லாஞ்
22 ருங்குகின்றகலங்காட்டித்தோன்றுதூல்போன்றதன்றே. (௨௮)

மேதருசான்றோர் தூலின்விளைபொருள்விளங்கத்தம்மி
லேதுவுமெடுத்துக்காட்டுமெழுவகைமதமுங்கடும்
போதவைதெளிந்தகின்ளைபூவையேபுறம்புபோந்து
வாதுசெய்வார்கள்வந்தான்மறுத்துநேர்நிறுத்துமன்னே. (௨௯)

கலிவிருத்தம்.

ஆயவாறெண்புலவருமாய்துணர்
பாயகேள்விப்பயன்பெறமாட்சியாற்
றாயபாடொடங்குநர்செய்துகொண்
டேயவாறிருந்தாரத்தவெல்லாவாய். (௩௦)

பலருஞ்செய்தபனுவலுமாண்பொருண்
மலருஞ்செல்வமுஞ்சொல்லின்வளமையுங்

(௨௯) வாவிது - புனித முள்ளது. மந்திரவலி என்றது - அன்
ன்று தன்னினின்று முழும்வளர்த்து இடங்கொடுப்பதாதலின்.

(௩௧) அகலங்காட்டல் - பொருள் விரித்துநிற்பல்.

(௩௨) ஏது - காரணம் காட்டு - உதாரணம். எழுவகை மதமா
வள - உடன்படல். மறுத்தல்முதலியன.

திருவிளையாடற்புராணம்.

குலவுஞ்செய்யுட்குறிப்புமொத்தொன்றியே
தலைமயங்கிக்கிடந்தவத்தன்மையால்.

(௩)

வேறுபாடறியாதுவியந்துநீர்
கூறுபாடலிதுவென்றுங்கோதிலென்
றேறுபாடலிதுவென்றுஞ்செஞ்செவே
மாறுபாடுகொண்டார்சங்கவாணரே.

(௩௨)

மருளுமாறுமயக்கறவான்பொருட்
டெருளுமாறுசெயவல்லகள்வர்சொற்
பொருளுமாமதுரசர்புலவர்மு
னருளுநாவலராய்வந்துதோன்றினார்.

(௩௩)

வந்தநாவலர்வந்திக்குநாவலர்
சிந்தையாகுஞ்செய்யமயக்குறும்
பந்தயாப்பைக்கொணர்கெனப்பாவல்
ரெந்தையீங்கிவையென்றுமுன்னிட்டனர்.

(௩௪)

தூயசொல்லின்பொருளின்றொடர்ச்சியு
மாயநாவலர்வவவர்தம்முது
வாயபாடல்வகைதெரிந்தவ்வவர்க்
கேயவேயெடுத்திந்தனரென்பவே.

(௩௫)

வாங்குசங்கப்புலவர்மனங்களித்
தீங்குநீரெமரோடுமொருத்தரா
யோங்கிவாழ்திரென்றொல்லெனத்தங்களைத்
தாங்குசெம்பொற்றவிசிலிருத்தினார்.

(௩௬)

பொன்னின்பீடிகையென்னும்பொண்ணாமேற்
றுன்னுநாவலர்குழ்மணியாகவே
மன்னினார்நடுநாயகமாமணி
யென்னவீற்றிருந்தாஃமதுரசரே.

(௩௭)

நதியணிந்தவர் தம்மொடுநாற்பத்தொன்
பதின்மரென்னப்படும்புலவோரொலா
முதியவான்றமிழ்பின்னுமுறைமுறை
மதிவிளங்கத்தொடுத்தவண்வாழுநாள்.

(௩௮)

(௩௨) செஞ்சுவே-இது நேரேஎன்னும் பொருள் தந்துநின்றதி.

(௩௪) பந்தம் = தலை.

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.

௪௨௫

கலிநிலைத்துறை.

வங்கியசேகரன்வங்கியருடாமணிதன்னைப்
பொங்கியதேசார்முடிபுனைவித்துப்புவிநல்கி
யிவகியல்பாசவினைப்பகைசாயவிருந்தாங்கே
சங்கியல்வார்குழையானடியொன்றியசார்புற்றான். (௩௬)

சங்கப்பலகைதந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௬௦ - க்கு - திருவிருத்தம்-௨௪௩௨.

ஐம்பத்திரண்டாவது,

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சொற்குவைதேரும்பாவலர்மேவத்தொகுபீட
பற்குவைகண்டத்தண்ணலளித்ததறைந்தேமாற்
ற்குவைதந்தாலுய்குவலென்னுத்தருமிக்குப்
பொற்குவைநல்கும்வண்ணமெடுத்துப்புகல்கிற்பாம். (௧)

மன்னவர்மன்னன்வங்கியருடாமணிமாறன்
றென்னவராகத்திகிரியுருட்டுத்தென்கூடன்
புன்னவான்னங்கண்டறியாதமுடிக்கேற்பப்
பன்மலர்நல்குந்தனம்வைக்கும்பணிபூண்டான். (௨)

மாதவிபாதிரிதாதகிகூவிளமந்தாரந்
காதவிழ்மல்லிகைமூல்லையிலஞ்சிடங்கோங்கம்
தவழ்கொன்றைகாந்தைசெழுங்காவீரந்தன்
போதவிழ்ந்திசெருந்திருந்தம்புன்னாகம். (௩)

முண்டகமென்கடிநீலமுதற்பலமுப்போது
மெண்டிசையுங்கமமும்படிநந்தனமெங்குந்தே
லுண்டிசைவண்டிபடிந்துமுரன்றிடவுண்டாக்கி
வண்டிமிர்சண்பகந்தனமுந்தனிரைத்தாளுல். (௪)

(௧) உவை என்றது - பொற்கிழியை. (௩) மாதவி-குருக்கத்தி.
தாதகி-பூத்தி. இலஞ்சி - முகிழ். வீ-வண்டு. காவீரம் - அலரி.

(௪) வண்டிமிர்சண்பகம் என்றதுஜாதியடை.

பொய்த்திடுதுண்ணிடைமங்கலமங்கையர்பொன்பூண்டா
 ரொத்தெழுசண்பகமொய்த்தவரும்பருடைந்தெங்கும்
 வைத்திடுந்தனவாசம்விழுங்கிணங்கான்று
 பைத்துமலர்த்தனகண்டுமகிழ்ந்துபரித்தேரான். (5)

செருக்கியவண்டுவிழாமலர்கொய்துதெரிந்தாய்து
 செருக்கியவிண்டைநிறைத்தொடைதொங்கெனெடுதாம
 மருக்கிளர்கண்ணிதொடுத்தணிவித்துவணங்காரூர்
 சருக்கியகண்ணுதலார்திருமேனிகவின்செய்தான். (6)

ஆன்னவியன்பொழின்மாமதுரேசாடித்தாழ்வோன்
 பொன்னவீரசண்பகமாலேபுனைந்தபுதுக்கோலந்
 தன்னேவியந்தவரசண்பகசுந்தரர்தாமென்றோ
 முன்னிறைநஞ்சினனிம்பமணிந்தமுடித்தென்னன். (7)

ஆன்னதொர்நாமம்பெற்றனரின்றுமணிக்கூடன்
 முன்னவர்த்தத்தாமமவர்க்குமுடிக்கேற்று
 மன்னதொர்நீராற்சண்பகமாறனென்றேபேர்
 மன்னிவிளங்கினவங்கியருடாமணிதானும். (8)

சண்பகமாறன்சண்பகசுந்தரர்தம்பாடே
 சண்பகமாறன்சண்பகசுந்தரர்தம்பாடே
 பண்பகர்சொல்லார்தம்புடைமாரன்படுபோர்முண்
 டெண்பகவெயவாளுகியவந்தன்றிளவேனில். (9)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மணிதர்வெங்கோடைதீர்க்கும்வசந்தமென்காலும்வேறு
 துனிதவிரிளங்கால்வேண்டுஞ்சோலையுஞ்சோலேவேண்டும்
 புனிதநீர்த்தடமும்வேறுபுதுமலரோடைவேண்டும்
 பனிதருமதியும்வேறுபான்மதிவேண்டுங்காலம். (10)

அண்டவான்றருமேற்சீறிச்சிவந்தெழுந்தாங்குதேமா
 தண்டளிரீன்றுவானந்தைவாரிவந்தகாசு
 கொண்டிடையழுத்திச்செய்தகுழையணிமகளிர்போல
 வண்டினைகொள்ளப்பூத்துமலர்த்தனசெருத்தியெல்லாம். (11)

(சு) இண்டை - தண்டவடிவாகத் தொடுத்தமலை. தொடை -
 சாமாகத்தொடுத்தமலை. தாமம் - கோத்தமலை. கன்னி - வட்ட-
 மாகத்தொடுத்தமலை. வணங்கார் - பகைவர்.

(சு) எண்பக - அளவிறப்ப. (க0) இளங்கால் - தென்றல்.

செங்கதிர்மேனியான்போலவிழ்ந்தனசெழும்பலாச
மங்குலூர்செல்வன்போலமலர்ந்தனசாஞ்சிதிங்கட்
பங்கவன்போல்பூத்தபூஞ்சினைமாவஞ்செங்கை
யங்கதிராழியான்போலலர்ந்தனவிரிந்தகாயா. (௧௨)

தரைகிழித்தெழுநீர்வைகைத்தடங்கரையெக்கரல்கு
லாவமேகலைகுழந்தென்னவலர்ந்துதாதுகுப்பருமன்
பாசத்தழைத்துவெண்முத்தரும்பிப்பொன்மலர்ந்துவாங்குத்
துரைகடற்பவளக்காடுசெய்வனகன்னிப்புண்ணை. (௧௩)

ஊழ்ஞர்போலவெம்பியிலையுதிர்ந்துயிரன்றாரைக்
ஊழ்ஞர்போலவெங்குங்குழைவரத்தழைத்துநீங்கி
வாழ்ஞர்போலக்கண்ணீர்வாரமெய்பசந்துமைய
விசுறலர்போற்பூத்துநெருங்கினமாங்களெல்லாம். (௧௪)

விழைநருகாதலார்தாமெலிவுறமெலித்துநெஞ்சங்
குழைவுறக்குழைந்துறிற்குங்கோதிலாக்கற்பிறாற்போன்
உழையறுங்கோடைதீப்பமரதலைவாடவாடித்
சுழைவுறத்தழைத்துநின்றதழீஇயபைங்கொடிகளெல்லாம். (௧௫)

சேட்டிகைத்தென்காறள்ளத்தெண்மதுச்சிதறத்தும்பி
நட்டிசைமுரலசசாயாநின்றபூங்கொம்பாட
வாட்டியப்புலவனுட்டநகைமுகம்வெயர்வைசிர்தப்
பாட்டிசைத்தாடாரின்றபாவைமார்போன்றவன்றே. (௧௬)

மலர்ந்தசெவ்வந்திப்போதும்வகுளமுழுதிர்ந்துவாடி
புலர்ந்துமொய்த்தளித்தேனக்கக்கிடப்பனவுள்ளம்கக
நலந்தருநல்லோர்செவ்வங்குன்றினுத்தம்பாலல்லென்
மலர்ந்தவர்க்குயிரைமாரியாயினுங்கொடுப்பரன்றோ. (௧௭)

நாறியதண்ணந்தேமாருத்தளிர்கோதிக்கூவி
நாறியசாமர்ப்பேட்டையுருக்குவகுயின்மென்சேவல்

(௧௨) சதிர்-சூரியன். மங்குலூர்செல்வன்-இந்திரன். மங்குல்-
மேகம். மாவம்-குங்குமமாம். ஆழியன்-திருமால்.

(௧௩) எக்கர்-மேடு. அரவம்-ஒலி. ஞாழல் - குங்குமமாம். மாக
சம்பசிய இலைகள். (௧௪) குழை - தளிர். கண்ணீர் - கண்களினின்
பூஞ்சிதழ்மீர்; கள்ளாகியமீர். பசந்து-பசுமையாய்; பசிலைபூத்து.
அலா - அல்லாதவர். (௧௫) திகை - திக்கு. நீட்டிசை - ஓட்டிசை.
(௧௬) அலம்-துன்பம். உள்ளம்க்க என்றது—பெருத்த எண்ணத்
தை. (௧௭) நாறல்-தளிர்த்தல். மாறியவேந்தன் என்றது—குறுநில
பண்ணரை.

வீறியசெங்கோல்வேந்தன்வெளிப்படத்தேயங்காவன்
மாறியவேந்தன்போலவொடுங்கியமயில்களெல்லாம். (௧௮)

பொங்கரினுழைத்துவாவிபுகுத்துபங்கயந் துழாவிப்
பைங்கடியிலேமுல்லைமல்லிகைப்பத்தர்தாவித்
கொங்கலர்மணங்கூட்டுண்டுருளிர்ந் துமெல்லென்றுதென்ற
லங்கங்கேகலைகடேருமறிவன்போலியங்குமன்றே. (௧௯)

தாமரைகளாஞ்சிதாங்கத்தண்குயின்முழுவமேங்க
மாமருதமருங்கிள்ளைமங்கலமியம்பத்தும்பி
காமாமிசைப்பமுள்வாய்க்கைதைவாளெடுப்பவேனிற்
கோமகன்மகுடஞ்சூழியிருப்பதக்குளிர்நூஞ்சோலை. (௨௦)

கலையினுன்றைந்தவிந்துகாந்தமண்டபத்திற்செய்த
மலையினுமெழுதுமாடமருங்கினுநெருங்குசோலைத்
தலையினுங்கமலவாவித்தடத்தினுந்தண்முத்தார
முலையினுமன்றிக்கோடைமுடிவிடங்காணர்மைத்தர். (௨௧)

நிலந்தருதிருவினான்றமிழன்மணிமாடக்கூடல்
வலந்தருதடந்தோண்மைத்தர்வானமும்வீழும்போக
நலந்தருமகளிரோடுநாகநாடவர் தஞ்செல்வப்
பொலந்தருவினையகாட்சிப்பூம்பொழினுகர்வான்போவார். (௨௨)

மேற்படி - வேறு.

மாத்தாண்மதமாநெருத்தின்மடங்கலெனச்செல்வாரும்
பூத்தாரொலிவாம்பரிமேற்புகர்மாவெனப்போவாரும்
பாத்தார்பரிதியெனவாம்பரித்தேருகைத்தூர்வாருத்
தேத்தாருளர்வண்டலம்பச்சிலம்பினடக்கின்றாரும். (௨௩)

நீலப்பிடிமேற்பிடிபோனெறிக்கொள்வாருந்தாள
மாலைச்சிவிகைமிசைவெண்மலராளெனச்செல்வாரு
மாலைக்கரும்பன்றுணைபோலளித்தார்ப்பரியூர்வாருங்
கோலத்தடக்கைபற்றிக்கொழுநருடன்போவாரும். (௨௪)

(௨௦) காமரம்-இசைப்பாட்டு. (௨௧) செய்தமலை - செய்குன்
றம். வீழும் - வீரும்பும். பொலந்தரு - பொற்றருவாகிய கற்பகம்.
வானம்-இடவாகுபெயர்.

(௨௩) புகர்மா - யானை. பாத்தார்பரிதி - பன்னிருபகுதியவாய
சூரியர்கள். சிலம்பு-மலை. (௨௪) கரும்பன்-மன்மதன். துணை என்
றது-இரத்திதேவியை.

சுருப்புச்சமழ்தேங்கண்ணித்தொடுபைங்கழலாடவருங்
சுருப்புச்சிலைமன்னவனாற்கருவிப்படையன்னவரும்
விருப்புற்றெரிரீர்வைகைவென்னைத்தானந்தெள்ளிப்
பொருப்பிற்குவிக்கும்புளிணம்புறஞ்சூழ்சோலைபுகுவார். (உரு)

கூந்தற்பிடியும்பரியுழர்வார்கொழுநர்தடத்தோ
ளேந்தச்சயமாதென்னத்தழுவாவிழிந்துபொழில்வாய்ப்
பூத்தொத்தலர்பொற்கொடிதாதுகுமாறெண்ணப்பூனைந்த
சார்த்தக்கலவையுட்போய்வனமங்கையர்போற்சார்த்தார். (உசு)

எமாசலமென்முலையார்நடையோவியமேயென்னப்
பூமாதவிசேர்வாரும்புண்ணைநிழல்சேர்வாரும்
தேமாரிழல்சேர்வாருஞ்செருந்திநிழல்சேர்வாருங்
காமாயுதசாலைகள்போற்கைதைநிழல்சேர்வாரும். (உஎ)

கோடும்பிறைவாணுதலார்குழலைக்கருவிக்காரென்
றாடுத்தோகையவர்கண்ணோக்கிக்கணையென்றஞ்சி
யோடுங்கொடியினன்றாருமாந்தளிரொன்றயில்வா
னாடுங்குயிலன்னவர்பண்ணிசைக்கேட்டொதுங்குநாணும். (உஅ)

நீடுந்தாங்கமிரங்குநிறைநீர்நிலையென்றிப்
பாடுஞ்சுரும்புண்கழுநீர்பைந்தாட்குமுதம்பதுமங்
கோடும்பூத்தவென்னக்கொடியேரிடையார்குழையுங்
தோடுங்கிடந்தவதனத்தொகையாற்பொலிவசோலை. (உக)

பிடிசுளென்னடந்தாருடன்போய்க்கொழுநர்பெருந்தண்
கொடிகண்மிடைந்தவில்லிலியக்கர்போலக்குறுகிக்
கடிகொள்பனிரீர்தெளித்துவேடைதணித்துங்கன்று
மடிகள் பிடித்துஞ்சேடியவர்கைக்குதவியாவார். (உ௦)

மைவார்தடங்கண்மடவார்வளைப்பார்கொம்பின்மலரைக்
கொய்வார்குமிழ்மோந்துயிர்ப்பார்குழையுஞ்செவியுங்குழலும்
பெய்வார்மகிழ்ச்சிசெய்வார்போமையல்கூர்
வெய்வார்கணைபோற்றைப்பக்கொழுநர்மார்பத்தெறிவார். (உக)

(உரு) படையன்னவர் - மன்மதன் சேனையாகிய பெண்கள்.
தெள்ளி - கொழித்து. புளிணம் - மணற்குன்று.

(உசு) கூந்தற்பிடி - புறமயிரினையுடைய பெண்யானை. தொ
த்து - கொத்து. வனமங்கையர் - வனதேவர்கள்.

(உஎ) எமாசலம் - பொன்மலை. கைதை - தாழை.

(உஅ) கருவிக்கார்-குன்முதிர்த்த மேகம். (உக) தாங்கம்-அலை.
கோடு - பூக்கொம்பு. (உக) குமிழ் என்றது-நாகியை.

முத்தேர்கையார்வளைப்பமுனைவிண்டலர் பூங்கொம்பர்ப்
புத்தேன்வண்டும்பெடையும்புலம்பிக்குழலிற் புகுந்து
தெத்தேயெனப்பாண்செய்துதீர்தேனருந்துதுணையோ
டொத்தேழிசைபாடிக்களுண்ணும்பாணரொத்தே. (௩௨)

மேற்படி - வேறு.

இம்பர்வீடளிக்குத்தெய்வமகளிரோயென்பார்கூற்றம்
வம்பலமெய்யேபோலும்வளைக்கையார்வளைப்பத்தாழ்த்து
கம்பமுற்றடிப்பூசசின் திமலர்முகங்கண்ணீர்சோரக்
கொம்பரும்பணித்ததென்றாலுலகியல்கடற்பாற்றோ. (௩௩)

மைக்கனொளொருத்தியெட்டாரிமிர்கொம்பைவளைக்குத்தோறுவ
கைக்குநேர்படாமைவாரிவகடிமலர்க்கொடிபோனிற்பத்
தைக்கும்பூங்களைவேளன்னொன்றொருமகன்றலைப்பட்டென்னை
யெய்க்கின்றய்தோண்மேலேறிப்பறியெனவேந்திரின்றான். (௩௪)

தையலொளொருத்தியெட்டாமலர்க்கொம்பைத்தளிக்கைநீட்டி
யையதுண்மருங்குநெவவருந்தலுமாற்றுககேள்வ
னெய்யெனவிதுவுமென்னைபூடியமகளிரேயோ
கொய்யெனவளைத்துநின்றான் கண்முத்தவகொழிப்பநின்றான் (௩௫)

மைக்குழலொருத்திகாநிலவட்டப்பொன்னொலையுடே
திக்கமயனையான்கொய்தசெருத்திப்பூசசெருகிரோக்கி
யிக்குழையழித்தென்றானிடுமெவகைக்கிடுதியென்ற
யக்குழையோடும்வீசியன்பனுக்கலக்கண்ணெய்தாள். (௩௬)

மயிலிளம்பெடையன்னொளொர்மாதர்மாங்குடம்பைசெல்லுங்
குயிலிளம்பெடைதன்னாவிசசேவலைக்கூவநோக்கி
யயிலிளவகளிறன்னாளைக்கடைக்கணித்தளியுந்தேனும்
பயிலிளஞ்சோலைமாதோர்மாதவிப்பந்தர்சேர்ந்தாள். (௩௭)

யாசினையொருத்தியாற்றப்புவலியாள்பைந்தாரான்முன்
பூசகிலவாசங்காலிற்போக்கியும்புனைபூண்காஞ்சி
யோசையைசெவியிலுய்த்துங்கலவியினுருவநீட்டுங்
துசினையுடத்தும்போர்த்துந்துதுவிட்டவள்போனின்றான். (௩௮)

(௩௨) புத்தேள்-புதுமை. (௩௩) கம்பம்-கடுகம்.

(௩௪) எங்கை என்றது—தங்கையாயமைந்த பரத்தையை.

(௩௭) குடம்பை-கூண்டு. களிறன்னான் என்றது-கணவனை
ஆளி-ஆண்வண்டு. தேன்-பெண்வண்டு. மாதவி - குருக்கத்தி.

(௩௮) புலவி - ஊடல்.

வாய்தநாண்மலர்கொய்தீவான்மெய்யிலம்மலர்த்தேந்தாது
சாந்தமான்மதம்போற்சித்திக்கிடப்பவோர்தையல்லாரைத்
தொய்தசாந்தென்றாளுள்ளத்துன்னையுஞ்சுமந்துகொயத
வாய்தசண்பகத்தாதென்றனெய்சொரியழலினின்றான். (௩௬)

பிணியலிழ்கோதையாளார்பேதைதன்பதிதன் னூட
கணியவந்தடியில்வீழத்தன்னிழலினையான்சென்னி
மணியிடைக்கண்டுகங்கைமணுளையொப்பீரெம்மைப்
பணிவதென்னென்றுநக்குப்பரிவுமேற்பரிவுசெய்தான். (௪௦)

மதுகைவாளொருவனங்கோர்மவன்தன்வடிவைவோர்க்கிப்
பதுமமேயடிகைகாத்தன்பயோதாங்கோங்குகாவிப்
புதுமலர்விழிவாயாம்பற்போதுநுழுவலெப்போ
தனைவாய்திறந்துகாட்டிப்போயினென்றடுத்துநின்றான். (௪௧)

யிடைத்தனியேறன்னோர்விடையோர்வேற்கணண்முன்
சுடைத்துநுமமிடத்தென்னெஞ்சங்கெட்டுவந்தொளித்ததல்குற
ந்ததிடையொளித்ததேயோதனத்திடியொளித்ததோபூம
படத்தினைத்திறந்துகாட்டிப்போகெனப்பற்றிசென்றான். (௪௨)

மாதளிரடியார்சாய்ப்பவனோந்தபூஞ்சினைவண்டன்னார்
கூடதலிற்கிடந்தசெம்மற்கோதைமேல்வீழ்த்தகற்பி
னெந்திழையவரைநீத்துப்பலந்துகர்த்தசசிலாக்கும்
பந்தொடியவரைத்துய்க்கும்பேதையர்போன்றதன்றே. (௪௩)

கலிவிருத்தம்

பல்லிமைந்தர்பொருள்கவர்ந்தாரென
வல்லியன்னமடந்தையர்கொயதவி
னல்லிநாண்மலரற்றபின்கைப்பொரு
ளில்லியென்னவிலைத்தனகாவெலாம். (௪௪)

மையுண்கண்ணியர்மைந்தரோடம்மலர்
கொய்யுஞ்செல்வநுகர்த்துகொழுங்கணு
மெய்யுத்தோயிற்கொழுநின்வேற்றுமை
செய்யும்பொய்கைதிளைப்பச்சென்றாரோ. (௪௫)

(௩௬) உன்னையும்என்றஉம்மை, நாயகன்கருத்தில் உயர்வுசிற
பம்மையாகவும் - நாயகியின்கருத்தில் இறத்ததுதழீஇய எச்சவும
மையாகவும்பொருள் பயந்துகின்றது. (௪௦) பிணி-கட்டு. பரிவு-து
ன்பம். (௪௧) மூல-பல். மதுகை-பலம். (௪௨) படம்-வஸ்திரம்.
(௪௩) செம்மல்-பழம்பூ. பூந்தொடியவர் என்றது-விலைமாதரை.

அன்னமன்னவாடுங்கயந்தலை
நன்னர்நீலநளினங்குமுதமென்
றின்னவன்றியெழின்முல்லைசண்பகம்
பொன்னங்கோங்கமும்பூத்ததுபோன்றதே. (சசு)

கவிநிலைத்துறை.

சூரவவோதியர்கயந்தலைகுறுகுமுன்கயலு
மாவும்யாமையுமலவனுமன்னமுமகன்ற
பருவரால்களுமிரித்தனபகைஞர்மேலிட்டு
வருவரேலெதிர்திற்பரோவலியிழந்தவரே. (சஎ)

பண்ணெனுஞ்சொலார்குடைதொறும்பன்மலர்வீழ்த
தண்ணெனுத்திரையலைதொறுநீரைரிதாதாக்கல்
கண்ணுநீலமுமுகங்களுங்கமலமும்வாயும்
வண்ணவாம்பலுந்தத்தமின்மலைவனவனைய. (சஅ)

கூழைபாசியின்விரிந்திடமலர்ந்துநீர்குடையு
மாமையுண்கணர்கொங்கையுமுகங்களுமருங்கர்
குதிரும்பொடுமலர்ந்தசெந்தாமரைத்தொகுதி
யாழ்தரங்கநீரிடைக்கிடந்தலைவனவனைய. (சக)

தூயநீர்குடைத்தேறுந்தன்றுணைவியைத்துணைவன்
வாயுங்கண்களும்வேறுற்றவண்ணங்கண்டென்க
னையவின்னுயிரனையவனெங்குளாளென்றான்
காயும்வேற்கணள்முலைகுளிப்பாட்டினுள்கண்ணீர். (ரு0)

மங்கைகல்லவளொருத்திரீராவான்மகிழ்ந
னங்கைபற்றினனேசுவாளவன்குடைத்தேறும்
பங்கயக்கணொளொருத்தியைப்பார்த்தனன்சீசீ
பெங்கையெச்சினீராடலேனெனக்கரைநின்றான். (ருக)

வனைந்தபைங்கழலான்புனலாடலின்மாப்பி
னைந்தகுங்குமத்தலையெறிநளினமொட்டமுத்தப்
புனைந்தகொங்கையால்வடுப்பப்பொறித்தவன்யாரான்
றினைந்தமுங்கினுணெய்சொரியெரியெனவொருத்தி. (ரு1)

(சசு) முல்லை, சண்பகம், கோங்கு என்பன - நீராட்டயரும்ம
களிரது, பல், மேனி, தனம் இவற்றை இலக்கணையால் விளக்கின்
னது.

(சக) கூழை - கூந்தல். (ருஉ) மொட்டு - அரும்பு.

வீழ்ந்தகாதலன்செய்ததீங்காகியவேலாற்
போழ்த்தருஞ்சினான்புலவீனோய்பொருளவன்காண
வாழ்த்தநீரிடையழுத்துவாள்போன்றயந்தயலே
தாழ்த்தவன்னத்தைநோக்கிக்கைதாவெனவிரந்தான். (௫௩)

சரும்புபோன்மொழியாளொருகாரிகைவதனஞ்
சரும்புசூழ்கமலங்களுட்கமலமாய்த்தோன்ற
விரும்புகாதலனையுற்றுமெலித்தனன்மெல்ல
வரும்புமூல்லைகண்டையத்தினீங்கிசென்றணந்தான். (௫௪)

களித்தகாதலன்மொக்குள்வாய்த்தன்னிழல்கண்டு
தெளித்துவாணகைசெய்யமாற்றானென்றுசீறித்
தளிர்க்கைநீட்டினன்சுண்டிலட்டவினன்சலத்து
னொளித்தியோவெனவுதைத்தனன்பேதைமாதொருத்தி. (௫௫)

நாறுசுண்ணமென் கலவையுநானமும் தம்மின்
மாறிவீசினின்றவார்மாலேதாழ்கலத்
துறுபாடறவந்தாத்தளிகவந்ததுண்ப
வாறுசெல்பவர்பொருள்வெளவுமரட்டரோபோல. (௫௬)

கொய்யுநீலமுகமலமுகங்கொண்டுகொண்டனங்க
னெய்யும்வாளியினெறிவராலெறிந்திடுமலரைக
கையினாற்புடைத்தெறித்தவர்கதிர்முகம்படகண்
டைதுவாணகைசெய்தகமகிழ்ச்சியுளாழ்வார். (௫௭)

வாசமென்பனிரோடுசுண்ணமும்வாரி
வீசுவாரினம்பியுயொடுவேழமாரினைபோற்
காசலாதொழவில்லிடக்கைகளாலளளிப்
பூசுசாந்தவையழித்திடப்பனிதகீரிதைப்பார். (௫௮)

அப்பெரும்புணற்றடக்குடைந்தாடுவாராயத்
தொப்பருந்தனியொருமகனொருவன்றன்முகத்துத்
துப்பைவென்றசெந்துவரிதழ்ச்செய்வராயததூரீர்
கொப்பளித்தனளாம்பலந்தேனெனக்குடித்தான். (௫௯)

ஆழமவ்விடைசெசல்லெலைநில்லெனவடுத்தோர்
வேழமன்னவன்விலக்குவாள்போலொருவேழம்

(௫௩) வீழ்தல் - விரும்பல். கைதா - கைகொடு; தாழை.

(௫௫) மொக்குள்-நீர்க்குமிழி, தன்னிழல் என்றது—மகிழ்விய
ன் பிரதிபிம்பத்தை. (௫௬) உண்பாடு-கவலை, அரட்டர்-குறுகல
மன்னர். (௫௮) விஸ்-வாழி. (௫௯) துப்பு-பவளம். துவர்-செம்மை.

ணைழைதன்னைக்கையால்வளைத்தேத்திவண்டறைதார்
குழுமார்பணைத்திரதிதோடோய்தவனெத்தான். (க௦)

மாசினுனமுஞ்சுடியமாலைபுமெய்யிற்
பூசுசாந்தமுமார்புமும்பொய்கைக்குக்கொடுத்து
வாசமெய்யினிலம்புவவாசமுமயங்க
வாசைமைத்தரோடினையவாகன்கரையடைவார். (க௧)

தையலார்சிலர்களைந்ததுண்டானையுட்பொதிந்த
மெய்யெலாம்வெளிப்படக்காரையேறுவான்வென்கி
யையதாபொலந்துகிலெனவன்பரைக்கய்க்கண்
செய்யமாயனைக்கேட்குமாய்ச்சிறுமியரொத்தார். (க௨)

உலத்தைவென்றதோளாடவருச்சிவேற்பொறித்த
வலத்தகத்தொடுகுங்குமமனைந்துசெம்புனலாய்
மலர்த்தடங்குடைந்தவர்க்குநீராசனவட்டக்
கலத்தையொத்தனசுற்றறின்றாரொத்தகடிக்கார். (க௩)

பட்டும்பன்னிறக்கலிங்கமும்பன்மணிக்கலனுங்
கொட்டுஞ்சாந்தமுநானமுங்குங்குமசசேறுங்
கட்டுத்தாமமுந்தமதுகட்டழகெலாங்கவர
மட்டுண்கோதையராடவார்மனமெலாங்கவர்த்தார். (க௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காவியுங்கமலப்போதுங்கன்னொழுசாம்பற்போது
மாவியுட்பூத்தபோலவாடியுட்பூப்போக்கி
யேவிரண்டன்னகண்ணுலனங்கனையேவல்கொள்ளும்
பூவிரிபொலங்கொம்பன்னாப்புதுமதுதுகரப்புக்கார். (க௫)

பொன்னினும்வெள்ளியாலும்பளிங்கினும்புலவன்செய்த
நன்னிறக்கலத்திற்குர்வாணட்டெனவாக்கிச்சேடி
மின்னனாரளித்ததேறற்சிறுதுளிவிரலிற்றெள்ளித்
துன்னிவீழ்களிவண்டோசசித்தொண்டையங்கனிவாய்வைப்பார். (க௬)

(க௬) மைத்தர் என்றது—கணவரை. (க௭) அலத்தகம்-செம்
பஞ்சுக்குழம்பு.

(க௮) காவி-நிலோற்பலம். ஏ-அம்பு. (க௯) சிறுதுளிவிரலிற்
தெள்ளி என்றது—கள்ளுண்போர் மதுவைதிரிவார். குருட்டுத்தே
றித்துப் பின்னருண்ணும் முறைமைவாய். தோண்டிட்கோதை.

வள்ளத்துவாள்போல்வாக்குமதுக்குடத்தன்பாற்பெய்த
கொள்ளைத்தெண்மதுவைக்கொள்ளைகொளவந்தவள்ளமீதென்
றுள்ளத்துவெருண்டுவைவாளுன்றிமார்பிடப்படுதொத்த
கள்ளைசூழ்கொளவண்டுசெருசெயல்காண்பவொத்த. (சுஎ)

தணியலுண்டெள்ளஞ்சொருமொருமகடணியலுண்பான்
பிணியலிழ்கோதையாளோர்பெண்மகள்கலத்திலவாக்குத்
துணிமதுத்தாரைதன்னைவாளெனத்துணிந்தபேதாய்
திணிகதிர்வாளால்வள்ளஞ்சிறைத்ததியோவென்றநக்காள். (சுஅ)

மலர்தொறுஞ்சிறுதேனக்கித்திரிவண்டுமடவார்தங்கைத்
தலெனெடுத்தோசசுவோடாதழிஇத்தடஞ்சாடிமொய்ப்ப
விலமெனப்பல்லோர்மாட்டுமிரந்திரந்தின்மைநீங்கா
தலமருமவறியோர்வைத்தநிதிசுண்டாலகல்வரேயோ. (சுசு)

உண்டவளொருத்திகள்வாயுதிக்குத்தன்முகமுங்கண்ணுங்
கண்டுதாமரைகள்வேலைமுளைத்ததக்கள்ளையா
மொண்டொப்பேதைத்தும்பியம்மதுமுளரிவார்தே
லுண்டொளிசெறிவதென்றொருடித்துக்கைபுடைத்துக்காள். (சுஓ)

மங்கையாளொருத்திதானுண்டெஞ்சியமதுவுட்டோன்ற
திங்களைநோக்கியெண்ணைப்பிரிவின்கட்டியாய்சசுட்டா
யிவருவத்தகப்பட்டாயேயினிவிடேன்கிடத்தியென்ன
வங்கொருவன்னங்கொண்டிசேமித்தானருத்தல்செய்யாள். (சுச)

வெவ்வியநறவமுண்டவிளங்கிழையொருத்திகையிற்
கௌவியவாடிதன்னிற்கருங்கயனெடுங்கட்சேப்புங்
கொவ்வையாய்விளர்ப்புநோக்கியென்னலகட்டெண்டேரு
மெனவியமனத்தானயாரென்றயர்கின்றளையலாரெள்ள. (சுஉ)

ஒருத்திகள்ளுண்கின்றாடன்னுருவமந்தறவுட்டோன்ற
வொருத்தியென்னுடன்வந்துண்பார்களாணெனவுண்டதோழி
யொருத்திவந்தென்செய்வாடன்னுருவமுநோக்கிப்பேதா
யொருத்தியோவிருவவொன்றொனசகிலென்றுகுத்துக்காள். (சுஈ)

(சுஎ) காண்ப என்றது—பகரவீற்றுயர் திணைப்பலர்பாற்படர்
க்கைவினைமுற்றாதலின், காண்போர் எனப்பொருள்பயந்து நின்
றது.

(சுஅ) தணியலுண். (சுஓ) வேலை-கடல். (சுச) சேமித்தல்-
சிறைப்படுத்தல். (சுசு) விளர்ப்பு-வெண்மை. கூட்டுணல் - கொள்
ளையெள்ளல்.

வடிவிலில்லறவாழ்க்கையின் றிநின்
னடியருச்சனைக்கருகளுவனோ, (௮௬)

ஐயயாவையுமறிதியேகொலோ
வையையாடவன்மனக்கருத்துணர்ந்
துய்யவோர்கவியுரைத்தெனக்கருள்
செய்யவேண்டுமென்றிரந்துசெப்பினான். (௮௭)

தென்னவன் குலதெய்வமாகிய
மன்னர்கொங்குதேர்வாழ்க்கையின் றமிழ்
சொன்னலம்பெறசொல்லிநல்கினா
ரின்னறீர்த்தவனிறைநஞ்சிவாங்கினான். (௮௮)

பொற்றளிர்ச்சடைப்புவனநாயகன்
சொற்றபாடல்லைக்கொண்டுதொன்னிதி
பெற்றெடுத்தவன்போன்றுபீடுறக்
கற்றநாவலர்க்கழகநண்ணினான். (௮௯)

கல்வியாளர்தங்கையினீட்டினான்
வல்லையாவரும்வாங்கிவாசியாச
சொல்லின்செல்வமும்பொருளுஞ்ஞாக்கியே
நல்லநல்லவென்றுவகைநண்ணினான். (௯௦)

அளக்கில்கேள்வியாரீரசன்முன்புபோய்
விளக்கியக்கவிவிளம்பினார்கடன்
னுளக்கருத்துநேரோத்தலாற்சிரந்
துளக்கிமினவன்மகிழ்ச்சிதூங்கினான். (௯௧)

உணர்த்தகேள்வியாரிவரொடொல்லிபோய்
புணர்த்தவாயிரம்பொன்னுமின்றமிழ்
கொணர்த்தவேதியன்கொன்கவின்நென
மணந்ததாரினான்மகிழ்ந்துநல்கினான். (௯௨)

வேந்தனவலால்விபுதர்தம்மொடும்
போத்துமிண்டவைப்புறம்புதூங்கிய
வாய்த்தபொற்கிழியறுக்குடம்பியை
நேர்த்துநீரனில்லெனவிலக்கினான். (௯௩)

(௯௩) விபுதர் என்றது—தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சங்கப்
புலவரை.

குற்றமிக் கவிக்கென்று கூறலுங்
கற்றிலா னெடுங்காலம் வெம்பசி
யுற்றவன் கலத்துண் ணுமெல்லைகைப்
பற்றவாடி னுன்பண்புப் பற்றினான். (கௌ)

உலர்ந்த நெஞ்சு கொண்டொதுங்கிநாயக
னலர்தருங்கழனண்ணி னான்வன்
மலர்ந்த பாடல்கொண்டறிஞர்வைகிடத்
தலர்ந்த சித்தைகொண்டடைந்தமைந்தனே. (கௌ)

செய்யுள்கொண்டுபோய்த் திருமுன்வைத்துளப்
பையுள்கொண்டவப்பனவனென்னை
மையுள்கண்டவ்வழுவுபாடலைக்
கையுணல்கொய்கதியிலேற்கொ. (கௌ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வறுமைநோய்பிணிப்பப்பன் னுள்வழிபடுமடியேனின் பாற்
பெறுபொருளிறந்தேனென்றுபேசிலென்யார்க்குமேலாங்
கறைகெழுமிடற்றோய்நின்றன்கவிக்குற்றஞ்சிலவாழ்நாட்சிற்
றறிவுடைப்புலவர்சொன்னுலாருணை மதிக்கவல்லார். (கௌ)

எந்தையிவ்வி கழ்ச்சிரின்னதல்லதையெனக்கியாதென்னுச
சுந்தைநோயுழந்துவைவச்சிறுவனின் நிரங்கயார்க்கும்
பத்தமும்வீடும்வேதப்பனுவலும்பயனுமான
சுந்தரவிடங்கனங்கோர்புலவனாய்த்தோற்றஞ்செய்தான். (கௌ)

கண்டிகைமதாணியாழிக திரமுடிவயிரம்வேயந்த
குண்டலங்குடிகொண்டாகத்தழகெலாங்கொள்ளைகொள்ளத்
தண்டமிழ்மூன்றும்வல்லோன்றானெனக்குறியிட்டாங்கே
புண்டாறுதலிற்சூத்துப்பொய்யிருள்கிழித்துத்தள்ள. (கௌ)

விரிகதிர்ப்படாத்திற்போர்த்தமெய்ப்பையுளடங்கிப்பக்கத்
தெரிமணிக்கடகத்திண்டோளினாயவாடைப்பையோடுங்
குருமணிக்களாஞ்சியம்பொற்கோடிகத்தாங்கமுத்தாற்
புரிமதிக்குடைக்கீழ்ப்பொற்காற்கவரிபால்புரண்டுதுள்ள. (கௌ)

சொல்வாம்பிகத்தபாதமென்பதுதோன்றவேத
நல்லபாதுகையாய்ச்சூடநவின்றனகற்றுப்பாட

(கௌ) அவன்என்றது - சோமசுந்தரக்கடவுளை.

(கௌ) பையுள் - சவலை. (கௌ) பொய்யிருள்-மலவீருள்.

வல்லவர்மறையினுமனுமுதற்கிலேபோற்பின்பு
செல்லதூலாய்தேர்வைகுத்திருந்தவைக்களத்தைச்சேர்த்தான். ()

ஆரவைகுறுகினேர்நின்றங்கிருந்தவரைநோக்கி
யாரைநங்கலிக்குக்குற்றமியம்பினாரென்னுமுன்னங்
கோனஞ்சாதுநானேகிளத்தினேனென்றானின்ற
சோணிபுலவன்குற்றம்யாதெனத்தேராக்கோன். (ச0உ)

சொற்குற்றமின்றுவேறுபொருட்குற்றமென்றானுய
பொற்குற்றவேணியண்ணல்பொருட்குற்றமெனையென்றான்
ற்றகுற்றம்வருவதோரான் புனைமலர்ச்சார்பாலன்றி
யற்குற்றமுற்றகுறாற்றமில்லையென்றானையன். (ச0ங்)

பங்கயமுகமென்கொங்கைப்பதுமினிசூழலோவென்ன
வங்கதுமனைத்தேயென்றாலவாயுடையான்றெய்வ
மங்கையர்கூழலோவென்னவன்னதுமத்தாரத்தின்
கொங்கலானைத்தூறாறுங்கொள்கையாற்செய்கைத்தென்றான். (ச0ச)

பரவிரீவழிபட்டேத்தும்பாஞ்சடர்திருக்காளத்தி
யரவுநீர்ச்சடையார்பாகத்தமர்த்தஞானப்பூங்கோதை
யிரவீனீர்க்குமுலுமற்றேருவெனவஃதுமற்றேயென்றோ
வெருவிலான்சலமேமுற்றச்சாதித்தான்வினைவுநோக்கான். (ச0டு)

கற்றைவார்சடையானெற்றிக்கண்ணினைச்சிறிதேகாட்டப்
பற்றுவானின்னுமஞ்சானும்பார்பதிபோலாக
முற்றுநீர்கண்ணாளுமொழிந்ததும்பாடல்குற்றங்
குற்றமேயென்றான்நன்பாலாகியகுற்றந்தேரான். (ச0ச)

கல்கிலைத்துறை;

தேய்த்தநாண்மதிக்கண்ணியானுதல்விழிச்செக்தீப்
பாய்த்தவெம்மையிற்பொருதுபொற்பங்கயத்தடத்து
ளாய்த்தநாவலன்போய்விழுந்தாழ்த்தன்னவனைக்
காய்த்தநாவலனிம்மெனத்திருவுருக்கார்தான். (ச0எ)

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம் - முற்றிற்று.

. ஆக படலம் - ௬௧ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௫௩௬.

(ச0௧) மறையினுமன் என்றது - சிட்சைமுதலியசடங்கங்கள்.

(ச0உ) ஆரவை - நிறையவை.

(ச0ங்) பொற்குற்றவேணி என்றதில்-குற்ற என்பது குறுகிய
வென்னும் பொருளது. (ச0ச) மத்தாரம்-பஞ்சதருக்களிலொன்று.

கலிநிலைத்துறை.

மாரணைப்பொடிகண்டவனந்தணமைந்தனுக்

காரநற்கணகக்கிழியீத்ததனறத்தன

மோனத்திரள்குழ்மலரோடையிடத்தினுங்

கீரணைக்கரையேற்றியவாறுகிளத்துவாம்.

(௧)

தாழ்த்தவேணியனெற்றிமுளைத்ததழற்குறற்

பேரழ்ந்தநாவலனாடகபங்கயப்பொய்கைவாய்

வீழ்த்தரும்படர்வேலையில்வீழ்த்தனன்விம்முறச்

குழ்த்தநாவலர்கண்டுபொறுதுதுனங்குவார்.

(௨)

வன்றவேந்தனிலாக்குடியீட்டமுமின்கதிர்

கான்றநாயகமாமணிபோகியகண்டியு

மான்றஞானயிலாதவர் கல்வியுமானதே

சான்றகீரணிலாதவைகடடியசங்கமே.

(௩)

ஐயசொற்பொருடன்கவடிவானவராலவாய்

மைதழைத்தமிடற்றினர்தம்மொடும்வாதுதான்

செய்தவிப்பிழையோபெரிதெப்படிதீருமோ

யுய்வதற்புதமேயெனயாவருமுன்னினார்.

(௪)

எய்திவெள்ளிமலைபெயர்த்தானுயிறுத்ததன்

கையில்லீணைதொட்டின்னரிசைபாடக்கனிந்தவன்

செய்ததீங்குபொறுத்ததுமன்றித்திண்டேரொடு

மொய்கொள்வாளுக்கொடுத்தனன்புண்ணியமூர்த்தியே.

(௫)

யாவாஹுமகற்றரிதிப்பிழையாவர்க்குக்

தேவாமவரேதிருவுள்ளந்திரும்பினாற்

போவதேயிதுவேதுணிபென்றுபுகன்றுபோய்ப்

பாவலோர்ப்பான்றாணிழ்லிற்பணிந்தேத்துவார்.

(௬)

திருத்தனேசாணஞ்சாணம்மறைச்சென்னிமே

னிருத்தனேசாணஞ்சாணநிறைவேதநூ

லருத்தனேசாணஞ்சாணந்திருவாலவா

யொருத்தனேசாணஞ்சாணங்களுனக்குராம்.

(௭)

(௭) திருத்தன் - விசுத்ததேகமுடையவன்.

பாயுமால்விடைமேல்வருவோய்பல் ஹயிர்க்கெலாங்
தாயுந்தந்தையுமாகுரின்றண்ணளிதாமரைக்
கேயுமாதவன்போனல்லதீயவியற்றினார்க்
காயுயின்பழுந்துன்பழுமாக்குவதாதலால்.

(அ)

அத்தகற்றசெருக்கினறிவழிகேரனின்
வித்தகக்கலியைப்பழுதென்றவிதண்டையான்
மத்தகக்கண்விழித்துவெதுப்பின்மலர்ந்தபொன்
முத்தகக்கமலத்திடைவீழமுடுக்கினாய்.

(ஆ)

இருணிறைந்தமிடற்றடிகேளினியிப்பியை
கருணைசெய்துபொருத்தருளென்றுகபிலனும்
பரணனும்முதலாகியபாவலர்யாவருஞ்
சாணமென்றுவிழுந்திரந்தாடிசாராவே.

(க0)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

அக்கீரவேலையாலமயின்றவெங்கருணைவள்ள
லிக்கீரமழிந்தீஞ்சொலிஹையோடெழுத்துபோந்து
நக்கீரன்கிடந்தசெம்பொனளினப்பூத்தடத்துஞாங்கர்ப்
புக்கீரமதூத்தீஞ்சொற்புலவர்தங்குழாத்துணின்றான்.

(கக)

அனற்கணுளைக்கினுன்பின்னருட்கணுளைக்கவாழ்த்த
புனற்கணைகிடந்தகீரன்பொறிபுலன்காணமெல்லாங்
கனற்கணூர்தமவேயாகக்கருணைமாகடலிலாழ்த்து
வினைக்கணையெடுத்தயாக்கைவேறிலன்புருவமானான்.

(கஉ)

போதையாருலகமீன்றபுனிகையார்பாஞ்சுனப்பூங்
கோதையார்சூழற்குத்தீங்குகூறியகொடியநாவின்
றீதையார்பொறுப்பரேயோவவரன்றித்திருக்காளத்திக்
காதையார்சூழயினுரைக்காளத்திகைலையென்றா.

(கக)

எடுத்தசொன்மாறிமாரியிசையநேரிசைவெண்பாலாற்
றொடுத்தவந்தாதிசாத்தத்துணைச்செவிமடுத்தநேர்வந்

(க) விதண்டை - பிறர்கூறுங் கூற்றாலக் கூற்றை மறுத்துத்
தன்னுட்கோனை நாட்டல்.

(கக) கீரம்-பால்; இதுகீரமென்பதின்றிரிபு. இக்கு-கரும்பு.
நக்கீரன்-உயர்ந்தசொல்லையுடையவன். (கஉ) போதம்-ஞானம்.

(கச) எடுத்தசொன்மாறி மாறின்றது - ஒருபாசுரத்தில் கை
லையையும், மற்றொருபாசுரத்தில்காளத்தியையும், சிறப்பித்துப்பா

தடுத்தவன்கையைப்பற்றியகன்கையேற்றினூர்தான்
கொடுத்தெழுபிறவிவேலைக்கொடுங்கரையேற்றவல்லார். (கச)

கைதந்துகரையேறிட்டகருணையங்கடலைத்தாழ்த்து
மைத்தகயற்கணனைவந்தித்துத்தீங்குருங்கு
செய்தத்தோர்க்கிலுமன்புஞ்செய்தமைபொருளாச்செய்யுட்
பெய்தத்துபாடுகின்றான்பிரானருணுகின்றான். (கரு)

அறனிலானிழைத்தவேள்வியழித்தபேராண்மைபோற்றி.
மறனிலாத்தண்டிக்கீத்தமாண்பெருங்கருணைபோற்றி
கறுவிலீழ்கூற்றைக்காய்த்தகனைகழற்கமலம்போற்றி
சிறுவனுக்கழியாவாழ்நாளளித்தருள்செய்திபோற்றி. (கசு)

சலந்தரனுடலங்கீண்டசக்கரப்படையாய்போற்றி
வலந்தருமனைமாயோன்வழிபடக்கொடுத்தாய்போற்றி
லர்ந்தசெங்கமலப்புத்தேண்டுச்சிரமரித்தாய்போற்றி
லெத்தியைமகுடஞ்சூட்டாவரசருள்செல்வம்போற்றி. (கஎ)

திரிபுரம்பொரியநக்கசேவகம்போற்றிமூவர்க்
ருளியதலைமைபோற்றியனங்கனையாகத்தீய
வெரியிடுநயனம்போற்றியிரதிவந்திரப்பயின்
ரியவன்மகனுக்காவியுதவியகருணைபோற்றி. (கஅ)

கைத்திடவந்தவந்தருசிரத்திருகிவாங்கிச
கைத்திருமுடிமேல்வைத்ததிண்டிறல்போற்றிகோயி
லகத்தவிசுடரைத்துண்டுமெலிக்கரசாளமூன்று
கத்தையுமளித்ததேவர்தம்பிரான்சரணம்போற்றி. (கக)

பொருப்பகழ்ந்தெடுத்தோன்சென்னிபுயமிறமித்தாய்போற்றி
ருக்கிசைத்தவனேபாடலரங்குவாங்கொடுத்தாய்போற்றி
ருக்கொடுமிருவர்தேடத்தழற்பிழம்பாளுய்போற்றி
செருக்குவிட்டவரோபூசையேநீரின்ருய்போற்றி. (உ௦)

ருங்கைமாலையானையேனம்பாப்புலியரிமான்மீன்
ருங்குறையாமைகொண்டவிகல்வலிகடத்தாய்போற்றி

(கரு) பெய்தத்து - அமைத்து. (கசு) அறனிலான் - தக்கன்.
ண்டி - சண்டேசுரநாயனார். (கஅ) மூவர்கள்து - வித்துன்மாலி,
நாருநாக்கன், கமலாக்கனென்னுந் திரிபுராதிகளை. கரியவன் - திரு
மால். (கக) நகுசிரம் - வெண்டலை.

சூரங்குபாம்பெறும்புநாரைகோழியாணலவன்றேரை
கருங்குரீஇக்கழுகினன்புக்கிரங்கியகருணைபோற்றி. (உக)

சாலநானிழைத்ததீங்குக்கெண்ணையுந்தண்டஞ்செய்த
கோலமேபோற்றியஞ்சிக்கொடியனென்றொடுத்தபுன்சொன்
மாலகேட்டெண்ணையாண்டமலைமகன்மணாளபோற்றி
யாலவாயடிகன்போற்றியம்மைகின்னடிகன்போற்றி. (உஉ)

கவிநிலைத்துறை.

ஆவிலீந்தனெனடியனெற்கருளருளென்னோக்
கோவமும்பிரசாதமுங்குறித்துரைபனுவற்
பாவலங்கலாற்பாணையும்பங்கிலங்கயற்கட்ட
பூவைதன்னையுமுறைமுறைபோற்றியென்றேத்தா. (உங)

தேவதேவனைப்பின்பெருந்தேவபாணியொடுங்
தாலிலேழிசையேழுநூற்றிருக்கையுஞ்சாத்திப்
பூவர்கேவடிசென்னிமேற்பூப்பவீழ்த்தெழுந்தான்
பாவலோர்களுந்தனித்தனிதுதித்தனர்பணின்தார். (உச)

துதித்தகோணுக்கின்னருள்கார்துரீமுன்போன்
மதித்தநாவலர்குழாத்திடைவதியெனமறைநா
லுதித்தநாவினார்கருணைசெய்துருக்கார்தயன்சேய்
விதித்தகோயில்புக்கமர்த்தனர்வினங்கிழையோடும். (உஇ)

கற்றகோணுங்கலைருங்கழகமண்டபத்தி
லுற்றவாடகக்கிழியறுத்தத்தணற்குதவிக்க
கொற்றவேந்தனும்வரிசைகள்சிலசெயக்கொடுப்பித்
தற்றநீங்கியகல்லியின்செல்வராயமர்த்தார். (உச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சண்பகமாறனென்னுத்தமிழர்தம்பெருமான்சூட
லம்மீதுதலிஞனையங்கயற்கண்ணினுளை
வம்பகநிறைந்தசெந்தாமரையடிவந்துதாழ்த்து
நம்பகநிறைந்தவன்பாற்பல்பணிடைத்திவைகும். (உஎ)

கீரணைக்கரையேற்றியபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௬௨ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௫௬௬.

(உஉ) மால-திருவந்தாதி. (உங) பனுவல் - கோப்பிரசாதம்

(உச) ஏழிசைஎன்றது - சப்தகாங்களை.

ஆறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

கொன்றையந்தெரியல்வேந்தைகூடலெம்பெருமான்செம்பொன்
மன்றலங்கமலத்தாழ்ந்துவழிபடுநாவலோனை
உன்றகன்கரையேறிட்டவருளுரைசெய்தேமிப்பாற்
றென்றமிழனையான்றேறத்தெருட்டியதிறனுஞ்சொல்வாம். (க)

முன்புநான்மாடக்கூடன்முழுமுதலாணையாற்போ
யின்புறவறிஞரீட்டத்தெய்தியாங்குறையுங்கீரன்
வன்புகோட்டந்தீர்துமதுரைமெம்பெருமானுள்ளி
லன்புறுமனத்தனுகியாய்துமற்றிதனைசெய்வான். (உ)

கட்டவிழ்கடுக்கையண்ணல்கண்ணிலுலவிறதகாரோ
மட்டவிழ்மலரோனாலுமாயவனாலுங்காக்கப்
பட்டவனல்லனன்னுதல்விழிப்படுதீநம்மைச
சுட்டபோதுருப்பதீர்த்துக்காதத்திசுசுவணகஞ்சம் (ங)

இப்பெருந்தடமேயெம்மையெம்மையுங்காப்பதென்னாக்
கப்பிலாமனத்தான்மூன்றுகாலமுழுக்கிழுக்கி
யப்பனையாலவாயெம்மடிகளையடியார்சேம
வைப்பினையிறைஞ்சிரித்தம்வழிபடுரியமம்பூண்டான். (ச)

மையறுமனத்தான்வந்துவழிபடுரியமனோக்கிப்
பையாவாரம்பூண்டபரஞ்சுடர்மாடக்கூட
லையனுமணியனுகியகமகிழ்த்தவனுக்கொன்று
செய்யநன்கருணைபூத்துத்திருவுளத்திதனைத்தேர்வான் (ரு)

இலக்கணமிவனுக்கின்னுந்தெளிகிலவிதனாலாய்த்
நலத்தசொல்வழுஉசொலென்பதற்கிலணவைதீர்கேள்விப்
புலத்தவரயாரைக்கொண்டுபோதித்துமிவனுக்கென்றோ
மலத்தனுவனாத்தமுக்கண்மன்னவனுன்னுமெல்லே. (சு)

(க) தமிழ்-கருவியாகுபயராய் நூலின்மேல் நின்றது.

(உ) கோட்டம்- நார்பாடு. (ங) சுவணகஞ்சம்-பொற்றாமரை.

(ச) கப்பிலாமனம்-பிளவுபடாதமனம்; எனவே ஒன்றுபட்ட
மனம்என்பது, 12-ஆம்.

பங்கயசசெங்கைகூப்பிப்பாலினர்மொழியாள்சொல்வா
ளவகனாவங்கைநெல்லிக்கனியெனவனைத்துங்கண்ட
புங்கவாரினதுசங்கைக்குத்தாம்புகலவல்லா
மெங்குளாரேனுமென்னெஞ்சுதிப்பதொன்றிசைப்பேனையா. (6)

பண்டொருபோதுவெள்ளிப்பனிவரையிடத்துன்பாங்கர்ப்
புண்டலிழ்குலிசக்கோமான்பூமகன்மாயப்புத்தே
ளண்டருஞ்சனகனாதிருந்தவர்பிறருயிண்டிக்
கொண்டனரிருந்தாரிந்தக்குவலயம்பொறுதுமாதோ. (7)

தாழ்த்தலுட்கீழெல்லையுயர்ந்ததுதென்மேற்கெல்லை
குத்தத்துகண்டுவானோர்தொழுதுனைப்பாவியைய
பூத்த்திடமாவம்புண்டோயொருவனின்னெப்பானங்கே
வாழ்ந்திடவிடுத்தாலிந்தவையநேர்நிற்குமென்றார். (8)

பைத்தலைபுரட்டுமுந்நீர்ப்பெளவமுண்டவனெயம்மை
யொத்தவனையான்வாழ்க்கைக்குரியளாகியவுலோபா
முத்திரையிமவான்பெற்றமுதிழ்முலைக்கொடியொப்பானென்
றத்திருமுனியைநோக்கியாயிடைவிடுத்தாயன்றே. (9)

விடைகொடுபோவானென்றைவேண்டினானுத்தேதயந்
தொடைபெறுதமிழ்நாடென்றுசொல்லுபவந்தநாட்டி
னிடையின்மனித்தநெல்லாமின்றமிழாய்த்துசேள்வி
யுடையவரென்பகேட்டார்த்குத்தாமுரைத்தல்வேண்டும். (10)

சித்தமாசகலவந்தசசெத்தமிழியனூறன்னை
யத்தனையருளிசசெய்தியென்றனனையான்தேற
வைத்தனைமுதனூறன்னைமற்றதுதெளிந்தபின்னு
ரித்தனையடியேனென்றுநின்னடிசாண்பேனென்றான். (11)

கடம்பமாவனத்திலெம்மைக்கண்டனையிறஞ்சியுள்ளத்
திடம்பெறயாதுவேட்டாயவைவெல்லாமெம்பாற்பெற்றுத்
திடம்பெறமலயத்தெய்தியிருக்கெனவிடுத்தாய்சென்று
குடம்பெறுமுனியுமங்கேயிருக்கின்றன்கொடியினோடும். (12)

இனையதுன்றிருவுள்ளத்துக்கிசைந்ததேலிவற்குக்கேள்வி
யனையமாதவனைக்கூவியுணர்த்தெனவணங்குகூற
வினையநாணிசுழ்ச்சியெல்லாமறந்திடாதின்றுசொன்னா
யனையதேசெய்துமென்னாவறிவனைநினைந்தானையன். (13)

(க) உளழ்த்தல் - கருதல். (க0) பைத்தல் - பாத்தல்.

(கங) கொடி என்றது—உலோபாமுத்திரையை.

(கரு) அஞ்சலி - கூப்புதல்.

சலிசிலேத்துறை.

உடையநாயகன் நிருவுளமுணர்ந்தனன் முடிமே
உடையவஞ்சலிமுகிழ்த்தனனருந்தவலிமானத்
உடையருத்தனன்பன்னியோடெழுந்தனனகல்வா
உடையனுகிவந்தடைந்தனன்றமிழ்முனிவன் (௧௫)

புறங்குமாதவத்தேரினுட்பன்னியோடிழித்து
புறங்குலையம்புகுத்துநாற்புயம்புடைகிளைத்துத்
தயங்குசெம்பவளாசலந்தன்னையுமதன்பால்
உயங்குநித்திரநீலமால்வரையைப்பணிமா. (௧௬)

பெருகுமன்புளந்தாளுட்பமெய்யானதம்பெருக
வருகிருந்தனனாவயிறாணுமம்பொன்
முருகவிழ்த்ததாமடைடித்திறைவனைமுன்போ
வருகுடன்பினுலிறஞ்சுவாடுல்லேவந்தடைந்தான். (௧௭)

இருந்தமாதவசசெல்வனையெதிர்வாரோக்கி
யருத்தவாவீவற்கியற்றமிழமைத்திலவெம்பாற்
நெரித்தநீயதையரிதபத்தெருட்டெனப்பிணியு
மருத்துமாகியபெருத்தகைசெய்வவாய்மலர்த்தான். (௧௮)

வெள்ளைமாமதிப்பிளவணிவேணியங்கருணை
வள்ளலார்பணிசிரத்தினுமனத்தினுந்தாங்கிப்
பள்ளமேழையும்பருகினுன்பணியுக்கீர
னுள்ளமாசதவியாகரணத்தினையுணர்த்தும். (௧௯)

இருவகைப்புறவுரைசழீஇயெழுந்தமொடுநாற்
பொருளொடும்புணர்ந்தையிருந்தமும்போக்கி
யொருவிலையாண்டழகொடுமுத்தியெண்ணுஞ்
மருவுமாதிரூலினைத்தொகைவகைவிரிமுறையால். (௨௦)

(௧௬) புறங்கன் - கருட்பாமபைணிக் கிவபெருமான். பவள
மலை நீலமலை என்றது—கிவபெருமானையும் உமாதேவியையும்.

(௧௮) பிணியுமருத்துமாகி என்றது—தமதானைவழியொழுநா
த உயிர்களுக்கு நோயும், அவ்வழியினிற்பவர்க்கு மருத்துமாகி சீற்
நலம்.

(௧௯) பள்ளம்-உடல். (௨௦) புறவுரை-நூல் நுதலியபொருளால்
லாசவை; எனவேபாயிரம் என்பதுபொருள். எழுவகை மதமாவன,
உடன்படல்முதலியன. நாற்பொருளாவன, அறம், பொருள், இன்
படி, வீடு. ஐயிருகுற்றமாவன-குன்றக்கூறல்முதலியன. ஐயிரண்டழ
காவன--சுருங்கச்சொல்லன் முதலியன. உத்தி எண்ணுன்காவன,
உத்திப்புருத்தல்முதலியன. ஆதிநூல் - முத்தினூல்.

கருத்துக்கண்ணழிவா தியகாண்டி கையானும்
விருத்தியானுநூற்கிடைப்பொருளுளக்கறவிளக்கித்
தெரித்துரைத்தனனுரைத்திடுதிறங்கண்டநூலி

னருத்தமேவடிவாடியவா தியாசிரியன். (உக)

தருக்குமின்பமுங்கருணையுந்தழையாதவனைத்
திருக்கரங்களான்மகிழ்ச்சியுட்டிளைத்திடத்தழுவிப்
பெருக்கவேண்டியபேரெலாம்பீடுறங்கி

யிருக்கையிற்செவலிடுத்தனனாவாயிறைவன். (உஉ)

பொன்னனொளாடுக்குறுநுனிவிடைகொடுபோன
பின்னையாருயிர்க்கிழத்திதன் பிரானேதேர்நோங்கி
யென்னைநீயிவற்குணர்த்திடாதித்தவப்பொதியின்
மன்னனா லுணர்த்திமதெனமதுரைநாயகனாம்.

(உங)

தன்னைரித்தலும்வழிபுடுத்தகுதியோர்சாலப்
பொன்னளிப்பவர்தொடுத்தமற்சாமிலாப்புனிதர்
சொன்னசொற்சடவாதவர் துகடவிர்பெஞ்சக்
கன்னிவர்க்குநூல்கொளுத்துவதறனைவிசைப்ப.

(உச)

இவனெடுத்தமற்சாத்தினாலயாமுணர்த்துதத்
தவனைவிட்டுணர்த்தினமெனசசாற்றினுன்கேட்டுக்
கவலைவிட்டகமகிழ்ச்சிகொண்டிருந்தனன்கதிர்கா
னவமணிக்கலம்பூத்ததோர்கொடிபுரைநங்கை.

(உரு)

கற்றகீரனுப்பின்புதான்முன்செய்தகவிகண்
முற்றுமாய்தசொல்லமுக்களும்வழாகிலேமுடிபு
முற்றுநோக்கினுனறிவன்றிருமுதொருங்குணர்த்தோன்
சொற்றபாடலிற்பொருள்வழுசொல்லினென்னோ.

(உச)

மறையினந்தழுந்தொடாததாணில்தொடவந்த
நிறைபாஞ்சுடர்நிராமயரிருத்தற்குப்பிழைத்தேன்
சிறியகேள்வியோர்கழியவுஞ்செருக்குடையோரென்
றறிஞர்கூறியபழஞ்சொலென்னளவிற்தேயம்ம.

(உஎ)

அட்டமூர்த்திதன்றிருவடிக்கடியனைப்பிழைக்கப்
பட்டதீங்கினாலெனையவனுதல்விழிப்படுதீச

(உக) கண்ணழிவு-பதச்சேதம். துளக்கம்-சந்தேகம்.

(உஉ) மாதவன்-அகத்தியமுனிவர். (உங) பொன்னனாள்என்
றது—உலோபாமுத்திரையை. (உச) மற்சாம்-அழக்காறு.

(உஎ) மறையினந்தம்-உபநிடதம். (உஅ) விழுமம்-துன்பம்.

சுட்டதன் றியென்னெஞ்சமுஞ்சுடுவதேயென்றென்
றுட்டதும்பியவிழுமநோயுவரியுளாழ்ந்தான். (௨௬)

மகவையின் றதாய்கைத்திடுமருந்துவாய்மடுத்துப்
பகைபடும்பிணியகற்றிடும்பான்மைபோலென்னை
யிகலிழைத்தறிவுறுத்தினாய்க்கேழையேன்செய்யத்
தருவதியாதெனவரம்பிலாமகிழ்ச்சியுட்டாழ்ந்தான். (௨௭)

மாதவன்றனக்காலவாய்மன்னவனருளாற்
போதகஞ்செய்தநூலினைப்புலவரேனோர்க்கு
மாதாஞ்செயக்கொளுத்தியிட்டிருத்தனனமலன்
பாதபங்கயமுழ்கியபத்திமைக்கீரன். (௩௦)

கீரனுக்கு இலக்கணமுபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் - சுரு - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௦௬௬.

ஐம்பத்தைந்தாவது,

சங்கத்தார் கலகந்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காமனைப்பொடியாக்கண்டகண்ணுதறென்னுல்கீர
நாமந்புலவற்கீந்தலமிதுபொலம்பூங்கொன்றைத்
தாமனச்சங்கத்துள்ளார் தலைதடுமாற்றத்தேற
வூமனைக்கொண்டுபாட ஊணர்த்தியவொழுக்கஞ்சொல்வாம். (௧)

அந்தமில்லேள்வியோரொண்ணுறவரும்வேறுவேறு
செத்தமிழ்செய்துதம்நிற்செருக்குறுபெருமைகூறித்
தத்தமின்மாராய்த்தத்தந்தராதாமளக்கவல்ல
முத்தைநூன்மொழிந்தவாசான்முன்னர்வந்தெய்தினாரே. (௨)

தொழுதனாடிகள்யாங்கடொடுத்தவிப்பாடறம்முள்
விழுமிதுந்தீதுந்தாக்கிவேறுபாடளத்துகாட்டிப்
பழுதறுத்தையந்தீரப்பணிக்கெனப்பணிந்தாரகேட்டு
முழுதொருங்குணர்த்தவேதமுதல்வனாழுக்கண்மூர்த்தி. (௩)

(௩.௦) நூல் - இறையனாகப்பொருள்.

(௨) எண்ணுறவராவார்—சங்கப்புலவர் நாற்பத்தெண்மர். ஆ
சான் என்றது—சோமசுந்தரக்கடவுளை.

இருவருத் தருவரீண்ட வெரியழற் றாணிற்றோன் று
முருவென வறிவா னந்தவுண்மையு ளுருக்கெல்லாங்
கருவென முளைத்த மூலலிலிங் கத்துணின் றுங்காண் டற்
கரியதோர்புலவனாகித்தோன் றியொன் றருளிச்செய்வான். (ஈ)

கவி விருத்தம்.

இம்மாநகருள்ளா னொருவணிகன் றன்பதியென்
றம்மாநிதிக்கிழவோன் மனை குணசாலினியனையார்
தம்மாதவப்பொருட்டால்வெளிற்றறிவா னரைத்தமுவும்
பொய்ம்மாசறவினன்போலவதரித்தா னொருபுத்தேள். (ஐ)

ஒயாவிறன்மதனுக்கிணை யொப்பானவனா மச
சேயாமவனிடையீருரைசெய்யுட்கவியெல்லாம்
போயாடுமின்னையான துபுநதிக்கிசைசந்தானன்
றயாவருமதிக்குத் தமிழ்துவேடு எனவதைத்தான். (ஈ)

வன்றண்மழவிடையாயவன் மணிவாணிக னும
னென்றலவன்கேட்டங்ஙனமிப்பாடலிற்கிடக்கு
நன்றானவுநீதானவுநயந்தாய்ந்ததன் றன்மை
குன்றுவகையறிவானென்மன் றுடியகூத்தன். (ஐ)

மல்லார்தடம்புயவாணிகமைந்தன் றனக்கிசையச
சொல்லாழமும்பொருளாழங்கண்டான் முடிதுளக்காக்
கல்லார்புயம்புனகித்துளங்களிதூங்குவன் கலக
மெல்லாமகன் றிடுமுவகளுக்கென் றுலயஞ்சென்றன். (அ)

பின்பாவலரெல்லாம்பெருவணிகக்குலமணியை
யன்பாலழைத்தேகித்தமதவையத்திடையிருத்தா
நன்பான்மலர்நறுஞ்சாந்துகொண்டருசசித்தனர்நயந்தே
முன்பாலிருத்தருநீத்தமிழ்மொழிந்தாராவைகளா. (ஈ)

மகிழ்த்தான்சிலர்சொல்லாழ்ச்சியைமகிழ்த்தான்சிலர்பொருளை
யிகழ்த்தான்சிலர்சொல்வைப்பினையிகழ்த்தான்சிலர்பொருளைப்

(ச) கரு என்றது—மேருமுதலிய திவ்யகேசுத்திரங்கள் லெ
ழுத்தருளிய அருட்குறியினே; அல்லது உலகத்தோற்றத்திற்குக் கா
ரணமாய்வின்ற வெனப்பொருள் கோடலுமொன்று.

(ஐ) வெளிற்றறிவு-மந்தபுத்தி. பொய் - அஞ்ஞானம். ஒருபுத்
தேள் என்றது—முருகக்கடவுளை; இதனை வலைவீசியபடலத்தினும்
இறையனாராகப்பொருள் நக்கீரர் உரையிலும் காண்க.

(ஈ) ஆடல் - சொல்லல்.

புத்தான் சிலர் சொல்லிப் பழம்பொருளின் பழுமொருங்கே
புத்தான் சிலர் சொற்றிண்மையும் பொருட்டிண்மையுந்தேர்த்தே.

புத்தன்மையனாகிக்கலைவல்லோர் தமிழெல்லாங்
செத்தனாகொடுதருட்டுஞ்சிறுவணிகன் றெருள்கீரன்
முத்தண்டமிழ்சுபிலன் தமிழ்பாணன் தமிழ்மூன்று
புத்தன்மையன் றியுந்தொறுமறியுந்தொறுமெல்லாம். (கசு)

புத்தான் பொருடொறுஞ்சொற்றொறுந் துணைஞ்சுவையுண்டே
தழைத்தா னுடல்புலனைந் தினுத்தனித்தான் சிரம்பனித்தான்
புத்தான் விழிவழிவேலையுட்குளித்தான் றனையளித்தான்
புத்தான் புரிதவப்பேற்றினை வினைத்தான் களிதினைத்தான். (கஉ)

புத்தாசொடுகடலிற்படுபவளஞ் சூடர் தரள
மெல்லாநிறுத்தனப்பா னெனையிவ்வாணிககுமான்
சொல்லாழமும்பொருளாழமும் துலைநாவெனத் தூக்க
மெல்லாறறிபுலவோர்சொருட்டாரிகவ்விட்டார். (கங)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகினுட்பெருகியந்தவொண்டமிழ்மூன்றும்பாடற்
றிலகமாய்ச்சிறந்தவாய்ததெய்வநாவலருந்தங்கள்
கலகமாநவையிற்றீர்த்துகாசுறுபனுவலாய்து
புலமிகுகோட்டிசெய்துபொலிந்தனரிருத்தார்போலும். (கசு)

சங்கத்தார் கலகந்தீர்த்த படலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - சுசு - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௬௧0.

(கஉ) பொருடோறும் என்றது-காமம், கருணை, நகை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், குறிப்பு, வியப்பு, சாந்தம் என ஒன்பான்வகைப்பட்ட பொருட்சுவைகளை. சொற்றொறும் என்றது - குணம், அலங்காரம் என்னும் சொற்சுவைகளை. புலனைந் தினுத் தனித்தான் என்றது - சத்தாதினையுட்புலங்களுள் சத்தத்தின்வழியே நின்றமையை.

(கங) காசு - மணி.

(கசு) தமிழ் மூன்றுவன் - நக்கீரர், கபிலர், பாணர்கூறிய தமிழ்நூல்கள். தெய்வநாவலர்-சங்கப்புலவர்.

இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குடைக்காடன் பசிக்கன்னக் குழியருத்தி வேட்கையறக் கொடுத்த கங்கைச், சடைக்காடன் புலவரிக றணிவித்த முறையிதுமேற் றன்னைப் பாடுங், தொடைக்காடன் பகன்றிகழ்ந்த தென்னவனை முனிந்துதன்னைத் தொழுதுபோன, விடைக்காடனுடன்போய்ப் பின் பெழுந்தருளிப் பிணக்கறுத்த வியல்பு சொல்வாம். (க)

இத்திரன்றன் பழி துரத்தி யாசளித்துப் பின்புகதி யின்பமீந்த, சுந்தரன்பொன்னடிக்கன்பு தொடுத்துறுஞ் சண்பகத்தார் தொடுத்த சாத்தி, வந்தனைசெய் திருத்தொண்டின் வழிக்கேற்பச் சண்ப கப்பூ மாறவேந்த, னந்தரூ டாமணியாஞ் சிவபுரத்து ணிறைசெல் வமடைநா னிப்பால். (உ)

ஆற்றன் மிகுபிரதாபருரியன்வங்கிசத்துவசனளவில்சீர்த்தி சாற்றறியவிரிபுமருத்தனன்சோழவங்கிசாந்தகன்றான்வென்றி மாற்றறியபுகழ்ச்சேரவங்கிசாந்தகன்பாண்டிவங்கிசேசன் ரோற்றமுறுபரித்தேர்வங்கிசிரோமணிபாண்டிசகரன்றாமன்னே.

துணிவுடையகுலத்துவசன்வங்கிசவிபூடணமாறன்சோமகுடா மணிகுலகுடாமணியேயிராசகுடாமணியேமாற்றார்போற்றிப் பணிபவருட்பூபகுடாமணியேகுலேசபாண்டியனெயென்னக் கணிதமுறுபதினவர்வழிவழிவந்துதித்துநிலங்காவல்பூண்டோர். ()

அத்தகைய பாண்டியருட் குலேசபாண்டியனென்னு மாசன் ரோண்மேல், வைத்தவளி தலம்புரப்போ னிலக்கணமு மிலக்கிய மும் வரம்பு கண்டோ, னெத்தகைய பெருதூறு மெல்லைகண்டோ னாதலினை விவனுக்கேற, முத்தமிழோர் பயில்சங்க மிடங்கொடுத்த தனையமணி முழவுத் தோளான். (டு)

கழிந்தபெருங் கேள்வியினை னெனக்கேட்டு முழுதுணர்ந்த கபிலன் றன்பாற், பொழிந்தபெருங் காதன்மிகு கேண்மையினை

(க) தென்னவன்-குலேசபாண்டியன். (உ) அந்தரூடாமணி யாஞ்சிவபுரம் என்றது-புவலோகம்முதலிய ஏழுலகங்களுக்கும் தலை மையாய் விளங்குஞ் சிவபுரத்தினை. (ஈ) இரிபுமருத்தனன் - பகை வரைமர்த்தனஞ்செய்பவன். (ஐ) பெருதூல் - அறுபத்துநான்கு லைகள்.

எரிடைக்காட்டுப் புலவன் றென்சொன், மொழிந்தரசன் றனைக்கா
ண்டு மெனத்தொடுத்த பனுவலொடு மூரிதழித்தேன், வழிந்தொ
ழுது தாரானைக் கண்டதொடுத் துரைப்பனுவல் வாசித்தானால். (சு)

வழுக்காத சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும்பகிர்ந்தருந்த வல்
லோனுன்னத், தழுக்காற்றாற் சிரந்துளக்கா நகமகிழ்ச்சி சிறிதுமு
கத்தலர்ந்து காட்டா, நெழுக்காயுந் திணிதோளா நென்றுமுரை
யான்வானா விருந்தானாய்த், குழுக்காத நண்புடையான் றனைமா
னம்புறந்தள்ளக் கோயில்புக்கான். (ஏ)

சன்னிதியில் வீழ்ந்தெழுத்து தமிழறியும் பெருமானே தன்
னைசேர்த்தார், நன்னிதியேதிருவாலவாயுடைய நாயகனே நகுதார்
வேம்பன், பொன்னிதிபோ லனவிற்ற கல்வியுமிக் குளனென்று
புதலக்கேட்டுசு, சொன்னிறையுங்கவிதொடுத்தே நவமதித்தான்
சிறிதுமுடிதுளக்கானாகி. (அ)

பரிவாயின்மொழிதொடுத்து வருணித்தோர்க்கமகிழ்த்தோர்
பயனுல்கா, விரிவாயதடங்கடலே நெடுங்கழியேயடுங்கானவிலங்
கேபுள்ளே, பொரிவாயபராரைமாரியையேவான்றெடுகுடுமிப் பொ
ருப்பேவெம்பு, மெரிவாயகொடுஞ்சுரமே யெனவிவற்றோர்நினை
பொத்தருந்தானெந்தாய். (க)

என்னையிகழ்த்தனனோசொல் வடிவாய்கின்னிடம்பிரியா விம
யப்பாவை, தன்னையுஞ்சொற்பொருளான வுன்னையுமேயிகழ்த்தன
னென்றனக்கியாதென்தோ, முன்னைமொழிந் திடைக்காடன், ரணி
யாதமுனிவீர்ப்புமுந்திசசென்றா, என்னவுரைதிருசசெவிய னூறு
பாடெனவுரைப்பவருளின்மூர்த்தி. (க0)

போனவிடைக்காடனுக்குங் கபிலனுக்குமகத்துவகைபொலியு
மாற்றான், ஞானமயமாகியதன் னிலிங்கவுருமறைத்துமையா நங்
கையோடும், வானவர்தம்பிரானெழுத்துபுறம்போய்த்தன்கோயிலி
னோர்வடபால்வையை, யானந்திததென்பாலோ ராலயங்கண்டங்க
ணினிதமார்தான்மன்னே. (கக)

சங்கவான்றமிழ்த்தெய்வப்புலவோருமுடனெழுத்துசைலவேந்தன்
மங்கையகன்போனவழிபோயங்கிருந்தாரவ்வழிநான்வைகற்
கங்குல்வாய்புலாவரும்வைகறையிற்பள்ளியுணர்சாலத்தெய்தி
யங்கனையகனடியார்சேவிப்பாரிலிங்கவுருவங்குகாணர். (கஉ)

(ஏ) ஆயந்தகுமு - புலவர்கூட்டம். (க0) ஊறுபாடு - துன்பப்
படுத்தவது; இது-ஈண்டு நாராசத்தைவிளக்கின்றது.

என்னவதிசயமோ வீதென்றயிர்த்தா ரிரங்கினுரிதனையோடி,
மன்னவனுக்கறிவிப்பான்வேண்டுமெனப்புறப்பட்டவருவாராவியன்
னவரைப்பிரித்துறையுணைகனையாரொனவுமலாணங்குநீத்த, பொ
ன்னவிர்தாமரைபெனவுட்புலம்படைந்துபொலிவழித புரமுங்கண
டார். (௧௩)

அரசனிடைப்புருத்துள்ளடுங்கிநாவுணங்கியரசேயாமொன்,
றுரைசெயவஞ்சுதுழுங்க னுபகனைத்திருப்பள்ளி யுணர்ச்சிகோகசி.
மரைமலர்ச்சேவடிபணியப் புருத்தனமின்றாங்கவன்றன் வடிவகசா
ணைம், புரமுநளிபுலம்படைந்த தென்றழல்வேலெனசெவியிற பு
ருத்தலோடும். (௧௪)

வழுதியரியணையிலிருந் தடியிறவீழ்பழுமரம்போன் மண்மேல்
யாக்கை, பழுதுறவீழ்துயிரொடுங்கவறிவொடுக்கிடப்பாவைபடி
தாங்கொல்லைப், பொழுதுகிடந்தறிவுசிறி தியங்கவெழுந்தஞ்சலிக்
கைப்போதுகூப்பி, யழுதிருகண்ணீர்வெள்ளத் தாழ்த்தடியேனென்
பிழைத்தேனண்ணலண்ணல். (௧௫)

கொலையினையோரவுணர்புரநொடிவரையிற்பொடியாகக்குனித்
தமேருச, சிலையினையோபழையசிவபுரத்தினையோவருவிமணி செ
றிக்கும்வெள்ளி, மலையினையோதம்மைமறத் துணைநினைப்பார்மனத்
தினையோவாழ்த்துமீவேதத், தலையினையோவெங்குற்றா யெங்குற்றா
யென்றென்றுதளருமெல்லை. (௧௬)

சிலர்வந்துமன்னாவோதிசயங்கண்டனம்வைகைத்தென்சாரா
க, வலர்வந்தோன்படைத்தாண் முதலொருகாலமுங்கண்ட தன்று
கேள்வித், தலைவந்தபுலவொடுமாலவாயுடையிரான்றானே செம
பொன், மலைவந்தவல்லிபொடுமவந்திறைகொண்டுகின்றான் மா
தோவென்றார். (௧௭)

அவ்வுரைதன்செவிநுழைந்துபுருந்தீர்ப்பவெழுந்தாசனச்சத்தா
ழ்த்து, தெவ்வர்முடித்தொடியிடறுவசுழற்காலானடந்தேகிச செழு
நீர்வையை, கௌவைவெடுந்திறைக்காதாற்கடிமலர் தூஉய்ப்பணியத்
தென்கரைமேல்வந்து, மௌவலிளமுறைமூன் மாதினொடுநிருக்கி
ன்றமணியைக்கண்டான். (௧௮)

படர்த்துபணிந்தென்புருக்குங்கண்ணீர்சோர்த்தானத்தப் பெளவ
த்தாழ்து, கிடந்தெழுந்தூரக்குழறித்தடுமாறியின்றிதனைக் கிளக்

(௧௬) ஓர்-தேர்த்த. (௧௭) அவர்வந்தோன் - பிரமன்.

(௧௮) தெவ்வர் - பகைவர், கௌவை - ஓவி.

ருவேதத், தொடர்ந்தறியாவடிசிவப்ப நகர்புலம்பவலகீன்ற தோ
கையோடிங், கடைத்தருளுங் காரணமென் னடியேனற்பிழையுள்
தோவையாவையா. (௧௧)

அல்லதையென்றமராலென் பகைஞராத் கள்வரா லரியகானத்,
தெல்லேவிலங் காதிகளா லிடையூறின் றமிழ்நாட்டி லெய்திற்றா
லோ, தொல்லைமறையவொழுக்கவகுன்றினரோதவந்தருமஞ்சருங்
கிற்றலோ, வில்லறனுத்தறவறனும் பிழைத்தனவோ யானறியே
னெதாயெந்தாய். (௨௦)

களள்ளேறுகடுக்கைகறுஞ் சடையானேபோற்றிபெருங் கருணை
போற்றி, வெள்ளேறுகொடியுயர்த்த விடையானேபோற்றியருள்
விகிர்தாபோற்றி, புள்ளேறுகொடியுயர்த்த புனிதனயன்றேறுதபு
னிதாபோற்றி, வள்ளேறுசிறுகுழவிமதிதுதலங்கயற்கண்ணிமணை
போற்றி. (௨௧)

பாதமலரினேபோற்றிபன்னிரண்டுசெய்யானேப்பயந்தாய்போற்றி
வேதமுடிகடத்தபாஞானத்திலானந்தவினேவேபோற்றி [ரி
போதவடிவாய்நால்வர்க் கசைவிந்துறிதைத்தபாம் பொருளேபோற்
மாதவளநீறணித்தமன்னுவங்கயற்கண்ணிமணைபோற்றி. (௨௨)

பொக்கமுடையார்செய்யும்புசைதவங்கண்டுக்கும்புராணபோற்றி
தக்கன்மகம்பொடியாகத்திருப்புருவநெரித்தகொடுத்தழலேபோற்றி
செக்கமலக்கண்ணிடத்தகண்ணனுக்குத்திகிரியருள்செல்வாபோற்றி
மைக்குவளையனையமணிகண்டாவங்கயற்கண்ணிமணைபோற்றி. ()

மேற்படி வேறு.

தென்னவனின்னவண்ணமேத்தினுன்செம்பொற்குடன்
மன்னவன்கேட்டாகாயவாணியால்வையையாட
யன்னதுசோத்தநாகேட்டுவந்தனமினியதாயிற்
யின்னமொன்றுளதுகேட்டியென்றனருளிச்செய்வான். (௨௪)

பெரும்புரும்பதிதடம்முளாலவாபேற்றமீங்குச்
செய்புவாயனத்தமுள்ளதானவரியக்கர்சித்தர்
செய்புரியக்கர்வானோர்முனிவார்மனிதருள்ளார்
செய்பெறவிதியாற்கண்டநங்குறியனத்தமுண்டால். (௨௫)

(௨௧) வள்-கூர்மை. விகிர்தம் - வேறுபாடு. (௨௨) பன்னிரண்
டுசெய்யான்-குமாரக்கடவுள். (௨௩) பொக்கம்-பொய்க்நெறி.

(௨௪) செங்கமலம் - செக்கமலமென வலிந்துகின்றது.

(௨௪) சோத்தம்-இழித்தோர் செய்யும்வந்தனம். இதனை “சோ
த்தன்னடியமென்றேரைக்குழுமி” என்னுந் திருக்கோவையார்க்கு
செயினார்க்கினியரொழுதிய வுரையானுமுணர்க.

அக்குறிகளின்மேம்பட்டகுறியறுபத்துநான்கா
மிக்குறிகளின்மேம்பட்டகுறிகளெட்டினையெட்டுத்
திக்குறைவானோர் பூசைசெய்தனவிவற்றியாம்வந்து
புக்குறைகுறிக் தோழன்பூசித்தகுறியதாகும். (௨௬)

அறைத்தவித்தெய்வத்தானமனைத்துமோருழிக்காலத்
திநத்தந்தோழன்கண்டவிலங்கமாமதனாலிங்கே
யுறைத்தனமுறைதலாலேபுத்தாவாலவாயாய்ச்
சிறந்திடத்தகுவிதன்றுமுதலித்தெய்வத்தானம். (௨௭)

ஒங்குதண்பணைசூழ்நீபவனத்தைநீத்தொருபோதேனு
நீங்குவமல்லேங்கண்டாயினுநீயும்வேறு
நீங்குளையல்லேகாடன்செய்யுளையிகழ்தலாலே
யாங்கவனிடத்தியாம்வைத்தவருளினால்வந்தேமென்றா. (௨௮)

பெண்ணினைப்பாகங்கொண்டபெருந்தகைப்பாமயோகி
விண்ணிடமொழிந்தமாற்றமீனவன்கேட்டுவானோர்
புண்ணியாசிரியோர்குற்றம்பொறுப்பதுபெருமையன்றோ
வெண்ணியபெரியோர்க்கென்றாவேத்தினுனிறைஞ்சினானே. (௨௯)

அடிபணிந்தேத்தினுளையருள்சூர்த்தசைபுமின்னுக்
கொடியணிமனையிற்போக்கிக்கோமளவல்லியோடு
முடனுறைபுலவரோடுமொல்லேதன்கோயில்புக்கான்
வடதிருவாலவாயில்வந்துவீற்றிருந்தவன்னல். (௩௦)

மின்மதிச்சடையினுன்பினடந்துபோய்விடைகொண்டேகு
மன்னவன்றன்னைப்பாடிவந்தவன்றன்னைமாட்சித்
தன்மைசால்சங்கவாணர்தம்மொடுங்கொடுபொயென்றும்
பொன்மகன்காணிகொண்டபுரிசைசூழ்கோயில்புக்கான். (௩௧)

விதிமுறைகதலிபூங்கவரிவால்விதானந்தீபம்
புதியதார்நிறைநீர்க்குப்பங்கதலிகைபுனைத்தமன்றற்
கதிர்மணிமாடத்தம்பொற்சேக்கைமேற்கற்றோர்குழ
மதிபுனைகாடன்றன்னைமங்கலவணிசெய்தேற்றி. (௩௨)

(௨௬) தோழன் என்றது - குபேரனை.

(௨௭) உத்தர ஆலவாய்-வடமதுரை. (௨௮) காடன் - இடைக்
காடன். இதுமுன்மொழிகெட்டுப் பின்மொழியிற் பொருள்சிரித்து
நின்றது; இதனைத் தார்க்கீகர் காமைகதேசநாமக்கிரகணம் என்பா.

(௩௧) விதானம் - மேற்கட்டி. கதலிகை - துவசம். சேக்கை -
ஆதனம்.

சிங்கமான்சுமந்தபொன்னஞ்சேக்கைமேலிருந்து வெள்ளைக்
கொங்கலிழ்தாமந்தாசுகுளிர்மணியாரந்தாங்கி
மங்கலமுழுவவார்ப்பமறையவார்க்கங்கூற
நங்கையர்பல்லாண்டேத்தநன்மொழிப்பனுவல்கேட்டு. (௩௩)

அறிவுடைக்காடனுக்குமருமைமரண்புலமையோர்க்கு
முறைமையாலாரந்தாசுகுழிமுலைக்கொடியின்னனார்
நிறைநிதிவேழம்பாய்மானவிளைநிலநிரம்பக்கி
யறைகழற்காலிற் பின்னே முடிநடந்திதனைவேண்டும். (௩௪)

புண்ணியப்புலவீர்யானிப்போழ்திடைக்காடனார்க்குப்
பண்ணியகுற்றமெல்லாம்பொறுக்கெனப்பரவித்தாழ்த்தா
னுண்ணியகேள்வியோருமன்னநீதுவன்றசொல்லாந்
தண்ணியவமுதாலெவங்கன்கேரபத்தீத்தணித்ததென்றா. (௩௫)

இன்னமுமாலவாயெம்மிறையவன்கருணைநோக்காந்
பன்னரும்புகழ்மைகுன்றப்பாக்கியமுனக்குண்டாக
வெண்ணல்லாக்கங்கூறியேகிறாராகவந்தத்
தென்னவன்குலேசன்செய்ததவமுருத்திரிந்தாலென்ன. (௩௬)

எரிமருத்தவனிமுன்னாமென்வகைமூர்த்தியன்பு
புரிமருத்துவனைச்சூழ்த்தபொருபழிதுடைத்தோன்சோதி
விரிமருத்துடல்வான்றிங்கண்மிலைத்தவனருளின்வந்தா
னரிமருத்தனனாத்தென்னனடலரிக்குருளையன்னா. (௩௭)

கலிலிலேத்துறை.

பரிசிலைப்புல்லவருக்கருள்குலேசன்பலபக்கழீஇத்
திரிமருப்பிரிலைவெம்மமுடுவெடுத்தவன்மதிச்சென்னிமேல்
வரிசிலைப்படைபொறித்தவனெனப்பெறுவாமைந்தன
மரிமருத்தனனிடத்தவனிலைத்தானடியெய்தினான். (௩௮)

இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆட படலம் - சுரு - ச்ரு திருவிருத்தம் - ௨௬௪௮.

(௩௩) வெள்ளைக்கொங்கலிழ்தாமந்தாசுகுளிர்மணியாரந்தாங்
கென்றது - பாட்டுடைத்தலைவன், வெண்மலர்மாலையும், வெள்ளா
டையும், வெள்ளணியுந் தரித்துக்கேட்கவேண்டுமென்னுஞ் சம்பிர
தாயத்தை. (௩௫) தண்ணியவமுது-நீர், இன்சொல்லாகிய அமிர்தம்
எனச்சென்மொழிச் சிலைடைப்பொருள் தந்துகின்றது. (௩௭) எரி-
நெருப்பு. மருத்து-காற்று. மருத்துவன் - இந்திரன். மருத்துடல்-
அமிர்தம்நிறைந்தவுடல். மருந்து - அமுதம். (௩௮) பரிசில் - பேறு.
இரிலை-மான்.

ஐம்பத்தேழாவது, வலைவீசினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்றிரித்தன்னவேணிவேதியுனிடெக்காடன்பின்
சென்றுமீண்டனையான் கொண்டபிணக்கினைத்தீர்த்தவண்ண
மின்றுரைசெய்துமுநீரொறிவலைவீசினாழன்
மன்றலங்குழலினோமணநதுமீள்வண்ணஞ்சொல்வாம். (க)

அநதமிலழகன்கூடலாலவாயமர்நதநீல
கந்தரனுலகமீன்றகன்னியங்கயற்கணுளாங்
கொந்தவழிலகற்கூத்தற்கொடிகுருவேறிடத்துவைகி
மந்தணமானவேதமறைப்பொருளுணர்த்துமாதோ. (ச)

நாதனின்னருளாற்கூறுநான்மறைப்பொருளையெல்லாம்
யாதுகாரணத்தான்மன்னேவறிகிலெமெம்பிராட்டி
காதாமடைநதாள்போலக்கவலையுஞ்சிறிதுதோன்ற
வாதாமிலளாய்க்கேட்டாள்திறிந்தமலசசோதி. (ங)

அராமுகமனையவல்குலணங்கினைநோக்கியேனை
யிராமுகமனையவுள்ளத்தேழைமாபோலவெம்பாற்
பராமுகையாகிவேதப்பயனெருப்படாதுகேட்டாய
குராமுகையவழிந்தகோதாயுற்றவிக்குற்றந்தன்னால். (சு)

விரதமுமறனுமின்றியின்படுத்திழிஞான
பரதவர்மகளாகென்றுபணித்தனன்பணித்தலோடு
மரதனவாரத்தாழ்த்தவாரமென்முலையாளஞ்சி
வரதநிற்பிரிந்துவாழவல்லனெவென்றுதாழ்ந்தாள். (ஊ)

வீங்குநீர்ச்சடையானீங்குமெல்லியல்பரிவுநோக்கி
வாங்குநீர்க்கானல்வாழ்ககைவலைஞர்கோன்மகளாயவைகி
யாங்குநீவளர்நாள்யாம்போந்தருங்கடிமுடித்துமென்னுத்
தேங்குநீர்முதன்னோசசெவவிடுத்திருந்தானிப்பால். (உ)

(க) ஞாழல் - குங்குமமாம். மந்தணம் - இரகசியம்.

(ங) காதரம் - மறதி. அல்லது தீவினைப்பகுதி. (ச) அராமு
கம் - பாம்பின்படம். இராமுகம் - இருள். (ரு) பரதவர் - தெய்வநி
லமாக்கள். (சு) கானல் - கடற்கரைச்சோலை.

அன்னதுதெரிந்துநால்வாயைங்காக்கடவுடாதை
முன்னர்வந்திதனாலன்றோமூண்டதிச்செய்தியெல்லா
மென்னவீர்க்கவளம்போலாங்கிருந்தபுத்தகங்களெல்லாந்
தன்னெடுங்கரத்தால்வாரியெறிந்தனன்சலதிமீதால். (௭)

வரைபகவெறிந்தகூர்வேன்மைத்தனுத்தந்தைகையி
னாரபெறுபோதநூலையொல்லெனப்பறித்துவல்லே
திரைபுகவெறிந்தானாகச்செல்வநான்மாடக்கூட
னரைவிடையுடையநாதனந்தியைவெகுண்டுநோக்கா. (௮)

அடுத்தநாமிருக்குஞ்செவ்வியறிந்திடாதிவரைவாயில்
விடுத்தநீயிருந்தாய்தீங்குவீளைத்ததுன்றனக்குமிந்தத்
தொடுத்ததீங்கொழியவின்னோர்சுறவருவாகிவைய
முத்தகாரோதநீர்புகுமுழல்கெனப்பணித்தான்மன்றோ. (௯)

வெருவருஞ்செலவின்வேழமுகத்தனைவிதித்தசாபப்
பெருவலிதன்னைச்சாரும்பெற்றியாற்சாபங்கூறா
னருவரைநெஞ்சுபோழ்தவள்ளிலைவடிவேற்செங்கை
முருகனைவணிகர்தம்மின்மூங்கையாகென்றாணிப்பால். (௧௦)

நாயகனைவலாலேநாயகிவலைஞர்மாத
நாயதுகத்திப்புத்தேளடுசுறவாகிமுநீர்
மேயதுங்கருணைவள்ளன்மீன்படுத்தணங்கைவேட்டுப்
போயதுமவட்டுக்கேள்விபுகன்றதுமுறையிற்சொல்வாம். (௧௧)

கலிநிலத்துறை.

குழும்வார்திரைவையைத்துறைசெழுநாட்டுட்
கீழையார்கலிமுகத்ததுநெய்தலங்கீழ்நீ
ராழநீள்கருங்கழியகழ்வளைந்துசாரனைத்து
தாழைமுதையிலுடுத்ததோர்தண்டுறைப்பாக்கம். (௧௨)

முடங்குமுள்ளியைநாற்புதைத்தெதிரெதிர்பெய்த்து
துடங்குனைதபோதொடுவளிநூக்கின்றனைசவ
மடங்குமெய்யாக்கையிருக்கேடகவட்டத்
தடங்கிவான்பணித்தாடமராற்றுவாரணைய. (௧௩)

(௯) செவி - அமைபம். சுறவு - மகரமீன். (௧௦) மூங்கை-
புருத்திரசன்மனாகியஉளமன். (௧௨) பாக்கம்-நெய்தநிலத்தூர். கீழ்
நீர்-கூவல். (௧௩) வளி - காற்று.

புலவுமீனுணக்கோசையுட்புட்களோப்பிசையுமீ
விலைபகிர்ந்திடுமமலையுமீன்கொள்கம்பலையுமீ
வலையெறிந்திடுமாவமும்வாங்குமாவமு
மலையெறிந்திடுபாவவாயடைப்பனமாதோ. (௧௪)

வாட்டுகுண்ணிடைநுளைச்சியர்வண்டலம்பாவைக்
கூட்டுகின்றசோறருகிருந்தடைந்தபூங்கைகை
பூட்டுகின்றனரித்திலம்பொருகடற்றாங்குஞ்
சூட்டுகின்றனகடிமலர்குழல்சூழ்ஞாழல். (௧௫)

நிறைந்ததெண்கடலாடிநீணெறியிடைச்செல்வோர்க்
கறந்தெரிந்தபோற்பொறுத்தசோறவிழ்ப்பனதாழை
சிறந்தமுத்தொடுபசும்பொனுப்பவனமுத்திரட்டிப்
புறந்தெரிந்திடக்கொடுப்பனமலர்த்தபூர்புண்ணை. (௧௬)

கொன்றமின்பகர்பாதவர்சூரம்பைகடோறுஞ்
சென்றுதாவிமேற்படர்வனதிரைபடுபவள
மன்றல்வார்குழநுளைச்சியர்மனையின்மீனுணக்கு
முன்றிச்சீப்பனகடலிடுமுழுமுணிக் குப்பை. (௧௭)

கூற்றம்போன்றகண்ணுளைச்சியர்குமுதவாய்திறந்து
மாற்றம்போக்கினர்பகர்தருங்கயற்குநேர்மாருந்
தோற்றம்போக்குவதவவ்விழித்துணைகளக்கயன்மீ
ஞாற்றம்போக்குவவவர்குமுனகைமலர்க்கைகை. (௧௮)

அலர்த்தவெண்டிரைக்கருங்கழிங்கிடங்கரினருட்பர்
குலைந்தவிழ்த்துதென்றுஞம்பியகுமுதமேயல்ல
கலந்தருங்கடலெறிகருங்காற்பணங்கன்வாய்
மலர்த்தருத்தியகுமுதமுமொய்ப்பனவண்டு. (௧௯)

ஆயபட்டினத்தொருவன்மேலாற்றியதவத்தாற்
றாயவானவர்தம்மினுத்தாயஞ்ச்சிறிது
தீயதீயினைசெய்தியாற்றிண்டியிலவாணர்
மேயசாதியிற்பிறத்துளான்மேற்படுமனையான். (௨0)

(௧௫) வண்டல் - மகளிர் விளையாடுமிடம். சோறு என்றது-மக்
சந்தத்தை. (௧௭) சூரம்பை - சிறுகுழல். உணக்கல் - காயச்செய்தல்.

(௧௬) நேர்மாருத்தோற்றம் போக்குவ என்றது - கயலை வென்
றமையை. (௧௯) குமுதமிரண்டனுள் முன்னையது - அல்லிமலர்மின்
னையது - அல்லிமலர்போன்ற பெண்களதுவாய்.

(௨0) கிமில் - தோணி.

செடியகாருடற்பாதவர் திண்டிமினடத்தா
செடியவாழியிற்படுத்தமின்றிறைகொடுநிறைக்குங்
கடியவாயிலோனவர்க்கெலாங்காவலோனேற்றுக்
கொடியவானவனடிக்குமெய்யன்புசால்ருணத்தோன். (௨௧)

மகவிலாமையாலாற்றநாண்மறுமையோடிம்மைப்
புகவிலானெனவருநதுவானொருபகற்போது
தகவுசால்பெருங்கிளையொடுஞ்சலத்தின்படுப்பா
னகலவார்கலிக்கேருவானதன்கரையொருசார். (௨௨)

தக்கமேருமாமலைமகனோடையிற்றவத்தான்
மிக்கமினவன்வேள்வியின்விரும்பியமகவாய்ப்
புக்கராயகிதன்பதியானையாற்புலவு
தொக்கமின்விலைவலைஞன்மேற்றவப்பயன் றூர்ப்ப. (௨௩)

இச்சையாலவனன்பினுக்கிரங்குவாள்போலச
செச்சையாய்திறந்தழுதொருதிருமகவாகி
மெய்ச்சபாசிலைப்புண்ணைநன்னீழிந்கிடந்தான்
மைச்சகாருடற்கொடுத்தொழில்வலைஞர்கோன்கண்டான் ()

கார்கொணீர்த்திருமாதுகொல்காந்துநீருறையும்
வார்கொள்பூண்முலைமடந்தைகொல்வனத்துறைவாழ்க்கைத்
தார்கொள்பூங்குழலணங்குகொறடங்கணுமிமைப்ப
வார்கொலோமகவாகியீண்டிருந்தவனென்னு. (௨௪)

பிள்ளையின்மையேற்கிரங்கியெம்பிரான்றமிழ்க்குடல்
வள்ளனல்கியமகவிதுவேயெனவலத்தோ
டுள்ளவன்புகூர்த்தெடுத்திருதோளுறப்புல்லித்
தள்ளருந்தைகக்கற்பினாடனதுகைக்கொடுத்தான். (௨௫)

பிறவியந்தகன்றெரிந்துகண்பெற்றெனக்கழிந்த
வறியனீனிதிபெற்றெனவாங்கினாள்வலைஞ
ரெறியும்வேலையினுர்த்தனர்கையெறிந்திரட்டிக்
குறியவாணகைவலைசசியர்குழறினார்கூவை. (௨௬)

(௨௧) செடி - முடைநாற்றம்.

(௨௩) ஓடை - மலர்த்தடம். மேரு என்றது - இமயமலை மகம்
மேருவின் ஓர் கிளையாதலின்.

(௨௪) செச்சை - செந்நிறம். நெய்ச்ச, மைச்ச என்றது - நெய்
ச்ச, மைத்த என்பதன் போலி. (௨௬) இரட்டி - வீசி.

பிழையில்கற்புடைமனைவியும்பெறுதுபெற்றெடுத்த
குழுவியைத்தடங்கொங்கையுங்கண்களுங்குளிரத்
தழுவிமுத்தமிட்டுச்சிமோந்தன்புளந்ததும்ப
வழகிதாகியமணிவிளக்காமெனவளர்ப்பாள். (௨௮)

புலவுமீன்விலைப்பசும்பொறாற்செய்தபல்பூணு
மிலகுமாமும்பாசியுங்காசிடையிட்டுக்
குலவுங்கோவையுஞ்சங்கமுங்குலத்தினுக்கிசைய
வலகிலாதபேரழகினுக்கழகுசெய்தணிந்தாள். (௨௯)

தொண்டைவாய்வலைசசிறுமியர்தொகையொடுத்துறைபோய
வண்டலாடியுரித்திலமாமணிகொழித்துங்
கண்டன்ஞாழல்சூழ்கானலங்கடிமலர்கொய்துங்
கொண்டலோதுபின்ருழ்தரக்குரைகடல்குளித்தும். (௩௦)

தளர்ந்தபைங்கொடிமருங்குலுத்தன்னுயிர்த்தலைவ
னளந்தவைகலுங்குறைபடவவனிடத்தார்வங்
கிளர்ந்தவன்புமொண்கொங்கையுங்கிளரோட்சிறிதில்
வளர்த்துவைகினுவைகலுமுயிரெலாம்வளர்ப்பாள். (௩௧)

ஆலவாயுடைநாயகனேவியவாரே
மாலைதாழினமதிச்சடைமகுடமுங்காங்க
னாலுமாகியவடிவுடைநந்தியுஞ்சுறவக்
கோலமாகிவெண்டிரைக்கடல்குளித்தினிதிருந்தான். (௩௨)

குன்றெறிந்தவேற்குழகனுங்கரிமுகக்கோவு
மன்றெறித்ததத்திரமெலாஞ்சிரமிசையடக்காக்
கன்றெறிந்தவனறிவருங்கழன்மனத்தடக்கா
நின்றெறிந்தகன்மத்தெனவுழக்கிடாநிற்கும். (௩௩)

கிட்டுத்தோணியைப்படகினைக்கிழிபடவிசைபோய்த்
தட்டுஞ்சோங்கினைமேலிடுசரக்கொடுங்கவிழ
முட்டுஞ்சீறிமேல்வரும்பலசுறவெலாழுக்கி
வெட்டுங்கொடுகோத்தேனையமீனெலாம்வீசும். (௩௪)

(௨௯) காசு - மணி. (௩௦) வண்டலாடல் - சிற்றில் விளையாடல். கண்டல் - செந்தாழை.

(௩௩) குன்று - கிரவுஞ்சமலை. கத்திரம் - ஆசுமனூல். கன்றெறிந்தவன் - திருமால். கல் என்றது - மந்தரகிரியை. (௩௪) தோணிபடகு, சோங்குஎன்னு மிவைகள், மாக்கலத்தின் வேறுபாடுகள்.

தரங்கவாரிரீர்கலக்கலாற்றத் திரங்கொடுமே
 ல்ராகுவான்புலவோர்க்கமுதீகையாலெண்ணூர்
 புரங்கண்மூன்றையும்பொடித்தவளுணையாற்புனலிற்
 கரங்கணன்கையுங்கார்த்தமீன்மத்தரங்கடுக்கும். (௩௫)

தள்ளுநீர்த்திறைபோய்துளைச்சேரிகள்சரப்ப்பத்
 துள்ளுநீர்குடித்தெழுமழைசூலிறப்பாயு
 முள்ளுநீன்மருப்புடையமீன்மொய்கலமத்தத்
 தெள்ளுநீர்த்துறைடையறவின்னணந்திரியும். (௩௬)

எற்றிதாலெனத்துறைமகன்யாமிதுபிடிக்கும்
 பெற்றியாதெனக்கிளையொடும்பெருவலைப்பாசம்
 பற்றியாழியூர்படகுடைத்தெறித்தனன்படவைச
 சுற்றிவாய்கிழித்தெயிற்றிறப்பாய்த்ததுசுறவம். (௩௭)

படவுடைப்பவோர்தோணிமேற்பாய்த் துமத்தோணி
 விடவுறத்தெறித்தெறித்திடவிசைத்தொருசோங்கி
 னிடைபுகுத்துநீள்வலையெறித்திங்ஙனம்வெவ்வே
 றுடல்புகுத்துழலுயிரெனப்பரதனுமுழல்வான். (௩௮)

முன்னர்வீசிளுற்பின்னுறமுளைத்தெழுமுயன்று
 பின்னர்வீசிளுன்முன்னுறப்பெயர்த்தெழுமவலத்தி
 லுன்னீவீசிளுவிடம்படவுறத்தெழுமிடத்தின்
 மன்னிவீசிளுவலத்தெழுமகரவேறுதுதான். (௩௯)

எறிவலைப்படுமகமலர்த்தீர்ப்பவனுள்ள
 மறுதலைப்படவலையினும்வழி இப்பொருளாசை
 டெறிமலர்க்குழனல்லவர்கிளைவெனகிளைவுற்
 றறிபவர்க்கரிதாம்பரம்பொருளுனவகலும். (௪௦)

வவலாளரோடின்னவாறின்னமீன்படுத்தற்
 காவதாந்தொழிலியற்றவுமகப்படாதாக
 யாவரோயிதுபடுப்பவரென்றிருங்கானற்
 காவலாளரும்பரதருங்கலங்கருருழந்தார். (௪௧)

(௩௫) அமுதென்றது-ஆகமப்பொருளை. (௩௬) சூல்-கரு.

(௩௭) துறைமகன் - நெய்தனிலத்தலைவன். (௩௯) மகர வே
 றன்றது-கடல்வாழ்சுறவு மேறெனப்படுமே என்னு மிலக்கணம்
 ற்றி. (௪௦) நல்லவர் என்றது-விலைமாதரை.

(௪௧) ஆவதாந்தொழில்-பிடித்தற்குக்கூடிய தொழில்.

சங்கலம்புதண்டுறைகெழுநாடனிச்சலதித்
துங்கமந்தாமெனக்கிடந்தலமருஞ்சுறவை
யங்கனைத்தெவன்பிடிப்பவனவனியானீன்ற
மங்கைமங்கலக்கிழாநெனமனம்வலித்திருந்தான் (௪௨)

நந்திராதனுமினையறையங்கயனாட்டத்
திருதுவாணுதலாளுமங்கனையளாயிருப்பத்
தந்திராலிரண்டேத்தியதமனியலிமானத்
துநதுநீர்ச்சடையார்மணமுன்னினுர்மன்றே. (௪௩)

உயர்ந்தசாதியுத்தம்மினுமிழித்தவென்றுன்னிக்
கயந்தெருஞ்சடைவலைக்குலக்கன்னியைவேட்பான்
விபந்துகேட்பதெவ்வாறவர்வெறுக்குமுன்னவருக
கிபைந்தமீன்வலையுருவெதித்தேருதுமென்னு. (௪௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருகிருண்முகத்தாலன்னகச்சினன்கச்சோடார்த்த
சுரிகையன்றோண்மேலிட்டதுகின்னன்குஞ்சிகுட்டு
முருகுகொப்பளிக்குருய்தந்தண்ணியன்முத்தவாளே
ரிருவருமறையுத்தேடியினைப்பவோர்வலைஞானான். (௪௫)

முழுதுவகின்றசேற்கண்முதல்வியையருளிலார்போ
லிழிதொழில்வலைமாதாகச்சபித்தவாறென்னையென்றும்
பழிபடுசாபமேரார்பாதராய்வரவுமவேண்டிற்
றழகிதுநன்றுநன்றேயாலவாயடிகள்செய்கை. (௪௬)

தன்பெருங்கணத்துளானோர் தலைவனுஞ்சலதிவாண
னென்பதுதோன்றவேடமெடுத்தெறிவலைதோளிட்டு
வென்புறமலைப்பக்காலியினிடுகுடம்பைதாங்கிப்
பின்புறடந்துசெல்லப்பெருந்துறைப்பாக்கம்புக்கான். (௪௭)

சுழித்தலைக்கண்டற்காடுங்கைதையுங்கானுருய்தற்
சுழித்தலைகிடங்குநீத்துசுகுஃறெனுத்தோட்டுப்பெண்ணை
வழித்தலைசுமந்துவார்கன்வார்ப்பவாயங்காந்தாம்பல்
குழித்தலைமலர்பூங்காணற்கொடுவலைச்சேரிசேர்த்தான். (௪௮)

(௪௨) கிழான்-உரியவன். (௪௪) கயம்-பெருமை.

(௪௮) தோடு-மடல். பெண்ணை-பனை. கஃறு - ஒலிக்குறிப்பு
கைதை-வெண்தாழை.

பெருந்தகையமுதன்னுளைப்பெருதுபெற்றெடுப்பானேற்ற
வருந்தவவலைஞர்வேந்தனதிசயமகத்துட்டோன்ற
வருந்தகையுடையகாளாவலைமகன்வாவுநோக்கித்
திருந்தழகுடையநம்பியாராநீசெப்புகென்றான். (சுசு)

சந்தரான்மறைகடேறாத்தனியொருவடிவாய்த்தோன்றி
வந்தமீன்கொலைஞன்கூறுமதுரையில்வலைஞர்க்கெல்லாந்
தந்தைபோற்சிறந்துளானேர்தனிவலையுழவனல்ல
மைந்தனயான்படைத்துக்காத்துத்துடைக்கவும்வல்லனாவேன். ()

அல்லதுவான்மீனெல்லாமகப்படவலைகொண்டோசச
வல்லவனாவேனென்னமற்றிவன்வலைஞன்கோலம்
பல்லியமகன்கொன்முன்னம்புகன்றசொல்லொன்றிப்போது
சொல்லியதொன்றிரண்டுஞ்சோதனைகாண்டமென்றா. (சுசு)

தொண்டுகைறமனத்துக்கானற்றுறைமகன்தேலித்தத்
தண்டுகையிடத்தோர்வன்மீன்றழலெனக்கார்துசீற்றங்
கொண்டுகைன்றதையகுறித்ததுபிடித்தியேலென்
வண்டுகைறகோதைமாதைமணஞ்செயத்தருவேனென்றான். (சுசு)

சிவகவேறனையான்காலிற்சென்னடைப்படவிற்பாய்து
சங்கெறிதாங்குந்தப்பத்தடங்கடல்கிழித்துப்போகிக்
கிவகானுகாளாவரையெனக்கிளைத்ததோண்மேற்
றொங்கலிற்கிடத்துஞான்றதொருமணிவலையவாங்கி. (சுசு)

செவ்விறைஞக்கியாகந்திருககின்றெறிந்தான்பக்கங்
கெளவியமணியில்வீசவியைசொலிசுறங்குப்பாயப்
பவலிரித்துயிர்ந்துநாகம்வழுங்கவாய்ப்பட்டமீன்போல்
வெவ்வியைசுறவேறையன்விடுவலைப்பட்டதன்றே. (சுசு)

மாசறுகேளிரன்பின்வலைப்படும்வலைஞர்கோன்றாய்
வீசியவலையிற்பட்டமீனினைசுருக்கிவாங்கிக்

(சுசு) நம்பி-ஆணிற்சிறந்தனன். (சுசு) சந்தம் ஆவது—உக்
ந்தமுதலியசந்தோபேதங்களுக்கு அகநா சங்கியை கற்பிப்பது.
டைத்துக் காத்துத் துடைக்கவும் வல்லனென்றது—தமதியற்றை
குணமும், கடல்வாணராதலின் கடலிற்குரிய முத்தொழிற் குண
முத்தமக்குள்வென்பதும் தோன்றலின்றது.

(சுசு) வான்மீன்—பெரியமீன், நட்சத்திரங்கள்.

(சுசு) கிங்கான்-பணிசெய்வோன். (சுசு) கேளிரீர் என்றது—
அடியார்களை. தாய் - தாவி,

காசெறிதாங்கமுநீர்க்கனரயிடையிட்டான்கள்வாய்
முகசேதென்னென்னவார்த்துமொய்த்தனபாதச்சாதி. (௫௫)

கிளையுங்கோனும்விசுவலோராய்க்கினர்தோளாற்றல்
வினோவொடுமுயன்றுபன்னாள்வினையெய்ப்படாதமீனில்
வினையவனொருவன்றுனையொருவியைசெயறிந்தானீர்த்தா
னளியநங்குலத்தோர்தெய்வமகனிவனாகுமென்றார். (௫௬)

கைதைசூழ்துறைவனொகைகைமிகப்பம்பையேங்க
நொய்தெனதுசுப்பிற்கள்வாய்துளைச்சியர்கூவைதூங்கப்
பைதழைபருவாய்க்கச்சைப்பாதவற்கலங்கன்நொழல்
செய்தெழுங்கோதைமாதைத்திருமணம்புணர்த்தினானே. (௫௭)

அந்நிலைவதுவைக்கோலுமாயினமருகொரு
மின்னிலைவேற்கொனும்மின்னிடைவிடைமேற்கொண்டு
தன்னிலைவடிவாய்த்தோன்றத்தடங்கரைமீனூந்தானு
நன்னிலைவடிவேபோன்றுநகதியாய்முத்தித்தோன்ற. (௫௮)

கொற்றவெள்விடைமேற்காட்சிகொடுத்தவர்களுணராத்டம்
பெற்றவின்மேலைச்சார்பாற்பிணித்தவிப்பிறவிவாழ்க்கைச்
சிற்றறிவொழிந்துமுநீர்ச்சேர்ப்பநல்லறிவுதோன்றப்
பொற்றனுமேருவீரன்பூங்கழலடிக்கீழ்த்தாழ்த்தான். (௫௯)

இரக்கமிலிழிந்தயாக்கையெடுத்துழவேழையேனைப்
புரக்கவின்றென்போல்வந்தபுண்ணியவடிவம்போற்றி
உரக்கெறிபவளசசெவ்வாயணங்கினைமணந்தென்பாசங்
கரக்கவெள்விடைமேனின்றகருணையேபோற்றியென்றான். (௬௦)

அகவினான்பாவினின்றவன்பனைநோக்கிப்பன்னாண்
மகவிலாவருத்தநோக்கியுமையைநாமாளாத்த்து
தகவினான்மணந்தேநீயித்தாணியிற்றனதென்ன
நகவிலாப்போகமுழ்கிநம்முலகடைவாயென்ன. (௬௧)

பெண்ணினைவதுவைக்கீத்பெருந்துறைச்சேர்ப்பற்கன்று
தண்ணளிசுரந்துநல்கித்தருமமால்விடைமேற்றோன்றி

(௬௨) தெய்வமகன் என்றது—வருணனை.

(௬௩) பம்பை-நெய்தற்பறை. பருவாய்-வினைத்தொகைநிலை
களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடராய் அரவின்
மேல் கின்றது. (௬௪) தன்னிலை வடிவும்-தமக்குரிய அருளுருவம்.

(௬௫) அகம்-அடியிருதயம். தகவினால் என்றது—என்வனை
மணங்களுள் பிரமமணம் புணர்த்தமையு.

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம். சசுள

யின் ணிடைநின்றான் சென்றான் வேத்திரப்படையானோடு
முண்ணிறையன்போடு முத்தாகோசமங்கை. (சுஉ)

அங்கிருந்தனாதிமூர்த்தியா திரான்மறைகளே த்துங்
கொங்கிருங்கமலசசெவ்வீக்குரைகழல்வணங்குககேட்ப
பங்கிருந்தவட்குவேதப்பயனெலாநதிரட்டிமுநீர்ப்
பொங்கிருஞ்சுதைபோலட்டிப்புகட்டினுன்செவிகளார. (சுங)

மேற்படி - வேறு.

அவ்வேலையன்புடையாரறுபதினாயிரவர்க்குமளித்துப்பாச
வெவ்வேலைகடப்பித்துவீடாதபரானாதவீடுநல்கி
வைவ்வேலையனையவியுங்கயற்கணங்கையொடும் துரைசார்ந்தா
ரீவ்வேலைநிலம்புரக்கமுடிகவித்துப்பாண்டியனென்றிருந்தமூர்த்தி.

வலைவீசினபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் - சுசு - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௭௧௨.

ஐம்பத்தேட்டாவது,

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம்.

கொசசகக்கலிப்பா.

லைவீசுமதிசசடையோன்கடற்றுறைவன்றலைசசென்று
லைவீசியவன்பாசவலைவீசும்பரிசிதுமே
லைவீசும்புனல்வாதவூரவைவதவிசசைவலி
லைவீசிப்பணிகொண்டநெறியறிந்தபடிமொழிவாம். (க)

தொடுத்தவறுமையும்பயனுந்தூக்கிவழங்குநர்போல
வதெதவயற்குளநிரப்பியறம்பெருகியவனியெலா
முதெதகடலொருவற்குமுதவாதவுவரியென
தெததறியாப்புனல்வைகைக்கரையுளதுவாதவூர். (உ)

(சுஉ) சுதை-அமுதம். அட்டி-திரட்டி.

(சுசு) அறுபதினாயிரவராவாச்—சிவபெருமா னனுக்கையால்,
பெருவுத்தாகோசமங்கையில் ஞானோபதேசம்பெற வீற்றிருந்த அ
ப்பாராரும், சிவயோகிகளுமென்க.

(க) அவிசசை-அஞ்ஞானம்.

விழவறநகரெங்கும்விருத்தராமனையெங்கு
மழவறமகிழ்வெங்குமறையறுகிடையெங்கு
முழவறவரங்கெங்குமுகிலறபொழிலெங்கு
முழவறவயலெங்குமுடம்பறவுயிரென்ன. (உ)

ஆயவளம்பதியதனினமாத்தியரிலராமறையின்
தூயசிவாகமநெறியின் றுறைவிளங்கவஞ்சனையான்
மாயனிடும்புத்தவிருளுடைந்தோடவந்தொருவர்
சேயவிளம்பரிதியெனச்சிவனருளாலவதரித்தார். (சு)

பேர்வாதவூரெனப்பெற்றுத்தம்பிறங்குமறைச்
சார்வாயநூல்வழியாற்சடங்கெல்லாநிறையெய்தி
நீர்வாயவிளமதிபோனிரம்புவார்வேதமுதற்
பார்வாயெண்ணெண்கலையும்புதினாண்டினிர்பயின்றார். (ஐ)

இத்தகையோர்நிகழ்செய்தியறிந்தவர்சென்றியம்பவரி
மர்த்தனபாண்டியன்கேட்டுவாவழைத்துமற்றவரைச்
சித்தமகிழ்வரிசையினாற்சிறப்பளித்துத்தன்கோயில்
வித்தகநன்மதியமைச்சின்னொழில்பூட்டிமேம்படுத்தான். (ஈ)

செற்றயிருங்கருவிகளின்றிறநூலுமனுவேந்தன்
சொற்றபெருந்தொன்னுலுந்துளக்கமுறவினக்கமுற
கற்றறிந்தோராதலினாற்காவலற்குக்கண்போன்ற
முற்றுணர்ந்தவமைச்சரினுமுதலமைச்சராய்நிகழ்வார். (எ)

புல்லாதார்முரண்டக்கிப்பொருள்கவர்வாரென்பதெவன்
செல்லாதபல்வேறுதீபத்துச்செங்கோன்மை
வல்லாருத்தத்தமதேத்தரியபொருள்வாவிடுத்து
நல்லாராயொப்புரவுநட்படையநடக்கின்றார். (அ)

(உ) மழவறமகிழ்வு என்றது-பொன். மணி, நெல்முதலியவற்
றால் வரும்மகிழ்ச்சி, மகவில்லாத விடத்து சிறப்படைய வெலு
பொருள்பயந்து கின்றது-மழவு-பிள்ளைகள். (சு) மாயனிடும்புத்தவி
ருள் என்றது-திரிபுராதியரை வஞ்சித்தற்பொருட்டு மாயையில்வல்
ல திருமால்நிறுத்திய புத்தசமயமாகிய பேரிருளை.

(ஈ) சிறப்பென்றது-அமைச்சியற் கேற்பத் தென்னவன் பி
மராமனென் றரசுலாமைத்த சிறப்புப்பெயரை. (எ) கருவி-சேனை
கருவிகளின்றிறநூல்-போர்ப்பயிற்சியை யுணர்த்தும் நூல். தொன்
னுல் என்றது-மதுநூன்முதலிய தருமசாத்திரங்களை.

(அ) புல்லாதார் = படைவர். தீபம் = தீவு.

அண்ணலரிமருத்தனனுக்கடல்வாதவூரமைச்சர்
கண்ணுமிடுகவசமும்போற்காரியஞ்செய்தொழுதுவார்
தண்ணளிசெய்தவனியெலாந்தங்கிளைபோற்குளிர்நூங்க
வண்ணமதிக்குடைநிழற்றிமுறைசெய்துவாழுநாள்.

(௬)

கலிரிலைத்துறை.

மெய்மையாம்பொருள்விவேகமும்வேறுபாடாய்
பொய்மையாம்பொருள்விவேகமும்புத்தியுட்டோன்ற
வீம்மையாசையுமறுமையிலாசையுமிகந்து
செம்மையாகியகருத்தராய்ப்பாகத்தேர்வார்.

(௭0)

புத்தராதியோர்புறவுரைநெறிகளும்பொய்யா
நித்தவேதநூறழுவியவகவுரைநெறியுஞ்
சித்தமாசறுத்தரனருட்டெளிவியாவதனான்
மித்தையாணவத்தொடக்கருவில்லையாம்வீடும்.

(௭௧)

பத்திசெய்தரனருட்பெறும்பத்தருக்கன்றி
முத்தியெய்தரிதெனமறைமொழிவதப்பொதுநூல்
சத்தியப்பொருட்டெளிவெலாஞ்சத்திரிபாதர்க்
குய்த்துணர்த்தியதாகமமென்பர்மெய்யுணர்த்தோர்.

(௭௨)

வேதவாகமச்சென்னியில்விளைபொருளபேதம்
பேதமாகியபிணக்கறுத்திருட்பிணியவிழ்த்து
நாதனாகியதன்னையுமென்னையுநல்கும்
போதனாகியகுருபான்வருவதெப்பொழுதால்.

(௭௩)

காலிலாதபேரன்பினுக்கெளிவருங்கருணைக்
குரவனாரானநியிக்கொடியவெம்பாசம்
புரையில் கேள்வியாற்கழிப்பதுபுணையினுலன்றி
புரவநீர்க்கடல்காங்கொடுக்குவதொக்கும்.

(௭௪)

(௭0) மெய்மையாம்பொருள் என்றது - தனக்கோர் ஆக்கக்கே
டுகளின் நிசுட்டநிறிப்பதாது நின்றசத்ததனை. வேறுபாடாய்பொய்
மையாம் பொருள் என்றது - ஆக்கக்கேடுகளுடைத்தாய்க்காலமிட
முதலியவற்றுலேகதேசப்படுதலும், அதுவதுவாய்ப்பலவேறுவகை
ப்படுதலும் உடைத்தாய்ச் சுட்டநிறிப்பட்டு நிற்கும் அசத்ததனை.

(௭௧) புறவுரைநெறி என்றது - புறப்புறச்சமயம் புறச்சமயங்
களை. அகவுரைநெறி என்றது - அகப்புறச்சமயம் அகச்சமயங்களை.

(௭௨) பொதுநூல் - பலபொருள் படத்தோன்றுத் தன்மைய
நாயவேதம். சத்திரிபாதம் - திருவருட்பதிவு. சத்தி-திருவருள்-பா
கம் - பதிவு. நி-அனு சுவர்க்கம்.

என்றிவ்வாதவூர்மறைவரின் பவீடெய்தத்
துன்றுமாயசையாற்றொடக்குண்டுசுருதியாகமநா
லொன்றுகேள் வியோர்வருந்தொறுமுணர்ந்தவரிடைத்தாஞ்
சென்றுகாண்டொறுமளவளாய்த்தேர்குவாரானார். (௧௫)

எண்ணிலாரிடத்தளந்தளந்தறிபொருளெல்லா
முண்ணுநீர்விடாய்க்குவரிநீருண்டவரொப்ப
வண்ணலாசகத்தமைவுறுதாசனுக்குயிருங்
கண்ணுமாயமைச்சுரிமையுங்கைவிடாதியல்வார். (௧௬)

கள்ளக்காதலனிடத்தன்புகலத்துவைத்தொழுது
முள்ளக்காரிகைமடந்தைபோலும்பரைக்காப்பான்
பள்ளக்காரியுண்டவனிடத்துள்ளன்புதித்து
கொள்ளக்காவலனிடையுறத்தொழிலுமுட்கொண்டார். (௧௭)

இன்னசெய்கையினொழுதுவாரொருபொழுதேகித்
தென்னர்தம்பிரானவையிடைச்சென்றெதிரின்ற
ரன்னபோதடுபரிசிரைகாப்பவாரசன்
முன்னர்வந்துதாழ்த்தொருசிறைநின்றிதுமொழிவார். (௧௮)

மறத்தவாதவேல்வலவநம்பயப்பரிவென்னத்
திறத்தவாம்பரிபோகின்றெஞ்சியவெல்லா
நிறைந்தநோயவுநெடிதுழப்புடையவுமன்றிச்
சிறத்தவாம்பரியொன்றிலேசூர்ந்திடினென்றார். (௧௯)

மன்றல்வேம்பனும்வாதவூர்வள்ளிலேநோக்கி
யின்றுநீர்நமதறைதிறத்திருநிதியெடுத்துச்
சென்றுவேலையத்துறையில்வந்திறங்குவதெரிந்து
வென்றிவாம்பரிகொடுவரப்போமென்றுவிடுத்தான். (௨௦)

உள்ளம்பேறுபட்டமைச்சியநெறியினின்றொழுகும்
வள்ளலாரிதியறைதிறத்தரும்பெறல்வயமான்
கொள்ளவேண்டியபொருளெலாங்கொண்டதாழிறுக்கி
வெள்ளைமாமதிவேந்தனைவிடைகொடுபோவார். (௨௧)

(௧௮) சிறை-பக்கம். இன்ன, அன்ன என்பன - இகர அகர
சுட்டின் திரிபுகள். (௧௯) வலவன் - சமர்த்தன். எஞ்சிய - இதுவினை
முதற்பொருண்மேல் கிற்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர்.

(௨௦) வேம்பன் - அரிமர்த்தனபாண்டியன். அறை என்றதீ
வொக்கிஷசாலையை. (௨௧) மதிவேந்தன் - சந்திராவரிசத்திற்
யுள்ள அரசன்.

எடுத்தபொற்சுமையொட்டசத்திட்டுமுன்னேக
விடுத்துவிண்டொடுகிண்டிதல்விடையவன்கோயி
லெடுத்தவிழ்த்தபொன்னம்புயத்தடம்படித்தனைய
மடுத்தடங்கரைச்சித்தியைங்கரத்தனைவணங்கா. (உஉ)

சருணைநாயகியங்கயற்கண்ணியெம்பிராட்டி
யருணநாண்மலர்ச்செய்யசேரடித்தலமிறைஞ்சி
வருணனாற்பெருவயிற்றுநோய்வலிகெடுத்தாண்ட
தருணநாண்மதிசசடையுடையடிக்கண்முன்றாமா. (உ௩)

ஒன்றுவேண்டிப்பொருளெல்லாமுனக்குமைம்பொறியும்
வென்றுவேண்டின்னன்பர்க்குமாக்குகவெள்ளி
யன்றுவேண்டின்ருடியவள்ளலென்குறையீ
தென்றுவேண்டிந்தேத்துவார்க்கிறைவனின்னருள்போல்.

ஆதிசைவனாமருச்சகனொருவனேரணைந்து
பூதியீந்தனனமக்கிதுபோலிலையித்த
மீதுநன்னெறிக்கேதுவென்றிருகையேற்றணிந்து
வேதநாதனையிறைஞ்சினார்விடைகொடுமிண்டார். (உ௪)

கலிவிருத்தம்.

இன்னியமதிர்த்தனவெழுந்தனபதாதி
துன்னியவினைக்கவரிதுள்ளினதுகிரக்கரற்
பொன்னியன்மதிக்குடைகிழன்றனபொலங்கொண்
மின்னியுமணிச்சிவிகைமேற்கொடுதத்தார். (உ௫)

மற்றிவர்வழிப்படுமுன்மாறிநடமாடும்
வெற்றிவிடையாரிவர்வினைத்தொகையினொப்பும்
பற்றியவிருட்டுமலபக்குவமுநோக்கா
வற்றடிமைகொண்டுபணி்கொண்டருளவுன்னு. (உ௬)

(உஉ) திண்டிறல் - ஒருபொருட்கிளவிகள்.

(உ௩) அருணம் - செம்மைநிறம். (உ௪) பூதி - ஐஸ்வரியத்
தைத்தருவது) திருவெண்ணீறு. ஏது-சாதனம். (உ௫) மதிக்குடை-
முத்தாலாகியகுடை. அதிர்த்தன முதலியன முற்றெச்சங்கள்.

(உ௬) வினைத்தொகையினொப்பும் என்றது-சிவபுண்ணிய முதி
ர்ச்சியாற் சுகதுக்கங்களைத் தருதற்குக்காரணமாகிய கன்மமலம்ஒன்
றற்கொன்று ஏறுதுதுலைபோலத் தம்முனொத்தலாகிய இருவினை
பொப்பினை. மலபக்குவமும் என்றது - தனது சத்திகெடுத்தற்குரிய
காரணங்களோடுகூடிப்பதனழியும் பருவமுடையதாயமலபரிபாக
த்தை.

சந்தமறைதீண்டரியதங்கருணையாலோ
ரத்தணர்குலக்ஞாவனுகியடிநீங்கா
மைந்தர்பலர் தம்மொடுபெருந்துறையில்வந்தோர்
கொந்தலர்நெருங்கியகுருந்தடியிருந்தார். (உஅ)

பொருங்கடலனீகமொடுபோட்புறவடுத்த
விருங்கடமளப்பிலகடந்தெழுபிறப்பாங்
கருங்கடல்கடக்கவருவார்கருணைவெள்ளப்
பெருங்கடனிறைந்துறைபெருந்துறையடைந்தார். (உச)

அடுத்திடவடுத்திடவகத்துவகைவெள்ள
மடுத்திடமுகிழ்த்தகைம்மலர்க்கமலரச்சி
தொடுத்திடவிழிப்புனமுளித்திடவினைக்கே
விடுத்திடமுனத்தருள்விளைத்திடநடந்தார். (உ௦)

பித்திதுவெனப்பிரர்கைக்கவருநாலாஞ்
சத்திபதியத்தமதுசத்தநிவுதன்னைப்
பொத்தியமலத்தினும்வெரீஇச்சுமைபொறுத்தோ
னெத்திழியிணிப்புறுமொருத்தனையுமொத்தார். (உ௧)

நெருப்பிலிடுவெண்ணெயெனநெஞ்சருகுவென்னை
யுருக்குமிதனாலெனையொளித்தமலவாற்றல்
கருக்குமவனாகியெனையாள் கருணைவெள்ள
மிருக்குமிடனையிதெனவெண்ணிகர்புக்கார். (உ௨)

காயிலையடைந்தசமுமுட்படைவலத்தார்
கோயிலையடைந்துருளிர்வான்புனல்குடைந்து
வாயிலையடைந்துடலமண்ணுறவிழுந்து
வேயிலையடைந்தவரைமெய்ப்புகழ்வழுத்தார். (உ௩)

(உஅ) மைந்தர் என்றது - திருவடிஞானசம்பந்திகளாயுள்ள மாணவர்களை. (உச) ஆரீகம் - சேனை. புறவு - முல்லைநிலம். இருக்கடம் என்றது - பாலைநிலத்தை. (உ௦) உவகை - ஆராமகிழ்ச்சி. முகிழ்த்த - கூப்பிய. வினை என்றது - சிவன்றிருப்பணிகளை.

(உ௧) நாலாஞ்சத்திபதிய என்றது - மந்ததாம், மந்தம், தீவரம், தீவரதாம்என்னு நான்கனுள் தீவரதாசத்திரிபாதத்தை. சத்தநிவு என்றது - சிவத்தொகிகலந்து பேரின்பதுசருஞ் சிவஞானவணர்ச்சியை. பொத்தியமலம் என்றது - கன்மம், மாயை, ஆணவமென்னு மும்மலங்களை. (உ௨) ஆற்றல் - வன்மை.

(உ௩) வே இல் - மூங்கிலாகிய இடம்.

ஆலயமருங்குவலமாகவருவார்முன்
மூலமறையோதிமுடியாதபொருடனைச்
சீலமுனிவோர்தெளியமோனவழிதேற்றுங்
கோலமுறைகின்றதோர்குருத்தைபெதிர்கண்டார். (௩௪)
கலிநிலைத்துறை.

வேதநூலொருமருங்கினுமெய்வழிசைவப்
போதநூலொருமருங்கினும்புராணத்துட்கிடத்த
கீதநூலொருமருங்கினுங்கிளைகெழுசமய
பேதநூலொருமருங்கினும்வாய்விட்டுப்பிறங்க. (௩௫)

சுருதிகூறியவறமுதனான்குமத்தொன்னூற்
கரியதாங்கதிக்கேதுவென்றாகமங்காட்டுஞ்
சரியையாதிநாற்பாதமுத்தலைதெரித்துணர்ந்த
பெரியமரணவர்கழகமும்வினாவிடைபேச. (௩௬)

சரியைவல்லமெய்த்தொண்டருஞ்சம்புவுக்கினிய
கிரியைசெய்யுந்மைத்தருங்கிளர்சிவயோகங்
தெரியுஞ்சாதகக்கேளிருத்தேசிகத்தன்மை
புரியும்போதகச்செல்வருமளவிலர்பொலிய. (௩௭)

(௩௪) முனிவோர் - சங்காதிசன். மோனம்-மௌனநிலை. கோ
லம் - ஆசிரியத்திருக்கோலம். (௩௫) சைவப்போத நூல் - ஆகமம்.
கீதநூல்என்றது - இசையமைந்த கலை மிருதிமுதலியநூல்களை.

(௩௬) அறமுதனான்காவன-தர்மார்த்த காமமோட்சங்கள், சரி
யையாதிநாற்பாதமாவன -சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகி
யசோபான மார்க்கங்கள். தலைதெரித்து என்றது - பாகுபாடு செய்
தராய்த்தறிந்தமையை.

(௩௭) சரியையாவது-புறத்தொழிலொன்றால் உருவத்திருமே
னியை நோக்கிச்செய்யும்வழிபாடு. கிரியையாவது-புறத்தொழி லக
த்தொழி விரண்டாலும் அருவருவத் திருமேனியை நோக்கிச்செய்
யும்வழிபாடு. யோகமாவது - அகத்தொழிலொன்றால் அருவருவத்
திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும்வழிபாடு. இவற்றுள்சரியை, தாத
மார்க்கமாதலால் மெய்த்தொண்டமெனவும் - கிரியை, புத்திரமார்க்
கமானதால், மைந்தமெனவும், யோகம், சகமார்க்கமாதலாற்கேளிர்
எனவும் கூறினார். சாதகக்கேளிர் என்றது - இறைவன்திருவடியி
லன்புமிருத்துதமது மலங்களை யொழிப்பவராதலின். போதகச்செ
ல்வர் - போதகாசிரியர்.

ஒழித்தனோன்பினராடலர்பாடலருலகம்
 பழித்தசெய்கையரமுக்கையினர்பாசங்
 கழித்தகண்கனாலரனுருக்கண்டுகொண்டெலகில்
 விழித்தகண்குருடாத் திரிவீரரும்பலரால். (௩௮)
 கரவினுள்ளமாம்விசம்பிடைக்காசறவினங்கும்
 பாசிலாச்சுடர்க்குதயமீ நின்மையாற்பகலு
 மிரவுநேர்படக்கண்டிலரியன்றுசெய்ந்த
 விரதமாதினோன்பிழந்துறைவிஞ்சையர்பலரால். (௩௯)
 உடையுங்கோவணமுண்டிங்கைப்பலியுறவென்
 றடையுங்கேளிருமானடியார்கண்டிகலன்கண்
 படையும்பாரிடமாயினும்பகலிராமுதலீ
 றிடையின்றாபிடத்துறங்குவதிஃதவரவாழ்க்கை. (௪௦)
 இத்தகைப்பலதொண்டர்தங்குழாத் திடையால
 மொத்தபைங்குருந்தடியினில்யோகவாசனத்திற்
 புத்தகத்தெழுதியசிவஞானமெய்ப்போதங்
 கைத்தலந்தரித்திருப்பதோர்கருணையைக்கண்டார். (௪௧)
 மன்றுளாடியவானந்தவடிவமும்வடவா
 லொன்றிரால்வருக்கசைவறவுணர்த்தியவுருவு

(௩௮) ஒழித்தனோன்பினர் என்றது - விதிவிலக்கின்றிச்செய்வ
 னவெல்லாந் தவமாக்கொண்டொழுருவோராதலின். பாசங்கழித்த
 கண்ணினாலரனுருக்கண்டுகொண்டெலகில்விழித்தகண்குருடாய்த்திரி
 வீரர்என்றது-மூப்பத்தாறுகருவிகளுங்கழன்று அருளிடத்தேநின்று
 ஞேயத்தழுந்துவதாகிய சாக்கிராதீதாவஸ்தையை யுடையவராத
 லின்.

(௩௯) கரவு - மும்மலங்களிண்குணம். பாசிலாச்சுடர் என்றது-
 றிட்களசிவத்தை. உதயமீ நின்மை என்றது-தேற்றக்கேடுகளின்றி
 நின்றலை. பகலுமிரவுநேர்படக்கண்டிலர் என்பது - கேவலசகலங்களி
 னீங்கிய சுத்தநிலையினின்றமையை. நித்தவிரதமாதினோன்பிழந்து
 றைவிஞ்சையர் என்றது - உறங்கினவன் கையிலுள்ள பாக்குத்தா
 னேதவிர்தல்போல ஞானநிட்டை மேலீட்டால் நித்தியகன்மமுந்
 லிய தவங்கள் தாமையொழியப்பெற்றவராதலின்.

(௪௦) பவி-பிச்சை. பாரிடம்-பூமி. பகலிராமுதலீ றிடையின்றா
 பிடத்து என்றது-சுத்தநிலையாகியசாக்கிராதீதம், கேவலசகலத்தோ
 ற்றம், கேடுநிலைகளினிகந்து நின்றலை. (௪௧) ஆலம் - வடவாலலிருட்
 சம். (௪௨) நால்வர் - சககாதியர் - உருவும் என்றது - தட்சணாமூர்த்
 தத்தை.

பின்றுராயினெற்கெளிவந்தவிவ்வுருவென்ன
வன்றுராயகன் குறிப்புளத்துணர்த்திடவறிந்தார். (சஉ)

மும்பணித்தனாணிந்தனாஞ்சலிமுடிமே
லென்புநெக்கிடவுருகினரினியாரயெளிவந்
தன்பெனும்வலைப்பட்டவாருள்வலைப்பட்டார்
துன்பவெம்பவவலையறுத்திடவந்ததொண்டர். (சங)

காலமூங்களுக்காட்சியுரிமித்தமுங்கடிந்தார்
சீலமாணவர்செவ்விதேர்தேசிகனென்ன
மூலவாகமமோ தினுன்முறுக்கலிழ்கமுநீர்
மாலேசார்த்தணிந்தயின்மேல்வன்கழல்வீக்கி. (சச)

அண்ணல்வேதியொழுக்கமுமன்புங்கண்டியாக்கை
யுண்ணிலாவுயிர் பொருட்புனலுடன்கவர்த்துள்ளக்
கண்ணினுன்மலங்கழிப்பதகமலமுஞ்சூட்டி
வண்ணமாமலர்ச்செங்காஞ்சென்னிமேல்வையா. (சடு)

சூக்கமாகுமைந்தெழுத்தினிற்சுற்றியபாச
வீக்கநீக்கிமெய்யானத்தம்வினையிலத்துய்த்துப்
போக்குமீட்சியுட்புறம்பிலாப்பூரணவடிவ
மாக்கினொருருதீபகம்போல்வருமண்ணல். (சசு)

(சங) துன்பவெம்பவம் என்றது—ஆதிதெய்விகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதியான்மிகமுதலிய பிறவித்துன்பங்களை.

(சச) காலம்—சீட்சாகாலங்கள், நிமித்தம்—சகுனம், செவ்வி-பக்ருவம், ஆகமமோதினுன்-சிவபெருமான். சமூல்-வீரகண்டை.

(சடு) வேதியர்-திருவாதவூரர். உள்ளக்கண்ணினுன் மலங்கழித்தென்றது—அருணைக்கால் மும்மலங்களிற் சிமிழ்ப்புண்டு கிடந்த ஆன்மாவையம்மலங்களினீக்கி, யேகதேசவறிவினைக்கழித்து வியாபகவறிவைத்தருஞ்சட்சீட்சையை. பதகமலமுஞ்சூட்டி என்றது-திருவருட் பதிவுசெய்தமையை. செங்காஞ்சென்னிமேல்வையா என்றது—சீடர்மலவாதனையைத் தவிர்க்க உள்ளும் புறம்பும் தம்வண்ணமாகச்செய்யும் பரிசுதீட்சையை.

(சசு) சூக்கமாகுமைந்தெழுத்து என்றது—தூலம், சூக்குமம், அகிசூக்குமம் என்னுமுத்திறப்பட்ட பூரிபஞ்சாக்காங்களுள் சூக்குமபஞ்சாக்காததை. சூக்குமம் - பிராகிருதச்சிதைவு. பாசவீக்கமீக்கி என்றது—மவொழித்துரைத்தமையை-இதனை, “நகாமாகியசேரியை நஞ்செனவெறுத்து, மகாமாகியவேரொலா மயலறக்களைத்து”. என்னுந் திருவாக்கால்தெளிக. வினையிலத்துய்த்து என்றது - உச்சாரணை முறையினன்றித் திருவருளிடமாகத் தம்பாலமுத்தினமையை. தீவகம்-பார்வையிருகம்.

பார்த்தபார்வையாலிரும்புண்டரீரோனப்பருகுத்
தீர்த்தன் ன்னையுங்குருமொழிசெய்ததுத் தம்மைப்
போர்த்தபாசமும் தம்மையுமறத் துமெய்ப்போத
மூர்த்தியாயொன்றுமறித்திலர்வாதவூர்முனிவர். (௪௭)

தேனும்பாலுத்தீங்கன்னலுமமுதுமாய்த்தித்தித்
துனுமுள்ளமுமுருக்கவுள்ளொளியுணர்ந்தின்ப
மானவாறுதேக்கிப்புறங்கசிவதொத்தொழியா
ஞானவாணிவந்திறுத்தன ளன்பர்தந்நாலில். (௪௮)

தொழுததையினர் துளங்கியமுடியினர் துளும்ப
வழுதகண்ணினர்பொடிப்புறுமியாக்கையர்நாக்குத்
தழுதழுத்தவன்புரையினர் தமையிழத்தழல்வா
யிழுதையன்னமெய்யினர்பணிந்தேத்துவாராஞர். (௪௯)

பழுதிலாதசொன்மணியினைப்பத்திசெய்தன்பு
முமுதுமாகியவடத்தினுன்முறைதொடுத்தலங்க
லழுதுசாத்துமெய்யன்பருக்கமகிழ்ந்தையர்
வழுவிலாதபேர்மாணிக்கவாசகனென்றார். (௫௦)

பாட்டிற்கின்புறுகுருபரன்பாதமேற்கண்ணீ
ராட்டிச்சொன்மலரணிந்துதற்போதவின்னமுதை
யூட்டித்தற்பரஞானமாமோமவெங்கனலை
மூட்டிச்சம்புலின்பூசைமேன்முயற்சியாராஞர். (௫௧)

ஆசைவெம்பவவாசனைற்றுமாணிக்க
வாசகப்பிரான்றேசிகன்மாணவரோது
மோசையாகமவுபனிதப்பொருளொலங்கேட்டு
நேசமங்குலவத்திருத்தனனதுகண்டுநிருத்தன். (௫௨)

எண்ணியாகிரியவிருத்தம்.

தித்திக்குமணிவார்த்தையின்னஞ்சின்னாட் டிருச்செவியிலரு
த்தவுக்கைச் செம்பொனெல்லாம், பத்திப்போன்பளித்துக் கவர்ந்
துவேண்டும் பணிகொடுபாண்டியனையிவர் பண்புதேற்றி, முத்தித்
கேவிடுத்திடவும் புத்தைவாது முடித்திடவுத்திருவுள்ள முன்னமெ

(௪௭) தீர்த்தன்-ஞானசாரியன். மெய்ப்போதம்-ஞானநிட்டை.

(௪௮) ஊன்-உடல். ஒளி - திருவருட்பிரகாசம். (௪௯) தமை-
என்றது—தற்போதத்தை. (௫௦) தற்போதம்-சிவபோதம்.

(௫௧) பவவாசனை-பிறவிக் கேதுவாய மலவாசனை.

(௫௨) பாண்டியனை - உருபுமயக்கம்.

வாதவிரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம். சஎஎ

யி, யெத்தித்தொண்டரைக்கருமஞ் சிறிதுண்டிங்கே யிருத்தியெ
னவுருக்காந்தானடியரோடும். (௫௩)

கனவில்வருங்காட்சியெனக்கருணைமூர்ச்சி காட்டிமுறைத்தலு
மன்பர்கலக்கத்தாழ்ந்து, கனவுகொல்லோ கனவுகொல்லோ வின்று
நாதன் ஞமலிக்குத்தவிசிட்டநலம்போலென்னை, நினைவரியதிருமே
னிகாட்டியாண்டு நீத்ததையென்றையுற்றுநெஞ்சத்தேறி, யினவடி
யாருடன்கூட்டாதேகினையோ வென்னையுமென்வினையையுமிங்கிரு
ததுயெந்தாய். (௫௪)

வஞ்சவினைகொள்கலனா முடலைத்தீவாய்மடுக்கிலேன் வரையுரு
ண்டுமாய்ப்பேனல்லே, னஞ்சொழுகுவானாலுங்குறைப்பேனல்லே
னாதனையதுவறினதுடைமைமென்றே, யஞ்சினென்றானையுமழியா
தாலி யையனென்கினைப்பிரிந்துமாற்றுகில்லே, நென்செய்கோவெந்
தாயோவெந்தாயோவென் நிரங்கினாற்புரண்டமுதா ரினையசொல்
ர். (௫௫)

வறியனாமொருபிறவிக் குருடன்கையில் வந்தபெருவிலைமணி
போன்மழலைதேருச, சிறியனாமொருமதலைகையிற்கொண்ட செம்
பொன்மணியவள்ளம்போற்றேவரயார்க்கு, மறிவரியாய்சிறியேனையெ
ளிவந்தாண்டவருமையறியென்றுன்பத்தழுவத்தாழிப், பிறிவறியாவ
ன்பரொடுமகன்றாய்கல்லாப் பேதையென்குறையலதெம்பிரானுலெ
ன்னே. (௫௬)

கவிலிலைத்துறை.

மண்ணுதியாறாறுமனந்துழாவித்தடுமாறிப்
புண்ணகியெனைக்காணாதுழல்கின்றேனைப்போதவருட்
கண்ணலவைமூழுதுவகரையகோக்கியான்யானென்
றெண்ணுவெனைத்தந்தாயெங்குற்றையோவெந்தாயே. (௫௭)

(௫௮) வஞ்சவினைக் கொள்கலனாமுடல் என்றது-புண்ணியமும்
பொன்விலங்குபோல்வ தாதலின். கலன்-மாக்கலம்.

(௫௯) அழுவம்-பாப்பு. இதுபாலை என்றும்போலக் கடல்மே
ல்கின்றது. துன்பத்துஎன்றதில் அத்து தவீர்வழி உந்தசாரியை.

(௬௦) மண்ணுதியாறாறும் என்றது - பிருதிவிமுதல் நாததத்
துவமீருகிய முப்பத்தாறுதத்துவங்களை. எனைக்காணா துழல்கின்
றேனென்றது - தன்னையடுத்த பலநிறங்களாகிய பொதுவியல்பை
த்தன்பாற் காட்டிநிற்கும் பளிங்குபோல ஆன்மாவும் தன்னாற் சார
ப்பட்டதத்துவங்களி னியல்பாகிய பொதுவியல்பே தன்பாற்காட்டி
நிற்கும்பெத்த நிலையை. அவைஎன்றது - மந்திரம், பதம், உன்னம்,
புவனம், தத்துவம் - கலைஎன்னு மத்துவாக்களை.

வானுதியைந்துமுதல்வகுத்தவோசமுதலீந்து
மாளுதியங்குமனமா திரான்கும்வழியடைப்பத்
தேனாதுயறுசுவையுக்கழிபவூறுத்தென்னமுதம்
யானாநல்கினையாலெக்குற்றயோவெத்தாயே. (௫௮)

மாசாய்மறைக்குமலவலியும்நானும்வேறின்றி
யாசாவிகாரமலமாயினேனைப்பொருட்படுத்திப்
பேசாதவின்புருவினின்னோடென்னைப்பின்வைத்த
வீசாவெனையிங்கிட்டெங்குற்றயோவெத்தாயே. (௫௯)

மேற்படி-வேறு.

என்றுவாய்திறத்தாந்நிணாரங்கிருப்புனிற்றுக்
கன்றுநீங்கியவானெனக்கரைந்தநெஞ்சினராய்ச்
சென்றுகோபுரவாயிலின்புறம்புபோய்த்திரண்டு
கின்றகாவலன்மரக்களேநீர்த்தனரீநோக்கா. (௬௦)

துக்கவாரியிற்கடும்பரித்தொகையெலாமாடித்
திக்களின்றலவருமெனமுன்புபோய்த்தென்னர்
புங்கவன்றனக்குணர்த்துமின்போமெனவிடுத்தா
கங்கனையகன்பெருத்துறைநாயகனன்பர். (௬௧)

புரணைமாவயப்புரவிதேர்ப்பொருநர்ப்போய்ப்பொறிவண்
டினைசெய்தார்முடிவேந்தன்முனிநிறஞ்சினாருள்ள
துரைசெய்தாரதுகேட்டொன்றுமுரைத்திலுனிருந்தா
னீரைசெய்தார்ப்பரிவரவினேநோக்கியநிருபன். (௬௨)

வள்ளல்வாதவூர்முனிகளுமன்னவன்பரிமாக்க
கொள்ளல்கியபொருளெலாங்குருத்தில்வந்தாண்ட

(௫௮) வானுதியைந்தாவன - பஞ்சபூதங்கள். ஓசைமுதலீந்தா
வன - சத்தமுதலிய தன்மாத்நிரைகள். ஆனாது - நீங்காது. மனமா
திரான்காவன - அந்தக்கரணங்கள். வழியடைப்ப என்றது - மேற்
கூறிய ததுகாணபுலன போகங்களுக்கேதுலாகிய பிறவிரீக்கத்தை.
தேனாதுயறுசுவை - தேன், பால், கன்னல், கனி, சீனி, கற்கண்டு.
தென்னமுதம் என்றது - அமுதம் நரைநிறை மூப்புக்களை யொழித்
தல்போல, இதுஆணவாதி மும்மலங்களை ஒழித்தலின் உவமவாரு
பெயராய்சிவானந்தத்தை யுணர்த்துகின்றது. சுவை-இது சுவைப்
பொருள் மேனிற்பலாற் பண்பாருபெயர். (௫௯) ஆசாவிகாரம்என்
றது - இச்சைகாரணமாய்வரும் ததுகாண புலனபோகங்களை.

(௬௨) புரணைமா - யானை. புரணை - சமுத்திரமேயு.

பின்னாவாண்மதிச்சடைமுடிப்பெருந்துறைமறையோர்க்
குள்னவாதாம்பெருகமுன்வேண்டியாங்குய்ப்பார். (சுங)

சிறந்தபூசைக்குத்திருவிழாச்சிறப்புக்குஞ்செல்வ
நிறைந்தவாலயத்திருப்பணித்திறத்துக்குவிரப்பி
யறந்தவாதபோன்பர்க்குஞ்செலுத்தியத்தலத்தே
புறைந்தவாவறவின்னணமொழுகுளங்கழிப்பார். (சுச)

அல்லையாறியகுளிர்மதியடுக்கவந்தெய்த
அல்லையாணையானின்னமும்வயப்பரிவந்த
சில்லையாலிதுவென்னெனவோலையுமெழுதிச்
செல்லவுய்த்தனன்வாதவூரமைச்சர்தந்திருமுன். (சுரு)

மன்னவன்றிருமுகங்கண்டுமுறைமையால்வாங்கி
யன்னவாசகத்தெரித்துகொண்டாதியீறில்லா
முன்னவன்றிருவருட்கடன்மூழ்கியமுனிவ
ரென்னேவேறினிச்செய்யுமாறென்றுகின்றயர்வார். (சுசு)

சிந்தையாகியசெறுவினுட்சிவமுதலோங்கப்
பந்தபாசம்வேரறக்களைந்தருட்புனல்பாய்ச்சி
யந்தமாதியின்றாகியவானந்தபோகத்
தத்தேசிகவுழவன்றன்கோயிலைச்சார்ந்தார். (சுஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னாயகனென்பொன்னாடேறேறேயெறுகொடியுயர்த்த
மன்னுதென்னாபெருந்துறையெம்மணியேவழுதிபொருளெல்லா
நின்னாலயத்துநின்னடியாரிடத்துஞ்செலுத்துநெறிவளித்தாய்
பின்னானவனுக்கென்கொண்டுபரிசுச்செலுத்தப்பெறுமாறே. (சுஅ)

மன்னாவிதைஞ்சியெழுத்தேத்தியிரந்தாரெதிரேபெருந்துறையின்
நின்னாச்சடைமேற்பிறைமுடித்தோன்விசம்பினிறைந்ததிருவாக்
மன்னாவற்குப்பரியெல்லாம்வருமென்றோலெவிடுதியெனச் [கான்
சொன்னானதுகேட்டகத்துவகைதுளம்பிவரைந்துசுருள்விடுத்தார்.

அத்தவோலைப்பாசாமுமறையக்கேட்கிளின்றாக்கோர்
சிந்தையாமுகிழ்சிறப்பவருந்தான்புரவித்தேரோடும்

(சுரு) குளிர்மதி-கடகமாதம். (சுசு) செறுவு - வயல். சிவமு
தல் என்றது - அன்பென்னும் ஐயங்கடையு; இதனை "அன்புசி
வமிரண்டென்பாறிவிலார் - அன்பேசிவமாவதாருகறிகிலர், அன்பே
சிவமாவதாருமறித்தயின், அன்பேசிவமாயநித்திருப்பாரே" என்றதி
ரும்திரத்தாலறிகு.

வந்தவாதிச்செங்கதிரோன்மறைத்தானவனுல்வையமெலாம்
வெந்தவேடைதணிப்பான்போன்முளைத்தானுதிவெண்கதிரோன். (1)

அன்றுதயிலும்வாதவூரடிகள்வந்தசுடர்வெள்ளி
மன்றுகிழவர்குருந்தடியில்வடிவங்காட்டியெழுந்தருளி
வென்றிவேந்தன்மனங்கவரும்விசயப்பரிசொண்டணைகின்றே
மின்றுநீமுன்னேகுதியென்றருளிச்செய்யவெழுந்திருந்தார். (எக)

கனவினிடத்துத்தேவர்க்குங்காண்டற்கரியகருணையுரு
நனவினிடத்துங்கனவிடத்துமெளிதேயன்றேருமக்கென்ன
கிளைவினிடக்கொண்டிருக்கின்றூர்நிருத்தானத்தச்சுடருள்ளத்
தினவிருளைத்தின்றெழுவதெனவெழுந்தானிரவியிரவொதுங்க. (1)

எழுந்தாருடையபெருந்துறையாரிருதாள்பணித்தாரினிப்பிறப்பி
லுமுந்தார்வழிக்கொண்டாரடைந்தாரகன்றூர்நெறிகளவீர்திங்கட்
கொழுந்தார்சடையார்விடையார்தென்கூடலணைந்தார்பாடளிவண்
டுமுந்தார்வேந்தன்பொற்கோயிலுற்றூர்காணப்பெற்றாரால். (எங)

மன்னர்பெருமானெதிர்வந்தமறையோர்பெருமான்வழிபாடு
முன்னர்முறையாற்செய்தொழுகிமுன்னேநிற்கமுகநோக்கித்
தென்னர்பெருமானெவ்வளவுசெம்பொன்கொடுபோயெவ்வளவு
நன்னரிவுளிகொண்டதெனக்கேட்டான்கேட்டநான்மறையோர். (1)

பொன்னுமளவோவிலைகொண்டபூரவித்தொகையுமுனைத்தவைதாம்
பின்னர்வாக்கண்டருளுதியெம்பெருமானிதனாற்றாங்கபதி
யென்னுநாமம்பெறுதிமதியென்றொன்றமத்திரர்க்குத்
தென்னன்சிறந்தவரிசைவளஞ்செய்துவிடுப்பசசெல்கின்றார். (எடு)

பொன்னங்கமலத்தடம்படித்துபுழைக்கைமதமாமுகக்கடவு
டன்னங்கமலச்சீணிறைஞ்சித்தனியேமுளைத்தசிவக்கொழுந்தை
மின்னங்கயற்கட்கொடியருங்கில்விளைத்தேனைமுகத்துண்டு
முன்னங்கருத்துமொழியுடம்புமுன்னுமன்பாய்த்தோன்றினார். (எசு)

மன்னையென்னையாட்கொண்டமணியேவெள்ளிமன்றாடு
மன்னையடியேன்வேண்டியவாறாசனீந்ததிதியெல்லா
முன்னேகொண்டென்பணிகொண்டாய்முனியாதாசனனிமகித
வென்னேபூரவியரும்வண்ணமென்றுவேண்டுகின்றிடலும். (எஃ)

(எ0) ஆதிச்செங்கதிர், ஆதிவெண்கதிர் என்றது - சூரியசத்தி
யர்கன்செல்லும் மேஷவீதி, ரிஷபவீதி, மிதுனவீதிஎன்னு முன்ற
ணன், ஆடிமாதம் மேடவீதியாகியமூதல்வீதியாதலின். (எ1) இன
கிருள் என்றது - ஆணவமலவீருரை. (எ2) இவ்வுளி - சூதினை

மெய்யன்புடையாயஞ்சலைவேட்டவண்ணம்விண்ணிரவி
வையம்பரிக்கும்பரியனையவயமாக்கொண்டுவருதுமென
வையன்றிருவாக்ககல்விசம்பாறெழுந்ததாகவதுகேட்டுப்
பொய்யன்பகன்றார்சிவன்கருணைபோற்றிமனையிற்போயினார். (எஅ)

மேற்படி - வேறு.

கடிமனையடைந்தவெல்லைவாதவூர்க்காவலோரை
மடிமையில்சுற்றத்தோருங்கேளிருமாண்டகாத
லடிமையுள்ளாருமேகிலாளரும்பிறருமிண்டி
யிடிமழைவாய்விட்டென்னப்புந்திகளினையசொல்வார். (எக)

மந்திரக்கிழமைபூண்டுமன்னவர்கருமஞ்செய்வ
தந்தணர்க்கறனையல்லவமைசசியலறத்துறின்ருல்
வெந்திறலரசர்க்கேற்றசெய்வதேவேண்டுமென்னத்
தந்திரமதுநூல்வல்லோர்சாற்றுவாரன்றோவையா. (அ0)

அரைசியலமைசசுநீதியாய்ததுங்கட்டுராங்க
ஞரையெய்வதெவனீர்செய்வதொன்றுநன்றுவதில்லை
விரையெறிதாராற்கின்முவெம்பரிவருவதாக்
வரையறைசெய்தீர்களையென்சொலவல்லீரையா. (அக)

தழுவியகிளைஞர்நட்டோர்சார்வுளோர்தக்கசான்றோர்
குழுவின்னக்காக்கவேண்டுங்குறிப்பிலீர்போலுநீவி
பொழுதுசெயலினாலேயுஞ்செயலுமக்கேசால
வழுகிதுபோலுமென்னக்கழறினாதுகேட்டையன். (அஉ)

சுற்றமுத்தொடர்புநீத்தேத்துன்பமுமின்பமற்றேம்
வெற்றுடனமானந்தீர்த்தேம்வெறுக்கைமேல்வெறுக்கைவைத்தேஞ்
செற்றமுஞ்செருக்குகாயந்தேநீவினையாண்டீர்த்தேந்
தேந் வார்சடையான்கோலங்காட்டியாட்கொண்டவன்றே. (அங)

தந்தைதாய்குரவஞ்சான்சகரனிராசைபெண்டிர்
மைந்தர்பல்லுயிருஞ்சுற்றமாசிலாவீசனன்ப
நாதமில்பிறவியேழுமடுபகையென்பதோர்நதே
மெந்தையார்கருணைகாட்டியெம்மையாட்கொண்டவன்றே. (அச)

(எஅ) வையம் - தேர். (எக) வாய்விடல் - ஒலித்தல்.

(அ0) தந்திரமதுநூல் என்றது - அறுபத்துநான்கு கலைகளுள்
மதுநூலு மொன்றாகலின். (அங) வெறுக்கை - செல்வம்.

(அச) குரவன் - போதகாசிரியன். ஆசான் - ஞானாசிரியன்.
விராசை - ஆசையின்மை.

ஊரொலாமட்டசோறுநம்மதேயுவரிழுந்த
பாரொலாம்பாயறுன்னற்கோவணம்பரிக்குமாடை
சீரொலாஞ்சிறந்தசாந்தந்தெய்வநீறணிபூண்கண்டி
நீரொலாஞ்சுமந்தவேணிநிருத்தனாட்கொண்டவன்றே. (௮௫)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இறக்கினு மின்றே யிறக்குக வென்று மிருக்கினு மிருக்குக வே
ந்த, னொறுக்கினு மொறுக்க வுலகையுமுடனே யூட்டினு மூட்டெ
வானிற், சிறக்கினுஞ் சிறக்க கொடியதீநாகஞ் சேரினுஞ்சேருந்
வனை, மறக்கிலம் பண்டைப் பழவினை வினாந்தான் மாற்றுவார் ய
ரோனமறுத்தார். (௮௬)

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ. படலம் - ௬௭ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௭௬௮.

ஐம்பத்தொன்பதாவது,
நரிபரியாக்கியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆரிகணைதொடுத்துவேழமட்டவன்செழியன்வாயிற்
றெரிகலையமைச்சரேற்றைத்தேசிகவடிவத்தீண்டி
வரிகழல்கூட்டியாண்டவண்ணமில்வண்ணமைய
னரிகளைப்பரிகளாக்கிநடத்தியவாறுஞ்சொல்வாம்.

சுற்றமாம்பாசரீவித்துகளறுத்திருந்தார்தம்மை
மற்றைநானழைத்துவேந்தன்வந்திலபோலுமின்னங்
கொற்றவாம்பரிகளென்னக்குறுமதிமுடித்தானன்ப
நிற்பைநாண்முதனாண்மூன்றிலீண்டுவவிறைவவென்னா. (௮௭)

சித்தூறுதன்மால்யானைச்செல்வவப்பரிக்குவேறு
மந்துரையகன்றவாகவருக்கழுத்தண்ணீரூட்ட
நந்துறைதடங்கள்வேறுதொடுகநீணகரமெங்கு
மிந்துறைமாதமெல்லாமழகுசெய்திடுகவென்றார். (௮௮)

(௮௫) துன்னம் - தைத்தல்.

(௧) ஆரிகணை - நாரசிம்மாஸ்திரம். இதில் ககரமெய்தொகுத்தல்

(௨) பாசத்தைச் சுற்றமென்றது; உயிர்ச்சார்பாய்நித்தலின்.

(௩) மந்துரை - குதிரைலாயம்.

காவலன்கருமஞ்செய்வோர்கந்துகப்பந்தியாற்றி
யோவநநகரமெங்குமொளிபெறவழகுசெய்யத்
தாவுதெண்கடலேழ்கண்டசகர்போல்வைகன்முன்றில்
வாவியுக்குளனுந்தொட்டார்மண்டொடுகருவிமாக்கன். (௪)

வரையறைசெய்தமூன்றுவைகலுங்கழிந்தபின்னாட்
கரையறுபரிமாவீண்டக்கண்டிலமின்னமென்றோ
விரையறைவண்டார் தண்டார்வேம்பனும்விளித்துவந்த
வுரையறைநாவினாரையொறுப்பவனெத்துச்சீரு. (௫)

என்னிவன்பரிமாக்கொண்டதென்றவைவருவடுகென்றாத்
தன்னெதிரின்றவஞ்சுத்ததுகணூர்சிலனாரோக்கிக்
கொன்னுமிக்கன்வன்றனைக்கொண்டுபோய்த்தண்டஞ்செய்தெம்
பொன்னெலாமறுவுகொண்டுவாங்குமின்போமினென்றான். (௬)

கற்றினிதோளான்சீற்றங்கண்டெதிரில்லாதஞ்சிச்
சுற்றியபாசம்போலத்தொடர்ந்துகொண்டேகிமள்ள
ரெற்றினிவகைதான்பொன்னுக்கியம்புமென்றெதிர்த்துச்சீறிச்
செற்றமில்சின்னையார்மேற்செறித்தகல்லேற்றினாரோ. (௭)

பொன்னெடுஞ்சைலங்கோட்டிப்புரம்பொடிபுத்தவீரர்
சொன்னெடுந்தாலையுள்கின்றனர்சுமந்தபார
மங்கெடுத்தகையார்தாங்கியாற்றினாடைத்தவன்பர்
தங்கெடும்பாரமெல்லார்தாங்குவாரவரேயன்றோ. (௮)

லையதுபொறைதோற்றதுசிவனடிநிழலினின்றார்
லையதுநோக்கிமாயநெறியிதுபோலுமென்றாக்
காலையதுவஞ்சாவஞ்சர்கொடுஞ்சினந்திருகிவேதத்
லையதுதெரிந்தார்கையுத்தாங்களுங்கிட்டியார்த்தார். (௯)

யிக்கொடுந்தொழிலுமஞ்சாதிருத்தனாரையுள்கி
யிக்கொடுந்தொழிலினார்தாமினிநனியொறுப்பொன்னாப்
புக்கதுகாண்டற்குள்ளம்பொருனெனவிரலிப்புத்தேண்
மிக்கதன்னொளிகண்மாழ்கிவிரிகடலமுவத்தாழ்த்தான். (௧௦)

சுத்தரவிடங்கரன்பர்குழ்துயாகற்றநேரோ
வத்தெழுகாட்சிபோலவந்ததுசெக்கர்வான

(௫) கரை) அளவு. விரை - வாசனை.

(௬) தறுகணூர் - கொடுமையானர். என் என்றது இகழ்வின்மே
னின்ற வினாவிடைச்சொல். அறுவு - அறுதி.

(௭) வேதத்தலை - உபநிடதம். (௧௦) அழுவம் - பரப்பு.

மித்தவர்மார்ப்துங்குமேனவெண்கோடுபோன்ற
தந்தரவுக்கனெல்லாமயன்றலையெய்தத். (கக)

சுழிபடுபிறவித்துன்பத்தொடுகடலமுவுத்தாழ்ந்து
கழிபடுதனையுங்காப்பான்கண்ணுதன்மூர்த்திபாதம்
வழிபடுமவரைத்தேரூன்வன்சிறைப்படுத்தென்னன்
பழிபடுபுகழ்போலெங்கும்பாந்ததுகங்குலீட்டம். (கஉ)

கங்குல்வந்திதுத்தலோடுங்கருஞ்சிறையறையிற்போக்கிச்
சங்கிலிரிகளம்பூட்டித்தவத்தினேசசிறையிட்டென்னச்
செங்கனல்சிதறநோச்சுஞ்சினங்கெழுநாவலாளர்
மங்குலினிருண்டகண்டர்தொண்டரைமறுக்கஞ்செய்தார். (கங)

மிடைந்தவர்தண்டஞ்செய்யவெஞ்சிறைவெள்ளத்தாழ்ந்து
கிடந்தவர்கிடந்தோன்பூமேலிருந்தவன்றேடக்கீழ்மே
னடந்தவர்செம்பொற்பாநகைமலர்புணையாப்பற்றிக்
கடந்தனர்துன்பவேலைபுலர்த்ததுகங்குல்வேலை. (கச)

அந்தமிழுகன்றன்னையங்கயற்கண்ணியோடுஞ்
சுந்தரவமளிப்பள்ளியுணர்த்துவான்றொண்டர்குழ
வந்தனைசெய்யுமார்ப்புமங்கலசங்கவார்ப்பும
பந்தநான்மறையினர்ப்பும்பருகினூர்செவிகனார. (கரு)

போதவானந்தச்சோதிபுனிதமெய்த்தொண்டர்க்காக
நாதமாமுரசுமார்ப்பநரிப்பரிவயவர்குழ
வேதவாம்பரிமேற்கொண்டுவீதியில்வாவுகாணுங்
காதலான்போலத்தேர்மேற்கதிரவனுதவஞ்செய்தான். (கசு)

கயனெடுங்கண்ணியோடுங்கட்டவிழ்கடிப்பூஞ்சேக்கைத்
துயிலுணர்ந்திருந்தசோமசுந்தரக்கருணைவெள்ளம்
பயினெடுஞ்சிகரநோக்கிப்பங்கயச்செங்கைகூப்பி
நயனபங்கயநீர்சோரநாதனைப்பாடலுற்றார். (கஎ)

* (கக) நிகளம் - விலங்கு. மங்குல் - மேகம். கருஞ்சிறை என்ற
தில் - கருணை இழிவின்மேலது. (கச) கிடத்தோன் என்றது - திரு
மலை. பூமேலிருந்தவன் - பிரமன். வேலையிரண்டனுள், முன்னது -
கடல். பின்னது - பொழுது. (கரு) அமளிப்பள்ளி-படுக்கை; இது
ஒருபொருட்கினவி. (கசு) போதம் - அறிவு. நாதம் - நாததத்துவம்.
வயவர் - வீரர். (கஎ) பூஞ்சேக்கை - மலர்ப்பள்ளி. துயிலுணர்தல்
சிவகொயினின்றும் எழுதல்.

கொச்சகக்கவிப்பா.

எந்தாயனைத் துலகுமின்று வெத்தேவர்க்குத்
தந்தாய்செழுங்குவளைத்தாராய்பெருந்துறையில்
வந்தாய்மதுரைத்திருவாலவாயுறையுஞ்
சிந்தாமணியேசிறியேற்கிரங்காயோ. (கஅ)

மூவாமுதலாய்முதுமறையாய்மறையுத்
தாவாதசோதித்தனிஞானபூரணமாய்த்
தேவாதிதேவாய்த்திருவாலவாயுறையு
மாவார்கொடியாயடியேற்கிரங்காயோ. (கக)

முன்னுமுதுபொருட்குமுன்னுமுதுபொருளாய்ப்
பின்னும்புதுமைக்கும்பின்னும்பேரொளியாய்த்
தென்னுமதுரைத்திருவாலவாயுறையு
மென்னுயகனையெளியேற்கிரங்காயோ. (உ0)

மண்ணுய்ப்புனலாய்க்கனலாய்வளியாகி
விண்ணாயிருசுடராயித்தனையுடவேறுகிப்
பண்ணியசையாய்ப்பனுவலாயெங்கண்ணுங்
கண்ணையென்னுறுகண்காணவாதென்கொல்லோ. (உக)

பொங்குஞ்சினமடங்கல்போன்றுநத்துவெங்கூற்ற
மங்கும்புரியாவருந்துன்பத்தாழ்த்துநான்
மங்கும்படியறித்துமவந்தஞ்சலென்கிலையா
லெங்குஞ்செவியுடையாய்கேளாயோவென்னுரையே. (உஉ)

பூட்டியருட்பாசமிருபாதம்பொறித்துடலிற்
கூட்டியடியாருளகப்படுத்தாட்கொண்டருமை
காட்டியவோவின்றென்னைக்கைவிட்டாய்வெய்யரெனை
யாட்டியொறுக்குமிடத்தாரேன்றுகொள்வாரே. (உ௩)

ஊராருனைச்சிரிப்பதோராயென்றுன்னடிமைக்
காராயடியேனயர்வேனஃதறித்தும்
வாராயரசன்மறிகழைக்கும்வன்கண்ணோய்
பாராயுன்மன்மையிதுவோபாமேட்டி. (உ௪)

(கஅ) செழுங்குவளைத்தாராய் என்றது - ஆசிரியத்திருக்கோ
மாயெழுந்தருளினமைபற்றி. (கக) மூவாதஎன்றது - ஈறுகெட்டு
மூவாஎனநின்றது; மூத்தலில்லாத என்பதுபொருள். ஆ ஆர்கோடி-
விடபக்கொடி. (உ0) “முன்னும்—ஒளியாய் - என்றதை” முன்னைப்
பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளையென்னுந்திருவாசகத்தா
வணர்க. (உஉ) அங்கும் என்றது - இயம்புரியை.

கலிநிலைத் துறை.

என்றிரங்குவோரிளங்கொலியிளஞ்சிறுமுகை
சென்றுதாயர்தஞ்செவித்துளை துழைந்தெனச் செல்லக்
குன்றிருஞ்சிலேகோட்டியகூடஞயகன்கேட்
டன்றுவன்சிறைநீக்குவான் நிருவுளத்தமைத்தான். (உஞ)

நந்தியா தியாம்பெருங்கணநாதரைவிளித்தான்
வந்தியாவரும்பணிந்தனர்மன்னவற்கின்று
முந்தியாவணிமூலநாள்வந்ததுமுனிவு
சிந்தியாமுனம்பரியெலாஞ்செலுத்துவான்வேண்டும். (உச)

யாவரும்புனத்தியங்குறுநரியெலாமீட்டித்
தாவரும்பரியாக்கியத்தாம்பரிநடத்துஞ்
சேவகஞ்செய்வோராகிமுன் செல்லுமின்யாமும்
பாவகம்படவருதுமப்படியெனப்பணித்தான். (உ௪)

ஏகஞயகளுணைபூண்டெழுநணத்தவரு
நாகநாடரும்வியப்புறநரியெலாந்திரட்டி
வேகவாம்பரியாக்கியவ்வெம்பரிநடத்தும்
பாகராயிராவர்வரும்பரிசதுபகர்வாம். (உ௫)

தூக்கியார்த்தசெம்பட்டினர்சுரிகையர்தொடுதோல்
வீக்குகாலினிரிடுப்புடற்காப்பினர்வெருளி
ளோக்குபார்வையர்புண்டாதுதலினரிடியிற்
றூக்கியார்ப்பெழுநகையினர்தழன்றெழுசினத்தோர். (உ௬)

வட்டத்தோல்வரிபுறங்கிடத்தசையவைவடிவா
டொட்டகையினர்சிலர்நெடுத்தோமாஞ்சுழல்
விட்டகையினர்சிலர்வெரிநிடைநெடுவிசிகப்
புட்டிலவீக்கிவிறுக்கியபுயத்தினர்சிலரால். (உ௭)

செம்படாஞ்செய்தபோர்வையர்சிலர்புகம்படத்தான்
மொயம்புலீக்கியகவயத்தர்சிலர்கருமுகில்போ
லம்புயம்புதைகாப்பினர்சிலர்சிலரவிரும்
பைம்பொன்வாணிற்ப்படாஞ்செய்குப்பாயத்தர்சிலரால். (உ௮)

(உ௯) இரங்கொலி-முறையீடு. (உ௯) பெருங்கணநாதராவார்-
நந்தி, பிருங்கி, மகாகாளர், கும்போதார், முதலாயினோர்.

(உ௯) பாவகம் - பாவனை. தாவும் - தாம்என நின்றது இடைக்
குறை. (உ௯) உடற்காப்பு - கவசம்.

(உ௭) வட்டத்தோல்-கேடகம். வை-கூர்மை. வெரிந்-முதுகு-
விசிகப்புட்டில் - அம்புறத்துணி. விசிகம் - அம்பு. (உ௮) குப்பாயம்-
சட்டை.

பிச்சவொண்குடையார்பலர்கவரிவால்பிறங்கத்
தைச்சதண்குடையார்பலர்சல்லிசூழ்நாற்றி
வைச்சவண்குடையார்பலர்வாணிலாமுத்த
மொய்ச்சவெண்குடையார்பலர்மொய்ப்பினரிவருள். (௩௨)

தருமமாதிரிநாற்பொருளெனுந்தானதுநான
கருமகாண்டமாஞ்செவியதுகாட்சியைக்கடந்த
வொருமையாம்பரமபரமாழுணர்வெனுங்கண்ண
தருமையாம்விதிமுகத்ததுரிடேதவாலதுவால். (௩௩)

தந்திரங்களாற்புறவணிதரித்ததுவிரித்த
மந்திரங்களாற்சதங்கைதார்மணிச்சிலம்பணிந்த
தந்தராஞ்சுழல்சோமனுமருக்கனுமிதிக்குஞ்
சுந்தரப்பதம்பொறைகொளத்தாங்கிருபுடைத்தால். (௩௪)

மாண்டதாரகம்பிரமமாங்கலினம்வாய்கிழியப்
பூண்டதாற்புறச்சமயமாம்பொருபடைமுரிய
மூண்டுபோரெதிர்விளைத்திகன்முடிப்பதுமுளரி
யாண்டகோமுகமந்திரமாகமேவியதால். (௩௫)

அண்டகோடிகளனைத்துமோர்பிண்டமாவடுக்கி
யுண்டநீரதாமுதுகின்மேலுபரிடக்கலனை
கொண்டவாலியவைதிகப்புரவிமேற்கொண்டான்
ரெண்டர்பாசவன்றொடரவிழ்த்திடவருஞ்சோதி. (௩௬)

ஆனமந்திரக்கிழார்பொருட்டன்றியும்வென்றி
மீனவன்பிறப்பறுக்கவும்வார்கழல்வீக்கி
வானநாயகனைந்தியமறையுறைசழித்த
ஞானவாள்புறவிருளையுக்கிவாளெறிப்ப. (௩௭)

(௩௨) பிச்சம் - வெண்குடை. (௩௩) நாற்பொருள்—அறம்
பொருள் இன்பம் வீடு ஞானம். பரம் அபரமாம் உணர்வுஎன்றது—
பாஞானம், அபாஞானங்களோ. ரிடேதம்-விலக்கு.

(௩௪) தந்திரம்-சிவாகமம். தந்திரங்களாற் புறவணி தரித்தது
என்றது—வேதங்களை விளக்கஞ்செய்வன ஆகமங்களாதலின். இரு
புடைத்து என்றது—குளம்பின்மேலிடத்துள்ள புடைப்புக்களை.

(௩௫) தாரகம்-பிரணவம். முளரி ஆண்டகோ - பிரமன். மந்
துரை-லாயம். (௩௬) கல்லனை-இது கலனை என தொகுத்தற்பெற்
றது. வாலிய-தூய.

(௩௭) மந்திரக்கிழார் - வாதவூரடிகள். மீனவன்-அரிமருத்தன
பாண்டியன்.

சாய்ந்தகொண்டையுந்திருமுடிச்சாத்தும்வாள்வரம்
வேய்த்தகண்டியுந்தொடிகளுங்குழைகளும்வினையைக்
காய்த்தபுண்டாறுதலும்வெண்கலிங்கமுங்காப்பு
மாய்த்ததொண்டர்தமகம்பிரியாதழகெறிப்ப. (௩௮)

பிறக்குமாசையோர்மறந்துமிங்கணுகன்மின்பிறப்பை
மறக்குமோசையோரிம்மெனவம்மினன்பராவேந்
தொறுக்குநோய்களெவானெனவொருவனும்பிறவி
யறுக்கவந்தனென்பபோற்பரிசிலம்பலம்ப. (௩௯)

கங்கையைசசடைமுடியின்மேற்கார்த்தனையவன்போ
லெங்கடம்மையுங்கார்த்துடென்றிராந்துகாவேரி
துங்கபத்திரியாதியாநதிகளுஞ்சூழப்
பொங்கிலீழ்வபோலொலியலுங்கவரியும்புரள. (௪௦)

வாவிநாறியவாலிதழ்த்தாமரைமலரோ
னாவினாமைநாயகனான்மறைபரியா
மேவினானெனத்தானொருவெண்குடையாகிப்
பாவினாலெனமுடியின்மேற்பானிலாக்கால. (௪௧)

முறையினோதியபுராணமூவாறுநாமொழியு
மிறைவனாமிவன்படைத்தளித்தழிப்பவனிவனே
மறையெலாமுறையிடும்பரம்பொருளெனவாய்விட்
டறையுமாறுபோலியங்களீரொன்பதுமார்ப்ப. (௪௨)

மிடைந்தமாயவாம்பரித்திரண்மேற்றிசைநோக்கி
நடந்தநாயகனான்மறைப்புரவியுநாப்ப
ணடைத்ததாலெழுந்தாளிகளண்டமுந்திசையும்
படர்ந்தபோம்வழியாதெனமயங்கினன்பரிதி. (௪௩)

பள்ளமாக்குவதுடரினைப்பள்ளத்தைமேடு
கொள்ளவாக்குவபாரொலாம்விலாழிகொப்புளித்து
வெள்ளமாக்குவதுளியால்வெள்ளத்தைவெறிதா
யுள்ளதாக்குவபுள்ளுவவுருக்கொண்டபரிமா. (௪௪)

(௩௮) வினை என்றது—சஞ்சிதவினையை, கலிங்கம்-வஸ்திரம்.

(௩௯) பரி-வேதக்குதிரை. (௪௦) ஒலியல்-சயோட்டுங்கருவி.

(௪௧) நாதல்-தோன்றல். (௪௨) இயம்-வாத்தியம்.

(௪௩) மாயவாம் புரவி என்றது—மாயையாலமைந்த நதிகள்ஃ
கிய குதிரைகளாதலின்.

(௪௪) விலாழி-வாய்துரை, புள்ளுவம்-வஞ்சகம்.

கொய்யுளைப்பரியெழுந்த தான்கோப்பவான்கங்கை
வையையொத்ததேழ்சும்பரிசெம்பரிமாவாச்
செய்ததொத்ததுசிந்தார்த்திசைக்கயமுகத்துப்
பெய்ததொத்ததாலொத்ததுபெரும்பகன்மலை. (சடு)

விளம்புகின்றவச்சம்புவெம்பரித்திரண்டிதிக்குங்
குளம்புகிண்டியவெழுந்த தான்குன்றிறகரிந்தோன்
வளம்புகுத்தடைவார்காவழிபுரிவேள்விக்
களம்புகைந்தெழுதோற்றமேயல்லதுகடாதால். (சசு)

மட்புலந்திசைவான்புதைபூழியுண்மறைந்து
கொட்புறம்பரிச்சதங்கைதாரொலியினுங்குளிர்வான்
பெட்புறங்குரலொலியினுஞ்செவியினிற்பிறிது
கட்புலங்களாற்கண்டலர்வழிவாக்கண்டோர். (சஎ)

கவிவிருத்தம்.

தாங்கமெறிமுத்திரைவிலாழியலதார்மா
விரங்குமொலியல்லதிரையேக்குமொலியின்ன
தாங்கமலமற்றிவைசூர்க்காசனின்றும்
புரங்கொலவிடுத்திடவரும்புணரியென்பார். (சஅ)

இம்பருலகுள்ளவலபண்டிளையபாய்மா
வும்பருலகாளிபரியேகொலதுவொன்றே
வெம்பரிதிவெம்பரிகொலேழவைகளேழும்
பைம்பரிகளையாவிளையபாய்பரிகளென்பார். (சக)

வெம்பணிகளைப்பொருவெருண்டெழுவதேயோ
பைம்புனலுடுத்தமுதுபார்முதுகுன்று
மும்பருலகைப்பொருவருத்தெழுவதேயோ
வம்பாழுகட்டளவடிக்குரமழுத்தும். (ரு0)

(சடு) பெரும்பகல் - நடுப்பகல். (சசு) சம்பு - கரி - சிவபெருமான். இது செம்மொழிச் சிலேடை. குரம் - குளம்பு. கடாது - ஒவ்வாது. (சஎ) பூழி - புழுதி. கொட்புறல் - கொள்ளி வட்டம் போற் சுழலுதல். வான் - மேகம்.

(சஅ) சூர்க்காசன் - இந்திரன். (சக) பைம்பரிகள் - பச்சைக் குதிரைகள். யா - பலவின்பாவில் வந்த வினாவிடைச்சொல்.

(ரு0) பணிகள் - பாதலத்தில் வசிக்கும் ஆதிசேடன்முதலிய சர்ப்பங்கள். உம்பருலகு - தேவருலகம். அம்பாம் - ஆகாயம். அடிக்குரம் - காற்றினம்பு.

உத்தர திசைப்புரவிதெற்கடையுமாறு
மத்தகையதெற்குளவடக்கடையுமாறு
மித்தகைகுடக்கொடுகுணக்கடையுமாறுஞ்
சித்தர்விளையாடலின்வெளிப்படுதல்செய்யா. (௫௧)

மறைமாபு சாலவரும்வன்னியிவைபொன்னித்
துறைவனுளமுஞ்சுடுமிரும்பனைதொடுக்கு
மறவனுளமுஞ்சுடுமமைச்சரையொறுக்கு
மிறைவழுதியுள்ளமுமினிசசுடுவதென்பார். (௫௨)

முந்தையொருமந்திரிபொருட்டரசன்முன்றோ
வந்தமிலனீசமொடரும்பரியில்வந்தாங்
கிந்தமறைமந்திரியிடும்பைதணிவிப்பான்
வந்தனர்கொலிப்பரிவரும்பொருநரென்பார். (௫௩)

காமனிவனேகொலறுகாலுழுகடப்பங்
தாமனிவனேகொல்பொருதாரகனைவென்றோன்
மாமனிவனேகொன்மலைவன்சிறகரிந்த
நாமனிவனேகொலெனநாரியாயிர்த்தார். (௫௪)

அடித்திடுவர்கண்ணிறையவண்ணலழகெல்லா
மடித்திடுவர்கைவளையமாலேவிலையென்னக்
கொடுத்திடுவர்கைகள் கொடுத்திடுதியன்றே
லெடுத்திடுதியெங்கவளையெங்கன்கையிலென்பார். (௫௫)

எத்தன்முடிமாலேமலர்சித்தினலெடுத்துக்
கூத்தலின்மிலைநதுமதன்வாகைமலர்கொள்வார்
சாத்தனையசித்தினதனத்தடவியண்ணற்
றேய்த்தளவிலாமகிழ்துளும்பினவராவார். (௫௬)

பொட்டழகன்மார்பிலிடுபோர்வைகவசப்பே
ரிட்டதுமெய்நம்முயிர்தடுத்தமையினென்பார்

(௫௨) மறைமாபு என்றது - வேதத்தின் வழி தூலாகிய அங்ங
சாஸ்திரத்தை. வன்னி - குதிரை. பொன்னி ததுறைவன் - சோழன்.
பனைதொடுக்கு மறவன் - பனைமலை குடிய சேரன். வழுதி - அரிமரு
த்தன பாண்டியன் (௫௩) தந்திரி என்றது - சேனை காவலராகிய
சவுந்தர சாமந்தரை, பொருநர் - வீரர்.

(௫௪) கடப்பந்தாமன் - கடப்பமலை குடிய முருகக்கடவுள். தா
ருகனைவென்றோன் மாமன் - தாருசாகுனை வதைத்த முருகக்கடவுள்
மாமனாகிய திருமால். மலைவன் சிறகரிந்தாமன் - இத்திரன். நாரி
யர் - பெண்கள்.

கட்டழகன்மாலையதுகண்ணியெனவேவாதப்
பட்டதுமெய்நம்முயிர்படுத்தமையெனன்பார். (௫௭)

கலிரிலைத்துறை.

இச்சையால்வடிவெடுப்பவனிந்திரசால
விசசைகாட்டுவானெனப்பரிவீரனி லுலகைப்
பிச்சதேற்றிடமயக்கியுங்காமனிற்பெரிது
நச்சமா தராமயக்கியுமிங்கனகடத்தான். (௫௮)

தாவுகத்துகயிந்தியமொத்தனசயமா
வாவுதிண்கணமள்ளர்கண்மனங்கனையொத்தார்
மேவியம்மனந்தொறுமிடைவிடாதுநின்றியக்கு
மாவியொத்ததுடுவருமருமறைப்பரியே. (௫௯)

ஆன்னுமின்னியமுழக்கமுந்தாகதவொலியு
மன்னவீர்வாயாவமுத்திசைசெவியடைப்பக்
கன்னிமாமதில்குழ்கடிநகர்க்கரைக்காத
மென்னவெய்தினுன்மறைப்பரிப்பாகனவ்வெல்லே. (௬௦)

தாழிசையொருபோரு கொச்சகம்.

கண்டவர்கடிதோடிக்கடிநகர்குறுகிக்கார்
ஆண்டவழ்மணிமாடத்தடுகிறையிடைகின்ற
மீகாண்டலினனையார்முன்குறுகினர்மலர்செவ்வி
முண்டகவதனத்தார்முகிழ்க்கையினர்சொல்வார். (௬௧)

மன்னவனெறிகோடாமத்திராடலேறே
பன்னிநீவெழுமுநீர்ப்பறவைகள்வருமாபோற்
றுன்னினவருகின்றதூகதமுளவெல்லாம்
பொன்னெயின்மணிவாயில்புகுவனவிதுபோதில். (௬௨)

ஒல்லையிலதுமன்னற்குரையுமினெனமேரு
ல்லவனருள்பெற்றவேதியர்பெருமான்போய்ச்
செல்லதுதலையிட்டதிருமகனருகெய்தி
மல்லணிதிணிதோளாய்வுருவனபரியென்றார். (௬௩)

(௫௮) பிச்சு - மயக்கம் ; இது பித்து அன்பதன்போலி

(௫௯) கத்துகம், சயமா என்பன - குதிரைகள்.

(௬௧) கொண்டலினனையார் என்றது-மேகம் கைம்மாதுவேண்
டாதுலகிற்கு இன்பத்தருவதுபோல, ஆன்மாக்களுக்குப்பிறவியெப்
பொழித்துப் பேரின்பத்தரும் அருமைத் திருவாசகமூலிய வாதவா
டிகளை. (௬௨) எழுமுநீர் - எழுகடல். (௬௩) செல் - மேகம்.

மருத்தெனவருகின் மமாக்கடலெனமன்னன்
 திருத்தணிகடகப்பூண்டெரித்திடவுடல்வீங்கப்
 பெருத்தெழுமகிழ்தூங்கிப்பெருவிஸைமணியார
 மருத்திகொள்கலைல்கியமைச்சரைமகிழ்வித்தான். (சுச)

எந்தரியணைநீங்கியெழுதியதலைவாயிற்
 போந்தருகொளிர்மாடம்புகுந்தரியணைமேலிக்
 காந்தளின்விரானல்லார்கவரிகள்புடைவீச
 வாய்ந்தவர்புறஞ்சூழவடுபரிவாவேற்பான். (சுரு)

பானருள்விளையாடல்காட்டியபரிவெள்ளம்
 வருவனசிறுகாலந்தாழ்த்தலுமதிவேந்தர்
 புரவலன்மனம்பெள்கிப்பொய்யிதுவெனவுள்கி
 யருகணையுழையோரைக்குறித்தனனழல்கண்ணான். (சுசு)

மன்னவனினைவாற்றான்மந்திரர்பெருமானைத்
 துன்னினர்கொடுபொயத்தோள்வலிமறமள்ள
 ருன்னரிதெனவஞ்சாதொறுத்தனருமவோர்தந்
 தென்னவர்தமையுள்கிச்சேவடிதுதிசெய்வார். (சுஎ)

கலிலிலைத்துறை.

பூவார்முளரிப்புத்தேனறியாநெறித்தாய்
 பாவார்தென்சொற்பனுவன்மாலைப்பணிகொண்டாய்
 தேவாதேவர்க்கரசேசிரியேனுறுதுன்ப
 மாவாவென்னுவஞ்சேலென்னுயறனேயோ. (சுஅ)

நெஞ்சேயுரையேசெயலையெல்லாநினவென்றாய்
 வஞ்சேபோலும்தேவின்றுவாராயோ
 பஞ்சோடியான்பாகாகுடற்பாமேட்டி
 யஞ்சேலென்னுவிதுவோவருளுக்கழகையா. (சுஆ)

காவிநேருங்கண்டாநாயிற்கடையான
 பாவியேனைப்பொருளாக்கொண்டென்பணிகொண்டா
 யாவியோடிவ்வுடலுநினதேயன்றேருவின்
 ரேவிவானாதிருந்தால்யாரென்னுடையானே. (எ0)

(சுச) மருத்து - காற்று. திருந்த என்றது - அகரவீறுதொ
 க்ருவலித்தற்பெற்று திருத்தென நின்றது. (சுரு) ஆய்ந்தவர்என்
 மறு - அமைச்சர், புரோகிதர் முதலாயினோரை.

(சுசு) உழையோர்-தண்டலாளர். (சுஎ) உரவோர்-பெரியோர்.
 தென்னவர்என்றது-சோமசுந்தரக்கடவுளை. (சுஅ) நெறிஎன்றது-
 திருவடிஞானத்தை. (சுஆ) வஞ்சகம் - இதுகடைக்கருதையாய்வஞ்
 சென நின்றது. (எ0) காவி - நீலோற்பலம், ஒவி - கைவிட்டு.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றிரந்திரங்குமன்பரிருசெவியூடேயெங்குங்
சன்றினஞ்செவியினல்லாங்களைக்ராலோசைபோல
வொன்றியசின்னங்காள்ங்காகளமொலிக்குமோசை
வென்றிகொன்புரவிச்செந்துடிசையெலாமவிழுங்கக்கண்டார். (௭௧)

வழுதியுமறித்துவாதலூரைவிளித்துவந்த
தொழுகுலவமைச்சர்தம்பாற்றுக்கடவிரன்புகூர்த்தெம்
பழுததருமதும்போற்பரிக்குகர்யாரையென்றோ
வெழுதருமகிழ்ச்சிமேற்கொண்டளவனாயிருக்குமெல்லே. (௭௨)

பாயிருட்டலங்கிறிப்பல்குதிர்பாப்பித்தோன்றது
சேயினம்பரிதிவாரோனையாய்ச்சிறந்தகாட்சி
மேயினபாகரோடும்விலாழியாற்பாவைசெய்யும்
வாயினவாகிவந்தமாயவாம்பரிக்கெல்லாம். (௭௩)

வண்டுமுதாரினுன்றன்மரபின்மன்னவருமுன்னாட்
கண்டறியாதகாட்சிக்கவனவாம்பரியைநோக்கி
யண்டார்யகன்போனமுமாயிரங்கன்பெற்றாலு
முண்டமையாவென்றுள்ளக்குறிப்பொடுமுவகைபூத்தான். (௭௪)

தானென்மகிழ்ச்சியென்னத்தலைதடுமாறிவேந்தன்
மானவெம்பரிமேல்வந்தவயவரைவியத்துமிக்கா
ரானவரிவருள்யாரென்றமைச்சரைவினவவையா
யானதுவறியேனென்றார்யாரையுமறியவல்லார். (௭௫)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டமெலாமாதாரமாகத்தாங்கு மானத்தத்தனிச்சோதியண்
டத்தாவகுஞ், சண்டமறைப்பரிதனக்காதாரமாகித் தரிக்கவொருகா

(௭௨) அளவனாய் - மனங்கலந்து. (௭௩) சேயினம்பரிதி வா
றோர் என்றது - துவாதசாதித்தர்களை. (௭௫) மானம் - பெருமை.
இது அளத்தற்கரிய வேதத்தின்மேல் நின்றமையால் பண்பாகுபெ
யா.

(௭௪) சண்டம் - வேகம். அண்டத்தாங்குஞ் சண்டமறைப்பரி
என்றது - இலக்குமியின் சாபத்தால் கோட்டான் வடிவமான பிரம
னிட்ட முட்டையில் தோன்றிய வேதப்பரியை. இதனை - "மிக்க
செழுமறை நாவில் கமலநாதன் விழிப்புனலே விண்ணோர்களெண்
மர்தம்பால், மைக்கடன்மேலமிர்தத் திலங்கிமீதில் மல்குகருப்பையி
லாகவண்டத்தன்னிற், நெருக்கவெழுபேதமெனு மிவற்றிற்றென்றுக்
தொன்மையவாய்" என வரும் வாதலூடிகள் புராணத்தானு முணர்
க. அண்டம்-முட்டை. குதிரையேற்றம் என்றது-ஐங்குதிபேதமும்,
இருவகைச்சாரியும், நாகபந்தம், விருத்தம், கெடுவீதி முதலிய விசித்
திர விதற்பங்களையும்.

லத்துமசைவிலாத, புண்டரீகத்தாளசையப்பாசரீக்கும்புனைகரத்தா
ற்பரிபுண்டபாசம்பற்றிக், கொண்டாசனெதிர் போந்து மன்னாவெவ
கங்குதிரையேற்றஞ்சிறிதுகாண்டியென்றார். (எச)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

இசைத்தவைங்கதியஞ்சாரியொன்பதிற்றிட்டியாதி
விசித்திரவிகற்பந்தோன்றவேந்தலுமவையுன்றித
துசைப்புலத்தவருமேலத்தேவருமருளமேற்கொண்
டசைத்தனாசைவற்றெல்லாவுலகமுமசைக்கவல்லார். (எஎ)

முண்டகையவர்போனின்றவடுகணத்தவருத்தத்தவ
காண்டகுபுரவியெல்லாநடத்தினர்காட்டக்கண்டு
பாண்டியனவரைநோக்கிதுங்களிற்பதியாந்தன்ம
பூண்டவரயாவென்றானிவரென்றாபுரவிலீரர். (எஉ)

சுட்டுதற்கரியசோதிசுருதிவாம்புரவியோடு
மட்டவித்தாரினுன்முன்வருதலுங்கருணைநாட்டம்
பட்டுமயங்கித்தன்னைமறந்தெழிப்பாண்டிவேதன்
றட்டவிழ்கமலசசெங்கைதலைசைக்கூப்பிரின்ருன், (எஃ)

பின்னவனானையோலெமறைப்புண்டபெருநீர்க்குடன்
மன்னவனறிவுதோன்றவன்னெருருவயமரவீரன்
தன்னைநாங்கண்டெழுதுதடங்காங்கூப்பிரின்ற
தென்னெனத்தவசினமீளவீருந்திடநாணிர்நின்றான். (எஃ)

சிறிதின்றான்றாகத்தேநோக்கிநெரின்றமறைமாவீரர்
பொற்குன்றமுயத்தாயுன்றன்பொருளெலாங்கொண்டபொருது
சொற்குன்றாவமைச்சன்றனேமக்குந்ருமுனிங்கா
மற்குன்றமர்க்குமாவழங்கினுன்வழங்கலாலே. (எஃ)

வானவர்தமக்கேயன்றிமனிதருக்கிரையத்தக்க
வானவன்றறிஞரிட்டவிலைவாமபகன்றதூலின்

(எஎ) ஐங்கதியாவன - மல்லகதி, மயூரகதி, வியாக்கிரகதி, வா
நாகதி, இடபகதி. (பின்னிரண்டையுரிச்சி, சசகதி, சரகதிஎனக்க
ட்டியுரைப்பதுமொன்று.) இருவகைச்சாரியாவன-வலசாரி இடசா
கர். இவற்றை அஸ்வநூலுட் காண்க. (எசு) சுட்டுதற்கரியசோதி
என்றது - மனவாக்கிற் ககோசாப்பட்டு நின்றவராதலின்.

(எஉ) அறிஞர் - குதிரைநூலுணர்ச்சியில் வல்லவர். தூலின்
மானமுன்னன என்றது-அசுவநூலிற் கூறிய இலக்கணங்கள் முதல
முடைமையை. ஊனமில்பரி என்றது - “கொம்புகன்னத்திருகு
கன்னஞ்சபாதம் கொள்ளிக்கால் வெள்ளிக்கண் டினிஞ்ஞு, வெ
ம்புதழற்சுடலை முகப்பாணேர் கண்ட-மண்டப்பாழ்விலங்கிபலவண்
டமாதல், செம்பொறியாமக்கினி சித்திரங்கள்மூன்று, சிறத்தினிய
மட்டிற்பாலறுபாலென்றே - அம்புவியோர்மொழிந்த பழுது” என
வாகவாடிகள் பாணத்தில் வருதல்காண்க.

மானமுள்ளனவாயல்லவாசிகளுனக்குவந்த
ஞாயில்பரிமாவிற்ருள்வாணிபமுரைப்பக்கேட்டி. (அ௨)

இன்னவாம்பரிகளென்பாலின் றுநீகயிறுமாறி
சின்னவாக்கொள்ளுநீரானின்னவாம்பரியேநானோ
யென்னவாயிருந்தவேனுமெனக்குமுன்றனக்குங்கொண்டு
மன்னவாகருமயில்லைபரிவிலைவழக்கீதென்றார். (அ௩)

அப்பொழுதரசன்றானுமகமகிழ்த்ததற்குநேர்த்தெம்
மெய்ப்புகழமைசசர்தம்மின்மேம்படுவாதஞா
ரொப்பருந்திறத்தராகியும்மிடைநட்பான்மிக்க
துப்புரவுடையராளுரெனநனிசொல்லினானே. (அ௪)

உரத்தவாராதோற்றாதுயர்மறைப்பரிமேல்வந்தார்
மரகதகிறத்தூரிம்பமாலேதாழ்மாப்பினற்குக்
குரகதவையிறுமாறிக்கொடுப்பவர்பொதுமையாய
துரகதவிலக்கணங்கள்சொல்லுவான்ருடவகினானே. (அ௫)

காயும்வேன்மன்னவோரிக்கடும்பரியமையம்வந்தான்
ஞாயிலுந்தாண்டிசசெல்லுநாட்டமுதுழையாசசால
வாயிலுதுழையுங்கண்டவெளியெலாயவழிபாசசெல்லுத்
தீயவெம்பசிவத்தற்றாற்றின்னாதவெனினுத்தின்னும். (அ௬)

கலிவிருத்தம்.

பொருவில்சீரிலக்கணப்புரலியொன்றுதா
னொருவனதிடைவதித்தறையினெல்லென
மருவுறுத்திருமகண்மல்லற்செல்வமும்
பெருகுறுவகீர்த்திகள்பல்கும்பெற்றியால். (அ௭)

செய்த்திடுமார்தளிர்நிறத்தநாலின்
வைத்திடுகுளம்புகளுயர்த்தவார்த்துநே
ரொத்திடுமெயிற்றினவுரமுங்கண்டமும்
பைத்திடுமராப்படம்போன்றபாடலம். (அ௮)

(அ௩) பரிவிலை வழக்கு - அசுவவாணிப வழக்கம்.

(அ௪) துப்புரவு - ஐம்புலதுகர்ச்சி. (அ௫) உரகதம்-சர்ப்பம்.

(அ௬) ஒரிக்கடும்பரி என்றது - ஒப்பில்லாத வேகத்தையுடைய
இத்தக் குதிரைகள் - நரியாகிய வேகத்தையுடைய குதிரைகள் என
ககவர் பொருள்படநின்றது. அமையம் - போர்ச்சமையம், ஞாயில்-
மதி லுறுப்பு. (அ௮) பாடலம் - பாடலமென்னும் பெயரையுடைய
குதிரைகள்.

அகலியது தலினவாய்தகுஞ்சிபோ
னிகரறுகொய்யுளேறிற்மொன்றாயின
புகரறுகோணமூன்றாகிப்பொற்புறு
முகமுடையனவயமொய்கொன்கோடகம். (அக)

முட்டியசமரிடைமுகத்தில்வாளினால்
வெட்டினுமெதிர்ப்பதாய்கருங்குவேங்கைதோல
பட்டிமைநீயரிசரபம்பாயமுய
வெட்டியததியினவீவுளியென்பவே (க௦)

உன்னதநீளமுண்டாகிசசங்குவெண
கன்னலின்வாலியவிலாழிகால்வதாப
பின்னமாகியதனிவன்னம்பெற்றுமை
வன்னமுமுடையதுவன்னியாவதே. (க௧)

திணிதருகமுத்தினிற்சிறந்ததெயவத
மணியுளதாகியெண்மங்கலத்ததா
யணிதருபஞ்சகல்யாணமுள்ளதாயக
குணிதருநீரதுகுதிரையாவதே. (க௨)

குங்குமங்கருப்புரங்கொழுந்திண்காசுந்
பங்கமான்மதமெனக்கமழும்பாலதாபச
சங்கமுமேகமுஞ்சரபமுங்கொடுஞ்
சிங்கமும்போலொலிசெய்வதாமபரி. (க௩)

நாலுகால்களுங்கடைநெடுத்துராட்டினுற்
போல்வதாய்க்கொட்புறும்போதுசுற்றுதீக்
கோலையொப்பாகிமேற்கொண்டசேவகன்
காலினுளடங்குவதாகுங்கத்துகம். (க௪)

(அக) கோணமூன்று - முககோணம். இது கோடகமென்னுங் குதிரையினிலக்கணங் கூறியது. (க௦) தோல் - யானை. பட்டிமை - வஞ்சகம். அரி - சிவகம். இச்செய்யுள் இவ்வுளினன்னுங் குதிரையினிலக்கணங் கூறியது. (க௧) உன்னதம் - உயரம். வெண்கன்னல் - வெள்ளைக்கரும்பு. பின்னமாகிய வன்னம் என்றது - கபிலநிறத்தது.

(க௨) தெய்வதமணி என்றது - கழுத்தில் வலமரசுச் சுழித்திருக்குந் தேவமணியை. எண்மங்கலம் - பஞ்சகல்யாண மென்பவற்றின்விரிவை, இப்படலம்-கக௦-வது செய்யுளிற் காண்க.

(க௩) அகிற்பங்கம் - அகிற்குழம்பு. (க௪) கொட்புறல் - சுற்றி வருதல். சுற்றுதீக்கோல் - கொள்ளிவட்டம்.

அரணமுத்துருக்கமுமாறுத்தாண்டிடு
முரணதுவாகியிம்முற்றிலக்கணப்
புரணமெல்லாநிறைபுரவிபோத்தன
வீரணவேலாய்வயதெட்டுசென்றதால். (கூடு)

பகைத்திறமுருக்குமிப்பரிகண்மன்னீ
யுகைத்திடத்தக்கவென்றோதிவேதநூற்
சுகைத்தனிச்சேவகர்திரும்பித்தம்மேனார்
முகத்தினேனோக்கினார்மொய்த்தவீரரும். (கூசு)

வாம்பரிமறைக்கெலாம்வரம்புகாட்டுவ
தாம்படிகண்டவாறிலும்பிற்படப்
போம்படிமுடுக்கினார்புரவியாவையும்
வேம்பணிதோளிணன்வியப்பெய்தியே. (கூஎ)

ஆத்தராய்மருங்குறையமைசசர்யாரையும்
பார்த்தசையாமுடியசைத்துப்பைப்பயப்
பூத்தவாணகையொடுமகிழ்ச்சிபொங்கினான்
நீர்த்தனுடத்தினுன்றெய்வமாவீனே. (கூஅ)

இருவகைசசாரியுமெதிர்த்துவட்டமாய்
வருவழிஞெகிழிபோன்மறுகெலாமொரு
தூகதமேவிலைன்றதோற்றமொத்
தொருவறடத்தினொருகணத்தினே. (கூக)

இந்நிலையலமருமிவுளிமேலொரு
மின்னிலவேலினான்வினவத்தங்கையின்
மன்னியகங்கணம்விடுத்துமாநகர்
தன்னிலகாட்டியதன்மையொத்ததே. (கூ0)

பன்னிறமுடையவாம்பரியும்வீதியுட்
பின்னியவாவெனப்பின்னிவட்டமாய்த்
தன்னிகர்மதுரையாந்தையல்கையணி
தன்னியபன்மணித்தொடியும்போன்றவே. (கூ0க)

(கூடு) அரணம் - கோட்டை. துருக்கம் - மலைக்கோட்டை, புரணம் - ஒளி. (கூசு) வேதநூற்குகைத் தனிச்சேவகர் என்றது - ஞானகாண்டத்தினுட்குடை சிவமே பொருளெனத் தேற்றாதலை.

(கூஎ) பரிமறை - அசுவநூல். ஞெகிழி - கொள்ளிவட்டம்.

(கூ0) வேலினான் என்றது - வங்கியசேகர பாண்டியனை.

இத்தியனுதலினுரிடித்தபொற்சுணஞ்
சித்தியமறுகிடைநடக்குத்திண்பரிப்
பத்தியினெழுந்ததூன்சுவணப்பாரின்மா
வுத்தியவெழுந்தபொற்பூழியொத்ததே. (௧0௨)

தேவருமனிதருத்திருத்துகூடலார்
யாவருமுவப்புறவிவுளிவிட்டுமண்
காவலன்முன்குநீஇக்கருணைமாக்கடன்
மாவருதிருனெலாம்வகுத்துத்தேற்றுமால். (௧0௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புளங்கொள்காம்போசமிப்பரியம்மாமந்தரமிதவாம்புரவி
யினங்குராதாரமிக்குரங்குளோவான்மீகமிக்ககதுகஞ்சிந்து
புளங்கில்பாஞ்சரலநிக்கனவட்டத்துருவமிக்குதிரையித்தூரகவ
கூரகமயிலிமயப்பருப்பதமிந்தககற்கியின்மண்டலங்கவிங்கம். (௧0௪)

ஆரியமித்தப்பாடலமிதவசகவங்கூர்சசாமிந்தச
சரியதூரகவகேகையமிதத்திறலுறுகொய்யுளையவனம்
வேரியம்பணைசூழ்மக்கமிக்கொக்குவிரிபொழில்வனையுசமிந்தப்
பொரியவிவுளிபல்லவமித்தப்பொலம்புனைதார்பெடும்பாயமா. (௧0௫)

சுற்றவர்புகழ்சுவ்வீரமிக்கோரககன்னிமாராட்டமிவ்வன்னி
கொற்றவர்பயில்வாசத்திகமித்தககோடகங்காடகங்கன்ன
புற்றகான்மீரமிவ்வயமிதவுத்தமகோணமாள்வமிவ்
வேற்றிசேர்குத்தங்கத்தரமிதவிறல்புனையரிசவுராட்டம். (௧0௬)

விரிபொழிற்சாவிலேய்மிசூசின்னவேறுதீவர்த்தரமிதத்
தூரகதமிதக்குரகதங்கொண்டல்குழ்குருக்கேத்திரமின்ன
பரவுபல்வேறுதேயமுமுள்ளபரியெலாமிவன்றருபொருளின்
விரவியசையாற்கொணர்த்திவரவத்தாரவேதகேளிர்தவாம்பரியுள்.

வெண்ணிறஞ்செவப்புப் பொன்னிறங்கறுப்பும் வேறறவிரவிய
நான்கு, வண்ணமுள்ளனவும்வேறுவேறாய் மாபுமைவண்ணமும்வந்
த, வெண்ணியவிவற்றின்சிறப்பிலக்கணத்தை யியம்புதுக்கேளென
விகல்கா, யண்ணலங்களிற்றாற்கருமறைப்பரிமேலழகியாரடைவுற
விரிப்பார். (௧0௭)

(௧0௨) சுவணப்பாரின்மா என்றது - தெய்வலோகத்திலுள்ள
உசைசசசுவ மென்னுங் குதிரையை. பூமி - பழுதி.

(௧0௪) குரங்கு உளை - வளைந்த புறமயிர். மண்டலம் - நாடு.
பரிமுதவியன சாதியொருமை. (௧0௬) கன்னி - அழிவில்லாதது

வெள்ளித்திலம்பால் சந்திரன்சங்கு வெண்பனிபோல்வது
வெள்ளைத், துள்ளியபுரவி மாதுளம்போது சுகிர்த்தசெம்பஞ்சியின
குழம்பிற், நெள்ளியசிறத்த செம்பரிமாமை சிறைக்குயில்வண்டு கா
ரமுகில்போ, லொள்ளியகரிய பரியெரியழலா னுரோசனைநிறத்த
பொற்பரியே. (க0க)

தெரிதாவகுத்த விஞ்சிறநான்குஞ் செறிந்தனமிச்சிர மிதன்பே,
ருசையெவர்முசுமார்புச்சிவால்காலென றுரைத்தவெட் டுறுப்பி
டாம வெண்மை, விரவியதட்ட மங்கலத்தலைவால் வியனுமெனற
வ்மமுன்று, மொருவியவுறுப்போ ராத்திலும்வெள்ளே யுள்ளதுபஞ்
சகலயாணி. (கக0)

அணிகிளர்கழுத்திலவலஞ்சுழித்திருந்தாலறிந்தவாதனையெதையவ
மணியெனவசைப்பர்முசுத்தலைநாசிமார்பரிநாந்ருமில்விரண்டு
பணிதருசுழியுதுதனதுப்பின்னைப்பக்கமுமொவ்வொருசுழியு
அணிகிளர்வருப்பதிலக்கணமுள திசுசுழியிலதிலக்கணவழுவே. (ககக)

பரிவுறவுத்தலைஞ்சுழி புளதுபேர்சிரீவற்சமாறுதவி
புருசுழியாதனமுசுசுழியாதலிருக்கினுதன்றதுவன்றே
லொருவறநான்குசுழிவலமபுரியாயுள்ளதுகல்லதுவன்றி
யிருசுழிமுன்னகால்களின்மூலத்திருக்கினுதல்லதென்றிசைப்பார்

களநடுவிரட்டைசுசுழியுடைப்பரிதன்கருத்தனுக்கறமிடிகாட்டு
மவவறுதுன்பமாணமுண்டாக்குமவைகளைக்காலுளவாகி
புளபயந்துன்பரிசுளபதனமேலுதடுமுற்காலடிசுபோலம் [ம்.
வளர்முழந்தாளிநாந்கினுஞ்சுழிகண்மனனிநுத்தலைவனைவதைக்கு

இசுசுழியுடைய புரவிபத்தியில்யாத் திருக்கினும்பழுதிவைகிட
+க, வசசமில்பரிக்குப் பிராயநாலெட்டா மவத்தைபத தாருமொவ்
வொன்றில், வைசசதுமூன்று வருடமுமிரண்டு மதியமுட்பன்னிரு
நாளா, நிசசயித்தளந்தா ரின்னமுமொருசார் நிகழ்த்திடு மிலக்கண
மதுகைள். (ககச)

அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்.

எவ்வண்ணபேதமிருத்திருந்தாலும்வெள்ளைகலந்திருந்ததானா,
லவ்வண்ணப்பரிதன்றாகும்புரவிக்ககடேனுமகன்மார்பேனுஞ், செ

(க0க) சுகிர்த்த-சீவிய. மை - கருமை. உரோசனை - கோரோ
சனை. (கக0) உறுப்போரைந்தாவன - உச்சியும் நான்கு கால்களு
மாகிய வைத்துறுப்புகள். (கக௩) களநடு-கண்டத்தினடு. மிடி-வறு
மை. அவை என்றது—அவ்விரட்டைசு சுழிகளை. நிகளபத்தனம்-த
னையுணல். (ககச) அவத்தை - தசை. (கக௫) அகடு - வயிறு. வாரு
ணம்-வயிற்றிலும் மார்பிலும் வெண்மைகலந்த கரும்புரவி.

வ்வண்ணமிருக்கின துசயமுனதப்படிவெண்மை சேர்ந்தாலந்த, மை
வ்வண்ணப்பரியின்பேர் வாருணமாஞ்சயங்கொடுக்கு மாற்றார்போ
சில். (ககடு)

மகவளிக்கும் பிடர்வெருப்பு மகிழ்வளிக்கு முாவெருப்பு மணி
த்தார்க்கண்டத, தகவெருப்புப் பொருள்கொடுக்கு முகவெருப்புச
சயங்கொடுக்கு மதன்பின்பக்கத், தகவெருப்புச சுகம்பயக்கு மிட
வெருப்புச சந்தானத் தழைக்குஞ்செல்வ, மிகவனர்க்குத் தனம்பல
தானியல்கும் வலப்புரத்து வென்னைமாதோ. (ககசு)

நற்புறம்வான் முகமூன்றும் வெளுத்தபரி வென்றிதரு நாபி
தொட்டு, முற்புறமெல்லாம்பரிதி யெனசெவந்து மதியெனப்பின
முழுதும்வெள்கும், பொற்புடைய வயப்பரிக்குப் பகல்விசயமதியெ
னமுற்புறம்புவெள்கிப், பிற்புறமெல்லாங்கதிர்போற் சிவதபரிக
கிராவிசயம் பெருக்குமன்றே. (கக௭)

வந்தனவாலிவ்விரண்டு வகைப்பரியும்புரலியடி வைத்தாலொத
த, பந்தெனவுநின்றலோ மலையெனவுமொலித்தாலோ பகடுசிறும,
வெந்தறுகணியெனவும் வேகத்தாற்காற்றெனவு மிதிக்குங்குத்தா
ற், சந்தைமகனெனவு நடக்கிலரிகளிறெனவுந் தகையவாகி. (கக௮)

குலமகன்போற் கவிழ்முகமூங் கருவெய்த லெனக்கண்ணுற
கொணுகார்போ, விலவியசீர் வண்ணமுங்கார் செய்தலெனக்கடி
மணமு நிறைந்துநாற்ற, மலாகில்சச் தெரிமணிப்பூ ணலங்கரிக்கிலா
தை மகிழ்ச்சியெய்தி, யிலகுவதுத்தமவாசி யென்றுரைப்பார்பரிவே
தத் தல்லைகண்டோர். (கக௯)

நூறுவிரலுத்தமவாம் பரிக்குயர்வீரெட்டுவிர னூறுகீக்கிக், கூ
றுவிரன்மத்திமவாம் பரிக்கறுபத்தொன்றதமக் குதிரைக்கென்ப,
வீறில்புகழாயவொரு நரிப்பரியைப்பூசனஞ்செய் நிறைஞ்சிப்பாச,
மாறுவாரலெனமணித்தார் சதவகைசிலம்பணிவித்து மதிக்கோமா
றன். (க௨0)

கொத்தவிழ்தார் நறுஞ்சாந்தங் கொண்டுசெழும் புகைநீபற
கொடுத்துப்பூசை, பத்திமையாற் செய்திறைஞ்சி யெதிர்நிற்பவால
வாயப் பானைகோக்கிக், கைத்தலந்தஞ் சிரமுகிழ்த்த வாழியெனப்
பரிகொடுத்தான் கயிறுமாறி, முத்தொழிலின் மூவாய் மூவர்க்குந்
தெரியாத முக்கண்மூர்த்தி. (க௨௧)

(க௨௨) புறம்-முதுகு. கதிர்-சூரியன். (க௨௩) அரி-சிங்கம்.
நடமகன்-நாட்டியப்புலவன். களிது-யானை. (க௨௪) கார்பெய்தல்-சுரு
பெய்தல். (க௨5) சுறெட்டு விரலூறுகீக்கிக் கூறுவிரல்-எண்பத்தா
ன்குவிசலவவு. பூசனம்-பூசை. ஒரு நரிப்பரியை-ஒருநரியாகிய குதி
ரையை. ஒருநர் இ பரியை-எண்ப்பிரித்துச் செம்மொழிச் சிலைடை
யாக்குங்கால் ஒருநர் என்பதில் நகம்பெயரிடைநிலை.

மேற்படி - வேறு.

உபனிடக்கலனைவாசியொன்றலானின்றமாயக்
கவனவாம்புரவியெல்லாங்கொடுத்திடகவர்த்தவீறு
தவனனில்விளங்குந்தென்னன்றன்பெருங்கோயிலுய்ப்பப்
பவனமுங்கடலும்போலக்கொண்டுபோய்ப்பத்திசேர்த்தார். (கௌ)

வாசியாணிபர்க்குத்தென்னன்வெண்டுகில்வரிசையாக
வீசினொன்பாணற்கேவல்செய்தவரவென்குவாரோ
கூசிலானேசர்க்காப்பான்றகுதிரையினிழிந்தேற்றத்தத்
தூசினையிரண்டாங்கங்கையெனமுடிசூழுகின்றார். (கௌ)

இனையதூசிவன்பாலூர்தியிழிந்துநின்றேற்றுசென்னி
புனைவதென்னிவர்கையோடும்புனைந்ததிக்குடையுழ்நட
கனலராப்பூணுமன்னன்கவருமோவென்றுதம்மில்
வினவினரவெருண்டுசொன்றார்கணத்தனிவீரொல்லாம். (கௌ)

ஆறத்தருகோலான்வெவ்வேறடுபரிவயவர்பார்க்கு
கிறத்தருகலிங்கமீந்தானேர்த்தவைவாங்கியன்பிற
சிறத்தருள்வடிவாய்வந்தாரசெழுமறைப்புரவியோடு
மறைத்தனர்மறைத்தாரொக்கமாயவாம்பரிமேல்வந்தார். (கௌ)

இருமைக்குத்துணையாய்நின்றவிரூபிறப்பானர்க்கேற்ப
வருமைத்தாஞ்சிறப்புநல்கியவரிடத்தவரையுத்துப்
பருமத்தயானேவேந்தன்பகற்கதிர்வானத்தசுசி
வருமப்போதெழுத்துசெம்பொன்மாடகீன்கோயில்புகரான். (கௌ)

வனைமந்திருத்தத்தமில்புகப்புரவிபார்த்த
மாக்காருத்தத்தமனைபுகப்பரியின்பாக
ரானவர்தாமுங்கோயிலடைந்துதம்வினையாட்டெல்லா
மீனெடுங்கண்ணினாட்குவினம்பினரிருந்தாரன்றே. (கௌ)

நிபரியாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் - சுஅ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௧௨௫.

(கௌ) தவனன்-சூரியன். பவனம்-காற்று.

(கௌ) ஒடு - பலிப்பாத்திரம். திக்குடை - திக்காகிய சூடை.
கனல்-விஷம். (கௌ) பருமம்-கவசம். (கௌ) பரியின்பாகர் என்
றது—வேதப்புரவியின்மேல் வந்த சோமசுந்தாக்கடவுளை.

உ

சிவமயம்.

அறுபதாவது,

ப ரி ந ரி யா க் கி ய ப ட ல ம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஞானநாயகஞ்ஞையானரிபரிவெள்ள
மானவாறுரைசெய்துமீண்டப்பரிநரியாய்ப்
போனவாறுகண்டமைசசரைப்புரவலன்கறுப்ப
வரனவாறுபோல்வைகைநீர்வந்தவாறுரைப்பாம். (க)

நெருங்குதூரியமுழக்கமுந்தானையுநிமிர
மருங்கிலாதவர்வந்தெதிர்ப்பங்கலமேந்த
வரங்கொல்வேலிஞானருளியவரிசையோடணைத்து
புரங்கொல்வேதியர்க்கன்பர்தந்திருமனைபுகுந்தார். (உ)

உடுத்தசுற்றமுங்கழகமுமொட்டியகட்டி
மடுத்தகேண்மையால்வினவுவாரவரவர்க்கிசைய
வெடுத்தவாய்மையான்முகமனுமகிழ்ச்சியுமீந்து
விடுத்தவாதவூராளிகள்வேறிடத்திருந்து. (ங)

கரந்தைசூடியவாலவாய்க்கண்ணுதனாமன்
றிரந்தவண்ணமேயாகுகொடுபொகியவெல்லாம்
பரந்தவன்பருந்தாணுகொண்டெம்மையும்பணிகொண்
டார்தைதீர்த்தனன்னநியுமாசனுக்கிசைய. (ச)

நல்லவாம்பரிசெலுத்தினனமக்கினிக்கவலை
யில்லவாம்படியாக்கினனின்னமொன்றுலகை
வெல்லவாம்படிதன்னருள்விளைக்குமானந்தம்
புல்லவாம்படியெமைத்தவம்பூட்டுவான்வேண்டும். (ஊ)

என்றவாதாந்தலைக்கொளவிகபரத்தாசை
யொன்றுயின்றியேயுணர்வினுக்குள்ளுணர்வாகத்

(உ) தூரியம் - வாத்தியம். தானை - சேனை. நிமிர - நெருங்க.
மருங்கு-இடை. அரங்கொல்வேல்-அரத்தினுலாவிச்செய்த வேல்
புரம்-திரிபுரம். (ங) கழகம் என்றது-இடவாகுபெயராய்க் கல்லி
யயின்றாரமேல் நின்றது. (ச) அரந்தை-பிறவித்துன்பம்.

(ஊ) உலகை என்றது-அவனவனதுவென்று சுட்டப்படும் ப்ரா
பஞ்சத்தை.

துன் ஹூரணமாகியசுந்தரச்சோதி

மன்றுளாடியசேவடிமனம்புதைத்திருந்தார்.

(சு)

நாலாயுத்திருவாலவாய்நாயகன்றமரை

டானமண்சுமத்தருளுமென்றதனையுங்காண்பா

ஹாலேவெம்பரித்தாளிபோர்ப்புண்டமெங்கமுவி

மீளவேண்டுவான்போற்கடல்குளித்தனன்வெய்யோன்.

(எ)

ஈசனாடல்வெம்பரிக்குழாத்தெழுந்தசெத்தாளான்

மாசுமூழ்கியவண்டத்தைவானிலாவென்னும்

தூசிலானவைதுடைப்பவனெனமணித்தொகுதி

வீசுமாழியுண்முனைத்தனன்வெண்மதிக்கடவுள்.

(அ)

சேயதாரகைவருணமாத்தீட்டியவான

டாயவேட்டினையிருளெனுமஞ்சனத்தடவித்

தூயவாணிலாவென்னும்வெண்ணுசிறந்துடைப்பான்

பாயவேலையின்முனைத்தனன்பனிமதிக்கடவுள்.

(ஆ)

சுள்ளொழுக்குதார்மீனவன்கடிமனைக்குத்த

புள்ளுவப்பரிசுள்ளிருட்போதுவந்தெய்தப்

பிள்ளையாகியமதிமுடிப்பிரான்விலையாட்டா

லுள்ளவாறுதம்வடிவெடுத்தொன்றொடொன்றுசாவும்.

(ஈ)

சங்கினேசையும்பிணப்பறையோசையஞ்சரித்த

மங்குலோதியரமுருரலோசையும்வடந்தாழ்

கொங்கைசேப்புறக்கையெறியோசையங்குளிர

வெங்குராஞ்செவிபருகுவமின்னமுதென்ன.

(ஊ)

வாம்பரித்திரளாகிராமணித்தரைசசுமத்து

தாம்புசங்கிலிதொடக்குண்டுத்திகைதாக்க

வேம்பலுற்றனம்பகலெலாமிப்பொழுதிண்டு

நாம்படைத்தனநம்முருந்விதிவலத்தால்.

(க)

காணகத்தனிலொழுகுநாண்முதலித்தக்கவலை

யானதுன்பநாமறித்திலமின்னமுமார்த்த

மானவன்ருடர்வடுக்களும்த்திகைத்தழும்பும்

பொனவன்றினிப்புலருமுன்போவதேகருமம்.

(கஉ)

(சு) பூரணம் - நினைவு. (எ) தமர் என்றது—வாதவூரடிகளை.

(அ) தூசு-வஸ்திரம். (ஆ) தாரகை - நட்சத்திரம். வருணம் - முத்து. (கஉ) மத்திகை - குதிரைச சம்மட்டி. ஏம்பல் - வருத்தம் - திவலம் - ஆகாழின்வன்மை. (கஉ) புலாதல் - விடிதல்.

உன்னமாரநீர்தின்பதற்குன்சரித்தொழுகு
நெள்ளைநாகிலநக்திலறுழைந்தலையொதுங்கும்
கன்னநீர்கவைக்கான்ருண்டிலவினிக்கடலை
கொள்ளினோடுபைம்பயறுபுற்கொள்வகையடாதால். (கச)

நாடிக்காவலன்மருனாரநகருளர்கண்டாற்
சாடிக்காய்வுபுலருமுன்சங்கிலித்தொடர்நீத்
தோடிப்போவதெழுச்சியென்றுக்கமுற்றொருங்கே
கூடிப்பேசினவூனாவாய்க்குறுநீர்க்குழாங்கள். (கரு)

வெறுத்தகாணமுங்கடலையும்விரும்பினகோமுன்
றுறுத்தகாருநதலவனைச்சங்கிலித்தொடரை
முறித்தகால்களிற்கட்டியகயிற்றொடுமுனையைப்
பறித்தவூனையிட்டெழுந்தனபோம்வழிபார்ப்ப. (கக)

நின்றநீணிலைப்பத்தியுணெருங்குமாரிரையைச்
சென்றுதாவிவானெயிறுசசைதபடக்கடித்து
மென்றுசோரியைக்குடிப்பனவீக்கியமுனையோ
டொன்றவோடவேயண்டத்திலுறுசெய்வனவால். (கங)

ஊனையோசைகேட்டும்மெனவுறக்கரீத்தெழுநது
கானவீராய்மந்துரைகாப்பவர்கெருந்
லாளிபோல்வருபரியெலாநரிகளாய்மற்றை
யோவிமானிராகுடர்பறித்துண்பனகண்டார். (கஅ)

காண்டஹஞ்சிலவலியுனகடியமுன்னாணந்
தாண்டியோடினசிலநீசானமுழையையத
தூண்டியோடினசிலநீசுருங்கையின்வழிபா
லீண்டியோடினதுழில்புக்கேகினசிலவே. (கஆ)

முடவகுகாலுடைச்சம்புவுமூப்படைந்தாற்ற
லடங்குமோரியுங்கண்குருடாகியநீயு
மொடுவகுநோயுழந்தலமருமிகலனுமோடு
மிடங்கள்கண்டிலபந்தியிற்றிடத்தனவேவகி. (உ0)

(கச) கொள்ளைநாகு-கட்புலனில்லாத நத்தைகள். நந்து-சங்கு.
அலை - வலை. (கரு) குழ்ச்சி-ஆலோசனை. ஊக்கம் - மனவெழுச்சி.

(கங) அண்டம் - பீஜம். (கஅ) ஒளி - ஒழுங்கு.

(கக) அரணம் - கோட்டை. சாவரம் - பலகணி. முழை - துவா
ரம். சுருங்கை - கன்னவழி. தூழில் - காத்துறைவழி.

(உ0) ஒளி - கிழநீர். இகலன் சம்பு - நீர்.

கிட்டியோடினாவெருட்டுவோர்கீழ்விழக்கடித்துத்
தட்டியோடுவசிலவெதிர்த்துப்பவாடிக்கீ
மொட்டியோடுவசிலகிடந்துளையிட்டாங்குங்
குட்டியோடணைத்தெயிலிறக்குதிப்பனசிலவே. (௨௪)

மறம்புனைந்தவேன்மீனவன்மாளிகைதள்ளிப்
புறம்படைந்தவிந்நரியெலாம்பொய்கையுய்யான
மறம்பயின்றநீண்மனைமறுகாலயங்கவலைத்
திறம்படர்த்தபன்மாடநீணகமொலாஞ்செறிந்த. (௨௫)

மன்றுஞ்சித்திரகூடமுமாடமுமணிசெய்
குன்றுத்தெற்றியுமுற்றமுநாளொடுகோள்வந்
தென்றுஞ்சுற்றியபொங்கருமெங்கணுசிரம்பி
யொன்றுஞ்சுற்றமோடுளையிட்டிழல்வனநரிகள். (௨௬)

கரியினோசையும்பல்லியவோசையுங்கடுத்தோப்
பரியினோசையுமின்றமிழோசையும்பாணர்
வரியினோசையுசிரம்பியமணிநகரெங்கு
நரியினோசையாய்க்கிடத்ததுவிழித்ததுநகரம். (௨௭)

விழித்தஞாளிகள்விழித்தனகேகையம்வெருவி
விழித்தகோழிகள்விழித்தனமதுகரம்வெருண்டு
விழித்தவோதிமய்விழித்தனகுருகினம்விரைய
விழித்தவாரணம்விழித்தனகருங்கொடிவெள்ளம். (௨௮)

அட்டில்புக்கனகிணத்தினையழற்பசியுளுக்கப்
பட்டடுக்கியகருங்கலமுருட்டுவபாகு
சுட்டசோறுபல்லுணவுவாய்மடுப்பனசூழ்த்த
குட்டியுண்ணவுங்கொடுப்பனகூவிளிகொள்வ. (௨௯)

(௨௨) உய்யானம் - பூத்தோட்டம். அறம்பயின்ற நீன் மனை-
தருமசத்திரம். மறுகு - வீதி. கவலை - முத்தெருக்கூடுமிடம்.

(௨௩) தெற்றி - திண்ணை. முற்றம் - முன்றில். நாள் - நட்சத்
திரங்கள். கோள் - நவக்ரிகங்கள். பொங்கர் - சோலை.

(௨௪) வரி - இசை. நகரம் - இடவாகுபெயராய் அஃறிணைச்
சொல்லாய் நின்றலால், விழித்தது என அஃறிணை யொருமை முடி
புதந்தார். (௨௫) ஞாளி - நாய். கேகயம் - மயில். மதுகரம் - வண்டு.
குருகினம் - பறவைக்கூட்டம். வாரணம்-யானை. கொடி-காக்கை.

(௨௬) சுட்டசோறு-வெந்த அன்னம். கூவிளி-பேரிதைச்சல்.

புறவுபூவைபைங்கிள்ளைகள் பூத்தலைச்சேவல்
 பிறவும்வாருவவுறங்கியபின்னையைக்கொடுபோய்
 நறவுநாறியகுமுதவாய்கைமெழக்கி
 புறவுபோல்விளையாடுவனூறுசெய்யாவால். (௨௭)
 பறிப்பவேரொடுமுன்றில்வாய்ப்படர்பசுங்கொடிபைக்
 கறிப்பனாகிளங்காயெலாங்கரும்புதேன்கவிழ
 முறிப்பவாய்ட்டுக்குதட்டுவவண்டுவாய்மொய்ப்பத்
 தெறிப்பனூயிட்டாடுவதிரிவனபலவே. (௨௮)
 ஆயிரம்பொரிதிரிமருப்படல்செழுமேட
 மடபிரங்கருத்தாதுவேராக்கையவேன
 மாயிரங்கவிரையசூட்டவிர்தலைக்கோழி
 யாயிரங்குறும்பார்ப்பொடுமாறுயிர்செகுப்ப. (௨௯)
 பின்றொடர்த்துராய்குரைப்பொடுதொடர்த்திடப்பெயர்த்து
 முன்றொடர்த்துயிர்செகுப்பனவெஞ்சினமூட்டி
 வன்றடம்புயமள்ளர்போய்வலிசெயப்பொறுது
 கன்றிவந்துசெம்புனலுக்கக்கடிப்பனவநந்தம். (௩௦)
 பன்றிவாய்விடுமிரக்கமுட்பல்பொறிமுள்வாய்
 வென்றிவாரணச்சும்மையுமேழகத்தொலியு
 மன்றியாய்குரைப்போசையுமாடவார்ப்பு
 மொன்றியூளையாய்நரிக்குறற்கொப்பதுண்டொருசார். (௩௧)
 கங்குலெல்லையகாணியசுநர் கண்விழித்தாங்கு
 மங்குறைய்பெருவாயில்நடித்தலுமாறு
 தெருமீண்டியநரியெலாமிம்மெனவோடி
 பொவகுகாரிருட்டுணியெனப்போயினகானம். (௩௨)
 நறிலாசசிவபரஞ்சுடரிவலிவத்தெறிப்பத்
 தேறுவாரிடைத்தோன்றியசிறுதெய்வம்போல

(௨௭) புறவு-புற. பூ தலை சேவல் - முண்முருக்கபூவை யொத்த சூட்டுப்பொருத்திய தலையையுடையசேவல், ஊறு-துன்பம்.

(௨௯) பொரிதிரிமருப்பு - பொறுக்குப்பொருத்திய முறுக்கிய கொம்பு. கருத்தாது - இரும்பு. ஏனம்-பன்றி. ஆயிரம்-அளவின்மை மேலின்றது. (௩௧) இரக்கம்-இடில் அம் பகுதிப்பொருள் விசுதி. இரக்கு-முழக்கம். 'வாரணம் - சேவற்கோழி. மேழகம் - ஆடு.

(௩௩) தேறுவாரிடைத்தோன்றிய சிறுதெய்வம்போல என்றது-சிவஞானத்தால் பதியிலக்கணத்தை யாராய்வாருக்குத் தத்துவங்கள் தோறும்நின்ற அவ்வத்தெய்வங்கள்பொய்த்தேவர்களாகக் கிழிந்து, தத்துவங்களைக்கடத்துநின்ற ரிட்கனசிவம்பொருளாய்நின்ற வினங்கலை.

மாநி: 1 தபன்செங்கதிர்மலர்ந்துவானெறிப்ப
வீறுபோயொளிமழுங்கினமீன்கணமெல்லாம். (௩௩)

அண்டருக்கரிதாகியமறைப்பொருளழகைத்
தொண்டருக்கெளிதாகிமண்சுமந்தருள்வருத்தங்
கண்டருட்கழல்வருடுவான்னைகளாயிரமுங்
கொண்டருக்கவெங்கடவுளுங்குணகடலுதித்தான். (௩௪)

கண்ணவெம்பரிசெலுத்திமேற்கவலைதீர்த்துள்ளே
சிவமுணர்ந்தவர்சிந்தைபோன்மலர்த்தசெங்கமல
முவமையில்பரம்பொருளுணர்ந்துரையிறந்திருந்தோர்
மெளனவாயெனவடங்கினமலர்த்தபைங்குமுதம். (௩௫)

பந்தியாளர்கன்யாதெனப்பகர்^ததுமென்றசசஞ்
சிந்தியாவெழுந்தொல்லைபோய்த்திரண்மதங்கவழிக்கு
தந்தியானாசிறைகொளுமிருக்கையைச்சார்ந்து
வந்தியாவுடல்பணிப்புறவந்ததுமொழிவார். (௩௬)

காற்றினுங்கடுங்கதிபவாய்க்கட்கினியனவாய்
நேற்றுவந்தவாம்பரியெலாரின்றவாம்பரிக்குக்
கூற்றெனும்படிநிசனாய்க்கரெலாங்குமுயி
யூற்றஞ்செய்துபோய்க்காட்டகத்தோடியவென்றார். (௩௭)

கருத்தாறுதவிச்சொல்லெனுங்கடியகால்செவியார்
துருத்தியூடுபோய்க்கோபமாஞ்சுடுதழன்மூட்டி
யெறித்ததீப்பொறிசிதறிடக்கண்சிவந்திறைவ
னுருத்தவாறுகண்டமைச்சரும்வெருவினொதுங்கி. (௩௮)

அமுதமுண்டவனஞ்சமுண்டாலெனமுதனாட்
சமாவெம்பரிமகிழ்ச்சியுட்டாழ்த்தவனவையே
திமிரவெங்குறுநிகளாய்ச்சென்றவேயென்றோ
வமராஞ்சியவாணையாறாளுராமுத்தான். (௩௯)

அறுசீரடியாசிரியவிறுத்தம்.

அருகிருக்குத்தொல்லமைச்சர் தமைநோக்கிவாதவூராளியென்
னுங், கருகிருட்டுமணக்கள்வனம்முடையபொருண்முழுதுங்கவர்த்து

(௩௪) கைகளாயிரம் என்றது - சூரியகிரணத்திற்குக் காய் என்
பதோர் பரியாயநாமாதலின்.

(௩௫) உள்ளே சிவமுணர்ந்தவர் என்றது - ஆன்மாவிடத்து
விரலிய சிவத்தைத் தரிசித்துநின்ற வாசவூரடிகளை.

(௩௬) சமாம் - போர். திமிரம் - இருள். அஞர் - துன்பம்.

காட்டிற், குருதிநிணக்குடர்பிடுவகித்தின்றுதிரிநரிகளெல்லாங்குதி
ரையாக்கி, வரவிடுததானிவன்செய்த மாயமிதுகண்டரோ மதிதூல்
வல்லீர். (ச0)

இம்மாயஞ்செய்தானையென்செய்வதெனவுலகிலெமருககெல்லாம்
வெம்மாசுபடுபாவம்பழியிரண்டும்படவிழுசுருவினேததுத்தீய [ன்று
கைம்மாறுகொன்றான்நன்பொருட்டினியாமே துரைக்கக்கடவேமெ
சும்மாதுசிராதாக்கியெதிராடாதிருந்தாரசுழவல்லோர்கள்] (சக)

அவ்வேலைமனக்கினியபரிசெலுத்தியாசகாரியன்றற்கு
வெவ்வேலைமனக்கவலைவிடுத்தனமென்றசமகிழ்ச்சிவினோவகூர
மைவ்வேலைவிடமுண்டவானவனைநனைததறிவுமயமாயின்ப [டே.
மெய்வ்வேலையிடைவீழ்தார் வினாததறிவார வதாரவேந்தன்யா

வந்தவரைசசிவதவிழிப் பொறிசிதறக்கடுகடுத்தமறவோனோ
க்கி, யந்தமிலாப்பொருள்கொடுபோயல்லவயப்பரிசொடுவந்தழிகதா
கத், தந்தினையன்றோவாசகருமழுடித்திசை நிறுத்தத்தக்கோர்கின்
போ, லெதவுருளரோயோடுவனவெகுண்டானதுசேட்ட வீசன்
றொண்டர். (சஉ)

குற்றமேதப்புரவிக் கெனக்கேட்டார்சோமகனுக்குற்றமேது
மற்றதாலையிரவினரியாகியயனின்றபுரவியெல்லாஞ்
செற்றுவார்குருதியுரிணஞ்சிதறக்குடர்பிடுவகித்தின்றுநேர்வங்
துற்றபேர்க்கூற்றறிமைததூர்கலவகக் காட்டகத்திலோடிற்றன்றே.

கண்ணுரிடுகவசமும்போற் காரியஞ்செய்தொழுகியதுவ கால
ம்பார்த்தெம், மெண்ணரியகிதியிட்டங் கவரவதற்கோரின்னமைசசி
னியற்கைகன்றற், புண்ணியவேதியர்மரபிற் பிறந்தனமென்றொரு
பெருமை பூண்டாயேநீ, பண்ணியகாரியம்பழுது பிறாகிற்றண்டிக்
கப் படுவரென்றான். (சரு)

தண்டலாளர்களிவனைக் கொடுபோய்நம்பொருண்முழுதுத் தயி
த்துமீர்த்து, மிண்டினால்வலிசெய்தும் வாங்குமெனவெகுண்டாச
ன் விளமபக்கூற்று, மண்டுமேன்மறஞ்செய்யும் வலியுடையார்கதி
ரையிருளடுத்தபற்றிக், கொண்டுபோனாலென்னக்கொடுபுறம்போ
யறவோரைக கொடுமைசெய்வார். (சக)

(சக) இழுசுரு - மறுவு சும்மாது - இதில் து பகுதிப்பொருள்
விசுதி; வாளாது என்றற்போல, (சச) புரவி - சாதியொருமை.

(சரு) பிறாகில் தண்டிக்கப்படுவரென்றான் என்றது - அந்த
ணரை அாசனொறுத்தல் மதுநூல்முறை யன்றென்பதை விளக்கி
நின்றது. (சச) தடுத்து என்றது - கீறிய கீற்றினின்றுத் தப்பாது
நிறுத்துதலை.

கதிர்நோக்கிக்கணன்மூட்டுங் கடம்பகலுச்சியிலிரவிக்கடவுணை
ர்நின், நெதிர்நோக்கிலெறிந்துத்திக் காங்களிலுதுதலிலுங்கல்லேற்
றிசசெந்தீப், பிதிர்நோக்கத்தவரொறுப்ப வாற்றாராய்வீழ்ந்திருளைப்
பினப்போன்செந்தீ, மதிநோக்கத்தனிச்சுடரை யழைத்தழுதுதுனி
செய்வார் வாதலூர். (௪௭)

கொச்சகக் கலிப்பா.

நாதவோநாதமுடிவிறத்தாடகஞ்செய்
பாதவோபாதகஞ்ஞென்னைப்பணிகொண்ட
வேதவோவேதமுடிவின்வினைத்தனிப்
போதவோபோதநெறிகடந்தபூரணவோ. (௪௮)

ஐயவோவென்னுடையவன்பவோவன்பர்க்கு
மெய்யவோமெய்யில்வினையேன்றலைவத்த
கையவோசெய்யகழற்காலவோகாலனைக்காய்
செய்யவோவேதப்பரியேறுஞ்சேவகவோ. (௪௯)

அத்தவோகல்லாக்கடையேனையாட்கொண்ட
பித்தவோபொய்யுலகைமெய்யாகப்பேதிக்குஞ்
சித்தவோசித்தந்தெளிவித்தெனையத்தந்த
முத்தவோமோனமயமானமூர்த்தியவோ. (௫௦)

ஒருபோகு கொச்சகக்கலிப்பா.

என்றேறியபுகழ்வேதியிரங்குத்துதிசெவியிற்
சென்றேறலும்விடையேறுசுந்தான்மற்றிவர்செயலை
மன்றேறவுமுடிமேனதிமண்ணேறவுமுதியா
என்றேறியதேரோடும்விண்ணடைந்தேறவுகினைந்தான். (௫௧)

(௪௮) நாத என்றது - நாததத்துவ வடிவஞய் ஆன்மாக்களைப்
பெத்தத்திற் செலுத்தும் ஊனடன முடைமையை. நாதமுடி
விறத்தாடகஞ்செய்பாதவோ என்றது - அப்பெத்தத்தைக் கழற்றி
முத்தியிற்செலுத்தும் ஞானடன முடைமையை. போதவோபோ
தநெறிகடந்த பூரணவோ, என்றமை முறையே அபரஞானம், பா
ரூணங்களை யருள்வோனென்பதை விளக்கின்றன.

(௫௦) பொய்யுலகைமெய்யாகப்பேதிக்குஞ் சித்த என்றது-ஆன்
மாக்களுக்குப் பக்குவம் வருவிக்கப் பொய்யாகிய அவனவனது வெ
ன்னும் பிரபஞ்சத்தை மெய்ம்மையாகப் பேதித்து வினைகருத் தக்க
படி யூட்டுவோனாவின். சித்தந்தெளிவித்தெனையாண்ட முத்தஎன்
றது-சாதாரத் திருவுருக்கொண்டுவந்தருளி ஆன்மதரிசனமும், ஆன்
மகத்தியும், ஆன்மலாபமும் பெற அருளினமையை.

(௫௧) மன்று - சபை. முதியான் என்றது-வந்தியாகிய மூதாட
டியை.

கங்கைப்புனல்வடிவாகியகௌவைத்திரைவையைச்
சங்கச்சரியறலாமலர்த்தாரோதியைநோக்கா
வங்கக்கடல்பேருழியில்வருமாறெனவெவரு
மிங்கற்புதமடையப்பெருகென்றானருள்குன்றன். (௩௨)

ஹம்பைச்சங்கடமுடியானொருசொல்லாடவுமுன்னாள்
வம்பைப்பொருமுலையால்வரிவளையால்வடுவழுத்துங்
கொம்பைத்தவங்குலைப்பானடுக்கோபங்கொடுங்குங்
கம்பைப்பெருத்தியிற்செங்குதிபால்வரும்வையை. (௩௩)

பத்திக்குளிர்கமுகின்ருலைபரியக்கரைமுரியக்
குத்திப்பழஞ்சிதறச்செறிசோட்டங்களைவீட்டி
முத்திக்கொடுகதலிப்புதன்முதுசாலிசன்பரித்துத்
தத்திப்பலதருவேரொடுத்தள்ளிக்கடுகியதே. (௩௪)

பல்லாயிரஞ்செத்தாமரைபரப்பிக்கொடுவரலா
னல்லாயிரங்கண்ணொழிநயக்குங்குளிர்நீரினங்
கல்லாரமுங்கடிமுல்லையுங்கரும்புங்கொடுவரலால்
வில்லாயிரங்கொடுபோர்செயும்வேள்வீரனுமானும். (௩௫)

மணியாலையும்மலர்மாலையுஞ்சிதருவிற்றமருங்கே
யணிகாஞ்சியுமொளிசங்கமுமலறப்புடையெறியாக்
கணியாவெழின்முததாமரைகண்ணீரொடுங்கவழித்
தணியாமுனிவுடனுடியதடங்கண்ணியர்போலும். (௩௬)

வரையுத்தியமதுமுல்லையினெய்பாறயிர்மருதத்
தரையுத்தியகரும்பின்குறைசாரோடுவரன்றி
யிரையுத்தெழுதுநீர்வையயிர்நன்னகர்வைகுந்
திரையுத்தெழுதடறம்மிடஞ்சென்றலவைபோலும். (௩௭)

கல்லென்றதிர்சும்மைப்புனல்கடிமாமதிப்புறம்போ
யில்லங்களுஞ்சிறிதுசசிலுமறித்திட்டிருங்கடல்வாய்ச்

(௩௨.) கங்கைப்புனல் வடிவாகிய வைையை என்றது - குண்டோ
தானியித்தம் முன்கவகையையே வைையாக வரச்செய்தமையை.
கௌவை - ஒலி, சரி வளை. அறல் - கருமணல். பேர்ணழி - மகரப்
பிரளயகாலம்.

(௩௩.) வம்பு - கச்ச. (௩௪.) கோட்டம் - வயல். முத்தி - முத்
தியென வலித்தற்பெற்றது. புதல் - புல். வாழையைப்புல்லென்றது -
புறக்காழினவே புல்லெனப்படுமே என்ற குத்திரத்திற் காண்க.

(௩௫.) இது செம்மொழிச் சிலேடையாதலின் கதிக்குக் கூறுவ
கால். காஞ்சி - ஓர் விருட்சம். முதாமரை - முகம்போலுள்ளதாம
ரை. கண்ணீர் - கள்ளாகிய நீர்எனப் பொருள்கொள்க.

(௩௭.) இரை - ஒலி. (௩௮.) துச்சில் - சிறு குடிசை.

செல்லுங்கலராவாய்பல்திமில்போற்சுமந்தேகிப்
புல்லம்புரிசையுத்தன்னியுள்புகுகின்றதையன்றே. (௫௮)

மறுகும்பலபொருளாவணமணிவீதியுமன்றுஞ்
சிறுகுங்கணமதமாநிரைசேருத்தெருவும்போய்
முறுகுஞ்சினமொடுதெண்டிரைமூரிப்புனறுவிக்
குறுகும்படிநண்டஞ்சினர்கொடிமாநகருள்ளா. (௫௯)

சிலர்மைந்தரையெடுப்பார்களுஞ்சிலர்மைந்தரைக்காணு
தலமத்தழுவாருஞ்சிலாங்கைத்தளிர்பற்றிக்
குலமங்கையர் தமைக்கொண்டியப்போவார்களுக்குறுகுத்
தலமெங்கெனத்திகைப்பார்களுத்தொமாறுகின்றாரும். (௬௦)

பொன்னுள்ளனபணியுள்ளனபொருள்பேணல்செய்வாரு
மன்னுஞ்சிலபொருள்கைக்கொளமற்பார்களுமாட
மின்னுங்கொடிநெடுமாளிகைமேலேறுகின்றாரு
மின்னனகர்துயர்மூழ்குதற்கேதேதுவென்பாரும். (௬௧)

நேற்றும்பரிநரியாயினெடுமாநகரெங்கு
மூற்றஞ்செய்தவென்பார்களுமொருகாலமுமித்த
வாற்றின்பெருக்கிலையென்றயர்வாருங்கடலரசன்
ஈற்றங்கொடுமுன்போல்வருஞ்செயலேகொலென்பாரும். (௬௨)

நங்கோமகன்செங்கோல்பிழைத்தனனோவெனநவில்வா
ரங்கோல்வளைபங்கன்விலையாட்டோவெனவறைவா
ரிங்காரிதுதணிப்பாரெனவிசைப்பாரிதுதணிப்பான்
பொங்காலமுண்டருள்குத்தானலதியொனப்புக்கல்வார். (௬௩)

அடுத்தாயிரங்குண்டோதாரெதிநேற்றிருந்தகல்வாய்
மடுத்தாலுமிதடங்காதெனமதிப்பாரிதுதனையு
மெடுத்தாயிரமுககங்கையினிறைவன்சடையேறக்
கொடுத்தாலலதடங்காதிதன்கொடுங்கோபமதென்பார். (௬௪)

வாறாழிநதியாயிரமுகத்தால்வருவதுபோ
லாறாதெழுந்தத்தணியாவாறுகண்டன்பு
தாறாகியசிவனன்பரையொறுக்குத்தறுகண்ணர்
போறார் தமதகத்தேயுளபொருள்பேணுதல்கருதா. (௬௫)

(௫௮) புல் என்றது - கமுகு, தெங்குமுதலியவற்றை.

(௫௯) கண்ண-இது இடைக்குறையாய் கணவென நின்றது.

(௬௪) ஆயிரமுகம் - ஆயிரம் துறைகள்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வழுதிதன்மர்விட்டேகமதுரைநாயகன்பாலேகி
யழுதிசைபாடுந்தொண்டிலகப்படும்பாதம்போற்றித்
தொழுதுகொண்டறிவாயுறுஞ்சுகப்பெருங்கடலின்மூழ்கி
யெழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிருந்தனர்வாதவூரர். (சுசு)

பரிநீயாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் - சுசு - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௯௯௧.

அறுபத்தொன்றாவது,

ம ண் ஈ ம ற் த ப ட ல ம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்சுமந்தமறைநாடரும்பொருள்பதஞ்சுமந்தமுடியார்மனம்
புண்சுமந்ததுயர்தீரவந்தபரிநீரிகளாயடவிபோனபின்
விண்சுமந்தசுரத்தியெனப்பெருகுவித்தவையையிதுவிடையவன்
மண்சுமந்துதிருமேனிமேலடிவடுச்சுமந்தகதையோதுவாரம். (க)

சுருங்கடற்றிறாயிடைக்கிடந்துசுழல்கலமெனக்ககணமுகடளாய
வருட்புணற்பாவையுட்கிடந்துசுநர்மறுகியுட்கமறவேவினா
னொருங்கமைச்சரைவிளித்துநீர்கரைசுமந்தொதுக்கிவருமோதநீர்ப்
பொருங்கதத்திணையடக்குவீனவமைச்சருந்தொழுதுபோயினா.

வெறித்தடக்கைமதயானைமத்திரிகளவேறுவேறுபலகுடிகளுங்
குறித்தெடுத்தெழுதியெல்லையிட்டளவுகோல்கிடத்திவரைகீறியே
யறுத்துவிட்டுநகரெங்கணும்பறையறைத்தழைத்துவிடுமாளொளஞ்
செறித்துவிட்டவாவர்க்களந்தபடிசெய்மினென்றுவருவித்தனர். (க)

மண்டொடுங்கருவிகூடையாளருமாஞ்சுமந்துவருவார்களும்
விண்டொடும்படிநிமிர்ந்துவண்டுபடுவிரிபசுந்தழைபலாலமும்
கொண்டதிர்த்துவருவாரும்வேறுபலகோடிகூடியகுழாமூரீர்
மொண்டருந்தவருமேகசாலமெனவருபுணற்கரையின்மொய்த்தனர்.

(உ) பாவை - பாப்பு. (க) பறையறைத்து என்றது-இயற்று
வோன் ரொழிலுக்கு எவுவானும் வினைமுதலாதலின்.

(ச) பலாலம் - வைக்கோல். மேகசாலம் - மேகபடலம்.

கிட்டுவார்பரிசிறுத்துவாரவுருட்டுவாரடிகிடத்துவா
ரிட்டுவார்தழைநிரப்புவார்விளியெழுப்புவார்பறையிட்டுவார்
வெட்டுவார்மணலெடுத்துவார்செலவெருட்டுவார்கடிதுதுடுமெனக்
கொட்டுவார்கரைபரப்புவாருவகைகூருவார்குரவைகுமுதுவார். (௫)

கட்டுவார்கரை யுடைப்பநீர்கடுகல் தண்டுநெஞ்சது கலகருவார்,
மட்டிலாதமுனி வெண்ணையன்னையினி யாகுகென்றெதிர் வணங்கு
வார், கொட்டுவார்மண லுடைப்படங்கமகிழ் கொள்ளுவார்குரவை
துள்ளுவா, ரெட்டுமாதிரமு மெட்டவாயொலி யெழுப்புவார்பற
யிசட்டுவார். (சு)

அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்.

இங்கிலையுரி லுள்ளார்யாவர்க்குங்கூலியானர்
துன்னிமுன்னளத்தவெல்லேததொழின் முரைமூண்டுசெய்வா
ரங்கிலைகரின்றென்கீழ்த்திசையுளாளவிலாண்டு
மன்னியரைமூதாட்டியொருத்திபேர்வத்தியென்பாள். (ஏ)

செவியுணவானவேதசிரப்பொருளுணர்ந்துசெத்தி
யவியுணவூட்டுமீசனன்பரினாற்றநோற்ற
தவநிறைபேறுதுய்ப்பாடாயிலார்க்கன்னையொப்பாள்
கவையுறுபிட்டுவிறுண்டொழிலினுடையனாவாள். (அ)

வைகலுமவித்தசெவ்விப்பிட்டினைமருங்குநான்கு
கைகளாய்முனைத்தமுக்கட்கரும்பினையரும்புமூர்ந்
செய்கதிர்முகத்தாந்தத்தேறலையாலவாயெய்
மையனையகத்தாரேனாக்கியன்பினாலுத்தவிற்பாள். (க)

வனைத்தமெய்யுடையவந்தமாதவநரைமூதாட்டிக்
கனத்தபங்கடைப்பான்கூலியாள்இடையாமலாற்றத்
தனர்த்தினியென்னேமன்னன்றண்டிக்கென்னசெய்கேனென்
அனந்தடுமாறிக்கடலுடையநாயகனையுன்னா. (க௦)

பிட்டுவிறுண்டுவாழும்பேதையேனிடும்பையென்ப
தெட்டுணையேனுமின்றியிவியெங்கெழுக்கென்றிங்கான்
மட்டுகின்னருளாலிங்குவைகினைந்கின்றவத்து
விட்டதோரிடைபூறையின்வனையணையாலே. (க௧)

(௫) பரிசிறுத்தல்-குதிரை மாங்களை நிறுத்தல். அரவுருட்டல்-
பாம்புபோல வைக்கோலா லுருட்டுதல். (சு) மாதிரம் - திசை.

(க௧) எழுகென்று என்றதில் - எழுக என்னும் வியங்கொளீறு
தொக்கது.

துணையின் நிமக்களின் நித்தமரின் நிச்சுற்றமாகும்
பணையின் நியேன்றுகொள்வார்பிறரின் நிப்பற்றுக்கோடாம்
புணையின் நித்துன்பத்தாழ்த்துபுலம்புறம்பாவியேற்கின்
நிணையின் நியித்தத்துன்பமெய்துவதறனோவெந்தாய். (௧௬)

தேவர்க்குமரியனாகுத்தேவனையன்பாவார்
யாவர்க்குமெளியனாகுமீசனேவேந்தனானை
காவற்செங்கோலார்சீற்றங்கடுகுமுன்கூலியானா
பேவற்செய்வாரைக்கானேனையேனினியென்செய்கேன். (௧௭)

கூலியாள்வருவதுண்டோவென்றுதன்கொங்கைமுற்றத்
தாலிபோற்கண்ணீர்சோர்வாளுக்குறித்துமுன்பருத்தும்பிட்டை
வேலைநீர்ஞாலங்காணமிசைந்தவரிடும்பைதீர்ப்பான்
பால்னேர்மொழியாள்பாகமறைத்தருட்படிவங்கொள்வான். (௧௮)

குறட்குநீரருத்திவையைக்குடினையொழுங்குக்கை
யறற்குமுல்பிரிவினாற்றாதன்பினிலவளைக்காண்பான்
மறக்கயனெடுங்கணைவஞ்சித்துவடிவமாறிப்
புறப்படுவானைப்போலப்போதுவான்போதமுர்த்தி. (௧௯)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அழுக்கடைந்தபழந்துணியொன்றரைக்கைசத்துவிழுத்தொண்டர்
குழுக்கடந்தவிண்ணடைகிர்க்குமையடைமேற்கூடைகலிழ்த்
தெழுக்கடந்துதிசைகடந்திட்டிணைகடந்ததிருத்தோண்மேன்
மழுக்கடைந்துவிளங்கியவாய்மண்டொடுதின்படையேந்தி. (௨௦)

திடங்காதல்கொண்டறவோர் திருவேள்விதருமமுது
மிடங்காவல்கொண்டிறைவாளருத்தமுதுமினிதுண்டு
மடங்காதபசியின்போலன்னெழுலைப்பாலருந்த
மடங்காதபெருவேட்கைமகவுபோற்புறப்பட்டார். (௨௧)

ஆலுமறைச்சீரமுடியாடிக்கமலநிலஞ்சுடக்
கூலிகொடுத்தென்வேலைகொள்வாருண்டோவென்றென்
ரோலுமறைத்திருமொழிபோலுரைபாப்பிக்கலுழ்கண்ணீர்
வேலையிடைப்படிந்தவார்வாள்வீதியிடத்தணைகின்றார். (௨௨)

(௨௦) ஆலி - மலைத்துளி. (௨௧) போதம் - ஞானம்.

(௨௨) இண்டை - கண்ணிமலை. (௨௩) வேள்விதரு மருள் - அவிபுணவு.

தந்தைதாய்பிறரின்றிவருகின்றதனிக்கூலி
மைந்தனார்வாய்மலருங்கூல்கேட்டுவந்தியுந்தன்
சிந்தையாகுலமிழந்துகூல்தார்தர்செல்வமகத்
தந்தபோதெழுமகிழ்ச்சிதலைக்கொள்ளப்புறம்போந்தான். (கக)

அன்னையெனத்தன்பாலின்னருள்சுரந்துவருகாளை
தன்னையழைத்தெனக்களந்தகரையடைத்துத்தருவ. 3மா
வென்னவிசைத்தனளாகவடைக்கின்றேனெனக்கண்ணை
பின்னையதற்கிடுங்கூலியாதென்றான்பெருமுதியான். (உ௦)

பிட்டு 9 வேணுனக்கென்றானதற்கிசைத்துபெரும்பசியாற்
சுட்டிடநான்மிகமெலிந்தேன்சுவைப்பிட்டிலுதிர்ந்தவெலா
மிட்டிலுவாயதுமுத்தத்தினுநானினைப்பாறிக்
சுட்டிடுவேனின்னுடையகரையென்றான்கரையில்லான். (உ௧)

உள்ளிடு செற்றுண்டிசிக்கடைந்தபொதிரீக்கி
யள்ளியெடுத்தருந்தப்பாவென்றிட்டாளரைக்கசைத்த
புள்ளியுடைத்துகிணீத்தான்புறத்தானைவிரித்தேத்தி
யொள்ளியதென்றவளன்புமுடன்கூட்டியமுதுசெய்தான். (உ௨)

அன்னையுலத்தீம்பாலினரியசுவைத்திஃத்தத்த்
தென்னவளையுலகாண்டதிருவாலவாயுடைய
மன்னர் பிரான்றனக்கேயாமென்றென்றுவாய்மலர்க்கு
சென்னியசைத்தமுதுசெய்தார்தீவாய்ஞ்சமுதுசெய்தார். (உ௩)

தந்தையொடுதாயின்றித்தனிக்கூலியாளாக
வந்தவெனக்கொருதாயாயருள்சுரந்துமாறாத
வித்தவினைப்பொழித்தனையேயினிவேலைத்தலைச்சென்றுன்
சிந்தைகளிப்பெழவேலைசெய்வேனென்றிசைத்தெழுந்தார். (உ௪)

தத்திவாய்மருப்பிடறிவருங்குடினாத்தடங்கரையில்
வத்தியான்வத்தியாளென்றேட்டிலவரைவித்துப்
புத்தியாலுரையாணுற்பொருளினுலன்பபுரிய
வத்திவான்மதிச்சடையார்கரையடப்பாராயினார். (உ௫)

வெட்டுவார்மண்ணமுடிமேல்வைப்பார்பாடெமனக்
கொட்டுவார்குறைத்தெடுத்துக்கொடுபோவார்சுமடுவிழத்
தட்டுவார்குமையிறக்கியெடுத்ததனைத்தலைபடியக்
கட்டுவாருடன்சுமந்துகொடுபோவார்கரைசொரிவார். (உ௬)

(உ௧) கரையில்லார் என்றதில் கரை - அளவு.

(உ௨) சித்தம் - உறு. இது ஈழத்தோக்குநின்றது.

இவ்வண்ணிவரொருகாலிருகான்மண்சுமத்திளைத்துக்
கைவ்வண்ணமலாகன்றக்கதிர்முடிமேல்வடுவழுந்த
மைவ்வண்ணநியாதமலாடிசெம்புனல்கூரது
செவ்வண்ணம்படைப்பவொருசெழுந்தருவின்மருவகணைந்தார். (1)

தருமேவு மலைகளுஞ்சலமகளுமறியாமற்
றிருமேனிமுழுதுநிலமகடண்டித்திளைப்பெயதக்
ருருமேவுமதிமுடிநையக்கூடையணைமேற்கிடத்தி
வருமேருவனையார்தம்வடிவுணர்ந்துதுயில்கின்றார். (2)

அத்தருவேயாலகெடுத்தருவாகவிலைபாட்டித்
தத்திவரும்புனலடைப்பார்சகாதிமுழுதுணர்ந்த
மெய்த்தவராய்க்கண்களிப்பமெயுணாசசிமோனமயச்
சுததவுருத்தெளிவிப்பாரெனத்துயிலுந்துயிலுணர்ந்தார். (3)

ஆடுவார்சாமமெனத்தித்திக்குமமுதவிசைப்
பாடுவார்நகைசெய்வார்தொழில்செய்வார்பராக்கடையக்
கோடுவார்மணல்குவிப்பார்குதிப்பார்தாளெழுவடிபாயக்
தோடுவாருடன்மீள்வாருன்மத்தரெனவிருப்பார். (4)

வேலையினுலறவருந்தியிளைத்தார்போன்மெயவேர்வை
காலமிசைமுசசெறிந்தவாயொலியாற்காற்றழைத்துச
சாலகெடும்பசியினர்போற்றனர்நதடியாளிடும்பிட்டின்
மேலடைந்தவிருப்பினராயமீண்டுமவன்பாலணைவார். (5)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இடும்பைநோய்வெள்ளநீர்தியின்பநீர்வெள்ளத்தாழ்ந்த
கொடும்புறமுதியாண்முன்போய்ககூறுவார்கோலுக்கேற
விடும்புகரைகளெல்லாமடைபடுகின்றவின்னக
கடும்பசியுடையேனன்னேபிட்டிகுடிதினென்றார். (6)

ஆவகவனப்போதட்டிற்றுணவளித்தாளையன்
வாக்கியங்கையுநாவுகனலெழவாயிறபெயது

(2) செழுந்தரு என்றது - கொன்றை விருட்சத்தைஇதனை
“சிறகுகளர் கொன்றை நீழனிரைமண லணையதாக” என்னும் வாத்
பூரடிகள் புராணத்திற் காண்க.

(4) கோடு - நீர்க்கரை. கோட்டு என்பது - கோடு எனத்
குத்தற்பெற்றது. அமுதம் - விட்டவாருபெயராய் இனிமை மே
லின்றது.

பாங்கிருகொடிமுற்றிப்பதமுறப்பருகிக்கொண்டு
நீங்குமுன்போலப்போந்துநெடுங்கரையடைக்கலுற்றார். (௨௩)

பிட்டுவாய்மிதப்பவுண்பார்பெருவலியுடையார்போல
வெட்டுவாரொடுத்தமண்ணைக்கொண்டுபோய்வேற்றுப்பங்கிற்
கொட்டுவாருடைப்புமாறுங்கொள்கைகண்டார்த்துத்திண்டோ
ட்டிவாராயனின்றாராதமுவுவார்கனிப்புத்தாங்கி. (௨௪)

எடுத்தமண்கூடையோடுமிடறிவீழ்வார்போலாற்றின்
மடுத்திடவீழ்வாரீங்கிவல்லையோய்க்கூடையாளி
யெடுத்தகண்கரைமேலேறியடித்தடித்தீரம்போக்கித்
தொடுத்தகட்டவீழ்ப்பார்மீளத்துன்னுவர்தொடுவர்மண்ணை. (௨௫)

கொட்டுமண்சுமந்துசெல்வர்கூடையையுடைப்பில்வீழத்
தட்டுவரெடுப்பார்போலத்தாவிலீழ்த்தலையிலோட
விட்டொருமாததைப்பற்றிமிதப்பர்நின்கரையிலேற
முட்டுவார்குழியிலாழ்வர்சேட்சென்றுமுனைப்பார்மீள்வர். (௨௬)

கொட்டினைக்கழலப்பார்ப்பர்கோப்பர்கோலிடையாப்பிட்டுத்
தட்டுவருயிர்ப்புலிங்கித்தள்ளநின்றினைப்பர்கசுந்
பிட்டினைதுகர்வர்வேலைவினைகெடப்பிறர்க்குமள்ளி
விட்டுமாறோச்சநோக்கிநகைப்பர்கையிரண்டுந்தாங்கி. (௨௭)

வானத்தினமண்ணிற்பெண்ணின்மைத்தரிற்பொருளிலாசை
தானற்றுத்தமையுரித்துத்தத்துவமுணர்ந்தயோகர்
ஞானக்கண்கொண்டேயன்றிநாடருஞ்சோதிமண்ணை
ருனக்கண்கொண்டுநகாணவுடன்வினையாடல்செய்வான். (௨௮)

அருளிணைலகமெல்லாமாக்கியுமளித்துரித்தும்
பெருவினையாடல்செய்யும்பிறைமுடிப்பெருமானிங்ங
னெருவினையாடல்செய்யவோசுகோற்கையாகி
யருருநின்றேவல்கொள்வாரடைகரைநோக்கப்புகார். (௨௯)

கெட்டலையொதுங்கியோடநிவப்புறவரைபோலிட்டுக்
கட்டியகரைகளெல்லாங்கண்டுகண்டெஃப்புநோக்கி

(௨௫) மண்கூடை - உருபும்பயனுத் தொக்க இரண்டாம் வேற்
றுமைத்தொகைநிலைத்தொடராதலால். “சாதி குழுஉப்பரண்” என்
னுஞ் சூத்திரத்தில், பிற என்ற மிகையால் நிலைமொழி யீறுதிரியா
துகின்றது. (௨௭) மாறுஞ்சு என்றது - ஆளோட்டிகள் பிரம்பாற்
புடைத்தோட்டுதலை. (௨௮) தமையுரித்து என்றது-தற்போத மொ
ழித்தமையை. தத்துவம் - உண்மைநிலை.

யட்டமேசெல்வார்திங்களாயிரத்தொழுதான்பேரால்
விட்டபங்கடைபடாமையெனவெருளிமூண்டார். (சு0)

வந்திக்குக்கூலியாளாய்வந்தவன்யாரென்றேழுடிக்
கத்தர்ப்பென்னேநீர்நின்றகாளைமையேரக்கியேடா
வந்தப்பங்குள்ளவெல்லாமடைபட்டதெவனியின்
மித்தப்பங்கடையாய்வாளாதிருத்தியாறம்பீயென்றார். (சு1)

வேறுமையாதுதம்மையுணர்ந்தவர்வீறுதோன்ற
வீறிலாசிறுமாப்பெய்தியிருந்தனநாகமேவிட்
டாறுவந்தடுத்தபங்கிலடைகரைகல்லிச்செல்ல
மாறுகொண்டோச்சவஞ்சிமயங்கினூர்வலியகோலார். (சு2)

பித்தனோவிவன்றனென்பாரல்லதுபேய்கோட்பட்ட
மத்தனோவிவன்றனென்பார்வத்தியையலைப்பான்வந்த
வெத்தனோவிவன்றனென்பாரித்திரசாலங்காட்டுஞ்
சித்தனோவிவன்றனென்பாராரென்றுத்தெளியோமென்பார். (சு3)

பாடல்விஞ்சையனோவென்பார்பண்ணினூற்பாணிக்கேற
வாடல்விஞ்சையனோவென்பாரும்பெற்றந்தெவந்தாழ்த்து
வாடியமகனோவென்பாரிசைபடவாழ்த்துகெட்ட
வேடவிழ்தாரினூருளயார்மகனிலவன்கொலென்பார். (சு4)

கரும்பனும்விரும்பரின்மகட்டழகுடையனென்பா
ரரும்பெறலிவன்றன்கூலிக்காட்செய்ததெவனோவென்பா
ரிரும்பெருங்குரவரற்றதமியனோவென்பார்வேலை
புரித்தவனல்லனென்பாரதுமேனிபுகலுமென்பார். (சு5)

கூலியுங்கொண்டான்றனென்கண்க்கிலங்குறிக்கச்சொன்னான்
வேலையுஞ்செய்யாரின்சொல்லினம்பினுங்கேளான்கல்லின்
பாலறைமுளையேயாகிப்பராடாகம்பண்ணினின்ற
னெலநாமிதனைவேந்தற்குணர்த்துதுமென்றுபோனார். (சு6)

தலைமகன்றிருமுன்றழந்துசாற்றுவாரடிகேளிந்த
வலைபுனன்கார்த்தத்தம்பங்கெலாமளந்தவாற்றான்

(சு0) அட்டம் - குறுக்கு. இது திசைச்சொல். திங்களாயிரத் தொழுதா னென்றது - ஆயுள்வரையறைசெய்யும் துலோருளொரு சாரார் பத்துமாதம் ஓராயுளாகக் கோடலின்.

(சு1) கத்தர்ப்பன் - மண்மதன். (சு2) வலியகோலார் என்றது - வேலைவாக்கும் அதிகாரிகளை. (சு3) இரும்பெருங் குரவர் - தாய் தந்தையர்; இரும்பெருங்குருபொருட் பன்மொழி.

மலையினுமவலியவாகசசுமந்தனர்வனைந்தசிற்றாண்
விலைரையாட்டிதன்பங்கடைத்திலள்வென்றிவேலோய். (ச௭)

வேளையும்வனப்பினுலேவென்றவனெருவன்வந்தி
யானெனவங்கேவந்துபதிந்தனனாசர்செல்வக்
கானைபோற்களிப்பனபாடுமாடுவன்காலம்போக்கு
நீளுவன்வேலையொன்றுநெஞ்சினுரினைதல்செய்யான். (ச௮)

ஆண்டகைவனப்பைநோக்கியடிக்கவுவதில்லேமஞ்சி
வீண்டினெமென்றுகூறவிம்மெனவமைசசரோடும்
பாண்டியனெழுத்துநாம்போய்ப்பங்கடைபட்டவெல்லாங்
காண்டுமென்றெறிநீர்வையைக்குமனெருபங்கரையைசசார்த்தான். (௮)

எடுத்ததிண்கரைகளெல்லாமிறைமகனுள்ளத்தோகை
மடுத்தனனோக்கிசெல்வான்வந்திபங்கடைப்பாரின்றி
யடுத்தநோன்கரையுக்கல்லியழித்தெழுவெள்ளநோக்கிக்
கடுத்திநின்றெங்குற்றானிக்கரைசுமந்தடைப்பானென்றான். (௮௦)

வன்னறன்கோபங்கண்டமாறுகோற்கையாஞ்சித்
தள்ளருஞ்சினத்தராகித்தடக்கைதொட்டித்தூப்பற்றி
புள்ளொடுபுறங்கீழ்மேலாயுயிர் தொறுமொளித்துகின்ற
கவ்வனையிவன்றான்வந்தியானெனக்காட்டிகின்றார். (௮௧)

கண்டனன்கனன்றுவேந்தன்கையிற்பொற்பிரம்புவாங்கி
யண்டமுமளவிலாதவுயிர்சுருமாகமாகக்
கொண்டவன்முதுகில்வீசிப்புடைத்தனன்கூடையோடு
மண்டனையுடைப்பிற்கொட்டிமறைந்தனனிறைந்தசோதி. (௮௨)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாண்டியன்முதுகிற்பட்டதுசெழியன்பன்னியருடம்பினிற்பட்ட
தாண்டகையமைசசர்மேனிமேற்பட்டதாசினங்குமார்மேற்பட்ட
நீண்டியசழற்கால்வீர்மேற்பட்டதிவுளிமேற்பட்டதுபருமம்[ழும்பு.
பூண்டவெங்கரிமேற்பட்டதெவ்வயிர்க்கும்போதன்மேற்பட்டவத்த
பரிதியும்தியும்பாம்புமைக்கோளும்பன்னிறம்படைத்தநாண்மீனு
மிருகிலம்புனல்காலெரிசுடுங்கணல்வானென்னுமைம்பூதமுங்காருஞ்
சுருதியுமாறுசமயவானவருஞ்சரர்களுமுனிவருந்தொண்டின்
மருவியமுனிவர்கணங்களும்பட்டமதுரைநாயகனடித்தழும்பு. (௮௪)

(ச௭) சுமத்தினரென்றவிடத்து=சுமந்தனரென்றும்பாடம்.

(ச௯) கில் எதிர்மறைப்பொருளையுணர்த்தும் ஓரிடைச்சொல்.

(௮௦) சுமந்து=முதனினைதிரியாதுவந்த பிறவினை வினையெச
சம்.

வானவர்மனிதர்நாகர்புன்விலக்குமாசுணஞ்சிதலெறும்பாதி
யானபல்சாமுமலைமாங்கொடிபுல்லா தியாமசாமும்பட்ட
ஆனடைகருவும்பட்டனதழும்பேடுதித்தனவுயிரிலோவியமும்
தானடிபட்டசாரசாடங்கடமக்குயிராயினேன்றழும்பு. (100)

துண்ணெனமாயோன் விழித்தனன்கமலச் சோதியும்யாதென
வியத்தான், விண்ணவர்பெருமான் வெருவினான்வானோர் வேறுளார்
மெய்ப்பனிப் படைந்தார், வண்ணயாழியக்கர் சித்தர்சாரணர்தம்
வடுப்படாவுடம்பினிற் பட்ட, புண்ணையாதென்று தத்தமிற்காட்டி
மயங்கினார் புகுத்தவாறறியார். (101)

ஏகநாயக நெல்வுயிர்களுந் தானேயென்பதும்பினுக்கெளிய,
னாகியதிறனுங் காட்டுவானடிபட்டங்கொரு கூடைமண்கொட்டி,
வேகநீர்சுருங்கக் கரையினையுயர்த்தி மிகுத்துடன்வேலைநீத்தொளித்
துப், போகிய வாறு கண்டுகோற்கையர்போய் நரையாட்டியைத்
தொடர்ந்தார். (102)

வன்புதாழ்மணத்தோர் வல்செயலின்ன மன்னனான்மறுக்க மு
ண்டேயோ, முன்புபோகியவாளென்செய்தானென்றாய் முடியுமோ
வினியெனத்திரங்கி, யென்புபோல்வெளுத்த குழலினுக்கடலிறை
வினைநோக்கி நின்றாங்க,வன்புதேனாகவருத்தியசிற்று ணமுதுசெய்
தருளினாருளால். (103)

கண்ணுதனத்திகணத்தவர்விசம்பிற்க திரவீடுதிப்பியலிமான
மண்ணிடயிழச்சியன்னைவாவென்றுவல்லலைவத்தமார்பூமழையும்
பண்ணிறைதேவோதையும்வேதப்பனுவலுந்தூத்துபியைத் தும
விண்ணிடையிரிச்சிவனருளடைந்தோர்மேலியசிவபுரத்துய்த்தார்.

மன்றுடையாளோர் கூடைமண்கொட்டி மறைத்த துமடைகரை
நீண்ட, குன்றெனவுயர்ந்ததன்மையுந்தம்மேந்தோலடிபட்டதுநோக்
கி, யென்றன்மேற்பட்டதென்றன்மேற்பட்டதிதுவெனவதுவென
வமைச்சர், நின்றவருணர்த்துநிகழ்ச்சியும்பிறர்பானிகழ்ச்சியுநோக்கி
யங்கிருபன். (104)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உள்ளத்தாசங்கைபூண்டானாகமண்ணுண்டப்பிற்கொட்டிக்
கள்ளத்தாராகிப்போனாககனத்தாராகிசசேனை

(105) ஓவியமும் தானடிபட்ட என்றது-சித்திரங்க ளுயிரில்ல
னவாயினும் உடம்போடு கூடிநின்றலின். (106) வண்ணம் யாழ் என்
றது - பெருவண்ணமுதலிய பாடற்சொழிலமைந்த வீணையை.

(107) நந்திகணத்தவர் என்றது - நந்திராயனாரா லேவப்பட்ட
சிவகணத்தவரை. (108) ஆசங்கை - ஐயம். ககனத்தாராகி என்றது-
திருவருவந்தோற்றது நின்றனாகதலின்.

வென்னத்தார்பிறருங்கேட்பமீனவற்குவகைவென்னங்
கொன்னத்தாமழைத்தாகாயவாணியாற்கூறஹற்றார். (சுக)

மறத்தாறுகடந்தசெங்கோல்வழுதிநின்பொருள்கனெல்லா
மறத்தாற்றினீட்டப்பட்டவனையவைபுனிதமான
திறத்தாலேநமக்குநம்மைச்சேர்ந்தவர் தமக்குமார்வ
முறத்தாவில்வாதலூறுதவினாறாதலாலே. (சுஉ)

அனையனைமறுக்கஞ்செய்தாயரும்பிணப்புலவத்தீவாய்
வனநரித்திரனையீட்டிவாம்பரியாக்கித்தேதேவ
கனையிருக்கங்கும்போதிருக்கழிந்தனபின்னுத்தண்ட
வினையார்பால்விடுத்துத்துன்பம்வினைத்தனையதுபொறுதேம். (சுங)

வரும்புனல்பெருகப்பார்த்தேம்வந்திகைப்பிட்டுவாங்கிப்
பருகிவந்தானாய்மாறுபட்டனமண்போகட்டுப்
பொருகையுயர்ச்செய்துபோகியவ்வண்ணேபோல்வான்
பெருகியவிடும்பைதீர்த்தேம்பேருலகடையச்செய்தேம். (சுச)

இத்தனையெல்லாஞ்செய்ததிவன்பொருட்டிந்தவேத
வித்தகன்றன்மையொன்றுமறித்திலேவேட்கையென்பால்
வைத்துனக்கிம்மையோடுமறுமையுத்தேடித்தத்த
வத்தமன்றொடைசந்தாதிப்புறப்பற்றுமொழிந்தநீரான். (சுரு)

நிறையுடையிவனையிச்சைவழியினுறுத்தியான்ற
மறைவழியின்னுநீதிமன்னவர்க்களந்தவாழ்நான்
குறைபடாதாளுச்செல்வவாரியுட்குளித்துவாழ்கென்
நிறையவன்மொழித்தமாற்றமிருசெவிநிரப்பத்தென்னன். (சுசு)

அச்சமுற்றுவகையிர்ப்பவதிசயவென்னத்தழித்து
பொச்சமிலன்பொருகுற்றொனப்புருத்துதேடி
நச்சாவசைத்தகூடையகன்கோயினண்ணி
விசசையிலிருக்கின்றனாக்கண்டுபேரயிறைஞ்சிவீழ்த்தான். (சுஎ)

தொல்லைநீருலகமாண்டுகுதுயர்நாகத்தாழ
வல்லவென்னறிவுக்கேற்றவண்ணமேசெய்தேனீரான்
னெல்லைதீர்தவப்பேராய்வந்திசபாவேதுவாகி
யல்லவெம்பிறவிரோய்க்குமருமருத்தானீனாயா. (சுஅ)

(சுஉ) மறம் - பாவம். (சுச) மாறு - அடி. (சுசு) மறைவழி
என்றது - வேதத்தின்வழி. தாலாகிய மதுநான்முறையை.

(சுஎ) பொச்சம் - பொய். விச்சை - சிவஞானம்.

செழுத்துநானும்மையெண்ணுதிழைத்தவித்திங்குதன்னைப்
பொறுத்துநீர்முன்போலுங்கன்புலியெலாங்காவல்பூண்டு
மறுத்துடைத்தாள்வதாகென்றிரத்தன்மண்ணிலாசை
வெறுத்தவர்கையுட்டோன்றவேந்தனைநோக்கிசொல்வார். (௭௬)

பாய்திரைபுரமுநீர்ப்படுகடலுலகுக்கெல்லா
மாயிரஞ்செங்குண்போலாசவீற்றிருப்பிருங்க
ணையகனருளிச்செய்தவண்ணமேயத்துசெய்வீர்
தூயவன்றோதுங்கள்சூழ்சேர்த்தொழுகவல்லார். (௭௭)

உம்மைநானடுத்தநீராலுலகியல்வேதநீதி
செம்மையாலீரண்டுன்றயத்தெளித்ததுதெளித்தநீரான்
மெய்ம்மையாஞ்சித்தசுத்திவினைத்ததுவினைத்தநீராற்
பொய்ம்மையானவரினீத்திப்போந்ததுசிவன்பாற்பத்தி. (௭௮)

வந்தவிப்பத்தியாலேமாயையின்விருத்தியான
பந்தமாம்பவஞ்சவாழ்க்கைவினைவினுட்பட்டதுன்பம்
வெந்ததுகருணையாகிமெய்யுணர்வின்பந்தனைத்
தத்ததுபாதஞ்சூட்டித்தன்மயமாக்கிற்றன்றே. (௭௯)

சச்சிதானந்தமாமத்தனிப்பாசிவனேதன்ன
திசையாலகிலமெல்லாம்படைத்தளித்தீறுசெய்யும்
விசையானவரைத்தந்தமேலவன்பிறவித்துன்பத்
தச்சமுற்றடைத்தோர்க்கானுவின்பலீடளிக்குமன்றோன். (௮௦)

மந்தரங்கயிலேமேருப்பருப்பதம்வாராணி
யிந்தநல்லிடங்கடோறுமிசைப்போகம்யார்க்குத்
தத்தருள்செய்தெம்போல்வார்தம்மனம்புறம்போகாமற்
சித்தனைதிருத்திருநாத்திருவுருவாகிமன்னும். (௮௧)

ஒப்பவர்க்கோர்வேற்றொருவனாயெங்குத்தங்கு
மப்பாஞ்சுடரேயித்தவாலவாயுறையுஞ்சோதி
கைப்படிசனியோன்மேனாட்கண்ணுவனாதியோர்க்கு
மெய்ப்பொருள்விளங்கித்தோன்றவேதத்தைவிருத்திசெய்தான். (௮௨)

(௭௨) பவஞ்சம் - பிரபஞ்ச மென்பதன் திரிபு. (௭௩) இசையை
என்றது - ஆன்மாக்களுக்குமலபாகம் வருவித்தற்பொருட்டு ஐவர்த்த
யேயம். வானவர் என்றது - பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரனென்னு
மிவர்களை. (௭௪) பருப்பதம் - பூரிப்பதம். வாராணி - காசி.

(௭௫) வேற்றறு என்றது - உயிர்கடோறும்விரவித்திறலை.

தன்னருளான ஞானத்தமனியமாகுத்தில்லைப்
பொன்னகரிடத்திலென்னைப்போகெனப்பணித்தானீரு
மன்னதற்கிசைத்தீராகென்றலவாயடிசுடம்மைப்
பன்னருத்துதியாலேத்திவிடைகொடுபணித்துபோவார். (௭௬)

தன்றொடக்கறுத்தநாதன்றட்டொடக்குண்டுபோவார்
பின்றொடங்கதாசன்செல்லப்பெருந்தவரின்மினின்மி
னென்றனர்செலவுகடப்பிடெல்லைசென்றணியனாகிச
சென்றடிபணித்தத்தென்னன்விடைகொடுத்திரும்பினானே. (௭௭)

தருந்தவர்போகமீண்டுதொன்னகாடைந்துதென்ன
னறந்தருபங்கினாரையடைந்துதான்பிரம்புரிட்டப்
புறந்தருகருணைவெள்ளம்பூரிப்பத்தாழ்த்துநெஞ்ச
நிறைத்ததுவாய்கொள்ளாமனின்றெதிர்துதிப்பதானான். (௭௮)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அடையானம்படவொருவனடித்தகொடுஞ்சிலைத்தழும்புந்
தொடையாகவொருதொண்டன்றொடுத்தெறித்தகல்லும்போற்
கடையானேன்வெருண்டடித்தகைப்பிரம்புமுலகமெல்லா
முடையானேபொறுத்ததோவுன்னருமைத்திருமேனி. (௭௯)

கடியேறுமலர்மகன்மான்முதலாயகடவுளரும்
படியேழுமளவிறத்தபல்லுயிருநீயேயோ
முடியேறமண்சுமந்தாய்முதுகுதனிலடிபட்ட
தடியேனும்பட்டேநின்றிருமேனியானேனே. (௮௦)

கைக்குமருத்தின்சுவைபின்காட்டுமாறெனவினைக்கும்
பொய்க்குமருங்கலனாகிமண்ணுண்டபுலைநுகர்
துய்க்குமருந்துயர்களைவான்மாறாய்நின்றையடிக்கே
யுய்க்குமருந்தவரிவரென்றறியாமையொறுத்தேனே. (௮௧)

பாதிபுமையுருவானபாமேட்டியெனக்கிம்மை
பூதியமும்பாகதியுமுறுதியெனவினைவிக்கும்
நீதியினன்மந்திரியாய்நின்றருளாயவதரித்த
வேதியரையறியாக்கெவறுத்துநானொருத்தேனே. (௮௨)

பூயாவிருத்தியின்மாமாழாந்துமாதவரை
பூயாதொந்துத்தன்னருநகத்தாழ்த்துநான்

(௭௭) தொடக்கு - பாசபந்தம். (௮௧) வினை - கன்ம மலம்.
பொய் - மாயாமலம். (௮௨) மாழாந்து - மயங்கி.

வீயாமலின் றனை யார்மெய்ம்மையெலாந்தேற்றியவென்
ருயாளுய்தண்ணளிக்கென்றமியேன் செய்கைம்மாதே. (௮௩)

நின்னையுணர்ந்தவர்வேதநெறிவேள்விசெய்தாட்டு
மின்னமுதிற்கழிசுவைத்தோவிவளிடும்பிட்டெவ்வயர்க்கு
மன்னவனேசெந்துவர்வாய்மலர்ந்தமுதுசெய்தனை யா
லன்னையிலாவுனக்கிவனோரன்னையாய்வந்தாளோ. (௮௪)

அன்றுசிறுத்தொண்டரிடும்பின்னாக்கறியமுது
மென்றுசுவைதெரிந்தவேடனிட்டவூனும்போ
னன்றுநாயாட்டியுடுபிட்டெயந்தருந்தி
பென்றுமடியார்க்கெளிவந்தாயெந்தாயே. (௮௫)

நரியாவும்பரியாக்கிடத்தியுமம்பாமன்றித்
தரியாயான்றருதுகிலைத்திருமுடிமேற்றரித்துமறைத்
தரியாய்நீயென்பாசமறுக்கவருத்திருமேனி
தெரியாதேபரியாசைதனைத்திறுமாந்திருத்தேனே. (௮௬)

விண்சுமக்கும்புள்ளாய்விவங்காய்ச்சுழன்றுமனம்
புண்சுமக்குஞ்சூழ்ச்சிவலியுடையபுத்தேளிர்
மண்சுமக்குமள்ளாய்வந்திலரேவந்தக்காற்
பண்சுமக்குஞ்சொல்லிபங்கன்பாதமுடிகாண்பாரே. (௮௭)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

என்றுபலமுறையாலேதுதித்தடைந்தோர்க்கன்பரிவரிவரைத்தேறி
ணன்றுமிகப்பரபோகம்வீடுபெறலெளிதென்றுநகைத்தார்வேந்த
ணன்றுதிருப்பணியுசையிறவுகளிவளம்பெருக்கியழகார்வெள்ளி
மன்றுடையானடிக்கண்புழையர்க்கண்புஞ்சாந்தொழுகிவாழாரளித். (1)

முன்புபெருந்துறையார்க்கு மடியார்க்குமறந்தெரிந்த முறையா
லீட்டுர், தன்பொருள்போ யுடன்பலவாய்த் தழைத்துவரு பயனே
போற் றலையுவாவி, னன்பனிகான்மதிகண்ட வுவரியெனப்பலசெல்
வநாளுமோங்க, வின்புறுவான்சகநாத னெனுமகப்பெற் றின்பத்தி
ளின்பத்தாழ்த்தான். (௮௯)

அம்மகனைமுடிசூட்டி யாசாக்கிவாதவூ ரமைச்சர்சார்பான், மெ
ய்ம்மயெறிவிளக்கியிரு வினையொப்பி லான்கருணை வினைத்தோக்

(௮௬) அம்பாம் - ஆகாயம். (௮௭) புள்ளாய் - விலக்காய் என்பது - அன்னமும்பன்றியுமாய்த்தேடிய பிரமவிஷ்ணுக்களை.

(௯௦) வினையொப்பு - கன்மமேத்துவம்.

கான், மும்மைமலத்தொடர்நீதிச் சிவானந்தக் கடற்படிந்து முக்க
ண்மூர்த்தி, செம்மலர்த்தா ணிழலடைத்தான் நிறலரிமர்த்தனனெ
ன்னுந் தென்பார்வேந்தன். (௧௦)

மேற்படி வேறு.

வழுதியால்விடுக்கப்பட்டவாதவூர்முனிகடம்மைப்
பழுதிலாப்பாடல்கொள்வார்பதிபலபணிந்துபோந்து
முழுதுணர்மறையோர்வேள்விப்புணைபண்டமுடிக்கீண்டுதி
யெழுவடவரைபோற்றோன்றுமெழிற்றில்லைமூதார்சேர்த்தார். (௧௧)

மேற்படி - வேறு.

வீதிதொறும்வீழ்த்துவீழ்த்திறைஞ்சியாலயத்தெய்திமெய்மையான
சோதியறிவானந்தச்சுடருருவாஞ்சிவகங்கைதோய்த்துமேனி
பாதிபகிர்ந்தவன்காணப்பரானந்தத்தனிக்கூத்துப்பயிலாநிற்ரு
மாதியருளாகியவம்பலங்கண்டுகாந்தரோயம்போற்சார்த்தார். (௧௨)

அன்றுகுருந் தடியிலடி வைத்தாண்ட கோலமே யருளானந்த,
மன்றினிடத் தெதிர்தோன்றி வாவென்பாரொனமூான் மணிவாய்
தோற்றி, சின்றதனிப் பெருங்கூத்தர் நிலைகண்டாஞ்சலித்தார் நில
மேல்வீழ்த்தா, சொன்றறியபுலன்காண வழிகீத்திமெய்யன்பினுருவ
மானார். (௧௩)

வண்டுபோற் புண்டரிக மலரில்விளை சிவானந்த மதுவைவாரி,
யுண்டுவாசகம்பாடி யாடியழல் வெண்ணெயென வருகுத்தொண்டர்,
விண்டுழா வியகுடுமி மன்றுடையான் நிருவாக்கான் மிருத்தநேயங்,
கொண்டுபோய்க் குணதிகையி லருந்தவர்வாழ் தபோவனத்தைத்
குறுகியங்கண். (௧௪)

குறிகுணங்கள் கடத்ததனிக் கூத்தனாரு வெழுத்தைத்தின்னொ
வொனோச்சிப், பொறிகாணக்காடெறித்து வீசுமனப்புலத்திருத்திப்

(௧௨) வீதிதொறும்வீழ்த்து வீழ்த்திறைஞ்சி என்றது-திருவீதி
களிலுள்ள அந்தணர் மூவாயிரவரும் சிவகணநாதர்களாதலின்.

(௧௪) புண்டரிக மலர் என்றது - (பிரமாண்டமே பிரமபுரமெ
னவும் இப்பிரமாண்டத்தி னுள்ளிருக்குந் தில்லைவனம் புண்டரிகமெ
னவும், சாந்தோக்கியவுபரிடதங்கூறவின்) தில்லைவனத்தை, வாசகம்
பாடி என்றது-கண்டப்பத்து என்னுந் திருப்பதிகமருளிச்செய்தமை
யை. (௧௫) கூத்தனாரு வெழுத்தைத்து என்றதை- “ஆடும்படி
கேணல்வம்பலத் தூணையனே, நாடுத்திருவடியிலேகரம், கூடும் -
மகாமூதரம் வளர்த்தோள்சிகரம், பகருமுகம் வாழுடியபார்” என்னுந்
உண்மைவினக்கச் செய்யுளானுணர்க. அருத்தாதருத்தல் - ஆன்ம
போதவழிநின்று துரத்தல்.

புனிதஞ்செய்து, நிறைசிவமாம் விதைவிதைத்துப்பசுபோதக்களைத் தருணன் னீர்கால்பாய, வறிவுருவாய் வினோத்ததனிப் பரானந்தவழு தருந்தா தருந்திரின்றார். (௬௫)

மானிரையுங்குபவரியும்வந்தொருங்குநின்றிரிஞ்சமயங்குகானத் தானிரைசுன்றெனவிரங்கிமோந் துக்கவானந்தவருட்கண்ணீரைக் கானிரைபுள்ளினம்பருகக்கருணைநெடுங்கடலிருக்குங்காட்சிபோலப் பானிறவெண்ணீற்றன்பரசைவின்றிச்சிவயோகம்பயிலுநாளில். (௧)

புத்தர்சிலரிலங்கையினும்போந்துமுவாயிரமெய்ப்போதவேத வித்தகரோடேமுநாள்வரையறுத்துச்சுஞ்ஞாட்டிவிவாதஞ்செய்வா ரித்தகையநாளேழில்யாமிவரைவேறுமெனுமெண்ணம்பூண்ட சித்தமுடையவாரசுவரகனவிலெழுத்தருளித்தேவதேவர். (௬௭)

வாதவ்யரணைவிடுத்துவாதுசெய்வீரெனவிழித்துமறையோரத்தப் போதவேதியரைவனம்புகுத்தழைத்தாரப்போதுபொதுவிவாடும் வேதநாயகன்பணித்தவழிகின்றாரெதிர்மறுப்பயின்புபோந்து காதாரகுலமூழ்கியிருந்தார்முத்தழனிமிர்த்துக்கலியைக்காய்வார். (௧)

பின்னுமவர்கனவின்கண்மன்றுண்டம்பிரியாதபெருமான்வந்து [னு முன்னவனைப்பெருத்துறையிற்குருத்தடியிலாட்கொண்டமுறையின மின்னிசைவண்டமிழ்மணிபோற் பாடுங்காரணத்தாலும்யாமன்றிட்ட, மன்னியபேர்மாணிக்கவாசகனென்றழைமின்கள்வருவனென்ற ன். (௬௯)

உறக்கமொழிந்தறவோர்சென் தவநாமமொழிந்தழைப்பவன ர்த்துநாத, னறக்கருணையிதுவோவென் தவரோடுமெழுத்துநகரடை ந்துமண்ணுந், துறக்கமுநீத்தருவருத்தார் மன்றாடுத்துணைக்கமலத் தொழுதுமீண்டோர், நிறக்கனகமண்டபத்திற் புக்கிருத்தாரறிஞ்சு முநெருங்கிச்சூழ. (௬௦)

மேற்படி-வேறு.

தத்துநீர்க்கலத்திற்போத்தசீவரப்போர்வைதாங்கும் புத்தராவேறுவைத்துப்புகன்மினும்மிறையுநா லு மத்தலையின்றோரெய்துங்கதியுமென்றழைத்தசேள்வி மெய்த்தவநெறிமாணிக்கவாசகர்வினாவினாரே. (௬௦௧)

(௬௬) குபவரி - அரிவாள்போலும் வரிகளையுடைய புலி. இது உலமைத் தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர். (௬௮) காதாம் - அச்சம். ஆகுலம் - துன்பம். வேத நாயகன் பணித்த வழிகின்றார் என்றது - தில்லையிலிருக்கவேன முன்னருளியவழி நிற்பவராதலின். (௬௦௬) சீவரம் - கடுக்காயிற்றே ய்த்த போர்வை ; (மரவுரி என்பதுமொன்று.)

கணவீனுநீறுகாணுக்கைதவர்காட்சியாஹு
மனவனுமானத்தானும்வாசகப்பெருமான்மம்மை
வினவியமூன்றுமுத்தேசாதியின்விதித்தார்வேத
மனையவர்கேட்டமூன்றுமதுவாதஞ்செய்துட்கொள்ளா. (௧0௨)

இன்றிவர்க்கதுமாஹுதியெடுப்பதென்னென்றுகாட்சி
யொன்றுகொண்டவர்கடாமேயுடம்படன்மறுத்தார்காட்சி
யன்றியேதின்மையாலேயதுமானவனவையாஹு
நின்றதன்றுங்கோஹுநிறிதுத்தியமூன்றுமென்றார். (௧0௩)

பொன்றுதன்முத்தியென்பார்பூசார்பிராணேநோக்கி
யின்றெமைக்காட்சியென்றால்வென்றனமென்றிராஹு
னன்றுதுங்கடவுடனீயளவையாஹுட்டியெம்மை
வென்றிடுமென்றாராதும்வென்றவர்முதுவல்செய்யா. (௧0௪)

பிறவியந்தகர்க்குவெய்யோன்பேரொளிகாட்டலாமோ
மறைகளாலளவைதன்னாற்றேவரான்மனத்தால்வாக்கா
லறிவருஞ்சோதியெங்கோனவன்றிருநீற்றுத்தொண்டின்
குறிவழியன்றிக்காணுங்கொள்கையானல்லென்றார். (௧0௫)

தேற்றமில்லாதாருங்கன்சிவனுக்குத்திருநீற்றுக்குத்
தோற்றமெப்படிதிட்டாந்தஞ்சொல்லுமினென்றாதுயோர்
வேற்றுமையறகாமின்னேவிளக்குதுமதனைநீங்க
டோற்றபினுமக்குத்தண்டம்யாதுகொல்சொன்மினென்றார். (௧0௬)

செக்குரலிடையிட்டெம்மைத்திரிப்பதுதண்டமென்ற
வெக்கரம்புத்தந்தாமேயிசைந்தனரொரிவாய்நாகங்
கொக்கிறகணித்தாரன்பருலுந்தகோமயத்தையொங்கிச்
செக்கார்தழல்வாய்ப்பெய்துசிவந்திடவெதுப்பிவாங்கி. (௧0௭)

இவ்வண்ணமிருக்குமெக்களிறைவண்ணவடிவுமத்தச்
செவ்வண்ணமேனிபூத்ததிருவெண்ணீறதுவுமென்ற
மெய்வண்ணமுணர்ந்தவேதவித்தகரவைமுன்காட்
வய்வண்ணமறியாமுடருள்ளமுமுயிருத்தோற்றார். (௧0௮)

(௧0௨) காட்சியாஹு மனவதுமானத்தானும் என்றது - புத்தச
மயிகளுக்கு அளவைகளுள் காட்சியும் அதுமானமுமே யளவைகளா
தலின். (அளவை-அளத்தறியப்படுவது) உத்தேசாதியின் என்றது-
உத்தேசம்,இலக்கணம், சேர்தனைகளை. (௧0௩) ஏது என்றது - ச
கசவது, காரியவது, அதுபலத்தி ஏதுக்களை. (௧0௪) அளவையால்
என்றது-காட்சியளவையை. (௧0௬) தோற்றம் - இயைபு.
(௧0௭) எக்கர்-பொருத்தற்றொழிவுடையவர்.

இங்ஙவர்தோற்றவண்ணங்கேட்டவரிதப்பதின்பத்
தங்குவீடென்றுதேற்றுஞ்சமயத்திலாழ்த்தவாத்திக்
கொங்கிவர்தாரான்மூங்கைக்குயிற்பெடையெனத்தானீன்ற
மங்கையைக்கொண்டுதிஸ்லைமல்லன்மாநகரில்வந்தான். (க0க)

யாவரேயாகவின்றிக்கென்மகன்மூங்கைதீர்த்தோ
ராவரேவென்றோரென்றாற்றவுமானம்பூண்டு
சாவதேமுத்தியென்பாசீமணிமுதன்மூன்றுத்தங்க
டேவரேவென்றென்றுள்கிசெய்யவுத்தீராதாக. (கக0)

அத்தணர்பெருமான்முன்போயாசன்றன்மகரைப்போகட்
டித்தரோய்கீரோதிக்கவேண்டுமென்றிரத்தானையன்
சுத்தரநாதன்மன்றுளாடியதுணைத்தாடண்ணைச்
சுந்தைசெய்தருட்கணைக்காற்றிருத்திழையவளைகோக்கா. (ககக)

வேறுவேற்றைவன்கீர்த்திவினாவுரையாசப்பாடி
யீறிலானன்பர்கேட்கவிதைமொழி கொடுத்துமூங்கை
மாறினாள்வனவன்கன்னிமடவால்வனவன்கண்டு
தேறினாள்சிவனையெல்லாத்தேவர்க்குத்தேவனென்னு. (ககஉ)

பின்பாவாரம்பூண்டபிரானருள்விளையப்பாடு
மன்பரைமுனிவர்மூவாயிரவரையடியிற்றாழ்ந்து
முன்பவர்க்கொன்னவாறேமூர்க்கரைத்தடித்துமன்று
ளின்பரைநடங்கண்டேத்தியிறைமகன்சைவனானான். (ககஉ)

மாசறுமணிபோற்பன்னாள்வாசகமாலையாத்திப்
பூசனைசெய்துபன்னாட்டிண்ணியமன்றுளாடு
மீசனதடிக்கீழெய்தியீறிலாவறிவாணந்த
தேசெர்டுகலத்துநின்றார்சிவனருள்விளக்கவந்தார். (ககச)

மண்குமந்தபடலம். - முற்றிற்று.

ஆட்படலம் - எ0 - க்கு திருவிருத்தம் - ௩0௧௩.

(க0க) இறப்பதின்பம் தங்குவீடு என்று தேற்றுசமயம் என்ற
து-பஞ்சகந்தங்கெடுத்தலே இன்பமிக்க முத்திரையென்று தேற்றிய
புத்தசமயத்தை. (கக0) மூங்கை - ஊமை.

(ககஉ) இன்றமொழி - விடை. மூர்க்கா - அறிவினனாகிய
புத்தர்கள்.

சிவமயம்.

அறுபத்திரண்டாவது,

பாண்டியன் சுரந்திர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானலமுதமதிமுடிமேன்மதுரைப்பெருமான் மண்சுமந் து
தேனலமுதவாசகரைக்கதியில்விடுத்ததிறமிதுமேற்
பானன்மணிவாய்க்கவுணியனைவிடுத்தசுசமணர்படிற்றொழுகுங்
கூனல்வழுதிகுரந்தணித்தாட்கொண்டகொள்கைகூறுவாம். (க)
வாகுவலத்தான்சகநாதவழுதிவேந்தன்மகன்வீர
வாகுவவன்சேய்விக்கிரமவாகுவவன்சேய்பராக்கிரம
வாகுவனையான்மகன்சுரதமாறனனையான்நிருமைந்தன்
வாகுவலத்தான்மறங்கடித்துமண்ணுளுங்குவகுமத்தென்னன். (உ)
அன்னாங்குமான் கருப்புரபாண்டியனுவன்சேய்காருணிய
மன்னுவன்றன்மகன்புருடோத்தமனுவன்றன்மகனாகு
மின்னார்மௌலிசசத்துருசாதனபாண்டியனும்விறல்வேந்த
னின்னான்மகன்கூன்பாண்டியனமிவன்றோள்வலியாலிசைமிக்கான்.
திண்டோள்வலியாற்குடநாடர்செம்மறனையுமாரலங்கல்
வண்டோலிநிதாரிவிகுலமருமான்றனையுமலைந்துபறங்
கண்டோர்குடைக்கீழ்சிலமுன்றுங்காவல்புரிந்துகோலோசசிப்
புண்டோய்குருதிமறக்கன்னிப்புக்கழ்வேல்வழுதிரிகழ்காளில். (ச)
விண்டுழாவுங்ணகம்மாவும்வெறுக்கைக்குவையுமணிக்குவையும்
வண்டுவீழுந்தாராகவல்லியாய்மொடுக்கி
கண்டுபுடற்கோமகனைக்காலில்வீழ்த்துதன்னாடு
பண்டுபோலக்கைக்கொண்டுபோனுந்தேனார்பணந்தாரான். (ரு)
சென்னிக்கோணுந்தானீன்றதிலதப்பிடியையுலகமெலா
மின்னிக்கோதில்புகழொளியால்விளக்குஞ்சைவமணிவிளக்கைக்

(க) அல்-இருள். பால்நல்மணிவாய்-பால்மணங் கமழும் மிகவு
மழுகிய திருவாய். கவுணியன் என்றது - கவுணியர் கோத்திரோற்ப
வராகிய ஆளுடைய பிள்ளையாரை. கூனல் வழுதி-கூன்பாண்டியன்.

(உ) வாகுவலம்-புயவலி. (ச) குடம்-மேற்கு. குடநாடர் செம்ம
ல் என்றது-சோனை. இரவிகுலமருமான்-சோழன். மறக்கன்னி - வீர
விலக்குமி. (ரு) ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். (ஈ) திலதப்பிடி - இது
இல்பொருளுவகையில் வந்த ஆகுபெயர். வண்ணிக்கோ-தீக்கடவுள்,

கன்னிக்கோலமங்கையருக்காசிதன்னைக்கெளரியர்க்கு
வன்னிக்கோழன்மணம்புணர்த்திவாங்கினுன்றன்வளநாடு. (சு)

மேற்படி - வேறு.

வளவர்கோன்செழியன்கற்பின்மங்கையர்க்காசியாருக்
களவறுநிதியஞ்செம்பொற்கலிங்கமூமணியும்போகம்
வினோநிலமனையவாயவெள்ளமும்பிறவுந்தென்ன
னுளமகிழ்சிறப்பவேந்தர்வரிசையாலுதவிப்பின்னர். (௭)

கோதறுகுணத்தின்மிக்ககுலச்சிறையென்பானங்கோர்
மேதருகேள்வியானைவிடுத்தனன்மீண்டுதென்னன்
சாதலியோடுமாயக்கடவுள்செம்பதுமக்கோயின்
மாதரைமணந்துசெல்வான்போல்வந்ததுமதுரைசேர்த்தான். (அ)

மலர்மகண்மார்பன்பொன்னிமன்னவன்பயர்த்தெய்வக்
குலமகளுடனேவந்தகுலச்சிறைகுணனுங்கேள்வித்
தலைமையும்தியுமிக்கதன்மையுந்தூக்கிரோக்கி
நலமலியமைச்சனாக்கிரானிலம்புரக்குராளில். (க)

வல்வினைவலியான்மெய்யில்வலியகூண்டைத்தான்போலக்
கொல்வினையிலாய்வஞ்சங்கொண்டுமுன்றுடுத்தபாசம்
வெல்வினையறியாநக்கன்வேடர்சொல்வலையிற்பட்டு
நல்வினையுதவாத்தென்னனாண்மறையொழுக்கீத்தான். (க௦)

போதவிழ்தாரானக்கர்புன்னெறியொழுக்கம்பூண்டோ
ஞதலிற்சன்னிராடுமமணிநுண்மூழ்கிப்பூதி
சாதனநெறியாஞ்சைவசமயமுமுத்திச்செல்வ
மாதவநெறியுங்குன்றமறைத்ததுவேதந்தி. (க௧)

பறிபடுதலையும்பாயினுடுக்கையும்பாசிப்பல்லு
முறிபொதிகலனுமத்திராதத்தியென்றுரைக்குராவு
மறிவழியுளம்போனான்றழிந்தவெற்றையுங்கொண்டு
குறிகெடுமணங்குழுந்தாங்கமணியைகொண்டதெங்கும். (க௨)

(௭) பொற்கலிங்கம் - பீதாம்பரம். (அ) மாயக்கடவுள் என்றது
திருமலை. செம்பதுமக்கோயின் மாதர் - செத்தாமரை யென்னுந்
கோயிலில் வசிக்குந் திருமகள்.

(க) மலர்மகண் மார்பன் - திருமாலையொத்த பாண்டியன்

(க௦) வெல்வினை என்றதில், வினை-சற்கருமங்களை யுணர்த்தி
நின்றது. நக்கன் - அருகன். மாதவநெறி என்றது - சிவபுண்ணிய
வழியை. (க௧) வேதந்தி - சிவாகமம்.

(க௨) சலன் - கமண்டலம். அத்திராத்தி - சுவர்க்கம், நாகம்,
கருத்தா இம்மூன்று பொருள்களையு மில்லையெனல். குறிகெடு மண
ங்கு - பொலிவழிந்த மூதேவி.

அருந்தமிழ்ப்பாண்டிவேந்தர்க்குறுதியாவாக்கஞ்செய்யு
மருநிநிற்சிந்தகற்பின் மங்கையர்க்கரசியாரும்
பெருந்தகையமைச்சுகீரிற்குழைத்தன்றிப்பிறங்கப்பேறு
தருநிநுநீரிடராய்ச்சிவனடிசசார்பினின்றார்.

(க௩)

பொய்யுரைபிதற்றுமிந்தப்புன்சமண்சுளைகட்டிண்டு
மெய்யுராவேதநீதிவியன்பயிர் தலைசெய்தோங்கச
செய்யுந்ரொவரேயென்றுசிந்தையிற்சுவலெழ்ந்து
நையுந்ராகிக்கூடனாதுனைவணங்கப்போனார்.

(க௪)

பேதுற்றமுனிவர்க்கன்றுபெருமறைவிளக்கஞ்செய்த
வேதத்தின்பொருளையிந்தவெஞ்சமணவலையிறபட்டுப்
போததையிழந்தவேந்தன்புநதியைமீட்டிப்போதுன்
பாதத்திலடிமைகொள்வாபென்றடிபணியுமெல்ல.

(க௫)

வேதியனொருவன்கண்டிவேடமும்பூண்டோன்மெயயிற்
பூதியன்புண்டரீகபுரத்தினும்போநதோன்கூட
லாதினையப்பணிவான்வந்தான்மங்கையர்க்கரசியாரு
நீதியவமைச்சரோறுநேர்படவவனைநோக்கா.

(க௬)

எங்கிருந்தத்தணுளீர்வந்தனிரொன்றாய்த்
புங்கவன்சென்னிபொன்னிகாட்டினும்போந்தேனென்று
னங்கவரங்குண்டான்புதுமையாதறைதிரொன்றார்
சங்கரங்கன்புபூண்டோனுண்டென்றுசாற்றுகின்றான்.

(க௭)

எழிசைமறைவல்லாளர்சிவபாதவிதயரென்னக்
காழியிலொருவருள்ளார்சாரமணகங்குல்கீப்ப
வாழியிலிரவியென்னவொருமகவளித்தியென்ன
ஆழியிலொருவன்னுளையுன்கிறோற்றொழுகிரின்றார்.

(க௮)

ஆபமாதவர்பாலீசனருளிணுலகமுய்யச
செயினங்கதிர்போல்வந்தான்செவ்வனுக்கிரண்டாண்டெல்ல
போயயின்மூன்றாமாண்டிற்பொருகடன்மிதத்தோணி
நாயகன்பிராட்டியோடும்விடையின்மேனடந்துங்கை.

(க௯)

(க௩) மருந்து - அமுது. குழைத்தன்றிப் பிறங்கப்பேறுதருநி
நுநீரிடராய் என்றது-பாண்டியனுக்கஞ்சி விதிப்படி நீரிற்குழை
த்தணியாமல் மறைவுபட அணிந்துவந்தன என்பதை விளக்கின்
றது.

(க௮) ஊழியிலொருவன் என்றது - மஹாப்பிரளய காலத்தில்
சாசரப்பொருள்களை தன்சத்தியா லொடுக்கி நின்றவராதலின்.
காழி-இது காளி என்னும் நாகம் பூசித்ததால்வந்த காரணப்பெயர்.

(க௯) பொருகடன்மிதத்த தோணிஎன்றது - மகாப்பிள்ளைகா
லத்தில் சௌழி தோணியாக மிதந்தமையை.

திருமுலைப்பாலிளோடுஞ்ஞானமும் திரட்டிச்செம்பொற்
குருமணிவள்ளத்தேந் திக்கொடுப்பவப்பாலன்வாங்கிப்
பருகியெண்ணிற்தவேதாகமயிவைபற்றிச்சார்வாய்
விரிகலைபிறவுமோதாதுணர்ந்தனன்விளைந்தஞானம். (20)

நம்பந்தமறுப்போன்ஞானநாயகன்ஞானத்தோடு
சம்பந்தஞ்செய்யுஞானசம்பந்தஞகநாவில்
வம்பந்தமுலைமெய்ஞ்ஞானவாணியுங்காணிகொள்ள
வட்பந்தமறைகளெல்லாமருந்தமிழாகக்கூறும். (21)

கரும்பினிற்கோதுநீத்துச்சாறடுகட்டியேபோல்
வரம்பிலாமறையின்மாண்டபொருளெலாமாணத்தெள்ளிச்
சுரும்பிவர்கொன்றைவேணிப்பிராணிடைத்தோறும்போகி
விரும்பியதென்சொன்மலைசிவமணம்விளையச்சாத்தி. (22)

பருமத்தமுலையான்பங்கனருவினாற்பசும்பொற்றாள்ந்
திருமுத்தின்சிலிகைகளந்தெண்முத்தின்பந்தரின்ன
நீருமித்தவகைபோற்பெற்றுப்பாலையைநெய்தலாக்கிப்
பொருமுத்தந்திருமுத்திழிப்பொற்படிக்காசுபெற்று. (23)

அருமறைவணங்குங்கோயிந்ததவினையடைக்கப்பாடிப்
பாணுறைபதிகளெங்குத்தொழுதனர்பாடிப்பாடி
வருமவாறுங்குண்டிவணங்கவும்வருவசென்னாத்
தருமநூலணிந்ததெய்வத்தாபதன்சாற்றலோடும். (24)

சற்பலர்கொடியன்னாருந்தென்னவன்கண்போல்வாரு
மற்புரையமண்பேயோட்டியன்றுதங்கோமான்மெய்யிற்
பொற்றுநீறுகண்டுபூதிசாதனத்தாலெய்துந்
சிற்பாலீடுகண்டமகிழ்ச்சியுட்டிளைத்தோராணர். (25)

தங்கள்பேர்தீட்டியோலைவிண்ணப்பஞ்சண்பைநாடர்
புங்கவர்க்குணர்த்தவந்தப்பூசுரன்சையிற்போக்கி

(20) சார்வாய் விரிகலை என்றது - காருடம், தக்கினமுதலிய
ஆகமாங்கங்களும், சிகிச்சை, சுற்பகுத்திரமுதலிய வேதாங்கங்களும்,
வழிநூலாகிய உபாகமம், மிருதி, புராணங்களுமாகியவற்றை.

(21) வம்பு அந்தம் - கச்சினமுரு. அம் பந்தம் என்றதில்-புந்தம்
வேதத்தினோறுப்பு. (22) மறைவணங்குங்கோயில் - வேதாரண்
யம். தருமநூல் - வேதம்விரித்த தருமநெறியாற்பூண்ட உபவீதம்.

(23) கொடியன்னார் என்றது-மங்கையர்க் கரசியாரை. தென்
னவன் கண்போல்வார் - குலச்சிறையார். சிற்பாலீடு - ஞானமயமா
கியபாமுத்தி. (24) சண்பைநாடர் - ஆளுடைய பிள்ளையார். சண்
பை-சோழி.

மங்கையர்க்கரசியாருமரசற்குமருத்தன்னு
மங்கயற்கண்ணிகோணைப்பணிந்துதம்மகத்திற்புக்கார். (௨௬)

பண்படுவேதசசெல்வன்வல்லேபோய்ப்பழனவேலிச
சண்பையர் பிரானைக்கண்டுபறியுண்டுதலைகளெல்லாம்
புண்படத்திரியுஙகையர்பொய்யிருள்கடந்தார்தந்த
வெண்படுமோலைகாட்டிப்பாகுமெடுத்துச்சொன்னுன். (௨௭)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வெங்குருவேந்தரடிபணித்தடியேன் குலசசிறை விளம்பும்விண்
ணப்ப, மிகுகெழுந்தருளிச சமணிநொதுக்கி யெம்மிறை மகற்குநீ
றளித்துப், பொங்கிரும்பண்கூழ் தென்றமிழ்நாட்டைப் பூதிகாதன
வழிவிறுத்தி, யெங்களைக்காக்க வென்றபாகுமெடுத்து டெழுந்தனர்
கவுணியர்க்கிறைவர். (௨௮)

ஆதகாதிதுவென்றோ துவாரநாவுக்கரையர்நீர்சிரியவரவரோ
பாதகமஞ்சார் தம்மொடும்பன்னாட்பழகியவெனையவர்செய்த
வேதனையளந்துகூறுவதென்னேவிடுகதில்லம்மவோவுமக்கிப்
போதுநாள்கோள்கள்வலியிலவென்னப்புகலியர்வேந்தரும்புகல்வார்.

எந்தையெம்பெருமா னருளிலார்போல வின்னணமிசைப்பதெ
னவார்செய், வெந்தவேதனையி னுய்த்தநீர்நாள்கோள் விலங்குபுள்ள
வுணர்பேய்பூத, மந்தமில்பலவு மம்மையோடப்ப னுணையானடப்ப
னவவார்ந், சிந்தையேகோயில் கொண்டுவீற்றிருப்பத் தீங்கிழையா
வென வெழுந்தார். (௨௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாழாசொலிப்பச்சங்கங்காகளம்வாய்விட்டேங்கச்
சாமரைபணிப்பழுத்தின்பத்தரிற்றாளத்தெய்வக்
காமருசிவிகைமேற்கொண்டமணிருள்சுழவுன்சோதி
யாமெனநெறிக்கொண்டசனிடந்தொறுமடைந்துபாடி. (௩௦)

செம்பியனாடுநீங்கித்தென்னவனாடுண்ணி
வெம்பியசுரமூலம்புறவமுமேகவில்லைத்
தும்பிகைநீட்டிவாங்குமலைகளுந்துறந்துபாகத்
தம்பிகையுடையான்குடனகர்ப்புறனனுசசெல்வார். (௩௧)

புண்ணியநீற்றுத்தொண்டர்குழாத்தினுட்புகலிவேந்தர்
நண்ணியசிவிகைமீதுகைவிடுதரளப்பந்தர்

கண்ணியதோற்றத்திம்பாற்கடல்வயிறுதித்துந்தீர்த்து
விண்ணியன்முழுவெண்டிங்கன்வினக்கமேயொத்ததன்றே. (௩௩)

தேம்படுகுமுதசசெவ்வாய்ச்சொபுரசசெல்வர்முன்னம்
போம்பரிசனத்தார்தம்மிற்பொன்னெஞ்சின்னமார்ப்போர்
தாம்பரசமயசிங்கஞ்சமணிஞள்கிழியப்பாஹு
வாம்படிவந்தானென்றென்றார்த்தெழுமோசைகளே. (௩௪)

நின்றுண்டுதிரியுங்கையொதிர்வதுநீவிந்துகன்
கொன்றறஞ்சொன்னதேவைக்குப்பிடவந்தாலிந்த
வென்றிகொள்கின்னமென்கொல்லீறென்கொல்லாராவென்றீ
ரென்றனர்தடுத்தாபொன்றுமீறிலானடியார்தம்மை. (௩௫)

மாமதமொழுகசசெல்லுநதிண்டிறன்மத்தவேழந
தாமரைநூலாற்கட்டததடைபடவற்றோகொற்றக்
காமனைமுனித்தார்மைத்தர்கயவர்தததடையாரீத்துக்
கோமணிமாடமுதாரடைந்தரன்கோயில்புக்கார். (௩௬)

கைம்மலைசாபத்தீர்த்தகருணையங்கடலைத்தாழ்து
மும்முறைவளைத்துஞானமுகிழ்முலைப்பாலினோடு
செம்மணிவள்ளத்தீர்த்ததிருவொடுந்தொழுதானந்த
மெய்ம்மயவெள்ளத்தாழ்துநின்றனர்வேதசசெல்வர். (௩௭)

மறைவழிநின்றினினைவந்திசெயதுய்யமாட்டா
நிறைவழிவஞ்சநெஞ்சசமணரைநெறிகளெல்லாஞ்
சிறைபடவாதுசெய்யத்திருவுள்ளஞ்செய்திகூற்றைக்
குறைபடவுதைத்தோயென்றுகுறித்துரைபதிகம்பாடி. (௩௮)

வேண்டுகொண்டருளைப்பொற்றுமீளுமப்போதுகண்டு
மூண்டவைம்பொறியும்வென்றவாகீசமுனிகளென்ன
வாண்டொரொருவர்வேண்டவவந்திருமடத்திலன்பு
பூண்டெழுநாதலோடும்போயினாபுகலிவேந்தர். (௩௯)

(௩௩) தீர்த்து - நீவடி, விளக்கம் - தோற்றம்.

(௩௪) பரசமய சிங்கம்-பரசமய கோளரி. (௩௫) கொன்றறஞ்
சொன்னதேவை என்றது. உயிர்களைத்தையுங் கொன்று தருமந
கூறிய கடவுளென இழிவுபடுத்திக் கூறியபடி.

(௩௬) காமனைமுனித்தார் மைந்தர் என்றது - சிவகுமாராகிய
இளையுயின்னையாரே ஆளுடையபின்னையாராக வந்தமையின்.

(௩௭) கைம்மலை என்றது-வெள்ளையானையை. "தீர்த்து" என்றது
உமாதேவியாரை.

(௩௮) வாகீசமுனிகளென்றது - ஆளுடைய காமனைமுனி.

அங்கெழுத்தருளியெல்லினமுதுசெய்திருப்பவற்றைக்
கங்குல்வாயுமணர்செய்யுங்கருதருஞ்செயலுந்தங்கண்
மங்கலமரபின் வந்தாள்வருத்தமுங்காணவஞ்சிச்
செங்கதிரவன்போய்மேலேச்செழுங்கடல்வெள்ளத்தாழ்ந்தான். (௪௦)

மாறுகொளவுணர்செய்யும்வஞ்சனைக்கிடனொயாத்து
வேற்றடப்புச்செய்வான்வந்தெனவிரிந்தகங்கு
லீற்றமுளைத்தவான்மீனினமவர்பறித்தசென்னி
யூறுபட்டெழுந்தமொக்குளொத்தவக்கங்குலெல்லே. (௪௧)

கலிலைத்துறை.

வைதிகத்தனியினஞ்சிறுமடங்கலேறடைந்த
செய்தியைத்தெரிந்தயன்மலையிடங்களிற்றிரண்ட
கைதவத்தவண்ணையிரங்கயவருமொருங்கே
யெய்திமுத்தமிழ்விசர்மேற்பழித்தழலிழைத்தார். (௪௨)

மெய்யில்சிற்தையாரத்தழற்கடவுளைவிளித்தான்
கெய்தியெம்பகையாயினோரிருக்கையையமுது
செய்துவாவெனப்பணித்தனர்சிறுவிதிமகத்துக்
கையிழந்தவன்செல்லுமோவஞ்சினுன்கலங்கி. (௪௩)

ஈனர்தாஞ்சுடத்தீயினையெடுத்தனரோகி
ஞானபோனகர்மடத்தினிற்செருகினார்ந்தா
தானதீப்புக்கையெழுவதைதடியவர்கண்டு
வானநாயகன்மைந்தருக்குணர்த்தினார்வல்லே. (௪௪)

சிட்டர்நோக்கியத்தீயினைத்தென்றமிழ்க்கூட
லட்டமூர்த்தியையங்கிருந்தருமறைப்பதிக்
துட்டர்பொய்யுரைமேற்கொண்டுதொன்முறைதுறந்து
விட்டவேந்தனைப்பற்றெனப்பாடினார்விடுத்தார். (௪௫)

(௪௦) மங்கலமரபின்வந்தாள் என்றது-பாண்டியமாதேவியாரை.

(௪௧) வான்மீன் - நட்சத்திரம். ஊறுபட்டெழுந்த மொக்குள் -
புண்பட்டெழுந்த கொப்புளங்கள்.

(௪௨) கைதவம் - வஞ்சனை. பழித்தழல் - அபிசாரவேள்வி.

(௪௩) சிறுவிதி - தக்கன். (௪௪) சடத்தீ - கட்புலங்களுக்குத்
தோன்றுகதி. ஞானபோனகர் - சிவஞானத் திருவமுதுசெய்தவின்
னையார். மலையிடம் - மேலானவர். தொன்முறை - தொன்று
தொண்டுவந்தது. தொன்முறை.

அடுத்ததக்கணத்தாசனவெப்புநோயாகித்
தொடுத்திட்டபல்கலன்களுந்துகளுப்பனிநீர்
மடுத்தசாந்தமுகலவையுமாலையுங்கருகப்
படுத்தபாயலுஞ்சருகெழுப்புரவலன்பதைத்தான். (ச௬)

வளவர்கோன் நிருமடந்தையும் திரோறுத்
தளர்வடைந் துநன்மருத்து நூல்விஞ்சையர் தமைக்கூஉய்ப்
பளகில்பன்மருந்தருத்தவும்பார்வையினாலும்
விளைவதேயன் நிவெஞ்சுரந்தணிவதுகாணார். (ச௭)

சவலைநோன்புமந்திம்மையுமறுமையுஞ்சாரா
வவலமாசரைவிடுத்தனாளைவருப்பார்த்துத்
தவவலத்தினுமருத்தினுந்தணிந்திலதாகக்
கவலையெய்தினாரிருந்தனர்விடித்ததுகங்குல். (ச௮)

வட்டவாழியொன்றுடையதேர்ப்பரிதிதன்மருமான்
பெட்டகாதல்கூர்மருகனைப்பற்றியபிணிகேட்
டிட்டகாரிருளெழினியையெடுத்தெடுத்தங்கை
தொட்டுநோக்குவான்வந்தெனத்தொடுகடன்முளைத்தான். (ச௯)

வாலிதாகியசைவவான்பயிரினைவளர்ப்பான்
வேலியாகியோரிருவரும்வேந்தனைநோக்கிக்
காலபாசமுஞ்சுடுமிநோயருமறைக்காழிப்
பாலராலன்றித்தீர்த்திடப்படாதெனப்பகர்த்தார். (௪௦)

பொய்யர்சார்பினைவிடாதவனீங்குநீர்புகன்ற
சைவரீறிட்டுப்பார்ப்பதுதருவதோவென்ன
வையரீயெனைத்திறத்தினாலாயினுநோய்தீர்த்
துய்யவேண்டுமேயிதனில்யாதுறுதியென்றுரைத்தார். (௪௧)

அழையினீண்டெனவரசனுமிசைந்தனநூர்வர்
தழையும் திரத்தலைமகன்றனிங்குநோங்கும்
விழவுதுங்கனம்மங்கலவினைகளால்விளக்கி
மழலையின்றமிழ்விரகர்தம்மடத்தில்வந்தெய்தார். (௪௨)

(ச௬) வெப்புநோய் - சுரநோய். (ச௭) மருத்துநூல் - ஆயுள்
வேதம். பார்வை என்றது - உபசரிப்பினை.

(ச௮) சவலைநோன்பு - பயனில்லாத தவம். அவலம் வலியின்
மை. மாசு - குற்றம். (ச௯) பரிதிதன் மருமான் - சோழன். எழினி -
திரை. (௪௦) இருவராவார் - பாண்டிமாதேவியாரும், குலச்சிறை
யாரும். (௪௨) மந்திரம் - ஆலோசனை. தமிழ்விரகர் என்றது - ஓதா
தேமுத்தமிழிலும் பேரறிவுடையாராதலின்.

அன்றுகேள்வியாலருத்தியஞானவாரமுதை
யின்றுகண்ணாளலுண்டுகண்பெற்றபேறெய்திச்
சென்றிறைஞ்சினொழுத்திருந்தீயமண்சூழ்ச்சி
வென்றசிக்தையீரென்றனர்பூத்தராய்வேந்தர். (௫௩)

நன்றிருந்தனிரேயெனகைமலர்த்தடந்தார்
வென்றிமீனவன்கற்பினூத்தம்மையும்வினவ
வென்றுதும்மருளுடையவர்க்கெவன்குறையென்றோ
வொன்றுகேண்மைகூரன்பினூத்தனையுமுரைப்பார். (௫௪)

சையர்மாளவுநீற்றினூற்கவரிடன்றேய
முய்வதாகவுமின்றுதும்மருளினொலரிநீர்
வையையாடன்மேல்வெப்புநோய்வந்ததாலதனை
யையதீர்த்திடல்வேண்டுமென்றடியில்வீழ்த்திரந்தார். (௫௫)

இரந்தவன்பருக்கன்னதாகென்றருள்சூர்து
பர்த்தரித்திலயானமேற்பணிர்க்கதிர்மருமான்
சூர்த்தணிப்பெலன்றேருவாடுதொதுமய்ச்சுருதி
பூர்த்தளிப்பவர்பாண்டியன்கேரயிலிற்புகுவார். (௫௬)

வாயிலெங்கணுந்தூபமுமங்கலவிளக்குச்
தோயகும்பமுங்கொடிகளுஞ்சுண்ணமுந்துவன்றிச்
சேயகாகனவொலிமன்னன்செவிப்புனல்சுவைப்பக்
கோயிலெய்தினாமணர்த்தங்கோளரியனையார். (௫௭)

சாவலோன்மருங்கிட்டதோர்கதிர்மணித்தவிசின்
மேவினாவநோக்கினான்மீனவன்நெளது
வாவிதாழ்செழுந்தாமரையெனமுதமலர்த்து
பாவியேன்பிணிதணித்தெனைப்பணிகொண்மினென்றான். (௫௮)

புலைத்தொழிற்குவித்தாய்நோர்கேட்டுளம்புழுங்கிக்
கலைத்தடங்கடனீந்தியகாவலொயுன்றன்
வலைப்புறத்துநோயிவரையுற்றைநோயெமையுந்
தொலைத்திடப்பணியென்றனர்கைதவன்சொல்வான். (௫௯)

அனையசெய்திரென்றிசையுமுன்சமணருமசோகன்
நனைவினைந்துகைப்பீலியாற்றடவியுங்காததுக்

(௫௩) பூத்தராய் - சிகாழி. (௫௫) சையர் - கீழ்மக்களாகிய
சமணர். (௫௬) யானம் - சிவிதை. பணிக்கதிர் - சந்திரன்.

(௫௭) தோயம் - நீர். சேயகாகனம் - திருப்பொற் சின்னம்.

(௫௯) புலைத்தொழில்-இழிதொழில். (௬௦) அசோகன்-அசோ
ககர சிழிலில் வுசிக்கும் அருகன். பீலி-மயிலிறகு.

கனைகொளாலீர்சிதறியுஞ்சொரிகனல்போற்
சினவிமேலிடக்கண்டனர்தீர்த்திடக்காணார். (சு0)

தீயர்மானமிக்குடையாய்ச்செருக்கழிந்திருப்ப
பாயகேள்வியோர்புண்ணியப்பையுணீறள்ளிக்
காயுநோயதுதணித்திடக்கருதிறாதனை
மாயநீறெனவிலக்கினார்மாயசெய்தழிவார். (சு1)

அண்டநாயகன்றிருமடைப்பள்ளிநீறள்ளிக்
கொண்டுவருமென்றருமறைக்கவணியர்சூறக்
கண்டகாவலனைவலர்கைக்கொடுவந்தார்
வண்டலாவுதார்வழுதினோப்தணிப்பவர்வாங்கி. (சு2)

மருத்துமந்திரமாயவையுமறையுரைப்பதுவும்
பொருத்துமின்பலீடளிப்பதும்போகமும்பொருளுந்
திருதுமாலவாயன்றிருநீறெனசெப்பி
யருத்துமின்னமுதனையசொற்பதிகமதறைத்து. (சு3)

மெய்யிலிட்டனர்வருடலும்வெஞ்சூர்த்துறத்த
மையில்கிணையோர்வெகுளியிற்றணிந்ததுவாசஞ்
செய்ததண்பனிநீர்விரைச்சத்தனத்திரிந்தா
லெய்துதண்மையதாயினதிறைவலப்பாகம். (சு4)

பொழிந்ததண்மதுத்தார்புனைபூழியர்கோணுக்
கிழிந்தசெயகையர்கைதொடவெரியிடுசூர்த்தாற்
கழிந்ததுன்பமுங்கவுணியர்கைதொடச்சூர்தீர்க்
தொழிந்தவிற்பமுமிருவீன்தொத்தபோலொத்த. (சு5)

ஐயவிசுரமாற்றரிதாற்றரிதென்றோ
வையையநாடவன்வல்லமண்மாசூர்த்தடியே
னுய்யவேண்டுமேலதனையுமடிகளையொழித்தல்
செய்யவேண்டுமென்றிரந்தனன்சிரபுரங்கோனை. (சு6)

பிள்ளையாரிடப்பாகமும்பண்டுபோற்பெருமான்
வெள்ளைநீறுதொட்டங்கையானீவுமுன்மேனா
ளுள்ளகடனெடுவெப்புகோயொழிந்துமீனுயர்த்த
வள்ளன்மாசதக்கடைந்தவிண்மணியெனப்பொலிந்தான். (சு7)

(சு8) பாயகேள்வியோர் - பிள்ளையார், புண்ணியப்பை-விபூதி
ப்பை. (சு9) பதிகம்என்றது- “ மந்திரமாவதுநீறு ” என்னுந் திருப்
பதிகத்தை. (சு10) ஐய-குற்றம். (சு11) கழிந்த-மேலிட்ட, கழி-மி
ருதி. (சு12) உள்ளகடனெடு என்றது-கூன்இடிப்பா லுள்ளதாணலின்

அழகோடியாசிரியவிருத்தம்.

அன்னதொரு காரணத்தாற் சவுந்தரிய பாண்டியனென் றாகிய
ன்ன, தென்னவர்கோன் கவுணியர்கோன் றிருநோக்காற் பரிசுத்தா
ற்றெருட்டும்வாக்காற், பொன்னாடிதாழ்ந் தைத்தெழுத்து முபதேச
ப்பேறடைந்துபொலிவால்வஞ்சச், துன்னமணர்நெறியிகழ்த்து தொ
ல்வேத நெறியடைந்து தாயனானன்.

பாண்டியன்குரந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் - எக - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௧௭௩.

அறுபத்துவது,

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம்.

அழகோடியாசிரியவிருத்தம்.

பஞ்சவனடைந்தநோயைப்பாலறவாயர்தீர்த்து
நஞ்சணிகண்டனீ றுநல்கியவண்ணஞ்சொன்னே
மஞ்சலாகிப்பின்னும்வா துசெய்தடங்கத்தோற்ற
வஞ்சனாக்கழுவேறிட்டவண்ணமுஞ்சிறிதுசொல்வாம். (௧)

தென்னவன்றேவியாருமமைச்சருட்சிறந்தசெங்க
மன்னவன்றானுங்காழியந்தணாடியில்வீழ்த்தெம்
மன்னவன்வெப்புங்கூ னும்பாசமுமாற்றினீரே
யின்னமுமடியேய்வேண்டுங்குறைசெய்யத்தக்கதென்றார். (௨)

கன்னிநாடெங்குமிந்தக்காரமண்காடுமூடித்
துன்னினவிதனையின்னே துணித்திடல்வேண்டுமென்ற
ரன்னவராலவாயார் திருவுள்ளமறிவேனென்ன
வுன்னியமனத்தராகியொய்யெனக்கோயில்புக்கார். (௩)

அவ்விருவோருங்கூடவடைந்துபொற்கமலம்பூத்த
திவ்வியதீர்த்தத்தந்தோய்த்துசேனெடுக்கண்ணிபாக
னவ்வியங்கமலச்செங்கைநாதனைத்தாழ்ந்துவேந்தன்
வெவ்வியவெப்புநீத்தார்தொழுதிதுவினவுகின்றார். (௪)

(௪௮) நோக்கு, பரிசம், வாக்கு என்றது - சட்சதிட்சை, ஸ்ப
ரிசதிட்சை, வாசக திட்சைகளை. (௪) பாலறவாயர் - இவளுடைய
பாலினைதுண்ணக்கமழும் திருவாயினையுடைய பின்னையார்,

இவ்விருவார்.

காயமேயொறுத்துநாளுங்கைதவம்பெருகநோற்கும்
பேயரையிம்மையோடுமறுமையும்பேற்றற்றாரை
நீயுரைசெய்தவேதவேள்வியைநினைதெய்யுந்
தீயரையொறுத்தல்செய்யத்திருவுளஞ்செய்தியென்றார். (௫)

வெம்மதவேழங்காய்க்தவிடையவர்விசும்பிற்சொல்வா
ரெம்மனோராவீர்துங்கட்கிசைத்தேயெமக்கும்வேண்டுஞ்
சம்மதமதனூல்வெல்லத்தக்கவராகநீரே
யம்மதமுடையார்தோற்கத்தக்கவராகவென்றே. (௬)

எம்மொழிதேறினீர்போயிறைமகனவையத்தேறிச்
செம்மையிலாரைவாதுசெய்திரீரனையார்தோற்று
வெம்முனைக்கழுவினேறிவிளிகுவரென்னக்கேட்டு
மைம்மலிகளத்தான்மைந்தர்தொழுதுதம்மடத்திற்போனார். (௭)

இருவருமீண்டுத்தமிருக்கையிற்போகியன்றைப்
பருவமங்ககலப்பின்னாட்பாண்டிமாதேவியாரும்
பெருமதியமைச்சரேறும்பிள்ளையார்மடத்திற்போகி
யருகரைவெல்லுஞ்சூழ்ச்சியாதெனவளந்துதேர்வார். (௮)

பேரருணிறைத்தகாழிப்பெருந்தகையுடன்போய்த்தங்கோன்
சீரவைகுறுகியீதுசெப்புவார்செய்யகோலாய்
காரமண்காடேயெங்குங்கழிடவுமிடைந்தவினன்
வேரொடுங்களைத்தாற்சைவவினையிரோங்குமென்றார். (௯)

அவ்வண்ணஞ்செய்வதெயென்றாசனுமனுச்சைசெய்யச
செவ்வண்ணவெண்ணீற்றண்ணலனுச்சையுந்தெரிந்துதேய
முய்வண்ணமிதுவென்றங்நுண்மகிழ்த்திருந்தாரீண்ட
பைவண்ணவாரம்பூண்டார்புகழெங்கும்பரப்பவல்லார். (௧௦)

கலிவிருத்தம்.

அத்தவேலையருகத்தக்கையரைக்
குத்தவேற்கட்டுலமடமாதரு
மைந்தராகியமக்களுங்கண்ணழல்
சிந்தனோக்கியிகழ்த்திவைசெப்புவார். (௧௧)

(௭) எம்மொழி என்றது - வேதாகமங்களை. விளிதல்-சாதல்.

(௧௦) பைவண்ண ஆரம் - படத்தையுடைய அழகிய சரப்பா
பாணம். அனுசை - விடை. (௧௧) அருகந்தர்-அருகர்.

செழியர்கோமகன்மூழ்கியதிப்பிணி
கழியமாற்றும்வலியின்றிக்கற்றிலா
ஊழலவாயொருமைந்தற்குத்தோற்றுவெம்
பழிவினோத்தீர்பகவன்மமார்க்கெலாம். (கஉ)

சாம்பராடுஞ்சமயம்புகுந்துவெம்
பாம்பணிந்தவனேபகவானென
வேம்பனுங்கள்விரதநெறியெலாஞ்
சோம்பலெய்தத்திறத்தானிகழ்த்தரோ. (கஉ)

எதுமக்குநிலையினியென்றவப்
போதுமற்றவர்தம்மைப்புறகிட
வாதுசெய்தற்கெழுந்தனர்வஞ்சகர்
போதுமெண்ணத்தடுத்தனர்பூவைமார். (கச)

செல்லன்மின்கணுமக்கிதுசெவ்வியன்
றல்லல்கூடாவருந்துன்பத்தாமுநா
மெல்லிகண்டகனவுண்டிதனையாஞ்
சொல்லுகேயின்றுகேண்மெனசொல்லுவார். (கரு)

அலிநிலைத்துறை.

இடையராதுஊம்பாழியும்பள்ளியுமெங்குஞ்
சடையர்முஞ்சியர்சாம்பலர்தாங்கியருலப்
படையர்தீவிழிப்புலவுவாய்ப்பாய்பெரும்புலித்தோ
லுடையாய்சிலர்வந்துவந்துலாவுதல்கண்டேம். (கசு)
கன்னியிற்றுறவன்னங்கன்கணவனிற்றுறவின்
மன்னுமாரியாங்கனைகணூல்வாங்குமக்குசைக
ளென்னமூவகைப்பெண்டவப்பள்ளிகளெல்லாஞ்
சின்னவெண்பிறைக்கோட்டுமாசிறைதக்கவுக்கண்டேம். (கஎ)

(கஉ) பகவன் என்றது - அருகக்கடவுளை. (கச) நிலை-ஆதரவு.

(கரு) செவ்வி - காலம். எல்லி - இரவு.

(கசு) பாழி-தேவர்கோயில். பள்ளி - முநிவிரிநுப்பிடம். முஞ்சி-
ஒர் வகைப்புல. (கஎ) அன்னங்கள், ஆரியாங்கனைகள், அக்குசைக
ள் என்றது - கன்னிப்பருவத்தில் ஆசாரியனிடத் துபதேசம்பெற்
றுத் துறவுபூண்டு தவமேற்கொண்ட பெண்களுக்கு அம்சம் எனவும்,
இல்லறத்திற் கணவனோடு வாழுகாலையில் துறவுபூண்டு உபதேசம்
பெற்றுத் தவம்கொற்கும் பெண்களுக்கு ஆரியாங்கனை என்றும், மங்
கலமிழந்த பெண்களுள் அவ்வாறு நிற்பவர்க்கு அக்குசை எனவும்-சும
ண பரிபாட்டுஷையில் வழங்கலை.

முண்டிதஞ்செய்ததலையராய்முறுக்குறிதூங்கு
குண்டிகைத்தடங்கையராய்க்கோவணம்பிணித்த¹
தண்டொங்கியசுவலாராய்ச்சடையன்பேர்நாவிற
கொண்டசைத்தனராயெங்குஞ்ஞலாவவுங்கண்டேம். (கஅ)

காந்துவெங்கதமுடையதோர்கயத்தலைவந்து
சூழ்த்துகொண்டும்மடிகண்மார்கண்மெலாந் தூரத்தி
யெய்ந் துபூஞ்சினையலைந் திடவிரங்கிவண்டிரியப்
பாய்த்துபிண்டியைவேரொடும்பறிக்கவுங்கண்டேம். (கக)

அந்தமூவிலேவேலினுமயின்முனைக்கமுயின்
பத்தியீ துநீரோறவுங்கண்டுளம்பணிப்பச்
சந்தமார்பகஞ்சேப்பவந்தளிர்க்கரம்புடைத்துக்
கந்தவார்முழல்சோரவுங்கலுழவுங்கண்டேம். (உ௦)

தள்ளருந்திறலிந்திரசாலமோகாதி
யுள்ளவிஞ்சையிவ்வெல்லைவந்துதவிலவொன்றுங்
கள்ளராற்பறிபட்டவோசனலில்வெந்தனவோ
வெள்ளங்கொண்டவோசேமத்திற்கிடப்பவோவிளம்பீர். (உ௧)

தாவுதீவளர்த்தெழுகரிதன்னையாடாவை
பாவையேவிமுன்னம்மனோர்பட்டதுமறிந்தீர்
காவலன்பிணிதணித்திலீரினிசசெயுங்கருமம்
யாவதாருமோவதனையுமெண்ணுமினென்றார். (உ௨)

இற்றைவைகலுக்கேகன்மினென்றனரறத்தைச்
செற்றவஞ்சகர்செல்லுவார்திரும்பவுங்கையைப்
பற்றியீர்த்தனர்பெண்டிர்சொற்கேட்பதும்பழுதென்
றுற்றதீவினைவழிச்செல்வாரொளித்தனர்செல்வார். (உ௩)

கொங்கலர்க்குழல்சரிந்திடக்ஞாத்தியர்பின்னு
மெங்கள்சொற்கொளாதேகுவீர்பரிபவமெய்தி
யுங்களுக்கிடைபூறுவந்துறுகெனச்சபித்தா
ரங்கதற்குமஞ்சார்செல்வாரழியுநாளடுத்தார். (உ௪)

(கஅ) காந்தல் - சுடுதல். கதம் - கோபம். கயத்தலை - யானைக்
கன்று. பிண்டி - அசோகு. (உ௦) கலுழ்தல் - அழுதல்.

(உ௧) மோகாதிவிஞ்சை என்றது - மோகனம், ஆக்ருஷணம்,
ஊசியம், அதிரிச்சியம், அஞ்சனம், வயத்தம்பம், வாதங்களை.

(உ௨) ஞாத்தியர் - ஆசிரியன் மனைவிமார். பரிபவம் - துன்பம்.

புட்கனும்பலவிரிசசியுட்போகலென்றெதிரே
தட்கவுங்கடந்தேகுவார்தடங்கயலுனைப்பக்
கட்கவிழ்ந்தலங்கிடங்கர்கூழ்கடிநகர்ப்புறம்போ
யுட்குஞ்சராயாவருமோரிடத்தீண்டி. (உரு)

யாதுகூழ்சசியென்றெண்ணுவாரிறைவனைக்கண்ட
தோதிராமவனனுமதியுறுதிகொண்டினைய
வேதிலாளனைவாதினில்வேறுமென்றினைத்து
போதுவார்தகர்புகுத்துவேத்தவைககளம்புகுவார். (உசு)

ஆயபோதிளங்காலையிற்கவுணிபரால
வாயர்சேவடிபணிந்துதம்மடத்தினிற்செல்லக்
காயுமாதவச்செல்லவனைக்கங்குல்கூழ்ந்தாங்கு
மாயவஞ்சகர்வந்திடைவழித்தலைமறித்தார். (உஎ)

மறித்தகையர்பின்செல்லமுன்மன்னவைகுறுகிக்
குறித்தவாளரித்தவின்மேற்கொசையர்பெருமா
னெறித்தசேயினம்பரிதியினைநிலீற்றிறுந்தார்
பறித்தசீத்தலைபுலையர்கள்பொறுதிவைபகர்வார். (உஅ)

மழலையின்னமுநதெளிகிலாமைந்தகண்மணியொன்
றுழல்கருங்கொடியிருந்திடக்கனியுதிர்ந்தாவகன்
சுழல்கொள்விஞ்சையின்மையான்மன்னனைத்தொடுத்த
தழலவித்தனமென்றுநீதருக்குறத்தருமோ. (உக)

ந்துராகுநீர்வண்டுசென்னடைவழிமெழுத்தாய்
வந்துவீழினும்வீழும்வழக்கினின்சையிற்
சிந்துசாம்பருஞ்சிறுசொலுமருந்துமந்திரம்போற்
சந்துகூழ்மலையான்சுரத்தணித்தனகண்டாய். (உ௦)

உங்கண்மந்திரமெடொன்றிறீட்டுகவோரோட்
டெங்கண்மந்திரந்தன்னையுந்தீட்டுகவிரண்டு

(உரு) விரிசசி - சகுணம். தட்கல் - தடைசெய்தல். உட்கல் -
வாடல். (உசு) வேறும் - வெல்லோம். ஏதிலாளன் என்றது - அயல
வராகிப் பின்னையாரை. வேத்தவை - வலிக்கும்வழி வலித்தல்.

(உஅ) கொச்சை - சீகாழி. (உக) சுழல்கொள்விஞ்சை - மயக்
குதற்குரியவித்தை. தழல் என்றது - வெப்புநோயை.

(உ௦) கடைவழி - ஒருபொருட்கிளவிகள். எழுத்தாய்வந்து வீ
ழினும் வீழும் என்றது - சங்குமுதலியவை சேற்றிலுழுது சென்ற
வழி, அவ்வுழுதல் ஓர்காலத்தில் எழுத்தாய்க் காணப்படுதலை. சிறு
சொல் என்றது - பாடலை.

மங்கிவாயிடினவெத்ததுதோற்றதவ்வங்கி
நங்கிடாததுவென்றதென்றொட்டியேதுவலா. (௩௧)

செக்காஞ்சடையானுறைபதிகளிற்செய்யத்
தக்கதன்றவனடுநிலைபிழைத்துநஞ்சார்வாய்
விக்கமெம்மனோர்க்கியற்றுபான்வேறொருதலத்திற்
புக்கமர்ந்துவாதஞ்செயப்போதுகமென்ஞ. (௩௨)

வென்றிமாமுரசுறங்கிடாவியனகர்ப்புறம்போய்
மன்றல்வேம்பன்முன்கதழெரிமடுத்திடிற்பிழைப்ப
தொன்றுவேவதொன்றீதுகொண்டிமர்களுமெமரு
மின்றுவெவ்வதுத்தோற்பதுகாண்டிமென்றெழுந்தார். (௩௩)

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஈட்டுவஞ்சநெஞ்சரையெழீஇநகர்ப்புறம்புபோய்க்
கீட்டிசைக்கனோழற்கிடங்குதொட்டெழுத்துவா
னீட்டுகோடாங்குறைத்தநிறையவிட்டுநெட்டெரி
மூட்டினார்தமாதாரவயிற்றுமிட்டுமூட்டினார். (௩௪)

ஞானமுண்டமுனிவர் தம்மையெள்ளியெள்ளியினு
மீனாங்கியைத்தடுத்திருப்பவெண்ணிராயிர
ரானதொண்டருடனெழுத்துசண்பைவேத்துமாசனு
மானஞாமந்திராக்கிழானும்வந்துவைகினார். (௩௫)

உன்னவழிந்தமுலைசுரந்தொழுக்குபாலருதி
துள்ளியோடுகன்றுபின்னொடர்ந்துசெல்லுமானென
வெள்ளியம்பலத்துளாடும்வேதகீதர்காதல்கூர்
பின்னாபேரனவாறுதம்பிராட்டியோடுமெய்தினார். (௩௬)

ஆறினோடிண்டடுத்தவாயிரஞ்சமணரும்
வேறுவேறுதாமுயன்றமந்திரங்கள்வேறுவே
றுறுநீர்குரந்தவோலையிற்பொருத்தொருங்குபோய்ச்
சீறிவானியிர்ந்தெழுத்தீயின்வாய்நிரப்பினார். (௩௭)

அக்கிவாய்மடுத்தவேடனைத்துமக்கணத்தினே
யிக்குவாயுலர்ந்ததோடெனக்கரிந்துசாம்பார

(௩௧) நுங்கல் - நுகர்தல். (௩௨) வீக்கம் என்னுந் தொழிற்செய்
யர்வீக்கம் எனநின்றது, குறுக்கும்வழிகுறுக்கல். வீ - கெடுதி.

(௩௪) கிசாடாம் - மாக்கொம்பு. (௩௫) தடுத்திருப்ப என்றதி-
தம்வழிப்படுத்தி, கின்றமையை. (௩௬) பின்னா - ஆளுடைய பின்
னாவார். (௩௭) ஊறுநீர் சுரந்தவோலை - பச்சோலை. பொறித்து-
எழுதி.

யுக்கவாறுகண்டுநீசுருட்கிடந்துபொங்கவே
திக்குளார்கண்டெண்டபேர்சிரித்துளார்களாயினார். (௩௮)

விரிந்தவேதநாவர்தாம்விரிந்தவேதமெய்ப்பொருள்
வரைத்தபுத்தகத்தைவண்கயிற்றினால்வகிர்ந்துதா
மருந்தனானவமுதளித்தவம்மைபேராகப்படத
தெரிந்தவேடெடுத்ததுத்தீயின்வாயிலிட்டனர். (௩௯)

மறைபுலப்படுத்தநூல்வரைந்தவேடந்தநா
ளறைபுனற்கிடந்ததாமெனப்பசந்ததரசனு
நிறையமைசசுமரசியாருநின்றபேருமத்தணர்க்
கிறைவரைப்புகழ்தளப்பிலின்பவெள்ளமூழ்கினார். (௪௦)

வெந்தசிந்தையமணர்வாதுவெல்லதற்குவேறிடம்
புத்திசெய்துவந்தவப்பொதுத்தலம்பொதுக்கடிந்
ததணுளர்வாதுவென்றவன்றுதொட்டுநானசம்
பந்தனென்றநாமமேபடைத்துயர்ந்ததின்மே. (௪௧)

அன்னவேடுமுறையினோடிதுக்கியத்தணுளர்கோன்
மன்னேநோக்கவினையினோடுபாயுத்தமாசர்தாஞ்
சொன்னருள்புலப்படத்துணிந்தும்வாய்மைநாணோர்இக்
கன்னிராடனவைசிரிப்பவாற்றலாதுகத்துவார். (௪௨)

எடநாங்களுமுதியிட்டபசசையேடெனாயாம்
வீடவந்தநீவரைத்துவிட்டவோலையொன்றுமென்
வாடலின்றிரிவிட்டவண்ணமானதாலிதுன
பாடவஞ்செய்விஞ்சைகொண்டுபாவகற்பிணித்ததே. (௪௩)

உவகனேடுமெக்கனேடுமும்பர்வானளாய்விரைஇப்
பொங்கியோடும்வையைநீரிலிடுகவிட்டபோதுதா
னங்குரீரெதிர்க்குமோலெவல்லுமோலையன்றியே
துங்கவேலைசெல்லுமோலைதோற்குமோலையாவதே. (௪௪)

(௩௮) அக்கினி என்பது - அக்கினெ நின்றது கடைக்குறை.
உக்கல் - அழிதல். (௩௯) அம்மைபேராகப்பட என்றது - திருமுறை
யிற் கயிறுசுரத்தியருளுகையில் “போகமார்த்த பூண்முலையான்” என்
னுத் திருப்பதிக முதயமானதை. (௪௦) மறைபுலப் படுத்தநூல்
என்றது - தேவாரத்திருமுறையை.

(௪௩) பாடலும் - களிப்பு. பாவகன் - அக்கினி. (௪௪) ஒலைய
ன்றது - இவ்வு சமயத்தினை.

வென்றுவீறடைத்தவர்க்குவீறழிந்துதோற்றபே
 ரென்றுமேவலடிமையாவதென்றிசைத்துகைதவக்
 குன்றுபோலுநின்றகுண்டர்கூறலோடுமீறிலா
 மன்றுளாடுமடிகண்மைத்தர்வாய்மலர்ந்துபேசுவார். (சடு)

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

அடியார்பதினாறுயிரவருள்ளார்சிவனையவமதித்த
 கொடியார்நீவிரும்பக்கேற்றதண்டமிதுவோகொன்றைமதி
 முடியாராருளாலுக்களைநாம்வென்றேமாயின்மூவிலேவேல்
 வடிவாணிரைத்தகழுமுனையிலிடுவேம்துவேவழக்கென்றார். (சக)

ஊழின்வலியாலமணரதற்குடன்பட்டார்கள்ஃதறிந்து
 சூழியானைக்குலசசிறையுத்தச்சர்பலரைத்தொருவித்துக்
 காழினெடியபழுமரத்திற்குலவடிவாக்கமுநிறுவிப்
 பாழினெடியதோள்வேந்தன்முன்னேகொடுபோய்ப்பாப்பினார். (சஎ)

தேறலாதார்தமைக்காழிச்செம்மனோக்கியினிவம்மி
 னீறுபூசிக்கண்டிகையுப்பூண்டுநுத்தொழுத்தைந்து
 மூறவோதிப்பாசமொழித்துய்மினென்னாவறநோக்கிக்
 கூறினார்மற்றதுகேட்டுக்குண்டரொரியற்கொதித்துரைப்பார். (சஅ)

முன்புதியில்வென்றனமேநீரில்யாதாய்முடியுமென
 வன்புபேசியெமையிணக்கியகலரினைந்தாயல்லதைநீ
 பின்புலாதுசெயத்துணியும்பெற்றியுரைத்தாயல்லபுலா
 லென்புபூணியடியடைந்தவேழாய்போதியெனஹுத்தார். (சக)

பூகந்தவமும்பழுமரத்தையுதைத்துக்கரைமாறிடவொதுக்கிப்
 பூகந்தவிவேர்கீண்டுபொருப்பைப்பறித்துப்புடைபாப்பி
 மாகந்துழாவிக்கடுகிவரும்வையைப்புனலைந்திரத்தால்
 வேகந்தணிவித்தேடெழுதிவிடத்தார்முன்போல்வெள்காதார். (ஊ)

சிறையேய்புனல்குழுவேணுபுச்செல்வார்யாருந்தெளிவெய்த
 மறையேவாய்மையுரையாகின்மறைசண்முழுதுந்துணிபொருடான்
 பிறையேய்வேணிப்பிராகுகிற்பெருநீரொதிரேசெல்கவென
 மூறையேபதிகமெடுத்தெழுதிவிட்டார்முழக்கிவருபுனலில். (ஊ)

(சஎ) சூழி - முகபடாம். பழுமரம் - ஆலமரம்.

(ஊ) பூகம் - கருங்குரங்கு. மாகம் - ஆகாயம்.

(ஊ) பதிகமெடுத்தெழுதி என்றது - “வாழ்கவந்தணர்வானவ
 ரானினம்” என்னுத் திருப்பதிகம் ஒதிவரைந்து விட்டமையை.

தேசம்பாவுங்கவுணியர்கோன்விடுத்தவேடுசெழுமதுரை
யீசனருளாங்கயிறுபிணித்தீர்ப்பநதியிலெதிரேற
நாசஞ்செய்யும்பொறிவழியேநடக்குமுள்ளமெனச்சென்று
நீசரோடெண்ணுயிரமுநீத்தவழியேயொழுக்கியவால். (௫௨)

சிங்கமனையாரொழுதுமுறையெதிராற்றேறத்தெரிந்தமா
ரங்கணமும்பூமழைபொழிந்தாரறவோர்துகில்லிண்ணெறிந்தார்த்தா
சங்கையணிந்தார்திருத்தொண்டர்கண்ணீர்க்கடலிலழுந்தினர்
வெங்கணமணர்நடுங்கியுடல்வெயர்வைக்கடலிலழுந்தினர். (௫௩)

வேமேயென்பதறியாதேவெல்வேமென்றேருளொட்டி
நாமேயிட்டவேடெரியில்வேவக்கண்டுதிக்கெதிரே
போமேயின்னம்வெல்வேமென்றிட்டவேடும்புணரிபுகத்
தாமேதம்மைச்சுடநாணிநின்றாமணர்தலைதுக்கி. (௫௪)

பொருப்பேசிலையாப்புரங்கடந்தபுனிதனையத்தேவர்க்கும்
விருப்பேய்போகம்வீடுதருமேலாங்கடவுளெனநான்கு
மருப்பேய்களிற்குள்முடிதகர்த்தான்மருமானறியக்குருமொழிபோ
னெருப்பேயன்றிவேகவதிரும்பின்னர்த்தேற்றியதால். (௫௫)

பொய்யின்மறையின்புறத்தமணர்புத்தர்க்கன்றிவாய்மையுரை
செய்யுமறைநூல்பலதெரிந்துஞ்சிவனேபாமென்றறியாதே
கையில்விளக்கிஞாடுங்கிடங்கில்வீழ்வார்போலக்கலங்கிமன
மையமடைந்தபேதையர்க்குமறிவித்ததுவேயதுவன்றே. (௫௬)

கண்டுகூடற்கோமகனுங்கற்புநிறைந்தபொற்புடைய
வண்டுகூடந்தாரளகவளவன்மகளுமந்திரியுந்
தொண்டுகூடமுடியாருங்காழிக்கரசைத்தொழுதுதுதி
விண்டுகூடற்கரியமகிழ்வென்னத்தழுந்தவியந்தனரால். (௫௭)

நன்றிதேரூர்பின்புள்ளமானமிழ்துநாணழிந்து
குன்றுபோலுந்தோணிபுரக்கோமானெதிரேயாங்களுமக்

(௫௩) அறவோர் - முனிவர்கள். (௫௪) போம் - புறம் என்
னும் வினைமுற்றின்றிரிபு. (௫௫) நான்கு மருப்பேய்களிற்குள்முடி
தகர்த்தான்மருமான் என்றது - ஐராவதத்தையுடையஇந்திரன்முடி
யைத்தகர்த்த உக்கிராகுமாரபாண்டியன் மரபில்வந்தசவுந்தரியபாண்
டியனை. (௫௬) கிடங்கு - கிணறு. புறத்தமணர் புத்தர் என்றது -
அவர்கள் புறப்புறச்சமயிகளாதலின்.

(௫௭) குன்றுபோலும் தோணிபுரம் என்றது - மலைபோலத்
தோணிபுரம் பலராலு மறியப்பட்டுகின்றலின்.

கின்றுதோற்றேமெமையீண்டுரோவென்றீரானேநீர்து
நின்றுகூறக்கவுணியர்கோணையாரூய்யுநெறிநோக்கா. (௫௮)

இன்னமறத்தாறிசைக்கின்றேரீரோன்வாளாவிதக்கின்றீ
ரன்னையனையானெம்மிறைவனவனுக்காளாய்யமின்க
ளென்னவேடசிறியாய்கீயெவ்வாறெங்கட்கடாதமொழி
சொன்னதென்றுமானமுளார்கழுவினேறத்தொடங்கினார். (௫௯)

மேற்படி - வேறு.

மதத்தினின்மானமிக்கார்தாங்களவலியவேறிக்
பதைத்திடவிருந்தாரேனைப்பறிதலையவரைசசைவ
விதத்தினுலொழுக்கம்பூண்டவேடத்தார்பற்றிப்பற்றிச
கிதைத்திடர்செயதேறிட்டார் திரிதலைக்கழுக்கோறன்னில். (௬௦)

வழிவழிவருமாணக்கர்சாதற்குவருத்திநெஞ்ச
மழிபவர் திருநீறிட்டாரதுகிட்டாதயர்வாராவி
னிழிவில்கோமயத்தையள்ளிப்பூசினுரிதுவுங்கிட்டா
தொழிபவராவின்னதைததோளிவிட்டுயிரைப்பெற்றார். (௬௧)

கூறிட்டமூன்றுங்கிட்டாதயர்பவர்குற்றநீரீ
நீறிட்டார்நெற்றியோடுநிருமலகோமயத்தின்
சேறிட்டார்நெற்றியோடுநெற்றியைசசெறியத்தாக்கி
மாறிட்டபாசநதன்னைமறித்திட்டுபிறப்பைவெல்வார். (௬௨)

மற்றிவர் தம்மையுற்றஞ்செய்திலர்மடிந்தோர்யாருஞ்
சுற்றியசேனங்காகரிகணுத்தொடர்ந்துகெனவிப்
பற்றினின்றீர்த்துத்தின்னக்கிடந்தனர்பருமயானை
வெற்றிகொள்வேந்தன்காழிவேந்தரைத்தொழுதுநோக்கா. (௬௩)

இன்றுநீரிட்டவேடிக்கியாவருங்காணநேரே
சென்றதெயெக்கேயென்றானதனையாஞ்செம்பொற்கூடன்
மன்றவாருளாலின்னேவருவிப்பமென்றுவாது
வென்றவர்க்கியின்மாதேமேற்றிசைநோக்கிசசெல்வார். (௬௪)

செல்லுந்காணவோலைகாவதஞ்செல்வதப்பா
லோல்லையங்கொளித்தலோடும்வியந்தவனொருக்குகூடிக்
கொல்லையான்மேய்த்துநின்றார்சிலந்தமைக்குறித்துநீரிவ்
வெல்லையுள்விசேடமுண்டோலிவன்சண்டதிசைமினென்றார். (௬௫)

(௫௯) ஏட - தோழன் முன்னிலைப்பெயர்.

(௬௩) பருமம் - கவுசம்.

அவ்விடைச்சிறுர்கன்யாங்கனொன்றையுமறியேமென்ன
விவ்விடைவிசேடங்காணல்வேண்டுமெத்திறத்தும்மென்றத்
தெவ்விடைவாதுசெய்யத்திருவுளக்கருணைசெய்த
வெவ்விடைக்கொடியினுரைப்பாடினார்வேதநாவார். (சுசு)

பாட்டின்மேற்கருணைவைத்தார்சயம்புவாய்ப்பாரைவில்லக்
காட்டினுளிருப்பநேரேகண்டுதாழ்த்தெழுத்துசண்பை
நாட்டினார்வலங்கொண்டேத்தியெதிரின்ருர்க்கைத்தார்மிப்பத்
தோட்டினானதுகேட்டங்கேதோன்றினுன்றானையோடும். (சுஎ)

அந்தமாவிலிங்கத்தீசனாயிரமதிபங்கண்ட
முந்தைவேதியாய்த்தோன்றிமுத்தமிழ்க்கரசையென்
மைந்தனாமிளையோனொப்பாய்வருகெனநீறுசாத்திச்
சின்னதநீளார்வங்கடாத்திருவருள்காந்துநின்றார். (சுஅ)

நின்றவந்தணரையன்றுநிருமலஞானமீந்தா
ரென்றுகண்டிறைஞ்சியையநீரில்யானிட்டவேடு
சென்றதிங்கெடுத்திரீரேயஃதுதுஞ்செல்வர்க்கேற்ற
தன்றதைத்தருதிரென்றாறுமுகசசெம்மலன்றார். (சுசு)

இன்னமும்பன்னொளம்மையிடந்தொறும்பாடியெஞ்சும்
புன்னெறியொழுகுவாராவென்றுகம்புனிதவீடு
பின்னார்நீபெறுதியென்னாவேடுதந்தாசிபேசி
மின்னெனமறைத்துநின்றார்வேதியராயவேடர். (எ0)

தாதையார்கவர்த்துமிளத்தந்தவேடதனைவாங்கிப்
போதையார்ஞானமுண்டார்புரிசடைப்பிராணர்வெளவி
யீதையாரிந்துவேண்டத்தந்தனமென்றுகூறிக்
கோதையார்வேலினுற்குக்காட்டவக்கொற்கைவேந்தன். (எக)

சச்சானவரவமார்த்தகருணையங்கடலிற்றோன்று
விச்சானஞானமுண்டார்த்றலின்விளைவுதேரு
தச்சானவலியானும்மையனந்தனனடியேனரித்தத்
துச்சானபிழைதீர்த்ததென்கென்றிறைஞ்சினுன்றுணர்த்தார்வேம்பன்.

(சுசு) பாடினார் என்றது - “வன்னியுமத்தமு மதிபொதிசடை
யினன்” என்னுந் திருப்பதிகமருளினமையை.

(சுஅ) மைந்தனா மிளையோனொப்பாய் என்றது - பின்னையார்
முருகக்கடவுளாயிசமாதவின் சிலேடைப்பொருள் விளங்குகின்றது.

(எஉ) விச்சானஞானம்-முத்திலைக்கு வித்தாகிய சிவஞானவ
முதம். வித்த-வித்து என்பதன்போலி-அச்சு என்றது - தற்போதத்
தை. துச்சம். இயிவு.

அந்நெடுமேருவாங்குமாடசச்சிலையினர்க்குப்
பொன்னெடுஞ்சிசரக்கோயின்மண்டபம்புயலேக்கீண்டு
மின்னெடுமதியஞ்சூடுங்கோபுரமேகந்தாவங்
கன்னெடும்புரிசைவீதியாவையுங்களிப்பக்கண்டான். (௭௩)

அற்றைநாளா தியாகவேடகமென்னுநாமம்
பெற்றதாலேடகத்தின்மேவியபிராணப்பாண்டிக்
கொற்றவன்சமணரோடுகூடியபாவமெல்லாம்
பற்றற்பூசைசெய்துபாசமுங்கழியப்பெற்றான். (௭௪)

நறைகெழுதுழாயினானுங்கலுழனுநாகர்வேந்து
முறையினாலுங்கண்மூன்றும்பூசித்துமுடியாவின்ப
நிறையருள்பெற்றான்நிராமயலிலிங்கந்தன்னை
யிறுதியாமுகத்திற்பாண்டியிறைமகன்பூசைசெய்தான். (௭௫)

அங்கண்மாதகர்கண்டாங்கோராண்டிறைகொண்டிகாழிப்
புங்கவரோடும்பின்னாட்பூழியர்பெருமான்மீண்டு
மங்கலமதுரைசேர்த்துவைகுநாணீற்றுச்செல்வ
மெங்கணுமலிளங்கச்சின்னாளிருந் துபின்னானச்செல்வர். (௭௬)

வடபுலத்துள்ளவீசன்பதிகளும்வணங்கிப்பாடச்
கடவமென்றெழுத்துகூடற்கண்ணுதற்பெருமான் தன்னை
யிடனுறைகயற்கணுளையிறைஞ்சிப்பல்வானும்பெற்று
விடைகொடுத்தமிழ்நாடெங்கும்பணித்தனர்மீண்டுபோவார். (௭௭)

தன்பெருங்கற்பினாளுமமைச்சனுந்தமிழ்நர்கோனும்
பின்புமுனந்தண்காழிப்பிரானடிபிரிவாற்றாரா
யன்புதத்தவர்பானட்டவன்றுதொட்டாளுக்கேண்மை
யின்பமுத்துன்பமாகிவிளைந்துமுன்னிர்ப்பப்போனார். (௭௮)

சண்பையர்தலைவர்தாமுமனையாய்த்தம்பின்செல்லு
நண்புடையவரைநோக்கிடம்மிடத்தன்புநீங்காப்
பண்பினராகிற்றுபாதுகாத்தீசன்கீர்த்தி
மண்படவாழ்மினீதுமறுக்கன்மினின்மினென்றார். (௭௯)

ஆளுடைப்புலிவேந்தாருண்மொழிமறுக்கவஞ்சித்
தாளுடைப்பதுமச்செந்தாடலையுறப்பணிந்துமீண்டு

(௭௪) எடகம் - எடுத்தங்கிய இடம். (௭௫) நாகர்வேந்து - ஆதி
சேடன். (௮௦) தான் - தாமரைத்தண்டு. கஞ்சத்தோளுடைச் சிங்
கம் என்றது - அந்தணர்குலத்துக்குரிய தாமரைமலர் மாலையணிந்த
தோளினையுடைய சிங்கவேற்றையொத்த ஆளுடையபின்னையாரை

வன்னியுங்கிணறும்இலிங்கமுமழைத்தபடலம். ௫௫௭

வாளுடைத்தானைத்தென்னன்மதுரையில்வந்தான்கஞ்சத்
தோளுடைச்சிங்கமன்னாச்சோழர்கோளுடுபுக்கார். (௮௦)

ஞானமாமதநீர்சோரஞானசம்பந்தரென்னு
மானமாயானைவந்துகடம்பமாவனத்திறுந்துன்னு
மூனமாஞ்சமணரென்னுந்தருக்களையொடித்துவெண்ணீ
ருனமாப்பூழியள்ளித்தூற்றியதவனியெங்கும். (௮௧)

கலிரிலைத்துறை.

ஆதியாலயத்தடலைகொண்டாழிகூழ்காழிச்
சோதிவேதியர்பாண்டியன்சுரத்தணித்துடவிற்
பேதியாதகூனிமிர்த்தலாற்பிறங்குகற்பாதிப்
பூதியாவினுஞ்சிறத்ததவ்வட்டில்வாய்ப்பூதி. (௮௨)

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் - ௭௨ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௨௫௫.

அறுபத்துநான்காவது,

வன்னியுங்கிணறும்இலிங்கமுமழைத்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சென்னிவெண்டிங்கண் மிலைச்சியமதுரைச் சிவனருளடைந்த
சம்பந்தர், துன்னிருஞ்சமணைக் கழுமுனையேற்றித் துணித்தவாறி
சைத்தனம்வணிகக், கன்னிதன்மன்றற் கரியினைமாற்றாள் காணவக்
கண்ணுதலருளால், வன்னியுங்கிணறு மிலிங்கமுமாங்குவந்தவாறெ
டுத்தினியுரைப்பாம். (௧)

பொன்மலர்க்கைகதை வேலிகூழ்வேலைப் புறத்தொருபட்டினத்
துள்ளான், மின்மணிக்கொடும்பூ னொருகுலவணிகன் வேறுவேறும்
பலசெல்வத், தன்மையிற்சிரந்தோன் மகவிலனாகித்தன்மனக்கினிய
தோர்காட்சி, நன்மனைக்கொடியோ டறம்பலபுரிந்தோர்நகைமதிக்
கொம்பையீன்றெடுத்தான். (௨)

அத்தனவணிகற்குரியநன்மருகனவன்முதற்கடிமணமுடித்தோ
ன், முத்தமிழ்மதுரைப்பதியுளானவர்கேழுறையினோற்றநான்பல

(௮௨) ஆதி என்றது-சோமசுந்தரக்கடவுளை. கற்பாதிபூதி என்
றது - கற்பம், அநுகற்பம், உகற்பம், அகற்பம் என்னும் நால்வகைப்
பூதியினை. கற்பம் - இது கடைக்குறையாய் கற்பு எனநின்றது.

ந்த, வித்தகமயிலைக்கொடுப்பவென்றனையவியற்குலவணிகர்கோன்ற
ன்னோ, டோததபல்கிளைஞர்யாவருமறியவுணர்த்தினுன்சிலபகலொ
ழிய. (௩)

ஊழ்வினைவலியாலாருயிரிழந்தானுயிர்க்குடம்பனையதன்கற்பின்
சூழ்கதிர்மணிப்பூண்மனைவியுமிறப்பத்துணிந்தனளவரிருவோர்க்கு
மாழ்கடற்கிளைஞர்செயத்தருகடன்களாற்றியச்செய்தியையதுரை
வாழ்தருமருகற்குணர்த்துவாளேலேவிடுத்தனர்மருமகன்வாங்கா. (1)
தன்னருண்மாமன் றுஞ்சினுன்கூடத்தாரமுந் துஞ்சியதிப்பா
லன்னவர்க்களவின்ருகியதனமுண்டவனனிநாண்மகவின்றிப். [ய
பின்னொருபெண்ணைப்பெற்றனனவளைத்தனக்கெனப்பேசினுனை
கன்னியையமணந்துசெல்கெனமுடங்கற்கழறியபாசாந்தெரியா. (௫)

வீழ்த்தனன்றாமேற் புரண்டனனுயிர்ப்பு வீக்கினன்விழிப்பு
னல்வெள்ளத், தாழ்த்தனன்விம்முற் றம்மவோவென்றென் றாற்றி
னன்கிளைஞர்ஓட்படைந்து, வாழ்த்தவர்தழுவத் தழீஇத்தழீஇக்கரை
ந்தான் மற்றவர்தேற்றிடத்தெளிந்து, சூழ்த்தவெந்துயர்நீத் தொருத
லைமாமன் றென்னகர்க்கேருவான் றுணித்தான். (௬)

அங்குளகிளைஞர் சிலரொடுங்கடி யருங்கடிமதுரைநீத்தேகிப்,
பொங்கிருங்கழிசூழ் பட்டினங்குறுகிப் புருதுவான்வாவ றிந்தங்குத்,
தங்குதங்கிளைஞர் வினவநேர்வாரைத் தழீஇத்தழீஇசசெலவிடுததே
கிக், கொங்கிவர்தனவத்தாரினுன்மாமன்கோயில்புககிருந்தனனா. (1)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நான்சிலகழிந்தபின்னரநாய்கரேறனையானன்ன
வாள்புரைகண்ணினுளமதுரையிற்கொடுபோயங்கென்
கேளிர்புன்வேட்பவென்றுகினந்துதன்மாமனீட்டு
நீன்பெரும்பொருள்கண்மற்றுங்கைக்கொண்டுநெறியிற்செல்வான். (1)
வழிவிடவருவார்தம்மைநிறுத்திப்பின்மதுரைமூதூர்க்
கெழுதருசுற்றத்தாராமுன்சென்மினென்றுபோக்கித்
தொழுபரிசனமுந்தானுந்தோகையுமவைகலொன்றிற்
கழிவழியரைமேற்பெய்தகாவதமாகப்போவான். (௧)

(௫) தனிநான் - நெடுநான். தன் என்பது-முன்னிலையில் வந்த
இடவழுவமைதி. தாரம் என்றது - பொருளாலுயர்திணையாயினுஞ்
சொல்லாலஃறிணையாதலின் துஞ்சியதுஎன அஃறிணைமுடிபுத்தார்

(௬) உயிர்ப்புயிங்கல் - நெட்டியிர்ப்பெறிதல். ஒருதலை - ஒரு
வாறு. (௭) தனவத்தார்-முல்லையெலர் மாலை. (௮) நாய்கர்-வணிகர்.

(௯) அரைமேற்பெய்த காவதம் - ஒன்றரைக்காற வழி.

வன்னியுங்கிணறும்இலிங்கமுமழைத்தபடலம். (௫௫௩)

வெங்கதிர்வேலைசெல்லும்வேலைவந்தணையுமுன்ன
மிக்கிருந்தொழிகமென்னாப்புறப்பிபமுதாரெய்தி
யங்கிறைகோயின்முன்னிக்கவனீராடியங்குத்
தங்கியவன்னிமாதேபோனகஞ்சமைத்துண்டெல்வாய். (௧௦)

மலைவத்தசிலையான்கோயின்மருங்கொருபடியினும்பர்த்
தலைவைத்துத்துயிலுமெல்லவிதிவழிசசாராவத்தோர்
கொலைவைத்தவிடவாய்நாகங்கடித்ததுகொதித்துநீண்ட
விலைவைத்தகொடும்பூணய்கன்விடந்தலைக்கொண்மொய்ந்தான்.

அங்குளபரிசனங்கனாவலித்திரங்கிச்சூழ்
கொங்கைகள்புடைத்துச்சேடிக்குற்றிடைமகளிரோங்கச்
சிங்கவேறனையானுகந்தீண்டிடாதொதுங்கிப்போந்த
பங்கயமலர்கொம்பன்னாள்பாவைபோற்புறம்புநின்றாள். (௧௨)

கவிநிலைத்துறை.

ஆளியேறன்னவனாவின்வாய்ப்பட்டதுமலித்தது
மீளியேலுண்கணர்கைக்குலைத்தழுவதும்விழுவதும்
கேளிர்கூழ்ந்தயர்வதுஞ்சோர்வதுங்கண்டிளங்கிளியனாள்
வாளியேறுண்டதோர்மயலின்வீழ்த்தயங்கினுண்மயங்கினாள். (௧௩)

வடிக்கணுட்செருகினவருகினயுயிர்ப்பழல்வாய்ப்படு
தொழித்தபூங்கோதைபோற்சோர்ந்ததாகங்காஞ்சோர்ந்தன
வடித்தளிர்சோர்ந்தனகன்னியன்னப்பெடையன்னவ
ளிடிக்கெதிர்ப்பட்டவீழ்த்தாளெனக்கிடந்தனளென்செய்வாள். (1)

சாயும்பூக்கொம்பரிற்சூழ்ந்திறந்தான்புறஞ்சார்ந்தழூஉ
மாயமென்மகளிர்மீண்டன்பேனெடெங்கைதன்னாவியும்
போயதேகொல்லெனமடியுறக்கொடுங்கையாற்புறந்தழீஇத்
தாயதுசெறித்தினைப்பாற்றினாட்சிறிதுயிர்தோற்றவே. (௧௫)

(௧௦) வேலை-மேற்றிசைக்கடல். வேலை-சமயம். கூவல்-கிணறு.
போனகம்-சோறு. அல்-இரவு.

(௧௧) இலைவைத்த கொடும்பூண் - வளைந்த வெற்றிலைச் சரப்
பணி என்னுமாபாணம். (௧௨) பரிசனங்கள்-ஏவலாளர்கள். ஆவலித்
தல்-வாய்திறத்தல். (௧௩) மீளியேலுண்கணர் என்றது-பெருமை
யிற்சிறந்த வேலினைவென்ற கண்களையுடைய தோழியரை.

(௧௪) வடி-மாவடுவின் பிளவு. அருகல்-ஒடுங்கல்.

(௧௫) கொடுங்கை-வளைந்தகை. துசெறித்து - வஸ்திரத்தாங்கி
விசிறி.

மெய்கழிந்தின்னுயிர்மீண்டுதன்யாக்கையின்மெல்லவே
கைகலந்தாங்கிருகாலியங்குற்றனகண்களும்
பொய்கைநீலஞ்சிறிதவிழ்த்தெனவலர்ந்தெனபூவையை
மைகழிநாண்முதனன்குநால்வேலியாய்வளைந்தவே. (௧௬)

கையெறியுங்குழற்கற்றைசோருந்திரிகாறுளி
நெய்யெனக்கண்புனல்கொங்கைமுற்றற்றுக்கஞ்சுகும்
பையவாய்விடும்புறம்பார்க்குநாணெடுத்தளைப்படுஞ்சிறு
தேய்வந்தொட்டாணெனத்தேம்பிலிம்மாந்தொளிதேயுமால். (௧௭)

வணங்கில்செல்வந்தழீஇப்பிறந்தநாடொட்டொருவைகலு
மணங்கெனக்கணவிலுங்கண்டிலாளன்பன்மேலன்பென
மிணங்குதன்னுருவமாய்நிறைவரம்பிறநெனவிருந்தொர்பெண்
ணணங்குவாய்விட்டமுதாளெனப்புலம்பலுற்றானரோ. (௧௮)

அறுசோடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னுபகனையோவென்னிருகண்மணியேயோவென்னையின்ருன்
தன்னுவிபன்னதனிமுகசுவோமுருகாவோதாரார்முல்லை
மன்னுவோவணிகர்குல மணியேயோவிடவரவின் வாய்ப்பட்டாயோ
வுன்னுகழிலானவென்னைவிடுத்தெவ்வண்ணமொளிப்பதேயோ. (

பொன்னாட்டின் மடவாரைப் புணர்வதற்கோ நம்மளகா புரத
துவேந்த, என்னாட்டின் மடவாரை மணப்பதற்கோ வுணக்கடித்த
நாகர்வேந்தன், நன்னாட்டின் மடவாரைத் தழுவுதற்கோ வென்னு
வித் தலைவாவென்னை, யிகாட்டி விருத்தியெனை வஞ்சித்துப் பே
யினவா நென்னேயென்னே. (௨௦)

தென்னுலகிற் புருத்தனையோ பணித்தனையோ மாதுலனைத்
தேவியோடு, தன்னிருதோ ஞறவாரத் தழுவினனோ நானுமுடன்
சார்த்தேனகி, லென்னுரியருவவாயுங் கண்ணாக்கானேனோ வெ
னையிங்கிட்டாய், பின்னூரிய பரிசனமுகக் கைவிட்டாய் தனிப்போ
யென்பெற்றையையா. (௨௧)

(௧௬) நீலம்-லீலமலர். பூவையை என்றது—வைசியகுலக் கன்
னியை. (௧௭) திரிகால் - திரியினின்றஞ் சிந்துகிற. தளை-கட்டு
சிததெய்வம் என்றது—கன்னி, காட்டேரிமுதலிய தெய்வங்களை

(௧௮) வணங்கு இல் செல்வம் - குறைவில்லாத பெருஞ் செல்
வம். அணங்கு-துன்பம். வரம்பிற்று-அளவினையுடையது.

(௧௯) என்னுபகனே என்றது—தனது தந்தையால் காட்டிய
கணவனாதலின், முருகன்-கட்டிள்ளமைபுடையவன்.

(௨௦) தென்னுலகம்-பிதிருலகம்.

வன்னியுங்கிணறும்இலிங்கமுமழைத்தபடலம். (௫௫௫)

வரிசைமருமகனாவால்விளித்ததுநானைபோயமனத்தோடிங்குப்
பரிவுறலுமெனைப்பயந்தாரநோற்றபயனன்றாகப்பலித்ததேயோ
பெரிதவரிக்கட்கலக்கங்காணமுனிந்தன்றோபிழைத்தாரந்தோ
வரியதிலுமரியபயனிதுவன்றோவெவர்பெற்றாவர்போலம்மா. (௨௨)

உன்காதன்மாமனெனைப் பயந்தவன்றேயுறவறிய வுனக்கேபே
டிப், பின்காதன்மனைவியொடு முயிரிழந்தான்யானுமந்தப் பெற்றி
யாலே, யென்காதலுயிர்போக வெற்றுடம்போவிருக்குமுட னிறப்
பேனென்றோத், தன்காதத்துணையிழந்த வன்றிலெனவிருந்தழுதா
டமியளானான். (௨௩)

மேற்படி - வேறு.

நன்னகருறக்கீங்கிடுக்கமுற்றமுங்கக்காழித்
தென்னகர்ஞானச்செல்வாசிவனகர்தொழும்போய்ப்பாடி
யங்கராடைத்தாரங்கோரணிமடத்திருந்தாரகேட்ட
தென்னெனவான்விட்டாப்த்துகோயிலினிடைவகதெய்தி. (௨௪)

கன்னிகையாராயுற்றதென்னெனக்கன்னிதாழ்த்து
தன்னருமாயின்னார்தம்மையுமருந்தென்றே
யுன்னினர்மன்றப்பேசியிறந்ததுமயிரன்னாறே
டிவெறியடைத்தீங்குற்றநிகழ்ச்சியுமெடுத்துச்சொன்னான். (௨௫)

தந்தையுந்தாயுமன்றோர் தமியளாயிரங்கும்பேதைப்
பைத்தொடியாலிகாப்பான்பாப்புக்கோட்பட்டா ன்காடே
வந்தவனாகமெல்லாமருந்துருவாகு வண்ணஞ்
சிறைசெய்தருட்கண்வைத்தார்குதித்ததுதீவாய்ஞ்சம். (௨௬)

எழுந்தனனுறங்கிணன்போலிறந்தவன்யாருங்கண்டு
தொழுந்தகைஞானவேந்தைத்தொழுதனர் துதிசெய்தார்வத்
தழுந்தினர்கன்னியன்னமனையவளின்பத்தீர்தேன்
பொழித்தொருபுறத்தேகஞ்சம்பூத்ததோர்கொம்பினின்றான் (௨௭)

தலைவனையிறந்தபோதுத்தனியுயிர்பெற்றபோதுஞ்
சிலைதுதல்காதன்மாமன்செல்லியாயிருந்துத்தீண்டா
நிலைமையுமன்புக்கூர்வீரீர்மையும்வியத்துகோக்கி
மலைமகனஞானமுண்டாவணிநோக்கிச்சொல்வார். (௨௮)

வருதிசின்மாயுக்கெல்லாமணியனாயுன்றன்மாயின்
நருதிருவனையா லின்பஞ்சாருநாடின்பம்வந்து

(௨௨) அறைபோதல்-ஒட்டைபோதல். பரிவு-துன்பம்.

(௨௩) உறவு-சுற்றம், (௨௪) மருந்து-அமுதம்.

(௨௭) ஆர்வம்-இன்பம்.

பெருகுளான்றியென்றுன் றமய் உதாடப்பெறுவளீண்டே
திருமணமுடித்துக்கொண்டு உபாகுணசெசப்பலோடும். (உக)

செங்கணைநனையானையன் றுடையழிதலைமேற்கொண்டு
பங்கயன்படைத்தசா திராணசையுரபா துரபயீ
மெங்குலவணிகரின் றுநகரின ருந் தியீகுகே
மங்கலமுடிக்குமவண்ணமயர் செவ்வணங்குசொன்னான். (உ௦)

கன்னியையின் றருளான்றே டுண் டென்றுன் றாதன்மா
னுன்னிய துறவினுள்ளார றிவடேயுனககீதன் றி
வன்னியுங்கிண றுமிந் தவிலிங்கமுங்கரிக்கண்மைந்தா
விந்நிலைவ துவைசெய்தியெம்முரைகடவா தென்றார். (உ௧)

மாசுறுமணத்தான் காழிவன்னலைப்பணித் துநீரே
தேசிகர்குரவர்கட்டோர் தெய்வமுங்கினையுமென்னாப்
பேசியவாதேவேள்விப்பெற்றியா னிநீஇத்தான்வேட்ட
பாசிகழையோடுத்தாழ்த் துவிடைகொடுபரவிப்போனான். (உ௨)

ஏவல்செய்யாயத்தாருமடியருமீண்டவீண்டிக்
காவல்செய்மதுரைமுதார்குறுகித்தன் கா தன்மாமன்
பூவையையமணத்தவண்ணங்கேட்டங்குப்புடைசூழ்சுற்றம்
யாவருமுவப்பவின் புற்றிருத்தன னினங்கோமன்னன். (உ௩)

தன்பெருந்தனமுமாமனீட்டியதனமுமீட்டி
மன்பெருதிடிகுகோனென்ன வாணிபம்பெருக்கிரய்க
னின் புறுகாதலார்களிருவருமின்றாத
னன்பொருண்மகிழ்ச்சிசெய்யநலம்பெறவாழுநாளில். (உ௪)

மூத்தவன்சிறுவர்சாலமூர்க்கராயுள்ளாரேனை
மாத்தளர்பலிஞட்கோர்மைத்தனுண்டுவனுமன்ன
தித்தொழிஞுகுன்னசிறார்களுமல்லற்செல்வம்
ஆசுதநீணியமத்தாநிபோய்விளையாடல்செய்வார். (உ௫)

முத்தியமண்டிமைந்தர் முகிழ்மலையினையுடைய
மைந்தனையொருநாட்சிநி னுந் தன்வருத்தியின்ற

(உ௨) வேள்வி-மணவினை. (உ௩) இளங்கோ மன்னன்-வை
சியகுலத் தலைவன். (உ௪) இருவரும் ஈன்றகாதல் நன்பொருள்
என்றது—இம்மை மறுமை இன்பங்களைத்தரும் புதல்வர்களை. பொ
ருள்-பிள்ளை. இதனைத் “தம்பொருளென்ப தம்மக்கள்” என்னு
திருக்குறளா லுணர்க. (உ௫) மல்லல்-செல்வவளம். நியமம்-வீதி.

வன்னியுங்கிணறும் இலிங்கமும் மைழத்தபடலம். ௫௫௭

சந்தணிமுலையாண்மாற்றாடநயரைவைதாளீன்ற
பைந்தொடிதானுஞ்சீறியிலையனைப்பழித்துவைவாள். (௩௬)

எந்நவ்ரெந்தச்சாதி யார்மகன்யாவர்காணச
செந்தழல்சான்ருவெங்கோன்கடிமணஞ்செய்துவந்த
கொந்தவிழ்கோதைநீயென்கொழுநனுக்காசைப்பட்டு
வந்தவளானகாமக்கிழத்திக்கேன்வாயும்வீறும். (௩௭)

உரியவன்றீழுன்னுவுண்ணைவேட்டதற்குவேறு
கரியுளதாகிந்கு. நிக்காட்டெனக்கழறலோடு
மெரிசுடவாடிச்சாய்ப்தவிணர்மலர்க்கொம்பிற்சாம்பித்
தெரியிழைநாணஞ்சாய்ப்பரின்றிதுசெப்புகின்றாள். (௩௮)

அரவின்வாய்ப்பட்டவைகலாருயிரளித்தஞானப்
புரவலாருளாலெங்கோன்புறம்பியநாதன்வன்னித்
தருவொடுகிணறுங்காணசசெய்தனன்சாறம்முன்று
கரிகளுமுள்ளவென்றாள் கற்பினாலொப்பிலாதாள். (௩௯)

மாற்றவணகைத்துநன்றுநன்றுநின்மன்றல்வேள்விக்
கேற்றனகரியேசொன்னாயிங்குமக்கரிகண்மூன்றுந்
தோற்றுமேலதுவுமெய்யேயென்றனடோகையோடும்
வேற்றுமையிலாதசாயலிலையவள்விழுமங்கூரா. (௪௦)

வெவ்வுயிர்ப்பெரியவல்லோய்மெல்விரனெரிக்குங்கையா
லவ்வயிற்துக்கும்வீழுங்கண்புனல்வெள்ளத்தாழுவ்
கொவ்வைவாய்துடிக்குநாணந்தலைக்கொளுங்கூசுமன்னோ
தெய்வமேயாவாவென்னுமென்செய்கேன்சிறியேனென்னும். (௪௧)

தாடைதாயிறத்தவன்றேதமியளாயிங்குப்போந்த
பேதையேற்காருண்டையபேதுறும்வணிகற்கன்று
மாதுலனாகிஞாதிவழக்கறுத்தாரிமையீந்த
நாதனேயேதிலாள்வாய்வையினிற்காதத்தியென்னு. (௪௨)

ஆன்றிரவுண்டியின்றித்துயிலின்றியழுங்கிப்பின்னாட்
பொன்றிணிகமலவாவிப்புண்ணியப்புனரோய்த்தண்ட
சின்னிழிவிமானக்கோயினிரம்பியவழகர்முன்னாச்
சென்றிருதாளில்வீழ்ந்துதன்குறைசெப்பிவேண்டும். (௪௩)

(௩௮) சாம்பி-புலர்த்து. (௩௯) சாறு-கலியாணம்.

(௪௦) தோகை - மயில். (௪௧) அதுக்கும் - பிசையும். ஆவா-
ஐயோ. இது வியப்புக் குறிப்பிடைச்சொல்.

(௪௨) ஏதிலாள் - மாற்றாள். நவை - பழிமொழி.

அன்றெனைக்கணவன்வேட்டவிடத்தினிலதற்குச்சான்றாய்
நின்றபைத்தருவுநீயுக்கிணறுமங்கிலையேயிவரு
மின்றுவந்தேதிலான்வாய்நகைதுடைத்தெனைக்காலாயேற்
பொன்றுவலென்றாள் கற்பின்புகழினைநிறுத்தவந்தாள். (௪௪)

அல்லலுற்றமுக்கிநின்றாள் பரிவுகண்டத்தண்கூட
லெல்லையில்கருணைமூர்த்தியருளினாலெவருங்காணத்
தொல்லையின்படியேயன் னாள் சொல்லியகரிகண்மூன்று
மொல்லைவந்திறுத்தகோயிலுத்தாரகுணபாலெல்லை. (௪௫)

அன்னபோதினையான்மூத்தாட்கொண்டபோயாலவாமெம்
முன்னவன்றிறுமுன்றழித்துகாட்டுவாண்முகிரேய்சென்னி
வன்னியீதிவிங்கமீதுகிணறிதென்மன்றற்சான்றாத்
துன்னியவென்றாள் கண்டாண்முடித்தலைதுக்கிநின்றாள். (௪௬)

அவ்விடைத்தருவுநீருமன்றுபோலின்றசான்றா
யிவ்விடைப்பட்டவென்னவதிசயமெவர்க்குத்தேறாத்
தெய்வமுமெளிவந்தங்கைக்கனியினித்திருவினன்னாள்
கைவசப்பட்டதென்றற்கற்பினுக்கரிதேதம்ம. (௪௭)

மங்கைதன்கற்புமீசனிடத்தவன்வைத்தவன்பு
மங்கணனவட்குச்செய்தவருளையும்வியந்துநோக்கி
மங்கலநகாரொல்லாமகிழ்ச்சியுளாழ்த்தார்முல்லைத்
தொங்கலான்முதுமனாட்டியொருத்தியுத்தன்பத்தாழ்த்தாள். (௪௮)

மேதருவணிகர்மூத்தவினைக்கொடியாளைப்பொல்லாப்
பாதகியிவளாமென்றுபழித்தனர்படிபுபேசிக்
கோதறுகுணத்தினானைக்குடிப்பழுதுரைத்தாய்நீயென்
காதலியாகாயென்றுகணவனுத்தள்ளிவிட்டான். (௪௯)

அந்நிலையினையாங்கேவனடியில்வீழ்த்திரப்பாளைய
வென்னதுகற்பையின்றிறுத்தினாளிவண்மாற்றாள்
நன்னையிலாதேற்கன்னையாபினாளிவருமயானு
மின்னுயிருடல்போல்வாழ்வேமெனத்தழிஇத்தம்மினட்டார். (௫௦)

புடம்பினாலிரண்டேயன்றியுயிர்பொருளிரண்டற்றாள்
மடம்படுமழுக்காதற்றமைத்தருமனையாக
விடம்படுமைவாய்காகம்விழுக்கினையொத்துத்தம்மி
விடம்படுமென்புற்றின்புற்றிருவருமிருத்தார்மன்னோ. (௫௧)

(௪௬) துக்கி - கவிழ்த்து. (௫௧) இடம்படும் - மிகுந்த.

வன்னியுங்கிணறு மிலிங்கமுமழைத்தபடலம். (௫௫)

அருந்ததியையான்கேன்வற்காயுருமாஞ்செல்வப்
பெருந்தனநிறைவுஞ்சீருமொழுக்கமும்பீடம்பேறு
தருந்தவநெறியுங்குன்றாத்தருமமும்புகமும்பலக
விருந்தனன்கமலச்செல்வியென்னவீற்றிருந்துமன்றே. (௫௨)

பொன்னவிர்கமலம்பூத்தபொய்கைசூழாலவாயெம்
முன்னவன்விளையாட்டெல்லைகண்டியார்மொழியவல்லா
ரின்னமுமளவின்றென்பவென்குருநாதசாமி
சொன்னவாறுங்கட்டெண்ணெண்காதையுஞ்சொன்னேனம்ம. ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுதென்மலைமே லிருந்தமாதவத்தோ னின்னருட்குருப
ரன்றையு, மன்றவன்றிருவாய் மலர்த்தவாசகமு மருள்கனிந்தொழு
கவுள்ளடக்கித், தென்றமிழால் வாய்த்தனிப்பதியைச் சென்னிமேற்
பன்னிரண்டும்ப, -ரொன்றவைத்திமையா வங்கயற்கண்ணி யுடனு
றையொருவனைநினைந்தான். (௫௩)

பரவசமடைந்து வழிகவர்ந்துண்ணும் பழிப்புலவேடர்போயொ
ளிப்ப, விருள்வெளிகடந்து திருவருள்வழிசென் றெண்ணிலாச்ச
ராசாமனைத்தும், புரைவறநிறைந்து காட்சிகண்காண்பான் புதைப
டத்தனித்தபூரணமா, யுரையுணர்விறந்த வுண்மையானந்த வுணர்
வியையுணர்வற வுணர்ந்தான். (௫௪)

வன்னியுங்கிணறு மிலிங்கமுமழைத்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆ படலம் - எஃ - க்கு திருவிருத்தம் - ௩௩.௧0.

(௫௩) குருநாதசாமி என்றது - முருகக்கடவுளை.

(௫௪) தென்மலை-பொதியமலை. சென்னிஎன்றது - பிரமரத்தி
ரத்தை, பன்னிரண்டும்பர் என்றது - துவாதசாத்தமாகிய நிராமயத்
தானத்தை.

(௫௫) பரவசமடைந்து என்றது - பசுராணங்கெட்டுச் சிவரா
ணமாய் நின்றலை. புலம் - பஞ்சேத்திரியம். 'விருள்வெளி' என்றது -
கேவல சகலங்களை; கேவலம் - ஆன்மா இச்சாஞானக்கிரியைகளின்
றிஆணவமலத்தோ டொன்றிசிற்பது. சகலம் - மாயாமலத்தால் போ
கபோக்கியங்களைப் பொருந்தி எல்லா யோனிகளிலும் புக்குமுல்வது.
காட்சி கண்காண்பான் புதைபட என்றது - ஞானஞ்ஞானவேயக்
களாகிய சக்திநம்பனைகளை. (௫௫) உரை என்றது - வித்துவின் காரிய
மாகிய சொற்பிரபஞ்சத்தை. உணர்வு என்றது - சருவிகளைப்பற்றி
யுணரும் துன்புணர்வை.

சிவமயம்.
அறுபத்தைந்தாவது,
அருச்சுனைப்படலம்.

எழுசீரடியாசிரியவீருத்தம்.

கன்னிதன்வதுவைக்கரிகளாயிலிங்கக்கடவுளுங்கவவக்கருங்கோட்டு
வன்னியும்படுநீர்க்கவலும்வந்தவழியிதுமதுரைநாயகனைச் [ப்
சென்னியில்வைத்தமுனிவனைப்பூசைசெய்துமாதவரொருங்கெய்தி
பன்னிமலர் தூஉயாலவாயனைப்பரவியபரிசுதுபகர்வாம். (க)

போதவானந்தத்தனிக்கடல்பருகும்புயல்புரைமுனிவனைவசிட்ட
மாதவனாதிமுனிவருமலோபாமுத்திராதன்னொடும்வரித்துப்
போதொடுசாந்தமான்மதந்தீபம்புகைமுதற்கருவிகைக்கொண்டு
மேதகுசிறப்பாலருசசனைசெய்துபின்னுமோர்வினாவுரைசெய்வார்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கோட்டஞ்சிலைகுனித்தகூடற்பிரானுடல்
கேட்டஞ்செவிபடைத்தபேறடைந்தேங்கேட்டபடி
நாட்டங்களிப்பந்நுமலர் தூஉய்க்கண்டிறைஞ்ச
வேட்டங்கள்யாங்கனெனவோதினார்மெய்த்தவரே. (உ)

என்றவநவோரெதிரேமுகமலர்த்து
குன்றமடக்குங்குறுமுனிவன்கூறுவா
னன்றுமுனிகாளிதனைநானுள்ளத்தெண்ணியாங்
கொன்றமொழிந்தீரென்றன்பின்னும்வியந்தோதுவான். ()

பண்ணுன்மறைசூடியுத்தேரூப்பாசிவனை
பெண்ணுலளவிறந்தவெக்கலையாற்கண்டுமுளக்
கண்ணுலறியாதார்வீட்டின்பங்காண்பரோ
மண்ணுதியாறுறுநீத்ததனிமாதவரே. (டு)

அஞ்செவியிலுறுபடக்கேட்டபடியாலவாய்ப்
பஞ்சமுகசசோதிப்பனைப்போயர்ச்சித்து

(க) வதுவை - கலியாணம். (உ) வரித்தல் - அழைத்தல். கருவி
என்றது - பூஜோபகரணங்களை. (ஊ) கோடு - சிகரம். இது சினை
யாகுபெயராய் முதலை விளக்கிநின்றவின் மேருவென்பது பொருள்.

(ச) குன்றம் - விந்தமலை. (டு) மண்ணுதியாறும் என்றது -
மூப்பத்தாறு தத்துவங்களை. (சு) பஞ்சம் - ஐந்து. நினையாவழி நினை
தலாவது - தற்போத வழியாலன்றி அருட்போதவழியால்நினைத்
தல். வஞ்சவினை - ஆகாமியம்.

நெஞ்சநெகக்கண்டுநிலையாவழிநினைந்து
வஞ்சவினேவேர்களைவான்வம்மின்களென்றானே. (சு)

மங்கலவோரைவருதினத்தில்வானிழிந்த
கங்கைபடிந்துலகநாயகனைக்கைதொழுது
புங்கவர்முன்சங்கற்பஞ்செய்தனுசைபூண்டொழுதி
யங்கவர்வாயாசிமொழிகேட்டகமகிழ்ந்தே. (எ)

ஐம்புலனுங்கூடற்பெருமானடியொதுக்கி
நம்பனுருவைவசெழுத்துநாவாடக்கைகூப்பித்
தம்புனிதசைவதவத்தெய்வத்தேர்மேற்கொண்
டும்பர்வழிபடக்கலுற்றாரகணற்றவரே. (அ)

செய்யசடையர்நிருநீறுசண்ணித்த
மெய்யர்தவநோற்றினைத்தமேனியினருட்புறம்புத்
துய்யரணிகண்டுகையர்தோலுமருங்குடைய
ரையதவத்துக்கணிகலம்போற்போதுவார். (க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணியத்தழைக்குநெதய்வத்தலங்களும்புலன்கள்வென்றோர்
நண்ணியமனமுநீர்த்தநதிகளுதவத்தேதார்போற்கும்
வண்ணமுநோகுகிறோககிமலயமாழனிவன்காட்டக்
கண்ணினைகளிப்பநோகுகிக்கைதொழுதினறஞ்சிசெல்வார். (உ)

சேறுகொளில்வைவேந்தைசெகுத்திடவிராமன்பூசித்
தாறணிவிருபக்கண்ணனருள்பெறுதலமீதுப்ப
சேறிவீழ்ந்திறத்தேதார்முன்னமெண்ணியதெண்ணியாங்கே
மாரியபிறப்பினல்குமலையிதுகாண்மின்காண்மின். (கக)

சுரபிநீள்செவியிலிங்கச்சுடருருவாயினன்ற
னிரவினிற்றிருத்தேர்மன்றனடக்குழிர்வீழ்மேலை

(எ) மங்கலவோரை - சுபவிலக்கினம். உலகநாயகன் - விசுவ
நாதர். உலகம் - விசுவம். அனுசை - உடன்பாடு. (சு) சண்ணித்
தல் - பூசல். (உ) மலயம் - பொதுமலை. (கக) செகுத்தல் - கொல்
ல். விருபக்கண்ணன் - விருபாக்ஷராகிய சிவபெருமான். அருள்
பெறுதலம்-ஏமகூடம். உம்பர் என்றது-மலையினுச்சியை. மாரியபிற
ப்பு-மறுமை. மலை - திருப்பருப்பதம். (கஉ) சுரபி - பசு. இரவு - சிவ
ராத்நிரி, இவ்வூர் என்றது-கோகருணத்தை. தேள்மாதம் - கார்த்தி
கைமாதம். வேள்வி - திருவிழா. அவ்வூர் - திருவஞ்சைக்கனம்.

யுவுநீர்க்கரைத்தேன்மாதத்துயர்ந்தகார்த்திகையிற்றேறூர்க்
தாவுநீர்ச்சடையான்வேள்விநடக்குமூவ்வூர்காண்மின். (௧௨)

விற்பயிறடக்கைவேடன்மென்றவுன்பாகம்பார்த்தோன்
பொற்புறுகிரியீதண்டம்புழைபடவிடத்தாண்டிடி
யற்புதன்சாளிதோற்பவாடியதிதுமாரீழற்
கற்புடையொருத்தினோற்கும்பிலமிதுகாண்மின்காண்மின். (௧௩)

திருமறுமார்பன்காவற்செயல்பெறவானைப்பூசித்
திருகாமுகிழ்த்துநேர்நின்றேத்திடமிதுவாமோத்தி
ணுவைவாம்பகன்றமுக்கணுத்தமன்சந்தைகூட்டி
பருமறையறவோர்க்கோதுவித்திடமதனைக்காண்மின். (௧௪)

அடிமுடிவிலங்கும்புள்ளுமளந்திடாதண்டங்கீண்டு
நெடுகியநெருப்புந்நிலையிதுமுள்வாய்க்கங்க
வடிவெடுத்திருவாரீநோற்குமலையிதுபலவேறுழி
பிடைபுறமுன்னும்பின்னுமிருக்குமிக்குன்றைக்காண்மின். (௧௫)

அவுணரிற்கள்வனுவைவத்தகாய்த்துமுன்று
புனமுங்கவலைதீர்த்தபுண்ணியன்புறமீதாரும்
தவலரும்புரங்கண்மூன்றுத்தழனுதற்றிருக்கண்சாத்திப்
பவமறுமுவான்பிற்பட்டவன்பதியைக்காண்மின். (௧௬)

சத்தியஞானந்தத்தத்துவமசைவற்றாடு
சித்திபரமானந்தநிறையருண்மன்றமீது
முத்தியங்குதித்தோரெய்தும்பதியிதுமுதலானான்கும்
பத்தியிற்றூசித்தேத்தும்பதியிதுவாகும்பார்மின். (௧௭)

பிரமன்மான்றமுதலாக்தேவர்பிரளயத்திறவாவண்ணம்
பரமஞர்தோணியேற்றும்பன்னிருநாமம்பெற்ற

(௧௨) வேடன்-கண்ணப்பர். கிரி-திருக்காளத்திமலை. ஆடிபது
என்றது-திருவாலங்காட்டை. ஒருத்திஎன்றது - உமாதேவியை. பி
லம்-காமக்கோட்டிபீடம் (௧௪) திருமறுமார்பன்-திருமால். இடம்-
திருமாற்பேறு. ஒத்து-வேதம். ஒதுவித்திடம் - திருவோத்தூர்.

(௧௫) விலங்கும்புள்ளு மென்றது-பன்றியுமன்னமுமாகிய விலங்
ணுவையும் பிரமனையும் (௧௬) புரம் என்றது - திருக்கோவலூரை.
பவம்-பிறப்பு. மூவாவார் - வித்துன்மாலி, தாருகாக்கன், கமலாக்க
னென்னுந் திருபுரத்தவரை. பதி என்றது - திருவதிகையை.

(௧௭) சத்திய ஞானந்தம் - உண்மையறிவானந்தம். மன்றம்
திருவம்பலமாகிய சிதம்பரம். பதி என்றது - திருவாரூரை. ஏத்தும்
பதி - வேதாரணியம். (௧௮) பன்னிருநாமம்பெற்ற புரம் - பிரமபு
ரம், வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூத்தராய், சிரபு
ரம், புறவம், சண்பை, காழி, கொச்சை, கழமலம் என்னும் பன்னி
ருநாமங்கலையுடைய சிகாழி. மருந்துறையபதி என்றது - வயித்தீச
ரெழுந்தருளியுள்ளிருக்கும் வேணுரை.

புரிதுசடாயுசம்பாதிசன்பெரும்பூசைசெய்ய
வரமளித்திருணைய்தீர்க்குமருந்துறைபதியீதாகும். (௧௮)

மதிதுதலிமயச்செல்விமஞ்ஞையாய்வழிபட்டேத்து
மிதுதுலாப்பொன்னித்தானமெம்மனோர்மூன்றுகோடி
மதிபெறுமுனிவர்வந்துவழிபடுமூதாரீதிப்
பதியறக்கடவுள்பூசைபண்ணியதானங்காண்மின். (௧௯)

கோடுநான்குடையவேழந்தாருகன்குறைத்தகோட்டைப்
பாடறநோற்றுப்பெற்றபதியிதுமாலேசாத்தந்
தாடகைமானங்காப்பான்ரூழ்த்துபூங்கச்சிட்டிர்க்கும்
பீடுறகலையனன்பினிமிர்ந்தவெம்பிரானூரீதால். (௨௦)

கரிமுகத்தவுணற்காய்ந்துகரிமுகத்தண்ணல்பூசை
புரிசிவநகரீதுதாருகற்பொருதுசெவ்வே
ளரணையர்ச்சித்ததார்க்கீழ்மணற்குறியான்பாலாட்டிப்
பான்முடிமாலேகுடுஞ்சேய்வனம்பதியீதாகும். (௨௧)

(௧௯) மஞ்ஞை - மயில். துலாப்பொன்னித்தானம் - துலாவியில் தன்னில் மூக்குவோர்க்குமுத்திரும் காவிரி தீர்த்தத்தையுடையதிருமாயூரம். மூதாரீ என்றது - திருக்கோடிகாவெண்ணுத்திருப்பதியை. அறக்கடவுள் - இயமன். தானம் என்றது - திருத்தருமபுரத்தை.

(௨௦) தாபதன் என்றது - முற்கலமுனிவர் குமாரராகிய சிவப்பிரிய முனிவரை. தாரகன் எனவும் பாடம். பதி - திருவெண்காடு. தாடகைமானங்காப்பான் ரூழ்த்துபூங்கச்சிட்டிர்க்கும் பீடுறகலையனன்பினிமிர்ந்த வெம்பிரான் என்றது - தாடகையென்னுமோரர்க்கிசிவபெருமானை வழிபட்டுப்பூசித்துவருங்காலோர்நான் திருப்பள்ளித் தாமஞ்சாத்தக்கைகளைத் தூக்கியகாலத்து இடையிற் புனைந்தகலைநூலு அதை அவன்கண்டு கவலையுறும்போது சிவபெருமான் தலைவணங்கி பூசனையேற்று அவ்வாறே நின்றருள, அதைக்கண்ட சோழர்பிரான் வளைந்திருந்த பெருமானை நோக்கிறுத்திநரிசிக்க முயன்றும் அது கைகூடாமையால் மனம் வருந்துவதைக்குங்கிலியக்கலையநாயனா ரறிந்து அங்குச் சென்று சிவலிங்கப் பெருமானுக்கும் தங்கமுத்துக்கும் கயிறுபூட்டித் தமது சிவநேயவலியால் வலித்து நோக்கிறுத்திய திருப்பனந்தாளென்னுந் திருப்பதியை.

(௨௧) கரிமுகத்தவுணன் - கயமுநாகன். கரிமுகத்தண்ணல் - விநாயகர், சிவநகரம் - திருச்செங்காட்டிலுள்ள கணபதிச்சாம். சேய்வனம்பதி - திருச்சேய்ஞலூர்.

கறுவீழ்ச்சாலன்மார்பிற்சேவடிக்கமலஞ்சாத்சிசு
சிறுவனுக்காயுளீர்தசேவகப்பெருமான்மேய
வரைபுனற்புழைமூதூரதுவிதுவானைதந்த
குறையுடற்போர்வைபோர்த்தகொற்றவன்கோயில்காண்மின். (௨௨)

பங்கயக்கடவுளீர்தபரிகலம்வாங்கிக்கொண்ட
வங்கணனிமீதாடலனங்கனைமுதுசெய்த
செங்கணானிருக்கையீதுமேழகச்சென்னிதன்னை
மங்கலமாமற்கீர்தமருகனாரிருக்கைகாண்மின். (௨௩)

திண்டிவலவுணன் தன்னைப்பெருவிரற்றீட்டுநேமி
யுண்டிடவிருந்தாக்கொண்டோனுறையதாமொருத்திமன்றல்
கண்டுகரியாய்க்கடவல்கண்ணுதலிலிங்கம்வன்னி
யெண்டிசையறியக்காட்டின்றிடமிதனைக்காண்மின். (௨௪)

சாமகண்டத்தன் தன்னைத்தானருச்சித்ததென்னர்
கோமகன்பிரமசாயைகுறைத்ததிப்பதியாங்கங்கை
மாமகத்தோறும்வந்துவந்துதற்படித்தோர்விட்டுப்
போமகம்போகமூழ்கும்புனிதநீர்ப்பதியைக்காண்மின். (௨௫)

குருமொழிதந்தைக்கீர்தெங்குருவுறைமலையீதுஎங்கோன்
கருமுகில்வண்ணத்தண்ணல்கண்ணிடத்தடியிற்சாத்தப்
பொருவிதலாழியீதபுரமிதுந்தியெய்தை
திருவுருவடையேற்றதலமிதுதெரிந்துகாண்மின். (௨௬)

(௨௨) சிறுவன் - மார்க்கண்டேயர். சேவகம் - வீரம். மூதூர
என்றது - திருக்கடவுரை. யானை என்றது - தாருகாவனத்து முனி
வர்கள்விடுத்த யானையை. கோயில் என்றது - திருவமுலூரை.

(௨௩) பங்கயக்கடவுளீர்த பரிகலம் என்றது-பிரமகபாலத்தை
இடம் என்றது - திருக்கண்டியூரை. அனங்கன் - மன்மதன். இருக்
கை என்றது - திருக்குறுக்கையை. மேழகம்-ஆடு. மாமன் என்றது-
தக்கனை. மருகனாரிருக்கை என்றது - திருப்பறியலூரை.

(௨௪) அவுணன் - சலத்தான். நேமி - சக்கரம். உறையிது என்
றது - திருவிற்குடியை. இடம் என்றது-திருப்புறம்பயத்தை.

(௨௫) தென்னர்கோமகன் - வாகுணபாண்டியன். பதி என்
றது - திருவிடைமருதூரை. அகம்-பாவம். நீர்ப்பதி என்றது-குப்ப
கோணத்தை. (௨௬) குரு என்றது - முருகக்கடவுளை. மலைஎன்றது-
திருவேகமென்னும் சாமிமலையை. அண்ணல்-திருமால். புரம் என்
றது - திருவீழிமிழலையை. எந்தை என்றது - சிவபெருமானை. தலம்
என்றது - திருவையாற்றை.

முடங்குகாற்சிலந்தியாணைமலைமகண்முளரிநாட்டத்
தடங்கடல்வண்ணனோற்றதவநகரிதுமுச்சென்னி
மடங்கவேறையானுவவையிதுகுடைந்தோர்பாவ
மடங்கலும்பருகும்பொன்னியாறினகாண்மின்காண்மின். (௨௭)

இந்நதிவெண்முத்தாரமெனக்கிடந்திலங்குஞ்சென்னி
மன்னவனாடென்பதமிழறிவையைப்பேர்யா
நந்நதிதுறக்கமண்மேல்வழுக்கியீழ்தகாங்குத்தோற்றித்
தென்னவனாடுசேய்த்தாத்தெரிவதேகாண்மினென்றான். (௨௮)

பொங்கர்மென்புதல்களென்னப்பொருந்நிசிறுகாலென்னக்
கொங்கலர்தடஞ்சிற்றுறற்குழியெனப்பழனஞ்சில்லி
தங்குமென்பாத்தியென்னத்தாழைதாழ்சிறுபுல்லென்னப்
பைங்குலைக்கதலிமஞ்சட்பாத்திபோற்றோற்றக்கண்டார். (௨௯)

பன்னிறமாடமாலையுபரிகைப்பந்திசெய்குள்
நன்னம்பெண்குருகுசெம்போத்தழகுபைங்கிள்ளைமஞ்ஞை
விண்ணபுள்வேறுவேறுபொழுங்குபட்டிருப்பதொப்ப
மின்னுபூங்கொடியபுட்கள்சிறகெனவிதிர்ப்பக்கண்டார். (௩௦)

மேற்படி - வேறு.

கண்டுநாட்டுநகர்வளங்கண்டந்துகடந்துகண்கள்விருத்
துண்டுமீளவகல்விசம்பாருமுதிவலமாவருமுனிவர்
விண்டுழாவுங்கொடுங்குன்றுத்தளிப்புத்தூரும்விரிபொழில்வாய்
வண்டுபாடன்மயிலடல்பயிலாடானைவளநகரும். (௩௧)

சாதவேதம்பரவுபுனவாயினகருந்தவசித்த
நிரதவாதஞ்செய்துசிவனுருவங்கண்டவெழினகரும்

(௩௨) சாதம்-உணமை. எழில்நகர் என்றது - திருப்பூவணத்
தை. வரதன்-அடியார் வேண்டும் வரத்தைக் கொடுப்பவன், காணப்
பேர் - காளையார்கோயில். சுழியல் - திருச்சுழியல்.

(௨௭) மலைமகள் - உமாதேவி. கடல்வண்ணன் - திருமால். தவ
நகர் என்றது - திருவாளையக்காவை. முச்சென்னி - திரிசிராவென்
னும் அரக்கன். வரை - திரிசிராமலை. பொன்னி - காவிரிநதி.

(௨௮) தமிழறிவையை என்றது-ஆளுடைய பிள்ளையார் விடுத்தேவாரத்தமிழ் வேதச்சுவையை யறிந்த வையைநதியை. துறக்கம-
விண்ணுலகம். சேய்த்து - தூரம். (௨௯) பொங்கர் - சோலை. புதல்-
புதர். ஊறல்குழி - ஊற்றுக்குழி. பழனம் - வயல். சில்லி-சிறுகிரை.

(௩௦) மலை - வரிசை. குருகு - நாரை. விதிர்த்தல்-அசைத்தல்

(௩௧) கொடுங்குன்று - திருக்கொடுங்குன்றம், தளி - கோவில்

வரதனாகியரணுறையுங்காணப்பேருமலைமகளை
விரதயோகநெறிநின்றமணந்தார்குழியல்வியனகளும். (௩௨)

மறவாளில்வக்கயிறைமகளைவதைத்தபழிபான்மருண்டரியன்
தறவானேமியளித்தவணையர்சசித்தகன்றவணிகளும்
நிறவாண்முத்தும்வயிடுபரினாரும்பொன்னும்விளையாடுநாந்
துறைவாயப்பிறவாக்கடவுள்வேய்வயிற்றிற்பிறந்ததொன்னகளும். (1)

துன்பக்குன்றைக்கொன்றைமுடிக்குன்றமாக்குந்தொன்னகளும்
அளகைப்பொறித்தகொடியினையோன்மாளேன்றோக்கினுனைமகள்
புளக்கக்குன்றைமணர்ந்துமுதலிருந்தபொருப்பும்போர்விசயன்
வளைவிறுக்கவடுக்கிடந்தமுடியோன்மேயவளகளும். (௩௪)

கொண்டல்படியுந்திருவாப்பனூருத்தொழுதுகுளிர்நிறைக்கை
வண்டுபடியுங்கமலமூகைவையைப்பிராட்டியெதிர்வணங்கிக்
கண்டுபணிந்துநிசையெட்டும்விழுங்கியண்டங்கடந்தலக
முண்டெட்டியோனெனவுயர்கோபுரமுன்னிறஞ்சியுள்புகுதா. (1)

மறுகுதோறும்பணிந்தெழுந்தவளைத்துவளைத்துபொற்கோயில்
குறுகிவிதியாற்பொற்கமலங்குடைந்துசெய்யுங்குறைநிறுவி
யுறுதிபெறவைந்தெழுத்தெண்ணியுற்றுமதத்துநாற்றடந்தோட்
சிறுகுண்ணவைவகரத்துசசித்தியானையடிவணங்கா. (௩௬)

மும்மையுலகுநான்மறையுமுறையாலின்றவங்கயற்க
ணம்மையடிகண்முடியுறத்தாழ்த்தன்புகொடுத்தின்னருள்வாங்கி
வெம்மையொளிகான்மணிக்கனகவிமானத்தமர்த்தனிச்சுடரின்
செம்மையடித்தாமரைவேணிச்சிரமேன்மலரப்பணித்தேத்தா. (௩௭)

(௩௩) மறம் - கொலைத்தொழில். அரி - இராமமூர்த்தி. வாள் -
ஒளி. அணிகர என்றது - திருவிராமேசுவரத்தை. வேய் - மூலகில்.
தென்னகர் என்றது - திருநெல்வேலியை.

(௩௪) துன்பக்குன்று - திருமால். கொன்றைமுடிக் குன்றம் -
சிவபெருமான். தொன்னகர் - திருக்குற்றாலம். அளகு - கோழி. பொ
றித்தல் - எழுதல். இளையோன் - முருகக்கடவுள். ஆனைமகள் - தெய
வயானை. முதல் - இடம். பொருப்பு - திருப்பாங்குன்றம். விசயன் -
அருச்சுனன். வளநகர் என்றது - திருவேடசத்தை.

(௩௫) நெடியோன் - திருமால்.

(௩௬) மறுகு - வீதி.

மேற்படி - வேறு.

அனறிருபோது முண்டிது நகுராவதுக்ருநீவா
ளென்றெழுமுன்னீராடியதிகளியற்றியைநதும்
வென்றுளத்தன்புபாயவினே முழுமுதலைப்பார்மேன்
மின்றிரண்டென்னநின்றவிமானமீதிருப்பக்கண்டார். (௩௮)

வாசமஞ்சனநதேன்கன்னற்பைங்கனிமறுவிலானைந்
தாசறுமமுதமைநதுதென்மலையாரமவாசம்
வீசுதண்பனிநீர்வெள்ளமான்மதம்வினாமென்போது
தூசணிமணிப்பூணல்லசுவையமுதின்னதாங்கா. (௩௯)

சதவருநதிரத்தாலாட்டிமட்டித்துசசாததிப்பூட்டிப்
பதமுறமனுவாலட்டபாலமுதருததிப்பஞ்சு
விதமுறுவாசம்பாகுவெள்ளிலையளிததுப்போக
முதவுறுதூபதீபாதிகன்பலவுவப்பல்கா. (௪௦)

ஐம்முகசசைவசெந்தீயகத்தினுந்துடுவையா
ரெயம்முகநதருத்திப்பூசைநிரப்பிகால்வேதஞ்சொன்ன
மெய்ம்மனுநூற்றுப்பததான்மூவிலைவில்லநீலங்
கைம்மலரேநதிசசாததிக்கடவுளையுவப்பசெய்து. (௪௧)

வாசமஞ்சனநீரோடுநகுரமலர்கைக்கொண்டு
பூசையின்பயனைமுக்கட்டிண்ணியன்கையினல்கி
நேசநெஞ்சுறக்கண்கணிற்றையநீருறிசசோர
வீசனையிறைஞ்சியாரும்ஞ்சலித்தேத்தல்செய்வார். (௪௨)

(௩௮) என்று-சூரியன். ஐந்தும் என்றது-பஞ்சேந்திரியங்களை.

(௩௯) மஞ்சனம் - நீர். கன்னல் - கருப்பஞ்சாறு. ஆனைந்து -
பஞ்சகௌவியம், அமுதம்ஐந்து - பஞ்சாமிர்தம். தென்மலை-பொதிய
மலை, ஆரம் - சந்தனம், மான்மதம் - கஸ்தூரி, விரா - வாசனை.
போது - மலர், தூசு - வஸ்திரம்.

(௪௦) சதஉருத்திரமாவது - யசர்வேதம் பிரமன்முதல் சதாசி
வமீருக முறையே யேற்றங்கூறுதலால், அதனுள் நடுக்கண்டமாகிய
சதவருத்திர மறுக்களை யோகநாமத்தால் உருத்திரகணங்களைச் சங்
காக்கிரமத்தில் வைத்து அதீத சிவபரியந்தம் வரைப்படுத்திக் கூறு
தல். மட்டித்து - பூசி. மது என்றது - சுவாகாந்த மூலமந்திரத்தை;
அல்லது பஞ்சவாயு மந்திரம் என்பதுமொன்று.

(௪௧) ஐம்முகச சைவச்செந்தீ என்றது - பஞ்சப்பிரம மந்திரங்
களாற் செய்யும் சிவாக்கினியை. தடுவை - நெய்ததுடுப்பு. மெய்ம்
மனுநூற்றுப்பத்து என்றது - சகஸ்திர நாமங்களை. மூவிலைவில்லம்-
மூன்று தளம்வாய்ந்த விலவம், நீலம் - நீலோற்பலம், கைமலர் - கை
களாகிய மலர்,

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பழியொடுபாசமாறுகெடவாசவன் செய்பணிகொண்டவண்ட
சாணம், வழிபடுதொண்டர்கொண்ட நிலைகண்டு வெள்ளிமணிமன்று
ளாடிசாணஞ், செழியன்விளிந்திடாதபடிமாரியாட நெளிவித்த
சோதிசாண, பெருகடல்கூவிமாமியுடன்மாமனாட விசைவித்தவா
திசாணம். (சக)

வெங்கரியாலிசோரநாசிக்கவாலிவிடுவேடரேறுசாணம்
புங்கவர்தேறவாதிமறையுட்கிடந்தபொருளோதுபோதசாணம்
வங்கமதேறிவேலைமரம்பிடித்தவலையாண்மனாசாணங்
கங்கணநாகும்விசிக்கொல்லைகண்டகறைகொண்டகண்டசாணம். (1)
மைந்தனிலாழிமேருமகவானகந்தைமடிவித்தநித்தசாணஞ்
சந்தாநாமவாளிபணிகொண்டுகிள்ளிதொகைவென்றவீரசாணம்

(சக) பழி என்றது - விருத்திராசுரனைக் கொன்ற பிரமஹத்
தியை. பாசமென்றது - ஆணவம், மாயை, கன்மம், திரோதானம்,
மாயேயம் என்னும் பஞ்சமலங்களை. இவற்றுள் கன்மமலமாவது, நெ
ல்லின்கண் முளை, முளைத்தற் சத்தியைத் தோற்றுவிப்பதுபோல,
உயிரின்கணுள்ள சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்று
வித்தல். மாயாமலமாவது - முளைப்பதற்கு அதுகூலஞ்செய்து உட
னிற்குத் தவிடுபோல அச் சுகதுக்கங்கள் அவ்விடத்துத் தோன்று
தற்குத்துணைக்காரணமாய் நின்று தன்காரியமாகிய ததுகாண முத
லியவற்றையும், உயிரையும் இயைவித்துநிற்றல். ஆணவமலமாவது -
அம்முளை அவ்விடத்துத்தோன்றுதற்குநிமித்தகாரணமாகிய உயி
யைப்போலவற்றை முறுகுவித்து, அச்சுசுதுக்கங்களை யுயிர் துச
ருட்வண்ணம்நிலபெறுத்துதல். மாயேயமலமாவது - அச் சுகதுக்க
விளைவுகளுக்கெல்லாம் இடஞய்நின்று, ஆன்மாவின் அறிவு, இச்
சை, செயல்களையேகதேசப்படுத்தி நிற்றல். திரோதானமலமாவது -
அம்மலங்கட்குஅதுகூலமாய் நின்று பக்குவம் வருங்காறும் அவ்
வான்மாவை மறைத்துப் பாகம்வருவித்து நிற்றல். தொண்டா
வார் - பதஞ்சலிவியாககிரபாதர். நிலை என்றது - திருகடல் தரிசித்
துண்ணும் நியமத்தை.

(சச) கரிஎன்றது - சமணரால் விடுக்கப்பட்ட யானையை. புங்
கவர் என்றது - கண்ணுவர் முதலிய முநிவர்களை, கறை - கருநிறம்.

(சரு) மைந்தன் என்றது - உக்கிராகுமார பாண்டியனை. ஆழி-
கடல்; ஆழத்தையுடையதென்னும் பொருளது. மகவான்-இந்திரன்.
கிள்ளி - (விக்கிரமச்) சோழன். தொகை என்றது - சேனைகளின்
கூட்டத்தை. மாரன் என்றது - அபிடேக பாண்டியனை. கல்லின்மா
தர் என்றது-பட்டமங்கை யென்னுந் திருப்பதியில் முற்பட்ட பர
றை வடிவமைத்த இயக்கமாதாழுவரை.

வெத்திற் றன் மாறன் முன்க ளுருவா னை கன்னன் நிசைவித்த சித்த சரண முயல்வின் மா தர்பெற வட்ட சித்தி முயல்வீ தத யோகிசரணம். (1)

திருமணிமைத்தன்மைத்தன்முடிசூடவிற்திருமல்குசெல்வசரண மருமகனென் றுமாமனுருவாய்வழகருவலிபேசுமைத்தசரணங் குருமொழிதந்துநாராகுருவிக் குவீடுகுடிதர் தவெநதைசரணம வருபழியஞ்சிவேடமகனுக்கிரங்கும துராபுரேசசரணம். (சுசு)

வீருத்தகு மாரபாலவருண்மேனிகொண்டுவீனையாடுமண்ணல்சரணங் குரத்திடைநசுபாவியுயிருண்டுசோரி குடைவாகைவேலசரணங் கருத்திசைபாண னாளினிசைபாடிமா டுகளைவேதகீ தசரண நரித்திரண்மாவை மீளநகங்கலங்கரிசெயதம்பசரணம். (சுஎ)

முற்பகலாறிரண்டுசிதம்பன் றியுண்ணமுலைத்தவண்ணைசரணம் பொற்புறுமாயவாவையடலேறுகொண்டு பொருதட்டசிட்டுசரணம் பற்பலஞா ல்மெங்குமடையப்பிரம்புபடுமட்டமூர்த்திசரணம் கற்பிடுறொருத்திமன் றலறிவிக்கமுன் றுகரித்தவள்ளல்சரணம். (சுஅ)

அளவைகளா லும்வேதமுதனூல்களா லுமயன்மாயஞ்ஞமளவாக் களவையுனக்குநாமகுணசின்னசா திரத்திசெய்தியில்லையவையு [ய் முளவெனயாமறிநது துதிசெய்யவேகொ ளுலகஞ்செயன்பினெளிதா வினையருண்மேனிகொண்டிவ்வறுபத் துநாலுவினையாடல்செய்தபடி அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம். [யே

எனத்துதித்தவசிட்டா தியிருடிகளைக்குறுமுளியையெறிதேனீ ப,வனத்துறையுஞ்சிவபெருமானிலிங்கத்தினுமாத் தியாய்வநதுநோ ககிச, சின்னத்தினைவென்றகந்தெளிந்தீர்நீர்செய்தபூசைதுதிதெயவத் தான, மனைத்தினுக்குமனைததுயிர்க்கு விநநநுநமக்கானந்தமாயிற் றென்னு. (ரு0)

(சுசு) மைந்தன் மைந்தன் என்றது-உசகிரகுமார பாண்டியன் போனாகியஅபிடேகபாண்டியனை. (சுஎ) சோரி - உதிரம். வாகை- வெற்றிமாலை. மாறு என்றது - பகைவனாகிய எமநாதனை.

(சுஅ) ஒருத்தி என்றது - வைசியப்பெண்ணை. மன்றல்-கலியா ணம். கரி - சாட்சி. (சுக) அளவை என்றது - காட்சி, அநுமான முதலிய பிரமாணங்களே. வேதமுதனூல்க ளென்றது-வேதமுதலிய முதனூல், வழிதூல், சார்புதூல்களை. வேதமுதலிய தூல்களும் ஓரள வையேயாதலின் வேறு பிரித்துக்கூற லெற்றுக்கெனின், ஏனைக் காட்சியனுமானங்கள் போலாது, அறியக்கூடாத பொருளை ஆத்த வாக்கியமாக்கொண்டுரை நின்றவின்.

(சுக) சின்னம் - குறி. கதி - பிறப்பு. செய்தி - தொழில்.

சிறத்தவருள்சூர்துகருமுனியைவருகென்றுகாஞ்சிரமேல் வைத்துப், புறத்தடவியெமையொப்பாய்நீயேநின்கற்புடையபொலங்கொம்பன்னா, ளறத்தழையுமுமையொப்பானாதவினாஹுமையொப்பாகிலத்தியாரே, நிறைத்தவம்புரித்தோனுத்தவத்துறுதிபெற்றேனு நீயேயன்றே. (௫௧)

உணக்கரியவரமினியாத்தருவதெவ னுணக்கரிதாவொன்றுங் காணே, மெனக்கருணைசெய்திலிங்கத்திடையிசைவடிவாய்ச்சென்றிருந்தானாகத், தணக்கரியவரநல்குஞ்சிவலிங்கத்தன்பெயராற் றுபித்தான்றன், னினக்கருணைவசிட்டாதிமுனிவர்களுத்தம்பெயராலிலிங்கவகண்டார். (௫௨)

வத்தியருசசனைசெய்துநினைவிலரிதாயன்பிலெளியவட்ட, ஞாத்தியையங்கயற்கண்ணியன்பனை முப்போதும்போய்முடிதாழ்த்தின்பம், பூத்தமனத்தின ராக்கக்கருவித்தேன் பொதித்தசிறுபுட்போலத்த, மாததலீனில்வசிட்டாதி முனிவர்தபோவனஞ்செய்து வதித்தார்மன்றே. (௫௩)

அருச்சுனைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் - எச - க்கு திருவிருத்தம் - ௩௩௬௩.

திருவிளையாடற்புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(௫௨) இச்சைவடிவாய் என்றது - இயல்பாகவே பாசவாளினீங்கிய சுதந்திரராதலின்.

(௫௩) கருவித்தேன்-மிக்கதேன்; கருவி=கூட்டம். இது தானியாகுபெயராய்த் தேனடைமேல் நின்றது. நினைவில் அன்பில் என்றதில் காண்கணுருபு நிற்குமிடத்து ஏழணுருபு நின்றல் உருபுமயக்கம். உம்மை - முற்றும்கை.

உ

சிவமயம்.

சுத்தசைவராகிய

பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

மதுரைப்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

பைத்தொடிபாற் சொக்கர் பதிற்றுப்பத் தந்தாதிச
செந்தமிழைப் பாடச செயலளிக்குஞ் - சந்ததமுஞ்
சிந்தாவளமதுரைச சித்தி விநாயகனாந்
தந்தா வளமதுரை தந்து.

நூல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மேகம்வரக்கண்டுளங்களித்துவிரிக்குந்தோகையிலாடப்
பூகமனைத்தும்வெண்டாளம்பொழியுமதுரைக்கயற்கண்ணாள்
பாகமிருக்குஞ்சொக்கர்பசுபதியாயண்டப்பரப்பாகி
ஏகமெனக்கொண்டிருப்பாரென்னிதயத்தலத்துமிருப்பாரே. (க)
இருக்குத்திருக்கோலமுமுமையாளிடப்பாகமுதாலிலங்குகின்ற
மருக்குங்குமமார்பமும்புயமும்வரதாபயமுமான்மழவுந்
திருக்குண்டலமுமதுரேசர்சின்மூரலுமென்கன்மனத்தை
யுருக்கும்வதனும்புயமுமெனக்குவகைவிளைக்குமுயிராமே. (உ)
விளைக்குமுயிரிற் பிறந்தொடுங்கிமேவுமவத்தைதனைப்போலக்
கிளைக்குமலகநின்பால்வந்தடங்கக்கிடந்தகீர்த்தியெல்லாம்
வளைக்குமிடமோசிறற்கிலமதுரைக்கயற்கண்மடந்தைமுலை
கிளைக்குமணியேதெவிட்டாததேனேமுக்கட்செழுங்கணியே. (ங)

(காப்பு) சிந்தா என்னும் ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்
சும் கெடாத என்னும் பொருளதாய் நித்தியத்தையுணர்த்திநின்றது.
தந்தாவளம்-யானை. அது-பகுதிப்பொருள் விருதி. (க) அண்டப்ப
ரப்பு-அண்டகோடிகள். ஏகம்-விராட்டுருவம். (உ) வரதம் - விரும்பி
யவற்றைத்தருங்காரம். அபயம் - பயந்தீர்க்குங்காரம். வதனும்புயம்-
முகமாகிய தாமரைமலர். (உ) அவத்தை - துன்பம்; பஞ்சாவஸ்தை
களென்பதுமொன்று.

கனியுங்கிழங்குங்கருக்காயுங்காற்றுஞ்சருகுமருந்தியிரு
பனியுமழையும்வெயிலுநின்றபடிவந்திரிததுபுலனைத்தும்
முனியும்படிவீணருந்தவஞ்செய்முனிகாண்மதுரைபுகுவீரேல்
இனியுங்கருக்குமதுரசெரெல்லாப்பதமுந்தருவாரே. (ச)

தருவேவறிஞர்க்கிருதிதியேசனகாதியர்க்குப்பொருளுரைத்த
குருவேகுருமாமணிசுடரேகோதிலாதசெழுந்தேனே
யருவேயுருவேயருவுருவேயகிலாண்டமும்வந்தடங்குதற்கோர்
கருவேமதுரைவருகடப்பங்காட்டாயுனைக்காட்டாயோ. (ரு)

காட்டத்தெரிபோற்கலந்தநெறிகாட்டத்தெரியுமேங்குமணக்
கோட்டத்தெனதுசிறற்றிவாற்குறிக்கப்படுமோகூறாய்
ஈட்டக்களிவண்டடைகிடக்குமிதழிக்கினம்போல்வேப்பலங்கல்
சூட்டப்பசும்பொன்முடிசூடுஞ்சொக்கேமதுரைத்தூயோனே. (சு)

தூயகயற்கண்மடக்கொடிசேர்சொக்கேமுக்கடக்கொழுந்தே
சேயபவளக்கிரியேயென்சிந்தாமணியேதெள்ளமுதே
காயமுதலாங்கடைசாக்குன்கருவூலத்திலிருந்துவரும்
மாயமறியேனிசசாக்குமாறுசசாககோகூறாயே. (ஏ)

கூறென்றுளதாஞ்சத்தியொருகூறுஞ்சிவமேகூறுங்கால்
வேறென்றுளதோமெய்யுனக்குமெய்கண்டவர்க்குவெளியாமால்
ஏறென்றுடையபசுபதியேயெழுவாரிதியுமழைத்துவையை
ஆறென்றழைத்தவருட்கடலேயாலவாயிலமர்ந்தானே. (அ)

அமரர்க்கிறைவாமும்முலைப்பெண்ணுனகுமரிக்கழகாதென்
குமரித்துறைவாவென்றுரித்தங்குடற்சிவனைப்பாடாமல்
தமருக்கெனினும்பசிதணிக்கத்தறுகட்கொடியர்தமைப்பாடிக்க
மருக்கிறைப்பார்க்கினமானகலைவாணருநெஞ்சலைவாரே. (க)

(ச) இருபனி-முன்பனி பின்பனிகள். பனியும் மழையும் வெயிலும் என்றவற்று னேழனுருபு தொக்குநின்றது. (ரு) இருதி-சங்கதி, பதுமந்திகள். பொருள்-பதிப்பொருள்.

(சு) காட்டம் - விறகு கலந்தநெறி என்றது-சகலான்மாக்களிடத்தும் அந்தரான்மாவாகவிரிவிறற்றலை. கோட்டம்-இடம். வேம்பு-வேப்பென வலிந்துநின்றது. (ஏ) காயமுதலாங் கடைசாக்கு என்றது-தனுசுரண புவனபோகங்களை. கருவூலம்-பண்டசாலை. மாறு-அழியாத. (அ) மெய்கண்டவர் - சித்தாரத உண்மையுணர்ந்த பெரியோர்கள்.

(க) மும்முலைப்பெண்-தடாதகைப்பிராட்டியார். குமரித்துறைவா என்றது-சோமசுந்தர பாண்டியனை. தமர்-சுற்றம். கமர்-வெடிப்பு.

உலேமேன்மெழுக்கொத்துறுபிணியாலுருகவிதிசற்றருகாதென்
தலேமேலெழுத்துத்தீயெழுத்தைத்தண்ணீரெழுத்தாத்தணிப்பாயோ
முலேமேன்வீளங்குமுத்தெனவெண்முறுவலரும்புமோட்டிய
மலேமேன்மருந்துகலத்தமுக்கண்மருந்தேயாலவாயானே. (௧௦)

வேறு.

வாயினும்புலையுடம்பினுமனத்தினுமறத்துறைபடித்தாடு
நாயினுங்கடையென்கிடையோடுநாயொடுவ்ஞாவொழிக்காயோ
தீயினுங்கொடியார்புரம்பொருதனிசகிங்கமேயென்கோவே
தாயினுந்துணையெமதுரேசனேதத்துவங்கடந்தோனே. (௧௧)

தத்துவப்பெருநாடகசாலையுஞ்சுமைத்தவியங்காட்டி
அத்தலத்தேனையாட்டுவிப்பானுமென்றோடலைக்காண்பானும்
எய்த்திடப்பெறுதெழுதிரைக்கிவந்தெடுத்தெனநினைப்பாற
வைத்துமெய்ப்பதந்தந்தருள்வள்ளலுமதுரைவெள்விடையானே. (1)

வெள்விடைக் கொடியுயர்த்தசொக்கேயைந்து விடயமென்றெ
டுத்தோதுங்கள்வருக்கெனதறிவறைபோனதென்கருத்தையறியா
யோ, உள்வருத்தமும்பிறவுமேகண்டிருந்தொளித்தனையெனையுய்
க், கொள்வதற்கிதுபருவமென்றேயினிக்கூப்பிடக்கடவேனே. (௧௩)
கடவதொன்றிலையுரைசெயமனமுதற்காணமுஞ்செயலாதி
அடவருத்துயரின்பமுநீயெனையருத்ததலறியேனான்
மடவனம்பெடைக்குருகொடுமணஞ்செயமணஞ்செறிமலர்க்காலிற்
குடவலம்புரிமுழங்கவான்முழவதிர்கூடலம்பதியானே. (௧௪)

கூடலாதியையணங்கொருபாகனைக்குணங்குறியில்லாளை
வீடலாவெளிவீட்டிருத்திமையிலாவிழியினற்கண்டோர்கள்
ஒடலாதுபொற்கலத்துண்டுபெண்ணலாரொண்ணலத்துறையாடிப்
பாடலாடலிற்பயிலினுமிருவயிற்பற்றறுத்திருப்பாரே. (௧௫)

(௧௦) வீதி - பிரமன். தீயெழுத்து-போகும். இமயமலை மேல்
மருந்து - உமாதேவி. (௧௧) மறத்துறை - தீநெறி. கிடை - படுக்கை.

(௧௨) தத்துவம்-தேகேந்திரியப்பிராணந்தக்காணசமுகங்களை.
அவியம்-நாடகாங்கம். எழுதிரை-எழுபிறவிக்கடல். தீயினுங்கொடி
யார்-திரிபுராதிகள். இளைப்பாறவைத்து என்றது - சங்கராநிலையை.

(௧௩) அறைபோதல் - ஒட்டைபோதல். (௧௪) மனமுதற் கா
ணம்-அந்தக்காணங்கள். செயலாதி என்றது-இச்சா ஞானகிரியை
களை. துயர்இன்பம் என்றது-இருவினைப் போகங்களை. குருகு என்
னும் பறவைப் பொதுப்பெயர் பெட்டைவன்னத்தை யுணர்த்தியின்
றது. வான்முழவு - மங்கலவாதத்தியம்.

(௧௫) வெளிவீடு - சிதாகாசம். இமையிலாவிழி - அகராட்டி.
இருவயிற்பற்றறு-அகப்பற்றுப் புறப்பற்றுகள்,

பற்றுக்கோடுநின்பதமன்றியிலெனெடும் பாய்மாக்கொடிபோலசு,
சுற்றுக்கோடியுஞ் சுழன்றுமெய்த்தே னினித்துன்புறுத் தகையென்
னோனே, சுற்றுக்கோதறத்தெளிந்தவர்க்கமுதமேகயற்கண்மாதிடப்
பாகம், பெற்றுக்கோயில்கொண்டமார்தரு னாலவாய்ப்பிறையணிச
டையா. (௧௬)

சடைக்கிசைத்தவெண்டிங்களுங்கங்கையுஞ்சங்கவெண் குழைக்காது
படைக்கணிச்சியுஞ்சுருகுஞ்செங்கையம்பங்கயத்திருத்தாளுங் [ம்
கடைக்கணித்தருள்சுரத்தகண்களுமணிக்கண்டமூமதுரோசர்
அடைக்கலப்பொருள்காக்குநன்னெறியும்யானயர்ப்பனோவையரோனே.

அயர்க்கிலேனுநினைக்கிலேன் பிறனாரின்னாலவாயகம்விட்டு
ப், பெயர்க்கிலேன்பதமென்னவும்பெறுவனேற்பெறற்கரும்பொருள்
யாதோ, துயர்க்கிலேசமற்றுனதுபொன்னாலயஞ்சூழ்த்துக்கைதொழு
தேமெய், வெயர்க்கிலேனையும்புரந்தருள்வள்ளலே வெள்ளியம்பலத்
தானே. (௧௭)

வெள்ளியம்பலவாணனைப்பாணனூல்விறகுவிற்றழல்வாணைப்
புள்ளியம்புலித்தோலுடையானனைப்புத்தியாற்றொழுதோர்கள்
பள்ளியத்துலாவேறுவார்மணிமுடிபரிப்பர்பார்முழுதாள்வர்
தெள்ளிருக்கிலென்மகப்பெறுவார்பின்சிவசுதியடைவாரே. (௧௮)

அடைந்தவர்க்கருள்வெள்ளிமன்றாடல்செயாணந்தக்கடலூடு
குடைந்தவர்க்கமுதெழுமதிலெழுபவக்குரைகடற்கரைகாண்பார்
மிடைந்தவர்க்கவெண்குடவளைமுழக்கருவிரிகடல்கிடத்தார்ப்பக்
கடைந்தவர்க்கமுதெழுமதிப்பவக்கடல்கடப்பரோகடவாரே. (௨௦)

வேறு.

கடவரையுரிவைபோர்த்துக்கதம்பகார்த்தாத்தாடும்
வடவரையனைத்தசெந்தேன்வான்மகன்முடிக்குமேலாம்
தடவரைச்சென்னிதாங்குதண்ணாறுத்தரையின்வேட்ட
முடவரைநிகர்ப்பாநுமுததுணத்தொடங்கினேனே. (௨௧)

(௧௬) பற்றுக்கோடு - ஆதரவு. கோது - குற்றம்.

(௧௭) கணிச்சி - மழு. மணிக்கண்டம் - நீலகண்டம். அயர்ப்பு -
மறதி. (௧௮) பெறற்கரும் பொருள் - கிடைத்தற்கரிய பொருள்.
துயர்க்கிலேசம் - ஒருபொருட் பன்மொழி; மிகு தன்பம் என்பது
பொருள். (௧௯) வாணன் - வாழ்நன் என்பதன்றிரிபு. பள்ளியத்து
லா - சயன தண்டுகை, கலை - சாமுத்திரிக நூல்.

(௨௦) ஆணத்தக்கடல் - சொக்கநாதப்பெருமான். அமுது-சிவா
னந்த வழுது. பவம் - பிறப்பு. வர்க்கம் - கூட்டம்.

(௨௧) கடவரை - யானை, கதம்பம் - கடப்பமரம், கார்த்தாயம் -
வனம். வடவரை - மேருமலை, வான்மகன் - இந்திரன், நுறு - தேன்.

தொடங்குமைத்தொழிலுமோயப்பெயர்த்துமோதொடங்குவாய்
தடங்குவதெத்தக்காலமாருளக்கயிக்கமையா
முடங்குபைங்குலையிழ்ந்தேன்முரிதிரைப்பாவைக்கேழு
மடங்குதண்கதலிசாய்க்குமதுரையிற்சிவபிரானே. (௨௨)

சிவமொடுசத்தியாகிச்செகமெலாரிதைத்தநீயே
நவவடிவெடுத்தாயித்தாளுலமோகோலமேயோ
பவமறத்தவஞ்செயாதபழவினைக்கொடியேற்கின்று
தவமெனப்பொலியுங்கூடற்சயம்புவேயியம்புவாயே. (௨௩)

இயம்பிடுமிருளைநீக்கியெனைவெளிப்படுத்தல்வேண்டும்
கயம்படுதுறையில்லீழ்த்தகண்ணிலிக்குதவுவான்போற்
யயம்படுவெண்பொற்சோதிபடருமன்றத்தினூடு
நயம்படுமறைகள்பாடநாடகநவீற்றுலோனே. (௨௪)

நாடகத்தொழில்வராதநாடகங்குறையோநாளும்
பாடகப்பதுமம்பூத்தபாத்திரக்குறையோசொல்லாய்
சூடகத்தளிர்க்கைபாகாசோமசுந்தரனேகூடல்
ஆடகக்குன்றேயெண்ணையாட்டுவித்தனைநன்றாயே. (௨௫)

நன்றுளேனல்லேன்யார்க்குநல்லறம்புரியேனன்றிக்
கொன்றுளேனற்றம்பார்க்குங்கூற்றுவன்விடுவானல்லன்
இன்றுளேனானையிலேன்யமன்வரும்போதுன்வெள்ளீ
மன்றுளேயிருத்தசொக்கேவழக்குநீயென்சொல்வாயே. (௨௬)

என்சொல்வேனென்சொல்வேனென்னேழைமையிருத்தபாவம்
புன்சொலாற்பாடிப்பாடிப்புழம்பெறவிரும்பாரின்நேன்
வன்சொலார்முன்செலாதமதுரையிற்சொக்கேவேதம்
உன்சொலாவுண்ணைவாழ்த்தியுண்ணையுணராதன்றே. (௨௭)

உண்ணையெபொருளென்பார்மற்றொருவரைப்பொருளென்பாரோ
பொண்ணையெபொதியப்பார்ப்பார்புழுதியைப்பொதிவார்கொல்லோ

(௨௨) ஐதொழில் என்றது - பஞ்சகிருத்தியங்களை. பாவை-
கூடல். கதலி-வாழை. (௨௩) நவவடிவாவன - சிவம், சத்தி, நாதம்,
வித்து, சதாசிவன், மகேசுவன், உருத்திரன், மால், பிரமன் என்
னும் நவபேதங்கள். பழவினை - ஆணவமலம்.

(௨௪) இருள் - ஆணவமலம். கயம் - யானை.

(௨௫) பாடகப்பதுமம் என்றது - பாடகமணித்த தாமரை மலர்
போன்ற பாடகங்களை. பாத்திரம் என்றது - நடியை. சூடகம் - வளை.
ஆடகம்-பொன். (௨௬) அற்றம்-சமயம். கூற்றுவன். உடலுயிரினைக்
கூறுபடுத்துவோன்; யமன். (௨௭) ஏழமை - பேதமை. வன்சொ
லார்கொடுஞ்சொலுடையவர். (௨௮) பொதிதல் - அணிதல்.

அன்னையேதந்நையேதென்னாலவாய்ச்சொக்கேதஞ்சம்
பின்னையேதுனையலாமற்பிறத்திறத்துழுவோர்க்கே. (௨௮)

பிறத்திறத்துழல்வீரீங்கன்பிறதெய்வந்தொழுதோவுய்வீர்
கறத்தருந்தினருமுண்டோகற்பசுமுலையைக்கையால்
அறத்துறந்தவர்க்கெய்தாதவாலவாய்ச்சொக்கீர்தானே
மறத்திருத்தினிக்கெடாமல்வணங்குவீர்வணங்குவீரே. (௨௯)

வணங்கினர்க்கிதஞ்செய்யாமல்மறவிவாய்க்கிரையாவாரும்
பிணங்களைப்பின்செல்வீர்தும்பேதைமைதவிரவேண்டில்
அணங்கினுக்கணங்குகூடலங்கயற்கண்ணான்பாகன்
குணங்களைப்பாவியன்னோன்கோயிலைவலஞ்செய்வீரே. (௩௦)

வேறு.

செய்வானுஞ்செய்விப்பவனுஞ்செயும்பொருளும்
பைவாளாவப்பணிதரித்தசொக்கேரீ
யுவாராதறிவாருன்னருளென்றுன்னியவர்
வைவாரானோவாரம்திப்பாரைவாழ்த்தாரே. (௩௧)

வாழ்வார்க்கியற்கைமதுரேசர்கோயில்வலஞ்
சூழ்வார்க்குத்தொண்டுசெய்துன்பயிலாப்பேர்வாழ்க்கை
வீழ்வார்க்கடையாளம்வீணரொடுங்குடிவெறுங்
கூழ்வார்ப்பவர்தமக்குக்குற்றேவல்செய்வதுவே. (௩௨)

குற்றேவல்செய்பவரைக்கும்பிடேன்கோயில்வலஞ்
சுற்றேன்மெழுகேன்சுடர்த்திரியுந்தூண்டுகிலென்
கற்றேனுமல்லென்கடம்பவனசொக்கேநான்
மற்றேநினியுரைக்கேன்வன்கூற்றுக்கென்கூற்றே. (௩௩)

கூற்றுக்கோல்கோடான்கொடியவனென்றெண்ணையன்
ஆற்றுக்கோகீழ்ப்படுத்தியண்ணத்தல்செய்யாத
சேற்றுக்கோவீழ்த்தத்திரிகின்றான்வீழாமல்
ஊற்றுக்கோல்கொக்கேயுனதருளென்றுன்னேனே. (௩௪)

(௨௯) அறத்துறந்தவர் - தருமவிரோதிகள். (௩௦) இதம் - நன்மை, அணங்கு - தெய்வப்பெண்.

(௩௧) பை - படம். வைதல் - இசுத்தல். (௩௨) வீழ்வார் எனறது - நாகத்திலழுந்துவோரை. (௩௩) கூற்று - யமன். என்கூற்று - என்சொல். (௩௪) கோல்கோடான் - நீதிதவறான். கோல் - நடுநிலை. ஊற்று கோலென்பது - ஊற்றுக் கோலென வலிந்துநின்றது.

உன்னாயிறப்பருகடையங்கயற்கண்மு
தன்னாளுநீயுமகலாதவீற்றிருப்புத்
தென்னாலவாயுத்திருமதிலுங்கோபுரமும்
பொன்னாலயச்சிறப்பும்பொற்கமலவாலியுமே. (௫௫)
வாலியார்கூடன்மணிகண்டத்தானையின்னே
சேவியாநாட்குறித்துச்சேவிப்போமென்பதென்னே
ஆவியார்போம்போதவரைமறித்தானையிட்டுக்
கூவியார்மீட்பார்குடிபோனவீட்டுடே. (௫௬)
வீடுகட்டிமாடுகட்டிமெய்யிறுக்கட்டும்வினைப்
பூடுகட்டிவிட்டுப்புறப்படமாட்டாதுலண்கி
கூடுகட்டியாங்கேயென்கோட்டைகட்டினேன்கடப்பங்
காடுகட்டியாளுமுக்கட்டித்திரவியமே. (௫௭)
கட்டுக்கிடையாமென்கண்மவித்திலேருருத்து
விட்டுப்படருமித்தவேலிகட்டாவேளாண்மை
தட்டுப்படாதாய்த்தலையானடப்பதென்று
மட்டுப்படுமோமதுரைச்சிவக்கொழுந்தே. (௫௮)
கொழுந்துமதியணியுங்கூடலிலெங்கோவே
யுழுந்துருளும்போதெனினுமுள்ளுவகையுள்ளறசு
செழுந்துளவநாறுத்திருவடிக்கீழ்நெஞ்சம்
அழுந்துவதொன்றல்லாமருலகும்வேண்டேனே. (௫௯)
வேண்டார்புரமெரியவில்வளைத்தசேவகனே
தூண்டாமணிவிளக்கேசொக்கப்பெருமானே

(௫௫) உன்னாயிற - கினையாதவர். (௫௬) வாலி - நடைக்கிணறு.
வியார் - பிராணன். இது, “உயர்திணையீறுபோலுற்றிணை வருத
ரம் அஃறிணையீறுபோலுயர்திணைவருதலு, மருகல்விதியென வறை
கனர் புலவரென்னுஞ் சூத்திரத்தால் ஆர் என்னும் உயர்திணைப்
பரப்பால் விசுவாசப்பற்றது. குடிபோனவீடு என்றது - உயிரீங்கிய
டலை.

(௫௭) பூட்டு என்றது - பூடுவன நின்றது. இடைக்குறை உல
கடுகூடுகட்டியாங்கு என்றது - உலண்டாகிய கோற்புழுவானது
பச்சமின்றி வசிக்கவேண்ணி வெளியிடஞ் சிறிதுமின்றிக் கட்டிய
பூட்டுக்கு அகப்பட்டிறத்தலை. கோட்டை என்றது - தேகத்தை.

(௫௮) கட்டு - பந்தம். கண்மம் - காரியவினை. குருத்து-முளை.
வலி - வரம்பு. வேளாண்மை என்றது - பிறவியை.

(௫௯) செழுந்துளவநாறுத் திருவடி என்றது - எண்ணிற்த
புணுக்கன் வணங்குத்தோறும் அவர்களணிந்த துளவமாலையின்
கணத்தோயப்பெற்ற வடிகளாதலின். (சுடு) வேண்டார் - பகைவர்.
மம்-திரிபரம். அடிச்சேரி - திருவடியைச்சேர்ந்தவன்.

ஆண்டார்பெருமையடிச்சேரிக்காகாதோ

தீண்டாவினையேன்சிறுமையென்றுதீர்ப்பாயே.

(௪௦)

வேறு.

பாயிருக்கத் தரைகிடத்தும் வினையின்பான்மை பழயிருக்கக்
காயுதிர்க்கும் பழுத்திடாத, காயிருக்கப் பழமுதிர்க்கு மெனவொண்
னாத பழிமடனு மடுபிணியுங் கலியுநீக்காய், சேயிருக்குங் கொன்றை
யணிசொக்கே மிக்க திலகதுதற் கயற்கணைனு முலகமீன்ற, தாயிரு
த்தகீயிருக்கத் துணையிலார்போற் றளர்த்திருக்க நீதியுண்டோ சாண்
புக்கேனே.

(௪௧)

சாணமலர் கண்டுகைஞ்சு மெதிகள் யோகர் தவமுனிவர் முத
லோர்க்குச் சகளமாகி, அரணமவி தமிழ்க்கூட லாலவாயி லம்மை
யொடு மூலலிங்கத் தமர்ந்தகோவே, கரணமறி யாதுயிரு மறிபா தெ
ன்று கடவுளருட் கண்காட்டக் காண்கின்றோர்க்கு, மாணமுத
ல்வன்பிணிகள் வரவொட்டாத வயித்தியனீயுனதருளே மருதது
தானே.

(௪௨)

தான்விளைக்குங் கருஞ்சேற்றைக் கழுவி நீக்குத் தண்புனல்போ
லிருவிளைக்குத் தனுலாய் நின்ற, ஊண்விளைக்கு மொழிக்கு மெறு
முறையாலித வுடலிருதன் றேவுறுதி பயக்கவேண்டும், நான்வி
ளைககுமிதன்றொழிலுக் கெனையுங்காட்டி நடத்துவிக்கு மதிகாரி
நாணன்றேசெந், தேன்விளைகருங் கடம்பவன நாதாதெய்வத் திரு
வாலவாயமர்ந்த தேவ தேவே.

(௪௩)

தேவியரைத் திருக்கழுத்தி லமார் பூட்டுத் திருநாண்மங் கல்
நிலையிற் றிரியா வண்ணம், மேவியமைக் கடல்விடத்தை மிடற்றே
வைத்து விரிஞ்சன்மா லாதியுத விண்ணோர்க்கெல்லாம், ஆவியுற
செயதருனென னப்பாகூட லாலவா யருமருந்தே யடியனெனைப்
பாவிசெனத் திருவுளத்தி லடைத்தன்றோடுவன் பழவினையை,
தீர்த்தருட்கண் பார்க்கிலாயே.

(௪௪)

பாறியு மறிவினுமிப் பார்மேனின்ற பசுஞானத் தாலுமெட
டிப்பார்க்கொணாத, பேரறிவே சிற்றறிவேற்கிருளைக்கும் பேரொளி

(௪௧) மடன் - அறியாமை. கலி - துன்பம். சே - இடபம். அக்
லது பசுமைநிறம். சாண் - அடைக்கலம்.

(௪௨) எதிகள் - முற்றத்துறத்தவர். சகளம் - உருவத்திரு
கோலம். அரணம் - காவல். கரணம் என்றது - பாசவறிவினை.

(௪௩) தனுலாய் - இருப்பிடமாய். ஊண் என்றது - உடல்
யுணர்த்தி நின்றது. உறுதி - முத்திரைதனம்.

(௪௪) மை - கருமை. மீடறு - கண்டம். விசிக்ஷன் - பாயல்

யெய்க்கயற்கண் பிரியாதானே, யாரறிவார் தமிழருமை யென்கின்
?றனென் னறிவீன மன்றோவுன் மதுரை மூதூர், கீரறியு நெருப்ப
றியுமறிவுண்டாக்கி நீயறிவித் தாலறியு நிலமுந் தானே. (சடு)

சிலத்தூடு சிலத்தினுயிர்ப் பயிர்களுடு நெடுவிறகிற் நீயூடு மடு
பாலின்பத், திலத்தூடு தயிலமென வுறைவா யிந்தச சீவன் முத்தி
புரமென்னுந் துவாத சாந்தத், தலத்தூடுன் றிருவருளென் னிடத்
தேவைத்துத் தருவாகிப் புதலாகித் தரியென்றாலும், மலத்தூடு புழு
வடிவாய்ப் பிறவென்றாலு மறித்துமொழி யேன்செனன மனக்கொ
ள்வேனே. (சசு)

கொள்ளிவட்டம் சுறங்குதிரை சகடக் கால்வெண் குறுத்தொ
டியார் தயிர்மத்து நெடுந்தா ஞஞ்சல், எள்ளிவிட்ட தொழிற் பிறவி
த்தண்டல்போக்கி யிறைவாக்கு நமன்குடிசா லின்று நீந்தாக், தெ
ள்ளியிட்ட வெள்ளைநிலாத் தெளித்தல்போலுந் திருவால வாயிறை
வன் றிருவெண்ணீற்றை, அள்ளியிட்டாற் புள்ளியிட்ட கணக்கு
மாற்றி யமருவகிற் கணக்கெழுத் தழிக்கலாமே. (சஎ)

அழித்தபடி படைத்துவீளை யாடுவானே யாலவா யானையட லரி
மா னேற்றைக், கிழித்தவத ஞுடுத்துவெள்ளி மன்றுளாடுவ கேடிலி
யைத் தொழுதிருக்கக் கிடைத்த மேலோர், பழித்தலும்வாழ்த் தலு
மெறிவாட் படையுஞ் சாந்தம் பாத்திரப்பா லடிசிலங்கை வார்த்த
கூழும், மழித்தலுநீட் டலுந்தமர்குழ் வனமைபோடும் வறுங்காடு
மொருபடித்தாய் மதிப்பர் தாமே. (சஅ)

(சடு) பாரறியுமறிவு - பாசஞானம். பசுஞானம் - ஆத்மஞானம்.
இருள் - ஆணவமலம். (சசு) அடுதல் - காய்ச்சுதல். திலம் - என்.
சீவன்முத்திபுரம் என்றது - யான், எனது என்னும் விகற்பத்தாற்
பசுகாணமாய்ப் பயிலாது, சிவகாணமாய் உடையானுடைமையி
பொருளுமாய்த் தன் செயலற்றுச சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்து
நிற்குத்தன்மையைத் தன்னில் வசிப்பவர்க்குஞ் தலமாதலின்.
துவாதசாந்தத்தலம் என்றது - பிரமாந்திரத்துக்குமேல் உன்மனிச
த்திக் கதீதமாய் விளங்கும் நிராமயஸ்தானமாதலின்.

(சஎ) கொள்ளிவட்டம் - கொள்ளிக்கட்டையைச் சுழற்றுவதா
லுண்டாகும் வட்டவடிவம். சுறங்கு - காற்றாடி. திரை - அலை. சக
டக்கால் - சக்கரம். குறுத்தொடியார் - சிறிய வளையணிந்த காத்தை
யுடைய மகளிர். இது அன்மொழித்தொகை. எள்ளல் - இகழ்தல்.
போக்கி - செலுத்தி. இறை - உயிராகிய (கப்பம்.) புள்ளியிடல் - எழு
தல். கணக்கன் என்றது - பிரமனை; அவனுக்கு லிபிமான் என்ப
தோர் நாமமாதலின். (சஅ) அரிமான் என்றது - நாசிக்கத்தை.
அதன்-தேரல். வெள்ளிமன்று - இரசிதசபை. கேடிலி - கித்தியன்.

மதியிலே ளிதுவரையும் வரையா தீட்டும் வன்பாவச் சாக்களைத் து மனவாக் காயப், பொதியிலே கொடுத்திரிந்தும் பழுதுபோகாப் பொழுதுபோ காதுசில பசித்தே நென்குங், கதியிலே பழுவடியார் தம்மைக் கூட்டுங் கயற்கணுமை கலந்துறையுங் கடவுள் கூடற், பதியிலே புகுந்தளவில் வறிதே தீய பழஞ்சாக்கும் புதுச்சாக்கும் பணியற் றேனே. (சக)

பணிவிடைசெய் பவர்க்கருள்கூர் பரணே செங்கைப் பசங்கிளியுந் தவளநகைப் பவள வாயுந், தணிவிடையும் பணைமுலையு முடையான் பங்கிற் சங்கரணே தென்கூடற் சயம்புவேகேள், ஆணிவிடயம் பொறிகலங்கி யையம்மே லுந்து மன்றையில்விண் ணப்பமின்றே யடியிட்டேனுன், மணிவிடையின் மணியோசை மறலியூர் திமணிராவையடக்கும்வகை வருதி நீயே. (௫௦)

வேறு.

நீயும்பசுபதியாகுஞ்சிவமயரின் பாலனு தினமன்பான், தாயுந் திருவருளுகன் தருமொருசுகன் மொலிவது தனைநாடேன், வாயுண்டுரை செயமனமுண்டுருகிடமயல்கொண்டவரெனமுள்வேறே, தேயும் பிறைநதிதோயுஞ்சடைபுனைதென்கூடலில்வருமெங்கோவே. (௫௧) கோவேதமிழ்புனை தேவேவனமலிகூடற்பதிபொல்குளிர்நீழற் காவேயுயரியமலையேயருணிறைகடலேயிமையவரடவேறே நீவேறுயிர்களுமுவேறியல்பெனநின்றும்வி திருநைரில்லாவென் னாவேமுதலியகாணங்களுமுனைநன்றும்வழிபடல்காயே. (௫௨)

நல்குஞ்சமுமுனையிடைபிங்கலையெனுநாடித் திரியமதைதராடாமே முக்குங்கனலியில்வளிசென்றுருகியமதிவெண்கலையமுதயிலாமே

(சக) வரையாது - நீக்காது. மனவாக்காயப்பொதி என்றது - மனோவாக்குக் காயங்களாகிய பைகளை. பழஞ்சாக்கு என்றது - பிரார்த்த வினையை. புதுச்சாக்கு என்றது - ஆகாமிய வினையை. பணி - தொழில். (௫௦) தணிவிடை - தணிவுஇடை = துடங்கிய இடை. விடயம் - ஐம்புவன்கள். பொறி - பஞ்சேந்திரியம். ஐ-சிலேட்டமம். அடியிட்டேன் - திருவடிக் கறிவித்தேன். மறலியூர்தி-யமன் வாகனமாகிய கடா. (௫௧) திருவருள்-அருட்சத்தி. உகனம் - இரண்டு.

(௫௨) கா - சோலை. உயிர்கள்மூவேறு என்றது-பிரணயாகலர், விஞ்ஞானகலர், சகலர் என்னும் மூவகை ஆன்மாக்களை, காணங்கள் - உறுப்புகள்.

(௫௩) இடை-இடைகலை. திரியம்-மூன்று. கனலி-மூலாக்கினி. வளி - பிராணவாயு. கனலியில் என்பதி-ல்மூன்றுஹ்ருபு நிற்கவேண்டிய விடத்து எழுஹ்ருபுநிறல் உருபுமயக்கம். கலையமுது என்றது - சந்திரமண்டலத்திலேழும் சிவானத்தவமுதை. அவம் - வீண்.

பல்குந்திருவருள்வழிகொண்டுனதிருபதங்கமலர்பாராமே
யல்கும்பொழுதவம்விடுவேனருள்புரியாயேமதுரையிலையாவே. (1)

ஐயப்படுபொருளையப்படுமவரறியத்தருவகையறிவித்தே
சூயப்பிறவியைவிடுவித்தருள்புகடற்பதிவருமுமைபாகா
பையத்திருவருள்செய்யப்பெறிலதிபாவப்பிணிதண் பான்மைத்தே
யுய்யப்புகலிடமினிவேறிலையெனையுடையாயுறுவினே துடையாயே. (2)

துடையா லிழைபுரை யிடையா லிடையுனை துகிலால் வனி
தையர் நகிலான்மைப், படையான் மடவன நடையா லினியிடர் பட
வேசிலமிசை கடவேனோ, விடையார் பிறையணி சடையார் மது
ரையிலினையேன் வழிபட விலையோலை, யுடையா மடியரொ டெ
னையான்பவரென துள்ளையுறைபவர் தள்ளாரே. (3)

தள்ளுண்டவரொடுதள்ளுண்டறிவழிதமியற்குறுகதிருவாரினைத்
தெள்ளுந்தமிழாய்மதுராபுரிவருதிரிகுலப்படையுடையானே
யுள்ளும்புறமுமொரொளிபென மணர்பவருனத்தவிர்பாமானந்தக்
கள்ளுண்டுருகுவருணாரர்மன்வலகட்டுண்டுமூலுவர்கருவூடே. (4)

கருவி தளர்த்தொரு விகிர்ந்தி பிறந்திரு கால்கை குறைந்திரு
கண்பஞ்சிட், டிருவினே யின்பய னெனவுயர் கொம்பிவி சைத்தகு
டம்பைதனித்தொழியக், குருவி பறந்தென வுயிர்செலு மன்றிகல்
கொடியநமன்றமர் கொடுபோமுன், வருவி கணங்களை யடிகளை நம்
பின்னமறையோய் மதுரையி லிறையோயே. (5)

இறைவர் பாம்பார் மதுரை யுகந்தவ ரிருகரை வெண்டிரை
பொருவையைத், துறைவா சஞ்சலர் கிமலர் கிரஞ்சனர் சொக்கர் பத

(6) சூயப்பிறவி - யோனிசம்பவம்.

(7) ககில் - முலை. மைப்படை - மைதீட்டிய கண்களாகிய
அம்பு. விலையோலை - முறிச்சீட்டு.

(8) ஒளி என்றது - சடவொளிக் காதாரமாகிய சிவவொளி
யை. ஊனம் - குற்றம். கருஎன்றது-பிறவியை.

(9) கருவி - தத்துவங்கள். விகிர்ந்தி-விகாரம் அல்லது முடிவு.
குடம்பை தனித்தொழியக் குருவி பறந்தென என்றதை-“குடம்
பைதனித் தொழியப் புட்பறந்தாகுகே-உடம்பொ டுயிரிடைநட்பு”
என்பதனாலுணர்க. நமன் தமர் - யமபடான். கணங்கள் - சிவகண்
ங்கள். (10) பாம்பார் - மேலானபாமர். அசஞ்சலர் - சஞ்சலமில்லா
தவர். கிமலர் - மலரகிதர். கிரஞ்சனர் - களங்கமற்றவர். உறை என்
றது - அதர்வணவேதங் கூறும் அறிவுட்டான பட்சம், ஆவேசபட்ச
மென்னு மிரண்டனான் ஆவேசபட்சத்தை. மந்திரம் - காருடமந்தி
ரம். நஞ்சு - விஷம்.

த்துணை துதிசெய்தாற், பிறைதுதல் வஞ்சியா னுபவமுண்டு பிழைப்
பிணு மங்கது பிழையன்றே, உறையொடு மந்திர முடையவர் நஞ்செ
ன லொழிவது கண்டன முலகடே. (௧௮)

உலகமடக்கொடி மங்கலநாணெனவோலைக் குழைபொருநான
மெனத், திலகமெனப்பொலிகூடலினுண்டொருதேடருமாபணிசெ
ய்புமதோ, பலகலைகற்றவர்தாமறியாதொருபச்சைபழுத்தபுரத்தோ
டே, இலகொளிவிட்டொரு கோடிதிவாகா ரென்னவிளங்கியிருப்ப
துவே. (௧௯)

இருவரு மன்றுவெ ளெகினமும் வன்றொழி லேனமு மாகியு
மெய்தாத, திருவடி யும்புரி சடைமுடி யுங்கொடு தென்கூடல்
வருசிவனேகேள், ஒருவரும் வந்துணை யறிசில ரென்கினு முடல்
பொருவேண்டினா யுலகெல்லாம், வெருவரு மன்பர்கள் வழிபடு
பண்பினில் வெளிபட நின்றனை யொளியாயே. (௨௦)

வேறு.

ஒளிமணிச் சடிகை யணைகொள்பாற் கடலு மூற்றிருத் தினரூ
வொழுகு, நளிநமண் டபமும் கற்பகநாடு நாடரும் பொருளென
நாடேன், தெளிதமிழ்க் கூட லாலவா யமர்ந்த தெய்வமே புரலெ
னசசேர்த்த, எளியனே னுனதின் னருளையே பொருளென் றென்
னுளே யெழுதிவைத் தனனே. (௨௧)

எழுநதி யடைத்திங் கிருநில மிருத்திட் டென்பெலாம் வெள்
ளெனத் தெரியக், கழுவினுங் கழுவாத் தகைத்தலா லகத்திற் களவ
கம்விட் டொழியுமோ கருநீர், முழுமதிற் கூடற் சொக்கர்பொற்சா

(௧௨) உலகமடக்கொடி-பூதேவி. பச்சைபழுத்தபுரம் என்றது-
உமாதேவியாரையிடதுபாகத்திலுடைய வடிவினை. திவாகார - சூரி
யர்; பகலைச்செய்பவர் என்பதுபொருள்.

(௨௦) இருவர் - பிரமவிஷ்ணுக்கள். எகினம் - அன்னம். எனம்-
பன்றி.

(௨௧) பாற்கடல், நளிநமண்டபம், கற்பகநாடு இவைகளை நா
டேன் என்றவற்றிற்கு விங்குணு, பிரமன், இந்திரன் முதலியோ
ரது வாழ்வையும் விரும்பேனென்பது பொருள்.

(௨௨) எழுநதி - கங்கைமுதலிய எழு புண்ணியநதிகள். மிரு
த்து என்றது - மலையருகு, ஆற்றங்கரை, புண்ணியபூமி, பிரமவிருட்
சத்தினடி, தருப்பையினடிமுதலிய சுத்தஸ்தானத்திலே எட்டல்
குலவளவின்மேழே அஸ்திரமந்திரத்தினால் எடுத்தமண்ணினை, மூண்ட
கம் - தாமரை. அமலர் - பரிசுத்தர்.

ணமுண்டகங் கண்டகண் வழியே, யழுதழு துருகுமானந்த வெள்ள
த்தாடினோ ரமலரா குவரே. (௬௨)

ஆகம்பொருளேயாரணத்தெளிவேயாலவாய்ச்சுலவேலரசே
நாகணைக்கணையாயுனதருளன்றோநாரையைக்கதியிலுய்த்ததுவுஞ்
சூரக்குழவிக்கண்ணையாய்முலைப்பால்சுரத்தளித்ததுமுபதேசங் [மே.
காகம்விட்டிரியச்சிறைபுடைத்தலைக்குங் கரிக்குருவிக்கும்வைத்தது

வைத்ததென் னிடத்தோர் வைப்புள ததனை மதுரையிற் கண்
டனன்மாதோ, கைத்தலத் திலங்கு முத்தலை வேற்றுக் கயல்வழிக்
கரும்பொரு பாற்றுப், பைத்தலைப் பூட்டுப் பணைத்தவெண் டோட்
டென்பாட்டினுக் கிரங்குபூர் தாட்டு, முத்தரையளந்த விடையுப்
கொடித்து மூன்றுகட் டிளம்பிறை முடித்தே. (௬௩)

முடித்தலை யிமையோர் வடித்தமிழ்க் கூடன் முதல்வர்பொண்
னடித்தலத் திறைஞ்சப், படித்தலத் தடைய நெருக்கலுந் திருக்கண்
பார்த்திட நந்திசென் றடித்த, தொடித்தலைப் பிரம்பு கமழ்வன கம
லத் தொடையலுஞ் சுரும்புண தரும்பு, பிடித்தலந் துளவுக் கற்பக
ம்பூத்த பெருவிரைக் குழங்கன்மா லையுமே. (௬௪)

மாலையம் பொழுது மாலகண் டரவின் வடிவென மயங்குவோ
ன்மயக்காய், வேலையம் புவன மாயவாழ் வனைத்து மெய்யெனவினை
யனைன் மெலிகோ, காலையம் புயம்போன் முகத்தொளிர் கயற்கட்
கரும்பொடு மதுரைமூதாரில், ஆலயங் குடிகொ ளமுதவா ரிதியே
யாரணங் கடந்தபூ ரணனே. (௬௫)

பூரணமழிபாமதிபமேபிறையைப்புரையுமீராயிரமருப்பு
வாரணமிசையூர்மாணிக்கமலையேமதுரையம்பதியில்வாழ்வரதா

(௬௩) ஆரணம் - வேதவுறுப்புக்களிலொன்று. நாகணைக்கணை
என்றது - விஷ்ணுவாகிய பாணத்தை. சூகாம் - பன்றி.

(௬௪) வைப்பு - லட்சேபம். வேற்று, பாற்று, தோட்டு, தாட்
டு, கொடித்து, கட்டு, முடித்து என்பன குறிப்புவினை முற்றுகள்.
கயல்வழிக் கரும்பு என்றது - அங்கயற்கண்ணியை. பை - படம்.
முத்தரையனத்தவிடை - மூன்றுலகத்தையும் மூவடியாலளந்த திரு
மாலாகியவிடபம். (௬௫) படித்தலம் - ஒருபொருட் கிளைவிகள்; பூ
யி. தொடித்தலைப்பிரம்பு - பூன்கட்டிய பிரம்பு.

(௬௬) மாலகண்டு-பூகாலையைக்கண்டு. (௬௭) பூரணம்-பிறை
வு. நாராயிரமருப்பு வாரணம்-இரண்டாயிரக் கொம்புகளையுடைய ஐ
ராவணம். வாதன்-வாதத்தைக்கொடுப்பவன். தீட்டு - எழுத்து.

காரணமுலகுக்குதவுரின்னடியார்கையெழுத்திட்டதீட்டன்றே
நாரணன்முதலோர்தோரணமசைத்துக்கொலாமுறைநடத்துவதே.

நடம்புரிமதுரைநம்பரீசிலர்க்குல்கியஞானநற்பயனாவு, குடம்பு
ரைசெருத்தலானினம்பாநதுகொண்டிடுமண்டுதீம்புனல்போல், மட
ம்படுசிலர்க்குததீவினைப்பயனும்வாளாப்பருகுபானியம்போல், கட
ம்பமாவனத்தாயினையவாவினையென்கடவுளேரோவதென்கருத்தே.

கருத்தனேபாசவிருத்தனேதுரியங் கடநதுரின்முலகெலாவ ஈ
லந்த, ஒருத்தனேகயற்கொருததிபவகினனேயுரியவெளளிரிமன்ற
டு, கருத்தனேயெனக கெக்கோமுமுதா நெருப்பவித்திருக்க கோமு
வகண, பொருத்தனோமுரோய வருத்தனோமுமேற் புகழ்துனைத்
தொழுவதெப்பொழுதே. (௬௬)

பொழுதறிதேததுமுழுவலன்புடையோர் புத்தியங்கோயில்வீ
ற்றிருப்போன், முழுதொருவகுணர்ந்தோனகண்டிதனகம்பன் முத
தமிழ்மதுரைவாழ முதல்வன், எழுதருங்கடவுளனைத்தையுங்காட்டி
பெவற்றினுந்தோயவதொன் றில்லான், பழுதகன்றடுத்ததுணர்தது
வெண்படிகம் பத்திபாயாதவாறெனவே. (௭௦)

வேறு.

எனக்குன்சேவையைநல்கிடவென்மனம்
உனக்கிடுநிறையுன்வசவகவிடேல்
கனக்கும்வஞ்சமுங்கள்ளமுள்ளவன்
மனகருதும்பெறிவாயமதுரேசனே. (௭௧)

மதுரையாளுமவழுதிககிகலனைக்
குதிரைவாகக்கொடுவந்தொற்றவா
அதிருநான்மறையநதண்ணையுனக்
கெத்திரிலாயெனகென்னிரங்காததே. (௭௨)

இரங்குரீயினிடென்னுடைசசுற்றமுன்
பாங்கள் கூடற்பழியஞ்சியப்பனே
வரவகண்மூன்றுளவாககுளைவாழ்த்தவென்
காங்கள் கூப்பிடக்கட்புலன்காணவே. (௭௩)

(௬௮) செருத்தல்-மடி. பானியம்-பாற்சோறு, துரியம்-ஓராவ
தை. கண்பொருத்தல் - நித்திரைசெய்தல்.

(௭௦) உழுவலன்பு - சிறந்த அன்பு. அகண்டிதன்-எங்கும் நிறை
ந்தவன். அகம்பன்-அசைக்கப்படாதவன். எழுதருங்கடவுள்-இன்ன
தன்மையெனன் நெழுதிக்காட்டொணாத விழைவன். (௭௧) நிறை
இறை. (௭௨) இகலன் - நரி, (௭௩) பாம்புசம்,

காணவந்தகடம்பவனேசர்தாள்
கூணவந்ததுபுத்தியென்றாலெமை
யாணவந்தொடுத்தஞ்சுமிங்கஞ்சுமே
நாணவந்தநமன் சினமாறுமே.

(௭௭)

ஆறடைத்தவழகியசொக்கரை
மாறெடுத்தவழுதியடித்தநாள்
ஊறுபட்டவுடம்புமக்கிள்ளையோ
வேறினித்தெய்வமென்கின்றவீணரே.

(௭௮)

வீணாளத்தவிரதமில்லாமலெண்
சாணாளத்தசரீரத்தளர்வனொ
சேணாளத்தவெண்டங்களைச்செம்மணித்
தூணாளத்தமதுரையிற்சோதியே.

(௭௯)

சோதிவெண்பிறைருடியகூடலான்
ஆதியந்தமிலானெழுத்தஞ்சுடன்
பூதிநண்டிகையைப்பொருட்கொண்டிடரச
சாதியன்றியுண்டோபுலேச்சாதியே.

(௮௦)

சாதிக்கின்றசமாதிவீட்டப்பிறம்
போதிக்கின்றபொருளையெங்கேயெனப்
பேதிக்கின்றனைபேதைநெஞ்சேயினிச
சோதிக்கின்றதென்சொக்கரிருக்கவே.

(௮௧)

சொக்கருண்டுதுணையென்றிராயவர்
பக்கமன்புமுத்ததென்றோர்கிலாய்
மக்களென்றமனையென்றும்வாழ்வென்றும்
ஒக்கலென்றுமுருகுமென்னெஞ்சமே.

(௮௨)

நெஞ்சமாலயநெல்லிருநாழிநீர்
தஞ்சமானதமிழ்ச்சொக்கர்தங்கொடை
கஞ்சமாதுகயற்கட்பிராட்டிக்கு
மஞ்சமார்புமணவறைவாமமே.

(௮௩)

(௭௮) மாறு - பிரம்பு. (௭௯) வீணாளத்தவிரதம் இல்லாமல் என்றது-சாமானிய தேவர்களை முன்னிட்டொச செய்யும் விரதங்களில் இல்லாமல்; எனவே சிவவிரதங்களில் என்பதை விளக்கின்றது.

(௮௦) சமாதி-சுட்டி நிற்கும்நிலை. அப்புறம் போதிக்கின்றபொருள்-சுட்டற்றுத் தானதுவாய் நிற்கும் நிலை. (௮௧) ஒக்கல்-சுற்றம்.

(௮௨) கஞ்சமாது என்றது-பொற்றாமரைநீர்த்தத்தெழுந்த தடாதகையை. இச்செய்யுளை கயற்கட்பிராட்டிக்கு தமிழ்ச்சொக்கர் நெஞ்சம் ஆலயம், மார்பு மஞ்சம், மணவறை-வாமம். கொடை-இருநாழிரெல். எனக் கூட்டுக.

வேறு.

வாமாவயர்நாவாகனமதமாவொடுதிண்டேர்
தாமாவைகொடுவந்திவைதாமென்பவர்தம்போற்
போமாகமுநாமென்றுரைபொய்யேயினிமெய்யே
ஆமாறருண்மதுராபுரியணிமால்விடையானே. (௮௧)

ஆனென்பதுதருமைந்தையுமாமும்பெருமானை
வானென்பதுமுதலாகியமதுரேசனைவாழ்த்தி
வானென்பதுமெனதென்பதுமிபமுண்டவினாரேர்
தானென்பதுகுறியானதுதவமென்பதுமவமே. (௮௨)

அவமேபொழுதொழியாதினியழியாநிலைவாவும்
பவமேமுதல்வினைநீடியபாசத்தனைவிடவும்
உவமேயமுமவமானமுமொன்றாகியமதுரைச்
சிவமேயருள்செயுநீபொருசெயலற்றிருமனமே. (௮௩)

மனவூசலிலுழல்வேனையும்துராபுரியீசன்
கனவூடொருபொருளாயிருநயனங்களுரின்ருன்
கனவூடுமெனினவூடுகலந்தானெனிலிதன்மே
லினவூதியமுளதோகொடுவினேசூழ்வதுமிலையே. (௮௪)

இலையென்றுரைமனவஞ்சகரிடமன்பொடுசெலுமா
புலையன்றவர்புகலும்பொருள்பொருளென்றறிவேளே
கலையென்றிலகருகொண்டிருள்கடிகின்றவெணிலவே
மலையென்பதுசிலைகொண்டருண்மதுராபுரியானே. (௮௫)

அரவம்புலியணியும்பதமருஞ்சுடையுடையாய்
சூரவங்கமழ்குழல்பங்கமர்கூடற்பெருமானே
பரவஞ்சியர்கமனங்கொலைபழிவஞ்சமொருருவாய்
வரவந்தவென்வினைநீரவர்த்தந்தருளினியே. (௮௬)

(௮௧) வாவும் என்பது - வாம்என நின்றது இடைக்குறை; தா
வும் என்பது பொருள். மா - குதிரை நாவாகனம்-தண்டிகை. மத
யா - யானை. இவைதாம் என்பவர் - இவற்றைத் தமதுவன்று கரு
துவோர். ஆகம் - உடல். (௮௨) ஆனைத்து - பஞ்சகௌவியம்வா
ன்என்பது முதலாகிய என்றது பஞ்சபூதங்களை. யான் என்பது-அ
கங்காரம். எனதென்பது-மமகாரம். இபம்-யானை. (௮௩) அவம்-வீ
ண். அழியாநிலை-முத்தி. தனை-விலங்கு. (௮௪) கனவு - சாக்கிரம்.
கனவு - செப்பனம். ஊதியம்-இலாபம். (௮௫) தவர் - சிவஞானி
கள். மலை - மேருமலை. (௮௬) அரவம்புலி என்றது - பதஞ்சலி வி
யாக்கிரபாதர்களை. சூரவம் - சூராமலர். சூரவங்கமழ்குழல் என்றது-
ஆங்கயற்கண்ணம்மையை. கமனம்-கலவி. தெறுகூடர் - வருத்தம்
சூரியன். கடையனல் - ஊழித்தீ.

இனிக்குந்தமிழ்மதுசேனையிருபோதினுனைவீர்
பனிக்குத்திரைகடற்குமயமபடர்க்குந்தெறுசுடர்க்குந்
தொனிக்கும்புயலிடிக்கும்புலிதொலைக்குங்கடையனற்குந்
தனிக்குந்தனிவழிக்கும்பிணிதனக்குந்தளரீரே. (௮௭)

தளவத்திருநகைபங்கினர்தக்கோர்பணிசொக்கர்
துளவைப்பொதியிருசேவடிதுதியாரருள்பதியார்
களவைப்புரிநயனத்தியர்கலவித்தொழில்பொருளின்
அளவைக்களவெனவிற்பவாழகைப்புகழ்வாரே. (௮௮)

புசமுந்தமிழ்மதுசேர்பொலன்சேவடிபணியத்
திகழுங்கடல்வையந்தொழுதெய்வந்தனைநிகர்வார்
நிகழுங்குலமிலராயினுநிலேகோடினரெனினும்
இகழுந்தொழிலினராயினுமெவராயினுமவரே. (௮௯)

ஏகத்திருவுருவத்தினனெங்கோனுமைபங்கன்
பாகத்தமிழ்பகரும்பசுபதிமேவியகோயில்
பூசக்குலமேகத்திரள்பொரவிண்டபசுதேன்
மாகப்பெருந்திபொல்வருமதுரைத்திருநகரே. (௯௦)

வேறு.

நகைகொண்டதுட்டர்புரமன்றுசுட்டடனேசர்நாதமுடியோர்
பகைகொண்டசித்தசனைவென்றசொக்கர்பவளம்பழத்தசடையார்
முகைகொண்டவட்டமுலையங்கயந்தண்முத்தானகேள்வரொருநால்
வகைகொண்டிருக்குமறைம்பர்பெற்றிவறியேனையாளுநெறியே. ()

நெறியின்றடங்கிலையானஞானநேயத்தழுந்தவருளார்
அறிவென்றறித்தமதுசேர்தம்மையாராயவல்லருளரோ
பொறியெங்குமுதுபுலனுங்கடந்துபுலியுங்கடந்துபுலிமேற்
குறியுங்கடந்துகுணமுங்கடந்துகுறியாதுவின்றகுறியே. (௯௨)

ஏழைக்குகந்தபாகத்துண்பரிளநீர்சுமந்தகுலேகுழ்
தாழைப்பொதும்பர்மதுரைக்குளாடுசரணாவித்தநனைவார்
பேழைத்தனங்கண்மூடித்திறந்துபெருமைத்தனங்கள்சிறிதாம்
வாழைக்குறங்கின்மாமைக்கருங்கண்மடவார்தமாயயிலரே. (௯௩)

(௮௮) தளவம்-மூல்லை, களவு-வஞ்சம், பொருளின் அளவைக்
களவெனவிற்பவரென்றது-வாங்கும்பொருளளவுக்குத் தகுந்தகலம்
காட்டுவோராதலின். (௮௯) நிலகோடினர்-அசத்தியவாதிகள்.

(௯௦) ஏகத்திருவுருவம் என்றது - விராட்டுருவத்தை தமிழ்பக
ரும்பசுபதி என்றது-தமிழ்மொழியைத் தந்த சிவபெருமானே. பூசம்-
சமூகமாய், மாகம்-ஆகாயம். (௯௧) துட்டர்புரம் என்றது - திரிபுராதிக
ளை. நாதம்-நாதத்தத்துவம். சித்தசன்-மன்மதன் ; சித்தத்திற் றேன்
றுவோனென்பதுபொருள். பெற்றி - தன்மை. (௯௨) ஞானநேய
ம் என்றது - காட்சிப்பொருள், கரணம்பொருள்களை.

(௯௩) தாழைப்பொதும்பர் - தென்னஞ்சோலை. பேழைதனங்
கள் - பெருமைதங்கிய அழகிய முலைகள், மாழை-அழகு.

மாயாவிகாரிபூபாரமானமாபாலிமூடன்வறிஞோர்க்
கோதலோபிலோயாளனவெளியேனுமய்வதுளதோ
பாயாடைமூடுசமணக்குறும்பர்பகைவாதுவென்றேனிவாய்ச்
சேயானவர்க்கொர்தாயயளித்ததிருவாலவாயிலாசே. (௧௪)

திருவாலவாய் திருநீலகண்டர் திருவாதவூரின் முனிவர்
குருவாகிவந்தசிவஞானபோதர் குடியாகிவாமுமடியார்
உருவானமாயவடிவோடு கூடியுடைபாய்சுழிப்பமுடைபாய்
கருவாசலாடுவருவார்களல்லர்காணுதுபாவகதியே. (௧௫)

கதியேதுமின்றியுனைவந்தடைந்தகடன் ஞாலம் துபிறரை
மதியேனைமூடுமிருளைத் தூக்கில்வசமாய்மறித்துவருமோ
துதியேதுமின்றிநீறிப்பிரித்ததொய்யிற்குழம்பதலவோ
நதியேடுதீர்த்தபுகழ்மேவுகூடனகர்வாமுஞானமுதலே. (௧௬)

முதலைக்கொடுங்குகிறுமினிகர்ப்பமுடியக்கிடந்துண்டியேன் [நாள்
விதலைக்கிடங்கொள் பிணியாலொடுங்கு மெலிவைத்தவிர்ப்பதெது
மதலைப்பசும்பொன்மலர்வேணிநம்பர்மார்பிற்கரும்புவளர்பூங்
குதலைக்கரும்பினிடமேவிரின்ருகூடற்பதிக்குளமுதே. (௧௭)

தேடித்திரிந்துமகிலாகமங்கள்சித்தித்துமன்புதியிரா
தாடித்திரிந்துமாடாதபாவையசையாதிருக்குமணிரா
நீடித்திரிந்தநிலைபெற்றிருநதுநினைபோதிலன்றிமறைதால்
பாடித்திரிந்துண்மதுரேசர்தாள்கள்பதியக்கிடப்பதரிதே. (௧௮)

அரியாசனத்தினடுவேகயற்கணருள்சேர் துரைப்பெண்ணுருபாற்
பிரியாதிருக்குமதுரேசர்ரித்தர்பிறைவேணிமுத்தர்புகழைப்
புரியாதிருக்கினுபர்சீவன்முத்திபுரமேவுதற்கெளரியதோ
முரியாதகற்பதருவானிடத்தர்முனிவோர்முதற்பிறருமே. (௧௯)

பிறவாததெய்வமிறவாதவாழ்வுபேரின்பவென்னமுனிவோர்
துறவாதஞானமுமைமாதபாகர்சொக்கேசர்முக்கண்முதல்வர்
நறவார்கடம்பவனநாதர்நீதிஞாலம்புகக்குமதனான்
மறவாதுதிங்கண்மும்மாரிடெய்யமல்கின்றமேகம்வருமே. (௨௦)

மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முற்றுப்பெற்றது.

(௧௪) சேய்-ஆளுடையபிள்ளையார். (௧௫) முனிவர்-வாதவூரடிகள். முடை-நாற்றம். (௧௬) தொய்யிற்குழம்பு-கலைவசனாந்து.

(௧௭) விதலை-துன்பம். மதலை-கொன்றை. மார்பிற்கரும்புவளர்பூங்குதலைக் கரும்பு-மண்மதனுக்குரிய கரும்புவில் வடிவைச்சந்தனக்குழம்பாற்றீட்டிய அழகிய மதலைசொல்லையுடைய உமாதேவியார்.

(௧௯) அரியாசனம் - சிங்காதனம். கற்பதருவானிடத்தர் என்றது - இத்திரன்முதலிய தேவர்களே.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருவாலவாய் தீதேவாரம்.

பண் - புறநீர் மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையர்க்கரசிவன்வர்கோன்பாவவரிவளைக்கைமடமானி
பவகயச்செல்லிபாண்டிமாதேவிபணிசெய்துநாடொறும்பாவப்
பொங்குமலருவன்பூதநாயகனல்வேதமும்பொருள்களுமருளி
யவகயற்கண்ணிதன்னொடுமமர்ந்தவாலவாயாவதுமிதுவே. (க)

வெற்றவேயடியாரடிமிசைவீழும்விருப்பினன்வெள்ளைநீறணியுங்
கொற்றவன் நனக்கும்த் திரியாயகுலச்சிறைகுலாவிரின்றேத்து
மொற்றைவெள்விடையனும்பார்தலைவனுலகினிலியற்கையையொ
டற்றவர்க்கற்றசிவனுறைகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. [ழித்திட

செத்துவர்வாயாள்சேலனகண்ணாள்சிவன் திருநீற்றினைவளர்க்கும்
பந்தனைவிரலான்பாண்டிமாதேவிபணிசெடப்பாரிடைநிலவுஞ்
சந்தமார்தரளம்பாம்புநீர்மத்தந்தண்ணெருக்கம்மலர்வன்னி
யந்திவான்மதுசேர்சடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (ங)

கணங்களாயவரினுத்தமியராய்வரினுமடியவர் தவகலைக்கண்டாற்
குணங்கொடுபணியுங்குலசசிறைகுலாவுங்கோபுரஞ்சூழ்மணிக்கோயி
மணங்கமழ்கொன்றைவாளராமதியம்வன்னிவண்கூவிளமலை [ன்
யணங்குவீற்றிருந்தசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (ச)

செய்யதாமரைமேலன்னமேயனையசேயிழைதிருதுதற்செல்வி
பையராவல்குற்பாண்டிமாதேவிநாடொறும்பணித்தினிதேத்த
வெய்யவேற்றூலம்பாசமங்குசுமான்விரிகதிர்மழவுடன்றரித்த
வையனொருமையோடின்புதுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (ஞ)

நலமிலராகலைமதுண்டாகநாடவர்காடறிகின்ற
குலமிலராகக்குலமதுண்டாகத்தவம்பணிகுலச்சிறைபாவுங்
கலைமலிகரத்தன்மூவிலைவேவன்கரியுரிமூடியகண்ட
னலைமலிபுனல்கேர்சடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (ஊ)

முத்தின்முழுவடமுஞ்சந்தனக்குழம்புநீறுத்தன்மார்பினின்முயங்கப்
பத்திபார்கின்றபாண்டிமாதேவிபாங்கொடுபணிசெடநின்ற

சுத்தமார்பளிங்கின்பெருமலையுடனேசார்மாகதமடுத்தாற்போ
சுத்தஞ்ஞமையோடின்புதுகின்றவாலவாய்வதுமிதுவே. (6)

நீர்வண்ங்கியல்பாமஞ்செழுத்தோதிநல்லாய்நல்லியல்பாருங்
கோவணம்பூதிசாதனங்கண்டாற்றெழுதெழுதலச்சிறைபோற்ற
வேவணங்கியல்பாமிராவணன்றிண்டோளிருபதுநெரிதாளுன்றி
யாவணங்கொண்டசடைமுடியண்ணலாலவாய்வதுமிதுவே. (7)

மண்ணெல்லாநிகழ்மன்னனாய்மன்னுமணிமுடிச்சோழன்றன்மகளாம்
பண்ணினேர்மொழியான்பாண்டிமாதேவிபாங்கினுற்பணிசெய்துபா
விண்ணுளாரிருவர்கீழொடுமேலுமனப்பரிதாம்வகைகின்ற [வ
வண்ணலாருமையோடின்புதுகின்றவாலவாய்வதுமிதுவே. (8)

தொண்டராயுள்ளார் திசைதிசைதோறுத் தொழுதுதன் குண
ததினைக் குலாவக், கண்டொடோறு மின்புதுகின்றகுலச்சிறைகருதி
நின் தேத்தக், குண்டராயுள்ளார் சாக்கியாதங்கள் குறியின்கணெறி
யிடைவாரா, வண்டராயகன்றா னமர்த்துவிற்றிருந்தவாலவாய்வது
மிதுவே. (9)

பன்னலம்புணரும்பாண்டிமாதேவிகுலச்சிறையெனுமிவர்பணியு
மநல்லம்பெறுசோலவாய்சன்றிருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கன்னலம்பெரியகாழியுண்ணா னசம்பந்தன்செத்தமிழிவைகொண்
டன்னலம்பாடவல்லவரிமையோரோத்தவீற்றிருப்பவரினிதே. (10)

திருசசிற்றம்பலம்.

திருவிருக்குக்குறள்.

பண் - குறிஞ்சி.

திருசசிற்றம்பலம்.

நீலமாமிடற் சூலவாயிலான் பாலதாயினர் ஞாலமான்வரே.	(1)	ஆத்தமில்புக தெந்தையாலவாய பந்தியார்கழல் சிந்தைசெய்ம்மினே.	(2)
ஞாலமேழுமா மாலவாயிலார் சீலமேசொலீர் காலன்வீடவே.	(3)	ஆடலேற்றினான் கூடலாலவாய் பாடியேமன நாடிவாழ்மினே.	(4)
ஆலநீழலா சாலவாயிலார் காலகாலனார் பாலதாயினே.	(5)	ஆண்ணலாலவாய் கண்ணினுன்றனை யெண்ணியேதொழுத் திண்ணமின்பமே.	(6)

அம்பொனாலவாய்	அருவனாலவாய்	
நம்பனாகழல்	மருவினன்றனை	
கம்பிவாழ்பவர்	யிருவரோத்தரின்	
துன்பம்வீடுமே.	அருவமோங்குமே.	(க)

அரக்கனார்வலி	ஆரநாகமாந்	
நெருக்கனாலவா	சீரனாலவாய்த்	
யுரைக்குமுள்ளத்தார்க்	தோமண்ணென்ற	
கிரக்கமுண்மையே.	வீரனென்பரே.	(க)

அடிகளாலவாய்ப் - படிக்கொன்சம்பத்தன்

முடிவிலின்றமிழ் - * செடிகணக்குமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப ண் - கௌ சீ த மீ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனே திருவாலவாய்மேவிய
வையனையஞ்சலென்றான்செய்யெனைப்
பெய்யாராமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பையவேசென்றுபாண்டியற்காகவே. (க)

சித்தனே திருவாலவாய்மேவிய
வத்தனையஞ்சலென்றான்செய்யெனை
யெத்தாராமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பத்திமன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (உ)

தக்கன்வேள்விதகர்த்தருளாலவாய்ச்
சொக்கனையஞ்சலென்றான்செய்யெனை
யெக்காராமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பக்கமேசென்றுபாண்டியற்காகவே. (கஉ)

சிட்டனே திருவாலவாய்மேவிய
வட்டமூர்த்தியனையஞ்சலென்றான்
குட்டாராமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பட்டிமன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (க)

கண்ணலார்புரமூன்றெரியாலவா
யண்ணலையஞ்சலென்றான்செய்யெனை
யெண்ணிலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்ணியற்றமிழ்ப்பாண்டியற்காகவே. (கூ)

தஞ்சமென்றுன்சரண்புகுந்தேனையு
மஞ்சலென்றனாலவாயண்ணலே

செடிகள் - பழிபாவங்கள்.

வஞ்சஞ்செய்தமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பஞ்சவன் றென்னன் பாண்டியற்காகவே.

(3)

செங்கண்வென்விடையாய்திருவாலவா
யங்களுவஞ்சலென்றருள்செய்யெனைக்
கவருலாமண்கையரிடுங்கனல்
பங்கமிறென்னன் பாண்டியற்காகவே.

(4)

தூர்த்தன்வீரந்தோலைத்தருளாலவா
யாத்நேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யேதனிலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பார்த்திபன்றென்னன் பாண்டியற்காகவே.

(5)

தாவினனயன்றானறியாவகை
மேவினாய்திருவாலவாயாயநு
டுவிலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பாவினன்றென்னன் பாண்டியற்காகவே.

(6)

எண்டிசைக்கெழிலாலவாய்மேவிய
வண்டனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைக்
குண்டராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்டிமன்றென்னன் பாண்டியற்காகவே.

(7)

அப்பனாலவாயாதியருளினால்
வெப்பந்தென்னவன்மேலுறமேதினிக்
கொப்பனானசம்பந்தனுரைபத்துஞ்
செப்பவல்லவர்தீதிலாச்செல்வரே.

(8)

திருச்சித்தம்பலம்.

பண் - தேளசிகம்.

திருச்சித்தம்பலம்.

காட்டுமாவதுரித்துளிபோர்த்துட
னாட்டமூன் துடையாயுரைசெய்வனான்
வேட்டுவேள்விசெய்யாவமண்கையரை
யோட்டிவாதுசெயத்திருவுன்னமே.

(9)

மத்தயானையினீருரிமூடிய
வத்தனையணியாலவாயாய்ப்பணி
பொய்த்தவன்றவவேடத்தராஞ்சமன்
சித்தரையழிக்கத்திருவுன்னமே.

(10)

மண்ணகத்திலும்வானிலுமெங்குமாந்
திண்ணகத்திருவாலவாயாயருள்
பெண்ணகத்தெழிற்சாக்கியப்பேயமண்
டெண்ணர்கற்பழிக்கத்திருவுன்னமே.

(11)

ஒதியோத்தறியாவமணாதரை
வாதிவ்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே
யாதியேதிருவாலவாயண்ணலே
நீதியாகநினைந்தருள்செய்திடே. (ச)

வையமார்புகழாயடியார்தொழுந்
செய்கையார் திருவாலவாய்செப்பாய்
கையிலுண்டுமலுமமண்கையரைப்
பையவா துசெயத்திருவுள்ளமே. (ரு)

நாறுசேர்வயற்றண்டலைமிண்டிய
தேறலார் திருவாலவாய்செப்பாய்
வீறிலாத்வமோட்டமணவேடரைச
சீறிவா துசெயத்திருவுள்ளமே. (சு)

பண்டிடத்தவத்தார்பயில்வாற்றொழுந்
தொண்டருக்கெளியாத்திருவாலவா
யண்டனையமண்கையரைவா தினிற்
செண்டடித்துளறத்திருவுள்ளமே. (எ)

அரக்கன்றூன்கிரியேற்றவன்றன்முடிச்
செருக்கினேத்தவீர்த்தாய்திருவாலவாய்ப்
பரக்குமாண்புடையாமண்பாவரைக்
காக்கவா துசெயத்திருவுள்ளமே. (அ)

மாலுநான்முகனும்தறியாநெறி
யாலவாயுறையுமண்ணலேபணி
மேலவீடுணராவெற்றநாயரைச
சாலவா துசெயத்திருவுள்ளமே. (ஊ)

சழிக்கரைப்படுமீன்கவர்வாரம
ணழிப்பரையழிக்கத்திருவுள்ளமே
தெழிக்கும்பூம்புனல்கூழ்திருவாலவாய்
மழுப்படையுடைமைத்தனெல்கிடே. (க0)

செந்தொழைமாலுந்திருவாலவாய்
மைத்தனெயென்றவல்லமணசறச்
சந்தமார்தமிழ்கேட்டமெய்ஞ்ஞானசம்
பந்தன்சொற்பகரும்பழிநீங்கவே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலடிமேல்வைப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதவேள்வியைரித்தனைசெய்துழ
லாதமில்லியமெனாடுதேரரை

வா தில்வென்றழிக்க திருவுள்ளமே

பா திமா துடனாயபரமனே

ஞாலரீன்புகழேமிகவேண்டுந்தென்

னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(3)

வைதிகத்தின்வழியொழுதவக்

கைதவமுடைக்காரமண்டோரை

யெய்திவா துசெயத்திருவுள்ளமே

மைதிகழ்தருமா மணிகண்டனே

ஞாலரீன்புகழேமிகவேண்டுந்தென்

னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(-)

மறைவழக்கமிலாதமாபாவிகள்

பறிதலைககையர்பாயுடுப்பார்களை

முறியவா துசெயத்திருவுள்ளமே

மறியுலாககையின்மாமழுவாளனே

ஞாலரீன்புகழேமிகவேண்டுந்தென்

னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(5)

அறுத்தவங்கமாறாயின நீர்மையைக்

கறுத்தவாழமண்கையாகடம்மொடுஞ்

செறுத்தவா துசெயத்திருவுள்ளமே

முறித்தவாண்மதிக்கண்ணிமுதல்வனே

ஞாலரீன்புகழேமிகவேண்டுந்தென்

னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(7)

அந்தணைர்புரியுமருமறை

சிந்தைசெயயாவருகா திறங்களைச்

சிந்தவா துசெயத்திருவுள்ளமே

வெந்தநீர்தணியுமவிகிர் தனே

ஞாலரீன்புகழேமிகவேண்டுந்தென்

னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(9)

வேட்டுவேள்விசெயும்பொருளை விளி

மூட்டுசிதைமுருட்டமண்குண்டரை

கோட்டிவா துசெயத்திருவுள்ளமே

காட்டிலானையுரித்தவெங்கள்வனே

ஞாலரீன்புகழேமிகவேண்டுந்தென்

னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(11)

அழலதோம்புமருமறையோர் திறம்

விழலதென்னுமருகர் திறத்திறங்

கழலவா துசெயத்திருவுள்ளமே

தழலிலங்கு திருவுருசைவனே

ஞாலரீன்புகழேமிகவேண்டுந்தென்

னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(13)

நீற்றுமேனியராயினர்மேலுற்ற
காற்றுக்கொள்ளவுரில்லாவமணரைத்
தேற்றிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
யாற்றவாளர்க்கர்க்குமருளினாய்
ஞாலரின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(அ)

நீலமேனியமணர்திறத்தூரின்
சீலம்வாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மாலுநான்முகனுங்காண்பரியதோர்
கோலமேனியதாகியருன்றமே
ஞாலரின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(ஆ)

உன்றுமூப்புரஞ்செற்றவழகரின்
யுன்றுபொற்கழல்பேணுவருகரைத்
தென்றவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
கன்றுசாக்கியர்காணுத்தலைவனே
ஞாலரின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(இ)

கூடலாலவாய்க்கோணைவிடைகொண்டு
வாடன்மேனியமணரைவாட்டிட
மாடக்காழிசசம்பந்தன்மதித்தவிப்
பாடல்வல்லவர்பாக்கியவாளரே.

(ஈ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிகுமாரபெருந்தேவிகேள்
பாணல்வாயொருபாலனீங்குவனென்றுநீபரிவெய்திடே
லானைமாமலையாதியாயவிடங்களிற்பலவல்லல்சே
நீனர்கட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயானிறகவே.

(அ)

ஆகமத்தொடும்நீரங்கனமைந்தசங்கதபங்கமாப்
பாகத்தொடிநைந்துரைத்தசனங்கன்வெட்டுறுபக்கமா
மாகதக்கரிபோற்றிரிந்துபுரிந்துநின்னுணுமாசுசே
ராகதர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயானிறகவே.

(ஆ)

அத்தருபொருளுண்டுமில்லையுமென்றுநின்றவர்க்கச்சமா
வொத்தொவ்வாமைமொழிநதுவாதுவிழிந்தெழுந்தகலிப்பெயர்ச
சத்திரத்தின்மடிந்தொடிநதுசனங்கன்வெட்டுறுநக்கமே
சித்திரர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயானிறகவே.

(இ)

சுதுசேனனுயிர் துசேனனுத்தருமசேனனுங்கருமைசேர்
சுதுசேனனுங்கனகசேனனுமுதலதாகியபெயர்கொளா
மத்திபோற்றிரிந்தாரியத்தொடுசெந்தமிழ்ப்பயனறிகிலா
வந்தகர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயாரனிற்கவே. (சு)

சுட்டிணர்கிளியின்விருத்தமுரைத்ததோரோலியின்றொழிற்
பாட்டுமெய்சொலிப்பக்கமேசெலுமெக்கர்தங்களைப்பல்லறங்
காட்டியேவருமாடெலாங்கவர்கையரைக்கசிவொன்றிலாச
சேட்டைகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயாரை கவே. (டு)

கனகநத்தியும்புட்பநத்தியும்பவணநத்தியுங்குமணா
சனகநத்தியுங்குனகநத்தியுத்திவணநத்தியுமொழிகொளா
வணகநத்தியர்துவொழிந்தவமேதவம்புரிவோமெலுஞ்
சினகருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயாரனிற்கவே. (சு)

பத்தணம்மவைவொன்றிலம்பரிவொன்றிலம்மெனவாசக
மத்தணம்பலபேசிமாசநுசுமையின்றியநாயமே
யத்தணம்மருகந் துபுத்தணம்மதுசித்தணச
சித்தணர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயாரனிற்கவே. (எ)

மேலெனக்கெதிரில்லெயென்றவர்க்கொர்மிகைசெற்றதீப்
போலியைப்பணியக்கிலாதொருபொய்த்தவங்கொடுகுண்
பீல்கைக்கொடுபாயிடுக்கிடுக்கியேபிறர்பின்செலுஞ்
சலிகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயாரனிற்கவே. (அ)

பூமகற்குமரிக்குமோர்வருபுண்ணியன்னடிபோற்றிலார்
சாமவத்தையினார்க்குபோற்றலையைப்பறித்தொருபொய்த்தவம்
வேமவத்தைசெலுத்திமெய்ப்பொடியட்டிவாய்சசதிக்குநே
ராமவர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயாரனிற்கவே. (க)

தங்களுக்குமசசாக்கியர்க்குத்தரிப்பொணாதற்சேவடி
யெவகணுபகனெத்தொழிந்திடுக்கேமடுத்தொருபொய்த்து
பொங்குநூல்வழியன்றியேபுலவோர்களைப்பழிக்கும்பொ
வங்கதர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயாரனிற்கவே.

எக்கராமண்கையருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாய்ச்
சொக்கனென்னுளிருக்கவேதுனங்கும்முடித்தென்னன்முனை.
தக்கசீர்ப்புகலிக்குமன்றமிழ்நாதன்ஞானசம்பந்தன்வா
யொக்கவேயுரைசெய்தபத்துமுரைப்பவர்க்கிடரில்லையே. (கச)
திருசசிற்றம்பலம்.

திருநீற்றுப்பதிகம்.

பண் - காத்தாரம்.

திருசசிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறு துதிக்கப்படுவதுநீறு

தத்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதூற்று
செந்துவர்வாயுமைபவகன்றிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (ச)

வேதத்திலுள்ளதூற்று வெந்துயர்தீர்ப்பதூற்று
போதத்தருவதுநீறு புண்மைதவிர்ப்பதூற்று
வோதத்தருவதுநீறு வுண்மையிலுள்ளதூற்று
சீதப்புனல்வயக்குழந்ததிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (உ)

முத்திரநு நீறு முனிவாணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறு தக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திரநுவதுநீறு பாவவினியதுநீறு
சித்திரநுவதுநீறு திருவாலவாயான்றிருநீறே. (ங)

காணவினியதுநீறு சவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறு மதியைத்தருவதுநீறு
சேணத்தருவதுநீறு திருவாலவாயான்றிருநீறே. (ச)

பூசவினியதுநீறு புண்ணியமாவதுநீறு
வீனியதுநீறு பெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லா
ர்கொடுப்பதுநீறு வந்தமதாவதுநீறு
புகழ்வதுநீறு திரு வாலவாயான்றிருநீறே. (ரு)

அருத்தமதாவதுநீறு வவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தத்தணிப்பதுநீறு வானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறு புண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைக்குழந்த திருவாலவாயான்றிருநீறே. (சு)

எயிலதுவட்டதுநீறு விருழைக்குழுன்னதுநீறு
பயிலப்படுவதுநீறு பாக்கியமகவதுநீறு
புத்தடுப்பதுநீறு சுத்தமதாவதுநீறு
பரப்பொலிதருகுலத் தாலவாயான்றிருநீறே. (ஊ)

காணன்மேலதுநீறு வெண்ணத்தருவதுநீறு
கூணமாவதுநீறு பாவமுறுப்பதுநீறு
தாவணமாவதுநீறு தத்துவமாவதுநீறு
வாவணக்குந்திருமேனி யாலவாயான்றிருநீறே. (அ)

மாலொடயனறியாத வண்ணமுழுள்ளதுநீறு
மேலுறையேவர்கடங்கண் மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
வேலவுடம்பிடர்தீர்க்கு மின்பத்தருவதுநீறு
வலமதுண்டமிடற்றெம் மாலவாயான்றிருநீறே. (க)

குண்டிகைக்கையர்க்கோடு சாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப்பிப்பதுநீறு கருதவினியதுநீறு
வெண்டிகைப்பட்டபொருளா ரோத்துந்தகையதுநீறு
வூண்டத்தவர்பணிந்தேத்து மாலவாயான்றிருநீறே. (சு)

ஆற்றலடல்விடையேறு மாலவாயான் றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவும் பூசான் ஞானசம்பந்தன்
நேற்றித்தென்னனுடலுற்ற தீப்பிணியாயின தீரச
சாற்றியபாடல்கள் பத்தும் வல்லவார்நல்லவர்தாமே.

(கக)

திருசசிற்றம்பலம்.

தீநுப்பாகரம்-பண்-கொளிகம்.

திருசசிற்றம்பலம்.

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்
வீழ்கதண்புனல்வேதனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெல்லாமாளுமே
சூழ்கவைவகமுத்துயர்நீர்கவே.

(க)

ஆரியகாட்சியராய்த்தமதங்கைசேர்
எரியரேறுகத்தேறுவர்கண்டமுங்
கரியர்காடுறைவாழ்க்கையராயினும்
பெரியராறறிவாரவர்பெற்றியே.

(க)

வெந்தசாம்பல்விரையெனப்பூசியே
தந்தையாரோடுதாயிலார்தம்மையே
சிந்தியாவெழுவார்வினை தீர்ப்பரால்
எந்தையாரவரெவ்வகையார்கொலோ.

(ங)

ஆட்பாலவர்க்கருளும்வண்ணமுமா திமாண்புங்
கேட்பான் புகிலுளவில்லைகிளக்கவேண்டா
கோட்பாலன வும்வினையுங்குறுகாமையெந்தை
தாட்பால்வணங்கித்தலைநின்றவைகேட்கதக்கார்.

(ச)

ஏதுக்களாலுமெடுத்தமொழியாலுமிக்குச
சோதிக்கவேண்டாசுடர்விட்டுளனெங்கள்சோதி
மாதுக்கள்குலுறுவீர்மனம்பற்றிவாழ்மின்
சாதுக்கண்மிக்நீரிறைவேவந்துசார்மின்களே.

(ரு)

ஆடுமெனவுமருங்குடற்றமுதைத்துவேதம்
பாடும்மெனவுமபுகழல்லதுபாவநீங்கக்
கேடும்பிறப்பும்மறுக்கும்மெனக்கேட்டோகில்
காடுநிறத்தார்க்கருளல்லனாட்டலாமே.

(சு)

கடிசேர்த்தபோதுமலானகைக்கொண்டுல்ல
படிசேர்த்தபால்கொண்டங்காட்டிடத்தாநைபண்டு
முடிசேர்த்தகாலையறவெட்டிடமுக்கண்மூர்த்தி
அடிசேர்த்தவண்ணமறிநதார்சொலக்கேட்டமன்றே.

(ஏ)

வேதம்முதல்வன்முதலாகவிளங்கிவையம்
எதம்படாமேயுலகத்தவநோத்தல்செய்யப்

பூதம்முதல்வன்முதலேமுதலாப்பொலிந்த
சூதன் ஓலிமாலையென்றேகலிக்கோவைசொல்லே. (அ)

பாராழிவட்டம்பகையானலிந்தாட்டவாடிப்
பேராழியான திடர்கண்டருள்செய்தல்பேணி
நீராழிவிட்டேறிடுஞ்சிடங்கொண்டவற்குப்
பேராழியீந்தபுகழும்புகழுற்றதன்றே. (க)

மாலாயவனுமறைவல்லநான்முகனும்
பாலாயதேவர்பகரில்லமுதூட்டல்பேணிக்
காலாயமுந்நீர்க்கடைநதார்க்கரிதாவெழுந்த
ஆலாலமுண்டங்கமார்க்கருள்செய்ததாமே. (க௦)

அற்றன் றியத்தண்மதுரைத்தொகையாக்கினுனும்
தெற்றென்றுசெய்வந்தெளிமார்க்கரைக்கோலெதண்ணீர்
பற்றின றிப்பாங்கெதிர்விரவும்பண்புநோக்கிற்
பெற்றொன்றுயர்த்தபெருமான்பெருமானுமன்றே. (க௧)

வல்லார்கள்சேர்புகழினூனசம்பந்தனல்ல
எல்லார்களும்பரவுமீசனையேத்துபாடல்
பல்லார்களும்திப்பப்பாசுரஞ்சொன்னபத்தும்
வல்லார்களவானோருலகாளவும்வல்லான்தே. (க௨)

திருசசிற்றம்பலம்.

தீரவிராகம் - பண் - கோசகம்.

திருசசிற்றம்பலம்.

வீடலாலவாயிலாய்விழுமியார்கணின்கழற்
பரடலாலவாயிலாய்பரவந்நற்பண்பனே
காடலாலவாயிலாயகபாலிநீள்கடிம்மதிற்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே. (க)

பட்டிசைந்தவல்குலான் பாவையாளோர்பாகமா
வொட்டிசைந்ததன்றியும்முச்சியாளோருத்தியாக்
கொட்டிசைந்தவாடலாய்கூடலாலவாயிலா
மெட்டிசைந்தமூர்த்தியாயிருந்தவாறிதென்னையே. (௨)

குற்றநீகுணங்கணிகூடலாலவாயிலாய்
சுற்றநீபிரானுநீதோடர்த் திலங்குசோதிநீ
சுற்றநூற்கருத்துநீயருத்தமின்பமென்றிவை
முற்றுநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முகம்மனே. (௩)

முதிருநீர்ச்சடைமுடிமுதல்வனீழுவங்கழ
லதிரவீசியாடுவாயழகனீயுயங்கனீ

மதுரனீமனாநீமதுரையாலவாயிலாய்
சதுரனீசதுமுகன்கபாலமேத்துசம்புவே. (௪)

கோலமாயநீண்கதிருக்கடலாலவாயிலாய்
பாலனாய்தொண்டுசெய்துபண்டுமின்றுமுன்னையே
நீலமாயகண்டனேகின்னையன்றித்தலுஞ்
சீலமாயசிந்தையிற்றேர்வதிஸ்ஸேதவரே. (௫)

பொன்றயங்கிலங்கொளில்லங்குளிர்ந்தபுன்சடை
பின்றயங்கவாடுவாய்பிஞ்ஞகாபிறப்பிலீ
கொன்றையம்முடியினுங்கடலாலவாயிலாய்
நின்றயங்கியாடலேநினைப்பதேநியமமே. (௬)

ஆதியந்தமாயினாயலவாயிலண்ணலே
சோதியந்தமாயினுச்சோதியுள்ளோர்சோதியாய்
கீதம்வந்தவாய்மையாற்கினீர்தருக்கினூர்க்கலா
லோதிவந்தவாய்கையாலுணர்ந்துரைக்கலாகுமே. (௭)

கறையிலங்குகண்டனேகருத்திலாக்கருங்கடற்
றுறையிலங்குகமன்னனைத்தோளடரவூன்றினாய்
மறையிலங்குபாடலாய்மதுரையாலவாயிலாய்
நிறையிலங்குஞ்சினுனினைப்பதேநியமமே. (௮)

தாவணவ்விடையினுய்தலைமயர்ககாடொறுந்
கோவணவ்வுடையினுங்கடலாலவாயிலாய்
திவணம்மலர்மிசைத்திசைமுகனூமா லுநின்
றாவணமளக்கிலார்துளக்கமெய்துவார்களே. (௯)

தேற்றமில்லினைத்தொழிற்றோருஞ்சமணரும்
போற்றிசைத்துநின்கழற்புகழ்துபுண்ணியங்கொளார்
கூற்றுதைத்ததாளினுங்கடலாலவாயிலாய்
நாற்றிசைக்குழாந்ததியாகிநின்றதென்னென்மையே. (௧௦)

போயநீர்வளங்கொளும்பொருபுணற்புகலியான்
பாயகேள்வினானசம்பந்தனல்லபண்பினா
லாயசொல்லின்மாலெகொண்டாலவாயிலண்ணலேத்
தியதீரவெண்ணுவார்கள்சிந்தையாவந்தேவரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவியமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலநீரலுகத்திருக்கையேயானபாடலுகத்திருக்கையே
பாலினேன்மொழியாளொருபங்கனேபாதமோதலர்சேர்புரபங்கனே
கோலநீறணிமேதகுபூதனேகோதிலார்மணமேவியபூதனே
பாலஞ்சமுதுண்டகனத்தனையாலவாயுகறையண்டர்களத்தனே. (௧)

பாதியாயுடன் கொண்டதுமாலையே பாம்புதார்மலர்க் கொண்
றென்மாலையே, கோதினீறது பூசிடமாகனே கொண்டநற்கையின்
மானிடமாகனே, நாதனாடொரு மாடுவதானையே நாடியன் றுரிசெய்
ததுமானையே, வேதநூல்பயில் கின்றதுவாயிலே விகிர் தனூர் திருவா
லவல்வாயிலே. (உ)

காடுநீடதுறப்பலகத்தனேகாதலானினை வார்தமகத்தனே
பாடுபெயொடுபூதமகிக்கவேபல்பிணத்தசைநாடியகிக்கவே
நீடுமாநடமாடவிருப்பனேநின்னடித்தொழநாளுமிருப்பனே
யாடனீள்சடைமேவியவப்பனேயாலவாயினின்மேவியவப்பனே. (ஓ)

பண்டயன்றலை யொன்றமுறுத்தியே பாதமோதினர் பாவமுறு
த்தியே, துண்டவெண்பிறை சென்னியிருத்தியே தூயவெள்ளொரு
தேறியிருத்தியே, கண்டுகாமனை வேவவழித்தியே காதலில்லவார்தம்
மை*விழித்தியே, யண்டநாயக நேமிருகண்டனே யாலவாயினின்
மேவியகண்டனே. (ச)

சென்றுதாதை யுருத்தனன்பாலையே சீறியன்பு செருத்தனன்
பாலையே, வென்றிசேர்மழக் கொண்டமுன்காலையே வீடவெட்டிட
க்கண்டமுன்காலையே, நின்றமாணியை யோடினகங்கையா னிலவம
ல்கியுதித்தன கங்கையா, லன்றுநின்னூரு வாகத்தடவியே யாலவா
யானாகத்தடவியே. (ஞ)

நக்கமேகுவர் நாடுமோருருமே நாதன்மேனியின் மாசுணமுரு
மே, தக்கபூமனைச்சுற்றக் கருளொடே தாரமுய்த்ததுபாணக் கரு
ளொடே, மிக்கதென்னவன் றேவிக்கணியையே மெல்லநல்கியதொ
ண்டர்க்கணியையே, யக்கிராமுதுண்கலனோடுமே யாலவாயா னூரு
மையோடுமே. (க)

வெய்யவன்பல் லுருத்ததுகுட்டியே வெங்கண் மாசுணங்கைய
துகுட்டியே, யையனையன லாடியமெய்யனே யன்பினானினை வார்க்
கருண்மெய்யனே, வையமுய்யுவன் றுண்டதுகாளமே வள்ளல்கை
யது மேவுகங்காளமே, யையமேற்ப துரைப்பதுவீணையே யாலவா
யான் கையதுவீணையே. (க)

தோள்கள்பத்தொடு பத்துமயக்கியே தொக்கதேவர்செருக்கை
மயக்கியே, வாளாக்கனிலத்துக் களித்துமே வந்தமால்வரை கண்டு
களித்துமே, நீள்பொருப்பை யெடுத்தவுண்மத்தனே நின்விரற்றலை

* யிழித்தியே என்றும் பாடம்.

யான்மதமத்தனே, யானுமாதி முறித்ததுமெய்கொலோ வாலவாயா
ஐய்த்ததுமெய்கொலோ. (அ)

பங்கயத்துள நான்முகன்மாலொடே பாதநீண்முடி. நேடிடமா
லொடே, அங்கநற்றழ லின்னுருவாயுமே தூயபாடல் பயின்றதுவா
யுமே, செங்கயற்கணி னுரிடுபிசசையே சென்றுகொண்டுகறை செய்
வதுபிசசையே, பங்கியைத்திகழ் விப்பதிடக்கையே யாலவாயா ஓர
நீடக்கையே. (க)

தேரோடமணர்க்கு நல்காணையே தேவர்நாடொறுஞ் சேர்வது
காணையே, கோரமட்டது புண்டரிகத்தையேகொண்டநீன்கழல்புண்
டரிகத்தையே, நேரிலூர்கனழித்தநாகமே நீள்சடைத்திகழ் கின்றது
நாகமே, யாரமாக வுக்கத்ததுமென்பதே யாலவாயாநுரிடமென்பதே.

நனஞானிக டம்மொடுவிரகனே யேறுபல்பொருண் முத்தமிழ்
விரகனே, யானகாழியுண் ஞானசம்பந்தனே யாலவாயினின் மேய
சம்பந்தனே, யானவானவர் வாயினுளத்தனே யன்பரானவர் வாயி
னுளத்தனே, நானுரைத்தனே செத்தமிழ்பத்துமே வல்லவர்க்கிவை
நற்றமிழ் பத்துமே. (கக)

திருசசிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருநேரிசை.

வேதியாவேததோவிண்ணவாண்னாவென்றென்
றோதியேமலர்வோவியொருங்கிரின்கழல்சுள்காணப்
பாதிபொற்பெண்ணைவைத்தாய்படர்சடைமதியஞ்சூழி
மாதியேயாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (க)

கம்பனேநான்முகத்தூய்நாதனேஞானமூர்த்தி
யென்பொனையீசாவென்றென்றேத்திநானேசற்றென்றும்
பின்பினே திரிந்துராயென்பேர்த்திவிப்பிறவாவண்ண
மன்பனே யாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (உ)

ஒருமருந்தாகியுள்ளாயும்பரோடுலகுக்கெல்லாம்
பெருமருந்தாகின்றாய்பேரமுதின்கவையாடக
சுருமருந்தாகியுள்ளாயாளுவல்லவினேகடர்கு
மருமருந்தாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(௩)

செய்யநின்கமலபாதஞ்சேருமாதேவர்தேவே
மையணிகண்டததானேமான்மறிமழுவொன்றேதூஞ்
சைவனேசாலஞானங்கற்றறிவிலாதராயே
னையனையாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(௪)

வெண்டலைகையிலேந்திமிகவுழர்பலிகொண்டென்று
முண்டதுமில்லேசொல்லிலுண்டதுநஞ்சுதன்னைப
பண்டுனைவினையமாட்டாப்பளகனேனுள்மதார
வண்டனையாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(௫)

எஞ்சலில்புகலிதென்றென்றேத்திரானேசற்றென்றும்
வஞ்சகமொன்றுமன்றிமலரடிகாணும்வண்ண
நஞ்சினேமிடற்றில்வைத்தநற்பொருட்பதமேநாயேற்
கஞ்சலென்றாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(௬)

வழுவிலாதுன்னைவாழ்த்திவழிபடுதொண்டனேனுன்
செழுமலர்ப்பாதங்காணத்தெண்டிரைநஞ்சமுண்ட
குழகனேகோலவில்லீகூத்தனேமாத்தாயுள்ள
வழகனையாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(௭)

நறுமலர்நீருங்கொண்டுநாடொறுமேத்திவாழ்த்திச
செறிவனசித்தம்வைத்துத்திருவடிசேரும்வண்ண
மறிகடல்வண்ணன்பாகாமாமறையங்கமாறு
மறிவனையாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

(௮)

கலந்திகழ்வாயினூலாற்சரூகிபைப்பந்தர்செய்த
சிலந்தியையரசதாளவருளினயென்றுதிண்ணங்
கலத்துடன்வந்துநின்றாளுக்கருநிரைக்காண்பதாக
வலத்தனாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

பொடிக்கொடுக்கிவல்லலாக்குரம்பையிற்புத்தியொன்றிப்
பிடித்துநின்றாளுக்கென்றும்பித்தற்றிநானிருக்கமாட்டே
னெடுப்பனென்றிலங்கைக்கோன்வந்தெடுத்தலுமிருபதுதோ
ளடர்த்தனையாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாநாடகம்

திருச்சுற்றம்பலம்

முனைத்தானையெல்லாககுமுன்னேதோன்றி, முதிருஞ்சடை
வெண்முகிழ்வெண்டுகள, வளைத்தானைவல்லசராபுரங்கண்ட
மேயும, வரைசிலையாவாசுகுமாநாணுகோததுத், துளைத்தானைச்சு
ததாறுவளநீருத, தாமுத்தவெண்முறுவலுமையோடாடித், தி
தானைத்தென்கூடற நிருவாலவாபச, சிவனடியேசுர்திககப் பெ
னே. (க

விண்ணுலகின் மேலார்கண்மேலான் தன்னை. மேலாடுபுருன்
நினைபு அசைத்தானைப், பண்ணிலவுபைமபொழிவுகுழைந்ததானைப்
புதுப்பொன்னினிததானைப் பான்றிறுனை, யுண்ணிலவசடைக்க
கூடுககவகையாளாக, கரகதுமையோடு னுகியிருந்தானனைத், செ
ண்ணிலவுதென்கூடறநிருவாலவாயச, சிவனடியே சிந்திக்கப் பெ
ற்றனனே.

நீர்த் திரவீரீர்ச் சடைமேனி னறவிததானே, நிலமருவிநீரோடக
 னிதான நன்னைப், பாற்றிசீரோப்பயின் றூடவல்லா னநனைப்பதை
 தீர்த்தமுதவெங்குந் தைப்பாய்தான நனைக, காற்றிரளாயமேகத
 னுள்ளேநின் றுகடுவருரலாயிடிப்பானே க்கண்ணோடுந் திச, தீததி
 னுதென்கூடற் றிருவாலவாயச, சிவனடியேசெந் திககப் பெற்றேரு
 (ந)

வானமி துவெல்லாழுடையான் தன்னை, வரியாவக்கச்சானை வன்
பயகுழக், கானமதினடமாவல்லான தனைச், கடைக்கண்ணன்
நிகையுமைநோக்காவென்மே, ஞானமதுவெல்லா மொழிததான
னை, யுணர்வாகியடி யெனதுள்ளேரின்ற, தேனமுதைததென் கூட
நுவாலவாய்ச், சிவனடியேசுநதிகப்பெற்றேனானே. (அ)

ஊராணையுலகேழாய் கின்றான் நன்னை, யொற்றை வெண்பிறை
நையுமையோடென்று மபேரனைப்பிறர்க்கென்று மரியான் நன்னை
பணக்காட்டினடமாடல்பேயோடென்று, மாராணையமார்களுக்க
நதானை, யருமறையான முகனுமாலும் போற்றுக, சீரானைத்
தன் டடற்றிருவாலவாயச, சுவனடியேசுநிககப்பெற்றேனே.

மூவனை மூர்த்தியை மூவாமேனி யுடையானை, மூவுலகுதானை
புகும் பாவனைப்பாவமறுப்பான் தன்னைப், படியெழுதலாகாதம
நயோடு, மேவனைவிண்ணோர்கடுங்கக்கண்டு, விரிகடலின்ஞ்சுனை

தேவமீச, தேவனைத்தென்கூடற்றிருவாலவாயச, சிவனடியேசித்
திக்கப்பெற்றேறானே (சு)

ஓரந்தாக்குத் தூநெரியாய்சின்றான் னனைத், துன்பத்துடை
ளவல்லானனை, யிறந்தாக்களெனபேயணிந்தான் னனை,
விடைமாடவல்லான்றனை, மறந்தாாமசினமுன்றுமாய்த்தா
னனை, மற்றொருபற்றித் தவடியேறகெனமுஞ், சிறந்தானைத்தெ
ன்கூடற்றிருவாலவாயச, சிவனடியேசித்திக்கப்பெற்றேறானே. (எ)

வாபாலைமனத்தானைமனதஞ்ஞின்ற, கருத்தானைக்கருத்தறி
டிப்பானனைத்த, தாயானத்தாவெனையேற்றான் னனைச,
ததிக்கட்சடையானைத்தொடாநூன்ற, தாயானத்தவமாய
மைபானை, தலையாயதேவாதிதேவாக்கென்றுஞ், சேயானைத்
தென்கூடற்றிருவாலவாயச, சிவனடியேசித்திக்கப்பெற்றேறானே

பகைச்சுடராயப்பாவமுப்பானனைப், பழியியாயஞ்சமு
டிராத்தானை, வகைச்சுடராய்வல்லசார்புமட்டானை, வளைவிலி
யலலாராகமுருளசெயவானை, நிகைச்சுடராவின்னவர்க்கணமே
பாலை, மேலாயதேவாதிதேவாக்கென்றுஞ், திகைச்சுடரைத்தென்
ற்றிருவாலவாயச, சிவனடியேசித்திக்கப்பெற்றேறானே (சு)

மலையானைமாமேருமன்னினானை, வளரபுன்சடையானைவானை
டலையானையென்றலையினுச்செயனமு, தாய்திருந்தானைத்
னெயருஞ், துலையாகவொருவனாயுமில்லாதானைத், தோன்றா
மதினமுன்றுத் துவளவெய்த, சிலையானைத்தென்கூடற்றிருவா
யச, சிவனடியேசித்திக்கப்பெற்றேறானே. (40)

தூத்தனைத்தொண்முடிபத்திறுத்தான் னனைத், தொன்னா
னின்னிசைக்கேட்டருள்செய்தானைப், பார்த்தனைப்பணிகண்டு ப
ானனைப், பரித்தவறகுப்பாசுபதமீதான் னனை, யாத்தனை
யேறுககன்பன்றனை, யளவிலாப்பல்லாழிகண்டுநின்ற, தீர்த்த
தென்கூடற்றிருவாலவாயச, சிவனடியேசித்திக்கப் பெற்றேறானே
(41)

திருசசிற்றம்பலம்.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

திருவாலவாய்த் திருப்புகழ்.

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன—தனதனத் தனதான

பழிப்பர் வாழ்த்துவர் சிலசில பெயர்தமை

யொருத்தர் வாயசசுரு ளொருவாகை யுதவுவர்

பணத்தை நோக்குவார்பிணமது தழுவுவ—ராவளப் பதனலே

படுகைக வீட்டினு ளழுதழு தணைவர்பின்

ணணைப்பர் கார்த்திகை வருகென வுறுபொருள்

பறிப்பர் மாததையி லொருவிசைவருகென—வவாவர்குறவாலே

யழைப்ப ராஸ்திகள் கருதுவ ரொருவரை

முடிசுகி யோட்டுவ ரிழிகுடி யரிவைய

ரலட்டி னுற்புணர் மயலெனு நாகமு—மிடையிடைப் புகநாளு

மவத்த மாய்சசில படுகுழி தனில்லிழும்

விபத்தை நீக்கியுன் னடியவ ருடனெனை

யமர்த்தி யாட்கொள மனதினி லருள்செயது—கதிதனைத்தருளே

கழைத்த சாத்திர மறைபொரு ளறிவுள

குருக்கள் போற்செயல் தவநெறி யடைவொடு

தகப்ப னார்க்கொரு செவிதனி லுரைசெய்த—முருகவிக் மமலே

சமத்தி னுற்புகழ் சனகியை நவிவுசெய்

திருட்டி ராக்கத னுடலது துணிசெய்து

திருத்த யோத்தியில் வருபவ னரிதிரு—மருமகக் கனகோலே

செழித்த வேற்றனை யசுரர்க ளுடலது

பிளக்க வோச்சிய பிறகம ரர்கன்பதி

செலுத்தி யீட்டிய சுரர்பதி மகடனை—மணமதுற் றிடுவோனே

திறத்தி னுற்பல சமணரை யெதிரெதிர்

சமுக்க னேற்றிய புதுமைமை யினிதொடு

திருத்த மாய்ப்புகழ் மதுரையிலுறைதரு—மறுமுகப்பெருமானே

தானதனதத்த தானதனதத்த தானதனதத்த—தனதான.

புனைமுகவற்கு நேரினாயசுத்த	
வாறுமுகமுற்ற	வழிகோனே
புதியானுக்கும் வேதமுதலுக்கு	
மாரணமுரைத்த	வழிவேலா
பாணவர்குலத்தை வேல்கொடுதுணித்த	
சாரசதுர்மிக்க	திரடோளா
தாளிணைவழுத்த மேவினர்மனத்தில்	
தாழ்வுகெடரித்த	மருள்வோனே
புனைமுபுவிக்கு மாலுமயனுக்கும்	
யாவரொருவற்கு	மறியாத
மாமதுரையுற்று வாழுமொருசொக்கர்	
வாமமயில்பெற்ற	குமரேசா
புகனெழுபுனத்தில் மான்விழிகுறத்தி	
சோமகிழ்வுற்ற	திறன்மார்பா
கவர்களுத்தில் மேவியபயத்தை	
தீரவிழித்த	பெருமானே.

தனனதன தானதத்த தனனதன தானதத்த
தனனதன தானதத்த—தனதான.

நடையுடையி லேயரிக்கி	
நெடியதெரு வீதிபுக்கு	
நெனமிடு மாதரைப்போல்	வருவாரா
புனுகமய லேவினாத்து	
முலையைவினை கூறிவிற்பு	
கயனமுட னேபசப்பி	யுறவாடி
புவிதிகழ் வீடுபுக்கு	
மலரினையின் மீதிருத்தி	
மதன * னுடை காவியத்தை	யடைவாக
புவிபுள மேயுருக்கி	
நிதியுளதே லாம்பறிக்கும்	
வனிதையர்க ளாசைபற்றி	யுழல்வேனோ

உடையஎன்னும் குறிப்புபெயரொச்சத்தின் அகரஈறு தொக்கி
புதி கடைக்குறை.

இடையர்மனை தோறுரித்த	
முறிதயிர்நெய் பால்சுடிக்க	
விருகையுற வேய்டித்து	வரலோடே
யுகிடவே தோள்கள்கட்டி	
யடிபடுகோ பாலகிஷ்ண	
னெழின்மருக னேகுறத்தி	மணவாளா
அடலெழுதி யேமிசுத்து	
வருபுனலி லேறவிட்ட	
வரியதமிழ் வாதுவெற்றி	கொளும்வேலா
வமணர்குலம் வோறுத்து	
மதுரைநகர் வாழவைத்த	
வறுமுகவ வீரமுற்ற	பெருமானே

தாதத்த தாதத்தத்—தனதான்.

நீலவகொண் மேகத்தின்	மயின்மீதே
நீவந்த வாழ்வைக்கண்	டதனாலே
† மாலொன்று பேதைக்கும்	மணநாறு
மார்தங்கு தாரைத்தந	தருள்வாடே
வேல்கொண்டு ‡ வேலை எ குன்	தெறிவோனே
வீரங்கொள் குரர்க்குங்	கொலைகாரர்
நாலக வேதத்தின்	பொருளோனே
நானென்று மார்தட்டும்	பெருமானே

† மார்பு என்பது மார் எனின்றது கடைக்குறை. ‡ வேலை
கடல. எ குன்று - கிஷ்ணசமயம்.

புத்தகப் பிரகடனம்.

யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி மகாவித்வான் ஸ்ரீமத் நா-கதி
ரவேற் பின்னே அவர்களால் இயற்றப்பட்டதும், பரிசோதிக்கப்
பட்டதும் ஆன புத்தகங்கள் எம்மிடம் கிடைக்கும் பெற்றுக் கொள்க.

	ரூ.	அ.	பை.
நடைத மூலமும் விருத்தியுரையும்.	2	0	0
தமிழ்ப் பேரகராதி.	3	8	0
பழனித் தலபுராணவுரை.	0	12	0
பிரபுலிங்கலீலை அரும்பதவுரையுடன்.	0	8	0
நாயுமான சுவாமிகள் பாடல்.	0	12	0
அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு, திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெ ரியபுராணச் செய்யுட்டிரட்டு.	1	12	0
திருவாசகம்.	0	12	0
சுப்பிரமணியர் பராக்கிரமம்.	1	4	0
சைவபூஷண சந்திரிகை.	0	8	0
ஏகாதசி புராணம் குறிப்புரையுடன்.	0	4	0
சிவசேஷத் திராலய மகோற்சவ உண்மை விளக்கம்.	0	6	0
கதிர் கழிமுக கலம்பகம்.	0	1	6
குடாபுராணிகண்டு பத்துத்தொகுதி.	1	0	0
குடாபுராணி நிகண்டு பதினேராவது பன்னி ரண்டாவது தொகுதிகள்.	0	8	0
குடாபுராணிகண்டு 12-தொகுதியும்.	1	4	0
திருவிளையாடற்பாட்டு கவிக்கோபயிண்டு.	2	0	0
வில்லிபுத்தூரார் வாழ்வார் கவி.	3	0	0
பாரதசேஷத்தனை.	2	8	0
கம்பராஜாயணப்பாட்டு 2-வால்யம்.	6	0	0
ஷெ கிளேஸ் இராமாயணம் ஐதீகப் படத்துடன்.	5	0	0
பெரியபுராண வசனம் 72-படத்துடன்.	1	8	0
மேற்படி கிளேஸ்.	2	8	0
திருவிளையாடல்வசனம் 64-படத்துடன்.	1	8	0
மேற்படி கிளேஸ்.	2	8	0

கந்தபுராணப்பர்ட்டு.	7	
கந்தபுராணம் ஐதீகப்படி 64-படத்துடன் கி ளேஸ்கடிதம்.	8	
மேற்படிகிலேஸ்.	5	
இராமலிங்கப்பிள்ளை திருஅருட்பா 6-திருமு றை.	2	
மூவர் அடங்கன்முறை கிலேஸ்கடிதம்.	8	
தனிப்பாடல் உரை.	1	
மேற்படி துவது.	1	
சுந்தரகாண்ட உரை.	3	
விநாயகபுராணவசனம்.	2	
விநாயகபுராணவசனம் கிலேஸ்.	2	
அருணாசலபுராணம் உயர்த்தபதிப்பு படத்துடன்.	0	12
கைடதமூலம் கிலேஸ்கடிதம்.	0	12
கைடதமூலம் உரை கிலேஸ்கடிதம் கலிக்கா பயிண்டு.	1	4
நாலாயிரப்பிரபந்தம் உயர்த்தபதிப்பு கலிக்கா பயிண்டு.	2	8
விநாயகர் தோத்திரக்கொத்து.	0	10
சிவமஹா புராணம்.	5	0

தபால் கூலி பிரத்தியேகம். இன்னும் பலவித மான
கள் விற்கப்படும். அரைஅரைத் தபால் ஸ்டாம்பு அனுப்பி
தக விளம்பரம் அனுப்புவேம்.

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்.

வித்தியாரத்நாகரம் பிரே

பிரம்பூர் பாக்ஸ் போ

